

LIBRARY
Brigham Young University

DANIEL C. JACKLING LIBRARY
IN THE
FIELD OF RELIGION

Obernetter repr. Nr. 308^b. Sumpt. Fr. Pustet Ratisb. Fr. M. Schmalzl C. Ss. Red. inv.

Dominus meus, et Deus meus. Joann. 20. 28.

2.02
866208
2

BREVIARIUM ROMANUM

EX DECRETO SS. CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI
JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII., URBANI VIII. ET LEONIS XIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM.

EDITIO NONA POST TYPICAM.

PARS VERNA.

RATISBONÆ, ROMÆ, NEO EBORACI & CINCINNATI.
SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET,
S. SEDIS APOST. ET S. RITUUM CONGR. TYPOGR.

MDCCCCLII.

BREVIARIUM
ROMANUM

AD USUM
PONTIFICIS MAXIMI
SACRARIUM
APRILIS
MCMXXI

PARIS

STANISLAVUS
STANISLAVUS
STANISLAVUS

Quæ jura a lege sunt, Typographus sibi reservat.

APPROBATIO.

Revisione rite peracta, omnia in hac Breviarii Romani editione cum altera typica Ratisbonensi, anno 1885 jussu Sacræ hujus Congregationis primum exarata, ac rubricarum variationibus ceterisque additionibus nuperrime decretis adamussim concordare reperta sunt.

In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis
die 2. Aprilis 1898.

Diomedes Panici S. R. C. Secretarius

SUMMA BULLARUM SUMMORUM PONTIFICUM PRO EDITIONE HUIUS BREVIARII.

Pius V. Bulla, quæ incipit: *Quod a nobis*, data Romæ septimo Idus Julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem. Enarrat ea, quæ in hac re præstiterè Paulus et Pius nomine Quarti, et quam ipse adhiberi operam curavit, ex Decreto Concilii Tridentini. Tollit et abolet omnino Breviarium, a Cardinale S. Crucis compositum, quod erat brevissimum. Item alia Breviaria Romana, et alia, quæ ex institutione, vel consuetudine legitima non superant ducentos annos. Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis si Episcopus, et universum Capitulum consentiant. Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias, et indulta precandi, et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum. Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 annorum, de quo supra. Statuit in eo nihil mutandum, addendum et detrahendum. Obligat quosque, qui tenentur Horas Canonicas recitare, ut hoc utantur Breviario, alias non satisfaciant muneri suo. Jubet omnibus Prælatiis, ut hoc introducant tam in choro, quam extra chorum. Tollit peccati obligationem, quæ erat, recitandi in choro Officium parvum B. M. V. et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales et Graduales, juxta Rubricas Breviarii. Hortatur, ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum B. M. V. et Defunctorum: quinquaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando Rubricæ ea præscribant. Non tamen tollit laudabilem consuetudinem ubi est, recitandi Officium parvum B. M. V. in choro, imo eandem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.

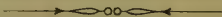

Clemens VIII. Bulla quæ incipit: *Cum in Ecclesia*, data Romæ die 10. Maji anno 1602 declarat, se per viros pios et eruditos Breviarium Romanum a Pio V. editum, et progressu temporis in multis depravatum, examinasse, et in statum pristinum restituisse: illudque sic restitutum in Typographia Vaticana imprimi, et divulgari jussisse. Prohibet ne alibi imprimatur nisi juxta exemplar Vaticanum, et habita Ordinariorum licentia, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. Interdicit usum Breviariorum impressorum absque tali Ordinariorum licentia in scriptis, quæ fidem

faciat de collatione facta prædictorum Breviariorum cum originali Romano; cujus etiam licentiæ copia initio, vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur. Prædictis Ordinariis prohibet, ne aliquid addi vel detrahi permittant. Et hæc sub pœna excommunicationis, suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ. Verumtamen in gratiam pauperum, Breviaria hactenus impressa vendere, apud se retinere, ac illis uti permittit.

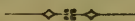
Urbanus VIII. Bulla quæ incipit: **Divinam Psalmodiam**, data Romæ die 25. Januarii anno 1631 declarat se, piorum doctorumque virorum adhibita cura, Breviarium a Pio V. editum, et a Clemente VIII. recognitum, a pluribus mendis expurgasse: Hymnos ad metri, et latinitatis regulas revocasse: In Psalmis, et Canticis interpunctionem editionis vulgatæ restituisse: Sermones, Homilias, et Sanctorum historias, collatis veteribus manuscriptis, recognovisse. Quamobrem mandat, ut juxta hanc correctionem Romæ imprimatur, alibi juxta Romanum exemplar excudatur servatis conditionibus in suprascripta Clementis Bulla enumeratis, quas fere iisdem verbis repetit. Adjungens, easdem condiciones servandas in impressione eorum, quæ a Breviario Romano ortum habent, cujusmodi sunt Missalia, Diurnalia, Officia parva B. M. V., Officia majoris Hebdomadæ, et alia id genus.

EX DECRETORUM REGISTRO

SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

Sacra Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios tam Sæculares quam Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum qui habetur in Calendario Romano seu Rubricis Breviarii, in altiore ritum: neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit, celebrari per totam Civitatem vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem corporis in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De sanctis Episcopis locorum Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Calendario Romano seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituitur, sed omnino consulatur Sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum Ss. D. N. Urbano Papæ VIII., ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit: necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis Suae imprimendis apponi jussit. Die 13. Januarii 1631.

Loco ✠ Sigilli.

T. Tegrinius, Episcopus Assisien., Secret.

EJUSDEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

Eadem Sacra Rituum Congregatio, habita die 2. Decembris 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicam, vel aliquem diem Festorum mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congregatione habita 24. Jan. 1682 generali decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis Festis vel Octavis Festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut Festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda, ex Decreto S. R. Congregationis 11. Augusti 1691 intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a Sancta Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asservantur: quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11. Augusti 1691. et Sanctissimus approbavit die 19. Octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✠ Sigilli.

J. Vallemanus, S. R. C. Secret.

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

um Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare:

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, v. g. de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis, in diebus non impeditis aliquo Festo duplici vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiamsi de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum. An dies impeditus Festo duplici vel semiduplici pro dictis officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo duplici vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione: Quod scilicet Festum duplex vel semiduplex etiam translatum, necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum, possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litanis, et Confiteor? itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Card. Colloredo respondit:

Ad primum, Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad secundum, Affirmative.

Ad tertium, Negative in omnibus.

Et ita declaravit ac servari voluit. Ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20. Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco ✠ Sigilli.

B. Inghirami, Sacr. Rit. Congr. Secret.

IGNATIUS

DIVINA MISERATIONE ET SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA

EPISCOPUS RATISBONENSIS

PATRICIUS ROMANUS

SS. D. N. LEONIS XIII. PRÆLATUS DOMESTICUS ET SOLIO
PONTIFICIO ASSISTENS etc. etc.

OMNIBUS HAS LITTERAS VISURIS SALUTEM ET BENEDICTIONEM
A DOMINO.

um a Romano Pontifice Urbano VIII. decretum sit, ne a typographis Breviarium Romanum imprimatur et in lucem edatur, sine licentia eaque in scriptis obtenta ab Ordinario loci: Nos dilecto Filio Nostro Friderico Pustet, S. Sedis Apostolicæ necnon S. Rituum Congregationis Typographo et Bibliopolæ Ratisbonensi licentiam dedimus illud imprimendi, et R. P. Georgium Schober C. Ss. R., Consultorem S. R. C. et Censorem Nostrum, deputavimus, qui diligenti examine instituto novæ hujus Breviarii, in 12° ut dicunt, et in quatuor partes distributi, editionis ab eodem Friderico Pustet pulchre exornatæ integritatem, omnimodamque cum editione typica ac novissimis Rubricis consonantiam comprobaret.

Postquam autem fuimus ex illius Censoris testimonio informati, secundam hanc, quam vernam vocant, Breviarii Romani partem cum editionis typicæ parte verna ceterisque novissimis decretis ac Rubricis ejusdem S. Rit. Congregationis ad amussim concordare, excusam libentissime adprobamus evulgandique licentiam impertimur.

In quorum fidem has Nostras litteras, manu Nostra subscriptas atque majori Nostro Sigillo munitas, expediri jussimus.

Ratisbonæ, die 4. Aprilis 1898.

+ Ignatius Ep̃ps Ratisbon.

(L. S.)

Dr. Josef Kumpfmüller, Secret.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

Anus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum: dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissexthus, vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione, ejusque necessitate, ac Calendario Gregoriano.

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas: et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem: qui causam dederunt ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xii. Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, et rationem, qua caveretur ut in posterum et Æquinoctium vernum, et xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xii. Kalendas Aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582. eximerentur; ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, se-

quens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne ad xii. Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissexthum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis: qui quamvis Bissextilis antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600. anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, centesimi, non omnes Bissextilis essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quique centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700. 1800. 1900. Bissextilis non sint, anno vero 2000. more consueto dies Bissexthus intercalatur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissexthum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora.

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta FERIA, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis S. Crucis.

Nuptiæ quando celebrari non possint juxta Decretum Tridentini Concilii.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a FERIA quarta Cinerum usque in Octavam Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

Tabula Paschalis antiqua reformata.

Aur. num.	Cyclus Epactar.	Litteræ Domin.	Septuages.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pente- costes.	Corpus Christi.	Dominicæ post Pentec.	Domin. I. Adventus.
16 5	xxiii xxii xxi		Jan.	Febr.	Mart.	Apr.	Maji.	Maji.		
13 2	xx xix	d e f g	18 19 20 21	4 5 6 7	22 23 24 25	30 1 Maj. 2 3	10 11 12 13	21 22 23 24	28 28 28 28	29 Nov. 30 1 Dec. 2
10 18 7	xviii xvii xvi xv xiv	A b c d e	22 23 24 25 26	8 9 10 11 12	26 27 28 29 30	4 5 6 7 8	14 15 16 17 18	25 26 27 28 29	28 27 27 27 27	3 27 Nov. 28 29 30
15 4 12	xiii xii xi x ix	f g A b c	27 28 29 30 31	13 14 15 16 17	31 1 Apr. 2 3 4	9 10 11 12 13	19 20 21 22 23	30 31 1 Jun. 2 3	27 27 27 26 26	1 Dec. 2 3 27 Nov. 28
1 9 17	viii vii vi v iv	d e f g A	1 Febr. 2 3 4 5	18 19 20 21 22	5 6 7 8 9	14 15 16 17 18	24 25 26 27 28	4 5 6 7 8	26 26 26 26 26	29 30 1 Dec. 2 3
6 14 3	iii ii i * xxix	b c d e f	6 7 8 9 10	23 24 25 26 27	10 11 12 13 14	19 20 21 22 23	29 30 31 1 Jun. 2	9 10 11 12 13	25 25 25 25 25	27 Nov. 28 29 30 1 Dec.
11 19 8	xxviii xxvii 25. xxvi 8 xxv xxiv	g A b c d	11 12 13 14 15	28 1 Mrt. 2 3 4	15 16 17 18 19	24 25 26 27 28	3 4 5 6 7	14 15 16 17 18	25 25 24 24 24	2 3 27 Nov. 28 29
		e f g A b c	16 17 18 19 20 21	5 6 7 8 9 10	20 21 22 23 24 25	29 30 31 1 Jun. 2 3	8 9 10 11 12 13	19 20 21 22 23 24	24 24 24 24 23 23	30 1 Dec. 2 3 27 Nov. 28

Tabula Paschalis

Litteræ Dominical.	Cyclus Epactarum.	Septuages.	Dies Cinerum.
D	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	18 Jan. 25 Jan. 1 Febr. 8 Febr. 15 Febr.	4 Febr. 11 Febr. 18 Febr. 25 Febr. 4 Mart.
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	19 Jan. 26 Jan. 2 Febr. 9 Febr. 16 Febr.	5 Febr. 12 Febr. 19 Febr. 26 Febr. 5 Mart.
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	20 Jan. 27 Jan. 3 Febr. 10 Febr. 17 Febr.	6 Febr. 13 Febr. 20 Febr. 27 Febr. 6 Mart.
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	21 Jan. 28 Jan. 4 Febr. 11 Febr. 18 Febr.	7 Febr. 14 Febr. 21 Febr. 28 Febr. 7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	22 Jan. 29 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	8 Febr. 15 Febr. 22 Febr. 1 Mart. 8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	23 Jan. 30 Jan. 6 Febr. 13 Febr. 20 Febr.	9 Febr. 16 Febr. 23 Febr. 2 Mart. 9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	24 Jan. 31 Jan. 7 Febr. 14 Febr. 21 Febr.	10 Febr. 17 Febr. 24 Febr. 3 Mart. 10 Mart.

nova reformata.

Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dominica post Pent.	Dominica I. Adventus.
22 Mart.	30 Apr.	10 Maji	21 Maji	28	29 Nov.
29 Mart.	7 Maji	17 Maji	28 Maji	27	29 Nov.
5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Junii	26	29 Nov.
12 Apr.	21 Maji	31 Maji	11 Junii	25	29 Nov.
19 Apr.	28 Maji	7 Junii	18 Junii	24	29 Nov.
23 Mart.	1 Maji	11 Maji	22 Maji	28	30 Nov.
30 Mart.	8 Maji	18 Maji	29 Maji	27	30 Nov.
6 Apr.	15 Maji	25 Maji	5 Junii	26	30 Nov.
13 Apr.	22 Maji	1 Junii	12 Junii	25	30 Nov.
20 Apr.	29 Maji	8 Junii	19 Junii	24	30 Nov.
24 Mart.	2 Maji	12 Maji	23 Maji	28	1 Dec.
31 Mart.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	27	1 Dec.
7 Apr.	16 Maji	26 Maji	6 Junii	26	1 Dec.
14 Apr.	23 Maji	2 Junii	13 Junii	25	1 Dec.
21 Apr.	30 Maji	9 Junii	20 Junii	24	1 Dec.
25 Mart.	3 Maji	13 Maji	24 Maji	28	2 Dec.
1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	27	2 Dec.
8 Apr.	17 Maji	27 Maji	7 Junii	26	2 Dec.
15 Apr.	24 Maji	3 Junii	14 Junii	25	2 Dec.
22 Apr.	31 Maji	10 Junii	21 Junii	24	2 Dec.
26 Mart.	4 Maji	14 Maji	25 Maji	28	3 Dec.
2 Apr.	11 Maji	21 Maji	1 Junii	27	3 Dec.
9 Apr.	18 Maji	28 Maji	8 Junii	26	3 Dec.
16 Apr.	25 Maji	4 Junii	15 Junii	25	3 Dec.
23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3 Dec.
27 Mart.	5 Maji	15 Maji	26 Maji	27	27 Nov.
3 Apr.	12 Maji	22 Maji	2 Junii	26	27 Nov.
10 Apr.	19 Maji	29 Maji	9 Junii	25	27 Nov.
17 Apr.	26 Maji	5 Junii	16 Junii	24	27 Nov.
24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27 Nov.
28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	27	28 Nov.
4 Apr.	13 Maji	23 Maji	3 Junii	26	28 Nov.
11 Apr.	20 Maji	30 Maji	10 Junii	25	28 Nov.
18 Apr.	27 Maji	6 Junii	17 Junii	24	28 Nov.
25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28 Nov.

Tabella temporaria

Anni Dom.	Litt. Dom.	Aur. num.	Epactæ.	Septuages.	Dies Cinerum.	Pascha.
1899	A	19	xviii	29 Jan.	15 Febr.	2 Apr.
1900	g	1	xxix	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.
1901	f	2	x	3 Febr.	20 Febr.	7 Apr.
1902	e	3	xxi	26 Jan.	12 Febr.	30 Mart.
1903	d	4	ii	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1904	c b	5	xiii	31 Jan.	17 Febr.	3 Apr.
1905	A	6	xxiv	19 Febr.	8 Mart.	23 Apr.
1906	g	7	v	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.
1907	f	8	xvi	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1908	e d	9	xxvii	16 Febr.	4 Mart.	19 Apr.
1909	c	10	viii	7 Febr.	24 Febr.	11 Apr.
1910	b	11	xix	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1911	A	12	*	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1912	g f	13	xi	4 Febr.	21 Febr.	7 Apr.
1913	e	14	xxii	19 Jan.	5 Febr.	23 Mart.
1914	d	15	iii	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1915	c	16	xiv	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1916	b A	17	25.	20 Febr.	8 Mart.	23 Apr.
1917	g	18	vi	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.
1918	f	19	xvii	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1919	e	1	xxix	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1920	d c	2	x	1 Febr.	18 Febr.	4 Apr.
1921	b	3	xxi	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1922	A	4	ii	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1923	g	5	xiii	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1924	f e	6	xxiv	17 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1925	d	7	v	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1926	c	8	xvi	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1927	b	9	xxvii	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1928	A g	10	viii	5 Febr.	22 Febr.	8 Apr.
1929	f	11	xix	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1930	e	12	*	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1931	d	13	xi	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1932	c b	14	xxii	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1933	A	15	iii	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1934	g	16	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1935	f	17	25.	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1936	e d	18	vi	9 Febr.	26 Febr.	12 Apr.
1937	c	19	xvii	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.
1938	b	1	xxix	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1939	A	2	x	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1940	g f	3	xxi	21 Jan.	7 Febr.	24 Mart.
1941	e	4	ii	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.
1942	d	5	xiii	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.

festorum mobilium.

Anni Dom.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indictiones.	Domin. p. Pent.	Dominica I. Adv.	Litt. Mart.
1899	11 Maji	21 Maji	1 Junii	12	27	3 Dec.	t
1900	24 Maji	3 Junii	14 Junii	13	25	2 Dec.	N
1901	16 Maji	26 Maji	6 Junii	14	26	1 Dec.	k
1902	8 Maji	18 Maji	29 Maji	15	27	30 Nov.	B
1903	21 Maji	31 Maji	11 Junii	1	25	29 Nov.	b
1904	12 Maji	22 Maji	2 Junii	2	26	27 Nov.	n
1905	1 Junii	11 Junii	22 Junii	3	24	3 Dec.	E
1906	24 Maji	3 Junii	14 Junii	4	25	2 Dec.	e
1907	9 Maji	19 Maji	30 Maji	5	27	1 Dec.	r
1908	28 Maji	7 Junii	18 Junii	6	24	29 Nov.	H
1909	20 Maji	30 Maji	10 Junii	7	25	28 Nov.	n
1910	5 Maji	15 Maji	26 Maji	8	27	27 Nov.	u
1911	25 Maji	4 Junii	15 Junii	9	25	3 Dec.	P
1912	16 Maji	26 Maji	6 Junii	10	26	1 Dec.	I
1913	1 Maji	11 Maji	22 Maji	11	28	30 Nov.	C
1914	21 Maji	31 Maji	11 Junii	12	25	29 Nov.	c
1915	13 Maji	23 Maji	3 Junii	13	26	28 Nov.	p
1916	1 Junii	11 Junii	22 Junii	14	24	3 Dec.	F
1917	17 Maji	27 Maji	7 Junii	15	26	2 Dec.	f
1918	9 Maji	19 Maji	30 Maji	1	27	1 Dec.	s
1919	29 Maji	8 Junii	19 Junii	2	24	30 Nov.	N
1920	13 Maji	23 Maji	3 Junii	3	26	28 Nov.	k
1921	5 Maji	15 Maji	26 Maji	4	27	27 Nov.	B
1922	25 Maji	4 Junii	15 Junii	5	25	3 Dec.	b
1923	10 Maji	20 Maji	31 Maji	6	27	2 Dec.	n
1924	29 Maji	8 Junii	19 Junii	7	24	30 Nov.	E
1925	21 Maji	31 Maji	11 Junii	8	25	29 Nov.	e
1926	13 Maji	23 Maji	3 Junii	9	26	28 Nov.	r
1927	26 Maji	5 Junii	16 Junii	10	24	27 Nov.	H
1928	17 Maji	27 Maji	7 Junii	11	26	2 Dec.	h
1929	9 Maji	19 Maji	30 Maji	12	27	1 Dec.	u
1930	29 Maji	8 Junii	19 Junii	13	24	30 Nov.	P
1931	14 Maji	24 Maji	4 Junii	14	26	29 Nov.	I
1932	5 Maji	15 Maji	26 Maji	15	27	27 Nov.	C
1933	25 Maji	4 Junii	15 Junii	1	25	3 Dec.	c
1934	10 Maji	20 Maji	31 Maji	2	27	2 Dec.	P
1935	30 Maji	9 Junii	20 Junii	3	24	1 Dec.	F
1936	21 Maji	31 Maji	11 Junii	4	25	29 Nov.	f
1937	6 Maji	16 Maji	27 Maji	5	27	28 Nov.	s
1938	26 Maji	5 Junii	16 Junii	6	24	27 Nov.	N
1939	18 Maji	28 Maji	8 Junii	7	26	3 Dec.	k
1940	2 Maji	12 Maji	23 Maji	8	28	1 Dec.	B
1941	22 Maji	1 Junii	12 Junii	9	25	30 Nov.	b
1942	14 Maji	24 Maji	4 Junii	10	26	29 Nov.	n

KALENDARIUM.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
Januarius.				
*	A	Kal.	1	Circumcisio Domini. dupl. 2. classis.
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani. dupl. commemor. Octavarum.
xxviii	c	iii	3	Oct. S. Joannis Apost. et Evang. dupl. comm. Oct. Ss. Innocentium.
xxvii	d	Prid.	4	Octava Ss. Innocentium Mm. dupl.
xxvi	e	Non.	5	Vigilia Epiph. semidupl. cum commemor. S. Telesphori Papæ, Mart.
25. xxv	f	viii	6	Epiphania Domini. dupl. 1. classis cum Octava.
xxiv	g	vii	7	De Octava Epiphaniæ. semidupl.
xxiii	A	vi	8	De Octava. semidupl.
xxii	b	v	9	De Octava. semidupl.
xxi	c	iv	10	De Octava. semidupl.
xx	d	iii	11	De Octava. semid. comm. S. Hygini Papæ, Mart.
xix	e	Prid.	12	De Octava. semidupl.
xxviii	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ. duplex. Domin. II. post Epiphaniam Ss̃m̃i Nominis Jesu. duplex 2. classis, commemor. Dominicæ.
xvii	g	xix	14	S. Hilarii Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl. comm. S. Felicis Presbyteri, Martyris.
xvi	A	xviii	15	S. Pauli primi Eremitæ Conf. dupl. commemor. S. Mauri Abbatis.
xv	b	xvii	16	S. Marcelli I. Papæ, Mart. semidupl.
xiv	c	xvi	17	S. Antonii Abbatis. duplex.
xiii	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ. dupl. maj. commemor. S. Priscæ Virg. et Mart.
xii	e	xiv	19	S. Canuti Regis, Mart. semidupl. ad libitum, commemor. Ss. Marii et Soc. Mm.
xi	f	xiii	20	Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm. dupl.
x	g	xii	21	S. Agnetis Virg. et Mart. dupl.
ix	A	xi	22	Ss. Vincentii et Anastasii Mm. semiduplex.
viii	b	x	23	S. Raymundi de Peñafort Confess. semidupl. commem. S. Emerentianæ Virg. et Mart.
vii	c	ix	24	S. Timothei Episc., Mart. dupl.
vi	d	viii	25	Conversio S. Pauli Apost. dupl. maj.
v	e	vii	26	S. Polycarpi Episc., Mart. dupl.
iv	f	vi	27	S. Joannis Chrysostomi Ep., Cf. et Eccl. Doct. dupl.
iii	g	v	28	S. Agnetis Secundo.
ii	A	iv	29	S. Francisci Salesii Ep., Cf. et Eccl. Doct. dupl.
i	b	iii	30	S. Martinæ Virg. et Mart. semid.
*	c	Prid.	31	S. Petri Nolasco Conf. dupl.
Februarius.				
xxix	d	Kal.	1	S. Ignatii Episc., Mart. dupl.
xxviii	e	iv	2	Purificatio B. Mariæ Virg. dupl. 2. cl.
xxvii	f	iii	3	S. Blasii Episc., Mart.
25. xxvi	g	Prid.	4	S. Andreæ Corsini Episc., Conf. dupl.
xxv. xxiv	A	Non.	5	S. Agathæ Virg. et Mart. dupl.

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
xxiii	b	viii	6	S. Titi Episc., Conf. dupl. commemor. S. Dorotheæ Virg. et Mart.
xxii	c	vii	7	S. Romualdi Abbatis. dupl.
xxi	d	vi	8	S. Joannis de Matha Conf. dupl.
xx	e	v	9	S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct. dupl., comm. S. Apolloniæ Vg. et Mart.
xix	f	iv	10	S. Scholasticæ Virg. dupl.
xviii	g	iii	11	Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. Mariæ V. Conf. dupl.
xvii	A	Prid.	12	
xvi	b	Idib.	13	
xv	c	xvi	14	S. Valentini Presbyt., Mart.
xiv	d	xv	15	Ss. Faustini et Jovitæ Mm.
xiii	e	xiv	16	
xii	f	xiii	17	
xi	g	xii	18	S. Simeonis Episc., Mart.
x	A	xi	19	
ix	b	x	20	
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ. duplex majus.
vi	e	vii	23	S. Petri Damiani Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, comm. Vigiliæ S. Mathiæ.
v	f	vi	24	S. Mathiæ Apostoli. dupl. 2. cl.
iv	g	v	25	
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	

In anno bissextili mensis Febr. est dierum 29. et festum S. Mathiæ celebratur die 25. Febr. et bis dicitur sexto Kalendas, id est die 24. et die 25.; et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem; ut si in Januario littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem, quæ est g. etc.; et littera f. bis servit, 24. et 25.

Martius.

*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	S. Casimiri Conf. semiduplex, comm. S. Lucii I. Papæ, Mart.
xxvi	A	iii	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct. dupl. commemor. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.
xxiii	d	viii	8	S. Joannis de Deo Conf. dupl.
xxii	e	vii	9	S. Franciscæ Romanæ, Viduæ. dupl.
xxi	f	vi	10	Ss. Quadraginta Martyrum. semidupl.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	S. Gregorii I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	

Kalendarium.

Cyclus Epact.	D. Li		D.M.	Mensis.
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	S. Patritii Episc., Conf. dupl.
xiii	g	xv	18	S. Cyrilli Episc. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xii	A	xiv	19	S. Joseph Conf., Sponsi B. M. V. dupl. 1. cl.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	S. Benedicti Abbatis. dupl. maj.
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	Annuntiatio B. M. V. dupl. 1. classis.
v	A	vii	26	
iv	b	vi	27	S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. dupl.
iii	c	v	28	S. Jonnnis a Capistrano Conf. semid.
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	
*	f	Prid.	31	
Feria VI. post Domin. Passionis. Septem Dolorum B. Mariæ V. duplex majus, commem. Feriæ.				
Aprilis.				
xxix	g	Kal.	1	
xxviii	A	iv	2	S. Francisci de Paula Conf. dupl.
xxvii	b	iii	3	
25. xxvi	c	Prid.	4	S. Isidori Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xxv.xxiv	d	Non.	5	S. Vincentii Ferrerii Conf. dupl.
xxiii	e	viii	6	
xxii	f	vii	7	
xxi	g	vi	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviii	c	iii	11	S. Leonis I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xvii	d	Prid.	12	
xvi	e	Idib.	13	S. Hermenegildi Reg., Mart. semid.
xv	f	xviii	14	S. Justinii Mart. duplex , commem. Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.
xiv	g	xvii	15	
xiii	A	xvi	16	
xii	b	xv	17	S. Aniceti Papæ, Mart.
xi	c	xiv	18	
x	d	xiii	19	
ix	e	xii	20	
viii	f	xi	21	S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
vii	g	x	22	Ss. Soteris et Caji Pontt., Mm. semidupl.
vi	A	ix	23	S. Georgii Mart. semidupl.
v	b	viii	24	S. Fidelis a Sigmaringa Mart. dupl.
iv	c	vii	25	S. Marci Evang. duplex 2. classis.
iii	d	vi	26	Ss. Cleti et Marcellini Pontt., Mm. semidupl.
ii	e	v	27	
i	f	iv	28	S. Pauli a Cruce Conf. duplex , commem. S. Vitalis Martyris.

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
⁴¹ xxix	g A	iii Prid.	29 30	S. Petri Mart. dupl. S. Catharinæ Senensis Virginis. dupl. Domin. III. post Pascha. Patrocinii S. Joseph Conf., Sponsi B. M. V. dupl. 2. cl. com. Dom.
Majus.				
xxviii	b	Kal.	1	Ss. Philippi et Jacobi Apost. dupl. 2. classis.
xxvii	c	vi	2	S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xxvi	d	v	3	Inventio S. Crucis. duplex 2. classis, commem. Ss. Alexandri I. Papæ, Eventii et Theoduli Mm. ac Juvenalis Episc., Conf.
25. xxv	e	iv	4	S. Monicæ Viduæ. dupl.
xxiv	f	iii	5	S. Pii V. Papæ, Conf. dupl.
xxiii	g	Prid.	6	S. Joannis ante portam Latinam. duplex majus.
xxii	A	Non.	7	S. Stanislai Episc., Mart. dupl.
xxi	b	viii	8	Apparitio S. Michaëlis Archangeli. duplex majus.
xx	c	vii	9	S. Gregorii Nazianzeni Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xix	d	vi	10	S. Antonini Ep., Conf. dupl. comm. Ss. Gordiani et Epimachi Mm.
xviii	e	v	11	
xvii	f	iv	12	Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg. atque Pan- cratii Mm. semidupl.
xvi	g	iii	13	
xv	A	Prid.	14	S. Bonifacii Mart.
xiv	b	Idib.	15	
xiii	c	xvii	16	S. Ubaldi Episc., Conf. semidupl.
xii	d	xvi	17	S. Paschalis Baylon Conf. dupl.
xi	e	xv	18	S. Venantii Mart. dupl.
x	f	xiv	19	S. Petri Cœlestini Papæ, Conf. dupl. commem. S. Pudentianæ Virg.
ix	g	xiii	20	S. Bernardini Senensis Conf. semid.
viii	A	xii	21	
vii	b	xi	22	
vi	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viii	25	S. Gregorii VII. Papæ, Conf. dupl. commem. S. Urbani I. Papæ, Mart.
iii	f	vii	26	S. Philippi Nerii Conf. dupl. commem. S. Eleu- therii Papæ, Mart.
ii	g	vi	27	S. Mariæ Magdalænæ de Pazzis Virg. semidupl. commem. S. Joannis I. Papæ, Mart.
i	A	v	28	S. Augustini Episc., Conf. dupl.
*	b	iv	29	
xxix	c	iii	30	S. Felicis I. Papæ, Mart.
xxviii	d	Prid.	31	S. Angelæ Mericiæ Virg. dupl. comm. S. Petro- nillæ Virg. Feria VI. post Octavam Ss. Corporis Christi Sacrat. Cordis Jesu. duplex 1. classis.

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
Junius.				
xxvii	e	Kal.	1	
25. xxvi	f	iv	2	Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi Martyrum.
xxv. xxiv	g	iii	3	
xxiii	A	Prid.	4	S. Francisci Caracciolo Conf. dupl.
xxii	b	Non.	5	S. Bonifacii Episc., Mart. dupl.
xxi	c	viii	6	S. Norberti Episc., Conf. dupl.
xx	d	vii	7	
xix	e	vi	8	
xviii	f	v	9	Ss. Primi et Feliciani Mm.
xvii	g	iv	10	S. Margaritæ Reginæ Scotiæ, Viduæ. semidupl.
xvi	A	iii	11	S. Barnabæ Apost. dupl. maj.
xv	b	Prid.	12	S. Joannis a S. Facundo Conf. dupl. commem. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mm.
xiv	c	Idib.	13	S. Antonii de Padua Cf. dupl.
xiii	d	xviii	14	S. Basilii Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xii	e	xvii	15	Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Martyrum.
xi	f	xvi	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Ss. Marci et Marcelliani Mm.
viii	b	xiii	19	S. Julianæ de Falconeriis Virg. dupl. commem. Ss. Gervasii et Protasii Martyrum.
vii	c	xii	20	S. Silverii Papæ, Mart.
vi	d	xi	21	S. Aloisii Gonzagæ Conf. dupl.
v	e	x	22	S. Paulini Episc., Conf.
iv	f	ix	23	Vigilia.
iii	g	viii	24	Nativitas S. Joannis Baptistæ. dupl. 1. classis cum Octava.
ii	A	vii	25	S. Gulielmi Abbatis. dupl. comm. Octavæ.
i	b	vi	26	Ss. Joannis et Pauli Mm. dupl. comm. Octavæ.
*	c	v	27	De Oct. Nativ. S. Joannis. semidupl.
xxix	d	iv	28	S. Leonis II. Papæ, Conf. semidupl. commem. Octav. et Vigil.
xxviii	e	iii	29	Ss. Petri et Pauli Apost. dupl. 1. class. cum Oct.
xxvii	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Apost. duplex majus, commem. Octav. Nativit. S. Joannis.
Julius.				
Dominica I. Julii. Pretios. Sanguinis D. N. J. C. dupl. 2. class. commem. Dom.				
xxvi	g	Kal.	1	Octava S. Joannis Baptistæ. dupl. commem. Oct. Ss. Apostolorum.
25. xxv	A	vi	2	Visitatio B. M. V. duplex 2. cl. comm. Ss. Mart. Processi et Martiniani.
xxiv	b	v	3	De Octava Ss. Apost. semidupl.
xxiii	c	iv	4	De Octava. semidupl.
xxii	d	iii	5	S. Antonii Mariæ Zaccaria Conf. dupl. comm. Octavæ.
xxi	e	Prid.	6	Octava Ss. Apost. Petri et Pauli. duplex.
xx	f	Non.	7	Ss. Cyrilli et Methodii Episc., Conf. dupl.
xix	g	viii	8	S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ Vid. semidupl.
xviii	A	vii	9	

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xvii	b	vi	10	Ss. Septem Fratrum Martyrum et Ss. Rufinæ ac Secundæ Virgg. et Mm. semidupl.
xvi	c	v	11	S. Pii I. Papæ, Mart.
xv	d	iv	12	S. Joannis Gualberti Abbatis. dupl. commemor. Ss. Naboris et Felicis Martyrum.
xiv	e	iii	13	S. Anacleti Papæ, Mart. semid.
xiii	f	Prid.	14	S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xii	g	Idib.	15	S. Henrici Imperat. Conf. semidupl.
xi	A	xvii	16	B. Mariæ V. de Monte Carmelo. duplex majus.
x	b	xvi	17	S. Alexii Conf. semidupl.
ix	c	xv	18	S. Camilli de Lellis Conf. dupl. comm. Ss. Symphorosæ, et septem Filiorum ejus Mm.
viii	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf. dupl.
vii	e	xiii	20	S. Hieronymi Æmiliani Conf. dupl. commemor. S. Margaritæ Virg. et Mart.
vi	f	xii	21	S. Praxedis Virginis.
v	g	xi	22	S. Mariæ Magdalenæ Pœnitent. dupl.
iv	A	x	23	S. Apollinaris Episc., Mart. duplex, commemor. S. Liborii Episc., Conf.
iii	b	ix	24	Vigilia, commem. S. Christinæ Virg. et Mart.
ii	c	viii	25	S. Jacobi Apost. duplex 2. classis, commemor. S. Christophori Mart.
i	d	vii	26	S. Annæ Matris B. M. V. dupl. 2. class.
*	e	vi	27	S. Pantaleonis Martyris.
xxix	f	v	28	Ss. Nazarii, Celsi Mm., Victoris I. Papæ, Mart. ac Innocentii I., Papæ, Conf. semid.
xxviii	g	iv	29	S. Marthæ Virg. semid. commemor. Ss. Felicis II. Papæ, et Simplicii, Faustini et Beatricis Mm.
xxvii	A	iii	30	Ss. Abdon et Sennen Martyrum.
25. xxvi	b	Prid.	31	S. Ignatii de Lojola Conf. dupl.

Augustus.

xxv.xxiv	c	Kal.	1	S. Petri ad Vincula. duplex majus, commemor. Ss. Machabæorum Martyrum.
xxiii	d	iv	2	S. Alfonsi Mariæ de Ligorio Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, commemor. S. Stephani I. Papæ, Mart.
xxii	e	iii	3	Inventio S. Stephani Protomartyris. semidupl.
xxi	f	Prid.	4	S. Dominici Conf. dupl. majus.
xx	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariæ ad Nives. duplex majus.
xix	A	viii	6	Transfiguratio D. N. J. C. dupl. maj. commem. Ss. Xysti II. Pap., Felicissimi et Agapiti Mm.
xviii	b	vii	7	S. Cajetani Conf. duplex, commemor. S. Donati Episc., Mart.
xvii	c	vi	8	Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm. semidupl.
xvi	d	v	9	Vigilia, commem. S. Romani Mart.
xv	e	iv	10	S. Laurentii Mart. dupl. 2. class. cum Octava.
xiv	f	iii	11	De Octava S. Laurentii. semidupl. commemor. Ss. Tiburtii et Susannæ Virg., Mm.
xiii	g	Prid.	12	S. Claræ Virg. dupl. comm. Oct.
xii	A	Idib.	13	De Octava. semidupl. commemor. Ss. Hippolyti et Cassiani Mm.
xi	b	xix	14	De Octava. semid. comm. Vigil. ac S. Eusebii Cf.

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
x	c	xviii	15	Assumptio B. Mariæ Virginis. dupl. 1. classis cum Oct. Dominica infra Oct. Assumptionis. S. Joachim Conf., Patris B. M. V. dupl. 2. class. commem. Dominicæ.
ix	d	xvii	16	S. Hyacinthi Conf. duplex, comm. Octavar. Assumptionis et S. Laurentii.
viii	e	xvi	17	Octava S. Laurentii Martyris. dupl. commem. Octavæ Assumptionis.
vii	f	xv	18	De Octava. semidupl. commem. S. Agapiti Mart.
vi	g	xiv	19	De Octava. semidupl.
v	A	xiii	20	S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct. duplex, commem. Octav.
iv	b	xii	21	S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Viduæ. dupl. comm. Octav.
iii	c	xi	22	Octava Assumptionis B. M. V. dupl. commem. Ss. Timothei et Soc. Mm.
ii	d	x	23	S. Philippi Benitii Conf. dupl. comm. Vigiliæ.
i	e	ix	24	S. Bartholomæi Apost. dupl. 2. cl. (Romæ die 25.)
*	f	viii	25	S. Ludovici Regis Cf. semidupl. (Romæ die 26.)
xxix	g	vii	26	S. Zephyrini Papæ, Mart.
xxviii	A	vi	27	S. Josephi Calasancii Conf. dupl.
xxvii	b	v	28	S. Augustini Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, commem. S. Hermetis Martyris.
xxvi	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ. duplex majus, comm. S. Sabinæ Martyris.
25. xxv	d	iii	30	S. Rosæ Limanæ Virg. dupl. comm. Ss. Felicis et Adaucti Mm.
xxiv	e	Prid.	31	S. Raymundi Nonnati Conf. dupl.

September.

xxiii	f	Kal.	1	S. Ægidii Abbatis, commemor. Ss. duodecim Fratrum Martyrum.
xxii	g	iv	2	S. Stephani Hungariæ Regis, Conf. semidupl.
xxi	A	iii	3	
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	S. Laurentii Justiniani Episc., Conf. semidupl.
xviii	d	viii	6	
xvii	e	vii	7	
xvi	f	vi	8	Nativitas B. M. V. duplex 2. class. cum Oct. commemor. S. Hadriani Martyris. Dominica infra Octavam Nativitatis B. M. V. Ss. Nominis ejusdem B. M. V. dupl. maj. commem. Dominicæ.
xv	g	v	9	De Octava. semidupl. comm. S. Gorgonii Mart.
xiv	A	iv	10	S. Nicolai de Tolentino Cf. dupl. comm. Octav.
xiii	b	iii	11	De Octava. semidupl. commemor. Ss. Proti et Hyacinthi Mm.
xii	c	Prid.	12	De Octava. semidupl.
xi	d	Idib.	13	De Octava. semidupl.
x	e	xviii	14	Exaltatio S. Crucis. dupl. majus, comm. Octav.
ix	f	xvii	15	Octava Nativit. B. M. V. duplex, commemor. S. Nicomedis Mart.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
viii	g	xvi	16	Dominica III. Sept. VII Dolorum B. Mariæ V. dupl. maj. commem. Dominicæ.
vii	A	xv	17	Ss. Cornelii Pap. et Cypriani Ep. Mart. semid. comm. Ss. Euphemiæ et Sociorum Mm.
vi	b	xiv	18	Impressio Sacrorum Stigmatum S. Francisci Conf. dupl.
v	c	xiii	19	S. Josephi a Cupertino Conf. duplex.
iv	d	xii	20	Ss. Januarii Episc. et Socior. Martyrum. duplex.
iii	e	xi	21	Ss. Eustachii et Sociorum Mm. dupl. commemor.
ii	f	x	22	Vigiliæ.
i	g	ix	23	S. Matthæi Apost. et Evang. dupl. 2. class.
*	A	viii	24	S. Thomæ de Villanova Episc., Conf. duplex comm. Ss. Mauritii et Soc. Martyrum.
xxix	b	vii	25	S. Lini Papæ, Mart. semiduplex, commemor.
xxviii	c	vi	26	S. Theclæ Virg. et Mart.
xxvii	d	v	27	B. Mariæ Virginis de Mercede. duplex majus.
25. xxvi	e	iv	28	Ss. Cypriani et Justinæ Virg., Mm.
xxv.xxiv	f	iii	29	Ss. Cosmæ et Damiani Mm. semidupl.
xxiii	g	Prid.	30	Ss. Wenceslai Ducis Mart. semidupl.
				Dedicatio S. Michaëlis Archangeli. dupl. 2. cl.
				S. Hieronymi Presbyt., Cf et Eccl. Doct. dupl.

October.

				Dominica I. Octobris. Solemnitas Ss̃mi Rosarii B. M. V. dupl. 2. classis, comm. Dominicæ.
xxii	A	Kal.	1	S. Remigii Episc., Conf. semidupl. ad libit., vel simplex de præcepto.
xxi	b	v	2	Ss. Angelorum Custodum. dupl. majus.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	S. Francisci Conf. duplex majus.
xviii	e	iii	5	Ss. Placidi et Sociorum Mm.
xvii	f	Prid.	6	S. Brunonis Conf. dupl.
xvi	g	Non.	7	S. Marci I. Papæ, Conf. commemor. Ss. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleji Mm.
xv	A	viii	8	S. Birgittæ Viduæ. dupl.
xiv	b	vii	9	Ss. Dionysii Episc., Rustici et Eleutherii Mm. semiduplex.
xiii	c	vi	10	S. Francisci Borgiae Conf. semidupl.
xii	d	v	11	
xi	e	iv	12	
x	f	iii	13	S. Eduardi Regis, Conf. semidupl.
ix	g	Prid.	14	S. Callisti I. Papæ, Mart. dupl.
viii	A	Idib.	15	S. Teresiæ Virginis. dupl.
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	S. Hedwigis Viduæ. semidupl.
v	d	xv	18	S. Lucæ Evangelistæ. dupl. 2. class
iv	e	xiv	19	S. Petri de Alcantara Conf. dupl.
iii	f	xiii	20	S. Joannis Cantii Conf. dupl.
ii	g	xii	21	S. Hilarionis Abbatis, commem. Ss. Ursulæ ac Sociar. Virg. et Mm.
i	A	xi	22	
*	b	x	23	

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
xxix	c	ix	24	
xxviii	d	viii	25	Ss. Chrysanthi et Dariæ Martyrum.
xxvii	e	vii	26	S. Evaristi Papæ, Martyris.
xxvi	f	vi	27	Vigilia.
25. xxv	g	v	28	Ss. Simonis et Judæ Apostolor. dupl. 2. class.
xxiv	A	iv	29	
xxiii	b	iii	30	
xxii	c	Prid.	31	Vigilia.
November.				
xxi	d	Kal.	1	Omnium Sanctorum. dupl. 1. classis cum Oct.
xx	e	iv	2	De Octava. semidupl. Comem. Omnium Fide- lium Defunct. sub ritu duplici.
xix	f	iii	3	De Octava.
xviii	g	Prid.	4	S. Caroli Episc., Conf. dupl. comm. Octavæ, et Ss. Vitalis et Agricolæ Mm.
xvii	A	Non.	5	De Octava. semidupl.
xvi	b	viii	6	De Octava. semidupl.
xv	c	vii	7	De Octava. semidupl.
xiv	d	vi	8	Octava Omnium Sanctorum. duplex, commem. Ss. Quatuor Coronatorum Martyrum.
xiii	e	v	9	Dedicatio Archibasilicæ Ssñi Salvatoris. dupl. maj. comm. S. Theodori Mart.
xii	f	iv	10	S. Andreæ Avellini Conf. dupl. comm. Ss. Try- phonis, Respicii et Nymphæ Mm.
xi	g	iii	11	S. Martini Episc., Conf. duplex, commemor. S. Mennæ Mart.
x	A	Prid.	12	S. Martini I. Papæ, Mart. semidupl.
ix	b	Idib.	13	S. Didaci Conf. semidupl.
viii	c	xviii	14	S. Josaphat Episc., Mart. dupl.
vii	d	xvii	15	S. Gertrudis Virg. dupl.
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	S. Gregorii Thaumaturgi Episc., Conf. semidupl.
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apost. duplex majus.
iii	A	xiii	19	S. Elisabeth Viduæ. duplex, comm. S. Pontiani Papæ, Martyris.
ii	b	xii	20	S. Felicis de Valois Conf. dupl.
i	c	xi	21	Præsentatio B. M. V. dupl. majus.
xxix	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. et Mart. dupl.
xxviii	e	ix	23	S. Clementis I. Papæ, Mart. duplex, commem. S. Felicitatis Mart.
xxvii	f	viii	24	S. Joannis a Cruce Conf. duplex, commemor. S. Chrysogoni Mart.
xxvi	g	vii	25	S. Catharinæ Virg. et Mart. dupl.
25. xxv	A	vi	26	S. Silvestri Abb. dupl. comem. S. Petri Alexan- drini Episc., Mart.
xxiv	b	v	27	
xxiii	c	iv	28	
xxii	d	iii	29	Vigilia et comm. S. Saturnini Mart.
xxi	e	Prid.	30	S. Andreæ Apost. dupl. 2. classis.

Cyclus Epact.	L. D.	D. M.	Mensis.
December.			
xx	f	Kal.	1
xix	g	iv	2 S. Bibianæ Virg. et Mart. semidupl.
xviii	A	iii	3 S. Francisci Xaverii Conf. dupl.
xvii	b	Prid.	4 S. Petri Chrysologi Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, comm. S. Barbaræ Virg. et Mart.
xvi	c	Non.	5 S. Sabbæ Abbatis commem.
xv	d	viii	6 S. Nicolai Episc., Conf. dupl.
xiv	e	vii	7 S. Ambrosii Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, Vigilia.
xiii	f	vi	8 Immaculata Conceptio B. M. V. dupl. 1. classis cum Oct.
xii	g	v	9 De Octava. semiduplex.
xi	A	iv	10 De Octava. semidupl. commemor. S. Melchiadis Papæ, Mart.
x	b	iii	11 S. Damasi I. Papæ, Conf. semidupl. commemor. Octavæ.
ix	c	Prid.	12 De Octava. semidupl.
viii	d	Idib.	13 S. Lucie Virg. et Mart. duplex, comm. Octavæ.
vii	e	xix	14 De Octava. semidupl.
vi	f	xviii	15 Octava Immac. Concept. B. M. V. dupl.
v	g	xvii	16 S. Eusebii Episc., Mart. semidupl.
iv	A	xvi	17
iii	b	xv	18
ii	c	xiv	19
i	d	xiii	20
*	e	xii	21 Vigilia.
xxix	f	xi	22 S. Thomæ Apost. dupl. 2. classis.
xxviii	g	x	23
xxvii	A	ix	24 Vigilia.
xxvi	b	viii	25 Nativitas D. N. J. Chr. dupl. 1. class. cum Oct.
25. xxv	c	vii	26 S. Stephani Protomart. dupl. 2. class. cum Oct. et commem. Octavæ.
xxiv	d	vi	27 S. Joannis Apostoli et Evangel. duplex 2. class. cum Oct. et comm. Octavarum.
xxiii	e	v	28 Ss. Innocentium Mart. dupl. 2. class. cum Oct. et commem. Octavarum.
xxii	f	iv	29 S. Thomæ Cantuariensis Episc., Mart. dupl. commemor. Octavarum.
xxi	g	iii	30 De Dominica infra Oct. Nativ. vel de Octava, commem. aliarum Octavarum.
19. xx	A	Prid.	31 S. Silvestri I. Papæ, Conf. duplex, commemor. Octavarum.

Hæc Epacta 19. nigra numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS BREVIARII EXCERPTÆ,

in quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia: Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ classis et Dominica primæ classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1., quia si ad eum tam Duplex quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet:

1. **Translatio de primo, Officium de secundo.** Id est, Duplex primæ classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ classis: quia cum in his regulis dicitur de primo seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum; cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ, et Feriæ majores dicantur.

Duplicia primæ classis,

in quibus nulla fit Commemoratio quorumcumque Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.

Nativitas Domini.

Epiphania Domini.

Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.

Ascensio Domini.

Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.

Festum Corporis Christi.

Festum Sacratissimi Cordis Jesu.

Immaculata Conceptio, Annuntiatio et Assumptio B. M. V.

Nativitas S. Joannis Baptistæ.

Festum S. Joseph Sponsi B. Mariæ V.

Festum Ss. Apost. Petri et Pauli.

Festum Omnium Sanctorum.

Dedicatio propriæ Ecclesiæ.

Patronus vel Titulus Ecclesiæ.

Duplicia secundæ classis,

in quibus de Simplicibus fit Commemoratio in Laudibus tantum; de aliis ut in Rubricis.

Circumcisio Domini.

Festum Ss̃mi Nominis Jesu.

Festum Ss̃mæ Trinitatis.

Festum Pretiosiss. Sanguinis D. N. J. C.
 Inventio S. Crucis.
 Purificatio
 Visitatio
 Nativitas
 Solemnitas Ss̃mi Rosarii } B. Mariæ V.
 Dedicatio S. Michaëlis Archangeli.
 Festum Patrocinii S. Joseph Sponsi B. M. V.
 Natalitia undecim Apostolorum.
 Festa Evangelistarum.
 Festum S. Stephani Protomartyris.
 Festum Ss. Innocentium Martyrum.
 Festum S. Laurentii Mart.
 Festum S. Annæ Matris B. Mariæ V.
 Festum S. Joachim Patris B. Mariæ V.

Dominicæ majores

dividuntur in duas classes.

Dominicæ primæ classis,

quæ numquam omittuntur.

Prima Adventus.	Paschæ.
Prima Quadragesimæ.	In Albis.
Passionis.	Pentecostes.
Palmarum.	Trinitatis.

Dominicæ secundæ classis,

quæ non omittuntur, nisi occurrente Duplici primæ classis, et tunc de iis fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda } Adventus.	Dominica Quinquagesimæ.
Tertia } Adventus.	Secunda } Quadragesimæ.
Quarta } Adventus.	Tertia } Quadragesimæ.
Dominica Septuagesimæ.	Quarta } Quadragesimæ.
Dominica Sexagesimæ.	

Duplicia majora per Annum,

quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.	Cathedra S. Petri Apostoli utraque.
Exaltatio sanctæ Crucis.	Festum ejusdem ad Vincula.
Dedicatio Archibasilicæ Ss̃mi Salvatoris.	Conversio S. Pauli Apostoli.
Duo Festa VII Dolorum B. Mariæ V.	Commem. S. Pauli Apostoli.
Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo.	Dedicatio Basilicarum Ss. Apostolorum Petri et Pauli.
Dedicatio S. Mariæ ad Nives.	Festum S. Joannis ante Portam Latinam.
Festum Ss̃mi Nominis Mariæ.	Festum S. Barnabæ Apostoli.
Festum de Mercede B. M. V.	Festum S. Benedicti Abbatis.
Præsentatio B. M. V.	Festum S. Dominici Conf.
Apparitio S. Michaëlis Archangeli.	Festum S. Francisci Assisien. Conf.
Festum Ss. Angelorum Custodum.	Festum Patronorum minus Principalium.
Decollatio S. Joannis Baptistæ.	

**Feriæ majores,
de quibus semper fit Commemoratio.**

Adventus.
Quadragesimæ.

Quatuor Temporum.
Secunda Rogationum.

CATALOGUS FESTORUM,

quæ uti *Primaria*, vel *Secundaria* retinenda sunt, ex Decretis
generalibus S. R. C., diei 27. Aug. 1893 et 5. Februarii 1895.

Festa Primaria.

In Kalendario universali.

§. I. Duplicia primæ classis.

Nativitas Domini.	Festum S. Joseph Sponsi B. Ma-
Epiphania Domini.	riæ V.
Pascha Resurrectionis.	Festum Ss. Apostolorum Petri et
Ascensio Domini.	Pauli.
Pentecostes.	Festum Omnium Sanctorum.
Festum Corporis Christi.	Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Immaculata Conceptio, Annuntia-	Titulus Ecclesiæ.
tio et Assumptio B. M. V.	Patronus Principalis Regionis, vel
Nativitas S. Joannis Baptistæ.	Diœcesis, aut loci.

§. II. Duplicia secundæ classis.

Circumcisio Domini.
Festum S̃mæ Trinitatis.
Purificatio B. M. V.
Visitatio B. M. V.
Nativitas B. M. V.
Dedicatio S. Michaëlis Archangeli.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Festum Ss. Innocentium Mart.
Festum S. Laurentii Mart.
Festum S. Annæ, Matris B. Mariæ V.
Festum S. Joachim, Patris B. Mariæ V.

§. III. Duplicia majora per Annum.

Transfiguratio Domini.
Dedicatio Archibasilicæ Ss̃mi Salvatoris.
Dedicatio S. Mariæ ad Nives.
Festum Ss. Angelorum Custodum.
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apostolorum.
Festum S. Barnabæ.
Festum S. Benedicti Abbatis.
Festum S. Dominici Confess.
Festum S. Francisci Conf.
Festum Patronorum minus Principalium.

§ IV Alia Duplicia per Annum.

Dies Natalitia, vel quasi Natalitia uniuscujusque Sancti.

Pro aliquibus locis.

S. Gabriëlis Archangeli.

S. Raphaëlis Archangeli.

Dies Natalitia, vel quasi Natalitia uniuscujusque Sancti.

Commemoratio Sanctorum, quorum Corpora, vel Reliquiæ in Ecclesiis Dioceseseos asservantur.

Festa Secundaria.

In Kalendario universali.

§. I. Duplicia primæ classis.

Sacratissimi Cordis Jesu.

§. II. Duplicia secundæ classis.

Festum Ss̃mi Nominis Jesu.

Festum Inventionis S. Crucis.

Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

Solemnitas Ss̃mi Rosarii B. M. V.

Festum Patrocinii S. Joseph, Sponsi B. M. V.

§. III. Duplicia majora.

Exaltatio S. Crucis.

Duo festa Septem Dolorum B. M. V.

Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo.

Festum Ss̃mi Nominis B. M. V.

Festum de Mercede B. M. V.

Præsentatio B. M. V.

Apparitio S. Michaëlis Archangeli.

Decollatio S. Joannis Baptistæ.

Cathedra S. Petri Apostoli utraque.

Festum ejusdem ad Vincula.

Conversio, et Commemoratio S. Pauli Apost.

Festum S. Joannis ante Portam Latinam.

Pro aliquibus locis.

Officia Mysteriorum et Instrumentorum Passionis D. N. J. C.

Ss̃mi Redemptoris.

Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph.

Purissimi Cordis Mariæ.

Desponsationis, Maternitatis, Puritatis, Patrocinii B. M. V.

Translationis Almæ Domus B. M. V.

Expectationis Partus B. M. V.

B. M. V. Auxilium Christianorum.

Prodigiorum B. M. V.

Apparitionis B. M. V. Immaculatæ.

Manifestationis B. M. V. Immaculatæ, a sacro numismate.

Commemor. Omnium Ss. Summorum Pontificum.

Item alia quæcumque Festa sive Domini, sive B. M. V. sub aliquo peculiari titulo, sive Sanctorum, præter eorumdem natalem diem, uti Inventionis Corporum, Translationis, Receptionis, Patrocinii, et hisce similia.

SI OCCURRAT EODEM DIE

Duplex i. classis.	6	4	0	6	6	4	6	6	2	2	2	8	4	4	1
Duplex ii. classis,	4	4	0	4	4	4	6	4	2	2	8	1	4	1	1
Duplex per annum majus	4	4	0	4	4	1	4	4	2	8	1	1	4	1	1
Duplex Doctoris Eccles.	4	4	0	4	4	1	4	0	0	1	1	1	4	1	1
Duplex per annum minus,	4	4	0	4	4	3	4	7	0	3	3	5	4	3	3
Dies infra Octavam,	4	4	0	4	3	3	7	3	3	3	5	5	3	3	3
Dies Octava,	4	4	0	4	4	7	4	4	2	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	7	3	4	3	3	3	3	5	3	3	3
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sabbato,	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria major.	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	3	3	5	0	0	0
1. Translatio de primo, Officium de secundo.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	et Dominica primæ classis.
2. Officium de primo, Translat. de secundo.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„ Dominica secundæ classis.
3. Coëm. de primo, Officium de secundo.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„ Dominica per annum.
4. Officium de primo, Coëm. de secundo.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„ Duplex primæ classis.
5. Nihil de primo, Offi- cium de secundo.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„ Duplex secundæ classis.
6. Officium de primo, nihil de secundo.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„ Duplex per annum majus.
7. Officium de digniori, Commem. de minus digno.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„ Duplex Doctoris Ecclesiæ.
8. Officium de digniori, Translatio de minus digno.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„ Duplex per annum minus.
	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„ Duplex infra Octavam.
	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„ Dies Octava.
	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„ Semiduplex.
	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„ Simplex.
	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„ Sancta Maria in Sabbato.
	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„ Feria major.
	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„ Vigilia.

1. Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigilia Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavam Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festis Immaculatæ Conceptionis, Annuntiationis et Assumptionis B. M. Virg., in Nativitate sancti Joannis Baptistæ, in Festo S. Joseph, Ss. Apostolorum Petri et Pauli, et Omnium Sanctorum, transfertur, si transferri valeat, aliter de eo fit Commemoratio ipso die quo cadit, vel penitus omittitur, ut ponitur in propriis Rubricis.

2. Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Duplicibus primæ classis occurrentibus cum Commemoratione Octavæ. Alia Festa novem Lectionum in prima die libera post Octavam perpetuo celebrantur: de Simplicibus vero fit tantum Commemoratio, ut supra.

3. Infra Octavam Corporis Christi, de Semiduplici occurrente fit tantum Coëmperatio, neque fit de Duplici translato, nisi sit primæ vel secundæ classis, et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit Commemoratio.

4. Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, de Semiduplici occurrente in Dominica, fit Coëmperatio, ut alias juxta Rubricas.

5. De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ, et Corporis Christi, semper fit Commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente.

6. De aliis Octavis, quæ non sunt in Calendario, nihil fit a Feria IV. Cinerum usque ad Dom. in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum Ss. Trinitatis inclusive, et a die 17. Dec. usque ad Epiphaniam.

7. Dies Octavæ numquam transfertur: ideo quamquam Nativitas S. Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem; non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum Commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

8. Si accadat ut Patronus loci, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Calendario cum aliis Sanctis, qui separari queunt, in ea Ecclesia, vel in loco, fit tantum de Titulari vel Patrono. Alii si in dicto Calendario descripti sint sub ritu Duplici majori vel minori, aut Semiduplici, transferuntur perpetuo in diem primam liberam, et de eis fiat Officium Semiduplex. Si vero sint ex Duplicibus I. aut II. classis, similiter in diem primam liberam perpetuo transferantur, et de eis fiat Officium sub eodem ritu, ac si propria die celebrarentur. Si autem in Calendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de eis nihil fit.

9. De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit Commemoratio in utrisque Vesperis, et Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, et Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT

Domin. i. et ii. classis,	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica per annum,	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex i. classis,	2	2	4	2	4	4	4	6	4	6	4
Duplex ii. classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus, seu Tit. Ecclesiæ,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex per annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex,	4	4	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octava,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam,	0	0	3	4	3	3	3	1	1	1	5
1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	cum Dominica quacumque.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	
3. Totum de sequenti, Commemoratio de præcedenti.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	
4. Totum de præced., Commemoratio de sequenti.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	
5. Capitulum de sequ., Commemoratio de præcedenti.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	
6. Totum de digniori, Commem. de minus digno: in paritate dignitatis, a Capitulo de sequ.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	
Simplex, et S. Maria in Sabbato, Feria et Vigilia non concurrunt.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	

1. **N**otandum, quod in primis Vesperis diei Octavæ Ascensionis et Corporis Christi, aliorumque Festorum primariorum Domini, totum Officium fit de Octava, cum Commemoratione præcedentis Festi duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, aut primæ vel secundæ classis; quia tunc de Festo fieret Officium, et Commemoratio de Octava.

2. In secundis Vesperis diei Octavæ Festorum Domini, si primaria fuerint et solemniora, uti Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, aliorumque, de sequenti Duplici, si concurrat, fit tantum Commemoratio, nisi hoc fuerit primæ vel secundæ classis; quia tunc de eo fieret Officium, et de Octava Commemoratio. Die Octava Corp. Chr. in II. Vesp. nulla fit Commemoratio sequentis Duplicis (Sacratissimi Cordis Jesu), nisi concurrat cum die Oct. S. Joannis Baptistæ, et tunc Vesperæ erunt de Oct. Corporis Christi, cum Commemoratione Octavæ S. Joannis.

3. Diebus Octavis Festorum primariorum B. Mariæ V., etiam particularibus alicujus Religionis, Angelorum, S. Joannis Baptistæ, S. Joseph et Sanctorum Apostolorum de præcedenti, vel sequenti Duplici minori fit tantum Commemoratio.

4. In secundis Vesperis Duplicis primæ classis fit Commemoratio de Festis duplicibus et semiduplicibus reductis ad modum Simplicis tantummodo, si hujusmodi Commemoratio facienda sit die sequenti. In Duplicibus tamen II. classis de dictis Festis fit Commemoratio in utrisque Vesperis ad instar Octavæ et Dominicæ, uti in Rubricis generalibus de Commemorationibus dictum est; non fit vero Commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

5. Cum plures fiunt Commemorationes, servetur hic ordo: Post Orationem Officii currentis, 1. de Dominica privilegiata, 2. de die Octava, 3. de Duplici majori, 4. de Duplici minori ad instar Simplicium redactis, 5. de Dominica communi, 6. de die infra Octavam Corporis Christi, 7. de Semiduplici, 8. de die infra Octavam communem ad simplicem ritum pariter redactis, 9. de Feria majori vel Vigilia, 10. de Simplici.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM ET
TRIUM LECTIONUM.

In I. Nocturno.

Et pro II. et V. Feria.

Absolutio.

Exaudi Dómine Jesu
Christe preces servó-
rum tuórum, et miserére
nobis, qui cum Patre et
Spíritu sancto vivis et re-
gnas in sæcula sæculórum.
R. Amen.

Benedictiones.

1. Benedictióne perpétua
benedícat nos Pater æ-
térnus. **R.** Amen.
2. Unigénitus Dei Fílius
nos benedícere et ad-
juvare dignétur.
R. Amen.
3. Spíritus sancti grátia
illúminet sensus et cor-
da nostra. **R.** Amen.

In II. Nocturno.

Et pro III. et VI. Feria.

Absolutio.

Ipsíus píetas et miseri-
córdia nos ádjuvet, qui
cum Patre et Spíritu sancto
vivit et regnat in sæcula
sæculórum. **R.** Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnípotens
sit nobis propítius et
clemens. **R.** Amen.
5. Christus perpétuæ det
nobis gáudia vitæ.
R. Amen.
6. Ignem sui amóris ac-
céndat Deus in córdi-
bus nostris.
R. Amen.

In III. Nocturno.

Et pro Feria IV. et Sabbato.

Absolutio.

Avínculis peccatórum no-
strórum absólvat nos
omnípotens et miséricors
Dóminus. **R.** Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica léctio sit no-
bis salus et protéctio.
R. Amen.
8. Divínium auxílium má-
neat semper nobíscum.
R. Amen.
9. Ad societátem cívium
supernórum perdúcat
nos Rex Angelórum.
R. Amen.

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta novem Lectionum, octava Benedictio erit:

Cujus festum cólimus, ipse (vel ipsa) intercédât pro nobis ad Dóminum.

Quando sunt plures, dicitur:

Quorum (vel Quarum) festum cólimus, ipsi (vel ipsæ) intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de S. Maria, octava Benedictio erit:

Cujus festum cólimus, ipsa Virgo víginum intercédât pro nobis ad Dñm.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit:

Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, ordine superius in Rubricis generalibus descripto: et in eo, quando non legitur Homilia cum Evang. et Benedictiones sumendæ sunt ex III. Nocturno, prima Benedictio dicitur:

1. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat.

R. Amen.

2. Divínium auxílium máneat semper nobíscum.

R. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

R. Amen.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evang., prima Benedictio erit:

1. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

R. Amen.

2. Divínium auxílium máneat semper nobíscum.

R. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

R. Amen.

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta trium Lectionum, prima Benedictio erit:

1. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat.

R. Amen.

2. Cujus (vel Quorum, vel Quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa) intercédât (vel ipsi vel ipsæ intercédant) pro nobis ad Dóminum.

R. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

R. Amen.

In Officio de sancta Maria in Sabbato Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

Aperi Dómine os meum
ad benedicéndum no-
men sanctum tuum: mun-
da quoque cor meum ab
ómnibus vanis, perversis
et aliénis cogitátionibus:
intelléctum illúmina, affé-
ctum inflámma, ut digne,
atténte ac devóte hoc Offi-
cium recitáre váleam, et

exaudíri mérear ante con-
spéctum divínæ Majestátis
tuæ. Per Christum Dómi-
num nostrum.

R. Amen.

Dómine in unióne illíus
divínæ intentiόνis, qua ipse
in terris laudes Deo per-
solvísti, has tibi Horas per-
sólvo.

ORATIO

DICENDA POST DIVINUM OFFICIUM.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo
Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fra-
gilitate contractas indulsit: dicitur flexis genibus.

Sacrosáncetæ et indivíduæ
Trinitáti, crucifixi Dó-
mini nostri Jesu Christi
humanitáti, beatíssimæ et
gloriosíssimæ sempérque
Víriginis Mariæ fœcúndæ
integritáti, et ómnium San-
ctórum universitáti sit sem-
pitérna laus, honor, virtus
et glória ab omni creatúra,

nobísque remissio ómnium
peccatórum, per infinita sæ-
cula sæculórum.

R. Amen.

V. Beáta víscera Mariæ
Víriginis, quæ portavérunt
ætérni Patris Fílium.

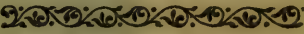

R. Et beáta úbera, quæ
lactavérunt Christum Dñm.

Pater noster. **A**ve María.

Deus in adiutorium meum
intende.
Domine ad adjuvandum me
festina. Gloria Patri.

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS VERNA.

Dominica ad Matutinum.

Ante Matutinum, et omnes Horas præterquam ad Completorium, dicitur secreto:

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificetur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatióem: sed líbera nos a malo. Amen.

Ave María; grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui concéptus est

de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos: tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiám cathólicam, sanctórum communionem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dic. V.

Dómine, lábia mea apéries. **R.** Et os meum annuntiábit laudem tuam.

V. Deus in adjutórium meum inténde. **R.** Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spíritui sancto. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Laus tibi Dñe, Rex ætérnæ glóriæ.

Sic dicitur Laus tibi Dómine etc., ad omnes Horas per totam Quadrag., usque ad Feriam V. in Cœna Domini; et a Sabbato sancto dicitur Allelúja.

Invitatorium seq. dic. in Domin. I. Quadrag., usque ad Domin. Pass. exclus.

Invitatorium. Non sit vobis vanum mane súrgere

ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Repetitur. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Psalmus 94.

Veníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccúpémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves pásuæ ejus.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia

promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Hódie si vocem ejus audieritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Non sit vobis vanum manere súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sǎcula sǎculórum. Amen.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Non sit vobis vanum manere súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Hymnus sequens dic. in Dominicis et Feriis usque ad Dom. Passionis exclusive.

Hymnus.

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,

Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímítus
Hoc prætulérunt, póstmodum

Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor téporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árcíus
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas:

Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante júdicem,
Clamémus ore súplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam Deus cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum quod féci-
mus,
Auge bonum quod pósci-
mus:

Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

Tempore Paschali.

Ad Matutinum. Invitator.
Surréxit Dóminus vere, *
Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Rex sempitérne cœlitum,
Rerum Créator ómni-
um,

Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius:

Nascénte qui mundo faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dæmo-
nis

Fœdásset humánum genus:
Tu carne amíctus pérdi-
tam

Formam refórmas ártifex.

Qui natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlchro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui pastor ætérmus gre-
gem

Aqua lavas baptísmatis:
Hæcestlavácrum méntium:
Hæc est sepúlchrum crími-
num.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira criminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Per Annum. Ant. Servíte
Dómino.

Tempore Paschali. Ant.
Allelúja.

Asteriscus * notat pausam can-
tus in Choro.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non
ábiit in consilio im-
piórum, et in via
peccatórum non stetit, * et
in cáthedra pestiléntiæ non
sedit:

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus, * et in lege ejus
meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in témpo-
re suo:

Et fólium ejus non dé-
fluet: * et ómnia quæcúm-
que faciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii
in iudício: * neque pecca-
tóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum: * et iter
impiórum peribit.

Glória Patri, et Fílio, *
et Spirítui sancto.

Sicut erat in principio, et
nunc, et semper, * et in sæ-
cula sæculórum. Amen.

*Hic versus Glória. semper di-
citur in fine omnium Psalmorum,
nisi aliter notetur.*

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes,
* et pópuli meditáti sunt
inánia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt in
unum * advérsus Dñm, et
advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum: * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irri-
débit eos: * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum Rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus, *
prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: *
Fílius meus es tu, ego hó-
die génui te.

Póstula a me, et dabo tibi
Gentes hæreditátem tuam, *
et possessioném tuam tér-
minos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas figuli
confrínges eos.

Et nunc reges intelligíte:
* erudímini qui judicátis
terram.

Servíte Dómino in timó-
re: * et exsultáte ei cum
tremóre.

Apprehéndite disciplínam,
nequándo irascátur Dñs, *
et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus, * beáti omnes qui
confidunt in eo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti
sunt qui tribulant me? *
multi insúrgunt advérsus
me.

Multi dicunt ánimæ meæ:
* Non est salus ipsi in Deo
ejus.

Tu autem Dómine suscé-
ptor meus es, * glória mea,
et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * et exaudívit me
de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus
sum: * et exsurrexi, quia
Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli
circumdántis me: * exsúrge
Dómine, salvum me fac,
Deus meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversántes mihi
sine causa: * dentes pec-
catorum contrivísti.

Dómini est salus: * et
super pópulum tuum bene-
dictio tua.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infirmus sum: * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitatem: * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dñs deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Per Annum. Ant. Servíte Dómino in timóre: et exsultáte ei cum tremóre.

Ant. Deus iudex justus.

Psalmus 7.

Dómine Deus meus in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persecuéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum

a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens: * numquid irascitur per singulos dies?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis: * sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturit iniquitatem: * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit eum: * et incidit in foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus: * et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Dño secundum justitiam ejus: * et psallam nómini Dómini altissimi.

Psalmus 8.

Dómine Dñs noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam elevata est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quóniam videbo cœlos tuos, ópera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronasti eum: * et constituisti eum super ópera mánuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas: insuper et pecora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Psalmus 9.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabilia tua.

Lætabor et exultábo in te: * psallam nómini tuo Altissime,

In convertendo inimicum meum retrorsum: * infirmabuntur, et peribunt a fácie tua.

Quóniam fecisti iudicium meum et causam meam: * sedisti super thronum qui iudicas justitiam.

Increpasti Gentes, et periiit impius: * nomen eorum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimici defecerunt frá-

meæ in finem: * et civitates eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudício thronum suum: * et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, iudicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium paúperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quærentes te Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens ságuinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem paúperum.

Miserére mei Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infixæ sunt Gentes in initéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens: * in opéribus

mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit paúperis: * patiéntia paúperum non peribit in finem.

Exsúrge Dómine, non confortétur homo: * iudicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue Dómine legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dñm peccátor, * secúndum multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus! * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur iudícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a genera-

tióne in generatióem sine malo.

Cujus maledictióe os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interficiat innocéntem.

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * insidiátur in abscondito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat paúperem: * rápere paúperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit paúperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris paúperum.

Propter quid irritávit impius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sáeculum sáeculi: * períbítis Gentes de terra illíus.

Desidérium paúperum exaudivit Dóminus: * præparatióem cordis eórum audivit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passér?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquítatem vidit vultus ejus.

Per Annum. Ant. Deus judex justus, fortis et long-ánimis: numquid irascétur per síngulos dies?

Ant. Tu Dómine.

Psalmus 11.

Salvum me fac Dñe, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum paúperum, * nunc exsúrgam, dicit Dñs.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ípii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

Usquequo Dómine oblisceris me in finem? *

Usquequo avértis faciém tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimicus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimicus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: *

non est qui fáciat bonum,
non est usque ad unum.

Sepúlchrum patens est
guttur eórum: linguis suis
dolóse agébant, * venénium
áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne
et amaritúdine plenum est:
* velóces pedes eórum ad
effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in
viis eórum, et viam pacis
non cognovérent: * non est
timor Dei ante óculos eó-
rum.

Nonne cognóscent omnes
qui operántur iniquitátem, *
qui dévorant plebem meam
sicut escam panis?

Dóminum non invoca-
vérunt, * illic trepidavé-
runt timóre, ubi non erat
timor.

Quóniam Dóminus in ge-
neratióne justa est, consí-
lium ínopis confudístis: *
quóniam Dóminus spes
ejus est.

Quis dabit ex Sion salu-
táre Israël? * cum avérte-
rit Dóminus captivitátem
plebis suæ, exsultábit Ja-
cob, et lætábitur Israël.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in
tabernáculo tuo? * aut
quis requiészet in monte
sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácu-
la, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in
corde suo, * qui non egit
dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo
malum, * et oppróbrium
non accépit advérsus pró-
ximos suos.

Ad níhilum dedúctus est
in conspéctu ejus malí-
gnus: * timéntes autem Dó-
minum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et
non décipit, * qui pecúniám
suam non dedit ad usúram,
et múnera super innocén-
tem non accépit.

Qui facit hæc, * non mo-
vébitur in ætérnum.

Per Annum. Ant. Tu Dó-
mine servábis nos: et cu-
stódies nos.

In Quadrag. V. Ipse libe-
rávit me de láqueo venán-
tium. **R.** Et a verbo áspero.

Temp. Passionis. V. Erue
a frámea Deus ánimam
meam. **R.** Et de manu ca-
nis únicam meam.

Tempore Paschali. Ant.
Allelúja, lapis revolútus est,
allelúja: ab óstio monu-
ménti, allelúja, allelúja.

V. Surréxit Dóminus de
sepúlchro, allelúja. **R.** Qui
pro nobis pepéndit in ligno,
allelúja.

**Post Versiculum cujuslibet No-
cturni dicitur**

Pater noster. secreto.

Y. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Exáudi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǎcula sæculórum.

R. Amen.

Y. Jube domne benedicere.

Benedictio. Benedictiône perpétua benedícat nos Pater ætérnus. **R.** Amen.

Deinde leguntur **Lect. cum R. R.** ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro ii. Lectione.

Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedicere et adjuvare dignétur. **R.** Amen.

Pro iii. Lectione.

Benedictio. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. **R.** Amen.

In II. Nocturno.

Per Annum. Ant. Bonórum meórum.

Temp. Pasch. Ant. Allelúja.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguinibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * insuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiõem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatióes in dextera tua usque in finem.

Per Añum. Ant. Bonórum meórum non índiges, in te

sperávi, consérva me Dómine.

Ant. Propter verba.

Psalmus 16.

Exáudi Dómine justítiam meam: * inténde deprecationem meam.

Aúribus pécipe orationem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo júdicium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitates.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus dexteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: *

os eórum locútum est superbiám.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab impio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia aparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Per Annum. Ant. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Ant. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo: quod semper fit, quando **Ant.** incipit a primo Versu Psalmi; et **Ps.** tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit **Ant.**, sive integra dicatur, sive tantum inchoata; si tamen eadem sint verba, et continuetur **Ant.** cum Psalmo.

Psalmus 17.

Díligam te Dómine fortitúdo mea: * Dñs firma-

méntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salutis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi:

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus: et ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descendit: * et caligo sub pedibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latibulum suum, in circúitu ejus

tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus aéris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatióne tua Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dñs protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam voluit me.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retribuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia júdícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum perverso perverseris.

Quóniam tu pópulum húmílem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiÓNem salútis tuæ: * et dextera tua suscepit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestigia mea:

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convértar, donec deficiant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcínxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudivit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante faciém venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradiCTIONIBUS pópuli: * constítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentítí sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivít Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natióibus Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Per Añum. Ant. Díligam te Dómine virtus mea.

In Quadrag. V. Scápolis suis obumbrábit tibi. **R.** Et sub pennis ejus sperábis.

Temp. Passionis. V. De ore leónis libera me Dñe. **R.** Et a córnibus unicórni-um humilitátem meam.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja, quem quæris, mulier? allelúja: vivéntem cum mórtuis, allelúja, allelúja.

V. Surréxit Dóminus ve-

re, allelúja. **R.** Et appáruit Simóni, allelúja.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Jube domne benedícere.

Bened. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. **R.** Amen.

Pro v. Lectione.

Bened. Christus perpétuæ det nobis gaúdia vitæ.

R. Amen.

Pro vi. Lectione.

Bened. Ignem sui amoris accéndat Deus in córdibus nostris. **R.** Amen.

In III. Nocturno.

Per Añum. Ant. Non sunt loquélæ.

Temp. Pasch. Ant. Allelúja.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus añúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque

sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egressio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimoniúm Dñi fidéle, sapientiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præceptum Dómini lúcidum; il-lúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pórmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetíp-sa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis mundame: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domi-

náti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Per Añum. Ant. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Ant. Exaúdiat.

Psalmus 19.

Exáúdiat te Dóminus in die tribulatiónis: * próte-gat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliúm de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocaústum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dñs Christum suum.

Exaúdiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et ceciderunt: * nos autem surreximus et erecti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

Per Añum. Ant. Exáudiat te Dñs in die tribulatiónis.

Ant. Dómine.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórurum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus coronám de lápide pretióso.

Vitam pétiiit a te: * et tribuísti ei longitudínem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dño: * et in misericórdia Altíssimi non comóvèbitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dñs in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuerunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Per Añum. Ant. Dómine in virtúte tua lætábitur rex.

In Quadrag. V. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

R. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis. V. Ne perdas cum impiis Deus ánimam meam. **R.** Et cum viris sánguinem vitam meam.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja: noli flere María, allelúja: resurrexit Dóminus, allelúja, allelúja.

V. Gavísi sunt discípuli, allelúja. **R.** Viso Dómino, allelúja.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

A vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Dominus. **R.** Amen.

V. Jubedomnebenedicere.

Bened. Evangelica lectio sit nobis salus et protectio. **R.** Amen.

Pro viii. Lectione.

Bened. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. **R.** Amen.

Pro ix. Lectione.

Bened. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. **R.** Amen.

Sequ. Hymnus a Septuag. usque ad Pascha non dic. nisi in Festis: a Paschate vero usque ad Pentec. dic. etiam in fer. Offic., excepta Feria II. Rogat. Quando vero non dic., ejus loco ponitur ix. aut iii. Resp.

Hymnus

Ss. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudamus: * te Dominum confitemur. Te æternum Patrem * omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli, et universæ potestates:

Tibi Chérubim et Séraphim, * incessabili voce proclamant:

Sanctus, * Sanctus, * Sanctus * Dñs Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestatis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolorum chorus:

Te Prophetarum * laudabilis número:

Te Mártyrum candidatus * laudat exercitus.

Te per orbem terrarum * sancta confitetur Ecclesia, Patrem * immensæ majestatis:

Venerandum tuum verum * et unicum Filium, Sanctum quoque * Paráclitum Spiritum.

Tu Rex glóriæ * Christe. Tu Patris * sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem: * non horruisti Virginitis úterum.

Tu devicto mortis acúleo: * aperuisti credéntibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse venturus.

Te ergo quæsumus, tuis famulis súbveni: * quos pretioso sanguine redemisti.

Æterna fac cum sanctis tuis: * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, * et benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, * et extolle illos usque in ætérnum.

Per singulos dies * benedicimus te.

Et laudamus nomen tu-

um in sǎculum, * et in sǎculum sǎculi.

Dignáre Dómine die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine: * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos, * quemádmódum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi: * non confúndar in ætérnum.

Ad Laudes.

Deus in adiutorium meum inténde. **R.** Dómine ad adiuvándum me festína. **G**lória Patri, etc. 2. Láus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, **vel** Allelúja, **pro temporis diversitate.**

Temp. Pasch. Ant. Allelúja.

Psalmus 92.

Dóminus regnávít, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non comóvetur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sǎculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dñus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitudínem dierum.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióne et generatióne veritas ejus.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtutem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui superstratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adjutor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládi, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iniqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedicat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dirigis.

pulos in æquitáte, et Gentes in terra dirigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Temp. Pasch. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Ant. Surréxit Christus.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3. e.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedicite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedicite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: * benedicite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedicite omnes spíritus Dei Dño.

Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedicite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pru-

na Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite gláciēs et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérſa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dño.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et

Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Hic non dic. Glória Patri, neque Amen; in aliis Canticis dicuntur.

Temp. Pasch. Ant. Surrexit Christus de sepúlchro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúja.

Ant. Allelúja.

Psalmus 148.

Laudáte Dñm de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præceptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dñm de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, gláciēs, spíritus procellárum: * quæ faciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles:
* ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérſa pécora: * serpéntes, et volúcrés pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dñi: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israëł, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israëł in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dño in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Temp. Pasch. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum proprium in Quadragesima.

Hymnus.

O sol salútis, íntimis Jesu refúlgeméntibus, Dum nocte pulsa grátior Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da lacrimárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrimæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti délixera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret, Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℞. Ut custódi-
ant te in ómnibus viis tuis.

Ant. ad Bened. et Oratio pro-
pria.

Temp. Passionis. Hymn. Lu-
stra sex. de Laud. Dom. Pass.

℣. Eripe me de inimícis
meis Deus meus. ℞. Et ab
insurgéntibus in me libera
me.

Temp. Pasch., seq. Capit. dic.
in fer. Offic. tantum: Hymnus
vero etiam in Dominicis usque
ad Ascensionem.

Capitulum. Rom. 6. b.

Christus resúrgens ex
mórtuis jam non móri-
tur, mors illi ultra non do-
minábitur. Quod enim mór-
tuus est peccáto, mórtuus
est semel: quod autem vi-
vit, vivit Deo.

Hymnus.

Auróra cœlum púrpurat,
Ætherresúltatlaúdibus,
Mundus triúmphans júbi-
lat,

Horrens avérnus infremit:

Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum senátum liberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujussepúlchrumplúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrimis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit exstíntor necis,
Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
Insempitérna sœcula. Amē.

℣. In resurrectióne tua
Christe, allelúja. ℞. Cœli
et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. propria.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

Benedíctus Dóminus De-
us Israël, * quia visitá-
vit, et fecit redemptiónem
plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis
nobis: * in domo David
púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissionem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Deinde dic. *Ant. et Oratio propria*, et post eam, si occurrat eo die aliquod Festum Simplex, vel ad modum Simplicis recolendum fit de eo Commem. Postremo (si id tempus requirat) fiunt Comm. de S. María, de S. Joseph, de Apo-

stolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum Coñ. secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesp. Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dic. una ex Ant. B. Mariæ, ut habetur infra post Completor.

Dominica ad Primam.

Pater noster. Ave María. Credo. *V.* Deus in adiutorium. 20.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere Deum precémur súpplices,

Ut in diúrnis áctibus Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,

Ne litis horror ínsonet: Visum fovéndo cóntegat, Ne vanitátes háuríat.

Sint pura cordis íntima, Absístat et vecórdia: Carnis terat supérbiam Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit, Noctémque sors redúxerit, Mundi per abstinentiam Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Fílio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc, et per omnes sæculum. Amen.

In Dominicis Quadrag. Ant. propria.

Temp. Pasch. Ant. Allelúja.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo
salvum me fac: * et
in virtúte tua júdi-
ca me.

Deus exaúdi oratióem
meam: * aúribus pèrcipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insurre-
xérunt advèrsus me, et
fortes quæsiérunt ánimam
meam: * et non proposué-
runt Deum ante conspé-
ctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat
me: * et Dóminus suscé-
ptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis me-
is: * et in veritáte tua dis-
pérde illos.

Voluntárie sacrificábo ti-
bi, * et confitébor nómini
tuo Dómine: quóniam bo-
num est:

Quóniam ex omni tribu-
latióne eripuísti me: * et
super inimícos meos de-
spéxit óculus meus.

*Sequens Ps. Confitémini Dó-
mino dicitur tantum in Domin.,
quando fit Officium de Dom. ut
in Psalt., præterquam in Dom.
a Pascha usque ad Pentecosten.*

*A Septuages. vero usque ad
Pascha ejus loco dicitur Ps.
Dóminus regnavit. ut supra in
Laud. 20.*

Psalmus 117.

Confitémini Dño quóniam
bonus: * quóniam in
sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóni-
am bonus: * quóniam in
sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron:
* quóniam in sæculum mi-
sericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent
Dóminum: * quóniam in
sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi
Dóminum: * et exaudivit
me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: *
non timébo quid fáciat mi-
hi homo.

Dñs mihi adjútor: * et ego
despiciam inimícos meos.

Bonum est confídere in
Dómino, * quam confidere
in hómine:

Bonum est speráre in Dó-
mino, * quam speráre in
principibus.

Omnes Gentes circuiérunt
me: * et in nómine Dómini
quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumde-
dérunt me: * et in nómine
Dñi quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut
apes, et exarsérunt sicut
ignis in spinis: * et in nó-
mine Dómini quia ultus
sum in eos.

Impúlsus evèrsus sum ut
cáderem: * et Dóminus sus-
cépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea
Dóminus: * et factus est
mihi in salútem.

Vox exsultati6nis, et salutis * in tabernaculis iustorum.

Dextera Domini fecit virtutem: dextera Domini exaltavit me, * dextera Domini fecit virtutem.

Non moriar, sed vivam: * et narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me Dominus: * et morti non tradidit me.

Aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in eas confitebor Domino: * hæc porta Domini, iusti intrabunt in eam.

Confitebor tibi quoniam exaudisti me: * et factus es mihi in salutem.

Lapidem, quem reprobaverunt ædificantes: * hic factus est in caput anguli.

A Domino factum est istud: * et est mirabile in oculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dominus: * exultemus, et lætemur in ea.

O Domine salvum me fac, o Domine, bene prosperare: * benedictus qui venit in nomine Domini.

Benediximus vobis de domo Domini: * Deus Dominus, et illuxit nobis.

Constituite diem sollemnem in condensis, * usque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, et con-

fitebor tibi: * Deus meus es tu, et exaltabo te.

Confitebor tibi quoniam exaudisti me: * et factus es mihi in salutem.

Confitemini Domino quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia ejus.

Psalmus 118.

Beati immaculati in via: * qui ambulant in lege Domini.

Beati, qui scrutantur testimonia ejus: * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, * in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandasti * mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ, * ad custodiendas justificationes tuas!

Tunc non confundar, * cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: * in eo quod didici iudicia iustitiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam: * non me derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescens viam suam? * in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te: * ne repellas me a mandatis tuis.

In corde meo abscondi

elóquia tua: * ut non pec-
cem tibi.

Benedíctus es Dñe: * do-
ce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronun-
tiávi ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuó-
rum delectátus sum, * sicut
in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercé-
bor: * et considerábo vias
tuas.

In justificatióibus tuis
meditábor: * non obliví-
scar sermónes tuos.

Retribue servo tuo, viví-
fica me: * et custó-
diam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et
considerábo mirábilia de
lege tua.

Incola ego sum in terra: *
non abscondas a me man-
dáta tua.

Concupívit ánima mea
desideráre justificatiónes
tuas, * in omni témpore.

Increpásti superbos: *
maledícti qui declínant a
mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium,
et contéptum: * quia te-
stimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt prínci-
pes, et advérsus me lo-
quebántur: * servus autem
tuus exercebátur in justifi-
catióibus tuis.

Nam et testimónia tua me-

ditatio mea est: * et consí-
lium meum justificatiónes
tuæ.

Adhæsit paviménto ánima
mea: * vivífica me secún-
dum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et
exaudísti me: * doce me
justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuá-
rum ínstrue me: * et exer-
cébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea
præ tædio: * confírma me
in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a
me: * et de lege tua mise-
rére mei.

Viam veritátis elégi: * ju-
dícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis,
Dñe: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuó-
rum cucúrri, * cum dilatá-
sti cor meum.

*Sequens Symbolum dicitur in
Dominicis tantum, quando fit
Offic. de Dom. ut in Psalt.*

Symbolum S. Athanasii.

Quicúmque vult salvus es-
se, * ante ómnia opusest,
ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque ínte-
gram inviolatámque ser-
váverit, * absque dúbio in
ætérnum peribit.

Fides autem cathólica hæc
est: * ut unum Deum in
Trinitáte, et Trinitátem in
unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti:

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divinitas, * æquális glória, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnípoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii: * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dñi: * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus: * sed totæ tres persónæ coæternæ sibi sunt et coæquales.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únititas in Trinitáte, et Trinitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte sentiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatióem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut

credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sácula génius: * et homo est ex substántia matris in sáculo natus.

Perfécus Deus, perfécus homo: * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem; * sed. assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationalis et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra: descendit ad inferos: * tértia die resurrexit a mórtuis.

Ascéndit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis: * inde venturus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cuius advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis: * et

redditúri sunt de factis propriis ratióem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri.

In Dominicis Quadrag., Ant. propria.

Temp. Pasch. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

Regi sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória in sácula sæculórum. Amen.

R. Deo grátias.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Et repetitur:* Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. *V.* Qui sedes ad dexteram Patris.

R. Miserére nobis. *V.* Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. *R.* Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

V. Exsúrge Christe, adjuva nos. *R.* Et libera nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali.

R. br. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. *Repet.* Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. * Allelúja, allelúja.

V. Qui surrexísti a mórtuis.
R. Allelúja, allel. **V.** Glória Patri, et Filio, et Spíritui sancto. **R.** Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, allelúja, allelúja.

V. Exsúrge Christe ádjuva nos, allelúja. **R.** Et libera nos propter nomen tuum, allelúja.

Sequentes Preces non dicuntur in Dupl. nec infra Oct.; sed tunc dicto **R.** br. dicitur Dóminus vobíscum. et Oratio Dómine Deus omnipotens, ut infra. 32.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. **secreto usque ad V.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum. **secreto usque ad V.** Carnis resurrecciónem. **R.** Vitam ætérnam. Amen.

V. Et ego ad te Dómine clamávi. **R.** Et mane oratio mea præveniet te.

V. Repleátur os meum laude. **R.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

V. Dómine avérte faciém tuam a peccátis meis. **R.** Et omnes iniquitátes meas dele.

V. Cor mundum crea in me Deus. **R.** Et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

V. Ne projicias me a fácie tua. **R.** Et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

V. Redde mihi lætítiam salutáris tui. **R.** Et spíritu principáli confirma me.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit coelum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dñm Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. **R.** Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur, tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro,
Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

R. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

R. Amen.

Et prosequitur V. Dignáre Dómine die isto. *R.* Sine peccáto nos custodíre.

V. Miserére nostri Dómine. *R.* Miserére nostri.

V. Fiat misericórdia tua Dñe super nos. *R.* Quem ádmodum sperávimus in te.

V. Dómine exáudi oratió-nem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus. . . . Oratio.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitationés et ópera. Per Dóminum. *R.* Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur lect. Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit

V. Pretiósá in conspéctu Dómini. *R.* Mors sanctorum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

V. Deus in adjutórium meum inténde. *R.* Dómine ad adjuvándum me festína. *Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri. Sicut erat.*

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatió-nem. *R.* Sed libera nos a malo.

V. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dirige fílios eórum. *R.* Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

℣. Glória Patri. **℞.** Sicut erat.

Orémus. **Oratio.**

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex cœli et terræ, hódie corda et cörpera nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte salvi et liberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **℞.** Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℞. Amen.

Ad Absolut. Capit. in Dom. et Feriis a Dom. I. Quadrag. usque ad Domin. Passionis exclusive.

Lectio brevis. Is. 55. b.

Quærite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Tu autem Dómine miserére nobis. **℞.** Deo grátias.

A Domin. Passionis usque ad Feriam V. in Cœna Dñi exclus.

Lectio brevis. Is. 50. c.

Fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus et ideo non sum confúsus. Tu autem Dómine.

A Dom. Resurrectionis usque ad Ascensionem exclusive.

Lectio brevis. Coloss. 3.

Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem Dómine.

Post Lect. brevem dicitur

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **℞.** Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite. **℞.** Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perducát ætérnam: et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscent in pace.

℞. Amen.

In feriali Officio

**extra tempus paschale
ad Primam.**

Pater noster. **Ave María.**
Credo. **℣.** Deus in adjutórium. 20.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpli-
ces,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans tém-
peret,
Ne litis horror ínsonet:

Visum fovendo cóntegat,
Ne vanitátes haúriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibique párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

Tempore Quadrag. Ant.
Vivo ego.

Tempore Passionis. Ant.
Líbera me Dómine.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo
salvum me fac: *
et in virtúte tua jú-
dica me.

Deus exaúdi oratióem
meam: * aúribus pércipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insurre-
xérunt advérsus me, et
fortes quæsiérunt ánimam
meam: * et non proposué-
runt Deum ante conspé-
ctum suum.

Ecce enim Deus áduvat
me: * et Dóminus suscé-
ptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis:
* et in veritáte tua dis-
pérde illos.

Voluntáriesacrificábo tibi,
* et confitébor nómini tuo
Dñe: quóniam bonum est:
Quóniam ex omni tribu-
latióne eripuísti me: * et
super inimícos meos de-
spéxit óculus meus.

Post Ps. Deus in nómine tuo.
loco Ps. Confitémini. dicitur unus
ex infrascriptis Psalmis, secun-
dum Ferias distinctis. Sabbato
autem dicuntur tantum tres Psal-
mi, sicut in Festis.

Feria Secunda.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et pleni-
túdo ejus: * orbis ter-
rárum, et univérsti qui há-
bitant in eo.

Quia ipse super mária
fundávit eum: * et super
flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit
in loco sancto ejus?

Iñocens mánibus et mun-
do corde, * qui non accépit
in vano ánimam suam, nec
jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictió-
nem a Dómino: * et miseri-
córdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quæ-
réntium eum, * quæréntium
fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes
vestras, et elevámini portæ
æternáles: * et introíbit
Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?

* Dóminus fortis et potens:
Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes
vestras, et elevámini portæ
æternáles: * et introíbit
Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?

* Dóminus virtútum ipse
est Rex glóriæ.

Feria Tertia.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi
ánimam meam: * Deus
meus in te confído, non
erubéscam.

Neque irrídeant me ini-
míci mei: * étenim univér-
si, qui sústinent te, non
confundéntur.

Confundántur omnes iní-
qua ágéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine de-
mónstra mihi: * et sémitas
tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua,
et doce me: * quia tu es
Deus salvátor meus, et te
sustínui tota die.

Reminíscere miseratió-
num tuárum Dómine, * et
misericordiárum tuárum,
quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, *
et ignorántias meas ne me-
míneris.

Secúndum misericórdiam
tuam meménto mei tu: *
propter bonitátem tuam
Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus:
* propter hoc legem dabit
delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in ju-
dício: * docébit mites vias
suas.

Univérsæ viæ Dómini,
misericórdia et véritas, *
requiréntibus testaméntum
ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dó-
mine propitiáberis peccáto
meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet
Dóminum? * legem státuit
ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis de-
morábitur: * et semen ejus
hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dómi-
nus timéntibus eum: * et
testaméntum ipsíus ut ma-
nifestétur illis.

Oculi mei semper ad
Dóminum: * quóniam ip-
se evéllet de láqueo pedes
meos.

Réspice in me, et mise-
rére mei: * quia únicus et
pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei
multiplicátæ sunt: * de ne-
cessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam,
et labórem meum: * et di-
mítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos
quóniam multiplicátisunt,*
et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et

érue me: * non erubescam
quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæ-
sérunt mihi: * quia susti-
nui te.

Líbera Deus Israël, *
ex ómnibus tribulatióibus
suis.

Feria Quarta.

Psalmus 25.

Júdice me Dómine, quóni-
am ego in iñocéntia mea
ingréssus sum: * et in Dño
sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, et
tenta me: * ure renes meos
et cor meum.

Quóniam misericórdia tua
ante óculos meos est: * et
complácu in veritate tua.

Non sedi cum concílio
vanitátis: * et cum iníqua
geréntibus non introibo.

Odívi ecclésiám mali-
gnántium: * et cum ímpiis
non sedébo.

Lavábo inter innocéntes
manus meas: * et circúm-
dabo altáre tuum Dómine:

Ut aúdiam vocem laudis,
* et enárrem univérſa mi-
rabília tua.

Dómine diléxi decórem
domus tuæ, * et locum ha-
bitatióis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis
Deus ánimam meam, * et
cum viris sánguinem vitam
meam:

In quorum mánibus ini-
quitátes sunt: * dextera
eórum repléta est munéri-
bus.

Ego autem in innocéntia
mea ingréssus sum: * réd-
ime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto:
* in ecclésiis benedicam te
Dómine.

Feria Quinta.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et ni-
hil mihi déerit: * in loco
páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis
educávit me: * ánimam
meam convértit.

Dedúxit me super sémi-
tas justitiæ, * propter no-
men suum.

Nam, et si ambulávero in
medio umbræ mortis, non
timébo mala: * quóniam tu
mecum es.

Virga tua, et báculo tuus:
* ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo
mensam, * advérsus eos, qui
tribulant me.

Impinguásti in óleo caput
meum: * et calix meus iné-
brians quam præclárus est!

Et misericórdia tua sub-
sequétur me * ómnibus dié-
bus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo
Dómini, * in longitúdinem
diérum.

Feria Sexta.**Psalmus 21.**

Deus Deus meus réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exaúdiēs: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te proyéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli

multi: * tauri pingues obsédérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * diviserunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a cór nibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum fratribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem paúperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu tímentium eum.

Edént paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunť eum: * vivent corda eórum in sǎculum sǎculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérſi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérſæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Añuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica. 34.

Deinde dicitur

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunť eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiōne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custodiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescénťior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquísivi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dñe: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébtor: * et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retribue servo tuo, vivífica me: * et custódi am sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirábília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátió mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me: * et exercébtor in mirábilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * júdicia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis Dñe: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Temp. Quadrag. Ant. Vivo ego, dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat.

Tempore Passionis. Ant. Líbera me Dómine, et pone me juxta te: et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Capitulum. Zach. 8. d.

Pacem et veritatem diligite, ait Dóminus omnipotens. **R.** Deo grátias.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. **Et repetitur:** Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. **V.** Qui sedes ad dexteram Patris. **R.** Miserére nobis. **V.** Glória Patri, et Filio, et Spirítui

sancto. **R.** Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.

V. Exsúrge Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum. secreto.

V. Carnis resurrectionem. **R.** Vitam ætérnam. Amen.

V. Et ego ad te Dómine clamávi. **R.** Et mane oratio mea præveniet te.

V. Repleátur os meum laude. **R.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

V. Dómine avérte faciém tuam a peccátis meis. **R.** Et omnes iniquitátes meas dele.

V. Cor mundum crea in me Deus. **R.** Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

V. Ne projícias me a fácie tua. **R.** Et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

V. Redde mihi lætítiam salutáris tui. **R.** Et spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laud. non sunt dictæ Preces feriales, statim dic. Adjutórium nostrum. et Confíteor Deo, etc. ut supra. 31.

Quando autem ad Laud. dictæ sunt Preces feriales inferius positæ post Laud. Feriæ II., tunc ad Primam prædictæ Preces et sequentes dicuntur flexis genibus.

V. Eripe me Dómine ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me.

V. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. **R.** Et ab insurgéntibus in me libera me.

V. Eripe me de operántibus iniquitátem. **R.** Et de viris sánguinem salva me.

V. Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi. **R.** Ut reddam vota mea de die in diem.

V. Exaúdi nos Deus salutáris noster. **R.** Spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

V. Deus in adjutórium meum inténde. **R.** Dómine ad adjuvándum me festína.

V. Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis. **R.** Miserere nobis.

V. Bénedic ánima mea Dómino. **R.** Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

V. Bénedic ánima mea Dño. **R.** Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

V. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. **R.** Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℞. Qui coronat te in misericórdia et miseratióibus.

℣. Qui replet in bonis desiderium tuum. ℞. Renovabitur ut áquilæ juvéntus tua.

℣. Adjutorium nostrum in nómine Dómini. ℞. Qui fecit coelum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem dicens: Confiteor Deo. Reliqua omnia ut supra in Dominica. 31.

In feriali Officio
tempore paschali et
in Festis per Annum.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutorium meum. ut supra. 20.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,

Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cótegat,
Ne vanitátes háúriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum. Amen.

Ant. competens.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo
salvum me fac: *
et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratióem
meam: * aúribus pécipere
verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quásiérunt ánimam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscēptor est ánimæ meæ.

Avértemala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dñe: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: *
qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírun eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utínam dirigántur viæ meæ, * ad custodiédas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiône cordis: * in eo quod didíci judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescén-tior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dñe: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatió nibus tuis meditábor: * non obli-viscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, viví-fica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea de-sideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contéptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatió nibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tédio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a

me: * et de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elégi: * iudicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis Domine: * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

Ant. competens.

Capitulum. I. Tim. 1. d.

Regi sæculorum immortalis et invisibili, soli Deo honor et gloria in sæcula sæculorum. Amen.

R. Deo grátias.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. *Et*

repetitur: Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. *V.* Qui sedes ad dexteram Patris.

R. Miserere nobis. *V.* Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. *R.* Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.

V. Exsúrge Christe, adjuva nos. *R.* Et libera nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali.

R. br. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis, * Allelúja, allelúja. *Repetitur:*

Christe Fili Dei vivi, miserere nobis, allelúja, allelúja. *V.* Qui surrexisti a mortuis. *R.* Allelúja, allel.

V. Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. *R.* Christe

Fili Dei vivi, miserere nobis, allelúja, allelúja.

V. Exsúrge Christe, adjuva nos, allelúja. *R.* Et libera nos propter nomen tuum, allelúja.

¶ Sed in festo Ascensionis et per totam Octavam. ac etiam Feria VI. et Sabb. post Octavam dic.

V. Qui scandis super sidera. *R.* Allelúja, allelúja.

¶ Similiter in festo Pentecostes usque ad Sabbatum sequens dicitur

V. Qui sedes ad dexteram Patris. *R.* Allelúja, allelúja.

Preces. Kýrie eléison. quæ non dicuntur in Duplic. nec infra Oct. habentur supra in Dominica. 31.

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dómine Deus omnipotens, qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecisti: tua nos hódie salva virtute; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procédant eloquia, dirigantur cogitationes et opera. Per Dñm. *R.* Amen.

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino. *R.* Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit

℣. Pretiosa in conspectu Domini. R. Mors sanctorum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta Maria, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dominum, ut nos mereámur ab eo adjuvâri et salvâri, qui vivit et regnat in sæcula sæculorum.

R. Amen.

℣. Deus in adjutorium meum inténde. R. Domine ad adjuvandum me festina.

Et dicitur ter: ultimo additur

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos Domine, et in ópera tua, et dirige filios eorum. R. Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et ópera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige.

℣. Glória Patri. R. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirigere et sanctificâre, régere et gubernâre dignâre, Domine Deus Rex cœli et terræ, hódie corda et cõpora nostra, sensus,

sermões, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatorum tuorum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliânte, salvi et líberi esse mereámur, Salvâtor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

℣. Jube domne benedicere.

Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dominus omnípotens. R. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dic. Capit. Nonæ. Post Lectionem brevem dicitur

℣. Adjutorium nostrum in nómine Domini. R. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite. R. Deus.

Benedictio. Dominus nos benedicat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perducât ætérnam: et fidélium animæ per misericórdiam Dei requiêscant in pace.

R. Amen.

Ad Tertiam.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutorium. 20.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignâre promptus ingeri
Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor
Confessionem pèsonent,

Flamméscat igne caritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

In Dominica Quadrages. Ant.
propria.

Temp. Quadrag. in fer. Of-
fic. Ant. Advenérunt nobis.

Tempore Passionis. Ant.
Judicásti Dómine.

In Dom. Temp. Pasch. et
in fer. Offic. Ant. Allelúja.

Psalmus.

Legem pone mihi Dó-
mine viam justifica-
tiónum tuárum: * et
exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et
scrutábor legem tuam: * et
custódiam illam in toto
corde meo.

Deduc me in sémitam man-
datórum tuórum: * quia
ipsam vólui.

Inclína cor meum in testi-
mónia tua: * et non in avar-
ritiam.

Avérte óculos meos ne
videant vanitatem: * in via
tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium
tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium me-
um quod suspicátus sum:
* quia iudícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta
tua: * in æquitáte tua viví-
fica me.

Et véniat super me mise-
ricórdia tua Dómine: * sa-
lutáre tuum secúndum eló-
quium tuum.

Et respondébo exprobrán-
tibus mihi verbum: * quia
sperávi in sermónibus tuis.

Et ne aúferas de ore meo
verbum veritátis usquequá-
que: * quia in iudíciis tuis
supersperávi.

Et custódiam legem tuam
semper: * in sæculum et in
sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitú-
dine: * quia mandáta tua
exquisívi.

Et loquébar in testimóniis
tuis in conspéctu regum: *
et non confundébar.

Et meditábar in mandátis
tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad
mandáta tua, quæ diléxi: *
et exercébar in justifica-
tiónibus tuis.

Memor esto verbi tui ser-
vo tuo, * in quo mihi
spem dedísti.

Hæc me consoláta est
in humilitáte mea: * quia
elóquium tuum vivificávit
me.

Supérbi iníque agébant
usquequáque: * a lege au-
tem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuít me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convértil pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super iudícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum ser-
vo tuo Dómine, * se-
cúndum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsqvam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas iudícia tua: * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur supérbi,
quia injúste iniquitátem fe-
cérunt in me: * ego autem
exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timén-
tes te: * et qui novérunt te-
stimónia tua.

Fiat cor meum immacu-
látum in justificatióibus
tuis, * ut non confúndar.

In Dominicis Quadrag. Ant.
propria.

Temp. Quadrag. in fer.
Officio Ant. Advenérunt
nobis dies pœniténtiæ, ad
rediménda peccáta, ad sal-
vándas ánimas.

Capitulum. Joël. 2. c.

Convertímini ad me in
C toto corde vestro, in
jejúnio, et fletu, et planctu.
Et scíndite corda vestra,
et non vestiménta vestra,
ait Dóminus omnípotens.

R̃. br. Ipse liberávit me *
De láqueo venántium. Ipse.

Y. Et a verbo áspero. De
láqueo. Glória Patri. Ipse.

Y. Scápulis suis obumbrá-
bit tibi. R̃. Et sub pennis
ejus sperábis.

Quando ad Matut. dictæ sunt
Preces, ad Tertiam, Sextam et
Nonam flexis genibus dicitur:

Kýrie eléison. Christe
eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

Y. Et ñe nos indúcas in
tentatióem. R̃. Sed libera
nos a malo.

Y. Dómine Deus virtú-
tum convérte nos. R̃. Et
osténde fáciem tuam, et
salvi érimus.

Y. Exsúrge Christe, ád-
juva nos. R̃. Et libera nos
propter nomen tuum.

Y. Dómine exáudi ora-
tióem meam. R̃. Et cla-
mor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobiscum.
R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens.

Temp. Passionis in fer.
Officio, Ant. Judicásti Dó-
mine causam ánimæ meæ,
defénsor vitæ meæ, Dómi-
ne Deus meus.

Capitulum. Jerem. 17. b.

Dómine, omnes qui te de-
relinquunt, confundén-
tur: recedéntes a te, in ter-
ra scribéntur: quóniam de-
reliquerunt venam aquá-
rum vivéntium Dóminum.

R̃. br. Erue a frámea, *
Deus ánimam meam. Erue.

Y. Et de manu canis úni-
cam meam. Deus. Erue.

Y. De ore leónis libera
me Dómine. R̃. Et a cór-
nibus unicórnium humili-
tátem meam.

Kýrie eléison. ut supra.

Orémus. Oratio conveniens.

In Dominicis Tempore
Paschali, Ant. Allelúja, al-
lelúja, allelúja, allelúja.

Capit. proprium de Tempore.

Temp. Paschali in feriali
Officio Ant. Allelúja, alle-
 lúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Rom. 6. b.

Christus resúrgens ex
 mórtuis jam non mó-
 ritur, mors illi ultra non
 dominábitur. Quod enim
 mórtuus est peccáto, mórt-
 tuus est semel: quod autem
 vivit, vivit Deo.

R. br. Surréxit Dóminus
 de sepúlchro, * Allelúja,
 allelúja. Surréxit. **Y.** Qui
 pro nobis pepéndit in ligno.
 Allelúja, allelúja. **Gloria**
 Patri. Surréxit.

Y. Surréxit Dóminus ve-
 re, allelúja. **R.** Et apparuit
 Simóni, allelúja.

Orémus. Oratio conveniens.

Ad Sextam.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 20.

Hymnus.

Rector potens, verax
 Deus,
 Qui témperas rerum vices,
 Splendóre mane illúminas,
 Et ignibus merídiem:

Exstingue flañas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáecu-
lum. Amen.

In Dominicis Quadrag. Ant.
propria.

Temp. Quadrag. in feriali
Officio Ant. Coñendémus
 nosmetípsos.

Tempore Passionis. Ant.
Pópule meus.

In Dominicis Temp. Pa-
schali et in feriali Officio
Ant. Allelúja.

Psalmus.

Defécit in salutáre tu-
 um ánima mea: * et
 in verbum tuum su-
 persperávi.

Defecérunt óculi mei in
 elóquium tuum, * dicétes:
 Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter
 in pruína: * justificatiónes
 tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui?
 * quando fácies de perse-
 quéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui
 fabulatiónes: * sed non ut
 lex tua.

Omnia mandáta tua véri-
 tas: * iníque persecúti sunt
 me, ádjuva me.

Paulo minus consumma-
 vérunt me in terra: * ego
 autem non derelíqui man-
 dáta tua.

Secúndum misericórdiam
 tuam vivífica me: * et custó-
 diam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, *
verbum tuum pérmanet in
cælo.

In generatióem et gene-
ratióem véritas tua: * fun-
dásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevé-
rat dies: * quóniam ómnia
sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditá-
tio mea est: * tunc forte per-
iíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non obliví-
scar justificatiónes tuas: *
quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum
me fac: * quóniam justifica-
tiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt pecca-
tóres ut pérderent me: *
testimónia tua intelléxi.

Omnis consumptiúnis vidi
finem: * latum mandátum
tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tu-
am Dómine? * tota die
meditatio mea est.

Super inimícos meos pru-
déntem me fecísti mandáto
tuo: * quia in ætérnum mi-
hi est.

Super omnes docéntes me
intelléxi: * quia testimónia
tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi: *
quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohi-
bui pedes meos: * ut cu-
stódiam verba tua.

A judíciis tuis non decli-
návi: * quia tu legem po-
suísti mihi.

Quam dúlcia faúcibus
meis elóquia tua, * super
mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi:
* proptérea odívi omnem
viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis
verbum tuum, * et lumen
sémitis meis.

Jurávi et státui * custo-
díre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usque-
quáque Dñe; * vivífica me
secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei bene-
plácita fac Dómine: * et
judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus
meis semper: * et legem
tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres lá-
queum mihi: * et de man-
dátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi te-
stimónia tua in ætérnum:
* quia exsultatio cordis
mei sunt.

Inclinávi cor meum ad fa-
ciéndo justificatiónes tuas
in ætérnum, * propter re-
tributióem.

Iníquos ódio hábui: * et
legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus
es tu: * et in verbum tuum
supersperávi.

Declináte a me maligni: * et scrutabor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero: * et meditabor in justificatió nibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a iudíciis tuis: * quia injústa cogitatio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ideo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a iudíciis enim tuis tímui.

Feci iudícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumnién tur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiae tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatió nes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dñe: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * o-

mnem viam iníquam ódio hábui.

In Dominicis Quadrag. Ant. propria.

Temp. Quadrag. in feriali Officio Ant. Comendémus nosmetipsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiae.

Capitulum. Is. 55. b.

Derelínquat impius viam suam, et vir iníquus cogitatió nes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

R. br. Scápolis suis * Obumbrábit tibi. Scápolis. **Y.** Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit tibi. **Gloria Patri.** Scápolis.

Y. Scuto circúmdabit te véritas ejus. **R.** Non timébis a timóre noctúrno.

Kýrie eléison, si dicendum sit, ut supra ad Tertiam. 47.

Orémus. Oratio conveniens.

Temp. Passionis in feriali Officio Ant. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid mólestus fui? Respónde mihi.

Capitulum. Jerem. 17. c.

Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et

dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

R. br. De ore leónis * Líbera me Dómine. De ore.

V. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera me. De ore.

V. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. **R.** Et cum viris sánguinem vitam meam.

Kýrie eléison. utsupra. 47.

Orémus. Oratio conveniens.

In Domin. Temp. Pasch.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capit. proprium de Tempore.

Temp. Pasch. in feriali Officio Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Cor. 15. c.

Christus resurréxit a mór-
tuis primitiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

R. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. **V.** Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

V. Gavísi sunt discípuli, allelúja. **R.** Viso Dómino, allelúja.

Orémus. Oratio conveniens.

Ad Nonam.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. 20.

Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérma-
nens,

Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacrae
Perénis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

In Dominicis Quadrag. Ant. propria.

Temp. Quadrag. in feriali Officio Ant. Per arma justitiæ.

Tempore Passionis. Ant. Numquid rédditur.

In Dominicis Temp. Paschali et in feriali Officio Ant. Allelúja.

Psalmus.

Mirabilia testimónia
tua: * ideo scrutáta
est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum
illúminat: * et intellé-
ctum dat párvulis.

Os meum apérui, et at-
tráxi spíritum: * quia man-
dáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére

mei, * secúndum júdíciū diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es Dómine: * et rectum júdíciū tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contéptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invénérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exaúdi me Dó-

mine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine: * et secúndum júdíciū tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Ínitio cognóvi de testimoniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica júdíciū meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine: * secúndum júdíciū tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimoniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et ta-

bescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Principium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia iudícia justítiæ tuæ.

Principes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et iudícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

In Dominicis Quadrag. Ant. propria.

Temp. Quadrag. in feriali Officio Ant. Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum. Is. 58. c.

Frango esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperium, et carnem tuam ne despéxeris.

R. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto.

V. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas ejus. **Gloria Patri.** Scuto.

V. Angelis suis Deus man-

dávit de te. **R.** Ut custódi-
ant te in ómnibus viis tuis.

**Kýrie eléison. si dicendum
sit, ut supra ad Tertiam. 47.**

Orémus. Oratio conveniens.

**Temp. Passionis in feriali
Officio Ant.** Numquid réd-
ditur pro bono malum, quia
fodérunt fóveam ánimæ
meæ.

Capitulum. Jerem. 18. d.

Recordáre quod stéterim
in conspéctu tuo, ut ló-
querer pro eis bonum, et
avérterem indignatióem
tuam ab eis.

R. br. Ne perdas cum ím-
piis * Deus ánimam me-
am. Ne perdas. **V.** Et cum
viris sánguinem vitam me-
am. Deus. Ne perdas.

V. Eripe me Dómine ab
hómine malo. **R.** A viro
iníquo éripe me.

Kýrie eléison. ut supra. 47.

Orémus. Oratio conveniens.

**In Dominicis Temp. Pa-
schali Ant.** Allelúja, alle-
lúja, allelúja, allelúja.

Capit. propr. de Tempore.

**Temp. Paschali in feriali
Officio Ant.** Allelúja, alle-
lúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Petr. 3. d.

Christus semel pro peccá-
tis nostris mórtuus est,
justus pro injústis, ut nos
offérret Deo, mortificátus
quidem carne, vivificátus
autem spíritu.

R. br. Gavísi sunt discí-
puli, * Allelúja, allelúja.
Gavísi sunt. **V.** Viso Dómi-
no. Allelúja, allelúja. Gló-
ria Patri. Gavísi sunt.

V. Mane nobíscum Dó-
mine, allelúja. **R.** Quóniam
advesperáscit, allelúja.

Orémus. Oratio conveniens.

Feria secunda ad Matutinum.

**Pater noster. Ave María.
Credo.**

V. Dómine lábia mea a-
péries. **ut supra. 2.**

**In Quadrag. Invit. Veníte,
* Exsultémus Dómino.**

**Ps. Jubilémus Deo salu-
tári nostro. ut supra. 2.**

**Hymnus. Ex more docti.
ut supra in Dom. 3.**

**Tempore Paschali, Invit.
Allelúja, allelúja, * Allelúja.**

Ps. Veníte, exsultémus, 2.

**Hymn. Rex sempitérne.
ut in Domin. 4.**

**Ant. Noct. per totum Annum
dicuntur ut infra.**

**Ant. Dóminus defénsor.
Temp. Pasch. Ant. Allelúja.**

**Sub qua una Antiph. dicuntur
omnes Psalmi Nocturnorum.**

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio
mea, et salus mea,
* quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me

nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consistant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuíví, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exaúdi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dñe requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelinquas me, neque de-

spicias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dñm.

Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor descendentibus in lacum.

Exaúdi Dómine vocem deprecationis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum

nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbué illis: * redde retributióem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * destrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitebor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, et benedic hæreditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Dóminus defénsor vitæ meæ.

Ant. Adoráte.

Psalmus 28.

Afférte Dómino filii Dei: * afférte Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: *

Dñs super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dñi in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confringet Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmódum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis désertum: et commovébit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti

ejus: * et confitémini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus: * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in aeternum.

Domine in voluntate tua, * praestitisti decore meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te Domine clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et miseratus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia:

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus in aeternum confitebor tibi.

Ant. Adorate Dominum in aula sancta ejus.

Ant. In tua justitia.

Psalmus 30.

In te Domine speravi, non confundar in aeternum: * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem: et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates, * supervacue.

Ego autem in Domino speravi: * exultabo, et letabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, * salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: * statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei Domine quoniam tribulor: * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus:

Quoniam defecit in dolore vita mea: * et anni mei in gemitibus.

Infirmáta est in paupertate virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium et vicinis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mortuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quóniam audivi vituperationem multorum commorantium in circúitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere ánimam meam consiliati sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in manibus tuis sortes meae.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * et a persequentibus me.

Illústra faciém tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine non confundar, quóniam invocávi te.

Erubescant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur adversus justum iniquitatem, * in superbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, *

quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiorum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciúi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradicióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitate muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projectus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem orationis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritatem requíret Dóminus, et retribuet abundanter faciéntibus superbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Beati quorum remissæ sunt iniquitates: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non impútávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteráverunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte gravata est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci: * et injustitiam meam non abscondi.

Dixi: Confitebor adversum me injustitiam meam Dómino: * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verúm tamen in dilúvio aquarum multarum, * ad eum non approximabunt.

Tu es refúgium meum a tribulatione, quæ circumdedit me: * exsultatio mea erue me a circumdantibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, quæ gradiéris: * firmabo super te óculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxillas eorum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatoris, * sperantem autem in Dño misericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justí, * et gloriámini omnes recti corde.

Ant. In tua justítia libera me Dómine.

Ant. Rectos decet.

Psalmus 32.

Exsultáte justí in Dómino: * rectos decet colaudatio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psalterio decem chordarum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini coeli firmati sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eorum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesaúris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitantes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandavit, et creata sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitationes populorum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogi-

tationes cordis ejus in generatione et generationem.

Beata gens, cujus est Dñs, Deus ejus: * pópulus, quem elegit in hæreditatem sibi.

De cælo respexit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.

De præparato habitáculo suo * respexit super omnes, qui habitant terram.

Qui finxit sigillatim corda eórum: * qui intélligit omnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtutem: * et gigas non salvábitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem: * in abundantia autem virtutis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alate eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quem ádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * aúdiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me: * et ex ómnibus tribulationibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum: * et de ómnibus tribulationibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-

num: * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dñi super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collaudatio.

Ant. Expugna.

Psalmus 34.

Júdica Dómine nocéntes me, * expugna impugnantes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adiutorium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui per-

sequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini persequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: et cáptio, quam abscondit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénium et paúperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi

molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitaté eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergaúdeant mihi qui adversántur mihi inique: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixerunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dñe, ne síleas: * Dómine ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudicio meo: * Deus meus, et

Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justitiam tuam Dómine Deus meus, * et non supergaúdeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant, et revearéantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justitiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justitiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

Dixit injústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus: * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odívit.

Dómine in cœlo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis Dómine: * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Expúгна impugnántes me.

Ant. Revéla.

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmódum ólera herbárum cito decident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciét.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam: et judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccátor: * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccátóres: * intendérunt arcum suum,

Ut deſiciant pauperem et inopem: * ut trucident rectos corde.

Gladius eorum intret in corda ipsorum: * et arcus eorum confringatur.

Mélius est módicum iuſto, * ſuper divitias peccatorum multas.

Quóniam bráchia peccatorum conterentur: * confirmat autem iuſtos Dñs.

Novit Dóminus dies imaculatorum: * et hæreditas eorum in ætérnum erit.

Non confundentur in tẽpore malo, et in diẽbus famis ſaturabuntur: * quia peccatores peribunt.

Inimici vero Dómini mox ut honorificati fuerint et exaltati: * deficientes, quemadmodum fumus deficient.

Mutuabitur peccator, et non ſolveth: * iuſtus autem miſeretur et tribuet.

Quia benedicentes ei hæreditabunt terram: * maledicentes autem ei diſperibunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur: * et viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidetur: * quia Dóminus ſupponit manum ſuam.

Júnior fui, etenim ſenui: * et non vidi iuſtum derelictum, nec ſemen ejus quærens panem.

Tota die miſeretur et comodat: * et ſemen illius in benedictione erit.

Declina a malo, et fac bonum: * et inhabita in ſæculum ſæculi.

Quia Dóminus amat iudicium, et non derelinquet ſanctos ſuos: * in ætérnum conſervabuntur.

Injuſti puniuntur: * et ſemen impiorum peribit.

Iuſti autem hæreditabunt terram: * et inhabitabunt in ſæculum ſæculi ſuper eam.

Os iuſti meditabitur ſapiéntiam, * et lingua ejus loquetur iudicium.

Lex Dei ejus in corde ipſius: * et non ſupplantabuntur gressus ejus.

Conſiderat peccator iuſtum: * et quærit mortificare eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in manibus ejus: * nec damnabit eum, cum iudicabitur illi.

Exſpecta Dóminum, et custodi viam ejus: et exaltabit te ut hæreditate capias terram: * cum perierint peccatores videbis.

Vidi impium ſuperexaltatum, * et elevatum ſicut cedros Libani.

Et tranſivi, et ecce non erat: * et quæſivi eum, et non eſt inventus locus ejus.

Custodi innocentiam, et

vide æquitatem: * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul: * reliquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábít eos Dóminus et liberábít eos: * et éruet eos a peccatóribus, et salvábít eos: quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripías me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus: *

et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desideríum meum: * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditábantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non aúdiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exaúdiés me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergaúdeant mihi inimíci mei: * et dum commóventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátussum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discesseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Ant. Revéla Dómino viam tuam.

In Quadrag. V. Ipse liberávit me de láqueo venántium. R. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis. V. Erue a frámea Deus ánimam meam. R. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

V. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pro uno vel plurim. Mart. Temp. Pasch. V. Sancti et justí in Dómino gaudéte, allelúja. R. Vos elégit De-

us in hæreditátem sibi, allelúja.

Pro Conf. Pont. et non Pont. Tempore Pasch. V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. R. Stulam glóriæ índuit eum, allelúja.

Pro una Sancta. Temp. Pasch. V. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. R. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Ad Laudes.

V. Deus in adjutórium. 20.

Temp. Paschali dicuntur Psalmi et Antiphonæ de Dominica; Capitulum vero, Hymnus, V. et Ant. ad Benedictus ut in Proprio de Tempore. Aliis temporibus per Annum, quando non assignantur propriæ Ant., dicitur

Ant. Miserére.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mundabor: * lavábis me, et super nivem dealbabor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a faciē tua: * et Spíritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætítiam salutaris tui: * et spíritu principalí confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique: * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benigne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocausta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Miserére mei Deus.

Ant. Intéllige.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus percípe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdiēs vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxtá te malignus: * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in iustítia tua: * propter inimicos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multitudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Intéllige clamórem meum Dómine.

Ant. Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Ps. idem, ut supra. 20.

Ant. Convérsus est.

Canticum Isaiaë Prophetæ.

Cap. 12.

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gaudio de fóntibus Salvatóris: * et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis adinventiões ejus: * mementóte quóniam excélsus est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsulta, et lauda habitatio Sion: * quia magnus in médio tui sanctus Israël.

Ant. Convérsus est furor tuus Dómine, et consolátus es me.

Ant. Laudáte * Dóminum de cœlis.

Ps. idem, ut supra. 22.

In Quadrag. Capitulum: Is. 18.

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

O sol salutis, intimis
Jesu refulge mentibus,
Dum nocte pulsa gratior
Orbi dies renascitur.

Dans tempus acceptabile,
Da lacrimarum rivulis
Lavare cordis victimam,
Quam læta adurat caritas.

Quo fonte manavit nefas,
Fluent perennes lacrimæ,
Si virga poenitentiae
Cordis rigorem conterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflorēt omnia:
Lætémur et nos in viam
Tua reducti dextera.

Te prona mundi machina
Clemens adoret, Trinitas,
Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandavit de te. **R.** Ut custodi-
ant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus Ant. propria,
ut in Feriis Quadrag., in quibus
post Ant. ad Benedictus, et in
Vesp. ad Magnificat, dicuntur
sequ. Preces flexis genibus.

Kýrie eléison. Christe
eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. **totum dicitur clara voce etiam in Vesp.**

℣. Et ne nos inducas in
tentationem. **R.** Sed libera
nos a malo.

℣. Ego dixi: Dómine
miserere mei. **R.** Sana ani-

mam meam, quia peccavi
tibi.

℣. Convértere Dñe ús-
quequo. **R.** Et deprecábilis
esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua
Dñe super nos. **R.** Quem-
ádmódum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induán-
tur justítiam. **R.** Et sancti
tui exsúltent.

℣. Dómine salvum fac
regem. **R.** Et exaúdi nos in
die, qua invocáverimus te.

℣. Salvum fac pópulum
tuum Dómine, et bédedic
hæreditáti tuæ. **R.** Et rege
eos, et extólle illos usque
in ætérnum.

℣. Meménto congregatió-
nis tuæ. **R.** Quam posse-
disti ab inítió.

℣. Fiat pax in virtúte tua.
R. Et abundántia in túrri-
bus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus
defúntis. **R.** Réquiem æ-
térnam dona eis Dómine,
et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.
R. Amen.

℣. Pro frátribus nostris
abséntibus. **R.** Salvos fac
servos tuos, Deus meus,
sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captivis.
R. Libera eos Deus Israël
ex ómnibus tribulatióibus
suis.

Y. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. **R.** Et de Sion tuére eos.

Y. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dic. Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israél in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israél, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Glória Patri.

Finito Psalmo dicitur:

Y. Dómine Deus virtútum convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Y. Exsúrge Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

Y. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria. Et quando in feriali Officio fiunt Commemorationes communes de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis, de Titulo, et de Pace, ante eas tam in Laudibus quam in Vesp. fit seq. Coñem. de Cruce.

Ant. Per signum Crucis de inimícis nostris libera nos Deus noster.

Y. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos pèr lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ Commem. de Cruce fit etiam quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio.

¶ Temp. Pasch. fit alia Comm. de Cruce, quæ habetur Feria secunda post Dominicam in Albis, omissis aliis Coñem., ut supra.

Feria tertia ad Matutinum.

In Quadrag. Invit. Jubilémus Deo, * Salutarí nostro.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Ex more docti. ut in Dom. 3.

Tempore Paschali, Invit. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Hymnus. Rex sempitérne.
ut in Dom. 4.

Ant. Ut non delínquam.

Temp. Pasch. Ant. Alle-
lúja.

Psalmus 38.

Dixi: Custódiam vias
meas: * ut non delín-
quam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam,
* cum consisteret peccátor
advérsus me.

Obmútui, et humiliátus
sum, et sílui a bonis: * et
dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra
me: * et in meditatióne
mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua
mea: * Notum fac mihi
Dómine finem meum.

Et númerum diérum me-
órum quis est: * ut sciam
quid desit mihi.

Ecce mensurábiles po-
suísti dies meos: * et sub-
stántia mea tamquam ní-
hilum ante te.

Verúmtamen univérsa vá-
nitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine
pertránsit homo: * sed et
frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat
cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspe-
ctatio mea? Nonne Dómi-
nus? * Et substántia mea
apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus
meis érue me: * oppróbri-
um insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os
meum, quóniam tu fecísti:
* ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ
ego deféci in increpatióni-
bus: * propter iniquitatem
corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut
aráneam ánimam ejus: *
verúmtamen vane contur-
bátur omnis homo.

Exaúdi oratióne meam
Dómine, et deprecatióne
meam: * aúribus pércipe
lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ád-
vena ego sum apud te, et
peregrínus, * sicut omnes
patres mei.

Remítte mihi, ut refríge-
rer priúsqvam ábeam, * et
ámplius non ero.

Psalmus 39.

Exspéctans : expectávi
Dóminum, * et inténdit
mihi.

Et exaúdivit preces meas:
* et edúxit me de lacu mi-
sériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram
pedes meos: * et diréxit
gressus meos.

Et immísit in os meum
cánticum novum, * carmen
Deo nostro.

Vidébunt multi, et timé-
bunt: * et sperábunt in Dño.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * et cogitátionibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Añuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocaústum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Añuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est

númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et reveréántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut aúferant eam.

Convertántur retrórsum, et reveréántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus solícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Ut non delínquam in lingua mea.

Ant. Sana.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénium, et paúperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum

fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine misere-re mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem Dómine misere-re mei, et resúscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti: * et con-

firmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei:

In voce exsultatiónis, et confessiόnis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abyssum ínvo-cat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam: * et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei: * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea, et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ant. Sana Domine animam meam, quia peccavi tibi.

Ant. Eructavit.

Psalmus 43.

Deus auribus nostris audivimus: * patres nostri annuntiaverunt nobis.

Opus, quod operatus es in diebus eorum, * et in diebus antiquis.

Manus tua Gentes disperdidit, et plantasti eos: * afflixisti populos, et expulisti eos.

Nec enim in gladio suo possederunt terram, * et brachium eorum non salvavit eos:

Sed dextera tua, et brachium tuum, et illuminatio vultus tui: * quoniam complacuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu, * et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo: * et gladius meus non salvabit me.

Salvastis enim nos de affligentibus nos: * et odientes nos confudisti.

In Deo laudabimur tota die: * et in nomine tuo confitebimur in sæculum.

Nunc autem repulisti et confudisti nos: * et non egrediéris Deus in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros: * et qui oderunt nos, diripiebant sibi.

Dedisti nos tamquam oves escarum: * et in Gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio: * et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium

vicinis nostris, * subsannationem et derisum his, qui sunt in circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem Gentibus: * commotionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est, * et confusio faciei meae cooperuit me.

A voce exprobrantis, et obloquentis: * a facie inimici, et persequentis.

Hæc omnia venerunt super nos, nec obliti sumus te: * et inique non egimus in testamento tuo.

Et non recessit retro cor nostrum: * et declinasti semitas nostras a via tua:

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, * et cooperuit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei nostri, * et si expandimus manus nostras ad deum alienum:

Nonne Deus requireret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur tota die: * aestimati sumus sicut oves occisionis.

Exsurge, quare obdormis Domine? * exsurge, et ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis, * oblivisceris inopie nostræ, et tribulationis nostræ?

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra: * conglutinator est in terra venter noster.

Exsurge Domine, adjuva nos: * et redime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna,

Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia

a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sáculum sáculi.

Ant. Eructávit cor meum verbum bonum.

Ant. Adjútor.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatió nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscēptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

Omnes Gentes plaúdite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excēsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omniterræ Deus: * psállite sapiéter.

Regnábít Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Adjútor in tribulationibus.

Ant. Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne uni-

versæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenerunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filíæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímmini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et

in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

Audíte hæc omnes Gentes: * aúribus percípite omnes, qui habitátis orbem: Quique terrígenæ, et filii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psalterio propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circumdabit me:

Qui confidunt in virtúte sua: * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatióem suam.

Et prétium redemptionis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum viderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie: *

vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósito sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum iusti in matutíno: * et auxiliúm eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Ant. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Ant. Deus deórum.

Psalmus 49.

Deus deórum Dóminus locútus est: * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad oc-
cásum: * ex Sion spécies
decóris ejus.

Deus maniféste véniet: *
Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus
exardéscet: * et in circúitu
ejus tempésta válda.

Advocábit cœlum desúr-
sum: * et terram discérnere
pópulum suum.

Congregáte illi sanctos
ejus: * qui órdinant testa-
méntum ejus super sacri-
fícia.

Et annuntiábunt cœli ju-
stítiam ejus; * quóniam
Deus judex est.

Audi pópulus meus, et
loquar: Israël, et testificá-
bor tibi: * Deus Deus tuus
ego sum.

Non in sacrificiis tuis ár-
guam te: * holocaústa au-
tem tua in conspéctu meo
sunt semper.

Non accípiam de domo
tua vítulos: * neque de
grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes
feræ silvárum, * juménta in
móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília

cœli: * et pulchritúdo agri
mecum est.

Si esuríero, non dicam
tibi: * meus est enim orbis
terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo car-
nes taurórum? * aut sán-
guinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium
laudis: * et redde Altíssimo
vota tua.

Et ínvoca me in die tri-
bulatiónis: * éruam te, et
honorificábis me.

Peccatóri autem dixit De-
us: * Quare tu enárras ju-
stítias meas, et assúmis te-
staméntum meum per os
tuum?

Tu vero odísti discipli-
nam: * et projecísti ser-
mónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, curré-
bas cum eo: * et cum ad-
últeris portiónem tuam po-
nébas.

Os tuum abundávit malí-
tia: * et lingua tua concin-
nábat dolos.

Sedens advérsus fratrem
tuum loquebáris, et advér-
sus fílium matris tuæ po-
nébas scándalum: * hæc
fecísti, et tácui.

Existimásti iníque quod
ero tui símilis: * árguam
te, et státuam contra fáciem
tuam.

Intelligite hæc qui obli-
scímini Deum: * nequándo

rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificíum laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitationís, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, * evéllat te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: et radicem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justí, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum:

Sed sperávit in multítudine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: et in sáeculum sáeculi.

Confitébor tibi in sáeculum, quia fecísti: * et exspectábo nomen tuum,

quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Ant. Deus deórum Dóminus locútus est.

In Quadrag. V. Scápulí suis obumbrábit tibi. **R.** Et sub pennís ejus sperábis.

Temp. Passionis. V. De ore leónis líbera me Dñe. **R.** Et a córnibus unicórni humilitátem meam.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

V. Surréxit Dóminus vere, allelúja. **R.** Et appáruit Simóni, allelúja.

Pro uno vel plur. Martyr. Temp. Pasch. V. Lux perpétua lucébit sanctís tuis Dómine, allelúja. **R.** Et ætérnitas témporum, allelúja.

Pro Conf. Pont. Temp. Pasch. V. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi, allelúja. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúja.

Pro Conf. non Pont. Temp. Pasch. V. Os justí meditábitur sapiéntiam, allelúja. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

Pro una Sancta. Tempore Pasch. V. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Laudes.

Ant. Dele Dómine * iniquitatem meam.

Ps. Miserére. 66.

Ant. Salutáre.

Psalmus 42.

Udíca me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritatem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventutem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Ad te de luce * vígilo Deus.

Ps. Deus Deus meus. 20.

Ant. Cunctis diébus.

Canticum Ezechiaë.

Isaiaë 38. b.

Ego dixi: In dimídio díerum meórum * vadam ad portas inferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspiciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texén-te, vita mea: dum adhuc ordírer, succídít me: * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam finies me: * sicut pul-lus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:

Dómine vim pátiór, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine animæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in talibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis

me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciat veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac Dómine.

Ant. Omnes Angeli ejus * laudáte Dóminum de cœlis.

Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 22.

In Quadrag., Capit., Hymn. et *Ÿ.* ut in Laud. Fer. II. 68 et 69.

Ad Bened., Ant. propria, ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria II. 69.

Feria quarta ad Matutinum.

In Quadragesima. **Invit.**
In manu tua Dómine *
Omnes fines terræ.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Ex more docti.
ut in Dom. 3.

Temp. Pasch. Invit. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Hymnus. Rex sempitérne.
ut in Dom. 4.

Ant. Avértit Dóminus.

Temp. Pasch. Ant. Allelúja.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israél? * cum convérterit Deus captivitátem ple-

bis suæ, exsultabit Jacob,
et lætabitur Israël.

Psalmus 54.

Exaudi Deus orationem
meam, et ne despexeris
deprecationem meam: * in-
tende mihi, et exaudi me.

Contristatus sum in exer-
citatione mea: * et contur-
batus sum a voce inimici,
et a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in
me iniquitates: * et in ira
molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum
est in me: * et formido
mortis cecidit super me.

Timor et tremor venerunt
super me: * et contexerunt
me tenebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi
pennas sicut columbæ, * et
volabo, et requiescam?

Ecce elongavi fugiens: *
et mansi in solitudine.

Exspectabam eum, qui
salvum me fecit * a pusill-
animitate spiritus et tem-
pestate.

Præcipita Domine, divide
linguas eorum: * quoniam
vidi iniquitatem, et contra-
dictionem in civitate.

Die ac nocte circumdabit
eam super muros ejus ini-
quitas: * et labor in medio
ejus, et injustitia.

Et non defecit de plateis
ejus * usura, et dolus.

Quoniam si inimicus me-

us maledixisset mihi, * sus-
tinuissem utique.

Et si is, qui oderat me,
super me magna locutus
fuisset: * abscondissem me
forsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis:
* dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces
capiébas cibos: * in domo
Dei ambulávimus cum con-
sensu.

Véniat mors super illos: *
et descendant in inférnum
vivéntes:

Quoniam nequitiæ in ha-
bitaculis eorum: * in medio
eorum.

Ego autem ad Deum cla-
mavi: * et Dominus salvá-
bit me.

Vespere, et mane, et merí-
die narrábo et annuntiábo:
* et exaudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam
meam ab his, qui appro-
pínquant mihi: * quoniam
inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, et humi-
liábit illos, * qui est ante
sæcula.

Non enim est illis com-
mutatio, et non timuerunt
Deum: * extendit manum
suam in retribuendo.

Contaminaverunt testa-
mentum ejus, divisi sunt
ab ira vultus ejus: * et ap-
propinquávit cor illius.

Molliti sunt sermónes ejus

super óleum: * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatióem justo.

Tu vero Deus dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinem, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te Dómine.

Ant. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Ant. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsus me omnes cogitatióes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo sal-

vos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tráseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et eripuit ánimam meam de

médio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagittæ: * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cœlos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurnaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: * et incidérunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, et psalmum dicam.

Exsurge glória mea, exsurge psalterium et cithara: * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * et psalmum dicam tibi in Gentibus:

Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Quoniam in te confidit anima mea.

Ant. Justa iudicâte.

Psalmus 57.

Si vere utique iustitiam loquimini: * recta iudicâte filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini: * in terra

injustitias manus vestræ concinnant.

Alienati sunt peccatores a vulva, erraverunt ab útero: * locuti sunt falsa.

Furor illis secundum similitudinem serpentis: * sicut aspidis surdæ, et obturantis aures suas,

Quæ non exaudiet vocem incantantium: * et venéfici incantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: * molas leonum confringet Dominus.

Ad nihilum devénient tamquam aqua decurrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priusquam intelligerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus cum viderit vindictam: * manus suas lavábit in ságuine peccatóris.

Et dicet homo: Si utique est fructus justo: * utique est Deus iudicans eos in terra.

Psalmus 58.

Eripe me de inimicis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinem salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládus in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus præveniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occidas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos protectór meus Dómine:

Delíctum oris eórum, ser-

mónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratíone et mendácio añuntiabúntur in consumatíone: * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et finíum terræ.

Converténtur ad vésperam et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

Ant. Justa judicáte filii hóminum.

Ant. Da nobis.

Psalmus 59.

Deus repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.

Comóvísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatióem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac délixtera tua, et exaúdi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætabor, et partíbor Síchimam: et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam: * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos: * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtutem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulánte nos.

Psalmus 60.

Exáudi Deus deprecatióem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te cla-

mávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sácula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratióem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis Dómine auxílium de tribulatióne.

Ant. Nonne Deo.

Psalmus 61.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * susceptor meus, non movébor ámplius.

Quóusque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos: tamquam parieti

inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo sub-jécta esto ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adjutor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxilií mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjutor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluent, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi Dómine misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratióem meam cum déprecor: *

a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládi-um linguas suas: * intenderunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Nonne Deo subjécta erit ánima mea?

Ant. Benedícite.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra,
psalmum dicite nómini
ejus: * date glóriam laudi
ejus.

Dícite Deo, quam terri-
bília sunt ópera tua Dómi-
ne! * in multitudíne virtú-
tis tuæ mentiéntur tibi ini-
míci tui.

Omnis terra adóret te, et
psallat tibi: * psalmum di-
cat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera
Dei: * terríbilis in consíliis
super fílios hóminum.

Qui convértit mare in ári-
dam, in flúmine pertrans-
ibunt pede: * ibi lætábimur
in ipso.

Qui domináture in virtúte
sua in ætérnum, óculi ejus
super Gentes respíciunt: *
qui exásperant non exal-
téntur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum
nostrum: * et audítam fá-
cite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam
ad vitam: * et non dedit in
commotióne pedes meos.

Quóniam probásti nos
Deus: * igne nos examiná-
sti, sicut examinátur ar-
géntum.

Induxísti nos in láqueum,
posuísti tribulatiónes in
dorso nostro: * imposuísti
hómines super cápita no-
stra.

Transívimus per ignem et
aquam: * et eduxísti nos
in refrigérium.

Introibo in domum tuam
in holocaústis: * reddam
tibi vota mea, quæ distin-
xérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, *
in tribulatióne mea.

Holocaústa medulláta óf-
feram tibi cum incénso arí-
etum: * ófferam tibi boves
cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo,
omnes qui tímētis Deum, *
quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo cla-
mávi, * et exaltávi sub lin-
gua mea.

Iniquitátem si aspéxi in
corde meo, * non exaúdiat
Dóminus.

Proptérea exaúdivit Deus,
* et atténdit voci depreca-
tiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non
amóvit oratióne meam, et
misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissi-
péntur inimíci ejus, *
et fúgiant qui odérunt eum,
a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defi-
ciant: * sicut fluit cera a
fácie ignis, sic péreant pec-
catóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et ex-
súltent in conspéctu Dei: *
et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dí-
cite nómini ejus: * iter fá-
cite ei, qui ascéndit super
occásum: Dóminus nomen
illi.

Exsultáte in conspéctu
ejus: * turbabúntur a fácie
ejus, patris orphanórum,
et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo:
* Deus qui inhabitáre facit
uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in for-
titúdine, * simíliter eos qui
exásperant, qui hábitant in
sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in
conspéctu pópuli tui, * cum
pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim
coeli distillavérunt a fácie
Dei Sínai, * a fácie Dei
Israël.

Plúviam voluntáriam se-
gregábis Deus hæreditáti
tuæ: * et infirmáta est, tu
vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt
in ea: * parásti in dulcédi-
ne tua paúperi Deus.

Dóminus dabit verbum
evangelizántibus, * virtúte
multa.

Rex virtútum dilécti di-
lécti: * et speciéi domus
divídere spólia.

Si dormiátis inter médios
cleros, peñæ colúmbæ de-
argentátæ, * et posterióra
dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit coeléstis
reges super eam, nive de-
albabúntur in Selmon: *
mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons
pinguis: * ut quid suspicá-
mini montes coagulátos?

Mons, in quo benepláci-
tum est Deo habitáre in eo:
* étenim Dóminus habitá-
bit in finem.

Currus Dei decem mílli-
bus múltiplex, míllia læ-
tántium: * Dóminus in eis
in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, ce-
písti captivitátem: * acce-
písti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, *
inhabitáre Dñum Deum.

Benedíctus Dóminus die
quotídie: * prósperum iter
fáciét nobis Deus salutári-
um nostrórum.

Deus noster, Deus salvos
faciéndi: * et Dómini Dó-
mini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus con-
frínget cápita inimicórum
suórum: * vérticem capílli
perambulántium in delíctis
suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan
convértam, * convértam in
profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in
sánguine: * lingua canum
tuórum ex inimícis, ab
ipso.

Vidérunt ingressus tuos

Deus, * ingrēssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenērunt principes conjuncti psallētibz, * in medio juvenulārum tympanistriārum.

In ecclēsiis benedicite Deo Dño, * de fōntibus Israēl.

Ibi Bénjamin adolescēntulus, * in mentis excēssu.

Principes Juda, duces eorum: * principes Zábulon, principes Néphtali.

Manda Deus virtūti tuæ: * confirma hoc Deus, quod operātus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi offerent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: * ut excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legāti ex Ægýpto: * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascendit super cœlum cœli, * ad Oriētem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date glóriam Deo super Israēl, * magnificētia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirābilis Deus in sanctis suis, Deus Israēl ipse dabit

virtutem, et fortitudinem plebi suæ, * benedictus Deus.

Ant. Benedícite Gentes Deum nostrum.

In Quadrag. V. Scuto circumdabit te veritas ejus.

R. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis. V. Ne perdas cum impiis Deus ánimam meam. **R.** Et cum viris ságuinum vitam meam.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

V. Gavisi sunt discipuli, allelúja. **R.** Viso Dño, allel.

Pro uno vel plur. Mart.

Temp. Pasch. V. Lætítia sempitérna super cápita eorum, allelúja. **R.** Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Pro Conf. Pont. Tempore Pasch. V. Tu es sacérdos in ætérnum, allelúja. **R.** Secúndum órđinem Melchisedech, allelúja.

Pro Confess. non Pontif.

Temp. Pasch. V. Lex Dei ejus in corde ipsius, allelúja. **R.** Et non supplantábuntur gressus ejus, allel.

Pro una Sancta. Temp.

Pasch. V. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja.

R. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

Ad Laudes.

Ant. Amplius lava me *
Dómine ab injustítia mea.

Ps. Miserére. 66.

Ant. Te decet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus De-
us in Sion: * et tibi
reddétur votum in
Jerúsalem.

Exaúdi oratióem meam:
* ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum præva-
luérunt super nos: * et im-
pietátibus nostris tu pro-
pitiáberis.

Beátus, quem elegisti, et
assumpsisti: * inhabitábit
in átriis tuis.

Replébimur in bonis do-
mus tuæ: * sanctum est
templum tuum, mirábile in
æquitáte.

Exaúdi nos Deus salutáris
noster, * spes ómnium finí-
um terræ, et in mari longe.

Præparans montes in vir-
túte tua, accíntus potén-
tia: * qui contúrbas pro-
fúndum maris sonum flú-
ctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et ti-
mébunt qui hábitant térmi-
nos a signis tuis: * éxitus
matutíni, et vespere dele-
ctábis.

Visitásti terram, et ine-
briásti eam: * multiplicásti
locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est
aquis, parásti cibum illó-
rum: * quóniam ita est
præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multi-
plica genímína ejus: * in
stillicídiis ejus lætábitur
gérminans.

Benedíces corónæ anni
benignitátis tuæ: * et campi
tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa de-
sérti: * et exsultatióne col-
les accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium,
et valles abundábunt fru-
ménto: * clamábunt, étenim
hymnum dicent.

Ant. Te decet hymnus
Deus in Sion.

Ant. Lábía mea * laudá-
bunt te in vita mea, Deus
meus.

Ps. Deus Deus meus. 20.

Ant. Dóminus judicábit.

Canticum Annæ.

I. Reg. 2.

Exsultávit cor meum in
Dómino, * et exaltátum
est cornu meum in Deo
meo.

Dilatátum est os meum su-
per inimícos meos: * quia
lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est
Dóminus: neque enim est
álius extra te, * et non est
fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicare loqui
sublimia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore
vestro: quia Deus scientiá-
rum, Dóminus est, * et ipsi
præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus
est, * et infirmi accínti
sunt róbre.

Repléti prius, pro pánibus
se locavérunt: * et famélici
saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plú-
rimos: * et quæ multos ha-
bébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vi-
víficat, * dedúcit ad ínferos
et redúcit.

Dóminus paúperem facit
et ditat, * humiliat et súb-
levat.

Súscitat de púlvere egé-
num, * et de stércore élevat
paúperem:

Ut sédeat cum princípí-
bus, * et sólum glóriæ té-
neat.

Dómini enim sunt cárdi-
nes terræ, * et pósuit super
eos orbem.

Pedes sanctórum suórum
servábit, et ímpii in téne-
bris conticéscunt: * quia
non in fortitúde sua ro-
borábitur vir.

Dóminum formidábunt
adversárii ejus: * et super
ipsos in cœlis tonábit:

Dóminus judicábit fines
terræ, et dabit impérium

regi suo, * et sublimábit
cornu Christi sui.

Ant. Dóminus judicábit
fines terræ.

Ant. Cœli cœlórum * lau-
dáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de
cœlis. 22.

*In Quadrag., Capit., Hymn. et
V. ut in Laud. Fer. II. 68. et 69.*

*Ad Bened., Ant. propria, ut in
Feriis Quadragesimæ.*

*Preces quando dicuntur, ha-
bentur supra in Feria II. 69.*

Feria quinta ad Matutinum.

In Quadrag. Invit. Dómi-
num qui fecit nos, * Veníte
adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Ex more docti. *ut
in Dom.* 3.

Temp. Pasch. Invit. Alle-
lúja, allelúja, * Allelúja.

Hymn. Rex sempitérne.
ut in Dom. 4.

Ant. Dómine Deus.

Temp. Pasch. Ant. Alle-
lúja.

Psalmus 68.

Salvum me fac Deus:
* quóniam intravé-
runt aquæ usque ad
ánimam meam.

Infíxus sum in limo pro-
fúndi: * et non est sub-
stántia.

Veni in altitudinem maris:
* et tempestas demérsit me.

Laborávi clamans, raucae
factae sunt fauces meae: *
defecerunt óculi mei, dum
spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super
capillos cápitis mei, * qui
odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui per-
secúti sunt me inimíci mei
injúste: * quae non rápui,
tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam
meam: * et delicta mea a
te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me
qui expéctant te Dómine,
* Dómine virtútum.

Non confundántur super
me * qui quærunt te, Deus
Israël.

Quóniam propter te susti-
nui oppróbrium: * opéruit
confúsió faciém meam.

Extráneus factus sum frá-
tribus meis, * et peregrínus
filiis matris meae.

Quóniam zelus domus tuae
comédit me: * et oppróbria
exprobrántium tibi, cecidé-
runt super me.

Et opéruí in jejúnio áni-
mam meam: * et factum
est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum
meum cilícium: * et factus
sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebán-
tur, qui sedébant in porta:

* et in me psallébant qui
bibébant vinum.

Ego vero oratióem me-
am ad te Dómine: * tem-
pus benepláciti Deus.

In multitúdine misericór-
diae tuae exaúdi me: * in
veritate salútis tuae:

Eripe me de luto, ut non
infigar: * libera me ab iis,
qui odérunt me, et de pro-
fúndis aquárum.

Non me demérgat tempé-
stas aquae, neque absórbe-
at me profúndum: * neque
úrgeat super me púteus os
suum.

Exaúdi me Dómine, quó-
niam benigna est misericór-
dia tua: * secúndum multi-
túdinem miserationum tuá-
rum réspice in me.

Et ne avértas faciém tuam
a púero tuo: * quóniam trí-
bulor, velóriter exaúdi me.

Inténde ánimae meae, et
libera eam: * propter ini-
micos meos éripe me.

Tu scis impropérium me-
um, et confusióem meam,
* et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt
omnes qui tríbulant me, *
impropérium exspectávit
cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul con-
tristarétur, et non fuit: * et
qui consolarétur, et non
invéni.

Et dedérunt in escam me-

am fel: * et in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, * et in retributiones, et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant: * et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam: * et furor irae tuae comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: * et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: * et super dolorem vulnerum eorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: * et non intrent in iustitiam tuam.

Deleantur de libro viventium: * et cum iustis non scribantur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico: * et magnificabo eum in laude:

Et placebit Deo super vitulum novellum: * cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes et laetentur: * quaerite Deum, et vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus: * et victos suos non despexit.

Laudent illum coeli et terra, * mare, et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion: * et aedificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, * et hereditate acquirant eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam, * et qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

Psalmus 69.

Deus in adiutorium meum intende: * Domine ad adjuvandum me festina.

Confundantur et reverentur, * qui quaerunt animam meam.

Avertantur retrorsum, et erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsultent et laetentur in te omnes qui quaerunt te, * et dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum: * Deus adjuva me.

Adjutor meus, et liberator meus es tu: * Domine ne moreris.

Ant. Domine Deus in adiutorium meum intende.

Ant. Esto mihi.

Psalmus 70.

In te Dómine sperávi, non
confúndar in ætérnum:
* in justítia tua libera me,
et éripe me.

Inclína ad me aurem tu-
am, * et salva me.

Esto mihi in Deum prote-
ctórem, et in locum muni-
tum: * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum
meum, * et refúgium me-
um es tu.

Deus meus éripe me de
manu peccatóris, * et de
manu contra legem agéntis
et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia
mea Dómine: * Dómine
spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex
útero: * de ventre matris
meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea sem-
per: * tamquam prodígium
factus sum multis: et tu
adjútor fortis.

Repleátur os meum laude,
ut cantem glóriam tuam:
* tota die magnitúdinem
tuam.

Ne projicias me in tém-
pore senectútis: * cum de-
fécerit virtus mea, ne de-
relínquas me.

Quia dixerunt inimíci mei
mihi: * et qui custodiébant
ánimam meam, consílium
fecerunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit

eum, persequímini, et com-
prehéndite eum: * quia non
est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me:
* Deus meus in auxiliúm
meum réspice.

Confundántur, et deficiant
detrahéntes ánimæ meæ: *
operiántur confusióne, et
pudóre qui quærunt mala
mihi.

Ego autem semper sperá-
bo: * et adjíciam super
omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit ju-
stítiam tuam: * tota die sa-
lutáre tuum.

Quóniam non cognóvi lit-
teratúram, introibo in po-
téntias Dómini: * Dñe me-
morábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me a juven-
túte mea: * et usque nunc
pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et
sénium: * Deus ne dere-
línquas me,

Donec annúntiem bráchi-
um tuum * generatióni o-
mni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et justíti-
am tuam Deus usque in al-
tíssima, quæ fecísti magná-
lia: * Deus quis símilis
tibi?

Quantas ostendísti mihi
tribulatiónes multas et ma-
las: et convérsus vivificásti
me: * et de abyssis terræ
íterum reduxísti me:

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israél.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regi da: * et justítiam tuam filio regis.

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et paúperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicábit paúperes pópuli, et salvos fáciet filios paúperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flú-

mine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit paúperem a poténite: * et paúperem, cui non erat adjútor.

Parcet paúperi et ínopi: * et ánimas paúperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sácula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus De-

us Israëġ, * qui facit mirabilia solus:

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: * et replébitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Esto mihi Dómine in Deum protectórem.

Ant. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

Quam bonus Israëġ Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo ténuít eos supérbia, * opérti sunt iniquitate et impietate sua.

Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitatem in excélsa locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt: Quómodo scit Deus, * et si est scientia in excélsa?

Ecce ipsi peccatóres, et abundantes in sáculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigatio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce nationem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolationem, súbito defecerunt: * periérunt propter iniquitatem suam.

Velut sómnum surgéntium Dómine, * in civitate tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflamátum est cor meum, et renes mei cómutati sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in coelo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, peribunt: * perdidisti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut añúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab iníto.

Redemísti virgam hære-ditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solenitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, si-

gna: * et non cognovérunt sicut in éxitu super sum-mum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra pol-luérunt tabernáculum nó-minis tui.

Dixérunt in corde suo co-gnátio eórum simul: * Qui-éscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus impro-perábit inimícus: * irritat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tu-am, et dexteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sæcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita draconum in aquis.

Tu confregísti cápita draconis: * dedísti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et tor-réntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes téminos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas paúperum tuórum ne obliuiscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliuiscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ant. Liberásti virgam hæreditátis tuæ.

Ant. Et invocábimus.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus: * confitebimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant in ea:

* ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquentibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dñi vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sáculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justí.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in má nibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis résistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et reliquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnера.

Terríbili et ei qui aufert spíritum princípum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. Et invocábimus nomen tuum Dómine.

Ant. Tu es Deus.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, má nibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, et

delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatiónem in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio dexteræ Excelsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquarum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ trans-eunt: * vox tonitruui tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et semitæ tuæ in aquis multis: * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves populum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 77.

Atténdite pópule meus legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiones ab initio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a filiis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob: * et legem pósuit in Israél.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt filiis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eórum: * generátio prava et exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum: * et non est créditos cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum: * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactorum ejus, * et mirabílium ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perduxit eos: * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi: * et tota nocte in illuminatione ignis.

Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit eos velut in abyssio multa.

Et edúxit aquam de pe-

tra: * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixerunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit: * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israël:

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus:

Et mandávit núbibus desuper, * et jánuas cœli apérui.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cœlo: * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * et sicut

arénam maris volatília penáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum: * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desiderium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desiderio suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum: * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc: * et non credidérunt in mirábilibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum: * et anni eórum cum festinátione.

Cum occíderet eos, quærébant eum: * et revertébantur, et dilúculo veniebant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum: * et Deus excélsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei:

Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábíti sunt in testaménto ejus.

Ipsa autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum: * et non dispédet eos.

Et abundavit ut averteret iram suam: * et non accendit omnem iram suam:

Et recordatus est quia caro sunt: * spiritus vadens, et non rediens.

Quoties exacerbarunt eum in deserto, * in iram concitaverunt eum in iniquoso?

Et conversi sunt, et tentaverunt Deum: * et sanctum Israël exacerbarunt.

Non sunt recordati manus ejus, * die qua redemit eos de manu tribulantis,

Sicut posuit in Ægypto signa sua, * et prodigia sua in campo Taneos.

Et convertit in sanguinem flumina eorum, * et imbres eorum, ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam, et comedit eos: * et ranam, et disperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eorum, * et labores eorum locustæ.

Et occidit in grandine vineas eorum, * et moros eorum in pruina.

Et tradidit grandini iumenta eorum: * et possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ: * indignationem, et iram, et tribulationem: immissiones per angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ

suæ, non pepércit a morte animabus eorum: * et iumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti: * primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

Et abstulit sicut oves populum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in deserto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuerunt: * et inimicos eorum operuit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificationis suæ, * montem, quem acquisivit dextera ejus.

Et ejecit a facie eorum Gentes: * et sorte divisit eis terram in funículo distributionis.

Ethabitare fecit in tabernaculis eorum * tribus Israël.

Et tentaverunt, et exacerbarunt Deum excelsum: * et testimonia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemadmodum patres eorum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in collibus suis: * et in sculptilibus suis ad æmulationem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit:
* et ad níhilum redégit
valde Israël.

Et répulit tabernáculum
Silo, * tabernáculum suum,
ubi habitávit in homínibus.

Et trádedit in captivitá-
tem virtútem eórum: * et
pulchritúdinem eórum in
manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pó-
pulum suum: * et hæredi-
tátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit
ignis: * et vírgines eórum
non sunt lamentatæ.

Sacerdótes eórum in glá-
dio cecidérunt: * et víduæ
eórum non plorábantur.

Et excitátus est tamquam
dórmienti Dóminus, * tam-
quam potens crapulátus a
vino.

Et percússit inimícos suos
in posterióra: * oppróbrium
sempitérnium dedit illis.

Et répulit tabernáculum
Joseph: * et tribum Ephra-
ím non elégit:

Sed elégit tribum Juda, *
montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicór-
nium sanctificium suum in
terra, * quam fundávit in
sæcula.

Et elégit David servum
suum, et sústulit eum de
grégibus óvium: * de post
fetántes accépit eum,

Páscere Jacob servum

suum, * et Israël hæredi-
tátem suam:

Et pavit eos in innocéntia
cordis sui: * et in intellé-
ctibus mánuum suárum de-
dúxit eos.

Ant. Tu es Deus, qui facis
mirábilia.

Ant. Propítius esto.

Psalmus 78.

Deus, venérunt Gentes in
hæreditátem tuam, pol-
luérunt templum sanctum
tuum: * posuérunt Jerúsa-
lem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína ser-
vórum tuórum, escas volatí-
libus cœli: * carnes sanctó-
rum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eó-
rum tamquam aquam in
circúitu Jerúsalem: * et non
erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium
vicínis nostris: * subsan-
natio et illúsio his, qui in
circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine ira-
scéris in finem: * accendé-
tur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gen-
tes, quæ te non novérunt:
* et in regna, quæ nomen
tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Jacob:
* et locum ejus desolavé-
runt.

Ne memíneris iniquitátum
nostrárum antiquárum, cito
anticípent nos misericór-

diæ tuæ: * quia paúperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui Dómine libera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natióibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sǎculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábitus laudem tuam.

Psalmus 79.

Qui regis Israël, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chéribim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousque irascéris super oratióem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradiçãoem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto transtulísti: * ejecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruiť montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus: * et vindémiant eam omnes, qui prætergređiúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere: * réspice de cœlo, et vide, et vísitá víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit dēxtera tua: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dēxteræ tuæ: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ant. Propítius esto peccátis nostris Dómine.

In Quadrag. **V.** Ipse librávit me de láqueo venántium. **R.** Et a verbo áspero.

Temp. Passionis. **V.** Erue a frámea Deus ánimam meam. **R.** Et de manu canis únicam meam.

Temp. Paschali. **Ant.** Allelúja, allelúja, allelúja.

V. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. **R.** Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pro uno vel plur. Mart. **Temp. Paschali.** **V.** Sancti et iusti in Dómino gaudent, allelúja. **R.** Vos elégit Deus in hæreditatem sibi, allelúja.

Pro Confessore Pont. et non Pont. Temp. Paschali.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. **R.** Stolum glóriæ induit eum, allelúja.

Pro una Sancta. Temp. Pasch. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja.

R. Inténde, prospere procéde, et regna, allelúja.

Ad Laudes.

Ant. Tibi soli peccávi * Dómine miserére mei.

Ps. Miserére mei. 66.

Ant. Dómine.

Psalmus 89.

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatione in generationem.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis: * a sáculo et usque in sáculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tráns-eat, mane flóreat, et tráns-eat: * vésperè decídat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua,
* et in furóre tuo turbáti
sumus.

Posuísti iniquitátes no-
stras in conspéctu tuo: *
sæculum nostrum in illu-
minatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies no-
stri defecérunt: * et in ira
tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea
meditabúntur: * dies annó-
rum nostrórum in ipsis,
septuagínta anni.

Si autem in potentátibus,
octogínta anni: * et ámpli-
us eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit man-
suetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ
tuæ: * et præ timóre tuo
iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam
fac: * et eruditós corde in
sapientiá.

Convértere Dómine ús-
quequo? * et deprecábilis
esto super servos tuos.

Repléti sumus mane mi-
sericórdia tua: * et exsul-
távimus et delectáti sumus
ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus,
quibus nos humiliásti: * an-
nis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et
in ópera tua: * et dirige
fílios eórum.

Et sit splendor Dómini
Dei nostri super nos, et

ópera mánuum nostrárum
dirige super nos: * et opus
mánuum nostrárum dirige.

Ant. Dómine, refúgium
factus es nobis.

Ant. In matutínis * medi-
tábor in te.

Ps. Deus Deus meus. 20.

Ant. Cantémus.

Canticum Moysi.

Exod. 15.

Cantémus Dómino: glo-
riose enim magnificá-
tus est, * equum et ascen-
sórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea
Dóminus, * et factus est
mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glori-
ficábo eum: * Deus patris
mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugná-
tor, * Omnípotens nomen
ejus. * Currus Pharaónis et
exércitum ejus projécit in
mare.

Elécti príncipes ejus sub-
mersi sunt in Mari rubro:
* abyssi operuérunt eos,
descendérunt in profún-
dum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine ma-
gnificáta est in fortitúdine:
déxtera tua Dómine per-
cússit inimícum. * Et in
multitúdine glóriæ tuæ de-
posuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ
devorávit eos sicut stípu-

lam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimicus: Pérsequar et comprehendam, * dívindam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opérui eos mare: * submersi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis similis tui in fórtibus Dómine? * quis similis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunť habitatóres Philístiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapidis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dñe:

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israél ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Cantémus Dómino glorióse.

Ant. In sanctis ejus * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dñm. 22.

In Quadrag., Capit. Hymn. et V. ut in Laud. Fer. II. 68. et 69.

Ad Bened., Ant. propria, ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria II. 69.

Feria sexta ad Matutinum.

In Quadragesima. Invit.
Adorémus Dóminum, *
Quóniam ipse fecit nos.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Ex more docti.
ut in Domin. 3.

Tempore Paschali. Invit.
Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Hymn. Rex sempitérne.
ut in Domin. 4.

Ant. Exsultáte.

Tempore Paschali. Ant.
Allelúja.

Psalmus 80.

Exsultáte Deo adjutori nostro: * jubilate Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccínáte in Neoméniá tuba, * in insígni die solemnitatís vestráe.

Quia præcéptum in Israël est: * et judiciũ Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéríbus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscondito tempestátis: probávi te apud aquam contradiciónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te: * Israël si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus

Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiόνibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambuláset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíllo: * húmílem, et paúperem justificáte.

Erípite paúperem: * et egénium de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut homines moriémmini: * et sicut unus de principibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.

Ant. Exsultáte Deo adjutori nostro.

Ant. Tu solus.

Psalmus 82.

Deus, quis similis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris Deus:

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixerunt: Veníte, et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unánimiter: * simul advérsus te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idu-mæórum et Ismahelítæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutorium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et

Sísaræ: * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee et Sálmana:

Omnes príncipes eórum: * qui dixerunt: Hæreditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignominia: * et quærent nomen tuum Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi: * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dñus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dñe: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtute in virtutem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtutum exaúdi oratióem meam: * aúribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in faciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritatem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtutum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Ant. Benedixísti.

Psalmus 84.

Benedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatióis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióem?

Deus tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit: * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

Inclína Dómine aurem tuam, et exaúdi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dñe, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suavis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pèrcipe Dñe orationem meam: * et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est similis tui in diis Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dñe: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília; * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritate tua: * lætétur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu Dñe adjuvísti me, et consolátus es me.

Ant. Benedixísti Dómine terram tuam.

Ant. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in montibus sanctis: * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernacula Jacob.

Gloriôsa dicta sunt de te,
* civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylonis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum,
* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et principum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium
* habitátio est in te.

Psalmus 87.

Dómine Deus salutis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónē?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obli-viónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam: * avértis faciē tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut

aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum: * et notos meos a miseria.

Ant. Fundamenta ejus in montibus sanctis.

Ant. Benedictus.

Psalmus 88.

Misericordias Domini * in æternum cantabo. In generationem et generationem * annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti: In æternum misericordia edificabitur in cœlis: * præparabitur veritas tua in eis.

Dispôsui testamentum electis meis, juravi David servo meo: * usque in æternum præparabo semen tuum.

Et edificabo in generationem et generationem * sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabilia tua Domine: * etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum.

Quoniam quis in nûbibus æquabitur Domino: * similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum: * magnus et terribilis super omnes qui in circûitu ejus sunt.

Domine Deus virtutum quis similis tibi? * potens

es Domine, et veritas tua in circûitu tuo.

Tu dominaris potestati maris: * motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum: * in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitudinem ejus tu fundasti: * Aquilonem, et mare tu creasti.

Thabor et Hermon in nomine tuo exsultabunt: * tuum brachium cum potentia.

Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua: * justitia et judicium præparatio sedis tuæ.

Misericordia et veritas præcedent faciem tuam: * beatus populus, qui scit jubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in nomine tuo exsultabunt tota die: * et in justitia tua exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es: * et in beneplácito tuo exaltabitur cor nu nostrum.

Quia Domini est assumptio nostra: * et sancti Israël regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctis tuis, et dixisti:

* Pósuí adjutórium in poténte: et exaltávi eléctum de plebe mea.

Inveni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus dexteram ejus.

Ipsé invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsam præregibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sáculum sáculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam: * et in judíciis meis non ambuláverint:

Si justítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum: et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunť eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti dexteram depri-méntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládií ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substantia: * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ Dñe, * sicut jurásti David in veritate tua?

Memor esto Dómine opprobrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupílos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in pópulo: * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudieris Dómine: * et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in iudícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi ad-

vérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dñus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam iusti: * et ságuinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispédet eos: * dispédet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Ant. Cantáte.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirábilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra: * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébatur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra: commovéatur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram. Judicábit orbem terræ in

æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus.

In Quadrag. V. Scápulis suis obumbrábit tibi. **R.** Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis. V. De ore leónis libera me Dñe. **R.** Et a cónibus unicórni-um humilitátem meam.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

V. Surréxit Dóminus ve-re, allelúja. **R.** Et appáruit Simóni, allelúja.

Pro uno vel plurib. Mart. Temp. Pasch. V. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja. **R.** Et ætérnitas téporum, allel.

Pro Conf. Pont. Tempore Pasch. V. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi, allelúja. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúja.

Pro Conf. non Pont. Temp. Pasch. V. Os justí meditábitur sapiéntiam, allelúja. **R.** Et lingua ejus loquétur júdicium, allelúja.

Pro una Sancta. Tempore Pasch. V. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. **R.** Deus in médio ejus, non comóvêbitur, allelúja.

Ad Laudes.

Ant. Spíritu principáli *
confirma cor meum Deus.

Ps. Miserére. 66.

Ant. In veritáte.

Psalmus 142.

Dómine exaúdi oratió-
nem meam: aúri-
bus pèrcipe obse-
cratióem meam in veritáte
tua: * exaúdi me in tua ju-
stítia.

Et non intres in iudícium
cum servo tuo: * quia non
justificábitur in conspéctu
tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimí-
cus ánimam meam: * humi-
liávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris
sicut mórtuos sæculi: * et
anxiátus est super me spí-
ritus meus, in me turbátum
est cor meum.

Memor fui diérum anti-
quórum, meditátus sum in
ómnibus opéribus tuis: *
in factis mánuum tuárum
meditábar.

Expánde manus meas ad
te: * ánima mea sicut terra
sine aqua tibi.

Velóciter exaúdi me Dñe:
* defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam
a me: * et símilis ero de-
scendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane
misericórdiam tuam: * quia
in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in
qua ámbulem: * quia ad te
levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis
meis Dómine, ad te con-
fúgi: * doce me fácere vo-
luntátem tuam, quia Deus
meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedú-
cet me in terram rectam:
* propter nomen tuum Dó-
mine vivificábis me, in æ-
quitáte tua.

Edúces de tribulatióne
ánimam meam: * et in mi-
sericórdia tua dispèrdes
inimícos meos.

Et perdes omnes, qui trí-
bulant ánimam meam: *
quóniam ego servus tuus
sum.

Ant. In veritáte tua ex-
aúdi me Dómine.

Ant. Illúmina Dómine *
vultum tuum super nos.

Ps. Deus Deus meus. 20.

Ant. Dómine.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

Dómine audívi auditió-
nem tuam, * et tímui.

Dómine opus tuum, * in
medio annórum vivífica
illud:

In medio annórum no-
tum fácies: * cum irátus
fúeris misericórdiæ recor-
dáberis.

Deus ab Austro véniet, *
et sanctus de monte Pha-
ran:

Opéruiſt cœlos glória ejus:
* et laudis ejus plena eſt
terra.

Splendor ejus ut lux erit:
* cõrnuſ in mânibus ejus:
Ibi abſcõndita eſt forti-
tudo ejus: * ante faciẽm
ejus ibit mors.

Et egrediẽtur diabolus
ante pedes ejus. * Stetit, et
mẽſus eſt terram.

Aspẽxit, et diſſõlvit Gen-
tes: * et contriti ſunt mon-
tes ſæculi.

Incurvati ſunt colles mun-
di, * ab itinẽribus æterni-
tatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentõ-
ria Æthiõpiæ, * turbabũn-
tur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumĩnibus
iratus eſ Dõmine? * aut
in flumĩnibus furor tuus?
vel in mari indignatio tua?

Qui aſcẽdes ſuper equos
tuos: * et quadrigæ tuæ
ſalvatio.

Sũſcitans ſuſcitabis ar-
cum tuum: * juramẽta tri-
bubus quæ locutus eſ.

Flũvius ſcindes terræ:
vidẽrunt te, et doluẽrunt
montes: * gurgẽs aquarũ
trãſiit.

Dedit abyſſus vocẽ ſu-
am: * altitudo manũ ſuas
levavit.

Sol, et luna ſtetẽrunt in
habitaculo ſuo, * in luce
ſagittarũ tuarũ, ibunt

in ſplendõre fulgurantis
hastæ tuæ.

In frẽmitu conculcabis
terram: * et in furõre ob-
ſtupefacies Gentes.

Egrẽſſus eſ in ſalutẽm
põpuli tui: * in ſalutẽm
cum Chriſto tuo.

Percuſiſti caput de do-
mo impii: * denudaſti fun-
damẽtum ejus uſque ad
collum.

Maledixiſti ſceptris ejus,
cãpiti bellatorũ ejus, *
veniẽtibus ut turbo ad
diſpergẽdum me.

Exultatio eõrum * ſicut
ejus, qui dẽvorat paupẽrem
in abſcõndito.

Viam feciſti in mari equis
tuis, * in luto aquarũ
multarũ.

Audiĩ, et conturbatus eſt
venter meus: * a voce con-
tremuẽrunt lãbia mea.

Ingradiatur putredo in
õssibus meis, * et ſubter
me ſcãteat.

Ut requieſcam in die tri-
bulatiõis: * ut aſcẽdam
ad põpulum accinctum no-
ſtrum.

Ficus enim non florẽbit:
* et non erit germen in
vĩneis.

Mentiẽtur opus olivæ: *
et arva non áfferent cibum.

Abscindẽtur de ovili pe-
cus: * et non erit armẽn-
tum in præsẽpibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Dómine audívi auditum tuum et tímui.

Ant. In týmpano * et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dñm. 22.

In Quadrag. Capit., Hymn. et V. ut in Laud. Fer. II. 68 et 69.

Ad Bened. Ant. propria, ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria II. 69.

Sabbato ad Matutinum.

In Quadragesima. **Invit.** Dóminum Deum nostrum * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Ex more docti. ut in Domin. 3.

Tempore Paschali, **Invit.** Allelúja, allelúja, * Allel.

Hymn. Rex sempitérne. ut in Domin. 4.

Ant. Quia mirabília.

Tempore Paschali. **Ant.** Allelúja.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi dextera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotíbus ejus: * et Sámuël inter eos, qui invocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinveníones eórum.

Exaltáte Dñm Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens Ant. et Ps. Jubiláte hic prætermittitur, quando dicitur in Laud. ut in Sabbatis, in quibus fit Offic. de S. Maria, et ejus loco dicitur

Ant. et Ps. Bonum est * confitéri Dómino. **ut infra.**

Ant. Jubiláte.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi:

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióem et generatióem véritas ejus.

Vel Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórho, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatióes tuæ:

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sáculum sáculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispérgéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus aúdiet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

Misericórdiam, et judícium * cantábo tibi Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocentia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit superbiam: * qui lóquitur iniqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispéderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Jubiláte Deo omnis terra.

Vel Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. Clamor meus.

Psalmus 101.

Dómine exaúdi oratió-
nem meam: * et clamor
meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam
a me: * in quacúmque die
tribulor, inclína ad me au-
rem tuam.

In quacúmque die invo-
cávero te, * velóciter ex-
aúdi me.

Quia defecérunt sicut fu-
mus dies mei: * et ossa mea
sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœ-
num, et áruit cor meum: *
quia oblítus sum comédere
panem meum.

A voce gémitus mei *
adhæsit os meum carni
meæ.

Símilis factus sum pelli-
cáno solitúdinis: * factus
sum sicut nyctícorax in
domicílio.

Vigilávi, * et factus sum
sicut passer solitárius in
tecto.

Tota die exprobrábant
mihi inimíci mei: * et qui
laudábant me, advérsus
me jurábant.

Quia cínerem tamquam
panem manducábam, * et
potum meum cum fletu mi-
scébam.

A fácie iræ et indignatió-
nis tuæ: * quia élevans al-
lisísti me.

Dies mei sicut umbra de-

clinavérunt: * et ego sicut
fœnum áruí.

Tu autem Dómine in æ-
térnum pérmanes: * et me-
moriále tuum in genera-
tiónem et generatióem.

Tu exsúrgens miseréberis
Sion: * quia tempus mi-
seréndi ejus, quia venit
tempus.

Quóniam placuérunt ser-
vis tuis lápides ejus: * et
terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes no-
men tuum Dómine, * et
omnes reges terræ glóriam
tuam.

Quia ædificávit Dóminus
Sion: * et vidébitur in gló-
ria sua.

Respéxit in oratióem
humílium: * et non sprevit
precem eórum.

Scribántur hæc in gene-
ratióne áltera: * et pópulus,
qui creábitur, laudábit Dó-
minum:

Quia prospéxit de excélso
sancto suo: * Dóminus de
cœlo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus com-
peditórum: * ut sólveret
fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion no-
men Dómini: * et laudem
ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos
in unum, * et reges ut sér-
viant Dómino.

Respóndit ei in via virtú-

tis suæ: * Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum: * in generationem et generationem anni tui.

Initio tu Domine terram fundasti: * et opera manuum tuarum sunt coeli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes: * et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt: * et semen eorum in seculum dirigetur.

Psalmus 102.

Benedic anima mea Domino: * et omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino: * et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia et misericordiationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquilæ juvenus tua:

Faciens misericordias Dominus: * et iudicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israël voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus: * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem coeli a terra: * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: * homo, sicut foenum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorabit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet: * et non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, * et usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus:

Et mēiores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo paravit sedem suam: * et regnum ipsius ómnibus dominabitur.

Benedícite Dño omnes Angeli ejus: * potētes virtute, faciētes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui faciis voluntatem ejus.

Benedícite Dño ómnia ópera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Dómino.

Ant. Clamor meus ad te veniat Deus.

Ant. Bénedic.

Psalmus 103.

Bénedic anima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es vehementer.

Confessiōnem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestimēto:

Extēdens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus: * et ministros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitatem suam: * non inclinabitur in sáeculum sáeculi.

Abýssus, sicut vestimētum amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fugient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascēdunt montes: et descendunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediētur: * neque convertētur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convallibus: * inter médium móntium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstiae agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea volúcres cœli habitábunt: * de médio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum jumētis, * et herbam servituti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílalet faciē in óleo: * et panis cor hóminis confirmet.

Saturabúntur ligna cam-
pi, et cedri Líbani, quas
plantávit: * illic pásseres
nidificábunt.

Heródii domus dux est
eórum: * montes excélsi
cervis: petra refúgium he-
rináciis.

Fecit lunam in témpora: *
sol cognóvit occásu suum.

Posuísti ténebras, et facta
est nox: * in ipsa pertrans-
íbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes,
ut rápíant, * et quærant a
Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congre-
gáti sunt: * et in cubílibus
suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus
suum: * et ad operatióem
suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt
ópera tua Dómine! * ó-
mnia in sapiéntia fecísti:
impléta est terra posses-
sióne tua.

Hoc mare magnum, et
spatiósum mánibus: * illic
reptília, quorum non est
númerus.

Animália pusílla cum ma-
gnis: * illic naves pertrans-
íbunt.

Draco iste, quem formásti
ad illudéndum ei: * ómnia
a te expéctant ut des illis
escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: *
aperiénte te manum tuam,

ómnia implebúntur boni-
táte.

Averténte autem te fá-
ciem, turbabúntur: * aú-
feres spíritum eórum, et
deficient, et in púlverem
suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et
creabúntur: * et renovábis
fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæ-
culum: * lætábitur Dómi-
nus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et fa-
cit eam trémere: * qui tan-
git montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita
mea: * psallam Deo meo,
quámdíu sum.

Jucúndum sit ei elóquium
meum: * ego vero delectá-
bor in Dómino.

Deficiant peccatóres a
terra, et iníqui ita ut non
sint: * bédedic ánima mea
Dómino.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, et
invocáte nomen ejus:
* annuntiáte inter Gentes
ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei:
* narráte ómnia mirabília
ejus.

Laudámini in nómine
sancto ejus: * lætétur cor
quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et
confirmámini: * quærite fá-
ciem ejus semper.

Mementôte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: * filii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérſa terra judícia ejus.

Memor fuit in sáculum testaméntisui: * verbi, quod mandávit in millé generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham: * et juraménti sui ad Isaac:

Et státuit illud Jacob in præcéptum: * et Israëſ in testaméntum ætérnum:

Dicens: tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et incolæ ejus:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis: * et corrípuít pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflamávit eum: * misit rex, et solvit eum; princeps pópulorum, et dimísit eum.

Constitúit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possessiónis suæ:

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum: * et senes ejus prudéntiam doceret.

Et intrávit Israëſ in Ægýptum: * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus: * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídít pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit coenomyia:
* et cínifes in ómnibus sínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tribubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægýptus in profectione eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectionem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatione, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiones Géntium: * et labóres populórum possederunt:

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requirant.

Ant. Bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Vísita nos.

Psalmus 105.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciat omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt iudícium, * et faciunt justitiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitate electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hæreditate tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * injúste égimus, iniquitatem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémoires multitudinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascen-
dentes in mare, * Mare
rubrum.

Et salvávit eos propter
nomen suum: * ut notam
fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare ru-
brum, et exsiccátum est: *
et dedúxit eos in abýssis
sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu
odiéntium: * et redémit eos
de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulán-
tes eos: * unus ex eis non
remánsit.

Et credidérunt verbisejus:
* et laudavérunt laudem
ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt
óperum ejus: * et non sus-
tinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupi-
scéntiam in desérto: * et
tentavérunt Deum in in-
aquóso.

Et dedit eis petitióem
ipsórum: * et misit satura-
tátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in
castris: * Aaron sanctum
Dómini.

Apérta est terra, et de-
glutívit Dathan: * et opé-
ruit super congregatióem
Abíron.

Et exársit ignis in syna-
góga eórum: * flaṃa com-
bússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in

Horeb: * et adoravérunt
scúlptile.

Et mutavérunt glóriam
suam * in similitúdinem
vítuli comedéntis foenum.

Oblíti sunt Deum, qui
salvávit eos, * qui fecit
magnália in Ægýpto, mira-
bília in terra Cham: terri-
bília in Mari rubro.

Et dixit ut dispérderet
eos: * si non Móyses elé-
ctus ejus stetisset in con-
fractione in conspéctu ejus:

Ut averteret iram ejus ne
dispérderet eos: * et pro
níhilo habuérunt terram
desiderábilem:

Non credidérunt verbo
ejus, et murmuravérunt in
tabernáculis suis: * non
exaudiérunt vocem Dñi.

Et elevávit manum suam
super eos: * ut prostérne-
ret eos in desérto:

Et ut dejiceret semen eo-
rum in natióibus: * et di-
spérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphe-
gor: * et comedérunt sacri-
fícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in ad-
inventiúnibus suis: * et mul-
tiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placá-
vit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in ju-
stítiam, * in generatióem
et generatióem usque in
sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad Aquas contradicciónis: * et vexátus est Móyses propter eos: quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis: * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dñus illis.

Et commísti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum: et serviérunt sculptílibus eórum: * et factum est illis in scándalum.

Et imolavérunt filios suos, * et filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem: * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hæreditátem suam.

Et trádedit eos in manus Géntium: * et dominátisunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cum tribularéntur: * et audívit oratióem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et poenítuit eum scúndum multitudínem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster: * et cógrega nos de natióibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sáculo et usque in sáculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sáculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redemit de manu inimíci: * et de regiónibus congregávit eos:

A solis ortu, et occásu: * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invénérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dó-

minum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitatem habitatiónis..

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eorum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eorum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et vinctula eorum dirúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Quia contrívit portas æreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eorum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta

est ánima eorum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eorum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et eripuit eos de interitió nibus eorum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis: * et añúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * faciéntes operatió nem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabilia ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos, et descendunt usque ad abyssos: * ánima eorum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eorum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur, * et de necessitatibus eorum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram: * et silué runt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia silué-

runt: * et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in désertum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit désertum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt véneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolore.

Effúsa est contéptio super príncipes: * et erráre fecit eos in invio, et non in via.

Et adjúvit paúperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiét hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Vísita nos Dómine in salutári tuo.

Ant. Confitébor Dómino.

Psalmus 107.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium, et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psallam tibi in natió nibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cœlos Deus, et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac délixtera tua, et exaúdi me: * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraím suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitatem munitam? * quis dedúcet me usque in Idu-méam?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos, * et non exhibis Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliū de tribulatione: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtutem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

Deus laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnávérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunť advérsus me malá pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.

Constitúe super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent: * et ejiciántur de habitatió-nibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iniquitas patrum ejus in conspéctu Dñi: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dñm semper, et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúntum corde mortificáre.

Et diléxit maledictió-nem, et véniet ei: * et nóluit benedictió-nem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictió-nem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui detrahunt mihi apud Dñm: *

et qui loquúntur mala ad-
vérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine,
fac mecum propter nomen
tuum: * quia suávis est mi-
sericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et
pauper ego sum: * et cor
meum conturbátum est in-
tra me.

Sicut umbra cum decli-
nat, ablátus sum: * et ex-
cússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt
a jejúnio: * et caro mea im-
mutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppró-
brium illis: * vidérunt me,
et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus
meus: * salvum me fac
secúndum misericórdiam
tuam.

Et sciant quia manus tua
hæc: * et tu Dómine fe-
císti eam.

Maledícet illi, et tu be-
nedíces: * qui insúrgunt in
me, confundántur: servus
autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt
mihi, pudóre: * et operi-
ántur sicut diplóide confu-
siónē sua.

Confitébor Dómino nimis
in ore meo: * et in médio
multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris
paúperis, * ut salvam fáce-

ret a persecuéntibus áni-
mam meam.

Ant. Confitébor Dómino
nimis in ore meo.

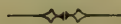
In Quadrages. **V.** Scuto
circúmdabit te véritas ejus.

R. Non timébis a timóre
noctúrno.

Tempore Passionis. **V.** Ne
perdas cum impiis Deus
ánimam meam. **R.** Et cum
viris sánguinem vitam me-
am.

Tempore Paschali. **Ant.**
Allelúja, allelúja, allelúja.

Pro B. Maria. **V.** Diffúsa
est grátia in lábiis tuis,
allelúja. **R.** Proptérea be-
nedíxit te Deus in ætér-
num, allelúja.

Ad Laudes.

Ant. Benígne fac * in bona
voluntáte tua Dómine.

Ps. Miserére. 63.

Ant. Bonum est.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri
Dño: * et psállere nó-
mini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane
misericórdiam tuam: * et
veritátem tuam per noctem.

In decachódo, psaltério:
* cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine: * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sâculum sâculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene

patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. Métuant Dóminum * omnes fines terræ.

Ps. Deus Deus meus. 20.

Ant. Date magnitúdinem.

Canticum Moysi.

Deut. 32.

Audíte cœli quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus:

Generátio prava atque perversa. * Hæccine reddis Dómino •pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes singulas:

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat filios Adam,

Constituit téminos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invenit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitudinis:

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.

Constituit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo durísimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et ariétum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatió nibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuít dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum filii sui et filiæ.

Et ait: Abscóndam faciém meam ab eis, * et considérabo novíssima eórum:

Generátio enim perversa est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis:

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in fu-

róre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima:

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:

Dentes bestiárum immítam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládus, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli: * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dícerent: Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intelligerent, ac novíssima providérant.

Quómodo persecúatur unus mille, * et duo fugent decem míllia?

Nonne ideo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum: * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ:

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel draconum vinum eórum, * et venénium áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesaúris meis?

Mea ést últio, et ego retribuam in témpore, * ut labátur pes eórum:

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur:

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consumpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum.

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me:

Ego occídám, et ego ví-
vere fáciám: percútíam, et
ego sanábo, * et non est
qui de manu mea possit
erúere.

Levábo ad cœlum manum
meam, et dicam: * Vivo
ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur glá-
dium meum, * et arripúerit
judícium manus mea:

Reddam ultiónem hósti-
bus meis, * et his qui odé-
runt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas
sánguine, * et gládus meus
devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et
de captivítate, nudáti ini-
micórum cápitis.

Laudáte Gentes pópulum
ejus, * quia sánguinem ser-
vórum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retríbuet in
hostes eórum, * et propí-
tius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnitúdinem
Deo nostro.

Ant. In cýmbalis beneso-
nántibus * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de
cœlis. 22.

In Quadrag., Capit., Hymn. et
V. ut in Laud. Fer. II. 68 et 69.

Ad Bened. Ant. propria, ut in
Feriis Quadragesimæ.

Preces, quando dicendæ sunt,
habentur supra in Feria II. 69.

Dominica ad Vesperas.

Pater noster. Ave María.
V. Deus in adjutórium. 20.

Ant. Dixit Dóminus.

Temp. Pasch. Ant. Allel.

Sub qua sola **Ant.** dicuntur
omnes Psalmi Vesperarum, tam
in Dom. quam in Feriis.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dó-
mino meo: * Sede
a dextris meis:

Donec ponam inimícos
tuos, * scabéllum pedum
tuórum.

Virgam virtútis tuæ emít-
tet Dóminus ex Sion: *
domináre in médio inimi-
córum tuórum.

Tecum princípium in die
virtútis tuæ in splendóri-
bus sanctórum: * ex útero
ante lucíferum génui te.

Jurávit Dñs, et non pœni-
tébit eum: * Tu es sacérdos
in ætérnum secúndum ór-
dinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ
reges.

Judicábit in natió nibus,
implébit ruínas: * conquas-
sábit cápita in terra mul-
tórum.

De torrén te in via bibet:
* proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dñs Dómino
meo: Sede a dextris meis.

Ant. Fidélia.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine
in toto corde meo: * in
consilio justórum, et con-
gregatióne.

Magna ópera Dómini: *
exquisita in omnes volun-
tates ejus.

Conféssio et magnificéntia
opus ejus: * et justítia ejus
manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabí-
lium suórum, miséricors et
miserátor Dñus: * escam
dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum
testaménti sui: * virtútem
óperum suórum annuntiá-
bit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem
Géntium: * ópera mánuum
ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandata
ejus: confirmáta in sæcu-
lum sæculi, * facta in veri-
tate et æquitáte.

Redemptiónem misit pó-
pulo suo: * mandávit in æ-
térnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile no-
men ejus: * inítium sapi-
éntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómni-
bus faciéntibus eum: * lau-
datio ejus manet in sæcu-
lum sæculi.

**Ant. Fidélia ómnia man-
data ejus: confirmáta in
sæculum sæculi.**

Ant. In mandátis.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dó-
minum: * in mandátis
ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen
ejus: * generatio rectórum
benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo
ejus: * et justítia ejus ma-
net in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris
lumen rectis: * miséricors,
et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui mi-
serétur et cómmodat, dis-
pónet sermónes suos in
judício: * quia in ætérnum
non commovébitur.

In memória ætérna erit
justus: * ab auditióne mala
non timébit.

Parátum cor ejus speráre
in Dómino, confirmátum
est cor ejus: * non com-
movébitur donec despíciat
inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéri-
bus: justítia ejus manet in
sæculum sæculi, * cornu
ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et ira-
scétur, déntibus suis fre-
met et tabéscet: * desidé-
rium peccatórum peribit.

**Ant. In mandátis ejus cu-
pit nimis.**

Ant. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum:
* laudáte nomen Dñi.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stercore érigens paúperem:

Ut còllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedictum in sæcula.

Ant. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

In éxitu Israël de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israël potestas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsus.

Montes exsultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare quod

fugísti: * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsus?

Montes exsultástis sicut arietes, * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non aúdiunt: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui faciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in
Dómino: * adjútor eórum
et protéctor eórum est.

Qui timent Dñm, speravé-
runt in Dño: * adjútor eó-
rum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit no-
stri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israël: *
benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui ti-
ment Dóminum, * pusíllis
cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super
vos: * super vos, et super
filios vestros.

Benedícti vos a Dño, * qui
fecit cœlum, et terram.

Cœlum cœli Dómino: *
terram autem dedit fíliis
hóminum.

Non mórtui laudábunt te
Dñe: * neque omnes, qui
descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, be-
nedícimus Dño, * ex hoc
nunc et usque in sœculum.

Ant. Nos qui vívimus, be-
nedícimus Dómino.

Tempore Paschali. Ant.
Allelúja, allelúja, allelúja.

Capit. ut in Proprio de Temp.

In Quadragesima.

Hymnus.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flé-
tibus,

In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávi-
mus,

Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concède nostrum cónteri
Corpus per abstinentiam:
Culpæ ut relínquant pábu-
lum

Jejúna corda criminum.

Præsta beáta Trínitas,
Concède simplex Unitas:
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

V. Angelis suis Deus man-
dávít de te. **R.** Ut custódi-
ant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. propria.

Tempore Paschali.

Hymnus.

Ad régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum Maris rubri,
Christo canámus Príncipi:

Divína cujus cáritas
Sacrum propínat sángu-
nem,

Almíque membra córporis
Amor sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem pósti-
bus

Vastátor horret Angelus:
Fugítque divísium mare:
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum Christi-
stus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyna.

O vera cœli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.

Victor subáctis inferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrarum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira criminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Mane nobíscum Dó-
mine, allelúja. ℞. Quóniam
advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. propria.

Canticum B. Mariæ Virg.

Lucæ 1. c.

Magnificat * ánima mea
Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus
* in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem
ancillæ suæ: * ecce enim
ex hoc beátam me dicent
omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est: * et san-
ctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a
progénie in progénies * ti-
méntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
chio suo: * dispérsit su-
pérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de se-
de, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis:
* et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum
suum, * recordátus miseri-
córdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres
nostros, * Abraham, et sé-
mini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona et
Oratio propria.

Feria secunda ad Vesperas.

Ant. Inclínávit.

Tempore Paschali. Ant.
Allelúja.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exaú-
diet Dóminus * vo-
cem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem
suam mihi: * et in diébus
meis invocábo.

Circumdederunt me doló-
res mortis: * et perícula
inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem
inveni: * et nomen Dómini
invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióné vivórum.

Ant. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Ant. Crédidi.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino redam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: *

tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino redam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum.

Ant. Laudáte.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum omnes Gentes.

Ant. Clamávi.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Clamávi, et exaudivit me.

Ant. Unde véniet.

Psalmus 120.

Levávi oculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dño, * qui fecit cœlum et terram. Non det in commotiõnem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Unde véniet auxílium mihi.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Quadragesima.

Capitulum. Joël. 2. d.

Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdotes mi-

nístri Dómini, et dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium ut dominéntur eis nátiões.

Hymn. Audi benígne. 143.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódi-
ant te in ómnibus viis tuis.

Antiph. ad Magnif. et Oratio propria.

Tempore Paschali.

Capitulum. Rom. 6. b.

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Ad régias. 143.

V. Mane nobiscum Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. propria.

Oratio dicitur de Dominica præcedenti.

In Feriis tantum Quadragesimæ post Antiph. ad Magnificat dicuntur sequentes Preces flexis genibus.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie eléison.**

Pater noster. totum dicitur clara voce.

V. Et ne nos indúcas in tentatiõnem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Ego dixi: Dñe miserere mei. **R.** Sana animam meam, quia peccavi tibi.

V. Convertere Domine usquequo. **R.** Et deprecabilis esto super servos tuos.

V. Fiat misericordia tua Domine super nos. **R.** Quemadmodum speravimus in te.

V. Sacerdotes tui induantur iustitiam. **R.** Et sancti tui exsultent.

V. Domine salvum fac regem. **R.** Et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

V. Salvum fac populum tuum Domine, et benedic hereditati tuae. **R.** Et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

V. Meménto congregatiónis tuæ. **R.** Quam possedisti ab initio.

V. Fiat pax in virtute tua. **R.** Et abundantia in turribus tuis.

V. Oremus pro fidelibus defunctis. **R.** Requiem æternam dona eis Domine, et lux perpétua luceat eis.

V. Requiéscant in pace. **R.** Amen.

V. Pro fratribus nostris abséntibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

V. Pro afflictis et captivis. **R.** Libera eos Deus Israël

ex ómnibus tribulatióibus suis.

V. Mitte eis Domine auxilium de sancto. **R.** Et de Sion tuere eos.

V. Domine exaudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te veniat.

Deinde dicitur

Ps. 50. Miserere mei Deus. ut in fer. 2. ad Laud. 66.

Finito Psalmo, dicitur

V. Domine Deus virtutum converte nos. **R.** Et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

V. Exsúrge Christe, adjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

V. Domine exaudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dom. præced., ut habetur in Proprio de Tempore.

Feria tertia ad Vesperas.

Ant. In domum Domini.

Tempore Paschali. Ant.
Allelúja.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his,
quæ dicta sunt mihi.* In domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri,
* in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificá-
tur ut civitas: * cujus par-
ticipatio ejus in idípsum.

Illuc enim ascenderunt
tribus, tribus Dómini: * te-
stimónium Israël ad con-
fiténdum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes
in iudicio, * sedes super
domum David.

Rogáte quæ ad pacem
sunt Jerúsalem, * et abun-
dántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: *
et abundántia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos, et
próximos meos, * loquébar
pacem de te:

Propter domum Dñi Dei
nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. In domum Dómini
lætántes íbimus.

Ant. Qui hábitas.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos,
* qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servó-
rum, * in mánibus dominó-
rum suórum,

Sicut óculi ancillæ in má-
nibus dómínæ suæ: * ita
óculi nostri ad Dóminum
Deum nostrum donec mi-
sereátur nostri.

Miserére nostri Dómine,
miserére nostri: * quia

multum repléti sumus de-
spectiône:

Quia multum repléta est
ánima nostra: * oppróbri-
um abundántibus, et de-
spéctio supérbis.

Ant. Qui hábitas in cœ-
lis, miserére nobis.

Ant. Adjutórium.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat
in nobis, dicat nunc
Israël: * nisi quia Dómi-
nus erat in nobis.

Cum exsúrgerent hómi-
nes in nos, * forte vivos
deglutissent nos:

Cum irascerétur furor eó-
rum in nos, * fórsitan aqua
absorbuisset nos.

Torréntem pertransívit á-
nima nostra: * fórsitan
pertransísset ánima nostra
aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus *
qui non dedit nos, in ca-
ptiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut pas-
ser erépta est * de láqueo
venántium:

Láqueus contrítus est, *
et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in
nómine Dómini, * qui fecit
cœlum et terram.

Ant. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini.

Ant. Bénéfac.

Psalmus 124.

Qui confidunt in Dómino,
sicut mons Sion: * non
commovébitur in ætérnum,
qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: *
et Dóminus in circúitu pó-
puli sui, ex hoc nunc et
usque in sæcúlum.

Quia non relínquet Dó-
minus virgam peccatórum
super sortem justórum: *
ut non exténdant justi ad
iniquitátem manus suas.

Bénefac Dómine bonis,
* et rectis corde.

Declinántes autem in ob-
ligatiónes addúcet Dñus
cum operántibus iniquitá-
tem: * pax super Israël.

Ant. Bénefac Dómine bo-
nis, et rectis corde.

Ant. Facti sumus.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus
captivitátem Sion: * fa-
cti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio
os nostrum: * et lingua
nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes:
* Magnificávit Dóminus fá-
cere cum eis.

Magnificávit Dóminus fá-
cere nobiscum: * facti su-
mus lætántes.

Convérte Dómine capti-
vitátem nostram, * sicut
torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis,
* in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, *
mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient
cum exsultatióne, * por-
tántes manipulos suos.

Ant. Facti sumus sicut
consoláti.

Tempore Paschali. **Ant.**
Allelúja, allelúja, allelúja.

**Capitulum, Hymnus, V., Anti-
phona ad Magnificat, et Oratio
pro Tempore, ut in Vesperis
Feriæ II. 146.**

**Preces, si dicendæ sint, habentur
supra in Vesp. Fer. II. 146.**

Feria quarta
ad Vesperas.

Ant. Non confundétur.

Tempore Paschali. **Ant.**
Allelúja

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædifi-
cáverit domum, *
in vanum labora-
vérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit
civitátem, * frustra vígilat
qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lu-
cem súrgere: * súrgite
postquam sedéritis, qui
manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis
somnum: * ecce hæréditas
Dómini filii: merces fru-
ctus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis: * ita filii excusórum.

Beátus vir qui implévit desiderium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Beáti.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ambulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Ant. Sæpe.

Psalmus 128.

Sæpe expugnáverunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël:

Sæpe expugnáverunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricáverunt peccatóres: * prolongáverunt iniquitatem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrósum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsqvam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui præteríbant: Benedíctio Dñi super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Sæpe expugnáverunt me a juventúte mea.

Ant. De profúndis.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Ant. De profúndis clamávi ad te Dómine.

Ant. Speret.

Psalmus 130.

Dómine non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirábilibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Speret Israël in Dómino.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capit., Hymnus, V., Ant. ad Magnif., et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriæ II. 146.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra in Vesp. Fer. II. 146.

Feria quinta ad Vesperas.

Ant. Et omnis.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 131.

Memento Dñe David, * et omnis mansuetudinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introiero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatióem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernáculum ejus: * adorábitus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatióis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David

veritatem, et non frustrabitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, * et testimonia mea hæc, quæ docébo eos:

Et filii eorum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitationem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedicens benedícam: * paúperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc producám cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificatio mea.

Ant. Et omnis mansuetudinis ejus.

Ant. Ecce.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedíctiõem, * et vitam usque in sæculum.

Ant. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Ant. Omnia.

Psalmus 134.

Laudáte nomen Dómini, * laudáte servi Dñm.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dñus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessionem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extremo terræ: * fúlgura in pluviam fecit.

Qui producít ventos de thesaúris suis: * qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui Ægýpte: * in

Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas: * et occídit reges fortes:

Sehon regem Amorrhæorum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israël pópulo suo.

Dómine nomen tuum in ætérnum: * Dómine memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum: * et in servis suis deprecábitur.

Simulácula Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non aúdiunt: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui faciunt ea: * et omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israël benedícite Dómino: * domus Aaron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dño.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit.

Ant. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabilia magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit coelos in intellectu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divisit Mare rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in Mari rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hæreditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hæreditátem Israël servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimí-

cis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * oblivióni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faúcibus meis, * si non míniero tui:

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípío lætitiæ meæ.

Memor esto Dómine fili-
liórum Edom, * in die Je-
rúsalem:

Qui dicunt: Exinaníte,
exinaníte * usque ad fun-
daméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: *
beátus, qui retribuet tibi
retributióem tuam, quam
retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et
allidet párvulos tuos ad
petram.

Ant. Hymnum cantáte
nobis de cánticis Sion.

Tempore Paschali. Ant.
Allelúja, allelúja, allelúja.

Capit., Hymnus, V., Ant. ad
Magnif., et Oratio pro Tempore
ut in Vesperis Feriæ. II. 146.

Preces, si dicendæ sint, habentur
supra in Vesp. Fer. II. 146.

Feria sexta ad Vesperas.

Ant. In conspéctu.

Tempore Paschali. Ant.
Allelúja.

Psalmus 137.

Confitebor tibi Dómi-
ne in toto corde
meo: * quóniam au-
disti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum
psallam tibi: * adorábo ad
templum sanctum tuum, et
confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et
veritate tua: * quóniam

magnificásti super omne,
nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invo-
cávero te, exaúdi me: *
multiplicábis in ánima mea
virtútem.

Confiteántur tibi Dómine
omnes reges terræ: * quia
audiérunt ómnia verba oris
tui:

Et cantent in viis Dómi-
ni: * quóniam magna est
glória Dómini.

Quóniam excélsus Dómi-
nus, et humília réspicit: *
et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio
tribulatiónis, vivificábis
me: * et super iram inimi-
córum meórum extendísti
manum tuam, et salvum
me fecit délixtera tua.

Dóminus retribuet pro
me: * Dómine misericór-
dia tua in sæculum: ópera
mánuum tuárum ne de-
spicias.

Ant. In conspéctu Ange-
lórum psallam tibi Deus
meus.

Ant. Dómine.

Psalmus 138.

Dómine probásti me, et
cognovísti me: * tu cog-
novísti sessiόem meam,
et resurrectionem meam.

Intellexisti cogitatiόes
meas de longe: * sémitam
meam, et funículum meum
investigásti.

Et omnes vias meas prævidisti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovisti ómnia novíssima, et antiqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est scientia tua ex me: * confortata est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me dextera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in deliciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribiliter magnificátus es: * mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto: * et substántia mea in inférióribus terræ.

Imperféctum meum videntur óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinem declináte a me:

Quia dícitis in cogitatione: * accípiant in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via æténa.

Ant. Dómine probásti me, et cognovísti me.

Ant. A viro iníquo.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venenum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exaúdi Dómine vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem deícies eos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in in térítu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium inopis: * et vindíctam paúperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iníquo libera me Dómine.

Ant. Dómine.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exaúdi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone Dómine custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et oratio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Aúdiens verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non auferas ánimam meam.

Custódi me aláqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Dómine clamávi ad te, exáudi me.

Ant. Pórtio mea.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum: Effúndo in conspéctu ejus oratióñem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognóvisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dextram et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióñem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecuéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justí, donec retribuas mihi.

Ant. Pórtio mea Dómine sit in terrá vivéntium.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capit., Hymnus, V., Ant. ad Magnif., et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis-Feriæ II. 146.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra in Vesp. Fer. II. 146.

Sabbato ad Vesperas.

Ant. Benedictus.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 143.

Benedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælíum, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * suscéptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hómínis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætereunt.

Dómine inclína cœlos tuos, et descende: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscationem, et dissipábis eos: * emítte sagittas tuas, et cõnturbábis eos:

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et libera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitatem: * et dextera eórum, dextera iniquitátis.

Deus cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério, decachórho psallam tibi.

Qui das salutem régibus: * qui redemísti David servum tuum de gládio maligno: éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitatem: * et dextera eórum, dextera iniquitátis:

Quorum filii, sicut novellæ plantatiónes * in juventute sua.

Filiæ eórum compósitæ:

* circumornátæ ut similitudo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oveseórum foetósæ, abundantes in egressibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína maceriæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixerunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Ant. Per singulos dies.

Psalmus 144.

Exaltábo te Deus meus rex: * et benedicam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per singulos dies benedicam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis: * et magnitudinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.

Et virtutem terribílium tuórum dicent: * et magnitudinem tuam narrábunt.

Memóriam abundantíæ suavitátis tuæ eructábunt: * et justítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus: * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univér-sis: * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fíliis hó-minum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatióne.

Fidélis Dñus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * et érigit omnes elisos.

Oculi ómnium in te sperant Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimál benedictióne.

Justus Dóminus in óm-nibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómni-

bus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciat: * et deprecationem eórum exaúdiat: et salvos fáciat eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispédat.

Laudatióne Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Ant. Per singulos dies benedícam te Dómine.

Ant. Laudábo.

Psalmus 145.

Lauda ánima mea Dómi-num, laudábo Dómi-num in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hómi-num, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et re-vertétur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium

injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus Sion, * in generatióem et generatióem.

Ant. Laudábo Deum meum in vita mea.

Ant. Deo nostro.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus: * dispersiões Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritióes eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessiõe: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Ant. Lauda.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminus: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínereum spargit.

Mittit crystállum suam

sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciét ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni nátióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda Jerúsalem Dóminum.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capit., Hymnus, **Ps.**, **Ant.** ad Magnif. et Oratio pro Tempore.

Deinde fiunt sequentes Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

Commemoratio de Cruce

in feriali tantum Officio.

Ad Vesp. et Laudes. Ant. Per signum Crucis de inimícis nostris libera nos Deus noster.

Ps. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. **Oratio.**

Perpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignū sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Tempore autem Paschali, a Feria II. post Dom. in Albis

usque ad Ascensionem tam in Officio de Tempore quam de Sanctis, nisi sit Duplex aut infra Octavas, fit sequens

Ad Vesperas. Ant. Crucem sanctam súbiit qui inférnum confrégit, accinctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

Ad Laudes. Ant. Crucifixus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allel.

Ps. Dícite in nátió nibus, allelúja. **R.** Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus. **Oratio.**

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiōnis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Alia Coñem. de Sanctis non fiunt Temp. Paschali.

Commemorationes communes, sive Suffragia Sanctorum.

De S. Maria,
quando nondicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesp. et Laudes. Ant. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque

célébrant tuam sanctam commemorationem.

V. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. **R.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus. *Oratio.*

Concède nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia, et ætéRNA pérfrui lætítia.

De sancto Joseph.

Ad Vesp. Ant. Ecce fídelis servus et prudens, quem constituit Dóminus super famíliam suam.

V. Glória et divítia in domo ejus. **R.** Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Laud. Ant. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta ut putabátur fílius Joseph.

V. Os justí meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta quæsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessó-

rem habére mereámur in cœlis.

De Apostolis.

Ad Vesp. Ant. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuerunt legem tuam Dómine.

V. Constitues eos príncipes super omnem terram.

R. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Laud. Ant. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. *Oratio.*

Deus, cujus dextera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem de profúndo pélagi liberávit: exaúdi nos propítius, et concède; ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono

vel Titulari ecclesiæ fiat Cõmem. consueta ante vel post Cõmem. prædictas, pro dignitate illius, et ultimo loco

De Pace.

Ad Vesp. et Laudes. Ant. Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est

álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

V. Fiat pax in virtúte tua.

R. Et abundantia in túrribus tuis.

Orémus. **Oratio.**

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dedita, et hóstium sublata formidine, témpora sint tua protectione tranquilla. Per Dñm. **R.** Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. **R.** Amen.

Deinde dic. secr. Pater noster.

Sic terminatur Offic., ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ Commem. seu Suffragia dicuntur ab Oct. Epiph. usque ad Domin. Passionis, exceptis Dupl., et infra Octavas.

Quando dicitur Offic. B. Mariæ, non fit alia Commem. de ea.

Ad Completorium.

Lector incipit: V. Jube domne benedicere.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédatur nobis Dóminus omnipotens. **R.** Amen.

Lectio brevis. 1. Petr. 5. c.

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem devoret: cui resistite fortes in fide. **Tu autem Dómine miserere nobis. R.** Deo grátias.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cœlum et terram.

Pater noster. dic. tot. secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipotenti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatione, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joáñem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dñm Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnipotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. **R.** Amen.

Deinde repetit Confessionem; et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi Pater, et te Pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam.

R. Amen.

Indulgentiam, absolutiorem et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dñs. **R.** Amen.

Et facta Absolutione dic. **Y.**

Converte nos Deus salutaris noster. **R.** Et averte iram tuam a nobis.

Y. Deus in adiutorium meum intende. **R.** Dñe ad adiuvandum me festina.

Glória Patri. Sicut erat.

Ant. Miserere.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 4.

Cum invocarem exaudivit me Deus iustitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et queritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum

suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Dñe: * dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Psalmus 30.

In te Domine speravi, non confundar in æternum: * in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem: et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendō spiritum meum: * redemisti me Domine Deus veritatis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório
Altíssimi, * in prote-
ctióne Dei cœli commorá-
bitur.

Dicet Dómino: Suscéptor
meus es tu, et refúgium
meum: * Deus meus spe-
rábo in eum.

Quóniam ipse liberávit
me de láqueo venántium, *
et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit
tibi: * et sub pennis ejus
sperábis.

Scuto circúmdabit te vé-
ritas ejus: * non timébis a
timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die,
a negótio perambulánte in
ténebriis: * ab incúrsu, et
dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille,
et decem míllia a dextris
tuis: * ad te autem non
appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis
considerábis: * et retribu-
tiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine
spes mea: * Altíssimum
posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum:
* et flagéllum non appro-
pinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis
mandávit de te: * ut custó-
diant te in ómnibus viis
tuis.

In mánibus portábunt te:

* ne forte offéndas ad lá-
pidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilí-
scum ambulábis: * et con-
culcábis leónem et dracó-
nem.

Quóniam in me sperávit,
liberábo eum: * prótegam
eum, quóniam cognóvit
nomen meum.

Clamábit ad me, et ego
exaúdiam eum: * cum ipso
sum in tribulatióne: erí-
piam eum et glorificábo
eum.

Longitúdine diérum re-
plébo eum: * et osténdam
illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dó-
minum, * omnes servi
Dómini:

Qui statis in domo Dñi, *
in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite ma-
nus vestras in sancta, * et
benedícite Dóminum.

Benedícat te Dñs ex Sion,
* qui fecit cœlum et terram.

Ant. Miserére mihi Dñe,
et exaúdi oratióne meam.

Tempore Paschali. **Ant.**
Allelúja, allelúja, allelúja.

Hymnus.

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor pósci-
mus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cóm-
prime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piïssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Capitulum. Jerem. 14. b.

Tu autem in nobis es
Dómine, et nomen san-
ctum tuum invocátum est
super nos, ne derelínquas
nos, Dómine Deus noster.

R. Deo grátias.

R. br. In manus tuas Dó-
mine * Comēndo spíritum
meum. In. **V.** Redemísti
nos Dómine Deus veritá-
tis. Commēdo. **Glória**
Patri. In.

V. Custódi nos Dómine
ut pupíllam óculi. **R.** Sub
umbra alárum tuárum pró-
tege nos.

¶ **A Completor.** Sabbati ante
Dom. in Albis inclusive, usque
ad Sabb. post Festum Pentec.
exclusive, dicitur sequens

R. br. In manus tuas Dó-
mine commēdo spíritum
meum, * Allelúja, allelúja.
In manus. **V.** Redemísti
nos Dómine Deus veritá-
tis. Allelúja, allelúja. **Gló-
ria** Patri. In manus.

V. Custódi nos Dómine
ut pupíllam óculi, allelúja.

R. Sub umbra alárum tuá-
rum prótege nos, allelúja.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis.

Luc. 2. e.

Nunc dimíttis servum tu-
um Dómine, * secún-
dum verbum tuum in pace:
Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáci-
em ómnium populórum:

Lumen ad revelatióem
Géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos Dómine
vigilántes, custódi nos dor-
miéntes: ut vigilémus cum
Christo, et requiescámus
in pace.

Temp. Paschali additur
Allelúja.

Sequentes Preces semper di-
cuntur, præterquam in Officio
Duplici, et infra Octavas: quæ
in feriali Offic., Tempore Qua-
drages., et in Quatuor Tempori-
bus, quando dictæ sunt Preces in
Vesp., dicuntur flexis genibus.

Kýrie eléison. **Christe**
eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. **secreto.**

V. Et ne nos indúcas in
tentatióem. **R.** Sed libera
nos a malo.

Credo in Deum. **secreto.**

V. Carnis resurrectionem.

R. Vitam ætérnam. Amen.

V. Benedictus es Dómine
Deus patrum nostrórum.

R. Et laudábilis et gloriósus in sǎcula.

V. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spírítu.

R. Laudémus, et superexaltémus eum in sǎcula.

V. Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli. **R.** Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǎcula.

V. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. **R.** Amen.

V. Dignáre Dómine nocte ista. **R.** Sine peccáto nos custodire.

V. Miserére nostri Dómine. **R.** Miserére nostri.

V. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te.

V. Dómine exaúdi oratió-nem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spírítu tuo.

Orémus. Oratio.

Visita, quǎsumus Dómine, habitatió-nem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dñm.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spírítu tuo.

V. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spírítus sanctus. **R.** Amen.

Et non dicitur Fidélium ánimæ, sed immediate dicitur una ex infrascriptis Antiphonis pro tempore.

Post Purificat., id est, a fine Completorii illius diei secundæ Febr. inclus., usque ad Fer. V. in Coena Domini exclusive.

Antiphona.

Ave Regina cœlórum,
Ave Dómina Angelórum:

Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta:

Gaude Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

V. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. **R.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. Oratio.

Concede, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium: ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessió-nis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

A Completor. Sabbati sancti usque ad Nonam Sabbati post Pentec. inclusive.

Antiphona.

Regína cœli lætare, allelúja,
Quia quem meruisti portare, allelúja,
Resurrexit, sicut dixit, allelúja,
Ora pro nobis Deum, allelúja.

V. Gaude et lætare Virgo María, allelúja. **R.** Quia surrexit Dóminus vere, allelúja.

Orémus. Oratio.

Deus, qui per resurrectionem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta quæsumus; ut per ejus Genitricem Vírginem Mariám perpétuæ capiamus gaúdia vitæ. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

V. Divínium auxílium máneat semper nobíscum. **R.** Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster. Ave María et Credo.

Sic dicitur Completorium per totum Annum, præterquam in triduo Majoris Hebdomadæ, et per Octavam Paschæ, ut suo loco dicetur.

Si post Complet. imédiate sequatur Matut., tunc bis dicatur Pater noster. Ave María. et Credo: quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet, et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Antiphonæ prædictæ dicuntur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro: sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicuntur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicantur semper, quando, terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro: et tunc post **V.** Fidélium ánimæ. et Pater noster. secreto, dicitur **V.** Dóminus det nobis suam pacem. **R.** Et vitam ætérnam. Amen.

Deinde una ex prædictis Antiphonis et in fine Divínium auxílium máneat semper nobíscum. **R.** Amen.

Extra Chorum autem dicuntur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium; alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum Pater noster. secreto.

Ait Jacob: Jura mihi. Juravit ei

Esau, et vendidit .. Gen. 25, 33.

Eleazarus compellabatur carnem

porcinam manducare. II. M. 6, 18.

PROPRIUM DE TEMPORE.

Sabbato I. in Quadragesima.

Hodie, et deinceps usque ad Pascha, dicuntur *Vesperæ* ante comestionem tam in Festis quam in Feriis, exceptis Dominicis in quibus dicuntur hora consueta.

In I. Vesperis.

Capitulum. II. Cor. 6.

FRatres: Hortamur vos, ne in vacuum grátiam Dei recipiátis.

Ait enim: Témpace accépto exaudivi te, et in die salutis adjúvi te.

Hymnus.

Audi, benigne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

V. Angelis suis Deus
mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis
tuis.

Ad Magnif. Ant. Tunc invocábis, * et Dóminus exaúdiét: clamábis, et dicet: Ecce adsum.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiám tuam ánnua Quadragesimáli observatióne purificas: præsta familiæ tuæ; ut quod a te obtinére abstínendo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum nostrum.

Dominica I.

in Quadragesima.

Ad Matutinum.

Invit. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Ex more docti. ut in Psalt. 3.

Antiphonæ, Psalmi et V. de Psalterio. 4.

In I. Nocturno.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Coríntios.

Lectio i. Cap. 6.

Adjuvántes autem exhortámur ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudivi te,

et in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensióem, ut non vituperétur ministérium nostrum: sed in ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei ministros in multa patiéntia, in tribulatióibus, in necessitatibus, in angústis, in plagis, in cárceribus, in seditióibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitate, in sciéntia, in longanimitate, in suavitate, in Spíritu sancto, in caritate non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma justitiæ a dextris, et a sinístris, per glóriam, et ignobilitátem, per infámiam, et bonam famam: ut seductóres, et veráces, sicut qui ignóti, et cógnoti: quasi moriéntes, et ecce vívimus: ut castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

R. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: coméndemus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, * Per arma justitiæ virtútis Dei.

V. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei

ministros, in multa patientia, in jejuniis multis. Per arma.

Lectio ii.

Os nostrum patet ad vos o Corinthii, cor nostrum dilatatum est. Non angustiamini in nobis: angustiamini autem in visceribus vestris: eadem autem habentes remunerationem, tamquam filiis dico: dilatamini et vos. Nolite jugum ducere cum infidelibus. Quæ enim participatio iustitiæ cum iniquitate? Aut quæ societas luci ad tenebras? Quæ autem conventio Christi ad Bélial? Aut quæ pars fidei cum infidei? Qui autem consensus templo Dei cum idolis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quoniam inhabitabo in illis, et inambulabo inter eos, et ero illorum Deus, et ipsi erunt mihi populus.

R. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia: * Ut non vituperetur ministerium nostrum. **V.** Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis: commendemus nosmetipsos in multa patientia. Ut non.

Lectio.iii. Cap. 7.

Replétus sum consolatio-
ne, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra. Nam et cum venissemus in Macedoniam, nullam requiem habuit caro nostra, sed omnem tribulationem passi sumus: foris pugnae, intus timores. Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi. Non solum autem in adventu ejus, sed etiam in consolatione, qua consolatus est in vobis, referens nobis vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram emulationem pro me, ita ut magis gauderem. Quoniam etsi contristavi vos in epistola, non me poenitet: etsi poeniteret, videns quod epistola illa (etsi ad horam) vos contristavit; nunc gaudeo: non quia contristati estis, sed quia contristati estis ad poenitentiam.

R. In jejunio et fletu orabunt sacerdotes, dicentes: * Parce Domine, parce populo tuo; et ne des hereditatem tuam in perditionem. **V.** Inter vestibulum et altare plorabunt sacerdotes, dicentes. Parce Domine. **Gloria Patri.** Parce Domine.

In II. Nocturno.

**Sermo sancti Leonis
Papæ.**

Sermone 4. de Quadrag.

Lectio iv.

Prædicatûrus vobis, dilectîssimi, sacramentissimum maximûmque jejûnium, quo aptius utar exórdio, quam ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam, dicámque quod lectum est: Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis? Quamvis enim nulla sint témpora, quæ divinis non sint plena munéribus, et semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsius grátiam præstétur accessus: nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spiritáles profectus movéri, et amplióri fidúcia opórtet animári, quando ad univérsa pietátis officia, illius nos diéi, in quo redempti sumus, recursus invitat: ut excéllens super ómnia passiónis Domínicæ sacramentum, purificátis et corpóribus et ánimis celebremus.

R. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus: ne súbito præoccupáti die mortis, quæramus spátium pœniténtiæ, et in-

veníre non possimus: * Atténde Dómine, et miserere, quia peccávimus tibi. **V.** Adjuva nos Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui Dómine libera nos. Atténde Dómine.

Lectio v.

Debebátur quidem tantis mystériis ita incessábilis devótio, et continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conspéctu Dei, quales nos in ipso Pascháli festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est; et dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo disténditur, necesse est de mundáno púlvere étiam religiósá corda sordescere: magna divínæ institutiónis salubritáte provísus est, ut ad reparándam mentium puritatem quadraginta nobis diérum exercitatio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas, et pia ópera redimerent, et jejúnia casta decóquerent.

R. Derelinquat impius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et

miserébitur ejus: * Quia benignus et miséricors est, et præstabilis super malitia Dóminus Deus noster.

¶ Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. Quia benignus.

Lectio vi.

Ingressúri ígitur, dilectísimi, dies mýsticos, et purificándis ánimis atque corpóribus sacrátius institútos, præcéptis apostólicis obedire curémus, emundántes nos ab omni inquinaménto carnis ac spíritus: ut castigátis colluctatióibus, quæ sunt inter utrámque substantíam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum, córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem: ut némini dantes ullam offensióem, vituperatióibus obloquentium non simus obnoxii. Digna enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, et nostro vítio linguæ impíæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores a puritáte perféctæ continéntiæ discrepárint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa jejúnii: aut fructuóse córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

¶ Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipiámus illud orántes, et deprecántes: * Ut in die resurrectiόνis cum Dómino gloriémur. ¶ In ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei minístros in multa patiéntia. Ut in die. Glória Patri. Ut in die.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 4.

In illo témpore: Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diabolo. Et cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 16. in Evangelia:

Dubitári a quibúsdam solet, a quo spíritu sit Jesus ductus in desértum, propter hoc quod súbditur: Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem: et rursum: Assúmpsit eum in montem excélsu valde. Sed verè et absque ulla quæstióne conveniénter accípitur, ut a sancto Spíritu in desértum ductus credátur: ut illuc eum suus Spíritus dúceret,

ubi hunc ad tentándum malignus spíritus inveníret. Sed ecce, cum dícitur Deus homo vel in excélsu montem, vel in sanctam civitatem a diabolo assumptus, mens réfugit crédere, humanæ hoc audíre aures expavescunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognoscimus, si in illo et alia facta pensamus.

R. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra: et convertimini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus et miséricors est. **V.** Derelinquat impius viam suam, et vir iníquus cogitationes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. Quia benígnus.

Lectio viii.

Certe iniquórum ómnium caput diábolus est: et hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diaboli membrum fuit Pilátus? an non diaboli membra Judæi persequéntes, et mílites crucifigéntes Christum fuérunt? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam a membris illius crucifigi? Non est ergo indignum Redemptóri nostro quod tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentationes

nostras suis tentatióibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat sua morte superáre.

R. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit faciém tuam justítia tua.

V. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc.

Lectio ix.

Sed sciéndum nobis est, quia tribus modis tentatio ágitur: suggestiône, delectatiône, et consénsu. Et nos cum tentámur, plerúmque in delectatióem, aut étiam in consensum lábimur: quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus, unde certámina tolerámus. Deus vero, qui in útero Vírginis incarnátus, in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradiciónis in semetípso tolerábat. Tentári ergo per suggestióem pótuit: sed ejus mentem peccáti delectatio non momórdit. Atque ídeo omnis diabólica illa tentatio foris, non intus fuit.

R. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis: * In mánibus portá-

bunt te, ne umquam offēdas ad lápidem pedem tum. **V.** Super áspidem et basiliscum ambulábis, et conculcábis leónem et dracónem. In. **G**lória Patri. In.

Per Hebdomadam ejus loco dicitur:

R. Abscōndite eleemósynam in sinu paúperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum: * Quia sicut aqua exstínguit ignem, ita eleemósyna exstínguit peccátum. **V.** Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. **G**lória Patri. Quia.

Ad Laudes.

Ant. Cor mundum.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósko: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor. Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salutis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluíssem sacrificium, dedíssem útique: * holocaustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spírítus
contribulátus: * cor contrí-
tum, et humiliátum Deus
non despícies.

Benígne fac Dómine in
bona voluntáte tua Sion: *
ut ædificéntur muri Jerú-
salem.

Tunc acceptábis sacrifi-
cium justítiæ, oblatiões,
et holocaústa: * tunc im-
pónent super altáre tuum
vítulos.

Ant. Cor mundum crea
in me Deus, et spírítum
rectum innova in viscéri-
bus meis.

Ant. O Dómine.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino quó-
niam bonus: * quóniam
in sæculum misericórdia
ejus.

Dicat nunc Israël quó-
niam bonus: * quóniam
in sæculum misericórdia
ejus.

Dicat nunc domus Aaron:
* quóniam in sæculum mi-
sericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent
Dóminum: * quóniam in
sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi
Dóminum: * et exaudivit
me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: *
non timébo quid fáciat mi-
hi homo.

Dóminus mihi adjútor: *
et ego despíciam inimícos
meos.

Bonum est confídere in
Dómino, * quam confídere
in hómine:

Bonum est speráre in Dó-
mino, * quam speráre in
príncipibus.

Omnes Gentes circuiérunt
me: * et in nómine Dómini
quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumde-
dérunt me: * et in nómine
Dñi quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut
apes, et exarsérunt sicut
ignis in spinis: * et in nó-
mine Dómini quia ultus
sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut
cáderem: * et Dóminus
suscipit me.

Fortitúdo mea, et laus
mea Dóminus: * et factus
est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et sa-
lútis * in tabernáculis ju-
stórum.

Déxtera Dómini fecit vir-
tútem: déxtera Dómini ex-
altávit me, * déxtera Dó-
mini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: *
et narrábo ópera Dómini.

Castigans castigávit me
Dóminus: * et morti non
trádidit me.

Aperíte mihi portas justí-
tiæ, ingressus in eas confi-

tébor Dómino: * hæc porta
Dñi, justi inítrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam
exaudísti me: * et factus
es mihi in salútem.

Lápidem, quem reproba-
vérunt ædificántes: * hic
factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est
istud: * et est mirábile in
óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit
Dóminus: * exultémus, et
lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac,
o Dómine, bene prospe-
râre: * benedíctus qui ve-
nit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de do-
mo Dómini: * Deus Dómi-
nus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solé-
mnem in condénsis, * us-
que ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et con-
fitébor tibi: * Deus meus
es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam
exaudísti me: * et factus
es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quón-
iam bonus: * quóniam in
sæculum misericórdia ejus.

Ant. O Dómine salvum
me fac: o Dómine bene
prosperâre.

Ant. Sic benedícam.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te
de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, *
quam multipliciter tibi ca-
ro mea.

In terra desérta, et ínvia,
et inaquósa: * sic in san-
cto appáruí tibi, ut vidé-
rem virtútem tuam, et gló-
riam tuam.

Quóniam mélior est mise-
ricórdia tua super vitas: *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita
mea: * et in nómine tuo
levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine
repleátur ánima mea: * et
lábiis exsultatiónis laudá-
bit os meum.

Si memor fui tui super
stratum meum, in matutí-
nis meditábor in te: * quia
fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum
tuárum exsultábo, adhæsit
ánima mea post te: * me
suscépit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæ-
siérunt ánimam meam, in-
troíbunt in inferióra terræ:
* tradéntur in manus glá-
dii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in
Deo, laudabúntur omnes
qui jurant in eo: * quia
obstrúctum est os loquén-
tium iníqua.

Hic non dicitur Glória.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri,
et benedícat nobis: *

illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terram viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Sic benedícam te in vita mea Dómine: et in nómine tuo levábo manus meas.

Ant. In spíritu.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3. e.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sácula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna

Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dño: * benedícite omnes spíritus Dei Dño.

Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruina Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgora et nubes Dómino.

Benedícat terra Dómini: * laudet, et superexáltet eum in sácula.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérſa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dño: * benedícite filii hóminum Dño.

Benedícat Israël Dómini: * laudet et superexáltet eum in sácula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.

Ant. In spíritu humilitátis, et in ánimo contríto suscipiámur Dñe a te: et sic fiat sacrificium nostrum, ut a te suscipiátur hódie, et pláceat tibi Dómine Deus.

Ant. Laudáte Deum.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta

sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellárum: * quæ faciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fílius Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus: * increpationes in pópulis.

Adalligándos regeseórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte e-

um in cýmbalis jubilatió nis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Deum cœli cœlórum, et aquæ omnes.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Fratres: Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Tém pore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus.

O sol salútis, íntimis Jesu refúlge méntibus, Dum nocte pulsa grátior Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptáble, Da lacrimárum rívilis Laváre cordis víctimam, Quam læta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit nefas, Fluent perénnes lácrimæ, Si virga pœniténtiæ Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua, In qua reflórent ómnia: Lætémur et nos in viam Tua redúcti délixtera.

Te prona mundi máchina Clemens adóret, Trínitas, Et nos novi per grátiam Novum canámus cánticum.

Amen.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. Ant. Ductus est Jesus * in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diabolo: et cum jejúnasset quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiám tuam ánnua Quadragesimáli observatióne purificas: præsta familiæ tuæ; ut quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum.

Ad Primam.

Ant. Jesus autem * cum jejúnasset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Quærite. ut in Psalterio. 33.

Et dicitur in Dom. et Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Ad Tertiam.

Ant. Tunc assúmpsit * eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum supra pinnáculum templi, et dixit ei: Si Fílius Dei es, mitte te deórsum.

Capitulum. Fratres: Horámur. 182.

R. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. **V.** Et a verbo áspero. De láqueo. **Glória.** Ipse.

V. Scápolis suis obum-

brábit tibi. **R.** Et sub pen- nis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Ant. Non in solo pane * vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Ecce nunc tempus acce- ptábile, ecce nunc dies salútis: némini dantes ul- lam offensióem, ut non vituperétur ministérium nostrum.

R. br. Scápolis suis * Obumbrábit tibi. Scápolis.

V. Et sub pennis ejus spe- rábis. Obumbrábit. **Glória Patri.** Scápolis.

V. Scuto circúmdabit te véritas ejus. **R.** Non timé- bis a timóre noctúrno.

Ad Nonam.

Ant. Dóminum Deum tu- um * adorábis, et illi soli sérvies.

Capitulum. 2. Cor. 6. b.

Ut castigáti, et non mor- tificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam ni- hil habéntes, et ómnia pos- sidéntes.

R. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto.

V. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. **Glória Patri.** Scuto.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In II. Vesperis.

Ant. et Ps. de Domin. 140.

Capit., Hymn. et V. ut supra in Vesp. Sabbati. 171.

Ad Magnif. Ant. Ecce nunc tempus * acceptábile, ecce nunc dies salútis: in his ergo diébus exhibéamus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis, in vigíliis, et in caritaté non ficta.

Hymni, VV. et RR. brevia supradicta dicuntur in Dominicis et Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

Feria Secunda.

Ad Matutinum.

Invitat. de Psalterio. 54. Hymn. Ex more. 3.

Ant., Ps. et V. de Psalt. 54.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio i. Cap. 25. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplulis suis: Cum vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. de Fide et operibus. c. 15. tom. 4. circa medium.

Si mandátis non servá-tis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est: illud deínde quómodo verum erit, quod eis, quos ad sinístram positúrus est, dicet: Ite in ignem ætérnum, qui parátus est diá-bolo, et ángelis ejus: nec increpat, quia in eum non credidérunt; sed quia bona ópera non fecérunt? Nam profécto, ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, promíttat ætérnam vitam; proptérea omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permíxtæ eísdem páscuis utebántur: ut appáreat, eos illi dictúros: Dómine, quando te vídimus illa et illa patiéntem, et non ministrávimus tibi? qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tamquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur ætérnam.

R. Ecce nunc. 173.

Lectio ii.

An forte ibunt in ignem ætérnum, qui ópera misericórdiæ non fecérunt: et non ibunt, qui aliéna rapuérunt? vel corrumpéndo

in se templum Dei, in se ipsos immisericordes fuerunt: quasi ópera misericordiæ prosint áliquid sine dilectione, dicente Apóstolo: Si distribuam ómnia mea paupéribus, caritatem autem non hábeam, nihil mihi prodest? Aut diligit quisquam próximum sicut seípsum, qui non diligit seípsum? Qui autem diligit iniquitatem, odit ánimam suam. **R.** In ómnibus. 173.

Lectio iii.

Neque illud dici hic póterit, in quo nonnulli se ipsos seducunt, ignem ætérnum dictum, non ipsam combustionem ætérnam. Per ignem quippe, qui ætérnus erit, transitúros arbitrantur eos, quibus propter fidem mórtuam per ignem promittunt salutem: ut videlicet ipse ignis ætérnus sit, combústio vero eórum, hoc est, operatio ignis, non sit in eos ætérna: cum et hoc prævidens Dóminus, sententiam suam conclusit ita dicens: Sic ibunt illi in combustionem ætérnam, iusti autem in vitam ætérnam. Erit ergo ætérna combústio, sicut ignis: et eos in illam itúros Véritas dicat, quorum non fidem, sed bona ópera defuisse declaravit. **R.** In jejúnio. 174.

Ad Laudes.

Ant. et Ps. de Psalt. 66.

Capitulum. Isaïæ 58.

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

O sol salutis, íntimis Jesu refúlge méntibus, Dum nocte pulsa grátior Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile, Da, lacrimárum rívilis .
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat caritas:

Quo fonte manávit nefas
Fluent perénnes lácrimæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti délixtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.

Amen.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. Ant. Veníte benedícti * Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum est ab origine mundi.

In feriali Officio per Quadrag.
dicuntur Preces ut supra. 69.

Oratio.

Converte nos Deus salutâris noster: et ut nobis jejûnium Quadragesimale proficiat, mentes nostras cœlestibus instrue disciplinis. Per Dóminum.

Post Laudes dicitur Officium Defunctorum.

Ad Horas omnia dic. ut in fer. Officio Temp. Quadrag. in Psalt. Et dicuntur Preces.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Psalt. 144.

Capitulum. Joëlis 2. d.

Inter vestibulum et altâre plorâbunt sacerdotes ministri Dómini, et dicent: Parce Dómine, parce populo tuo: et ne des hæreditatē tuam in opprobrium, ut dominentur eis nationes.

Hymnus.

Audi, benigne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejûnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum

Jejúna corda críminum.

Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus
mandávit de te. ℞. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Capitula supradicta dicuntur in Laud. et Vesp. in feriali Officio usque ad Dominicam Passionis.

Ad Magnif. Ant. Quod uni * ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis, dicit Dóminus.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, nostrórum vincula peccatórum: et quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dñm.

Feria Tertia.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 21. b.

In illo témpore: Cum intrásset Jesus Jerosólymam, commóta est univér-sa cívitas, dicens: Quis est hic? Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri.

Homil. 7. in Quadrages.
tom. 7.

Quod maledicendo cum infructuosam per figuram fecit Dominus, hoc idem mox apertius ostendit, ejiciendo improbos e templo. Neque enim aliquid peccavit arbor, quod esuriēte Domino poma non habuit, quorum necdum tempus advenerat: sed peccavere sacerdotes qui in domo Domini negotia secularia gerēbant, et fructum pietatis, quem debuerant, quemque in eis Dominus esuriēbat, ferre supersederant. Arefecit Dominus arborem maledicto, ut homines hæc vidētes, sive audientes, multo magis intellicerent sese divino condemnandos esse iudicio, si absque operum fructu, de plausu tantum sibi religiosi sermonis, velut de sonitu et tegumento blandirētur viridantium foliorum.

R. Emendēmus. 174.

Lectio ii.

Verum quia non intellexerunt, in ipsos consequenter districtiōnem meritiæ ultiōnis exerceuit: et ejecit commēcia rerum humanarum de domo illa, in

qua divinas tantum res agi, hostias et orationes Deo offerri, verbum Dei legi, audiri, et decantari præceptum erat. Et quidem credendum est, quia ea tantum vendi vel emi repērit in templo, quæ ad ministerium necessaria essent ejusdem templi, juxta hoc quod alias factum legimus, cum idem templum ingrediens, invenit in eo vendentes et ementes oves, et boves, et columbas: quia nimium hæc omnia non nisi ut offerrentur in domo Domini, eos qui de longe venerant, ab indigenis comparare credendum est.

R. Derelinquat. 175.

Lectio iii.

Si ergo Dominus nec ea volēbat venūdari in templo, quæ in templo volēbat offerri, videlicet propter studium avaritiæ, sive fraudis, quod proprium solet esse negotiantium facinus: quanta putas animadversione puniret, si invenisset ibi aliquos risui vel vaniloquio vacantes, aut alii cuilibet vitio mancipatos? Si enim ea quæ alibi libere geri poterant, Dominus in domo sua temporalia negotia geri non patitur: quanto magis ea quæ nusquam

fieri licet, plus cœlestis iræ merentur, si in ædibus Deo sacratis aguntur. Verum quia Spíritus sanctus in colúmba super Dóminum apparuit, recte per colúmbas sancti Spíritus charísmata signantur. Qui autem sunt in templo Dei hódie, qui colúmbas vendunt, nisi qui in Ecclesiá pretium de impositione manus accipiunt, per quam videlicet impositionem Spíritus sanctus cœlitus datur?

R. Paradísi portas. 175.

Ad Bened. Ant. Intrávit Jesus * in templum Dei, et ejiciebat omnes vendentes et ementes: et mensas nummulariórum, et cáthedras vendéntium colúmbas evértit.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Réspice Dómine famíliam tuam, et præsta: ut apud te mens nostra tuo desiderio fúlgeat, quæ se carnis maceratione castigat. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Scriptum est enim, * quia domus mea, domus orationis est cunctis géntibus: vos autem fecístis illam spelúncam latrónum: et erat quotidie docens in templo.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Ascendant ad te Dómine preces nostræ: et ab Ecclesiá tua cunctam repelle nequítiam. Per Dñm.

Feria Quarta

Quatuor Temporum.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 12. c.

In illo témpore: Respondérunt Jesu quidam de scribis et pharisæis, dicentes: Magíster, vólumus a te signum vidére. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lib. 7. in Lucæ cap. 11.

Judæórum plebe damnáta, Ecclesiæ mystérium evidénter exprimitur, quæ in Ninivítis per pœniténtiam, et in regína Austri per stúdiū percipiéndæ sapiéntiæ, de totíus orbis fínibus congregátur, ut pacífici Salomónis verba cognóscat. Regína plane, cujus regnum est indivísū, de diversis et distántibus pópulis in unum corpus assúrgens. **R.** Scíndite. 176.

Lectio ii.

Itaque Sacraméntum illud magnum est de Christo,

et Ecclésia. Sed tamen hoc majus est, quia illud in figura ante præcessit, nunc autem plenum in veritate mystérium est. Illic enim Sálomon typus, hic autem Christus in suo corpore est. Ex duóbus igitur constat Ecclésia: ut aut peccáre nesciat, aut peccáre désinat. Pœniténtia enim delíctum ábolet, sapiéntia cavet.

R. Frange esuriénti. 176.

Lectio iii.

Céterum Jonæ signum, ut typus Domínicæ passiónis, ita étiam grávium, quæ Judæi commiserint, testificatio peccatórum est. Simul advértere licet et majestátis oráculum, et pietátis indicium. Namque Ninivítarum exémplo et denuntiátur supplícium, et remédium demonstrátur. Unde étiam Judæi debent non desperáre indulgéntiam, si velint ágere pœniténtiam.

R. Abscóndite. 177.

Ad Bened. Ant. Generátio * hæc prava et perversa signum quærit: et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophétæ.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exaúdi: et contra cuncta

nobis adversántia, dexteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Sicut fuit Jonas * in ventre ceti tribus diébus et tribus nóctibus, ita erit Fílius hóminis in corde terræ.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra: ut vidére possimus quæ agénda sunt; et quæ recta sunt, ágere valeámus. Per Dñm.

Feria Quinta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 15. c.

In illo témpore: Egréssus Jesus, secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 2. comm. in cap. 15. Matth.

Scribis et pharisæis calumniatóribus derelictis, transgreditur in partes Tyri et Sidónis, ut Týrios Sidoniósque curáret. Múlier autem Chananæa egréditur de fínibus prístinis, ut clamans filíæ impetret sanitátem. Obsérva quod in quintodécimo loco filia Chananæa sanétur.

Miserére mei Dómine, fili David. Inde novit vocáre fílium David, quia egréssa jam fúerat de finibus suis, et errórem Tyriórum ac Sidoniórum loci ac fidei commutatóne dimiserat.

R. Tribulárer, si nescírem misericórdias tuas Dómine: tu dixísti, Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat: * Qui Chananæam et publicánum vocásti ad pœniténtiam. **V.** Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. Qui.

Lectio ii.

Fília mea male a dæmónio vexátur. Ego filiam Chananææ puto ánimas esse credéntium, quæ male a dæmónio vexabántur, ignorántes creatórem, et adorántes lápidem. Qui non respóndit ei verbum: non de supérbia pharisáica, nec de scribárum supercílio: sed ne ipse senténtiæ suæ viderétur esse contrárius, per quam jússerat: In viam Géntium ne abiéritis, et in civitátes Samaritanórum ne intravéritis. Nolébat enim occasiódinem calumniatóribus dare: perfectámque salutem Géntium passiónis et

resurrectiódinis témpori reservábat.

R. In ómnibus. 173.

Lectio iii.

Et accedéntes discípuli ejus, rogábant eum, dicéntes: Dimítte eam, quia clamat post nos. Discípuli illo adhuc témpore mystéria Dómini nesciéntes, vel misericórdia commóti, rogábant pro Chananæa muliere, quam alter Evangelísta Syrophœníssam appéllat: vel importunitáte ejus carére cupiéntes, quia non ut cleméntem, sed ut durum médicum crébrius inclamáret. Ipse autem respóndens ait: Non sum missus, nisi ad oves quæ perierunt domus Israél. Non quo et ad Gentes non missus sit, sed quo primum missus sit ad Israél: ut illis non recipiéntibus Evangélíum, justa fieret ad Gentes transmigrátio. **R.** In jejúnio. 174.

Ad Bened. Ant. Egréssus Jesus * secéssit in partes Tyri et Sidónis: et ecce mulier Chananæa a finibus illis egréssa, clamábat dicens: Miserére mei, fili David.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Devotiódinem pópuli tui, quæsumus Dómine, be-

nígnus inténde: ut qui per abstinéntiam macerántur in corpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. O múlier, * magna est fides tua: fiat tibi sicut petísti.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Da, quásumus Dómine, pópulis cristiánis, et quæ profiténtur agnóscere: et coeléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dóminum nostrum.

Feria Sexta

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 5.

In illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascendit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatu 17. in Joannem, post initium.

Videámus quid volúerit significáre in illo uno, quem étiam ipse servans unitátis mystérium, de tot languéntibus unum sanáre dignátus est. Invénit in annis ejus númerum quemdam languóris. Trigínta et octo annos habébat

in infirmitáte. Hic númerus quómodo magis ad languórem pertíneat, quam ad sanitátem, paulo diligéntius exponéndum est. Inténtos vos volo: áderit Dóminus, ut cóngrue loquar, et sufficiénter audiátis. Quadragenárius númerus sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur: notum esse árbitor caritáti vestræ: testántur sæpíssime divínæ Scriptúræ: jejúnium hoc númeró consecrátum esse, bene nostis. Nam et Móyses quadragínta diébus jejunávit, et Elías tótidem: et ipse Dóminus noster et Salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur Lex, per Elíam significántur Prophétæ, per Dóminum significátur Evangélíum. Ideo in illo monte tres apparuérunt, ubi se discípulis osténdit in claritáte vultus et vestis suæ: apparuit enim médius inter Móysen et Elíam, tamquam Evangélíum testimónium habéret a lege et Prophétis.

R. Emendémus. 174.

Lectio ii.

Sive ergo in lege, sive in Prophétis, sive in Evangélíio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio com-

mendátur. Jejúnium autem magnum et generále est, abstinére ab iniquitatibus et ilícitis voluptatibus sæculi, quod est perféctum jejúnium: ut abnegántes impietatem et sæculáres cupiditates, temperánter et iuste et pie vivámus in hoc sæculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, et dicit: Exspectántes illam beátam spem, et manifestatióem glóriæ beáti Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergo sæculo quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cum bene vivimus, cum ab iniquitatibus et ab ilícitis voluptatibus abstinémus; sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, exspectámus beátam illam spem, et revelatióem glóriæ magni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi. In illa spe, cum fúerit de spe facta res, acceptúri sumus mercédem denárium. Ipsa enim merces rédditur operáriis in vínea laborántibus, secúndum Evangélium, quod vos credo reminísci: neque enim ómnia commemoránda sunt tamquam rúdibus et imperítis. Denárius ergo, qui accépit nomen a número decem, rédditur,

et conjúctus quadragenáριο fit quinquagenárius: unde cum labóre celebrámus Quadragésimam ante Pascha; cum lætítia vero, tamquam accépta mercéde, Quinquagésimam post Pascha.

R. Derelinquat. 175.

Lectio iii.

Mementóte quod proposúerim número trigintaócto annórum in illo lánguido. Volo expónere, quare número ille trigésimus et octávus, languóris sit pótius quam sanitátis. Ergo, ut dicébam, caritas implet legem: ad plenitudinem legis in ómnibus opéribus pértinet quadragenárius número. In caritate autem duo præcépta nobis commendántur: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua: et díliges próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus præcéptis tota lex pendet, et Prophétæ. Mérito et illa vídua omnes facultates suas, duo minúta misit in dona Dei: mérito et pro illo lánguido a latrónibus sauciáto stabulárius duos nummos accépit, unde sanarétur: mérito apud Samaritanos bíduum fecit Jesus, ut

eos caritate firmaret. Binario ergo isto numero cum aliquid boni significatur, maxime bipertita caritas commendatur. Si ergo quadragenarius numerus habet perfectionem legis, et lex non impletur nisi in gemino precepto caritatis: quid miraris, quia languebat, qui ad quadraginta, duo minus habebat?

R. Paradisi portas. 175.

Ad Bened. Ant. Angelus Domini * descendebat de coelo, et movebatur aqua, et sanabatur unus.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Esto Domine propitius plebi tuæ: et quam tibi facis esse devotam, benigno refove miseratus auxilio. Per Dominum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnif. Ant. Qui me sanum fecit, * ille mihi præcepit: Tolle grabatum tuum, et ambula in pace.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Exaudi nos misericors Deus: et mentibus nostris gratiæ tuæ lumen ostende. Per Dominum.

Sabbato

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio i. Cap. 17.

In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum: et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia S. Leonis Papæ.

Homilia de Transfiguratione Domini.

Evangelica lectio, dilectissimi, quæ per aures corporis interiorem mentium nostrarum pulsavit auditum, ad magni sacramenti nos intelligentiam vocat: quam aspirante gratia Dei, facilius assequemur, si considerationem nostram ad ea, quæ paulo superius sunt narrata, referamus. Salvator enim humani generis Jesus Christus, condens eam fidem, quæ et impios ad justitiam, et mortuos revocat ad vitam, ad hoc discipulos suos doctrinæ monitis, et operum miraculis imbebat, ut idem Christus et Unigenitus Dei, et hominis Filius crederetur. Nam unum horum sine altero non prodierat ad salutem: et æqualis

erat periculi, Dóminum Jesum Christum aut Deum tantúmmodo sine hómine, aut sine Deo solum hóminem credidisse; cum utrúmque esset páriter confiténdum: quia sicut Deo vera humanitas, ita hómini ínerat vera divinitas.

R. Scíndite corda. 176.

Lectio ii.

Ad confirmándam ergo hujus fidei salubérrimam cognitióem interrogáverat discipulos suos Dóminus, inter divérsas aliórum opinióes quid ipsi de eo créderent, quidve sentírent. Ubi Petrus Apóstolus, per revelatióem suí Patris corpórea súperans, et humana transcédens, vidit mentis óculis Fílium Dei vivi, et conféssus est glóriam Deitátis; quia non ad solam respéxit substántiam carnis et sánguinis: tantúmque in hac fidei sublimitáte complácuít, ut beatitúdinis felicitáte donátus, sacram inviolábilis petræ accíperet firmitátem: super quam fundáta Ecclésia, portis ínferi et mortis légibus prævaléret: nec in solvén-
dis aut ligándis quorumcúmque causis, áliud ratum esset in coelis, quam quod Petri sedísset arbítrio.

R. Frange esuriénti. 176.

Lectio iii.

Hæc autem, dilectíssimi, laudátæ intelligéntiæ celsitúdo instruénda erat de inferiórís substántiæ sacraménto: ne apostólica fides ad glóriam confiténdæ in Christo Deitátis evécta, infirmitátis nostræ recepti-
onem indígnam impassíbili Deo atque incóngruam judicáret: et ita jam in Christo humanam créderet glorificátam esse natúram, ut nec supplício posset áffici, nec morte dissólvi. Et ídeo dicénte Dómino, quod oportéret eum ire Jerosólymam, et multa pati a senióribus et scribis, ac princípibus sacerdótum, et occídi, et tértia die resúrgere: cum beátus Petrus, qui súperno illustrátus lúmíne, de ardentíssima Fílii Dei confessi-
one fervébat, contumélias illusiónum et crudelissimæ mortis oppróbrium religióso, ut putábat, et líbero fastídio respuísset; benígna a Jesu increpatió-
ne corréptus, et ad cupiditátem participándæ cum eo passi-
onis animátus est.

R. Abscóndite. 177.

Ad Bened. Ant. Assúmpsit Jesus * discipulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Pópulum tuum, quæsumus Dómine, propítius réspice: atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per Dóminum.

Ad Vesperas.

Capitulum. 1. Thess. 4.

Fratres: Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu: ut quemádmódum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymn. Audi benigne Cónditor. **V.** Angelis suis. 186.

Ad Magnif. Ant. Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio.

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui, intérius exteriúsque custódi: ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitátionibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Dominica II.

in Quadragesima.

Ad Matutinum.

Invitat. Non sit vobis. 2.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Ex more docti. 3.

In I. Nocturno.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 27.

Sénuit autem Isaac, et caligavérunt óculi ejus, et vidére non póterat: vocavítque Esau fílium suum majórem, et dixit ei: Fili mi? Qui respóndit: Adsum. Cui pater: Vides, inquit, quod senúerim et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, pháretram, et arcum, et egrédere foras: cumque venátu áliquíd apprehénderis, fac mihi inde pulméntum sicut velle me nosti, et affer ut cómedam: et benedícat tibi ánima mea ántequam móriar. Quod cum audísset Rebécca, et ille abiísset in agrum ut jussiónem patris impléret, dixit fílio suo Jacob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei: Affer mihi de venatióné tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo fili mi, acquiesce consíliis meis: et pergens ad gregem, affer mihi duos hoédos óptimos, ut facíam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur: quas cum intúleris, et

coméderit, benedícat tibi priúsq̃am moriátur.

R. Tolle arma tua, phá-retram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam: * Et benedícat tibi ánima mea. **V.** Cumque venátu áliquíd attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. Et benedícat.

Lectio ii.

Cui ille respóndit: Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis: si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo ne putet me sibi volúisse illúdere, et indúcam super me maledictiódinem pro benedictiódine. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledictio, fili mi: tantum audi vocem meam, et pergens affer quæ dixi. Abiit, et áttulit, deditque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, induit eum: pelliculásque hœdórum circúmdedit má-nibus, et colli nuda protéxit. Deditque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi? At ille respóndit: Aúdio. Quis es tu fili mi? Dixítque Jacob: Ego sum primogénitus tuus Esau: feci sicut præcepísti

mihi: surge, sede, et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad fílium suum: Quómodo, ínquit, tam cito inveníre potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit ut cito occúrreret mihi quod volébam.

R. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus: crésce-re te fáciat Deus meus sicut arénam maris: * Et donet tibi de rore cœli benedictiódinem. **V.** Deus autem omnípotens benedícat tibi, atque multiplícet. Et.

Lectio iii.

Dixítque Isaac: Accéde huc, ut tangam te, fili mi, et probem utrum tu sis fílius meus Esau, an non. Accéssit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est: sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdi-nem majóris exprésserant. Benedicens ergo illi, ait: Tu es fílius meus Esau? Respóndit, Ego sum. At ille: Affer mihi, ínquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cum oblátos comedísset, óbtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit

ad eum: Accède ad me, et da mihi ósculum, fili mi. Accessit, et osculátus est eum. Statimque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedicens illi, ait: Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ abundantiam fruménti et vini. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te filii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus: et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repléatur.

R. Det tibi Deus de rore cœli et de pinguédine terræ abundantiam: sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum.

V. Et incurvéntur ante te filii matris tuæ. Esto. **G**lória Patri. Esto.

In II. Nocturno.

Ex libro S. Augustíni Epíscopi contra mendácium.

Cap. 10. tom. 4. post initium.

Lectio iv.

Jacob quod matre fecit auctóre, ut patrem fállere videretur, si diligénter et fidéliter attendátur, non est mendácium, sed mystéri-

um. Quæ si mendácia dixérimus, omnes étiam parabolæ ac figuræ significandarum quarumcúmque rerum, quæ non ad proprietatem accipiéndæ sunt, sed in eis áliud ex álio est intelligéndum, dicéntur esse mendácia: quod absit omníno. Nam qui hoc putat, trópiciis étiam tam multis locutióibus ómnibus potest hanc importáre calúmniam: ita ut hæc ipsa, quæ appellátur metáphora, hoc est, de re própria ad rem non própriam verbi alicújus usurpáta translátio, possit ista ratióne mendácium nuncupári.

R. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. **V.** Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. Non est.

Lectio v.

Quæ significántur enim, útique ipsa dicúntur: putántur autem mendácia, quóniam non ea, quæ vere significántur, dicta intelligúntur; sed ea, quæ falsa sunt, dicta esse credúntur. Hoc ut exémpis fiat plánius, idípsum quod Jacob fecit, atténde. Hœdínis certe péllibus membra conté-

xit. Si causam próximam requirámus, mentítum putábimus: hoc enim fecit, ut putarétur esse qui non erat. Si autem hoc factum ad illud, propter quod significándum revéra factum est, referátur: per hoédinas pelles, peccáta; per eum vero, qui eis se opéruit, ille significátus est, qui non sua, sed aliéna peccáta portávit.

R. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opérior, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum. **V.** Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. Erit mihi.

Lectio vi.

Verax ergo significatio nullo modo mendácium recte dici potest: ut autem in facto, ita et in verbo. Nam cum ei pater dixisset: Quis es tu, fili? ille respóndit: Ego sum Esau primogénitus tuus. Hoc si referátur ad duos illos géminos, mendácium vidébitur: si autem ad illud, propter quod significándum ista

gesta dictaque conscripta sunt; ille est hic intelligéndus in corpore suo, quod est ejus Ecclésia, qui de hac re loquens, ait: Cum vidéritis Abraham et Isaac et Jacob et omnes Prophétas in regno Dei, vos autem expélli foras. Et, Vénient ab Oriénte et Occidénte, et Aquilóne et Austro, et accúmbent in regno Dei. Et, Ecce sunt novíssimi, qui erant primi: et sunt primi, qui erant novíssimi. Sic enim quodámodo minor majóris primátum frater ábstulit, atque in se tránstulit fratris.

R. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: et de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas offeram tibi. **V.** Si revérsus fúero prospere ad domum patris mei. Décimas. **Glória Patri.** Décimas.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 17.

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsu seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

De Homilía S. Leónis Papæ.

Ex Homilia de Transfiguratione Domini.

Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et fratrem ejus Joannem, et conscenso cum eis seorsum monte præcelso, claritatem suæ gloriæ demonstravit: quia licet intellexissent in eo majestatem Dei, ipsius tamen corporis, quo divinitas tegebatur, potentiam nesciebant. Et ideo proprie signanterque promiserat, quosdam de astantibus discipulis non prius gustare mortem, quam viderent Filium hominis venientem in regno suo, id est, in régia claritate, quam spiritaliter ad naturam suscepti hominis pertinentem, his tribus viris voluit esse conspicuam. Nam illam ipsius Deitatis ineffabilem et inaccessibilem visionem, quæ in æternam vitam mundis corde servatur, nullo modo mortali adhuc carne circumdati intueri poterant et videre.

R. Dixit Angelus ad Jacob: * Dimitte me, auróra est. Respondit ei: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. Et benedixit ei in eodem loco. **V.** Cumque surrexisset Jacob, ecce vir lu-

ctabatur cum eo usque mane: et cum vidéret quod eum superare non posset, dixit ad eum. Dimitte.

Lectio viii.

Dicente Patre: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui, ipsum audite: nonne evidenter auditum est: Hic est Filius meus, cui ex me et mecum esse sine tempore est? quia nec genitor genito prior, nec genitus est genitore posterior. Hic est Filius meus, quem a me non separat Deitas, non dividit potestas, non discernit æternitas. Hic est Filius meus, non adoptivus, sed proprius: non aliunde creatus, sed ex me genitus: nec de alia natura mihi factus comparabilis, sed de mea essentia mihi natus æqualis.

R. Vidi Dominum facie ad faciem: * Et salva facta est anima mea. **V.** Et dixit mihi: Nequáquam vocaberis Jacob, sed Israël erit nomen tuum. Et salva.

Lectio ix.

Hic est Filius meus, per quem omnia facta sunt, et sine quo factum est nihil: qui omnia quæ facio, similiter facit; et quidquid operor, inseparabiliter mecum atque indifferenter operatur. Hic est Filius meus,

qui eam, quam mecum habet æqualitatem, non rapina appetiit, nec usurpatione præsumpsit: sed manens in forma gloriæ meæ, ut ad reparandum genus humanum exsequeretur commune consilium, usque ad formam servilem inclinavit incommutabilem Deitatem. Hunc ergo, in quo mihi per omnia bene compláceo, et cujus prædicatione manifestor, cujus humilitate clarificor, incunctanter audite: quia ipse est veritas et vita, ipse virtus mea atque sapientia.

R. Cum audisset Jacob quod Esau veniret contra eum, divisit filios suos et uxores, dicens: Si percussit Esau unam turmam, salvabitur altera. * Libera me Dómine, qui dixisti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, et sicut arénam maris, quæ præ multitudinem numerári non potest. **V.** Dómine, qui dixisti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ: Dómine, qui pascis me a juventute mea. Libera. Glória Patri. Multiplicábo.

Ad Laudes.

Ant. 1. Dómine, * lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam.

Ps. Miserére mei Deus. cum reliquis. 177.

2. Déxtera Dómini * fecit virtutem: déxtera Dómini exaltávit me.

3. Factus est * adjutor meus Deus meus.

4. Trium puerorum * cantemus hymnum, quem cantabant in camino ignis, benedicentes Dóminum.

5. Státuit ea * in ætérnum, et in sæculum sæculi: præceptum pósuit, et non præteríbit.

Capitulum. 1. Thess. 4.

Fratres: Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu: ut quemádmódum accepistis a nobis quómodo vos opórteat ambulare, et placere Deo: sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus. O sol salútis. V. Angelis suis. 182.

Ad Bened. Ant. Assumpsit Jesus * discipulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio.

Deus, qui cónspicis omnino nos virtute destitui, intérius exteriúsque custodi: ut ab ómnibus adversitatibus muniámur in corpore, et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Primam.

Ant. Dómine, * bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula; tibi unum, Móysi unum, et Eliæ unum.

Ad Tertiam.

Ant. Dómine, * bonum est. **ut supra ad Primam.**

Capit. Fratres: Rogámus vos. 200.

R. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. **V.** Et a verbo áspero. De láqueo. **Glória Patri.** Ipse.

V. Scápolis suis obumbrábit tibi. **R.** Et sub pen- nis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Ant. Faciámus hic * tria tabernácula; tibi unum, Móysi unum, et Eliæ unum.

Capitulum. 1. Thess. 4.

Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne et honóre.

R. br. Scápolis suis * Obumbrábit tibi. Scápolis.

V. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. **Glória Patri.** Scápolis.

V. Scuto circúmdabit te véritas ejus. **R.** Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam.

Ant. Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Capitulum. 1. Thess. 4. b.

Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatióne, in Christo Jesu Dño nostro.

R. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto. **V.** Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. **Glória Patri.** Scuto.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dom. 140.

Capit. Fratres: Rogámus. 200.

Hymn. Audi benígne Cón- ditor. **V.** Angelis suis. 186.

Ad Magnif. Ant. Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Deinde dic. Vesperæ Defunct.

Feria Secunda.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 8. c.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Ego vado, et quærétis me, et in peccáto vestro moriémmini. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 38. in Joann. post init.

Locutus est Dominus
Judæis, dicens: Ego
vado. Christo enim Domi-
no mors profectio fuit illo,
unde venerat, et unde non
discesserat. Ego, inquit,
vado, et queretis me, non
desiderio, sed odio. Nam
illum posteaquam abscessit
ab oculis hominum, inqui-
sierunt et qui oderant, et
qui amabant: illi perse-
quendo, isti habere cupien-
do. In Psalmis ait ipse Do-
minus per Prophetam: Per-
iit fuga a me, et non est
qui requirat animam meam.
Et iterum ait alio loco in
Psalmo: Confundantur et
revereantur requirentes
animam meam.

R. Dum iret Jacob de
Bersabee, et pergeret Ha-
ran, locutus est ei Domi-
nus, dicens: * Terram, in
qua dormis, tibi dabo, et
semini tuo. **V.** Edificavit
ex lapidibus altare in ho-
norem Domini, fundens ole-
um desuper; et benedixit
eum Deus, dicens. Terram.

Lectio ii.

Culpavit, qui non requi-
rerent: damnavit requi-
rentes. Bonum est enim
querere animam Christi,
sed quo modo eam quasié-

runt discipuli: et malum est
querere animam Christi,
sed quo modo eam Judæi
quasiérunt: illi enim ut ha-
berent, isti ut perderent.
Denique istis, quia sic quæ-
rebant more malo, corde
perverso, quid secutus ad-
iunxit? Queretis me; et, ne
putetis, quia bene me quæ-
retis, in peccato vestro mo-
riemini. Hoc est Christum
male querere, in peccato
suo mori: hoc est illum
odisse, per quem possit
solum salvus esse.

R. Apparuit Deus Jacob,
et benedixit eum, et dixit:
Ego sum Deus Bethel, ubi
unxisti lapidem, et votum
vovisti mihi: * Crescere te
faciam, et multiplicabo te.
V. Vere Dominus est in
loco isto, et ego nesciebam.
Crescere.

Lectio iii.

Cum enim homines, quo-
rum spes in Deo est,
non debeant mala reddere
nec pro malis; reddebant
isti mala pro bonis. Præ-
nuntiavit ergo illis Domi-
nus, dixitque sententiam
præscius, quod in suo pec-
cato morerentur. Deinde
adiunxit: Quo ego vado,
vos non potestis venire.
Hoc et discipulis suis alio
loco dixit: nec tamen eis
dixit, In peccato vestro mo-

riémini. Quid autem dixit? quod et istis: Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Non ábstulit spem, sed prædixit dilatióem. Quando enim hoc discipulis Dóminus loquebátur, tunc non póterant veníre, quo ille ibat, sed póstea ventúri erant: isti autem numquam, quibus præsciis dixit, In peccáto vestro moriémini.

R. Det tibi Deus. 197.

Ad Bened. Ant. Ego princípium, * qui et loquor vobis.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut familia tua, quæ se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet, sectándo justítiam, a culpa jejúnet. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnif. Ant. Qui me misit, mecum est, * et non reliquit me solum: quia quæ plácita sunt ei, fácio semper.

Deinde dic. preces. 146.

Oratio.

Adésto supplicatióibus nostris omnipotens Deus: et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tribue benígnus efféctum. Per Dóminum nostrum.

Feria Tertia.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 23. b.

In illo témpore: Locútus est Jesus ad turbas, et ad discipulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sederunt scribæ et pharisæi. Omnia ergo quæcúmque dixerint vobis, serváte, et fácite: secúndum ópera vero eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 4. Comment. in cap. 23. Matthæi.

Quid mansuétius, quid benignius Dómino? Tentátur a pharisæis, confringúntur insidiæ eórum, et secúndum Psalmístam: Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: et nihilóminus propter sacerdotii et nóminis dignitatem hortátur pópulos, ut subjiçiántur eis, non ópera, sed doctrínam considerántes. Quod autem ait, Super cáthedram Móysi sederunt scribæ et pharisæi: per cáthedram, doctrínam legis osténdit. Ergo et illud quod dicitur in Psalmo: In cáthedra pestiléntiæ non sedit: et, Cáthe-

dras vendéntium colúmbas evértit: doctrínam debémus accípere.

R. Dum exíret. 197.

Lectio ii.

Alligant enim ónera grávia et importabília, et impónunt in húmeros hóminum, dígitó autem suo nolunt ea movére. Hoc generáliter advérsus omnes magístros, qui grávia jubent, et minóra non faciunt. Notándum autem, quod et húmeri, et dígitus, et ónera, et víncula quibus alligántur ónera, spirituáliter intelligénda sunt. Omnia vero ópera sua faciunt, ut videántur ab homínibus. Quicúmque igitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, scribe et pharisæus est. **R.** Si Dñs. 198.

Lectio iii.

Dilátant enim phylactéria sua, et magníficant fímbricas. Amant quoque primos recúbitus in cœnis, et primas cáthedras in synagógis, et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus Rabbi. Væ nobis míseris, ad quos pharisæórum vítia transiérunt. Dóminus cum dedísset mandáta legis per Móysen, ad extrémum intulit: Ligábis ea in manu tua, et erunt immóta ante óculos tuos. Et est sensus:

Præcépta mea sint in manu tua, ut ópere compleántur: sint ante óculos tuos, ut die ac nocte meditéris in eis. Hoc pharisæi male interpretántes, scribébant in membránis decalogum Móysi, id est, decem verba legis, complicántes ea et ligántes in fronte, et quasi coronam cápiti faciéntes: ut semper ante óculos moveréntur.

R. Erit mihi. 198.

Ad Bened. Ant. Unus est * enim magíster vester, qui in cœlis est, Christus Dóminus.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Pérfice, quæsumus Dómine, benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsidium: ut quæ te auctóre faciéndá cognóvimus, te operánte impleámus. Per Dñm.

Ad Magnif. Ant. Omnes autem * vos fratres estis: et patrem nolíte vocáre vobis super terram: unus est enim Pater vester, qui in cœlis est: nec vocémini magístri, quia magíster vester unus est Christus.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Propitiáre Dómine supplicatió nibus nostris, et animárum nostrárum medére languóribus: ut remis-

sione percépta, in tua semper benedictione lætémur. Per Dóminum.

Feria Quarta.

Hodie dic. Psalmi Graduales.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio i. Cap. 20. b.

In illo tempore: Ascendens Jesus Jerosólymam, assumpsit duodecim discipulos secreto, et ait illis: Ecce ascendimus Jerosólymam, et Filius hominis tradetur princípibus sacerdotum, et scribis, et condemnabunt eum morte. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 5. de Fide ad Gratianum, cap. 2. post initium.

Consideráte, quæ mater filiõrum Zebedæi cum filiis et pro filiis petat: mater est utique, cui pro filiõrum honore sollicitæ, immoderátior quidem, sed tamen ignoscenda mensúra votõrum est. Atque mater ætate longæva, stúdio religiõsa, solatio destituta, quæ tunc temporis, quando vel juvanda, vel alenda foret válidæ prolis auxilio, abesse sibi liberos patiebatur, et voluptati suæ mercédem sequentium Christum præ-

tulerat filiõrum. Qui prima voce vocati a Dómino (ut légimus) relictis rétibus et patre secuti sunt eum.

R. Dixit Angelus. 199.

Lectio ii.

Hæc igitur stúdio maternæ sedulitatis indulgentior obsecrabat Salvatorem, dicens: Ut sedeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, et alter ad sinistram in regno tuo. Etsi error, pietatis tamen error est. Nesciunt enim materna viscera patientiam: etsi voti avára, tamen veniabilis cupiditas, quæ non pecuniæ est ávida, sed gratiæ. Nec invereconda petitio, quæ non sibi, sed liberis consulebat. Matrem consideráte, matrem cogitáte.

R. Vidi Dóminum. 199.

Lectio iii.

Considerabat Christus matris dilectionem, quæ filiõrum mercéde grandævam solabatur senectam: et desideriiis licet fessa maternis, carissimõrum pignorum tolerabat absentiã. Consideráte etiã femina, hoc est, sexum fragiliorem quem Dóminus propria nondum confirmaverat passione. Consideráte, inquam, Hevæ illius primæ mulieris hæredem, transfu-

sa in omnes immoderátæ cupiditátis successióne labéntem: quam Dóminus adhuc próprio ságuine non redémerat, nondum inólitam afféctibus ómnium immodíci contra fas honóris appeténtiam suo Christus cruóre dilúerat. Hæreditário ígitur múlter delinquébat erróre.

R. Cum audísset. 200.

Ad Bened. Ant. Ecce ascéndimus * Jerosólymam: et Fílius hóminis tradétur ad crucifigéndum.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Pópulum tuum, quæsumus Dómine, propítius réspice: et quos ab escis carnálibus præcipis abstinére, a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Tradétur enim Géntibus * ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Deus innocéntiæ restitutor et amátor, dirige ad te tuórum corda servórum: ut spíritus tui fervóre concepto, et in fide inveniántur stábiles, et in ópere eflicáces. Per Dóminum.

Feria Quinta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 16. e.

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura et bysso: et epulabátur quotidie spléndide. Et reliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 40. in Evangelia.

Quem, fratres caríssimi, quem dives iste, qui induebátur púrpura et bysso, et epulabátur quotidie spléndide, nisi Judáicum pópulum signat: qui cultum vitæ extérius hábuit, qui accéptæ legis delíciis ad nitórem usus est, non ad utilitátem? Quem vero Lázarus ulcéribus plenus, nisi Géntilem pópulum figuráliter éxprimit? Quidum convérsus ad Deum peccáta confitéri sua non erúbuit, huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vúlne virus a viscéribus tráhitur, et foras erúmpit.

R. Tolle arma. 196.

Lectio ii.

Quid est ergo peccatórum conféssio, nisi quædam vúlnerum rúptio? Quia peccáti virus salúbriter aperítur in confessióne, quod pestífere latébat in mente.

Vulnera etenim cutis in superficiem trahunt humorem putredinis. Et confitendo peccata, quid aliud agimus, nisi malum, quod in nobis latébat, aperimus? Sed Lázarus vulnerátus cupiébat saturári de micis, quæ cadébant de mensa divitis, et nemo illi dabat: quia Gentílium quemque ad cognitióem legis admíttere supérbus ille pópulus despiciébat.

R. Ecce odor. 196.

Lectio iii.

Qui dum doctrínam legis non ad caritátem hábuit, sed ad elatióem, quasi de accéptis ópibus túmuit: et quia ei verba defluébant de sciéntia, quasi micæ cadébant de mensa. At contra, jacéntis paúperis vúlnera lingébant canes. Nonnúnquam solent in sacro elóquio, per canes prædicatóres intélligi. Canum etenim lingua, vulnus dum lingit, curat: quia et doctóres sancti, dum in confessiône peccáti nostri nos ínstruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt.

R. Det tibi Deus. 197.

Ad Bened. Ant. Fili, recordáre * quia recepísti bona in vita tua, et Lázarus simíliter mala.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Præsta nobis, quæsumus Dómine, auxiliúm grátiæ tuæ: ut jejúniis et oratióibus conveniénter inténti, liberémur ab hóstibus mentis et córporis. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Dives ille * guttam aquæ pétiit, qui micas panis Lázaro negávit.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Adésto Dómine fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus: ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restaúres, et restauráta consérves. Per Dóminum.

Feria Sexta.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 21. d.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum, et princípibus sacerdotum parábolam hanc: Homo erat paterfamílias, qui plantávit véneam, et sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 9. in cap. 20. Lucæ.

Plerique várias significationes de véneæ ap-

pellatióne derívant: sed evidénte Isaías víneam Dómini Sábaoth, domum Israël esse memorávit. Hanc víneam quis álius, nisi Deus, cóndidit? Hic est ergo qui eam locávit colónis, et ipse péregre fuit: non quia ex loco ad locum proféctus est Dóminus, qui ubíque semper præsens est: sed quia est præsentior diligéntibus, negligéntibus abest. Multis tempóribus ábfuit, ne præprópera viderétur exáctio. Nam quo indulgéntior liberalitas, eo inexcusabilior pervicácia.

R. Dum exíret. 197.

Lectio ii.

Unde bene secúndum Matthæum habes, quia et sepem circúmdedit: hoc est, divínæ custódiæ munitióne vallávit, ne fácte spiritalium patéret incúrsibus bestiárum. Et fodit in ea tórcular. Quómodo intelligimus quid sit tórcular, nisi forte quia Psalmi pro torcularibus inscribúntur; eo quod in his mystéria Dóminicæ passiónis, modo musti sancto fervéntis Spíritu, redundántius æstuáverint? Unde ébrii putabántur, quibus Spíritus sanctus inundábat. Ergo et hic fodit tór-
cular, in quod uvæ rationá-

bilis fructus intérior spiritali infusióne deflúeret.

R. Si Dóminus. 198.

Lectio iii.

Aedificávit turrim, vérticem scilicet legis at-tóllens: atque ita hanc víneam munitam, instrúctam, ornátam, locávit Judæis. Et témpore frúctuum sérvulos misit. Bene tempus frúctuum pósuit, non provéntum. Nullus enim fructus éxstitit Judæórum, nullus víneæ hujus provéntus, de qua Dóminus ait: Exspectávi ut fáceret uvas, fecit autem spinas. Itaque non lætítiæ vino, non spiritali musto, sed cruénto prophetárum ságuine torculária redundárunť.

R. Erit mihi Dñs. 198.

Ad Bened. Ant. Malos male perdet, * et víneam suam locábit áliis agricolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut sacro nos purificánte jejúnio, sinceris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre. Per Dóminum.

Hodie dic. Psalmi Pœnit.

Ad Magnif. Ant. Quæréntes eum tenére, * timué-

runt turbam, quia sicut prophétam eum habébant.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, pópulo tuo salutem mentis et córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereatur protectióne deféndi. Per Dóminum.

S a b b a t o.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 15. c.

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis et scribis parábolam istam: Homo quidam hábuit duos fílios: et dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 8. Comment. in cap. 15. Luca, post initium.

Vides, quod divínium patrimonium peténtibus datur. Nec putes culpam patris, quod adolescentióri dedit. Nulla Dei regno infirma ætas: nec fides gravátur annis. Ipse certe se iudicávit idóneum, qui popóscit. Atque útinam non recessísset a patre, impediméntum nescís-

set ætátis. Sed posteáquam domum pátriam derelínquens péregre proféctus est, cœpit egére. Mérito ergo prodégit patrimonium, qui recéssit ab Ecclésia.

R. Pater, peccávi in cœlum, et coram te, jam non sum dignus vocári fílius tuus: * Fac me sicut unum ex mercenáriis tuis. **Y.** Quanti mercenárii in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei. Fac me.

Lectio ii.

Péregre proféctus est in regiónem longínquam. Quid longínquius, quam a se recédere; nec regiónibus, sed móribus separári: stúdiis discrétum esse, non terris; et quasi interfúso luxúriæ sæculáris æstu, divórtia habére sanctórum? Etenim qui se a Christo separat, exsul est pátriæ, civis est mundi. Sed nos non sumus ádvenæ atque peregríni, sed cives sumus sanctórum, et doméstici Dei. Qui enim erámus longe, facti sumus prope in ságuine Christi. Non invidéamus de longínqua regiône remeántibus: quia et nos fúimus in regiône longínqua, sicut

Isaías docet. Sic enim habes: Qui sedébant in regione umbræ mortis, lux orta est illis. Régio ergo longinqua, umbra est mortis.

R. Vidi Dóminum. 199.

Lectio iii.

Nos autem, quibus spíritus ante faciém Christus est Dóminus, in umbra vivimus Christi. Et ideo dicit Ecclésia: In umbra ejus concupívi, et sedi. Ille igitur vivéndo luxurióse, consúmpsit ómnia ornámenta natúræ. Unde tu, qui accepisti imáginem Dei, qui habes similitúdinem ejus, noli eam irrationábili fœditáte consúmere. Opus Dei es: noli ligno dícere, Pater meus es tu: ne accípias similitúdinem ligni, quia scriptum est: Símiles illis fiant qui faciunt ea.

R. Cum audísset. 200.

Ad Bened. Ant. Vadam ad patrem meum, * et dicam ei: Pater, fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, nostris effectum jejúniis salutárem: ut castigatio carnis assúpta, ad nostrárum vegetatióem tránseat animárum. Per Dóminum.

Ad Vesperas.

Capitulum. Ephes. 5.

Fratres: Estóte imitátóres Dei, sicut fílii caríssimi: et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiόnem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus. Audi benigne Cónditor. **V.** Angelis suis. 186.

Ad Magnif. Ant. Dixit autem pater * ad servos suos: Cito proférte stolam primam, et indúite illum, et date ánnulum in manu ejus, et calceaménta in pédibus ejus.

Oratio.

Quæsumus omnipotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiόnem nostram, dexteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Dominica III.

in Quadragesima.

Ad Matutinum.

Invitat. Non sit vobis. 2.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Ex more docti. 3.

In I. Nocturno.

De libro Génesis.

Lectio i. **Cap. 37.**

Joseph cum séxdecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer:

et erat cum filiis Balæ et Zelfhæ uxórum patris sui, accusavítque fratres suos apud patrem crimine pés-simo. Israël autem diligébat Joseph super omnes filios suos, eo quod in se-nectúte genuísset eum: fe-cítque ei túnica[m] polymí-tam. Vidéntes autem fra-tres ejus quod a patre plus cunctis filiis amarétur, óde-rant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui. Accidit quoque, ut visum sómnum reférret frátribus suis: quæ causa majóris ó-dii seminárium fuit. Dixít-que ad eos: Audíte sómni-um meum quod vidi: Putá-bam nos ligáre manípulos in agro: et quasi consúrge-re manípulum meum, et stare, vestrósq[ue] manípulo circumstántes adoráre manípulum meum. Respon-dérunt fratres ejus: Num-quid rex noster eris? aut subji-ciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somnió-rum atque sermónum, in-vídiæ et ódii fómitem mini-strávit. Aliud quoque vidit sómnum, quod narrans frá-tribus, ait: Vidi per sómni-um, quasi solem, et lunam, et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo, et frátribus retulísset, incre-pávit eum pater suus et di-

xit: Quid sibi vult hoc só-mnium quod vidísti? num ego, et mater tua, et fra-tres tui adorábimus te su-per terram?

R. Vidéntes Joseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes: Ecce so-mniátor venit: * Veníte, oc-cidámus eum, et videámus si prosint illi sómnia sua.

Y. Cumque vidíssent Jo-seph fratres sui, quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pací-fice loqui, unde et dicébant. Veníte.

Lectio ii.

Invidébant ei igitur fra-tres sui: pater vero rem-tácitus considerábat. Cum-que fratres illíus in pascén-dis grégibus patris mora-réntur in Sichem, dixit ad eum Israël: Fratres tui pa-scunt oves in Síchimis: ve-ni, mittam te ad eos. Quo respondénte: Præsto sum; ait ei: Vade, et vide si cun-cta próspera sint erga fra-tres tuos, et pécora: et re-núntia mihi quid agátur. Missus de Valle Hebron, ve-nit in Sichem: invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit quid quære-ret. At ille respóndit: Fra-tres meos quæro, indica-mihi ubi pascant greges.

Dixítque ei vir: Recessérunt de loco isto: audívi autem eos dicétes: Eámus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere: et mútuo loquebántur: Ecce somniátor venit: veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem: dicémusque: Fera péssima devorávit eum: et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua.

R. Dixit Judas fratribus suis: Ecce Ismahelítæ tráseunt; veníte, venumdétur, et manus nostræ non polluéntur: * Caro enim et frater noster est. **V.** Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? mélius est ut venumdétur. Caro enim.

Lectio iii.

Aúdiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat: Non interficiátis ánimam ejus, nec effundátis sánguinem: sed projícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias: hoc autem dicébat, volens

erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Conféstim ígitur ut pervénit ad fratres suos, nudavérunt eum túnica talári et polymíta: miserúntque eum in cistérnam véterem, quæ non habébat aquam. Et sedétes ut coméderent panem, vidérunt Ismahelítas viatóres veníre de Gálaad, et camélos eórum portántes arómata, et resínam, et stacten in Ægýptum. Dixit ergo Judas fratribus suis: Quid nobis prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est ut venumdétur Ismahelítis, et manus nostræ non polluéntur: frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna, vendidérunt eum Ismahelítis vigínti argéteis: qui duxérunt eum in Ægýptum.

R. Extrahéntes Joseph de lacu, vendidérunt Ismahelítis vigínti argéteis: * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Puer non compáret, et ego quo ibo? **V.** At illi intíncta túnica Joseph in ságuine

hoedi, misérunt qui ferret eam ad patrem, et diceret: Vide, si túnica filii tui sit, an non. Reversúsque. Gló-
ria Patri. Puer.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii
Episcopi de S. Joseph.

Lectio iv. Cap. 1.

Sanctorum vita ceteris
norma vivendi est. Ideoque digestam
plénius accépinus sériem
Scripturarum; ut dum Abra-
ham, Isaac, et Jacob, cete-
rosque justos legéndo cog-
noscimus, velut quemdam
nobis innocentiae trámitem
virtute eorum reserátum
imitántibus vestigiis perse-
quámur. De quibus mihi
cum frequens tractátus fúe-
rit, hódie sancti Joseph hi-
stória occúrrit: in quo cum
plúrima fúerint génera vir-
tutum, præcipue tamen in-
signe effúlsit castimóniæ.
Justum est igitur, ut cum
in Abraham didicéritis im-
pigram fidei devotióem,
in Isaac sincéræ mentis pu-
ritatem, in Jacob singulá-
rem ánimi laborúmque pa-
tiéntiam: ex illa generali-
tate virtutum in ipsas spé-
cies disciplinarum inten-
dátis ánimum.

R. Videns Jacob vesti-
ménta Joseph, scidit vesti-

ménta sua cum fletu, et di-
xit: * Fera péssima devo-
rávit filium meum Joseph.
V. Tulérunt autem fratres
ejus túnica illius, mittén-
tes ad patrem: quam cum
cognovísset pater, ait. Fera
péssima.

Lectio v.

Sit igitur nobis propósi-
tus sanctus Joseph tam-
quam spéculum castitátis.
In ejus enim móribus, in
ejus áctibus lucet pudicítia,
et quidam splendet casti-
móniæ comes, nitor grátiae.
Unde étiam a paréntibus
plus quam ceteri filii dili-
gebátur. Sed ea res invidiæ
fuit: quod siléntio præter-
eúndum non fuit: hinc
enim arguméntum totíus hi-
stóriæ procéssit: simul ut
cognoscámus, perféctum vi-
rum non movéri ulciscéndi
dolóris invidia, nec maló-
rum repéndere vicem. Un-
de et David ait: Si réddidi
retribuéntibus mihi mala.

R. Joseph dum intráret
in terram Ægýpti, linguam
quam non nóverat, audívit:
manus ejus in labóribus ser-
viérunt: * Et lingua ejus in-
ter príncipes loquebátur sa-
piéntiam. **V.** Humiliavérunt
in compédibus pedes ejus:
ferrum pertránsiit ánimam
ejus, donec veníret verbum
ejus. Et lingua.

Lectio vi.

Quid autem esset, quod præferri Joseph mereretur ceteris, si aut lædentes læsisset, aut diligentes dilexisset? Hoc enim plerique faciunt. Sed illud mirabile, si diligas inimicum tuum: quod Salvator docet. Jure ergo mirandus, qui hoc fecit ante Evangelium, ut læsus parceret, appetitus ignosceret, venditus non referret injuriam, sed gratiam pro contumelia solveret: quod post Evangelium omnes didicimus, et servare non possumus. Discamus ergo et sanctorum invidiam, ut imitemur patientiam: et cognoscamus, illos non naturæ præstantioris fuisse, sed observantioris: nec vitia nescisse, sed emendasse. Quod si invidia etiam sanctos adussit, quanto magis cavendum est, ne inflamment peccatores?

R. Meménto mei, dum bene tibi fuerit: * Ut sugeras Pharaóni, ut educat me de isto cárcere: * Quia furtim sublatus sum, et hic innocens in lacum missus sum. **V.** Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordabitur Phárao ministérii tui, et restituet te in gradum pristinum: tunc meménto mei. **Ut. Glória. Quia.**

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. b.

In illo tempore: Erat Jesus ejiciens dæmonium, et illud erat mutum. Et cum ejecisset dæmonium, locutus est mutus, et admiratæ sunt turbæ. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 48. in cap. 11. Lucæ.

Dæmoniâcus iste apud Matthæum non solum mutus, sed et cæcus fuisse narratur: curatusque dicitur a Domino, ita ut loqueretur, et videret. Tria ergo signa simul in uno homine perpetrata sunt: cæcus videt, mutus loquitur, possessus a dæmone liberatur. Quod et tunc quidem carnaliter factum est, sed et quotidie complètur in conversione credentium: ut expulso primum dæmone, fidei lumen aspiciant; deinde ad laudes Dei tacéntia prius ora laxentur. Quidam autem ex eis dixerunt: in Beélzebub príncipe dæmoniorum ejicit dæmonia. Non hæc alii qui de turba, sed pharisæi calumniabántur et scribæ, sicut alii Evangelistæ testántur.

R. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias animæ ejus, dum deprecáretur nos, et non audívimus: * Idcirco venit super nos tribulatio. **V.** Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in púerum: et non audístis me? Idcirco.

Lectio viii.

Turbis quippe, quæ minus eruditæ videbántur, Dómini semper facta mirántibus: illi contra, vel negáre hæc, vel quæ negáre nequiverant, sinístra interpretatióne pervértere laborábant: quasi non hæc divinitátis, sed immúndi spíritus ópera fuissent. Et álíi tentántes, signum de cœlo quærébant ab eo. Vel in morem Eliæ ignem de sublími veníre cupiébant; vel in similitúdinem Samuélis témpore æstívo mugíre tonítrua, coruscáre fúlgura, imbres rúere: quasi non possent et illa calumniári, et dícere, ex occúltis et váriis áeris passióibus accidisse. At tu, qui calumniáris ea, quæ óculis vides, manu tenes, utilitáte sentis; quid féceris de iis, quæ de cœlo vénerint? Utique respondébis, et magos in

Ægýpto multa signa fecísse de cœlo.

R. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me? * En sanguis ejus exquiritur. **V.** Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias animæ ejus, dum deprecáretur nos, et non audívimus. En sanguis.

Lectio ix.

Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísus desolábitur, et domus supra domum cadet. Non ad dicta, sed ad cogitata respóndit: ut vel sic compelleréntur crédere poténtiæ ejus, qui cordis vidébat occúltia. Si autem omne regnum in seípsum divísus desolátur: ergo Patris et Fílii et Spíritus sancti regnum non est divísus: quod sine ulla contradicióne, non álíquo impúlsu desolándum, sed ætéRNA est stabilitáte mansúrum. Si autem sátanás in seípsum divísus est: quómodo stabit regnum ipsíus, quia dicitis, in Beélzebub ejícere me dæmónia? Hoc dicens, ex ipsórum confessióne volébat intélligi, quod in eum non credéndo, in regno diá-

boli esse elegissent, quod útique advérsus se divísum stare non posset.

R. Lamentabátur Jacob de duóbus filiis suis: Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis: * Precor coeléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cernere.

Y. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrimis pronus in terram, et adórans ait. Precor coeléstem. **Glória Patri.** Precor coeléstem.

Ad Laudes.

Ant. 1. Fac benígne * in bona voluntáte tua, ut ædificéntur Dómine muri Jerúsalem.

Ps. Miserére. cum reliq. 177.

2. Dóminus * mihi adjutor est, non timébo quid fáciat mihi homo.

3. Deus misereátur nostri, * et benedícat nos.

4. Vim virtútis suæ * oblítus est ignis: ut púeri tui liberaréntur illæsi.

5. Sol et luna * laudáte Deum: quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum. Ephes. 5.

Fratres: Estóte imitátóres Dei, sicut filii caríssimi: et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus

diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymn. O sol salútis. Y. Angelis suis. 182.

Ad Bened. Ant. Cum fortis armátus * custódit átrium suum, in pace sunt ómnia quæ pössidet.

Oratio.

Quæsumus omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram, dexteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Primam.

Ant. Et cum eiecísset Jesus * dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ.

Ad Tertiam.

Ant. Si in dígitto Dei * ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei.

Capit. Fratres: Estóte. **ut supra.**

R. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium.

Ipse. **Y.** Et a verbo áspero. De láqueo. **Glória.** Ipse.

Y. Scápulis suis obumbrábit tibi. **R.** Et sub pen- nis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Ant. Qui non cólligit mecum, * dispérgit: et qui non est mecum, contra me est.

Capitulum. Ephes. 5. b.

Hoc enim scitote intelligentes, quod omnis fornicator, aut immundus, aut avarus, quod est idolorum servitus, non habet hæreditatem in regno Christi, et Dei.

R. br. Scâpulis suis * Obumbrabit tibi. Scâpulis. **V.** Et sub pennis ejus sperabis. Obumbrabit. **Glória Patri.** Scâpulis.

V. Scuto circumdabit te veritas ejus. **R.** Non timebis a timore nocturno.

Ad Nonam.

Ant. Cum immundus spiritus * exierit ab homine, ambulat per loca inaquosa, quærens requiem, et non invenit.

Capitulum. Ephes. 5. c.

Erat is enim aliquando tenebræ: nunc autem lux in Domino: ut filii lucis ambulate: fructus enim lucis est in omni bonitate, et justitia, et veritate.

R. br. Scuto circumdabit te * Veritas ejus. Scuto. **V.** Non timebis a timore nocturno. Veritas. **Glória Patri.** Scuto.

V. Angelis suis Deus mandavit de te. **R.** Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dom. 140.

Capit. Fratres: Estote. 216. **Hymn.** Audi benigne Cōnditor. **V.** Angelis suis. 171.

Ad Magnif. Ant. Extollens vocem * quædam mulier de turba, dixit: Beatus venter qui te portavit, et úbera, quæ suxisti. At Jesus ait illi: Quinimo beati qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

Feria Secunda.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio i. Cap. 4. d.

In illo tempore: Dixit Jesus pharisæis: Utique dicetis mihi hanc similitudinem: Médice cura te ipsum: quanta audivimus facta in Capharnaum, fac et hic in patria tua. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 3. in cap. 4. Lucæ post medium.

Non mediocris invidia pròditur, quæ civicæ caritatis oblita, in acerbâ odia causas amoris inflēctit. Simul hoc exemplo pariter et oráculo declaratur, quod frustra opem misericordiæ cœlestis expectes, si aliénæ fructibus virtutis invideas. Asperná-

tor enim Dóminus invidórum est: et ab iis qui divína benefícia in áliis persequúntur, mirácula suæ potestátis avértit. Domínicæ quippe carnis actus, divinitátis exémplum est: et invisibília nobis ejus, per ea, quæ sunt visibília demonstrántur.

R. Tóllite hinc vobíscum múnera, et ite ad dóminum terræ: et cum invenéritis, adoráte eum super terram:

* Deus autem meus fáciat eum vobis placábilem: et remíttat et hunc fratrem vestrum vobíscum, et eum quem tenet in vínculis.

V. Súmite de óptimis terræ frúgibus in vasis vestris, et deférte viro múnera. Deus.

Lectio ii.

Non otiose itaque Salvátor excúsat, quod nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit: ne fortássis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret afféctum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes: sed ipsi se caritate pátriæ, dum invident, abdicárunť. In veritate dico vobis: multæ víduæ fuérunt in diébus Eliæ. Non quia Eliæ dies fuérunt, sed in quibus Eliás operátus est: aut quia Eliás dies faciébat illis, qui in ejus

opéríbus lucem vidébant grátiae spiritális, et convertebántur ad Dóminum. Et ideo aperiebátur cœlum vidéntibus æténa et divína mystéria: claudebátur, et fames erat, quando nulla erat cognoscéndæ divinitátis ubértas. Sed de hoc plénius díximus, cum de víduis scriberémus.

R. Iste est frater vester mínimus, de quo dixerátis mihi? Deus misereátur tibi, fili mi. * Festinavítque in domum, et plorávit: quia erumpébant lácrimæ, et non póterat se continére. **V.** Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin stantem: et commóta sunt ómnia víscera ejus super fratre suo. Festinavítque.

Lectio iii.

Et multi leprósi erant in Judæa tempóribus Eli-séi Prophætæ: et nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. Evidénter hic sermo nos Dómini salutáris infórmát, et ad stúdiúm venerándæ divinitátis hortátur: quod nemo sanátus osténditur, et maculósi morbo córporis absolutus, nisi qui religióso offício stúduit sanitáti. Non enim dormiéntibus divína benefícia, sed observántibus deferúntur. Díximus in libro álio, in

vidua illa, ad quam Elías directus est, typum Ecclesiæ præmissum. Pópulus Ecclesiám congregávit, ut sequátur pópulus ille ex alienígenis congregátus. Pópulus ille ante leprósus, pópulus ille ante maculósus, priúsqvam mýstico baptizarétur in flúmine: idem post sacraménta baptismatis máculis córporis et mentis ablútus, jam non lepra, sed immaculáta virgo cœpit esse sine ruga.

R. Dixit Joseph úndecim fratribus suis: Ego sum Joseph, quem vendidístis in Ægýptum: adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi? * Ite, addúcite eum ad me, ut possit vívere. **V.** Biénnum enim est quod cœpit esse fames in terra: et adhuc restant anni quinque, quibus nec arári póterit, nec meti. Ite. Glória Patri. Ite.

Ad Bened. Ant. Amen dico vobis, * quia nemo prophéta accéptus est in pátria sua.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Córdibus nostris, quæsumus Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut sicut ab escis carnálibus abstinémus; ita sensus quoque nostros a nóxiis retra-

hámus excéssibus. Per Dóminum nostrum.

Hodie dicitur Offic. Defunct.

Ad Magnif. Ant. Jesus autem tránsiens * per médium illórum ibat.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Subvéniat nobis Dómine misericórdia tua: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Per Dñm.

Feria Tertia.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 18. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te et ipsum solum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 16. de Verbis Domini, tom. 10. post initium.

Quare illum córripis? Quia tu doles, quod peccáverit in te? Absit. Si amóre tui id facis, nihil facis: si amóre illíus facis, óptime facis. Dénique in ipsis verbis atténde, cujus amóre id fácere débeas, utrum tui, an illíus. Si te audierit, inquit, lucrátus es

fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciéndó lucráris: nisi fecísses, perierat. Quid est ergo, quod pleríque hómines ista peccáta contémnunt, et dicunt: Quid magnum feci? in hóminem peccávi. Noli contémnere: in hóminem peccásti.

R. Nuntiavérunt Jacob dicéntes: Joseph fílius tuus vivit, et ipse dominátur in tota terra Ægýpti: quo audíto revíxit spíritus ejus, et dixit: * Súfficit mihi, vadam et vidébo eum ántequam móriar. **V.** Cumque audísset Jacob quod fílius ejus víveret, quasi de gravi somno evígilans, ait. Suf-ficit mihi.

Lectio ii.

Vis nosse, quia in hóminem peccádo, perísti? Si te ille, in quem peccásti, corripúerit inter te et ipsum solum, et audíeris illum, lucrátus est te. Quid est, Lucrátus est te; nisi quia perieras, si non lucraretur te? Nam si non perieras, quómodo te lucrátus est? Nemo ergo contémnat, quando peccat in fratrem. Ait enim quodam loco Apóstolus: Sic autem peccántes in fratres, et percutiéntes consciéntiam eórum infirmam, in Christum peccátis: ideo

quia membra Christi omnes facti sumus. Quómodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi?

R. Joseph. 213.

Lectio iii.

Nemo ergo dicat, quia non peccávi in Deum, sed peccávi in fratrem: in hóminem peccávi, leve, vel nullum peccátum est. Forte inde dicis: Leve est, quia cito curátur. Peccásti in fratrem: fac satis, et sanátus es. Cito fecísti mortiferam rem, sed remédium cito invenísti. Quis nostrum speret regnum coelórum, fratres mei, quando dicit Evangélíum: Qui díxerit fratri suo, fátue; reus erit gehénnæ ignis? Magnusterror: sed vide ibi remédium. Si obtúleris munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquíd advérsus te, relínque ibi munus tuum ante altáre. Non iráscitur Deus, quia differs impónere munus tuum: te quærit Deus magis, quam munus tuum.

R. Meménto. 214.

Ad Bened. Ant. Si duo ex vobis * consénserint super terram de omni re quamcúmque petierint, fiet illis a Patre meo, dicit Dóminus.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Exauði nos, omnípotens et miséricors Deus: et continéntiæ salutáris propítius nobis dona concéde. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Ubi duo vel tres * congregáti fúerint in nómine meo, in médio eórum sum, dicit Dóminus.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Tua nos Dómine protectione defénde: et ab omni semper iniquitáte custódi. Per Dóminum.

Feria Quarta.

Hodie dic. Psalmi Graduales.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 15.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis scribæ et pharisæi, dicéntes: Quare discípuli tui transgrediúntur traditionem seniórum? Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbýteri.

Lib. 2. Comment. in cap. 15.
Matthæi.

Mira pharisæórum scribarúmque stultítia. Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiones et præcépta non servet: Non

enim lavant manus suas, cum panem mandúcant. Manus, id est ópera, non córporis útique, sed ánimæ lavándæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respóndens ait illis: Quare et vos transgredímini mandátum Dei propter traditionem vestram? Falsam calúmniam vera responsióne confútat. Cum, inquit, vos propter traditionem hóminum præcépta Dómini negligátis; quare discípulos meos arguéndos putátis, quod seniórum jussa parvipéndant, ut Dei scita custódiant?

R. Mérito. 215.

Lectio ii.

Nam Deus dixit: Honóra patrem et matrem: et, Qui maledíxerit patri, vel matri, morte moriátur. Vos autem dicitis: Quicúmque dixerit patri, vel matri: Munus quodcúmque est ex me, tibi próderit: et non honorificábit patrem suum, aut matrem suam. Honor in Scriptúris non tantum in salutatióibus et officiis deferéndis, quantum in eleemósynis, ac múnere oblatiône sentítur. Honóra, inquit Apóstolus, víduas, quæ vere víduæ sunt. Hic honor donum intelligitur. Et in álioloco: Presbýteri dúplici

honóre honorándi sunt, máxime qui labórant in verbo et doctrína Dei. Et per hoc mandátum jubémur bovi trituránti os non cláudere: et dignus sit operárius mercede sua.

R. Dixit Ruben. 215.

Lectio iii.

Præcéperat Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias paréntum consíderans, ut filii honorárent, étiam in vitæ necessariis ministrándis, paréntes suos. Hanc providentissimam Dei legem voléntes scribæ et pharisæi subvérttere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos filios, ut si quis ea, quæ paréntibus offerénda sunt, Deo vovére volúerit, qui verus est pater, oblátio Dómini præponátur paréntum muneribus: vel certe ipsi paréntes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrent, declinántes, egestáte conficiebántur. Atque ita fiébat, ut oblátio liberórum sub occasióne templi et Dei, in sacerdotum lucra céderet.

R. Lamentabátur. 216.

Ad Bened. Ant. Audíte et intelligite * traditiónes, quas Dóminus dedit nobis.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Præsta nobis, quæsumus Dómine: ut salutáribus jejúniis erudíti, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatióem tuam facílius impetrémus. Per Dñm.

Ad Magnif. Ant. Non lotis mánibus * manducáre, non coínquinat hóminem.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Concède, quæsumus omnipotens Deus: ut qui protectionis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

Feria Quinta.

Léctio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio i. Cap. 4. f.

In illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in Lucæ c. 4. circa fin.

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne comótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam dese-

rit: quin étiam immemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberádo, nunc sanádo, infí-dæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas vi-rum ab spírítu nequítiae liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dó-minus curáturus advéne-rat: sed prior sanári débuit, qui prior creatus est; nec prætermítti illa, quæ mobi-litáte magis ánimi, quam pravitaté peccáverat.

R. Vidéntes Joseph. 211.

Lectio ii.

Sábbato medicínæ Domí-nicæ ópera cœpta signí-ficat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípío de-signáret: nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat reno-vátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Ex-spoliántes vos véterem hó-minem, indúite novum, qui secúndum Deum creá-tus est.

R. Dixit Judas. 212.

Lectio iii.

Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet creatórem, qui ópera opé-ribus intéxeret, et prose-querétur opus, quod ipse jam cœperat: ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus incipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat: deínde a minóri-bus incipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dæ-mone et hómines, sed in verbo Dei possunt: resur-recciónem mórtuis imperá-re, divínæ solíus est pote-státis. Fortássis étiam in typo mulieris illíus socrus Simónis et Andréæ váriis críminum fébribus caro no-stra languébat, et diversá-rum cupiditátum immódi-cis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amoris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimus, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: fe-bris nostra, luxúria est: fe-bris nostra, ambítio est: fe-bris nostra, iracúndia est.

R. Extrahéntes. 212.

Ad Bened. Ant. Exíbant autem dæmónia * a multis clamántia, et dicéntia, Quia tu es Christus Fílius Dei:

et increpans non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Magnificette Dómines sanctórum tuórum Cosmæ et Damiáni beáta solémnitas: qua et illis glóriam sempitérnam, et opem nobis ineffábili providéntia contulisti. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Omnes qui habébant infirmos, * ducébant illos ad Jesum, et sanabántur.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Subjéctum tibi pópulum quæsumus Dómine, propitiátio cœlestis amplíficet: et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per Dñm.

Feria Sexta.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 4.

In illo témpore: Venit Jesus in civitátem Samariæ, quæ dicitur Sichar: juxta prædium, quod dedit Jacob Joseph filio suo. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 15. in Joann., post. init.

Jam incípiunt mystéria, Non enim frustra fa-

tigátur Jesus: non enim frustra fatigátur virtus Dei: non enim frustra fatigátur, per quem fatigáti recreántur: non enim frustra fatigátur, quo deserénte fatigámur, quo præsente firmámur. Fatigátur tamen Jesus, et fatigátur ab itinere, et sedet, et juxta púteum sedet, et hora sexta fatigátus sedet. Omnia ista innuunt áliquíd, indicáre volunt áliquíd: inténtos nos fáciunt: ut pulsémus, hortántur. Ipse ergo apériat et nobis et vobis, qui dignátus est ita hortári, ut diceret: Pulsáte, et aperiétur vobis.

R. Videns Joseph. 213.

Lectio ii.

Tibi fatigátus est ab itinere Jesus. Invenímus virtútem Jesum; et invenímus infirmum Jesum: fortem, et infirmum. Fortem, quia in princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: hoc erat in princípío apud Deum. Vis vidére quam iste Fílius Dei fortis sit? Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil: et sine labóre facta sunt. Quid ergo illo fórtius, per quem sine labóre facta sunt ómnia? Infirmum vis nosse? Verbum caro factum est, et habitávit in

nobis. Fortitúdo Christi te creávit: infirmitas Christi te recreávit. Fortitúdo Christi fecit, ut quod non erat, esset: infirmitas Christi fecit, ut quod erat, non periret. Cóndidit nos fortitúdine sua, quæsívit nos infirmitáte sua.

R. Joseph dum. 213.

Lectio iii.

Nutrit ergo ipse infirmus infirmos, tamquam gallína pullos suos: huic enim se símilem fecit. Quóties vólui, inquit ad Jerúsalem, congregáre fílios tuos sub alas tamquam gallína pullos suos, et noluísti? Vidétis autem, fratres, quemádmódum gallína infirmétur cum pullis suis. Nulla enim ália avis, quod sit mater, agnóscitur. Vidémus nidificáre pásseres quóslibet ante óculos nostros: hirúndines, cicónias, colúmbas quotidie vidémus nidificáre: quos, nisi quando in nidis vidémus, paréntes esse non agnóscimus. Gallína vero sic infirmáitur in pullis suis, ut étiam si ipsi pulli non sequántur, fílios non vídeas, matrem tamen intélligas.

R. Meménto mei. 214.

Ad Bened. Ant. Aquam, quam ego dédero, * si quis

bíberit ex ea, non sítiet in ætérnum.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Jejúnia nostra, quæsumus Dómine, benígno favóre proséquere: ut sicut ab aliméntis abstinémus in córpore; ita a vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum.

Hodie dic. Psalmi Poenitent.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * ut vídeo, prophéta es tu: patres nostri in monte hoc adoravérunt.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui in tua protectióne confídimus, cuncta nobis adversántia te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

Sabbato.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 8.

In illo témpore: Perréxit Jesus in montem Olivéti, et dilúculo íterum venit in templum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 33. in Joann., post init.

Jesus perréxit in montem Olivéti, in montem fructuósum, in montem unguénti, in montem chrí-

smatis. Ubi enim decébat docére Christum, nisi in monte Olivéti? Christienim nomen a chrísmate dictum est: chrisma autem græce, latíne únctio nominátur. Ideo autem nos unxit, quia luctatóres contra diábulum fecit. Et dilúculo íterum venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum: et sedens docébat eos, et non tenebátur, quia nondum pati dignabátur. Nunc jam atténdite, ubi ab inimícis tentáta sit Dómini mansuetúdo. **R.** Mérito. 215.

Lectio ii.

Addúcunt autem illi scribæ et pharisæi mulierem in adultério deprehensam, et statuérunt eam in médio, et dixerunt ei: Magister, hæc múluer modo deprehénsa est in adultério: in lege autem Móyses mandávit nobis hujúsmodi lapidáre: tu ergo quid dicis? Hæc autem dicébant tentántes eum: ut possent accusáre eum. Unde accusáre? Numquid ipsum in aliquo facínore deprehéndérant, aut illa múluer ad eum aliquo modo pertinuisse dicebátur? **R.** Dixit. 215.

Lectio iii.

Intelligámus, fratres, admirábilem mansuetúdi-

nem in Dño fuisse. Animadvertérunt eum nímium esse mitem, nímium esse mansuétum. De illo quippe fúerat ante prædictum: Accíngere gládio tuo circa femur tuum potentíssime. Spécie tua et pulchritúde tua inténde, prósperè procéde, et regna: propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Ergo áttulit veritátem ut doctor, mansuetúdinem ut liberátor, justítiam ut cógnotor. Propter hæc eum esse regnatúrum in Spíritu sancto prophéta prædixerat. Cum loquerétur, véritas agnoscebátur: cum advérsus inimícos non moverétur, mansuetúdo laudabátur. Cum ergo de duóbus istis, id est, de veritáte et mansuetúdine ejus, inimíci livóre et invídia torqueréntur; in tértio, id est, justitia, scándalum posuérunt.

R. Lamentabátur. 216.

Ad Bened. Ant. Inclínávit se Jesus, * et scribebát in terra: Si quis sine peccáto est, mittat in eam lapidem.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui se, affligéndo carnem, ab ali-

méntis ábstinent; sectándo
justítiam a culpa jejúnent.
Per Dóminum.

Ad Vesperas.

Capitulum. Galat. 4. c.

Fratres: Scriptum est,
quóniam Abraham du-
os fílios hábuit: unum de
ancílla, et unum de líbera:
sed qui de ancílla, secún-
dum carnem natus est: qui
autem de líbera, per repro-
missiónem: quæ sunt per
allegóriam dicta.

Hymnus. Audi benigne Cón-
ditor. 186.

V. Angelis suis Deus man-
dávít de te. **R.** Ut custódi-
ant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. Nemo
te condemnávit múlíer? *
nemo Dómine: nec ego te
condemnábo: jam ámplius
noli peccáre.

Oratio.

Concède, quæsumus o-
mnípotens Deus: ut qui
ex mérito nostræ actiónis
affligimur, tuæ grátiae con-
solatióne respirémus. Per
Dóminum.

Dominica IV.

in Quadragesima.

Ad Matutinum.

Invitat. Non sit vobis. 2.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Ex more docti. 3.

In I. Nocturno.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 3.

Móyses autem pascé-
bat oves Jethro só-
ceri sui sacerdotís
Máedian: cumque minás-
set gregem ad interióra de-
sérti, venit ad montem Dei
Horeb. Apparuitque ei Dó-
minus in flamma ignis de
medio rubi: et vidébat quod
rubus ardéret, et non com-
burerétur. Dixit ergo Móy-
ses: Vadam, et vidébo vi-
siónem hanc magnam, qua-
re non comburátur rubus.
Cernens autem Dóminus
quod pérgeret ad vidén-
dum, vocávit eum de mé-
dio rubi, et ait: Móyses,
Móyses. Qui respóndit: Ad-
sum. At ille: Ne apprópies,
inquit, huc: solve calcea-
méntum de pédibus tuis:
locus enim, in quo stas, ter-
ra sancta est. Et ait: Ego
sum Deus patris tui, Deus
Abraham, Deus Isaac, et
Deus Jacob. Abscóndit
Móyses faciém suam: non
enim audébat aspícere con-
tra Deum.

R. Locútus est Dóminus
ad Móysen, dicens: Descén-
de in Ægýptum, et dic Pha-
raóni, * Ut dimíttat pópu-
lum meum: indurátum est
cor Pharaónis: non vult

dimittere pópulum meum, nisi in manu forti. **V.** Clamor filiórum Israël venit ad me, vidíque afflictiónem eórum: sed veni, mittam te ad Pharaónem. Ut dimittat.

Lectio ii.

Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægýpto, et clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui præsunt opéribus: et sciens dolórem ejus, descénderé ut liberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam, et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle, ad loca Chananæi, et Hethæi, et Amorrhæi, et Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi. Clamor ergo filiórum Israël venit ad me: vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægýptiis opprimúntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, filios Israël de Ægýpto.

R. Stetit Móyses coram Pharaóne, et dixit: Hæc dicit Dóminus: * Dimitte pópulum meum, ut sacrificet mihi in desérto. **V.** Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens. Dimitte.

Lectio iii.

Dixítque Móyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, et edúcam filios Israël de Ægýpto? Qui dixit ei: Ego ero tecum: et hoc habébis signum, quod míserim te: Cum edúxeris pópulum meum de Ægýpto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israël, et dicam eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi: Quod est nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices filiis Israël: Qui est, misit me ad vos. Dixítque íterum Deus ad Móysen: Hæc dices filiis Israël: Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob, misit me ad vos: hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatióem et generatióem.

R. Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est, equum et ascensórem projéxit in mare: * Adjútor et protéctor factus est mihi Dñs in salutem. **V.** Dóminus quasi vir pugnátor, omnipotens nomen ejus. Adjútor. **G**lória Patri. Adjútor.

In II. Nocturno.

Sermo S. Basilii Magni.

Homil. 1. de jejunio, ante med.

Lectio iv.

Móysen per jejunium novimus in montem ascendisse: neque enim áliter ausus esset, vérticem fumántem adíre, atque in caliginem ingredi, nisi jejunio munitus. Per jejunium mandata dígitó Dei in tábulis conscripta suscepit. Item supra montem jejunium legis latæ conciliátor fuit: inférior vero, gula ad idololatriam pópulum dedúxit, ac contaminávit. Sedit, inquit, pópulus manducáre et bíbere, et surrexérunt lúdere. Quadraginta diérum labórem ac perseverántiam, Dei servo continuo jejunánte ac oránte, una tantum pópuli ebrietas cassam irritámque réddidit. Quas enim tábulas Dei dígitó conscriptas jejunium accépit, has ebrietas contrívít: Prophéta sanctíssimo indignum existimánte, vinoléntum pópulum a Deo legem accípere.

R. In mari viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis: * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. **V.** Trans-

tulísti illos per Mare rubrum, et transvexisti eos per aquam nímiám. Deduxísti sicut oves.

Lectio v.

Uno témporis moménto ob gulam pópulus ille per máxima prodígia Dei cultum edóctus, in Ægyptíacam idololatriam turpíssime devolútus est. Ex quo si utrúmque simul cónferas, vidére licet, jejunium ad Deum dúcere, delicias vero salútem pérdere. Quid Esau inquinávit, servúmque fratris réddidit? nonne esca una, propter quam primogénita véndidit? Samuélem vero nonne per jejunium orátio largíta est matri? Quid fortíssimum Samsónem inexpugnábilem réddidit? nonne jejunium, cum quo in matris ventre concéptus est? Jejunium concépit, jejunium nutrívít, jejunium virum effécit. Quod sane Angelus matri præcépit, monens, quæcúmque ex vite procéderent, ne attingeret, non vinum, non síceram bíberet. Jejunium Prophétas génuit, poténtes confírmát atque róborat.

R. Qui persequébantur pópulum tuum Dómine, demersísti eos in profúndum: * Et in columna nubis ductor eórum fuísti. **V.** De-

duxisti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. Et.

Lectio vi.

Jejúnium legislatóres sapiéntes facit: ánimæ óptima custódia, córporis sócius secúrus, fórtibus viris muniméntum et arma, athlétis et certántibus exercitatio. Hoc prætérea tentatiónes propúlsat, ad pietátem armat, cum sobrietáte hábitat, temperántiæ ópifex est: in bellis fortitúdinem affert, in pace quiétem docet: Nazaréum sanctificat, sacerdotem pérficit: neque enim fas est sine jejúnio sacrificium attingere, non solum in mýstica nunc et vera Dei adoratióne, sed nec in illa, in qua sacrificium secúndum legem in figúra offerebátur. Jejúnium Eliam magnæ visiónis spectatórem fecit: quadragínta namque diérum jejúnio cum ánimam purgásset, in spelúnca méruit, quantum fas est hómini, Deum vidére. Móyses iterum legem accípiens, iterum jejúnia secútus est. Ninivítæ, nisi cum illis et bruta jejunássent, ruínæ minas nequáquam evasissent. In desérto autem quorúmnam membra ceciderunt? nonne illórum, qui carnes appetivére?

R. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere. **V.** Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. Ut legem. **G**lória Patri. Ut legem.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

In illo témpore: Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiádis: et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his qui infirmabántur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tractat. 24. in Joannem.

Mirácula, quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, et ad intelligéndum Deum de visibílibus ádmonent humanam mentem. Quia enim ille non est talis substántia, quæ vidéri óculis possit; et mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universámque creatúram adminístrat, assiduitáte viluérunt,

ita ut pene nemo dignetur attendere ópera Dei mira et stupénda in quólibet séminis grano: secúndum ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum ordinémque natúræ: ut non majóra, sed insólita videndo stupérent, quibus quotidiána vilúerant.

R. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timué-runt valde. **V.** Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimonií, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes.

Lectio viii.

Majus enim miráculum est gubernátio totíus mundi, quam saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hoc nemo mirátur: illud mirántur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit univérsum mundum, nisi ille, qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quo modo Deus. Unde enim multiplicat de paucis

granis ségetes, inde in má-nibus suis multiplicávit quinque panes: potéstas enim erat in mánibus Christi. Panes autem illi quinque, quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo, qui terram fecit, multiplicáta.

R. Ecce mitto Angelum meum, qui præcedat te, et custódiat semper: * Obsér-va et audi vocem meam, et inimicus ero inimicis tuis, et affligéntes te affligam: et præcedet te Angelus meus. **V.** Israël si me audieris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum alién-um: ego enim Dóminus. Obsérva.

Lectio ix.

Hoc ergo admótum est sénsibus, quo erigerétur mens: et exhibítum óculis, ubi exerce-rétur intelléctus: ut invisíblem Deum per visibília ópera miraré-mur, et erécti ad fidem, et purgáti per fidem, étiam ipsum invisíblem vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíblem noscerémus. Nec tamen súffi-cit hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula, quid nobis lo-quántur de Christo: habent enim, si intelligántur, lin-

guam suam. Nam quia ipse Christus Verbum Dei est: étiam factum Verbi, verbum nobis est.

R. Atténdite pópule meus legem meam: * Inclínate aurem vestram in verba oris mei. **V.** Apériam in parábolis os meum: loquar propositionés ab iníto sǽculi. Inclínate. **Gloria Patri.** Inclínate.

Ad Laudes.

Ant. 1. Tunc acceptábis * sacrificium justitiæ, si avérteris fáciem tuam a peccátis meis.

Ps. Miserére. cum reliqu. 177.

2. Bonum est * speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

3. Benedícat nos Deus, * Deus noster, benedícat nos Deus.

4. Potens es Dómine * erípere nos de manu forti: libera nos Deus noster.

5. Reges terræ * et omnes pópuli laudáte Deum.

Capitulum. Galat. 4. c.

Fratres: Scriptum est, quóniam Abraham duos filios hábit: unum de ancílla, et unum de libera: sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de libera, per repro-missionem: quæ sunt per allegoríam dicta.

Hymnus. O sol salútis. 185.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. Ant. Cum sublevásset óculos * Jesus, et vidísset máximam multitudinem veniéntem ad se, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Oratio.

Concède, quæsumus omnipotens Deus: ut qui ex mérito nostræ actióis affligimur, tuæ grátiae consolatione respirémus. Per Dóminum.

Ad Primam.

Ant. Accépit ergo * Jesus panes, et cum grátias egísset, distribuit discumbéntibus.

Ad Tertiam.

Ant. De quinque pánis * et duóbus píscibus satiávit Dóminus quinque millia hóminum.

Capit. Fratres: Scriptum.

R. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. **V.** Et a verbo áspero. De láqueo. **Gloria. Ipse.**

V. Scápulis suis obumbrábit tibi. **R.** Et sub pen-nis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Ant. Satiávit Dóminus *
quinque mília hóminum
de quinque pánibus et duó-
bus píscibus.

Capitulum. Galat. 4. d.

Lætáre stérilis quæ non
paris: erúmpe et cla-
ma quæ non párturis: quia
multi filii desértæ, magis
quamejus quæ habet virum.

R. br. Scápolis suis *
Obumbrábit tibi. Scápolis.
V. Et sub pennis ejus spe-
rábis. Obumbrábit. **G**lória
Patri. Scápolis.

V. Scuto circúmdabit te
véritas ejus. **R.** Non timé-
bis a timóre noctúrno.

Ad Nonam.

Ant. Illi ergo * hómines
cum vidissent quod fécerat
Jesus signum, intra se di-
cébant: quia hic est vere
Prophéta, qui ventúrus est
in mundum.

Capitulum. Galat. 4. d.

Itaque, fratres, non su-
mus ancillæ filii, sed
liberæ: qua libertáte Chri-
stus nos liberávit.

R. br. Scuto circúmdabit
te * Véritas ejus. Scuto.
V. Non timébis a timóre
noctúrno. Véritas. **G**lória
Patri. Scuto.

V. Angelis suis Deus man-
dávit de te. **R.** Ut custódi-
ant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dominica. 140.
Capit. Fratres: Scriptum. 232.

Hymnus. Audi benígne. **V.** An-
gelis suis. 186.

Ad Magnif. Ant. Súbiit
ergo * in montem Jesus,
et ibi sedébat cum discí-
pulis suis.

**Post Vesperas diei dicuntur
Vesperæ Defunctorum.**

Feria Secunda.

**Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Joánnem.**

Lectio i. Cap. 2. c.

In illo témpore: Prope
erat pascha Judæórum,
et ascéndit Jesus Jerosó-
lymam: et invénit in tem-
plo vendéntes boves, et
oves, et colúmbas. Et ré-
liqua.

**Homilía sancti Augustíni
Epíscopi.**

**Tract. 10. in Joannem,
post initium.**

Quid audívimus fra-
tres? Ecce templum
illud figúra adhuc erat, et
ejécit inde Dóminus omnes
qui sua quærébant, qui ad
núndinas vénerant. Et quæ
ibi vendébant illi? Quæ
opus habébant hómines in
sacrificiis illíus témporis.
Novit enim cáritas vestra,
quod sacrificia illi pópulo
pro ejus carnalitate, et

corde adhuc lapídeo, tália data sunt, quibus tene-rétur, ne in idóla deflúeret: et immolábant ibi sacrificia, boves, oves et colúmbas. Nostis, quia legístis.

R. Vos qui transitúri estis Jordánem, ædificáte altáre Dómino * De lapídibus, quos ferrum non tégit: et offérte super illud holocaústa, et hóstias pacíficas Deo vestro. **V.** Cumque intravéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, ædificáte ibi altáre Dómino. De lapídibus.

Lectio ii.

Non ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerretur in templo: et tamen ejécit inde illos. Quid si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus, si vendétes ea quæ lícita sunt, et contra justítiam non sunt (quæ enim honeste emúntur, non illicite vendúntur) expulit tamen, et non est passus domum oratiónis fieri domum negotiatiónis?

R. Audi Israël præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe: * Et dabo tibi terram fluéntem lac et mel. **V.** Obsérva ígitur, et audi vocem meam:

et inimícus ero inimícis tuis. Et dabo.

Lectio iii.

Si negotiatiónis domus non debet fieri domus Dei, potatiónis debet fieri? Nos autem quando ista díci-mus, strident déntibus suis advérsus nos: et consolátur nos Psalmus, quem audístis: Stridérunt in me déntibus suis. Nóvimus et nos audíre unde curémur: etsi ingeminántur flagélla Christo, quia flagellátur sermo ipsíus. Congregáta sunt, inquit, in me flagélla, et nesciébant. Flagellátus est flagéllis Judæórum: flagellátur blasphemíis falsórum Christianórum: multiplícant flagélla Dómino Deo suo, et nésciunt. Faciámus nos, quantum ipse áduvat. Ego autem, cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam.

R. Sicut fui cum Móyse, ita ero tecum, dicit Dóminus: * Confortáre, et esto robústus: introdúces pópulum meum ad terram lacte et melle manántem. **V.** Noli timére, quóniam tecum sum: ad quaecúmque perrexeris, non dimíttam te, neque derelinquam. Confortáre. Glória Patri. Confortáre.

Ad Bened. Ant. Auferte ista hinc, * dicit Dóminus: et nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et corpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnif. Ant. Sólвите templum hoc, * dicit Dóminus; et post trídium reædificábo illud: hoc autem dicébat de templo corpóris sui.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Deprecatióem nostram, quæsumus Dómine, benígnus exaúdi: et quibus supplicándi præstas afféctum, tríbue defensiónis auxílium. Per Dóminum.

Feria Tertia.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 7. b.

In illo témpore: Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, et docébat. Et mirabántur Judæi. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 29. in Joañ. sub init.

Ille qui latébat, docébat, et palam loquebátur, et non tenebátur. Illud enim ut latéret, erat causa exémpli, hoc potestátis. Sed cum docéret, mirabántur Judæi. Omnes quidem, quantum árbítror, mirabántur, sed non omnes convertébántur. Et unde admirátio? Quia multi nóverant ubi natus, quem ádmodum fúerit educátus. Numquam eum víderant líteras discéntem: audiébant autem de lege disputántem, legis testimónia proferéntem, quæ nemo posset proferre, nisi legísset, nemo légeret, nisi líteras didicísset: et ideo mirabántur. Eórum autem admirátio, magístro facta est insinuándæ áltius veritátis occásio.

R. Quid me quæritis interfícere, hóminem qui vera locútus sum vobis? * Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, cur me cædis? **V.** Multa bona ópera operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere? Si male.

Lectio ii.

Ex eórum quippe admiratióne et verbis, dixit

Dóminus profúndum áli-
quid, et diligéntius ínspeci
et díscuti dígnum. Quid er-
go Dóminus respóndit eis,
admirántibus quómodo sci-
ret lítteras, quas non didí-
cerat? Mea, inquit, doctrí-
na non est mea, sed ejus
qui misit me. Hæc est pro-
fúnditas prima: vidétur
enim paucis verbis quasi
contrária locútus. Non enim
ait: Ista doctrína non est
mea: sed, Mea doctrína
non est mea. Si non tua,
quómodo tua? si tua, quó-
modo non tua? Tu enim
dicis utrúmque: et mea do-
ctrína, et non mea.

R. Addúxi vos per de-
sértum quadragínta annis
ego Dóminus, et non sunt
attríta vestiménta vestra: *
Manna de cœlo plui vobis,
et oblíti estis me, dicit Dó-
minus. **V.** Ego edúxi vos
de terra Ægýpti, et de do-
mo servitútis liberávi vos.
Manna.

Lectio iii.

Si ergo intueámur diligen-
ter quod ipse in exórdio
dicit sanctus Evangelísta:
In princípío erat Verbum,
et Verbum erat apud De-
um, et Deus erat Verbum:
inde pendet hujus solútio
quæstiónis. Quæ est doctrí-
na Patris, nisi Verbum Pa-
tris? Ipse ergo Christus

doctrína Patris, si Verbum
Patris. Sed quia Verbum
non potest esse nullíus, sed
alicújus: et suam doctrínam
dixit seípsum, et non suam,
quia Patris est Verbum.
Quid enim tam tuum quam
tu? et quid tam non tuum
quam tu, si alicújus est,
quod es?

R. Móyses fámulus. 230.

Ad Bened. Ant. Quid me
quæritis * interfícere, hó-
minem qui vera locútus
sum vobis?

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Sacræ nobis, quæsumus
Dómine, observatiónis
jejúnia, et piæ conversatió-
nis augméntum, et tuæ pro-
pitiationis contínuum præ-
stent auxílium. Per Dñm.

Ad Magnif. Ant. Nemo
in eum misit manum: *
quia nondum vénerat hora
ejus.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Miserére Dómine pópulo
tuo, et contínuis tribu-
latiónibus laborántem pro-
pítius respiráre concéde.
Per Dóminum.

Feria Quarta.

**Hodie dicuntur Psalmi Gra-
duales.**

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 9.

In illo témpore: Præter-
iens Jesus, vidit hómi-
nem cæcum a nativité: et
interrogavérunt eum disci-
puli ejus: Rabbi, quis pec-
cávit, hic, aut paréntes ejus,
ut cæcus nascerétur? Et
réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi.

Tract. 44. in Joañem, circa init.

Era quæ fecit Dóminus
noster Jesus Christus,
stupénda atque miránda, et
ópera, et verba sunt: ópera,
quia facta sunt: verba, quia
signa sunt. Si ergo quid
significet hoc quod factum
est, cogitémus: genus hu-
mánum est iste cæcus. Hæc
enim cæcitas cóntigit in
primo hómine per peccá-
tum, de quo omnes origi-
nem dúximus, non solum
mortis, sed étiam iniquitá-
tis. Si enim cæcitas est in-
fidélitas, et illuminátio fi-
des: quem fidélem, quando
venit Christus, invénit?
Quandóquidem Apóstolus
natus in gente prophetá-
rum dicit: Fúimus et nos
aliquándo natúra filii iræ,
sicut et céteri. Si filii iræ,
filii vindíctæ, filii pœnæ,
filii gehénnæ: quómodo na-

túra, nisi quia peccánte pri-
mo hómine vítium pro na-
túra inolévít? Si vítium
pro natúra inolévít, secún-
dum mentem omnis homo
cæcus natus est.

R. Spléndida facta. 231.

Lectio ii.

Venit Dóminus: quid fe-
cit? Magnum mystéri-
um commendávit. Exspuit
in terram, de salíva sua lu-
tum fecit; quia Verbum ca-
ro factum est, et inúnxit
óculos cæci. Inúnctus erat,
et nondum vidébat. Misit
illum ad piscínam, quæ vo-
cátur Síloë. Pertínuit au-
tem ad Evangelístam com-
mendáre nobis nomen hu-
jus piscínæ, et ait: Quod
interpretátur, Missus. Jam
quis sit missus agnóscitis.
Nisi enim ille fuisset mis-
sus, nemo nostrum esset ab
iniquitáte demíssus. Lavit
ergo óculos in ea piscína,
quæ interpretátur, Missus;
baptizátus est in Christo.
Si ergo quando eum in se-
ípso quodámmodo baptizá-
vit, tunc illuminávit: quan-
do inúnxit, fortásse cate-
chúmenum fecit.

R. Ecce mitto. 231.

Lectio iii.

Audístis grande mystéri-
um. Interroga hómi-
nem: Christiánus es? Re-
spóndet tibi: Non sum. Si

pagānus es, aut Judæus? Si autem díxerit, Non sum: adhuc quæris ab eo, Catechúmenus, an fidélis? Si respónderit tibi, Catechúmenus: inúñctus est, nondum lotus. Sed unde inúñctus? Quære, et respóndet. Quære ab illo, in quem credat? Eo ipso quo catechúmenus est, dicit, In Christum. Ecce modo loquor et fidélibus et catechúmenis. Quid dixi de sputo et luto? Quia Verbum caro factum est; hoc Catechúmeni aúdiunt: sed non eis súfficit ad quod inúñcti sunt: festinent ad lavácrum, si lumen inquirunt.

R. Atténdite pópule. 232.

Ad Bened. Ant. Rabbi, quid peccávit * homo iste, quod cæcus natus est? Respóndit Jesus, et dixit: Neque hic peccávit, neque párentes ejus: sed ut manifesténtur ópera Dei in illo.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Deus, qui et justis præmia meritórum, et peccatóribus per jejúnium véniam præbes: miserére supplicibus tuis; ut reátus nostri conféssio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Ille homo * qui dicitur Jesus, lu-

tum fecit ex sputo, et linívit óculos meos, et modo vídeo.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Páteant aures misericórdiæ tuæ Dómine precibus supplicántium: et ut peténtibus desideráta concédas; fac eos quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum nostrum.

Feria Quinta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 7. b.

In illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naïm: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 5. Comment. in Lucæ cap. 7. post initium.

Et hic locus ad utrámque redúndat grátiam; et ut cito flecti divínam misericórdiam matris víduæ lamentatióne credámus, ejus præcípue, quæ únici filii vel labóre, vel morte frangátur; cui tamen víduæ gravitátis méritum exsequiárum turba concíliet: et ut hanc víduam populórum turba septam, plus víderi esse quam féminam,

quæ resurrectionem únici et adolescéntis fílii suis lácrimis merúerit impetráre: eo quod sancta Ecclésia pópulum juniórem a pompa fúneris atque a suprémis sepúlchri, suárum révocet ad vitam contemplatióne lacrimárum: quæ flere prohibétur eum, cui resurrectio debebátur.

R. Locútus est. 227.

Lectio ii.

Qui quidem mórtuus in lóculo materiálibus quatuor ad sepúlchrum ferebátur eleméntis, sed spem resurgéndi habébat, quia ferebátur in ligno. Quod etsi nobis ante non próderat, tamen posteáquam Jesus id tétigit, proficere cœpit ad vitam: ut esset indício, salutem pópulo per crucis patíbulum refundéndam. Audíto igitur Dei verbo, steterunt acérbi illi fúneris portitóres, qui corpus humanum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, suprémí fúneris instruménto, jacémus exánimes, cum vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat, vel frigidus humor exúndat, vel pigra quadam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum; vel concréta no-

ster spíritus labe, puræ lucis vácuus mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres. **R.** Stetit. 228.

Lectio iii.

Sed quamvis supréma mortis spem vitæ omnis aboléverint, et tímulo próxima córpora jáceant defunctorum: verbo tamen Dei jam mórtua resúrgunt cadávera: vox redit, rédditur fílius matri, revocátur a tímulo, erípitur a sepúlchro. Quis iste est tímulus tuus, nisi mali mores? Tímulus tuus perfidia est: sepúlchrum tuum guttur est. Sepúlchrum enim patens, est guttur eórum, unde verba mórtua proferúntur. Ab hoc sepúlchro te liberat Christus: ab hoc tímulo surges, si aúdias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ lácrimis ipse laváre non possis; fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro singulis tamquam pro úniciis filiis vídua mater intérvénit. Compátitur enim quodam spirítáli dolore natúræ, cum suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

R. Cantémus Dño. 228.

Ad Bened. Ant. Ibat Jesus * in civitátem, quæ vocátur Naïm: et ecce defún-

ctus efferebátur fílius úní-
cus matris suæ.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Præsta, quæsumus omni-
potens Deus: ut quos
jejúnia votíva castigant,
ipsa quoque devótio sancta
lætíficet; ut terrénis affécti-
bus mitigátis, facílius coelés-
tia capiámus. Per Dñm.

**Ad Magnif. Ant. Prophé-
ta magnus * surréxit in no-
bis, et quia Deus visitávit
plebem suam.**

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Pópuli tui Deus institútor
et rector, peccáta, qui-
bus impugnátur, expélle:
ut semper tibi plácitus, et
tuo munímine sit secúrus.
Per Dóminum.

Feria Sexta.

**Léctio sancti Evangélíi se-
cúndum Joánnem.**

Lectio i. Cap. 11.

In illo témpore: Erat qui-
dam languens Lázarus
a Bethánia, de castélló Ma-
ríæ et Marthæ soróris ejus.
Et réliqua.

**Homilía sancti Augustíni
Epíscopi.**

Tract. 49. in Joañem, post init.

In superióri lectione
meminístis, quod Dó-
minus éxiit de mánibus

eórum, qui lapidáre illum
volúerant, et discéssit trans
Jordánem, ubi Joánnes ba-
ptizábat. Ibi ergo Dómino
constitúto, infirmabátur in
Bethánia Lázarus: quod
castéllum erat próximum
Jerosólymis. María autem
erat, quæ unxit Dóminum
unguénto, et extérsit pedes
ejus capíllis suis, cujus
frater Lázarus infirmabá-
tur. Misérunt ergo soróres
ejus ad eum. Jam intelligi-
mus quo misérunt, ubi erat
Jesus: quóniam absens
erat, trans Jordánem scí-
licet. Misérunt ad Dómi-
num, nuntiántes quod ægro-
táret frater eárum, ut si di-
gnaréture, veníret, et eum
ab ægrítudine liberáret. Ille
dístulit sanáre, ut posset re-
suscitáre. **R.** In mari. 229.

Lectio ii.

Quid ergo nuntiavérunt
soróres ejus? Dómine,
ecce quem amas infirmá-
tur. Non dixerunt, Veni:
amánti enim tantúmmodo
nuntiándum fuit. Non ausæ
sunt dicere: Veni, et sana:
non ausæ sunt dicere, Ibi
jube, et hic fiet. Cur enim
non et istæ, si fides illíus
centuriónis inde laudátur?
Ait enim: Non sum dignus
ut intres sub tectum meum:
sed tantum dic verbo, et sa-
nabitur puer meus. Nihil

horum istæ, sed tantúmmodo: Dómine, ecce quem amas infirmátur. Súfficit ut nóveris: non enim amas, et déseris.

R. Qui persequébántur. 229.

Lectio iii.

Dicit áliquis: Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, et a Dómino sic amabátur? Aúdiat eum dicéntem: Non veni vocáre justos, sed peccátóres. Si enim peccátóres Deus non amáret, de cœlo ad terram non descénderet. Aúdiens autem Jesus, dixit eis: Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei. Talis glorificátio ipsíus non ipsum auxit, sed nobis prófuit. Hoc est ergo quod ait, Non est ad mortem: quia et ipsa mors non erat ad mortem, sed pótius ad miráculum: quo facto créderent hómines in Christum, et vitárent veram mortem. Sane vidéte quemádmódum tamquam ex oblíquo Dóminus Deum se dixit: propter quosdam qui negant Fílium Dei Deum esse.

R. Móyses fámulus. 230.

Ad Bened. Ant. Lázarus amícus noster * dormit: eámus, et a somno excitémus eum.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis: præsta, quæsumus; ut Ecclésia tua et ætérnis proficiat institútis, et temporálibus non destituátur auxiliis. Per Dóminum.

Hodie dic. Psalmi Pœnit.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * si fuísses hic, Lázarus non esset mórtuus: ecce jam foetet quatríduánus in monuménto.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus: ut qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

S a b b a t o.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 8. b.

In illo témpore: Locútus est Jesus turbis Judæórum, dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 34. in Joánnem, post init.

Quod ait Dóminus, Ego sum lux mundi; cla-

rum puto esse eis, qui habent óculos, unde hujus lucis participes fiant; qui autem non habent óculos, nisi in sola carne, mirántur quod dictum est a Dómino Jesu Christo: Ego sum lux mundi. Et forte non desit qui dicat apud semetípsum: Numquid forte Dóminus Christus est sol iste, qui ortu et occásu péragit diem? Non enim defuérunt hæretici, qui ista sensérunt. Manichæi solem istum óculis cárneis visibilem, expósitum et públicum non tantum homínibus, sed étiam pecóribus ad vidéndum Christum Dóminum esse putavérunt.

R. Spléndida facta. 231.

Lectio ii.

Sed cathólicæ Ecclésiæ recta fides improbat tale comméntum, et diabólicam doctrínam esse cognóscit: nec solum agnóscit credéndum, sed in quibus potest convíncit étiam disputándum. Improbémus itaque hujusmodi errórem, quem sancta ab inítio anathematizávit Ecclésia. Non arbitrémur Dóminum Jesum Christum hunc esse solem, quem vidémus oríri ab Oriénte, occídere in Occidénte: cujus cúrsui nox succédit, cujus rádii nube obumbrán-

tur: qui certa de loco in locum motióne cómmigrat. Non est hoc Dóminus Christus. Non est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

R. Ecce mitto. 231.

Lectio iii.

Est ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intelligere cupiámus, ipsam sitiámus, ut ad ipsam duce ipsa aliquándo veniámus: et in illa ita vivámus, ut numquam omnino moriámur. Ista enim lux est, de qua prophetia olim præmissa ita in Psalmo cécinit: Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Advértite quid de tali luce antíquus sanctórum hóminum Dei sermo præmiserit. Hómines, inquit, et juménta salvos fácies Dómine: sicut multiplicata est misericórdia tua Deus.

R. Atténdite pópule. 232.

Ad Bened. Ant. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris: sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Fiat Dómine, quæsumus, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiónis

affectus: quia tunc nobis
próderunt suscep̃ta jejúnia,
si tuæ sint plácita pietáti.
Per Dóminum.

~~~~~

S a b b a t o
ante **Dominicam Passionis.**

Ad Vesperas.

Capitulum. Hebr. 9. c.

Fratres: Christus assi-
stens Póntifex futuró-
rum bonórum, per ámplius
et perféctius tabernáculum
non manu factum, id est,
non hujus creatiónis: neque
per sánguinem hircórum,
aut vitulórum, sed per pró-
prium sánguinem introívit
semel in Sancta, æténa red-
emptióne invénta.

Hymnus.

Vexílla regis pródeunt:
Fulget Crucis mysté-
rium,

Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sáanguine.

Impléta sunt quæ cón-
cinit

David fidéli cármine,
Dicéndo natióibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,

Elécta digno stípíte
Tam sancta membra tán-
gere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adaúge grátiam,
Reisque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Collaúdet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largiris, adde præmium.
Amen.

℣. Eripe me Dómine ab
hómine malo. ℞. A viro
iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Ego sum
* qui testimónium perhí-
beo de meípso: et testimó-
nium pérhibet de me, qui
misit me Pater.

Oratio.

Quæsumus omnipotens
Deus, familiam tuam
propítius réspice: ut te lar-
giénte, regátur in córpore;
et te servánte, custodiátur
in mente. Per Dóminum.

Ab hoc Sabbato usque ad Fe-
riam ii. post Octavam Penteco-
stes, non fiunt cõmemoraciones
consuetæ de Cruce, de S. Maria,
et aliæ in Psalterio positæ.

Ad Completorium in ℞. br.
non dicitur Glória Patri. in Of-
ficio feriali usque ad Feriam
quintam in Cœna Domini.

Egredimini et videte filiz Sion regem

Salomonem in diademate. Cant. 3. u.

JMSch
1895

Et bludebant ei, dicentes: Ascende

calve, ascende calve. IV. Regum 2. 3.

DOMINICA DE PASSIONE.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

Hódie si vocem Dómini audiéritis, *
Nolíte obduráre
corda vestra.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hoc Invitatorium dicitur usque ad Feriam quintam in Coena Domini, etiam in feriali Officio.

In Psalmo Hódie si vocem. omittitur, et repetitur a Choro Invitatorium: deinde sequitur Sicut in exacerbatióne.

In fine hujus Psalmi non dicitur Glória Patri. hoc tempore Passionis, nisi in festis; sed repetitur Invitatorium, ut alias, in fine. Quod etiam servatur in Responsoriis ad Matutinum, et in Respons. brev. Horarum, ubi similiter repet. Responsorium.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Laúream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vicerit.

**De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.**

**Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat:
Multifórmis proditoris
Ars ut artem fálleret,**

Et medélam ferret inde,
Hostis unde láserat.

**Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.**

**Vagit infans inter arcta
Cónditus præsepia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.**

**Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.**

**Ad Nocturnos, omnia ut in
Psalterio. V. Erue a frámea. et
alii VV. ibid. temp. Passionis.**

In I. Nocturno.

**Incipit liber Jeremiæ Pro-
phétæ.**

Lectio i. Cap. 1.

Verba Jeremiæ filii
Helciæ, de sacer-
dótibus, qui fué-
runt in Anathoth, in terra
Bénjamin. Quod factum est
verbum Dómini ad eum in
diébus Josiæ filii Amon re-
gis Juda, in tertiodécimo
anno regni ejus. Et factum
est in diébus Jóakim filii

Josíæ regis Juda, usque ad consumationem undécimi anni Sedeciæ filii Josíæ regis Juda, usque ad transmigrationem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsqvam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi, A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum.

R. Isti sunt dies, quos observáre debétis tempóribus suis: * Quartadécima die ad vésperum Pascha Dómini est: et in quinta-décima solemnitátem celebrábitis altíssimo Dómino. **V.** Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israél, et dices ad eos. Quartadécima.

Hoc Responsorium non dicitur infra Hebdomadam.

Lectio ii.

Et dixit Dóminus ad me: Noli dicere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: et univér-sa, quæcúmque mandávero tibi, loqueris. Ne timeas a fácie eórum: quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum: et dixit Dóminus

ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Quid tu vides Jeremía? Et dixi: Virgam vigilántem ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me: Bene vídisti, quia vigilábo ego super verbo meo, ut fáciam illud. Et factum est verbum Dómini secúndo ad me, dicens: Quid tu vides? Et dixi: Ollam succénsam ego vídeo, et fáciem ejus a fácie Aquilónis.

R. Multiplicáti sunt qui trébulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus: * Exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus. **V.** Nequándo dicat inimícus meus, Præválui advér-sus eum. Exsúrge.

Lectio iii.

Et dixit Dóminus ad me: Ab Aquilóne pandétur malum super omnes habitatóres terræ. Quia ecce ego convocábo omnes cognationes regnórum Aquilónis, ait Dóminus: et vénient, et ponent unusquisque sólum suum in intróitu portárum Jerúsalem, et super omnes muros ejus in

circúitu, et super univérſas urbes Juda. Et loquar iudicia mea cum eis super omnem malítiam eórum, qui dereliquerunt me, et liberaverunt diis aliénis, et adoraverunt opus mánuum suárum. Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munitam, et in columnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, príncipibus ejus, et sacerdotibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

R. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me?
* Réſpice, et exaúdi me, Dómine Deus meus. **V.** Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo. **Réſpice. Usquequo.**

In II. Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 9. de Quadrag.

Lectio iv.

n ómnibus, dilectíssimi, solemnitatibus christiánis, non igno-

rámus paschále sacraméntum esse præcípuum: cui condígne et cóngrue suscipiéndó, totíus quidem nos témporis institúta refórmanť: sed devotióne nostram præſéntes vel máxime dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacraménto sci-mus esse contíguos. In quibus mérito a sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritus sancti majóra sunt ordináta jejúnia: ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait: Si compátimur, et conglorificábimur. Certa atque secúra est expectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ passiónis.

R. Deus meus es tu, ne discédas a me: *** Quóniam** tribulátio próxíma est, et non est qui ádjuvet. **V.** Tu autem Dómine ne elongáveris auxili-um tuum a me: ad defensióne meam áspice. **Quóniam.**

Lectio v.

Nemo est, dilectíssimi, cui per conditióne témporis societas hujus glóriæ denegétur, tamquam tranquillitas pacis vácu- sit occasi-óne virtútis. Apósto-

lus enim prædicat, dicens: Omnes qui pie volunt vivere in Christo, persecutió-nem patiéntur: et ideo numquam deest tribulatio persecutió-nis, si numquam desit observántia pietátis. Dóminus enim in exhortatió-nibus suis dicit: Qui non accipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Nec dubitare debémus, hanc vocem non solum ad discipulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totámque Ecclesiám pertinére, quæ salutare suum in his qui áderant, universá-liter audiébat.

R. In te jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discé-das a me: * Quóniam tribulatio próxima est, et non est qui ádjuvet. [**V.** Salva me ex ore leónis, et a cór-nibus unicórnium humili-tátem meam. Quóniam.

Lectio vi.

Sicut ergo totius est córporis pie vivere, ita totius est témporis crucem ferre: quæ mérito ferri unicuique suadétur, quia propriis modis atque mensúris ab unoquoque tolerátur. Unum nomen est persecutió-nis, sed non una est causa certáminis: et plus plerúmque periculi est in in-

sidiatóre occúlto, quam in hoste manifestó. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus eruditus, pie veraciterque dicébat: Nonne tentatio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur, verum étiam; salva incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollitur. Sed cum caro concupiscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem; præsidio crucis Christi mens ratio-nális instrúitur, nec cupiditátibus nóxiis illécta conséntit, quóniam continéntiæ clavis, et Dei timóre transfigitur.

R. In próximo est tribulatio mea Dómine, et non est qui ádjuvet; ut fódiant manus meas et pedes meos: libera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. **V.** Erue a frámea Deus ánimam meam, et de manu canis únicam meam. Ut. **In próximo.**

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 8. f.

In illo témpore: Dicébat Jesus turbis Judæórum:

Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homilia 18. in Evangelia.

Pensáte, fratres carísimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, et dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis pótérat peccátóres justificáre. Sed terríbile est valde, quod súbditur: Qui ex Deo est, verba Dei audit: proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, et audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est: intéroget se unusquisque, si verba Dei in aure cordis pécipit; et intélliget unde sit. Cœléstem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétère, própria largíri.

R. Tota die contristátus ingrediébar Dómine: quóniam ánima mea compléta est illusió nibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. **V.** Amíci

mei et próximi mei advérsus me appropinquavérunt et stetérunt: et qui juxta me erant, de longe stetérunt. Et vim.

Lectio viii.

Penset ergo apud se unusquisque vestrum, si hæc vox Dei in cordis ejus aure conváluit, et quia jam ex Deo sit, agnóscit. Nam sunt nonnúl li, qui præcépta Dei nec aure córporis percípere dignántur. Et sunt noñúl li, qui hæc quidem córporis aure percípiunt, sed nullo ea mentis desidério complectúntur. Et sunt nonnúl li, qui libénter verba Dei suscípiunt, ita ut étiam in flétibus compungántur, sed post lacrimárum tempus ad iniquitátem rédeunt. Hi profécto verba Dei non aúdiunt, qui hæc exercére in ópere contémnunt. Vitam ergo vestram, fratres caríssimi, ante mentis óculos revocáte, et alta consideratióne pertiméscite hoc quod ex ore Veritátis sonat: Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

R. Ne avértas faciém tuam a púero tuo Dómine: * Quóniam tribulor, velóci ter exaúdi me. **V.** Inténde ánimæ meæ, et libera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio ix.

Sed hoc quod de réprobis Véritas lóquitur, ipsi hoc de semetípsis réprobi iníquis suis opéribus osténdunt: nam séquitur: Respondérunt igitur Judæi et dixerunt ei: Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes? Accépta autem tanta contumélia, quid Dóminus respóndeat, audiámus: Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Quia enim Samaritánus interpretátur custos: et ipse veráciter custos est, de quo Psalmísta ait: Nisi Dóminus custodíerit civitátem, in vanum vígilant qui custódiunt eam: et cui per Isaíam dícitur: Custos quid de nocte? custos quid de nocte? respondére nóluit Dóminus: Samaritánus non sum; sed, Ego dæmónium non hábeo. Duo quippe ei illáta fuérunt: unum negávit, áliud tacéndo consénsit.

R. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me.

V. Fiant viæ eórum tene-

bræ et lúbricum: et Angelus Dómini pérsequens eos. Et omnis. Quis dabit.

Ad Laudes.

Ant. 1. Vide Dñe * afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus meus.

Ps. Miserére. cum reliqu. 177.

2. In tribulatióne * invocávi Dóminum, et exaudívit me in latitúdine.

3. Judicásti Dómine * causam ánimæ meæ, defénzor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

4. Pópule meus * quid feci tibi, aut quid moléstus fui? respónde mihi.

5. Numquid rédditur * pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Capitulum. Hebr. 9. c.

Fratres: Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manu factum, id est, non hujus creatiόνis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérra redemptiône invénta.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perpégit,
Tempus implens córporis,
Sponte libera Redemptor
Passiόνí déditus,

Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mun-
    dus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulcelignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni corpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérstas. Amen.

℣. Eripe me de inimícis
meis Deus meus. **℞.** Et
ab insurgéntibus in me lí-
bera me.

Ad Bened. Ant. Dicébat
Jesus * turbis Judæórum,

et princípibus sacerdotum:
Qui ex Deo est, verba Dei
audit: proptérea vos non
audítis, quia ex Deo non
estis.

Oratio.

Quæsumus omnipotens
Deus, famíliam tuam
propítius réspice: ut te lar-
giénte, regátur in corpore;
et te servánte, custodiátur
in mente. Per Dóminum.

Ad Primam.

Ant. Ego dæmónium non
hábeo, * sed honorífico Pa-
trem meum, dicit Dóminus.

℞. br. Christe Fili Dei
vivi, * Miserére nobis. Chri-
ste. **℣.** Qui sedes ad dexte-
ram Patris. Miserére nobis.
Repetitur. Christe Fili Dei
vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe, ad-
juva nos. **℞.** Et líbera nos
propter nomen tuum.

**Ad Absolutionem Capituli, Le-
ctio brevis. Fáciem meam. ut in
Psalt. 33. Et dicitur in Dominica
et Feriis usque ad Feriam V. in
Cœna Domini exclusive.**

Ad Tertiam.

Ant. Ego glóriam meam
* non quæro: est qui quæ-
rat, et júdicet.

Capit. Fratres: Christus.
ut supra. 250.

℞. br. Erue a frámea *
Deus ánimam meam. Erue.
℣. Et de manu canis úni-

cam meam. Deus ánimam.
Erue a frámea.

Y. De ore leónis líbera me Dómine. **R.** Et a córnibus unicórnium humili-tátem meam.

Ad Sextam.

Ant. Amen, amen dico vobis: * si quis sermónem meum serváverit, mortem non gustábit in ætérnum.

Capitulum. Hebr. 9. d.

Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquiná-tos sanctificat ad emunda-tiónem carnis: quanto ma-gis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semet-ípsam óbtulit immaculátum Deo, emundábit conscién-tiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

R. br. De ore leónis * Líbera me Dómine. De ore. **Y.** Et a córnibus uni-córnium humilitátem me-am. Líbera. **De ore.**

Y. Ne perdas cum ím-piis Deus ánimam meam. **R.** Et cum viris sánguini-vitám meam.

Ad Nonam.

Ant. Tulérunt lápidés * Judæi ut jácerent in eum: Jesus autem abscondit se, et exívit de templo.

Capitulum. Hebr. 9. d.

Et ideo novi Testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptió-nem eárum prævaricatió-num, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissió-nem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis in Christo Jesu Dómino no-stro.

R. br. Ne perdas cum ímpiis * Deus ánimam me-am. Ne perdas. **Y.** Et cum viris sánguini-vitám me-am. Deus. **Ne perdas.**

Y. Eripe me Dómine ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dom. 140.

Capit., Hymn. et Y. ut supra 243.

Ad Magnif. Ant. Abra-ham pater vester * exsul-távit ut vidéret diem meum: vidit, et gávisus est.

Hymni, Y Y. et R R. br. supra-dicta dicuntur etiam in Domi-nica Palmarum, et in feriali Officio, usque ad Feriam IV. majoris Hebdomadæ.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

Feria Secunda.

Invitat. et Hymnus ut in Dom. Pass. 245.

Ant. et Ps. Feriæ II. cum Y. de tempore Passionis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio i. Cap. 7. c.

In illo tempore: Misérunt principes et pharisæi ministros, ut apprehenderent Jesum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 31. in Joann. circa med.

Quomodo apprehenderent adhuc nolentem? Quia ergo non poterant apprehendere nolentem, missi sunt ut audirent docentem. Quid docentem? Dicit ergo Jesus: Adhuc modicum tempus vobiscum sum. Quod modo vultis facere, facturi estis; sed non modo, quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo? Quia adhuc modicum tempus vobiscum sum, et tunc vado ad eum qui me misit. Implere debeo dispensationem meam, et sic pervenire ad passionem meam.

R. Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu contra legem agentis, et iniqui: * Quoniam tu es patientia mea. **V.** Deus meus ne elongeris a me: Deus meus in auxilium meum respice. Quoniam.

Lectio ii.

Quæretis me, et non invenietis, et ubi sum ego,

vos non potestis venire. Hic jam resurrectionem suam prædixit: noluerunt enim agnoscere præsentem, et postea quæsierunt, cum viderent in eum multitudinem jam credentem. Magna enim signa facta sunt etiam cum Dominus resurrexit, et ascendit in cælum. Tunc per discipulos facta sunt magna: sed ille per illos, qui et per seipsum: ipse quippe illis dixerat: Sine me nihil potestis facere. Quando claudus ille, qui sedebat ad portam, ad vocem Petri surrexit, et suis pedibus ambulavit, ita ut homines mirarentur, sic eos allocutus est Petrus, quia non in sua potestate ista fecit, sed in virtute illius, quem ipsi occiderunt. Multi compuncti dixerunt, Quid faciemus?

R. Qui custodiébant animam meam, consilium fecerunt in unum, dicentes: Deus dereliquit eum, * Persequimini et comprehendite eum: quia non est qui liberet eum: Deus meus ne elongeris a me: Deus meus in adiutorium meum intende. **V.** Omnes inimici mei adversum me cogitabant mala mihi: verbum iniquum mandaverunt adversum me, dicentes. Persequimini.

Lectio iii.

Vidérunt enim se ingénti crimine impietátis adstrictos, quando illum occidérunt, quem venerári et adoráre debuérunt: et hoc putábant esse inexpliábile. Magnum enim fácinus erat, cujus considerátio illos fáceret desperáre: sed non debébant desperáre, pro quibus in cruce pendens Dóminus est dignátus oráre. Díxerat enim: Pater ignósce illis, quia nésciunt quid faciunt. Vidébat quosdam suos inter multos aliénos: illis jam petébat véniam, a quibus adhuc accipiébat injúriam. Non enim attendébat quod ab ipsis moriebátur, sed quia pro ipsis moriebátur.

R. Pacífice loquebántur mihi inimíci mei, et in ira molésti erant mihi: * Vidísti Dómine, ne síleas, ne discédas a me. **V.** Ego autem cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam. Vidísti. Pacífice.

Ad Laudes.

Ant. et Ps. de Psalt. 66.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivén-

tium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípите.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit nativitas;
Et supérni membra regis
Tende miti stípите.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo naúfrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;

Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

V. Eripe me de inimícis
meis Deus meus. **R.** Et
ab insurgéntibus in me lí-
bera me.

Ad Bened. Ant. In die
magno * festivitátis stabat
Jesus, et clamábat dicens:
Si quis sitit, véniat ad me,
et bibat.

Deinde dic. *Preces.* 69.

Oratio.

Sanctífica, quæsumus Dó-
mine, nostra jejúnia: et
cunctárum nobis indulgén-
tiam propítius largíre cul-
párum. Per Dóminum.

Hodie dic. *Officium Defunct.*

Ad Horas Ant. Cap. R.R. br.,
Preces ut in Psalt.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. ut in Psalt. 144.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Tu autem, Dómine Sá-
baoth, qui júdicas ju-
ste, et probas renes et cor-
da, vídeam ultiónem tuam
ex eis: tibi enim revelávi
causam meam, Dómine
Deus meus.

Hymnus.

Vexílla regis pródeunt:
Fulget Crucis mysté-
rium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucrónē diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sáanguine.

**Impléta sunt quæ cón-
cinit**

David fidéli cármine,
Dicéndo natió nibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípíte
Tam sancta membra tán-
gere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sáculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adaúge grátiam,
Reisque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Collaúdet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

V. Eripe me Dómine ab
hómīne malo. **R.** A viro
iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Si quis
sitit, * véniat ad me, et bi-
bat: et de ventre ejus fluent
aquæ vivæ, dicit Dóminus.

Deinde dic. *Preces.* 146.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine,
pópulo tuo salútem
mentis et córporis: ut bo-

nis opéribus inhæréndo, tua semper mereátur protectióne deféndi. Per Dñm.

Capitula prædicta dicuntur in feriali Officio usque ad Feriam IV. majoris Hebdomadæ: Ant. vero per Horas usque ad Domin. in Palmis.

Feria Tertia.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio i. Cap. 7.

In illo témpore: Ambulabat Jesus in Galilæam: non enim volébat in Judæam ambulare, quia quærebant eum Judæi interficere. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 28. in Joannem.

In isto Evangelii capitulo, fratres, Dóminus noster Jesus Christus secundum hóminem se plurimum commendávit fidei nostræ. Etenim semper hoc egit dictis et factis suis, ut Deus credátur et homo: Deus qui nos fecit, homo qui nos quæsívit: Deus cum Patre semper, homo nobiscum ex témpore. Non enim quæreret quem fécerat, nisi fieret ipse quod fécerat. Verum hoc mementóte, et de córdibus vestris nolite dimittere: sic esse Christum hóminem factum, ut non destíterit Deus esse.

Manens Deus accépit hóminem, qui fecit hóminem.

R. Adjutor et suscëptor meus es tu Dómine: et in verbum tuum sperávi: * Declináte a me maligni: et scrutábor mandáta Dei mei. **V.** Iníquos ódio hábui: et legem tuam diléxi. Declináte a me.

Lectio ii.

Quando ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidísse putándus est, sed exémpulum infirmitáti præbuisse. Ille enim quando voluit, deténtus est: quando voluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est, fideles ejus, qui non habérent illam potestátem, quam habébat ipse Deus noster: quod latébat, quod se tamquam ne occiderétur, occultábat, hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus úti-que membris suis ipse erat.

R. Docébo iníquos vias tuas: et ímpii ad te converténtur: * Líbera me de sanguínibus, Deus Deus salútis meæ. **V.** Dómine lábia mea apéries: et os meum annuntiábit laudem tuam. Líbera.

Lectio iii.

Non enim Christus in cápite, et non in cópore: sed Christus totus in cápite,

et in corpore. Quod ergo membra ejus, ipse: quod autem ipse, non continuo membra ejus. Nam si non ipsi essent membra ejus, non diceret Saulo: Quid me perséqueris? Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, id est, fideles ejus, in terra persequébatur. Nóluit tamen dicere sanctos meos, servos meos, postrémo honorabílius, fratres meos: sed me, hoc est membra mea, quibus ego sum caput.

R. Ne perdas cum impiis Deus ánimam meam, et cum viris sánguinem vitam meam: * Rédimé me Dómine. **V.** Eripe me Dómine ab hómine malo, a viro iníquo libera me. Rédimé. **Ne** perdas.

V. Eripe me de inimícis meis Deus meus. **R.** Et ab insurgéntibus in me libera me.

Ad Bened. Ant. Tempus meum * nondum advénit, tempus autem vestrum semper est parátum.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Nostra tibi, Dómine quæsumus, sint accépta júnia: quæ nos et expiándo, grátia tua dignos effícient, et ad remédia perducánt æténa. Per Dñm.

V. Eripe me Dómine ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Vos ascéndite * ad diem festum hunc: ego autem non ascéndam, quia tempus meum nondum advénit.

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum: ut in diébus nostris et mérito et número pópulus tibi sérvians augeátur. Per Dóminum nostrum.

Feria Quarta.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 10. d.

In illo témpore: Facta sunt encænía in Jerosólymis: et hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 48. in Joañem, circa init.

Encænía festívitás erat dedicatiónis templi. Græce enim cænon dicitur novum. Quandocúmque novum áliquíd fúerit dedicátum, encænía vocántur.

Jam et usus habet hoc verbum. Si quis nova túnica induátur, encæniáre dicitur. Illum enim diem, quo templum dedicátum est, Judæi solémniter celebrábant: ipse dies festus agebátur, cum ea quæ lecta sunt, locútus est Dóminus.

R. Tota die. 249.

Lectio ii.

Hiems erat, et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumderunt ergo eum Judæi, et dicebant ei: Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Non veritátem desiderábant, sed calúmniam præparábant. Hiems erat, et frígidi erant: ad illum enim divínus ignem accédere pigri erant. Si accédere est crédere: qui credit, accédit: qui negat, recédit. Non movétur ánima pédibus, sed afféctibus.

R. Ne avértas. 249.

Lectio iii.

Frigúerant diligéndi caritáte, et ardébant nocéndi cupiditáte. Longe áberant, et ibi erant: non accedébant credéndo, et premébant persecuéndo. Quærébant audíre a Dómino, Ego sum Christus: et fortásse de Christo secúndum

hóminem sapiébant. Prædicavérunt enim prophétæ Christum: sed divinitátem Christi et in prophétis et in ipso Evangélio nec hæretici intélligunt: quanto minus Judæi, quámdu velámen est super cor eórum?

R. Quis dabit. 250.

Y. Eripe me de inimícis meis Deus meus. **R.** Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. Oves meæ * vocem meam aúdiunt: et ego Dóminus agnóscó eas.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Sanctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra: et quibus devotiónis præstas afféctum, præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum.

Y. Eripe me Dómine ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Multa bona ópera * operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere?

Deinde dic. Preces. 146.

Oratio.

Adésto supplicatióibus nostris omnípotens Deus: et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges,

consuétæ misericórdiæ tribue benígnus effectum. Per Dóminum.

~~~~~  
**Feria Quinta.**

**Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.**

**Lectio i. Cap. 7. f.**

**I**n illo témpore: Rogábat Jesum quidam de pharisæis ut manducáret cum illo. Et ingressus domum pharisæi discúbuit. Et reliqua.

**Homilia S. Gregórii Papæ.**

**Homilia 33. in Evangelia.**

**C**ogitánti mihi de Maríæ Magdalénæ pœniténtia, flere magis libet, quam áliquid dícere. Cujus enim vel sáxæum pectus illæ hujus peccatricis lácrimæ ad exémpulum pœniténdi non emólliant? Considerávit namque quid fecit, et nóluit moderári quid fáceret. Super convivántes ingressa est, non jussa venit, inter épulas lácrimas obtulit. Dísците quo dolóre ardet, quæ flere et inter épulas non erubéscit.

**R.** Deus meus éripe me de manu peccatóris: et de manu contra legem agéntis, et iníqui: \* Quóniam tu es patiéntia mea. **V.** Deus meus ne elongéris a me:

Deus meus in auxílium meum respice. Quóniam.

**Lectio ii.**

**H**anc vero, quam Lucas peccatricem mulierem, Joánnes Maríam nóminat, illam esse Maríam crédimus, de qua Marcus septem dæmónia ejécta fuisse testátur. Et quid per septem dæmónia, nisi univérsta vítia designántur? Quia enim septem diébus omne témpus comprehénditur, recte septenário número univérsitas figurátur. Septem ergo dæmónia María hábuit, quæ univérsis vítiis plena fuit.

**R.** Multiplicáti sunt qui tribulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus: \* Exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus. **V.** Nequándo dicat inimicus meus, Præválui advérsus eum. Exsúrge.

**Lectio iii.**

**S**ed ecce quia turpitúdinis suæ máculas aspéxit, lavánda ad fontem misericórdiæ cucúrrit, convivántes non erúbuit. Nam quia semetípsam gráviter erubescébat intus, nihil esse crédidit, quod verecundarétur foris. Quid ergo mirámur fratres? Maríam veniéntem, an Dóminum suscipiéntem? Suscipiéntem



dicam, an trahéntem? Sed mélius trahéntem dicam, et suscipiéntem: quia nímírum ipse eam per misericórdiam traxit intus, qui per mansuetúdinem suscepit foris.

**R.** Usquequo exaltábitur inimícus meus super me?

\* Réspice, et exaúdi me, Dómine Deus meus. **V.** Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo. Réspice. **Usquequo.**

**V.** Eripe me de inimícis meis Deus meus. **R.** Et ab insurgéntibus in me líbera me.

**Ad Bened. Ant.** Magíster dicit: \* Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discíplis meis.

**Deinde dic. Preces.** 69.

### Oratio.

**P**ræsta, quæsumus omnípotens Deus: ut dígnitas conditiónis humánæ per iñmoderántiam sauciáta, medicínalis parsimóniæ stúdio reformétur. Per Dñm.

**V.** Eripe me Dómine ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me.

**Ad Magnif. Ant.** Desidério desiderávi \* hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar.

**Deinde dic. Preces.** 146.

### Oratio.

**E**sto, quæsumus Dómine, propítius plebi tuæ: ut, quæ tibi non placent, respuéntes, tuórum pótius repleántur delectatióibus mandatórum. Per Dñm.

### Feria Sexta.

**Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.**

### Lectio i. Cap. 11. f.

**I**n illo témpore: Collegérunt pontífices et pharisæi concílium advérsus Jesum, et dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et réliqua.

**Homilía sancti Augustíni Epíscopi.**

**Tractat. 49. in Joannem, sub finem.**

**P**ontífices et pharisæi sibi consulébant: nec tamen dicébant, Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodo nocérent, ut pérderent, quam quómodo sibi consulérent, ne pérírent: et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: et vénient Románi et tollent nostrum locum et gentem. Temporália pérdere timuérunt, et vitam



æternam non cogitaverunt, ac sic utrúmque amisérunt.

**R.** Deus meus. 247.

**Lectio ii.**

**N**am et Románi post Dómini passióem et glorificatióem tulérunt eis et locum et gentem, expugnando et transferendo: et illud eos séquitur, quod álibi dictum est: Filii autem regni huius ibunt in ténebras exterióres. Hoc autem timuérent, ne, si omnes in Christum créderent, nemo remaneret, qui advérsus Romanos civitátem Dei templúmque defénderet: quóniam contra ipsum templum, et contra suas paternas leges doctrinam Christi esse sentiébant.

**R.** In te jactátus. 248.

**Lectio iii.**

**U**nus autem ex ipsis Cáiphas, cum esset Póntifex anni illíus, dixit eis: Vos nescítis quidquam, nec cogitátis, quia expedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit: sed cum esset Póntifex anni illíus, prophetávit. Hic docémur, étiam hómines malos prophetiæ spíritu futura prædicere: quod tamen Evangelísta divíno tríbuit

sacraménto, quia Póntifex fuit, id est, summus sacerdos.

**R.** In próximo. 248.

**Y.** Eripe me de inimícis meis Deus meus. **R.** Et ab insurgéntibus in me líbera me.

**Ad Bened. Ant.** Appropinquábat autem \* dies festus Judæórum: et quærébant príncipes sacerdotum quómodo Jesum interficerent, sed timébant plebem.

**Deinde dic. Preces.** 69.

**Oratio.**

**C**órdibus nostris, quæsumus Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dñm.

**Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.**

**Y.** Eripe me Dómine ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me.

**Ad Magnif. Ant.** Príncipes sacerdotum \* consílium fecérunt ut Jesum occíderent: dicébant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in pópulo.

**Deinde dic. Preces.** 146.

**Oratio.**

**C**oncéde, quæsumus omnipotens Deus: ut qui

protectiōnis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis omnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

~~~~~  
S a b b a t o.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 12. b.

In illo témpore: Cogitavérunt príncipes sacerdotum ut et Lázarus interficerent: quia multi propter illum abibant ex Judæis, et credébant in Jesum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractat. 50. in Joannem, in fine.

Viso Lázaro resuscitáto, quia tantum miraculum Dómini tanta erat evidéntia diffamátum, tanta manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre: quid invenérunt, vidéte. Cogitavérunt autem príncipes sacerdotum ut et Lázarus interficerent. O stulta cogitatio et cæca sævítia! Dóminus Christus, qui suscitáre pótuit mortuum, non posset occísus! Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si aliud vobis vidétur mór-

tuus, aliud occísus: ecce Dóminus utrúmque fecit, et Lázarus mórtuum, et seípsum suscitávit occísus.

R. Tota die. 249.

Lectio ii. Tract. 51.

In crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audísent quia venit Jesus Jerosólymam: acceperunt ramos palmárum, et processérunt óbviā ei, et clamábant: Hosánna, benedictus qui venit in nómine Dómini, Rex Israël. Rami palmárum laudes sunt, significántes victóriam: quia erat Dóminus mortem moriéndō superatúrus, et trophæo crucis de diábolo mortis príncipe triumphatúrus. Vox autem obsecrántis est, Hosánna, sicut nonnulli dicunt, qui hebræam linguam novérunt, magis afféctum indicans, quam rem ali-quam significans, sicut sunt in lingua latína, quas interjectiões vocant: velut cum doléntes dicimus, heu; vel cum delectámur, vah dicimus.

R. Ne avértas. 249.

Lectio iii.

Has ei laudes turba dicebat: Hosánna, benedictus, qui venit in nómine

Dómini, Rex Israël. Quam crucem mentis invidéntia princípum Judæórum pérteti potúerat, quando Regem suum Christum tanta multitúdo clamábat? Sed quid fuit Dómino Regem esse Israël? Quid magnum fuit Regi sæculórum, Regem fieri hóminum? Non enim Rex Israël Christus ad exigéndum tribútum, vel exercitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos: sed Rex Israël, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cœlórum credéntes, sperántes, amantésque perdúcat.

R. Quis dabit. 250.

V. Eripe me de inimícis meis Deus meus. **R.** Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. Clarífica me Pater * apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsqum mundus fieret.

Deinde dic. Preces. 69.

Oratio.

Proficiat, quæsumus Dómine, plebs tibi dicáta piæ devotiónis afféctu: ut sacris actiόνibus erudíta, quanto majestáti tuæ fit grátior, tanto donis potiós

ribus augeátur. Per Dóminum nostrum.

Ad Vesperas.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus. Vexilla régis. 243.

V. Eripe me Dómine ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Pater juste, * mundus te non cognóvit: ego autem novi te, quia tu me misísti.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humano géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius: ut et patientiæ ipsíus habére documénta, et resurrectionis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Imposuerunt Salomonem super mulam

regis David, et adduxerunt . . . III. Reg. 1. 38.

Et venientes in occursum eius, adora-

verunt eum proni in terram. IV. Reg. 2. 15.

DOMINICA IN PALMIS.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

Hodie si vocem Dómini audiéritis, *
Nolíte obduráre
corda vestra.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Laúream certáminis
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vicerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat:
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde láserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsepia:
Membra pannis involúta

Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáschia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

**Ad Noct, omnia ut in Psalt.,
cum VV. de Temp. Passionis.**

In I. Nocturno.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 2. c.

Obstupéscite cœli su-
per hoc, et portæ
ejus desolámini ve-
heménter, dicit Dóminus.
Duo enim mala fecit pópu-
lus meus: Me dereliquérunt
fontem aquæ vivæ, et fodé-
runt sibi cistérnas, cistér-
nas dissipátas, quæ conti-
nere non valent aquas. Num-
quid servus est Israhël, aut
vernáculus? quare ergo fa-
ctus est in prædam? Super
eum rugiérunt leónes, et
dedérunt vocem suam, po-
suérunt terram ejus in so-
litudinem: civitátes ejus
exústæ sunt, et non est qui
hábitet in eis. Fílii quoque
Mémpheos et Taphnes con-
stupravérunt te usque ad
vérticem. Numquid non

istud factum est tibi, quia dereliquisti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam?

R. In die qua invocávi te Dómine, dixísti: Noli timére: * Judicásti causam meam, et liberásti me, Dómine Deus meus. **V.** In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Judicásti.

Lectio ii.

Et nunc quid tibi vis in via Ægýpti, ut bibas aquam túrbidam? et quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, et aversio tua increpábit te. Scito, et vide quia malum et amárum est reliquisse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A sáculo confregisti jugum meum, rupísti víncula mea, et dixísti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, et sub omni ligno frondóso tu prosternebaris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne semen verum: quómodo ergo convérta es mihi in pravum vínea aliéna? Si láveris te nitro, et multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniqui-

táte tua coram me, dicit Dóminus Deus.

R. Fratres mei elongavérunt se a me: et noti mei, * Quasi aliéni recessérunt a me. **V.** Dereliquerunt me próximi mei, et qui me novérunt. Quasi.

Lectio iii.

Quid vultis mecum iudicio contendere? omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustra percússi filios vestros, disciplínam non recepérunt: devorávit gládus vester prophétas vestros, quasi leo vastátor generatio vestra. Vidéte verbum Dómini: Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultra ad te? Numquid obliviscétur virgo ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? pópulus vero meus oblítus est mei diébus innúmeris.

R. Atténde Dómine ad me, et audi voces adversariórum meórum: * Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam animæ meæ? **V.** Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Numquid. **Atténde.**

In II. Nocturno.**Sermo S. Leónis Papæ.****Sermone 11. de Pass. Domini.****Lectio iv.**

Desiderata nobis, dilectissimi, et univérso optabilis mundo adest festívitás Domínicæ passiónis, quæ nos inter exsultatiónes spiritalium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi difficile est, de eádém solemnitáte sæpius digne aptéque dissérere: non est tamen liberum sacerdoti in tanto divínæ misericórdiæ sacraménto fidélibus pópulis subtráhere sermónis offíci-um: cum ipsa matéria ex eo quod est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem: nec possit defícere quod dicátur, dum numquam potest satis esse quod dícitur. Succumbat ergo humana infirmitas glóriæ Dei, et in explicándis opéribus misericórdiæ ejus, imparem se semper invéniat. Laborémus sensu, hæreámus ingénio, deficiámus elóquio: bonum est ut nobis parum sit, quod étiam recte de Dómini majestáte sentímus.

R. Conclúsit vias meas inimicus, insidiátor factus est mihi sicut leo in abscondito, replévit et inebriá-

vit me amaritúdine: deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me. * Vide Dómine iniquitatés illórum: et júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. **V.** Factus sum in derisum omni pópulo meo, cánticum eórum tota die. Vide.

Lectio v.

Dicente enim prophéta: Quærite Dóminum, et confirmámini, quærite faciém ejus semper: némini præsuméndum est, quod totum quod quærit, invenerit, ne désinat propinquáre, quid cessárit accédere. Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humanæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatió- nem mentis nostræ et obléctat et súperat, sicut passio Salvatóris? Qui ut humanum genus vînculis mortíferæ prævaricatiónis absolveret, et sæviénti diabolo poténtiam suæ majestátis occúluit, et infirmitatem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis et supérbus inimicus consili-um misericórdiæ Dei nosse potuisset, Judæórum á-nimos mansuetúdine pótius temperáre, quam injústis ódiis studuisset accéndere: ne ómnium captivórum

amitteret servitútem, dum nihil sibi debéntis perséquitur libertátem.

R. Salvum me fac Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam: ne avértas fáciem tuam a me: * Quóniam tríbulor, exaúdi me Dómine Deus meus. **V.** Inténde ánimæ meæ, et libera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio vi.

Feféllit ergo illum malígnitas sua, intulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliándo mundo et prétium esset, et póculum. Suscépit Dóminus, quod secúndum propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium: quæ dum próprio incumbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignósci.

R. Noli esse mihi Dómine aliénus: parce mihi in die mala: confundántur omnes qui me persequúntur, * Et non confundar ego. **V.** Confundántur omnes

inimíci mei, qui quærent ánimam meam. Et non. **Noli.**

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 21.

In illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Bétphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos, dicens eis. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Libro 9. in Lucam.

Pulchre relíctis Judæis, habitatúrus in afféctibus Géntium, templum Dóminus ascendit. Hoc enim templum est verum, in quo non in líttera, sed in spíritu Dóminus adorátur. Hoc Dei templum est, quod fidei séries, non lápidum structúra fundávit. Deserúntur ergo qui óderant: eligúntur qui amáturi erant. Et ideo ad montem venit Olivéti, ut novéllas óleas in sublími virtúte plantáret, quarum mater est illa, quæ sursum est, Jerúsalem. In hoc monte est ille coeléstis agrícola: ut plantáti omnes in domo Dei, possint virítim dícere: Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini.

R. Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis: propterea persecúti sunt me, et intelligere non potuerunt: Dómine probas renes et corda: * Tibi revelávi causam meam. **V.** Vidísti Dómine iniquitátes eórum advérsus me: júdica iudícium meum. Tibi.

Lectio viii.

Et fortásse ipse mons Christus est. Quis enim álius tales fructus ferret oleárum, non curvescéntium ubertáte baccárum, sed spíritus plenitúdine Génitium foecundárum? Ipse est per quem ascéndimus, et ad quem ascéndimus. Ipse est jánuá, ipse est via, qui aperítur, et qui áperit: qui pulsátur ab ingrediéntibus, et ab eméritis adorátur. Ergo in castélló erat, et ligátus erat pullus cum ásina: non póterat solvi nisi jussu Dómini. Solvit eum manus apostólica. Talis actus, talis vita, talis grátia. Esto talis et tu, ut possis ligátos sólvare.

R. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et

gloriátur patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illius veri sunt: et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum. **V.** Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis: et præfert novíssima justórum. Videámus si sermónes.

Lectio ix.

Nunc considerémus qui fúerint illi, qui erróre detécto, de paradíso ejécti, in castéllum sint relegáti. Et vides, quemádmódum quos mors expúlerat, vita revocáverit. Et ídeo secúndum Matthæum, et ásinam et pullum légimus: ut quia in duóbus homínibus utérque fúerat sexus expúlsus, in duóbus animálibus sexus utérque revocétur. Ergo illic in ásina matre quasi Hevam figurávit erróris: hic autem in pullo generalitátem pópuli Gentílis expréssit: et ídeo pullo sedétur ásinæ. Et bene, in quo nemo sedit: quia nullus, ántequam Christus, natiónum pópulos vocávit ad Ecclésiám. Dénique secúndum Marcum sic habes: Quem nemo adhuc sedit hóminum.

R. Circumdedérunt me viri mendaces: sine causa flagéllis cecidérunt me: * Sed tu Dómine defénsor vindica me. **V.** Quóniam tribulatio próxima est, et non est qui ádjuvet. Sed tu. Circumdedérunt.

Ad Laudes.

Ant. 1. Dóminus Deus * auxiliátor meus: et ideo non sum confusus.

Ps. Miserére. cum reliqu. 177.

2. Circumdántes * circumdedérunt me: et in nómine Dómini vindicábor in eis.

3. Júdica causam meam: * defénde, quia potens es Dómine.

4. Cum Angelis * et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes: Hosánna in excélsis.

5. Confundántur * qui me persecúntur, et non confúndar ego, Dómine Deus meus.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte libera Redémptor
Passióni deditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípitem.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Cruce fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pónus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípitem.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo naúfrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beáta
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet unívérstas. Amen.

Y. Eripe me de inimicis meis Deus meus. **R.** Et ab insurgéntibus in me libera me.

Ad Bened. Ant. Turba multa, * quæ convénérat ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémpulum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiόνis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam.

Ant. Púeri Hebræórum * tolléntes ramos olivárum, obviavérunt Dómino clamántes et dicéntes: Hosánna in excélsis.

Ad Tertiam.

Ant. Púeri Hebræórum * vestiménta prosternébant in via, et clamábant dicéntes: Hosánna Fílio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Capitulum. Fratres: Hoc enim. 270.

R. br. Erue a frámea * Deus ánimam meam. Erue.

Y. Et de manu canis únicam meam. Deus. **Erue.**

Y. De ore leónis libera me Dómine. **R.** Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Ad Sextam.

Ant. Tibi revelávi * causam meam, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

Capitulum. Philipp. 2.

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

R. br. De ore leónis * Libera me Dómine. De ore. **Y.** Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Libera. De ore.

Y. Ne perdas cum ímpis Deus ánimam meam. **R.** Et cum viris sánguini vitam meam.

Ad Nonam.

Ant. Invocabo * nomen tuum Dómine: ne avértas faciém tuam a clamóre meo.

Capitulum. Philipp. 2. b.

In nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

R. br. Ne perdas cum impiis * Deus animam meam. Ne perdas. **V.** Et cum viris sanguinum vitam meam. Deus. **Ne perdas.**

V. Eripe me Dómine ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Domin. 140.
Capit. Fratres: Hoc enim. 270.
Hymnus. Vexilla regis. **V.** Eripe me. 243.

Ad Magnif. Ant. Scriptum est enim: * Percutiam pastórem, et dispergéntur oves gregis: postquam autem resurrexero, præcedam vos in Galilæam: ibi me vidébitis, dicit Dóminus.

Ab hac die usque ad Octavam Paschæ, si occurrat aliquod Festum novem Lectionum, quod transferri valeat, transfertur post Octav., secus de eo fit commemor., præterquam tribus diebus Pascha præced. et duobus consequentibus, juxta Rubricam de Cōmemorationibus. Festi trium Lectionum, item a Feria V. in Coëna Dom. usque ad Feriam III. Paschæ, nulla fit commemoratio.

Feria Secunda.

Invitat. et Hymn. 265.

Ant. et Ps. Feriæ II. cum **V.** de Tempore Passionis.

Absol. Exaúdi Dómine.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio i. Cap. 12.

Ante sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi.

Tract. 50. in Joann. post init.

Ne putárent hómines phantásma esse factum, quia mórtuus resurrexit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus: vivébat, loquebátur, epulabátur, véritas ostendebátur, infidelitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Jesus cum Lázaro, et céteris: ministrábat Martha una ex soróribus Lázari. María vero, áltera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit capillis suis pedes ejus, et domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus: mystérium requirámus.

R. Viri ímpii dixérunt: Opprimámus virum justum injúste, et deglutiámus eum tamquam inférnus vivum: auferámus memóriam illius de terra: et de spóliis ejus sortem mittámus inter nos:

ipsi enim homicidæ thesaurizavérunt sibi mala. * Insuperantes et maligni odérunt sapiéntiam: et rei facti sunt in cogitationibus suis. **V.** Hæc cogitavérunt, et erravérunt: et excæcavit illos malítia eórum. Insuperantes et maligni.

Bened. Divínium auxílium.

Lectio ii.

Quæcúmque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretíoso unguénto. Unguéntum illud justítia fuit, ídeo libra fuit: erat autem unguéntum nardi pístici pretíosi. Quod ait, pístici, locum áliquem crédere debémus, unde hoc erat unguéntum pretíosum: nec tamen hoc vacat, et sacraménto óptime cónsonat. Pistis græce, fides latíne dicitur. Quærébas operári justítiam. Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivéndo: Domínica sectáre vestígia. Capíllis terge: si habes supérflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersísti: capílli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária sunt. Forte in terra Dómini pedes índigent.

R. Oppróbrium factus sum nimis inimícis meis:

vidérunt me, et movérunt cápita sua: * Adjuva me Dómine Deus meus. **V.** Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me. Adjuva me.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

De quibus enim, nisi de membris suis in fine dictúrus est: Cum uni ex minimis meis fecístis, mihi fecístis? Supérflua vestra impendístis: sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre: mundus implétus est fama bona: nam odor bonus, fama bona est. Qui male vivunt, et Christiáni vocántur, injúriam Christo faciunt: de quálibus dictum est, quod per eos nomen Dómini blasphemátur. Si per tales nomen Dei blasphemátur, per bonos nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum: Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

R. Insurrexérunt in me viri iníqui absque misericórdia, quæsiérunt me interfícere: et non pepercé runt in fáciem meam spúere, et lánceis suis vulneravérunt me: et concússa sunt ómnia ossa mea: * Ego autem existimábam me tam-

quam mórtuum super terram. **V.** Effuderunt furórem suum in me: fremuerunt contra me déntibus suis. Ego. **Insurrexérunt.**

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Fáciem meam * non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me.

Ps. de Laud. Feriæ ii. 66.

2. Frámea suscitáre * advérsus eos, qui dispérgunt gregem meum.

3. Appendérunt * mercédem meam trigínta argénteis: quibus appretiátus sum ab eis.

4. Inundavérunt aquæ * super caput meum: dixi, Périi: invocábo nomen tuum Dómine Deus.

5. Lábia insurgéntium, * et cogitatiónes eórum vide Dómine.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus. Lustra sex. V. Eripe me. 270.

Ad Bened. Ant. Clarífica me Pater * apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsqum mundus fíeret.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut qui in tot

advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedén-te Unigéniti Fílii tui passió-ne respirémus: Qui tecum vivit et regnat.

Ad Vesperas.

Ant. et Psalmi Feriæ ii. de Psalterio. 144.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Tu autem Dómine Sába-oth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam uliónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus. Vexílla regis. V. Eripe me. 243.

Ad Magnif. Ant. Non habéres * in me potestátem, nisi désuper tibi datum fuisset.

Oratio.

Adjuva nos Deus salutáris noster: et ad benefícia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tribue veníre gaudéntes. Per Dóminum.

Feria Tertia.

Absol. Ipsíus pietas.

Bened. Deus Pater.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 11. c.

Quid est, quod diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? numquid carnes sanctæ aúferent a te malítias tuas, in

quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ, grandis exársit ignis in ea, et combústa sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus est super te malum: pro malis domus Israël et domus Juda, quæ fecerunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem Dómine demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam.

R. Contumélias et terróres passus sum ab eis, qui erant pacífici mei, et custodiéntes latus meum, dicéntes: Decipiámus eum, et prævaleámus illi: sed tu Dómine mecum es tamquam bellátor fortis. * Cadant in oppróbrium sempi-

térnum, ut vídeam vindíctam in eis, quia tibi revelávi causam meam. **V.** Júdica Dómine causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. Cadant.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio ii. Cap. 12.

Justus quidem tu es Dómine, si dísputem tecum: verúmtamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur: bene est omnibus, qui prævaricántur, et iníque agunt? Plantásti eos, et radicem misérunt: proficiunt et faciunt fructum: prope es tu ori eórum, et longe a rénibus eórum. Et tu Dómine nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum: cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? consúptum est ánimál, et vólucres, quóniam dixerunt: Non vidébit novíssima nostra.

R. Deus Israël, propter te sustínui impropérium, opérui reveréntia faciém meam, extráneus factus sum frátribus meis, et hospes filiis matris meæ: * Quóniam zelus domus tuæ comédit me. **V.** Inténde

ánimæ meæ, et libera eam, propter inimicos meos éripe me. Quóniam zelus.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio iiii.

Reliqui domum meam, dimisi hæreditatem meam: dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæreditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ideo odívi eam. Numquid avis díscolor hæreditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? veníte, congregámini omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt porciónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatióem, luxítque super me: desolatióne desoláta est omnis terra, quia nullus est qui recógitet corde.

R. Synagóga populórum circumdedérunt me: et non réddidi retribuéntibus mihi mala. * Consumétur Dómine nequítia peccatórum, et díriges justum. **V.** Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, et secúndum innocéntiam meam super me. Consumétur Dñe. **Synagóga populórum.**

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Vide Dómine, * et considéra, quóniam tribulor: velóciter exaúdi me.

Ps. de Laud. Fer. III. 81.

2. Discérne causam meam * Dómine: ab hómine iníquo et dolóso éripe me.

3. Dum tribulárer, * clamávi ad Dóminum de ventre inferi, et exaudivit me.

4. Dómine vim pátiar, * respónde pro me: quia nescio quid dicam inimícis meis.

5. Dixérunt impíi: * Opprimámus virum justum, quóniam contrárius est opéribus nostris.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus. Lustra sex. 270.

V. Eripe me de inimícis meis Deus meus. **R.** Et ab insurgéntibus in me libera me.

Ad Bened. Ant. Ante diem festum * Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus, cum dilexísset suos, in finem diléxit eos.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis ita Do-

mínicæ passiõnis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem Dñm.

Ad Vesperas. Ant. et Ps. de Psalt. 147. Capit., Hymn. et V. 255.

Ad Magnif. Ant. Potestátem hábeo * ponéndi ánimam meam, et iterum summéndi eam.

Oratio.

Tua nos misericórdia Deus, et ab omni subreptiõne vetustátis expúrget: et capáces sanctæ novitátis efficiat. Per Dóminum.

Feria Quarta.

Absol. A v́nculis.

Bened. Ille nos benedícat.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 17. b.

Exspectátiõ Israel Dómine: omnes, qui te derelinquunt, confundéntur; recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me Dómine, et sanábor: saluum me fac, et saluus ero: quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens: et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis,

rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me persecuúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritiõne cóntere eos.

R. Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi: * Ego autem orábam, et exaudísti me Dómine Deus meus. *V.* Et posuérunt advérsus me mala pro bonis, et ódium pro dilectiõne mea. Ego autem.

Bened. Divinum auxílium.

Lectio ii. Cap. 18. b.

Quis audívit talia horribília, quæ fecit nimis virgo Israel? Numquid deficiet de petra agri nix Líbani? aut evélli possunt aquæ erumpéntes frigidæ, et defluéntes? Quia oblítus est mei pópulus meus, frustra libántes, et impingéntes in viis suis, in sémitis sæculi, ut ambulárent per eas in itinere non trito: ut fieret terra eórum in desolatiõnem, et in síbilum sempitérnum: omnis qui præteríerit per eam obstupéscet, et movébit caput suum.

Sicut ventus urens dispér-
gam eos coram inimico:
dorsum, et non faciém os-
téndam eis in die perditión-
is eórum. Et dixerunt: Ve-
níte, et cogitémus contra
Jeremíam cogitátiones: non
enim períbit lex a sacer-
dóte, neque consílium a sa-
piénte, nec sermo a pro-
phéta: veníte, et percutiá-
mus eum lingua, et non at-
tendámus ad univérsos ser-
mónes ejus.

R. Dixerunt ímpii apud
se, non recte cogitantes:
Circumveniámus justum,
quóniam contrárius est o-
péribus nostris: promíttit
se sciéntiam Dei habére,
Fílium Dei se nóminat, et
gloriátur patrem se habére
Deum: * Videámus si ser-
mónes illius veri sunt: et
si est vere Fílius Dei, libe-
ret eum de mánibus no-
stris: morte turpíssima con-
demnémus eum. **V.** Tam-
quam nugáces æstimáti su-
mus ab illo, et ábstinet se
a viis nostris tamquam ab
immundítiis: et præfert no-
víssima justórum. Videá-
mus si sermónes.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Atténde Dómine ad me,
et audi vocem adversa-
riórum meórum. Numquid
rédditur pro bono malum,

quia fodérunt foveam áni-
mæ meæ? Recordáre quod
stéterim in conspéctu tuo,
ut lóquerer pro eis bonum,
et avérterem indignatióem
tuam ab eis. Proptérea da
fílios eórum in famem, et
deduc eos in manus gládii:
fiant uxóres eórum absque
liberis, et víduæ: et viri eá-
rum interficiántur morte:
júvenes eórum confodián-
tur gládio in prælio. Audiá-
tur clamor de dómibus eó-
rum: addúces enim super
eos latrónem repénite: quia
fodérunt foveam ut cápe-
rent me, et láqueos abscon-
dérunt pédibus meis. Tu
autem Dómine scis omne
consílium eórum advérsus
me in mortem: ne propiti-
ris iniquitáti eórum, et pec-
cátum eórum a fácie tua
non deleátur: fiant corru-
éntes in conspéctu tuo, in
témpace furóris tui abúte-
re eis.

R. Circumdedérunt me
viri mendáces: sine causa
flagéllis cecidérunt me: *
Sed tu Dómine defénsor
víndica me. **V.** Quóniam
tribulátio próxíma est, et
non est qui ádjuvet. Sed
tu. Circumdedérunt.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Líbera me * de
sanguínibus Deus Deus me-

us: et exsultabit lingua mea justitiam tuam.

Ps. de Laud. Feriæ IV. 92.

2. Contumélias * et terrores passus sum ab eis: et Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis.

3. Ipsi vero * in vanum quæsiérunt ánimam meam, introibunt in inferióra terræ.

4. Omnes inimíci mei * audiérunt malum meum: Dómine lætáti sunt, quóniam tu fecísti.

5. Alliga Dómine * in vínculis nátiónes Géntium, et reges eárum in compédibus.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus. Lustra sex. 270.

Ÿ. Eripe me de inimícis meis Deus meus. *R.* Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. Simon dormis? * non potuísti una hora vigiláre mecum?

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui nostris excéssibus incessanter affligimur, per unigéniti Filii tui passióem liberémur: Qui tecum vivit.

Ad Vesperas. Ant. et Ps. de Psalt. 149. Capit. 255. Hymn. et Ÿ. 243.

Ad Magnif. Ant. Ancilla dixit * Petro: Vere tu ex illis es: nam et loquéla tua manifestum te facit.

Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit et regnat.

Tribus sequentibus diebus dicto secreto Pater noster, Ave María, et ad Matut., et in principio Primæ, Credo. omnibus aliis prætermissis, absolute incipitur Officium ad Matutinum et Vesperas, ab Antiphona primi Psalmi: et Antiphonæ duplicantur sicut in festo duplici.

In fine Psalmorum non dicitur Glória Patri, per omnes Horas, nec in R.R.: et in fine cujuslibet Psalmi ad Matut. extinguitur una ex quindecim candelis positis in candelabro triangulari ante altare.

Melchisedech rex Salem pro-

ferens panem et vinum. Gen. 14.

Erit autem agnus absque

macula, masculus... Ex. 12.

FERIA QUINTA IN CÆNA DOMINI.

Ad Matutinum.

In I. Nocturno.

Antiphona.

Zelus domus tuæ comedit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Psalmus 68.

Salvum me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substantia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempésta demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me qui expéctant te Dómine, * Dómine virtútem.

Non confundántur super

me * qui quærunte te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustinui oppróbrium: * opéruit confúsió faciém meam.

Extráneus factus sum fratribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comedit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero orationem meam ad te Dómine: * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaúdi me: * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * libera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempésta aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exaúdi me Dómine, quóniam benígna est miseri-córdia tua: * secúndum multitudínem miseratió-num tuárum réspice in me.

Et ne avértas faciém tuam a púero tuo: * quóniam trí-bulor, velóciter exaúdi me.

Inténde ánimæ meæ, et libera eam: * propter ini-mícos meos éripe me.

Tu scis impropérium me-um, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul con-tristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam me-am fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scán-dalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitatio eórum de-sérta: * et in tabernácu-lis eórum non sit qui in-hábitet.

Quóniam quem tu percus-

sísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivén-tium: * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et do-lens: * salus tua Deus sus-cépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super ví-tulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant paúperes et læ-téntur: * quáerite Deum, et vivet ánima vestra:

Quóniam exaúdivit paú-peres Dóminus: * et vin-ctos suos non despéxit.

Laudent illum coeli et ter-ra, * mare, et ómnia reptí-lia in eis.

Quóniam Deus salvam fá-ciet Sion: * et ædificabún-tur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquirént eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habi-tábunt in ea.

Ant. Zelus domus tuæ comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidé-runt super me.

Ant. Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Psalmus 69.

Deus in adiutórium meum inténde: * Dómine ad adiuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunť ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunť te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.

Ant. Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Ant. Deus meus éripe me de manu peccatóris.

Psalmus 70.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua libera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum prote-

ctórem, et in locum munitum: * ut salvum me fácias, Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper: * tamquam prodígium factus sum multis: et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projicias me in tēpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me: * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ meæ: *

operiántur confusióne, et pudóre qui quærunť mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justitiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi literatúram, introibo in poténtias Dómini: * Dómine memorábor justitiæ tuæ solius.

Deus docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et justitiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus quis similis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terræ iterum reduxísti me:

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justitiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunť mala mihi.

Ant. Deus meus éripe me de manu peccatóris.

Y. Avertántur retrórsum, et erubéscant. **R.** Qui cógitant mihi mala.

Hoc triduo post Versiculos Nocturnorum dicitur secreto Pater noster. nec pronuntiatur Et ne nos. nec dicitur Absolutio, neque dantur Bened. ante Lectiones.

In fine Lectionum non dicitur Tu autem. sed primæ tres Lectiones Jeremiæ terminantur ut infra.

Incipit Lamentátio Jeremiæ Prophætæ.

Lectio i. Cap. 1.

Aleph.

Quómo sedet sola cívitas plena pópulo: facta est quasi vídua dómina Géntium: princeps provinciárum facta est sub tribúto.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitudinem servitútis: habitávit inter Gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias.

Daleth. Viæ Sion lugent eo quod non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destrúctæ: sacerdótes ejus geméntes: vírgines ejus squálidæ, et ipsa opprèssa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt: quia Dóminus locútus est super eam propter multitudinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem, ante fáciem tribulántis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

R. In monte Olivéti orávit ad Patrem: Pater, si fieri potest, tránseat a me calix iste: * Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma. **V.** Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentationem. Spíritus.

Lectio ii. **Vau.**

Et egréssus est a fília Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus

velut arietes non inveniéntes páscua: et abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis.

Zaïn. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, et prævaricationis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat a diébus antíquis, cum cáderet pópulus ejus in manu hostíli, et non esset auxiliátor: vidérunt eam hostes, et derisérunt sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, proptérea instábilis facta est: omnes, qui glorificábant eam, spreverunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus: ipsa autem gemens convérta est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui: depósita est veheménter, non habens consolatórem: vide Dómine afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum: nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me: * Vos fugam capiétis, et ego vadam immolári pro vobis. **V.** Ec-

ce appropínquat hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Vos.

Lectio iii. *Jod.*

Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabilia ejus: quia vidit Gentes ingressas sanctuárium suum, de quibus præceperas ne intrárent in ecclesiám tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens, et quærens panem: dedérunt pretiósas quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide Dómine et considera, quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, aténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me: expándit rete pedibus meis, convértit me retrórsum: pósuit me desolatam, tota die mœróre conféctam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum: in manu ejus convolutæ sunt, et impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est: hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus. **V.** Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus livóre. **Ecce.**

In II. Nocturno.

Ant. Liberávit Dóminus paúperem a poténate, et inopem, cui non erat adjútor.

Psalmus 71.

Deus júdícium tuum regi da: * et justítiam tuam filio regis: Júdicáre pópulum tuum in justítia, * et paúperes tuos in júdicio.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicábit paúperes pópuli, et salvos fáciat filios paúperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus ju-

stítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent:

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit paúperem a poténite: * et paúperem, cui non erat adjútor.

Parcet paúperi et ínopi: * et ánimas paúperum salvas fáciat.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso

omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Liberávit Dóminus paúperem a poténite, et ínopem, cui non erat adjútor.

Ant. Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.

Psalmus 72.

Quam bonus Israël Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus mortí eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo ténuít eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunť in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sáculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natióem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in Sanctuárium Dei * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * deiecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatióem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómniū surgéntiū Dómine, * in civitáte

tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflamátum est cor meum, et renes mei cómutati sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dexterae meae: et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid volui super terram?

Defecit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in aeternum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, peribunt: * perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut ańúntiem omnes prædicationes tuas, * in portis filiae Sion.

Ant. Cogitavérunt impii, et locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.

Ant. Exsúrge Dómine, et júdica causam meam.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulísti in finem: * irátus est

furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab iníto.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimicus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitétis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super suñum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra poluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Qui éscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus improperábit inimicus: * irrat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et dexteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sœcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita draconum in aquis.

Tu confregisti cápita draconis: * dedísti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et torrentes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes téminos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi, * et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * superbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ant. Exsúrge Dómine, et júdica causam meam.

V. Deus meus éripe me de manu peccatóris. **R.** Et de manu contra legem agéntis, et iníqui.

Pater noster. secreto.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalmum 54. ad 1. vers.

Lectio iv.

Exáudi Deus oratió-
nem meam, et ne despéxeris deprecatió-
nem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagén-
tis, solliciti, in tribulatióne
pósi, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de ma-
lo liberári desíderans. Sú-
perest ut videámus in quo
malo sit: et cum dícere cē-
perit: agnoscámus ibi nos
esse: ut cómmunicáta tri-
bulatióne, conjungámus
oratióne. Contristátus
sum, inquit, in exercitatió-
ne mea, et conturbátus
sum. Ubi contristátus? ubi
conturbátus? In exercita-
tióne mea, inquit. Hómines
malos, quos pátitur, com-
memorátus est: eamdém-
que passióne malórum
hóminum exercitatióne

suam dixit. Ne putétis grá-
tis esse malos in hoc mun-
do, et nihil boni de illis
ágere Deum. Omnis malus
aut ídeo vivit, ut corrigá-
tur: aut ídeo vivit, ut per
illum bonus exerceátur.

R. Amícus meus ósculi
me trádedit signo: quem
osculátus fúero, ipse est,
tenéte eum: hoc malum fe-
cit signum, qui per óscu-
lum adimplévit homicídi-
um. * Infélix prætermísit
prétium ságuinis, et in
fine láqueo se suspéndit.

V. Bonum erat ei, si natus
non fuisset homo ille. In-
félix prætermísit.

Lectio v.

Utinam ergo qui nos mo-
do exercent, conver-
tántur, et nobiscum exer-
ceántur: tamen quámdu
ita sunt ut exerceant, non
eos odérimus: quia in eo
quod malus est quis eórum,
utrum usque in finem per-
severatúrus sit, ignorámus.
Et plerúmque cum tibi vi-
dérís odísse inimícum, fra-
trem odísti, et nescis. Diá-
bolus, et ángeli ejus in Scri-
ptúris sanctis manifestáti
sunt nobis, quod ad ignem
aetérnum sint destináti. Ip-
sórum tantum desperánda
est corréctio, contra quos
habémus occúltam luctam:
ad quam luctam nos armat

Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctatio adversus carnem et sanguinem: id est, non adversus homines, quos videtis, sed adversus principes, et potestates, et rectores mundi, tenebrarum harum. Ne forte cum dixisset, mundi, intelligeres daemones esse rectores coeli et terrae. Mundi dixit, tenebrarum harum: mundi dixit, amatorum mundi: mundi dixit, impiorum et iniquorum: mundi dixit, de quo dicit Evangelium: Et mundus eum non cognovit.

R. Judas mercator pessimus osculo petiit Dominum: ille ut agnus innocens non negavit Judae osculum: * Denariorum numero Christum Judaeis tradidit. **V.** Melius illi erat, si natus non fuisset. Denariorum.

Lectio vi.

Quoniam vidi iniquitatem, et contradictionem in civitate. Attende gloriam crucis ipsius. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimici insultaverunt. Effectus probavit virtutem: domuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contumeliis dignum visum est inimicis, et ante ipsum lignum stantes caput agitabant, et dicebant: Si Filius

Dei est, descendat de cruce. Extendebat ille manus suas ad populum non credentem et contradicentem. Si enim justus est, qui ex fide vivit, iniquus est qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitatem; perfidiam intellige. Videbat ergo Dominus in civitate iniquitatem et contradictionem, et extendebat manus suas ad populum non credentem, et contradicentem: et tamen et ipsos expectans dicebat: Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.

R. Unus ex discipulis meis tradet me hodie: Vae illi per quem tradar ego: * Melius illi erat, si natus non fuisset. **V.** Qui intingit mecum manum in paropside, hic me traditurus est in manus peccatorum. Melius illi. **Unus.**

In III. Nocturno.

Ant. Dixi iniquis: Nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus: * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accipero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite inique agere: * et delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exultat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fœx ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua just.

Ant. Dixi iniquis: Nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Ant. Terra tremuit et quievit, dum exsurgeret in iudicio Deus.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti iudicium: * terra tremuit et quievit,

Cum exsurgeret in iudicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro: * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Ant. Terra tremuit et quievit, dum exsurgeret in iudicio Deus.

Ant. In die tribulati6nis meae Deum exquisivi manibus meis.

Psalmus 76.

Voce mea ad D6minum clamavi: * voce mea ad Deum, et intendit mihi.

In die tribulati6nis meae Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum: * et non sum dec6ptus.

Renuit consolari anima mea: * memor fui Dei, et delectatus sum, et exercitatus sum: et defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei: * turbatus sum, et non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos: * et annos aeternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo, * et exercitabar, et scop6bam spiritum meum.

Numquid in aeternum projiciet Deus: * aut non apponet ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscindet, * a generatione in generationem?

Aut obliviscetur misereri Deus? * aut continebit in ira sua misericordias suas?

Et dixi: Nunc coepi: * haec mutatio dexterae Excelsi.

Memor fui operum Domini: * quia memor ero ab initio mirabilium tuorum,

Et meditabor in omnibus operibus tuis: * et in adinventi6nibus tuis exerc6bor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam: * redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob, et Joseph.

Viderunt te aquae Deus, viderunt te aquae: * et timuerunt, et turbatae sunt abyssi.

Multitudo sonitus aquarum: * vocem dederunt nubes.

Etenim sagittae tuae trans-eunt: * vox tonitruum tui in rota.

Illuxerunt coruscationes tuae orbi terrae: * commota est, et contr6muit terra.

In mari via tua, et semitae tuae in aquis multis: * et vestigia tua non cognoscuntur.

Deduxisti sicut oves populum tuum, * in manu Moysi et Aaron.

Ant. In die tribulati6nis meae Deum exquisivi manibus meis.

V. Exsurge Domine. **R.** Et iudica causam meam.

Pater noster. secreto.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vii. Cap. 11. d.

Hoc autem præcipio: non laudans quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiám, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifesti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiám Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

R. Eram quasi agnus innocens: ductus sum ad immolándum, et nesciébam: consílium fecérunt inimíci mei advérsus me, dicentes: * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium. **V.** Omnes inimíci

mei advérsus me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsus me, dicentes. Veníte, mittámus.

Lectio viii.

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípите, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratióem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sanguine: hoc fácite quotiescúmque bibétis in meam comemoratióem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

R. Una hora non potuístis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori pro me?

* Vel Judam non vidétis, quómo do non dormit, sed festínat trádere me Judæis?

V. Quid dormítis? súrgite, et oráte, ne intrétis in tentatióem. Vel Judam.

Lectio ix.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc,

vel biberit cálicem Dómini indigne: reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indigne, iudícium sibi mandúcat et bibit: non dijudicans còrpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecílles, et dórmunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicáremus, non útique iudicáremur. Dum iudicámur autem, a Dómino corripimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem exspectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet: ut non in iudícium conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

R. Seniores pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, et occíderent: cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem. **V.** Collegérunt pontífices et pharisæi concílium. Ut Jesum. **Seniores.**

Ad Laudes.

Ant. Justificéris Dómine in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúltá sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie

tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te convertén-tur.

Líbera me de sanguíni-bus Deus, Deus salutis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apé-ries: * et os meum annun-tiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique: * holocaústis non delectá-beris.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Justificéris Dómine in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ant. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apérui os suum.

Psalmus 89.

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatíone in generatíonem.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímmini filii hóminũ.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tráns-eat, mane flóreat, et tráns-eat: * vespere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbátisumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatíone vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestatem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et eruditós corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dirige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos: * et opus mánuum nostrárum dirige.

Ant. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.

Ant. Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appáruí tibi, ut vidé-

rem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládií, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli

Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gen-tes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gen-tes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.

Ant. Exhortátus es in virtúte tua, et in refectióne sancta tua Dómine.

Canticum Moysi.

Exod. 15.

Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glori- ficábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus sub-

mérsi sunt in Mari rubro: * abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitú-dine: déxtera tua Dómine percússit inimícum. * Et in multitudíne glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dív- idam spólia, implébitur áni- ma mea:

Evaginábo gládium me- um, * interficiet eos ma- nus mea.

Flavit spíritus tuus, et o- pérui eos mare: * submér- si sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis similis tui in fórti- bus Dómine? * quis sími- lis tui, magníficus in san- ctitáte, terríbilis atque lau- dábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in forti- túdine tua, * ad habitácu- lum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et irátí sunt: * dolóres obtínuerunt habitátóres Philísthiim.

Tunc conturbátí sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitátóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnítudine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapís, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dómine:

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnabit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israél ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Exhortátus es in virtúte tua, et in refectione sancta tua Dómine.

Ant. Oblátus est quia ipse vóluit, et peccáta nostra ipse portávit.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlorum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præceptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dñm de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellarum: * quæ faciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera; et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et volúcrés pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natióibus: * increpationes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psalterio, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Oblátus est quia ipse voluit, et peccáta nostra ipse portávit.

Capitulum et Hymnus non dicuntur.

V. Homo pacis meæ, in quo sperávi. **R.** Qui edébat panes meos, ampliávit advérsus me supplantatió-nem.

Ad Bened. Ant. Tráditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculátus fuero, ipse est, tenéte eum.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

Benedictus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiόνem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissionem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Ant. Tráditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

Interim dum dicitur Canticum Benedictus. extinctis prius omnibus candelis in candelabro

triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra altare, ita ut in ultimo versu exstinguatur ultima candela: similiter exstinguuntur lampades et luminaria per ecclesiam. Cum repetitur **Ant. Tráditor.** accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub altari in cornu Epistolæ. Repetita **Ant. post Benedictus.** dicitur:

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Secunda nocte additur
Mortem autem crucis.

Tertia nocte additur
Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cum incipitur ℣. Christus factus est. omnes genuflectunt: et eo finito, dicitur Pater noster. totum sub silentio. Postea Ps. Miserére mei Deus. 295. aliquantulum altius: quo finito sine Orémus. dicitur simili voce

Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: **sed** Qui tecum vivit. **dic. sub silentio.**

Finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum: mox profertur candela accensa de

sub altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

Ad Horas.

Prima, Tertia, Sexta, et Nona, dictis secreto Pater noster. Ave María. et ad Primam Credo. absolute inchoantur a Psalmis consuetis, qui ad Primam sunt, ut in festis: quibus finitis dicitur *Ps.* Christus factus est pro nobis, etc. flexis genibus: et dicitur secreto Pater noster. *Ps.* Miserere. 295. Oratio. Réspice, quæsumus Dómine. sicut in Laud.

In hoc triduo non annuntiat-
tur aliquid de Martyrologio, nec
dicitur Pretiósas.

Ad Vesperas.

Vesperæ dicto secreto Pater noster. Ave María. inchoantur absolute a prima Antiphona sine cantu.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósas in conspé-

ctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiā laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ant. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudivit me.

Dómine libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum incola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pa-

cem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ab homínibus iníquis libera me Dómine.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venenum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exaúdi Dómine vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne

derelinquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórurn ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium inopis: * et vindíctam paúperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab homínibus iníquis libera me Dómine.

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exaúdi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínus.

Pone Dómine custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum

in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Aúdiunt verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non áufferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Ant. Considerábam ad dexteram et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad

Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justí, donec retribuas mihi.

Ant. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus et V. non dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnif. Ant. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípu-
lis suis.

Canticum B. Mariæ Virg.

Lucæ i. c.

Magnificat * ánima mea
Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus
* in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem
ancíllæ suæ: * ecce enim
ex hoc beátam me dicent
omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est: * et san-
ctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a
progénie in progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
chio suo: * dispérsit su-
pérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de se-
de, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis:
* et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israël púerum
suum, * recordátus mise-
ricórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad pa-
tres nostros, * Abraham,
et sémini ejus in sácula.

Ant. Cœnántibus autem
illis, accépit Jesus panem,
et benedíxit, ac fregit, de-
dítque discípu-
lis suis.

Ÿ. Christus factus est pro
nobis. **cum reliquis ut su-
pra in Laud. 301.**

**Ad Completorium non dici-
tur Jube domne. nec Lectio
brevis, nec Adjutórium. neque
Oratio Dominica, sed facta Con-
fessione et Absolutione incipi-
tur a Ps. Cum invocárem. 165.
Dictis Psalmis, dicitur Nunc
dimíttis. 167.**

Deinde Ÿ. Christus factus est.
**cum reliquis ut supra ad Lau-
des. 301.**

**Sic terminantur omnes Horæ
in hoc triduo usque ad Vespe-
ras Sabbati sancti.**

Cumque levaret Moyses manus,

vincebat Israël... Exod. 17, 11.

En colligo duo ligna, ut ingre-

diar et faciam... III. Reg. 17, 12.

FERIA VI. IN PARASCEVE.

Ad Matutinum.

In I. Nocturno.

Ant. Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes,* et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus Dñm, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam,* et possessiónem tuam téminos terræ.

Reges eos in virga férrea,* et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dño in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus,* et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus,* beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21.

Deus Deus meus réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exaúdiēs: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesséris a me:

Quóniam tribulatio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a cór nibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum fratribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem paúperis:

Nec avértit faciém suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu tíméntium eum.

Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dó-

minum qui requirunt eum:
* vivent corda eorum in
sæculum sæculi.

Remiscuntur et conver-
tentur ad Dñm * uni-
versi fines terræ:

Et adorabunt in conspé-
ctu ejus * universæ fami-
liæ Géntium.

Quóniam Dñi est re-
gnum: * et ipse dominá-
bitur Géntium.

Manducaverunt et adora-
verunt omnes pingues ter-
ræ: * in conspéctu ejus
cadent omnes qui descén-
dunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: *
et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Dño ge-
neratio ventúra: * et an-
nuntiabunt cœli justítiam
ejus pópulo qui nascétur,
quem fecit Dñus.

Ant. Diviserunt sibi ve-
stiménta mea, et super ve-
stem meam miserunt sor-
tem.

Ant. Insurrexerunt in me
testes iníqui, et mentíta est
iniquitas sibi.

Psalmus 26.

Dñus illuminatio mea,
et salus mea, * quem
timébo?

Dñus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum appropíant super me
nocéntes, * ut edant carnes
meas.

Qui tribulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt,
et ceciderunt.

Si consistant advérsus
me castra, * non timébit
cor meum.

Si exsúrgat advérsus me
prælium, * in hoc ego spe-
rábo.

Unam pétii a Dño,
hanc requíram, * ut inhá-
bitem in domo Dñi ó-
mnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem
Dñi, * et visitem tem-
plum ejus.

Quóniam abscondit me in
tabernáculo suo: * in die
malórum protéxit me in
abscondito tabernáculo sui.

In petra exaltávit me: *
et nunc exaltávit caput me-
um super inimícos meos.

Circuivi, et immolávi in
tabernáculo ejus hóstiam
vociferationis: * cantábo,
et psalmum dicam Dño.

Exaúdi Dñe vocem
meam, qua clamávi ad te:
* miserére mei, et exaúdi
me.

Tibi dixit cor meum, ex-
quisívit te fácies mea: *
fáciem tuam Dñe re-
quíram.

Ne avértas fáciem tuam
a me: * ne declínes in ira
a servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne
derelínquas me, neque de-

spicias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulántium me: * quóniam insurrexerunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dñm.

Ant. Insurrexerunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

V. Diviserunt sibi vestiménta mea. **R.** Et super vestem meam miserunt sortem.

Pater noster. **secreto.**

De Lamentatióne Jeremiæ Prophætæ.

Lectio i. Cap. 2. c.

Heth.

Cogitávit Dñs dissipáre murum fíliæ Sion: teténdit funículum suum, et non avértit manum suam a perditióne: luxítque antemurále, et murus páriter dissipátus est.

Teth. Defíxæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit, et contrívit vectes ejus: regem ejus et príncipes ejus in Géntibus: non est lex, et prophætæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes fíliæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accíncti sunt cíliciis, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrimis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effúsum est in terra jecur meum super contritióne fíliæ pópuli mei, cum deficeret párvulus, et lactens in platéis óppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. Omnes amíci mei dereliquerunt me, et prævaluerunt insidiántes mihi: trádidit me quem diligebam: * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, aceto potábant me. **V.** Inter iníquos projecérunt me, et non pepercé runt ánimæ meæ. Et terribílibus.

Lectio ii. Lamed.

Mátribus suis dixerunt: Ubi est tríticum et vinum? cum deficerent quasi

vulneráti in platéis civitá-
tis: cum exhalárent ánimas
suas in sinu matrum suá-
rum.

Mem. Cui comparábo te?
vel cui assimilábo te fília
Jerúsalem? cui exæquábo
te, et consolábor te virgo
fília Sion? magna est enim
velut mare contritio tua:
quis medébitur tui?

Nun. Prophétæ tui vidé-
runt tibi falsa, et stulta, nec
aperiébant iniquitátem tu-
am, ut te ad pœniténtiam
provocárent: vidérunt au-
tem tibi assumptiones fal-
sas, et ejectiones.

Samech. Plausérunt su-
per te mánibus omnes trans-
eúntes per viam: sibilavé-
runt, et movérunt caput
suum super fíliam Jerúsa-
lem: Hæccine est urbs, di-
céntes, perfécti decóris,
gaúdium univérsæ terræ?

Jerúsalem, Jerúsalem,
convértere ad Dóminum
Deum tuum.

R. Velum templi scissum
est, * Et omnis terra tré-
muit: latro de cruce cla-
mábat, dicens: Meménto
mei Dómine, dum véneris
in regnum tuum. **V.** Petræ
scissæ sunt, et monuménta
apérta sunt, et multa cór-
pora sanctórum, qui dor-
míerant, surrexérunt. Et.

Lectio iii. Cap. 3.

Aleph.

Ego vir videns paupertá-
tem meam in virga in-
dignatiónis ejus.

Aleph. **Me** minávit, et
addúxit in ténebras, et non
in lucem.

Aleph. **Tantum** in me
vertit, et convértit manum
suam tota die.

Beth. **Vetústam** fecit pel-
lem meam, et carnem me-
am, contrívit ossa mea.

Beth. **Ædificávit** in gyro
meo, et circúmdedit me
felle, et labóre.

Beth. **In** tenebrósis col-
locávit me, quasi mórtuos
sempitérnos.

Ghimel. **Circumædificá-**
vit advérsus me, ut non
egrédíar: aggravávit cóm-
pedem meum.

Ghimel. **Sed** et cum cla-
mávero, et rogávero, ex-
clúsit oratióem meam.

Ghimel. **Conclúsit** vias
meas lapídibus quadris, sé-
mitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem,
convértere ad Dóminum
Deum tuum.

R. Vinea mea elécta, ego
te plantávi: * Quómodo
convérsa es in amaritúdi-
nem, ut me crucifígeres
et Barábbam dimítteres?
V. Sepívi te, et lápidés

elégi ex te, et ædificávi turrim. Quómodo. **V**inea mea.

In II. Nocturno.

Ant. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Psalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo nonaúdiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exaúdiés me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergaúdeant mihi inimíci mei: * et dum commóventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super

me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discesseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Ant. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Ant. Confundántur et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut aúferant eam.

Psalmus 39.

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériae, et de luto fácis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: *

et cogitátionibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Añuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificíum et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocaústum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Añuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scísti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo,

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine
ut éruas me: * Dómine ad
adjuvándum me réspice.

Confundántur et reve-
rántur simul, qui quærunt
ánimam meam, * ut aúfe-
rant eam.

Convertántur retrórsum,
et revearéantur * qui volunt
mihi mala.

Ferant conféstim confu-
siónem suam, * qui dicunt
mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur su-
per te omnes quæréntes te:
* et dicant semper: Magni-
ficétur Dóminus: qui dili-
gunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum
et pauper: * Dóminus sol-
lícitus est mei.

Adjútor meus, et proté-
ctor meus tu es: * Deus
meus ne tardáveris.

Ant. Confundántur et re-
vereántur, qui quærunt á-
nimam meam, ut aúferant
eam.

Ant. Aliéni insurrexérunt
in me, et fortes quæsiérunt
ánimam meam.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo sal-
vum me fac: * et in
virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi orationem
meam: * aúribus pécipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insurre-
xérunt advérsus me, et

fortes quæsiérunt ánimam
meam: * et non proposué-
runt Deum ante conspé-
ctum suum.

Ecce enim Deus áduvat
me: * et Dóminus suscé-
ptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis me-
is: * et in veritáte tua dis-
pérde illos.

Voluntárie sacrificábo ti-
bi, * et confitébor nómini
tuo Dómine: quóniam bo-
num est:

Quóniam ex omni tribu-
latióne eripuísti me: * et
super inimícos meos de-
spéxit óculus meus.

Ant. Aliéni insurrexérunt
in me, et fortes quæsiérunt
ánimam meam.

Y. Insurrexérunt in me
testes iníqui. **R.** Et men-
tita est iníquitas sibi.

Pater noster. secreto.

Ex Tractátu S. Augustíni
Epíscopi super Psalmos.

In Psalm. 63. ad vers. 2.

Lectio iv.

Protexisti me Deus a
convéntu malignán-
tium, a multítúdi-
ne operántium iniquitátem.
Jam ipsum caput nostrum
intueámur. Multi Mártyres
tália passi sunt, sed nihil
sic elúcet, quómodo caput
Mártyrum: ibi mélius in-
tuémur, quod illi expérti

sunt. Protéctus est a multitudíne malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat: quia fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártýres verbo, nisi firmáret exémplo.

R. Tamquam ad latrónem existis cum gládiis et fústibus comprehendere me:

* Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis: et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum. **V.** Cumque injecísset manus in Jesum, et tenuísset eum, dixit ad eos. Quotídie.

Lectio v.

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere?

Pértulit omnes infirmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum coelórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingrátí, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquíd super hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapientia Salomónis: Morte turpíssima, inquit, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, liberet eum.

R. Ténebræ factæ sunt, dum crucifixíssent Jesum Judæi: et circa horam novam exclamávit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid me dereliquísti? * Et inclináto cápite emisit spíritum. **V.** Exclámans Jesus voce magna, ait: Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum. Et inclináto.

Lectio vi.

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non

dicant Judæi: Non occidimus Christum. Etenim propterea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immunes. Nam cum dixisset eis Pilátus: Vos eum occídite: responderunt, Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam propterea flagellátum produxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum viderent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coëgérunt, ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifigi, et quasi ipse

occídit: et vos o Judæi occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis: Crucifíge, crucifíge?

R. Animam meam dilectam trádidi in manus iniquórum, et facta est mihi hæréditas mea sicut leo in silva: dedit contra me voces adversárius, dicens: Congregámini, et propeérate ad devorándum illum: posuérunt me in deserto solitudinis, et luxit super me omnis terra: * Quia non est invéntus qui me agnósceret, et fáceret bene. **V.** Insurrexérunt in me viri absque misericórdia, et non pepercerunt ánimæ meæ. Quia non est. **Animam.**

In III. Nocturno.

Ant. Ab insurgéntibus in me libera me Dñe, quia occupavérunt ánimam meam.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sanguínum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Dómine: * sine iniquitate cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitatem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuibunt civitatem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládus in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occidas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórurn ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in

consumatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et finium terræ.

Converténtur ad vésperam et famem patiéntur ut canes: * et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

Ant. Ab insurgéntibus in me libera me Dñe, quia occupavérunt ánimam meam.

Ant. Longe fecísti notos meos a me: tráditus sum, et non egrediébar.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo oratio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum de-

scendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónē?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua: * et justítia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam: * avértis faciē tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Longe fecísti notos meos a me: tráditus sum, et non egrediébar.

Ant. Captábunt in ánimam justí, et ságuinem iñocéntem condemnábunt.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributióem supérbis.

Úsquequo peccatóres Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injústitiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam in-

terfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in pópulo: * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non audiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudieris Dómine: * et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in iudícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dñs adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes

meus: * misericórdia tua Dómine adjuvábát me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam iusti: * et sánguinem innoécéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dñs in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispédet eos: * dispédet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Captábunt in ánimam iusti, et sánguinem innoécéntem condemnábunt.

V. Locúti sunt advérsus me lingua dolósa. **R.** Et sermónibus ódii circumdedérunt me, et expugnávérunt me gratis.

Pater noster. secreto.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vii. Cap. 4. c. et 5.

Estinémus ingredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis incidat incredulitátis exémpulum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et pe-

netrabílior omni gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisióem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiόnum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei: teneámus confessiόnem. Non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

R. Tradidérunt me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ: congregáti sunt advérsus me fortes: * Et sicut gigántes stetérunt contra me. **V.** Aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. Et sicut.

Lectio viii.

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiae: ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúptus, pro

homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona, et sacrificia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant, et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptérea debet, quemádmódum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso of-férre pro peccátis.

R. Jesum trádidit impius summis princípibus sacerdotum, et senióribus pópuli: * Petrus autem sequebátur eum a longe, ut vidéret finem. **V.** Adduxérunt autem eum ad Cáipham príncipem sacerdotum, ubi scribæ et pharisæi convénérant. Petrus.

Lectio ix.

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fieret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie genui te. Quemádmódum et in álío loco dicit: Tu es sacerdos in ætérnum, secúndum órđinem Melchisedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicatiónesque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte cum clamóre válido, et lácrimis ófferens, exauditus

est pro sua reveréntia: Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: et consumátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salutis æternæ, appellátus a Deo Póntifex iuxta órđinem Melchisedech.

R. Caligavérunt óculi mei a fletu meo: quia elongátus est a me, qui consolabátur me. Vidéte omnes pópuli, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. **V.** O vos omnes qui transítis per viam, atténdite et vidéte. Si est dolor. Caligavérunt.

Ad Laudes.

Ant. 1. Próprio Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádedit illum.

Ps. 50. Miserére. 295.

Ant. 2. Anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Psalmus 142.

Dómine exaúdi oratió-nem meam: aúribus pèrcipe obsecratió-nem meam in veritáte tua: * exaúdi me in tua justítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: *

humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum anti-quórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaúdi me Dñe: * defécit spíritus meus.

Non avértas faciém tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispèrdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam: * quoniam ego servus tuus sum.

Ant. Anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Ant. 3. Ait latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Ps. 62. Deus Deus. 297.

Ant. 4. Cum conturbata fuerit anima mea Dómine, misericórdiæ memor eris.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

Dómine audívi auditió-nem tuam, * et tímui.

Dñe opus tuum, * in mé-dio annórum vivífica illud:

In médio annórum no-tum fácies: * cum irátus fúeris misericórdiæ recor-dáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

Opéruiit coelos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * cónua in mánibus ejus:

Ibi abscondita est forti-túdo ejus: * ante faciém ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gen-

tes: * et contríti sunt mon-tes sæculi.

Incurváti sunt colles mun-di, * ab itinéribus æterni-tátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentó-ria Æthiopiæ, * turbabún-tur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascédes super equos tuos: * et quadrigæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis ar-cum tuum: * juraménta trí-bubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyíssus vocem su-am: * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre ob-stupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de do-mo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat paúperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accíntum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olivæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsepibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Cum conturbáta fúerit ánima mea Dómine, misericórdiæ memor eris.

Ant. 5. Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Ps. 148. Laudáte Dóminum de cœlis. 299.

V. Collocávit me in obsúris. **R.** Sicut mórtuos sæculi.

Ad Bened. Ant. Posué-
runt super caput ejus cau-
sam ipsíus scriptam: Je-
sus Nazarénus, Rex Ju-
dæórum.

V. Christus factus est
pro nobis obédiens usque
ad mortem, mortem autem
crucis.

Pater noster. secreto.

Ps. 50. Miserére. 295.

Oratio.

Réspice, quæsumus Dó-
mine, super hanc famí-
liam tuam, pro qua Dómi-
nus noster Jesus Christus
non dubitávit mánibus tra-
di nocéntium, et crucis sub-
íre torméntum: Qui tecum
vivit et regnat.

Ad Vesperas.

Ant. et Psalmi præteriti diei
dicuntur sine cantu.

Ad Magnif. Ant. Cum ac-
cepísset acétum, dixit: Con-
summátum est: et inclináto
cápite emísit spíritum.

V. Christus factus est. **et alia**
ut supra ad Laudes.

Miserunt eum in cister-

nam veterem. Gen.37,24.

FMS.
1883.

Præparavit Dñs piscem

grandem, ut . . Jon. 2, 1.

SABBATO SANCTO.

Ad Matutinum.

In I. Nocturno.

Ant. In pace in idípsum, dórmiam et requiέscam.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudivit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratióne meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte pecáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiέscam;

Quóniam tu Dómine singularíter in spe * constituísti me.

Ant. In pace in idípsum, dórmiam et requiέscam.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo, requiέscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiέscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tíméntes autem Dóminum glórficat:

Qui jurat próximo suo, et non decípit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Caro mea requiescet in spe.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventicula eórum de sanguinibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * însuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Caro mea requiescet in spe.

V. In pace in idípsum.

R. Dórmiam et requiescam.

Pater noster. secreto.

De Lamentatióne Jeremiæ Prophætæ.

Lectio i. Cap. 3. c.

Heth.

Misericórdiæ Dómini quia non sumus cónsumpti: quia non defecérunt miseratiónes ejus.

Heth. Novi dilúculo, multa est fides tua.

Heth. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea: propterea expectábo eum.

Teth. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, animæ quærénti illum.

Teth. Bonum est præstolari cum siléntio salutáre Dei.

Teth. Bonum est viro, cum portáverit jugum ab adolescéntia sua.

Jod. Sedébit solitárius, et tacébit: quia levávit super se.

Jod. Ponet in púlvere os suum, si forte sit spes.

Jod. Dabit percutiénti se maxíllam, saturábitur oppróbriis.

Jerúsalem, Jerúsalem convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. Sicut ovis ad occisió-
nem ductus est, et dum
male tractarétur, non apé-
ruit os suum: tráditus est
ad mortem, * Ut vivificáret
pópulum suum. **V.** Trádi-
dit in mortem ánimam su-
am, et inter scelerátos re-
putátus est. Ut vivificáret.

Lectio ii. Cap. 4.

Aleph.

Quómodo obscurátum est
aurum, mutátus est co-
lor óptimus, dispérsi sunt
lápides sanctuárii in cápite
ómniū plateárum?

Beth. Filii Sion íncltyti,
et amícti auro primo: quó-
modo reputáti sunt in vasa
téstea, opus mánuum fí-
guli?

Ghimel. Sed et lámiae nu-
davérunt mammam, lacta-
vérunt cátulos suos: fília
pópuli mei crudélis, quasi
strúthio in desérto.

Daleth. Adhæsít lingua
lacténtis ad palátum ejus
in siti: párvuli petiérunt
panem, et non erat qui
frángeret eis.

He. Qui vescebántur vo-
luptuóse, interiérunt in viis:
qui nutriebántur in cróceis,
amplexáti sunt stércora.

Vau. Et major effécta est
iníquitas filiae pópuli mei
peccáto Sodomórum, quæ
subvérsa est in moménto, et
non cepérunt in ea manus.

Jerúsalem, Jerúsalem,
convértere ad Dóminum
Deum tuum.

R. Jerúsalem surge, et
éxue te véstibus jucunditá-
tis: induere cínere et cilí-
cio, * Quia in te occísus est
Salvátor Israél. **V.** Deduc
quasi torréntem lácrimas
per diem et noctem, et
non táceat pupílla óculi
tui. Quia in te.

**Incipit Orátio Jeremiæ
Prophétæ.**

Lectio iii. Cap. 5.

Recordáre Dómine quid
accíderit nobis: intuére,
et réspice oppróbrium
nostrum. Hæréditas nostra
versa est ad aliénos: do-
mus nostræ ad extráneos.
Pupílli facti sumus absque
patre, matres nostræ quasi
víduæ. Aquam nostram pe-
cúnia bíbimus: ligna nostra
prétio comparávimus. Cer-
vícibus nostris minabámur,
lassis non dabátur réquies.
Ægýpto dédimus manum,
et Assýriis ut saturarémur

pane. Patres nostri peccaverunt, et non sunt: et nos iniquitates eorum portavimus. Servi dominati sunt nostri: non fuit qui redimeret de manu eorum. In animabus nostris afferebamus panem nobis, a facie gladii in deserto. Pellis nostra, quasi clibanus exusta est a facie tempestatum famis. Mulieres in Sion humiliaverunt, et virgines in civitatibus Juda.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Plange quasi virgo plebs mea: ululate pastores in cinere et cilicio: * Quia venit dies Domini magna, et amara valde. **V.** Accingite vos sacerdotes, et plangite ministri altaris, aspersionem cinere. Quia venit. **Plange.**

In II. Nocturno.

Ant. Elevamini portae aeternales, et introibit Rex gloriae.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem

Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in praelio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Ant. Elevamini portae aeternales, et introibit Rex gloriae.

Ant. Credo videre bona Domini in terra viventium.

Psalmus 26.

Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitae meae, * a quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas:

Qui trībulant me inimīci mei, * ipsi infirmāti sunt, et cecidērunt.

Si consistant advērsus me castra, * non timēbit cor meum.

Si exsurgat advērsus me praelium, * in hoc ego sperābo.

Unam pēti a Dómino, hanc requíram, * ut inhābitem in domo Dómini ómnibus diēbus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptātem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protēxit me in abscondito tabernáculo sui.

In petra exaltāvit me: * et nunc exaltāvit caput meum super inimīcos meos.

Circuīvi, et immolāvi in tabernáculo ejus hóstiam vociferationis: * cantābo, et psalmum dicam Dómino.

Exaúdi Dómine vocem meam, qua clamāvi ad te: * miserere mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * faciē tuam Dómine requíram.

Ne avértas faciē tuam a me: * ne declīnes in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne derelīquas me, neque de-

spicias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquērunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexērunt in me testes iníqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dñm.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Ant. Dómine abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

Psalmus 29.

Exaltābo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus clamāvi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab ínferno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indigna-

tióne ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vesp̄erum demorabitur fletus: * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in æt̄ernum.

Dómine in voluntate tua, * præstitisti decóri meo virtutem.

Avertisti faciē tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te Dómine clamábo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in s̄anguine meo, * dum descēdo in corruptiōnem?

Numquid confitēbitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in æt̄ernum confitébor tibi.

Ant. Dómine abstraxisti ab ínferis ánimam meam.

V. Tu autem Dómine miserere mei. **R̄.** Et resúscita me, et retríbuam eis.

Pater noster. secreto.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalmum 68. vers. 7.

Lectio iv.

Accēdet homo ad cor altum, et exaltabitur Deus. Illi dixerunt: Quis nos vidēbit? Defecērunt scrutāntes scrutatiōnes, consília mala. Accēssit homo ad ipsa consília, passus est se tenēri ut homo. Non enim tenerētur nisi homo, aut viderētur nisi homo, aut cæderētur nisi homo, aut crucifigeretur, aut morerētur nisi homo. Accēssit ergo homo ad illas omnes passiōes, quæ in illo nihil valērent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarētur homo. Accēssit homo ad cor altum, id est, cor secrētum, objiciens aspēctibus humánis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

R̄. Recēssit pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cuius tránsitum sol obscurátus est: * Nam et ille captus est qui captivum tenēbat primum hóminem: hódie portas mortis et seras páriter Salvátor noster dirúpit. **V.** Destrúxit quidem claustra inférni, et

subvértit poténtias diaboli.
Nam et ille.

Lectio v.

Quo perduxérunt illas
scrutatiónes suas, quas
perscrutántes defecérunt,
ut étiam mórtuo Dómino et
sepúlto, custódes pónerent
ad sepúlchrum? Dixérunt
enim Piláto: Sedúctor ille:
hoc appellabátur nómine
Dóminus Jesus Christus,
ad solátium servórum suó-
rum, quando dicúntur se-
ductóres: ergo illi Piláto:
Sedúctor ille, ínquiunt, di-
xit adhuc vivens: Post tres
dies resúrgam. Jube ítaque
custodíri sepúlchrum us-
que in diem tértium, ne for-
te véniant discípli ejus, et
furéntur eum, et dicant ple-
bi, Surréxit a mórtuis: et
erit novíssimus error peior
prióre. Ait illis Pilátus:
Habétis custódiam, ite, cu-
stodíte sicut scitis. Illi au-
tem abeúntes, muniérunt
sepúlchrum, signántes lá-
pidem cum custódibus.

R. O vos omnes, qui
transítis per viam, attén-
dite et vidéte, * Si est do-
lor símilis sicut dolor meus.
V. Atténdite univérsi pó-
puli, et vidéte dolórem me-
um. Si est dolor.

Lectio vi.

Posuérunt custódes míli-
tes ad sepúlchrum. Con-

cússa terra Dóminus resur-
réxit: mirácula facta sunt
tália circa sepúlchrum, ut
et ipsi mílites, qui custódes
advénérant, testes fíerent,
si vellent vera nuntiáre. Sed
avarítia illa, quæ captivávit
discípulum cómitem Chri-
sti, captivávit et mílitem
custódem sepúlchri. Da-
mus, ínquiunt, vobis pecú-
niam: et dícite, quia vobis
dormiéntibus venérunt di-
scípli ejus, et abstulérunt
eum. Vere defecérunt scru-
tántes scrutatiónes. Quid
est quod dixísti, o infélix
astútia? Tantúmne déseris
lucem consílii pietátis, et in
profúnda versútiae demér-
geris, ut hoc dicas: Dícite,
quia vobis dormiéntibus
venérunt discípli ejus, et
abstulérunt eum? Dormi-
éntes testes ádhibes: vere
tu ipse obdormísti, qui
scrutándo tália defecísti.

R. Ecce quómodo móri-
tur justus, et nemo pécipit
corde: et viri justí tollún-
tur, et nemo consíderat: a
fácie iniquitátis sublátus
est justus: * Et erit in pa-
ce memória ejus. **V.** Tam-
quam agnus coram tondén-
te se obmútuít, et non apé-
ruit os suum: de angústia,
et de judício sublátus est.
Et erit in pace. **Ecce** quó-
modo.

In III. Nocturno.

Ant. Deus áduvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratióem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus áduvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimicis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dñe: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimicos meos dispéxit óculus meus.

Ant. Deus áduvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Ant. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitatio ejus.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascenderunt equos.

Tu terríbilis es, et quis résistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecísti júdicium: * terra trémuit et quíevit,

Cum exsúrgeret in júdiciu Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi: * et reliquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitatio ejus.

Ant. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Psalmus 87.

Dómine Deus salutis meae: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclína aurem tuam ad preces meas:

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquávit.

Æstimatus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepúlchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominatióem sibi.

Traditus sum, et non egrediébar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expánde ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit aliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabilia tua: * et iustitia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repellis orationem meam: * avértis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum: * et notos meos a miséria.

Anl. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Y. In pace factus est locus ejus. **R.** Et in Sion habitatio ejus.

Pater noster. secreto.

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vii. **Cap. 9. c.**

Christus assistens Pón-
tifex futurórum bo-
nórum, per ámplius
et perféctius tabernáculum
non manufáctum, id est,
non hujus creatiónis: ne-
que per sánguinem hircó-
rum, aut vitulórum, sed per
próprium sánguinem intro-
iit semel in Sancta, ætér-
na redemptióne invénta. Si
enim sanguis hircórum, et
taurórum, et cinis vítulæ
aspérsus inquinátos sancti-
ficat ad emundatióem car-
nis: quanto magis sanguis
Christi, qui per Spíritum
sanctum semetípsum óbtu-
lit immaculátum Deo, emun-
dábit consciéntiam nostram
ab opéribus mórtuis, ad
serviéndum Deo vivénti?

R. Astitérunt reges ter-
ræ, et príncipes convené-
runt in unum, * Advér-
sus Dóminum, et advérsus
Christum ejus. **V.** Quare
fremuérunt Gentes, et pó-
puli meditáti sunt inánia?
Advérsus Dóminum.

Lectio viii.

Et ideo novi testaménti
mediátor est: ut morte
intercedénte, in redemptió-
nem eárum prævaricatió-
num, quæ erant sub prióri

testaménto, repromissió-
nem accípiant, qui vocáti
sunt ætérnæ hæreditátis.
Ubi enim testaméntum est:
mors necesse est intercédant
testatóris. Testaméntum
enim in mórtuis confirmá-
tum est: alióquin nondum
valet, dum vivit qui testá-
tus est. Unde nec primum
quidem sine sáanguine de-
dicátum est.

R. Æstimátus sum cum
descendéntibus in lacum:
* Factus sum sicut homo
sine adjutório, inter mórt-
uos liber. **V.** Posuérunt
me in lacu inferióri, in te-
nebrósis, et in umbra mor-
tis. Factus.

Lectio ix.

Lecto enim omni mandáto
legis a Móyse univérso
pópulo: accípiens sángu-
inem vitulórum, et hircó-
rum cum aqua et lana coc-
cínea, et hyssópo: ipsum
quoque librum, et omnem
pópulum aspérsit, dicens:
Hic sanguis testaménti,
quod mandávit ad vos De-
us. Etiam tabernáculum, et
ómnia vasa ministérii sán-
guine simíliter aspérsit:
et ómnia pene in sáanguine
secúndum legem mundán-
tur: et sine sáanguinis effu-
sióne non fit remissio.

R. Sepúlto Dómino, si-
gnátum est monuméntum,

volvéntes lápidem ad óstium monuménti: * Ponéntes mílites, qui custodírent illum. **V.** Accedéntes príncipes sacerdotum ad Pilátum, petiérunt illum. Ponéntes. **Sepúlto Dómino.**

Ad Laudes.

Ant. 1. O mors, ero mors tua, morsus tuus ero inférne.

Ps. 50. Miserére. 295.

Ant. 2. Plangent eum quasi unigénitum, quia innocens Dóminus occísus est.

Psalmus 42.

Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * sa-

lutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Plangent eum quasi unigénitum, quia innocens Dóminus occísus est.

Ant. 3. Atténdite unívorsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Ps. 62. Deus Deus. 297.

Ant. 4. A porta inferi érue Dómine ánimam meam.

Canticum Ezechiae.

Isaiae 38. b.

Ego dixi: In dimídio dierum meórum * vadam ad portas inferi.

Quæsi vi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspiciam hóminē ultra, * et habitatórem quietis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texén-te, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam finies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut columba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum: Dómine vim pátiór, re-

spónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam faciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantávimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. A porta inferi éruet Dómine ánimam meam.

Ant. 5. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Ps. 148. Laudáte Dóminum de cœlis. 299.

Y. Caro mea requiescet in spe. **R.** Et non dabis sanctum tuum vidére corruptionem.

Ad Bened. Ant. Mulieres sedéntes ad monuméntum lamentabántur, flentes Dóminum.

Y. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Pater noster. secreto.

Ps. 50. Miserére mei. 295.

Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit et regnat.

Et sic dic. usque ad Nonam.

Dictis Horis ut supra. 302. dicitur Missa ut in Ordinario: et facta Communione Sacerdotis statim pro Vesperis dicitur:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Repetitur Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Hymnus et *Ÿ.* non dicuntur.

Ad Magnif. Ant. Vespere autem sabbati, quæ lucëscit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, et altera Maria, videre sepulchrum, allelûja.

Cant. Magnificat. cum Glória Patri. **et repet. Ant.** Vespere autem sabbati.

Deinde Sacerdos dicit: Dóminus vobiscum.

Orémus. Oratio.

Spíritum nobis Dómine tuæ caritátis infúnde: ut quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum . . in unitáte Spíritus sancti Deus.

Deinde Dóminus vobiscum.

Postea Diaconus dicit: Ite missa est, allelûja, allelûja. **R.** Deo grátias, allelûja, allelûja.

Extra Chorum, dicto Pater noster, et Ave Maria. Vesperæ inchoantur absolute ab Ant. Allelûja. **cum reliquis ut supra: et loco** Ite missa est, allelûja, allelûja. **dicitur** *Ÿ.* Benedicámus Dómino, allelûja, allel. **R.** Deo grátias, allelûja, allelûja.

Deinde additur Pater noster. et nihil aliud.

Ad Completorium.

Ÿ. Jube domne.

Lectio brevis. Fratres: Sóbrii estóte.

Ÿ. Adjutórium nostrum.

Pater noster.

Et facta Confessione et Absolutione, dicitur:

Ÿ. Convérte nos Deus.

Ÿ. Deus in adjutórium.

Glória Patri. **et amplius non dicitur** Laus tibi Dómine, Rex æternæ glóriæ. **sed ejus loco deinceps dicitur** Allelûja.

Deinde sine Ant. dicuntur Psalmi consueti. Capitulum, Ÿ. et Hymnus non dicuntur.

Ad Nunc dimittis, Ant. Vespere autem Sabbati, * quæ lucëscit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, et altera Maria videre sepulchrum, allelûja.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Vísita, quæsumus Dómine, habitationem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Ÿ. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

Benedictio. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. **R.** Amen.

In fine Ant. Regina cœli. **ut in Psalterio. 169.**

Et non flectuntur genua toto tempore Paschali.

Cum amplexatus recidisset in

collum Benjamin... Gen. 45. 14.

Et suscipiens osculatus est eum

cum uxore sua. Tob. 11. 11.

DOMINICA RESURRECTIONIS.

Ad Matutinum.

Pater noster. Ave María.
Credo.

V. Dómine lábia mea apé-
ries. **Deus** in adjutórium.
Glória Patri. **Allelúja.**

Invitat. Surréxit Dómi-
nus vere, * **Allelúja.**

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

**Hymni et Capitula non dicun-
tur in aliqua Horarum usque
ad Vesperas Sabbati in Albis,
nec Versiculi, nisi in Nocturno.**

Ad Nocturnum.

Ant. Ego sum qui sum,
* et consílium meum non
est cum ímpiis, sed in lege
Dómini volúntas mea est,
allelúja.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non
ábiit in consílio
impiórum, et in
via peccatórum
non stetit, * et in cáthedra
pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus, * et in lege ejus
meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in tém-
pore suo:

Et fólíum ejus non dé-
fluet: * et ómnia quæcúm-

que fáciat, prosperabún-
tur.

Non sic ímpii, non sic: *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii
in iudício: * neque pecca-
tóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum: * et iter
impiórum períbit.

Ant. Ego sum qui sum,
et consílium meum non est
cum ímpiis, sed in lege Dó-
mini volúntas mea est, al-
lelúja.

Ant. Postulávi Patrem
meum, * allelúja: dedit mi-
hi Gentes, allelúja, in hæ-
reditátem, allelúja.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gen-
tes, * et pópuli medi-
táti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt in
unum * advérsus Dñm, et
advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eo-
rum: * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, ir-
ridébit eos: * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hodie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Postulávi Patrem meum, allelúja: dedit mihi Gentes, allelúja, in hæreditatem, allelúja.

Ant. Ego dormívi, * et somnum cepi: et exsurrexi, quóniam Dóminus suscepit me, allelúja, allelúja.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dñe suscëptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporatus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Ego dormívi, et somnum cepi: et exsurrexi, quóniam Dóminus suscepit me, allelúja, allelúja.

Y. Surrexit Dóminus de sepúlchro, allelúja. **R.** Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserere nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Y. Jube domne benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

R. Amen.

Léctio sancti Evangélii secundum Marcum.

Lectio i. Cap. 16.

In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homilia 40. in Evangelia.

Audístis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulieres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt, et ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necesse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciéndam. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum refértil, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profécto illius cum aromátibus venimus.

Illæ autem mulieres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt: quia videlicet illæ mentes supernos cives aspiciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desideria proficiscúntur.

R. Angelus Dómini descendit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus: * Nolite timére: scio enim quia crucifíxum quæritis: jam surréxit: veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja. **Y.** Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt: qui dixit illis. Nolite.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto; **et repetitur R.** Angelus Dómini. **usque ad Y.**

Deinde dicitur Y. Jube domne benedícere.

Benedictio. Divínium auxilium máneat semper nobíscum. **R.** Amen.

Lectio ii.

Notándum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedére Angelus cernitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens: quid vero per dexteram, nisi perpétua vita designá-

tur? Unde in Cánticis canticórum scriptum est: Læva ejus sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me. Quia ergo Redemptor noster jam præsentis vitæ corruptionem transierat, recte Angelus, qui nuntiáre perennem ejus vitam vénerat, in dextera sedébat. Qui stola cándida coopértus apparuit: quia festivitátis nostræ gaúdia nuntiávit. Candor étenim vestis, splendorem nostræ denúnciat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed ut fateámur vérius, et suæ dicámus, et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurréctio et nostra festívitás fuit, quia nos ad immortalitatem redúxit: et Angelórum festívitás éxstitit, quia nos revocádo ad cœléstia, eórum númerum implévit.

R. Cum transisset sabbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. **V.** Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut veniéntes. **G**lória Patri. Ut veniéntes.

V. Jube domne benedícere.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum

perdúcat nos Rex Angelórum. **R.** Amen.

Lectio iii.

In sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus apparuit: quia dum nos per resurrecciónem Domínicam ad superna reducimur, cœléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas affátur, audiámus: Nolíte expavescere. Ac si apérte dicat, Páveant illi, qui non amant advéntum supernórum cívium: pertiméscant, qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertingere posse despérant. Vos autem, cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde et Matthæus Angelum apparuisse describens, ait: Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlgnore étenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris.

Post iii. Lectionem dicitur
Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes.

Ant. 1. Angelus autem Dómini * descéndit de cœlo, et accédens revólvit lapidem, et sedébat super eum, allelúja, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Et ecce terræmótus *

factus est magnus: Angelus enim Dómini descendit de cœlo, allelúja.

3. Erat autem * aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

4. Præ timóre autem ejus * extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúja.

5. Respóndens autem Angelus, * dixit muliéribus: Nolíte timére: scio enim quod Jesum quæritis, allelúja.

Capitulum, Hymnus et *Ÿ.* non dicuntur, sed eorum loco

Ant. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea.

Ad Bened. Ant. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti: vota nostra, quæ præveniéndō aspíras, étiam adjuvándō proséquere. Per eúndem Dóminum.

Ÿ. Dóminus vobíscum
R. Et cum spírítu tuo.

Ÿ. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. *R.* Deo grátias, allelúja, allelúja.

Sic dicitur in Vesperis et Laudibus tantum usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam, post Deus in adjutórium. et Glória Patri. dicuntur Psalmi consueti; ad Primam tamen ut in festis, scilicet Deus in nómine tuo. Beáti immaculáti. et Retribue. quibus finitis dicitur Antiph. Hæc dies. postea Oratio, quæ ad Primam dicitur, ut in Psalterio. Dómine Deus omnipotens. 32. Pretiósá. cum reliquis, et ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Si consurrexistis cum Christo. ut in Psalterio. 33.

Ad alias autem Horas, post Ant. Hæc dies. dicitur Oratio quæ ponitur in Laudibus.

Ad Vesperas.

Ant. de Laudibus. 342., Ps. de Dominica. 140.

Et sic dicitur usque ad Vesperas Sabbati.

Postea Ant. Hæc dies.

Ad Magnif. Ant. Et respiciéntes vidérunt revolutum lápidem: erat quippe magnus valde, allelúja.

Ad Completorium.

Dicto *Ÿ.* Jube domne. Fratres: Sóbrii estóte. *Ÿ.* Adjutórium nostrum. Pater noster. et facta Confessione et Absolutione, post *Ÿ.* Convérte nos Deus. *Ÿ.* Deus in adjutórium. Glória Patri. Allelúja. dicuntur Psalmi consueti: quibus finitis dicitur

Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Deinde Cant. Simeonis. Nunc dimíttis. 167.

Postea

Ant. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea.

Oratio. Vísita, quæsumus Dómine. 337.

Prædictus modus Horarum servatur usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

Feria Secunda.

Ad Matutinum.

Invitatorium, Ant. et Psalmi ad Nocturnum et Laudes dicuntur ut supra in die Paschæ, per totam Octavam.

V. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. **R.** Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster.

Absol. Exaúdi Dómine.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio i. Cap. 24. b.

In illo témpore: Duo ex discipulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexaginta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homília 23. in Evangelia.

udístis, fratres caríssimi, quia duobus discipulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed ta-

men de se loquéntibus, Dóminus appáruit: sed eis spéciem, quam recognóscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetipsos intus et amábant, et dubitábant: eis autem Dóminus foris et præsens áderat, et quis esset non ostendébat. De se ergo loquéntibus præsentiam exhibuit: sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit.

R. María Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum: * Jesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. **V.** Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole: et introëúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum quem.

Bened. Divínium auxiliium.

Lectio ii.

Verba quidem cóntulit, durítiam intelléctus increpávit, sacræ Scriptúre mystéria, quæ de seípso erant, apéruit: et tamen quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat a

fide, se ire longius finxit. Fingere namque, componere dicimus: unde et compositores luti, figulos vocamus. Nihil ergo simplex veritas per duplicitatem fecit: sed talem se eis exhibuit in corpore, qualis apud illos erat in mente. Probandi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum diligere, saltem ut peregrinum amare potuissent.

R. Surréxit pastor bonus, qui animam suam posuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignatus est: * Allelúja, allelúja, allelúja.

V. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Allelúja. Glória. Allelúja.

Bened. Ad societatem.

Lectio iii.

Sed quia esse extranei a caritate non poterant hi, cum quibus Veritas gradiebatur: eum ad hospitium quasi peregrinum vocant. Cur autem dicimus, vocant, cum illic scriptum sit: Et coegerunt eum? Ex quo nimirum exemplo colligitur, quia peregrini ad hospitium non solum invitandi sunt, sed etiam trahendi. Mensam igitur ponunt, panes cibosque offerunt: et Deum, quem in Scripturæ sacræ expositio-

ne non cognoverant, in panis fractione cognoscunt. Audiendo ergo præcepta Dei illuminati non sunt, faciendo illuminati sunt: quia scriptum est: Non auditores legis justi sunt apud Deum, sed factores legis justificabuntur. Quisquis ergo vult audita intelligere, festinet ea, quæ jam audire potuit, opere implere. Ecce Dominus non est cognitus dum loqueretur, et dignatus est cognosci dum pascitur.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Ant. Jesus junxit se discipulis suis in via, et ibat cum illis: oculi autem eorum tenebantur, ne eum agnoscerent: et increpavit eos, dicens: O stulti et tardi corde ad credendum in his, quæ locuti sunt Prophætæ, allelúja.

Oratio.

Deus, qui solemnitate paschali, mundo remedia contulisti: populum tuum, quæsumus, cœlesti dono prosequere; ut et perfectam libertatem consequi mereatur, et ad vitam proficiat sempiternam. Per Dñm.

Ad Magnif. Ant. Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem ambulantes, et estis tristes? allelúja.

Feria Tertia.

V. Surréxit Dóminus ve-
re, allelúja. **R.** Et appá-
ruit Simóni, allelúja.

Pater noster.

Absol. Ipsíus píetas.

Bened. Evangélica léctio.

**Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Lucam.**

Lectio i. Cap. 24. e.

In illo témpore: Stetit
Jesus in médio discipu-
lórum, et dicit eis: Pax
vobis: ego sum, nolíte ti-
mére. Et réliqua.

**Homilía sancti Ambrósii
Epíscopi.**

**Libro 10. Comment. in Lucam,
cap. 24. ante finem.**

Mirum, quo modo se
natúra corpórea
per impenetrábile
corpus infúderit invisibili
áditu, visíbili conspéctu;
tangi fácilis, difficilis æsti-
mári. Dénique conturbáti
discípuli æstimábant se spí-
ritum vidére. Et ideo Dó-
minus, ut spéciem nobis
resurrectiónis osténderet,
Palpáte, inquit, et vidéte,
quia spíritus carnem et os-
sa non habet, sicut me vi-
détis habére. Non ergo per
incorpóream natúram, sed
per resurrectiónis qualitatē,
impérvia usu clausa
penetrávit. Nam quod tán-

gitur, corpus est: quod pal-
pátur, corpus est.

R. Virtúte magna reddé-
bant Apóstoli, * Testimón-
ium resurrectiónis Jesu
Christi Dómini nostri, alle-
lúja, allelúja. **V.** Repléti
quidem Spíritu sancto lo-
quebántur cum fidúcia ver-
bum Dei. Testimónium.

Bened. Divínium auxílium.

Lectio ii.

In córpore autem resur-
gémus. Seminátur enim
corpus animále, surgit cor-
pus spiritále: sed illud sub-
tílius, hoc crássius, útpote
adhuc terrénæ labis quali-
táte concrétum. Nam quó-
modo non corpus, in quo
manébant insígnia vúlne-
rum, vestígia cicatrícum,
quæ Dóminus palpánda ób-
tulit? In quo non solum fi-
dem firmat, sed étiam de-
votiónem ácuit, quod vúl-
nera susceppta pro nobis
cœlo inférre máluit, abolé-
re nóluit; ut Deo Patri no-
stræ prétia libertátis ostén-
deret. Talem sibi Pater ad
dexteram locat, trophæum
nostræ salútis ampléctens:
tales illic Mártyres nobis
cicatrícis suæ coróna mon-
strávit.

R. De ore prudéntis pro-
cédit mel, allelúja: dulcédo
mellis est sub lingua ejus,

allelúja: * Favus distillans
lábia ejus, allelúja, allelúja.

V. Sapiéntia requiêscit in
corde ejus, et prudéntia in
sermóne oris illíus. Favus.

Glória Patri. Favus.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Et quóniam sermo huc
noster evásit, conside-
rémus qua grátia secún-
dum Joánnem crediderint
Apóstoli, qui gavísi sunt:
secúndum Lucam quasi in-
créduli redarguántur: ibi
Spíritum sanctum accépe-
rint, hic sedére in civitaté
jubeántur, quoadúsque in-
duántur virtúte ex alto. Et
vidétur mihi ille quasi Apó-
stolus majóra et altióra te-
tigísse, hic sequéntia et hu-
mánis próxima: hic histó-
rico usus circúitu, ille com-
péndio: quia et de illo du-
bitári non potest, qui testi-
mónium pérhibet de iis,
quibus ipse intérfuit, et ve-
rum est testimónium ejus:
et ab hoc quoque, qui Ev-
angelísta esse méruit, vel
negligéntiæ, vel mendácii
suspiciónem æquum est
propulsári. Et ideo verum
putámus utrúmque, non
sententiárum varietáte, nec
personárum diversitaté di-
stíntum. Nam etsi primo
Lucas eos non credidísse
dicat, póstea tamen credi-

dísse demónstrat: et si pri-
ma considerémus, contrá-
ria sunt: si sequéntia, cer-
tum est conveníre.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Stetit Je-
sus in médio discipulórum
suórum, et dixit eis: Pax
vobis, allelúja allelúja.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiám tuam
novo semper foetu mul-
tílicas: concéde fámulis
tuis; ut sacraméntum vi-
vendo téneant, quod fide
percepérunt. Per Dñm.

Ad Magníf. Ant. Vidéte
manus meas et pedes meos,
quia ego ipse sum, allelúja,
allelúja.

Feria Quarta.

V. Gavísi sunt discípuli,
allelúja. **R.** Viso Dómino,
allelúja.

Pater noster.

Absol. A vînculis.

Bened. Evangélica léctio.

**Léctio sancti Evangélíi se-
cúndum Joánnem.**

Lectio i. Cap. 21.

In illo témpore: Manife-
stávit se íterum Jesus
discípulis ad mare Tibería-
dis. Manifestávit autem sic:
Erant simul Simon Petrus,
et Thomas, qui dícitur Dí-
dymus. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii
Papæ.

Homilia 24. in Evangelia.

lectio sancti Evangé-
lii, quæ modo in aú-
ribus vestris lecta
est, fratres mei, quæstiône
ánimum pulsat, sed pulsa-
tiône sua vim discretiónis
índicat. Quæri étenim pot-
est, cur Petrus, qui piscá-
tor ante conversiónem fuit,
post conversiónem ad pi-
scatióem rédiit: et cum
Véritas dicat: Nemo mit-
tens manum suam ad ará-
trum, et aspiciens retro,
aptus est regno Dei: cur
repétiit quod derelíquit?
Sed si virtus discretiónis
inspícitur, cítius vidétur:
quia nimirum negótium,
quod ante conversiónem
sine peccáto éxstitit, hoc
étiam post conversiónem
repétere culpa non fuit.

R. Ecce vicit leo de tribu
Juda, radix David, aperíre
librum, et sólvare septem
signácula ejus: * Allelúja,
allelúja, allelúja. **V.** Dignus
est Agnus, qui occísus est,
accípere virtútem, et divi-
nitátem, et sapiéntiam, et
fortitúdinem, et honórem
et glóriam, et benedicti-
onem. Allelúja, allelúja, al-
lelúja.

Bened. Divínium auxílium.

Lectio ii.

Nam piscatórem Petrum,
Matthæum vero telo-
neárium scimus: et post
conversiónem suam ad pi-
scatióem Petrus rédiit,
Matthæus vero ad telónei
negótium non resédit: quia
áliud est, victum per pisca-
tióem quærere, áliud au-
tem telónei lucris pecúnias
augére. Sunt enim pleraque
negótia, quæ sine peccátis
exhibéri aut vix, aut nullá-
tenus possunt. Quæ ergo ad
peccátum ímplicant, ad hæc
necesse est, ut post con-
versiónem ánimus non re-
cúrrat.

R. Ego sum vitis vera, et
vos pálmities: * Qui manet
in me, et ego in eo, hic fert
fructum multum, allelúja,
allelúja. **V.** Sicut diléxit me
Pater, et ego diléxi vos.
Qui. **Glória Patri.** Qui.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Quæri étiam potest, cur
discípulis in mari labo-
rántibus, post resurrecti-
onem suam Dóminus in lít-
tore stetit, qui ante resur-
recti-ónem suam coram di-
scípulis in flúctibus maris
ambulávit. Cujus rei ráti-
o festíne cognóscitur, si ipsa,
quæ tunc ínerat, causa pen-
sétur. Quid enim mare, nisi
præsens sáculum signat,

quod se cásuum tumúltibus, et undis vitæ corruptibilis illídit? Quid per soliditatem líttoris, nisi illa perpetúitas quiétis æternæ figurátur? Quia ergo discipuli adhuc flúctibus mortális vitæ ínerant, in mari laborábant. Quia autem Redemptor noster jam corruptiónem carnis excésserat, post resurrectionem suam in líttore stabat.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Míttite in dexteram * navígii rete, et inveniétis, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos resurrectionis Domínicæ ánnua solemnitate lætíficas: concéde propítius; ut per temporália festa quæ ágimus, pervenire ad gaúdia æterna mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Dixit Jesus * discipulis suis: Aférte de pískibus, quos prendidístis nunc. Ascéndit autem Simon Petrus, et traxit rete in terram plenum magnis pískibus, allelúja.

Feria Quinta.

V. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. **R.** Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster.

Absol. Exaúdi Dómine.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio i. Cap. 20. c.

In illo témpore: María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo flet, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis sedéntes. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia 25. in Evangelia.

María Magdaléne, quæ fúerat in civitate peccátrix, amándo veritatem, lavit lácrimis máculas críminis: et vox Veritátis implétur, qua dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccádo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntum, ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discipulis nuntiávit: qui veniéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlter díxerat, crediderunt. Et de eis prótinus scriptum est: Abiérunt ergo discipuli ad semetipsos: ac deínde subjúngitur: Ma-

ria autem stabat ad monumentum foris plorans.

R. Tulérunt Dóminum meum, et nescio ubi posuerunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surrexit sicut dixit: * Præcedet vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. **V.** Cum ergo fletet, inclinavit se, et prospexit in monumentum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcedet.

Bened. Divinum auxílium.

Lectio ii.

Qua in re pensándum est, hujus mulieris mentem quanta vis amoris accendebat, quæ a monumento Dómini, étiam discipulis recedéntibus, non recedebat. Exquirebat quem non invenerat: flebat inquirendo, et amoris sui igne succensa, ejus, quem ablátum credidit, ardebat desiderio. Unde contigit, ut eum sola tunc videret, quæ remanserat ut quæreretur: quia nimirum virtus boni óperis, perseverántia est: et voce Veritátis dicitur: Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

R. Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dóminum, quia quem quærebam, apparuit mihi: * Et dum flerem ad monumentum,

vidi Dóminum, allelúja, allelúja. **V.** Recedéntibus discipulis, non recedebam, et amoris ejus igne succensa, ardebam desiderio. Et dum. **Glória Patri.** Et dum.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

María ergo cum fletet, inclinavit se, et prospexit in monumentum. Certe jam monumentum vacuum viderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat: quid est quod se iterum inclinât, iterum vidére desiderat? Sed amanti semel aspexisse non sufficit: quia vis amoris intentionem multiplicat inquisitionis. Quæsiuit ergo prius, et minime invenit: perseverávit ut quæreretur; unde et contigit, ut inveniret: actúmque est, ut desideria dilata crescerent, et crescentia caperent quod invenissent.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Ant. María stabat * ad monumentum plorans, et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, et sudarium quod fuerat super caput Jesu, allelúja.

Oratio.

Deus, qui diversitatem Géntium in confessione tui nóminis adunasti: da, ut renátis fonte baptismatis una sit fides méntium,

et pietas actiõnum. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Tulérunt Dóminum meum, * et nescio ubi posuerunt eum: si tu sustulisti eum, dícito mihi, allelúja: et ego eum tollam, allelúja.

~~~~~
Feria Sexta.

V. Surréxit Dóminus vere, allelúja. **R.** Et apparuit Simóni, allelúja.

Pater noster.

Absol. Ipsius pietas.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 28. d.

In illo témpore: Undecim discipuli abiérunt in Galiléam in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in Matthæum in fine.

Post resurrectionem Jesus in monte Galiléæ conspicitur, ibique adoratur: licet quidam dubitent, et dubitatio eorum nostram augeat fidem. Tunc manifestius ostenditur Thomæ, et latus lancea vulneratum, et manus fixas demonstrat clavis. Accedens Jesus locutus est eis,

dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo et in terra. Illi potestas data est, qui paulo ante crucifixus, qui sepultus in tumulo, qui mortuus jacuerat, qui póstea resurrexit. In cœlo autem et in terra potestas data est: ut qui ante regnabat in cœlo, per fidem credentium regnet et in terris.

R. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulorum suorum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavisi sunt discipuli viso Dómino, allelúja. **V.** Una ergo sabbatorum, cum fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati, venit Jesus, et stetit in médio eorum, et dixit eis. Pax.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio ii.

Eúntes autem docéte omnes Gentes, baptizantes eos in nómine Patris, et Filii, et Spíritus sancti. Primum docent omnes Gentes, deinde doctas intingunt aqua. Non enim potest fieri, ut corpus baptismi recípiat sacraméntum, nisi ante ánima fidei suscepérit veritatem. Baptizántur autem in nómine Patris, et Filii, et Spíritus sancti: ut quorum una est divinitas, una sit

largitio: noménque Trinitátis, unus Deus est.

R. Expurgáte vetus fermentum, ut sitis nova conspersio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. **V.** Mór-
tuus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificatióem nostram. Itaque. **Glória Patri.** Itaque.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Docéntes eos serváre ómnia, quaecúmque mandávi vobis. Ordo præcipuus. Jussit Apóstolis, ut primum docérent univérsas Gentes, deínde fidei intíngerent sacraménto: et post fidem ac baptísma, quæ essent observánda præciperent. Ac ne putémus lévia esse, quæ jussa sunt, et pauca, áddidit: Omnia quaecúmque mandávi vobis: ut quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fácient, quæ præcépta sunt. Et ecce ego vobíscum sum usque ad consummationem sæculi. Qui usque ad consummationem sæculi cum discipulis se futúrum esse promittit, et illos osténdit semper esse victúros, et se nunquam a credéntibus recesúrum. **Te Deum.** 19.

Ad Bened. Ant. Undecim discipuli * in Galilæa videntes Dóminum adoravérunt, allelúja.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum in reconciliatiónis humanæ fœdere contulísti: da méntibus nostris; ut quod professióne celebrámus, imitémur efféctu. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Data est mihi * omnis potéstas in cœlo et in terra, allelúja.

Sabbato in Albis.

V. Gavísi sunt discipuli, allelúja. **R.** Viso Dómino, allelúja.

Pater noster.

Absol. A vînculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 20.

In illo témpore: Una sábbati María Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homília 22. in Evangelia.

Léctio sancti Evangélíi, quam modo fratres audístis, valde in superfície histórica est apérta: sed ejus nobis sunt

mystéria sub brevitate requirénda. María Magdaléne, cum adhuc ténebræ essent, venit ad monuméntum. Juxta históriam notátur hora: juxta intelléctum vero mýsticum, requiréntis signátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem in carne víderat mórtuum, quærébat in monuménto: et quia hunc mínime invénit, furátum credidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cum venit ad monuméntum. Cucúrrit cítius, discípulis nuntiávit: sed illi præ céteris cucurrerunt, qui præ céteris amaverunt, vidélicet Petrus et Joánnes.

R. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja.

V. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurrexit propter justificatióem nostram. Quod.

Bened. Divinum auxílium.

Lectio ii.

Currébant autem duo simul: sed Joánnes præcucúrrit cítius Petro. Venit prior ad monuméntum, et ingredi non præsumpsit. Venit ergo postérior Petrus, et intrávit. Quid fra-

tres, quid cursus significat? Numquid hæc tam subtilis Evangelistæ descriptio a mystériis vacáre credénda est? Mínime. Neque enim se Joánnes et præisse, et non intrásse diceret, si in ipsa sui trepidatióne mystérium defuísse credidísset. Quid ergo per Joánnem, nisi synagóga: quid per Petrum, nisi Ecclésia signátur?

R. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritate, allelúja, allelúja.

V. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Nec mirum esse videátur, quod per juniórem synagóga, per seniórem vero Ecclésia signári perhibétur: quia etsi ad Dei cultum prior est synagóga, quam Ecclésia Géntium, ad usum tamen sæculi prior est multitúdo Géntium, quam synagóga, Paulo attestánte, qui ait: Quia non prius quod spiritále est, sed quod animále. Per seniórem ergo Petrum significátur Ecclésia Géntium: per juniórem vero Joánnem synagóga Judæórum. Currunt ambo

simul: quia ab ortus sui
témptore usque ad occá-
sum, pari et commúni via,
etsi non pari et commúni
sensu, Gentilitas cum syna-
góga cucúrrit. Venit syna-
góga prior ad monumén-
tum, sed mínime intrávit:
quia legis quidem mandáta
percépit, prophetías de in-
carnatióne ac passióne Do-
mínica audívit, sed credere
in mórtuum nóluit.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Curré-
bant * duo simul, et ille
álius discipulus præcucúr-
rit cítiús Petro, et venit
prior ad monuméntum, al-
lelúja.

Oratio.

Concède, quæsumus omni-
potens Deus: ut qui fe-
sta paschália venerádo égi-
mus, per hæc contíngere
ad gaúdia ætérna mereá-
mur. Per Dóminum.

Ad Vesperas.

Officium fit duplex.

Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Ps. Benedictus Dóminus
Deus meus. **cum reliquis**
de Psalterio. 158.

Capitulum. 1. Joañ. 5.

Caríssimi: Omne, quod
natum est ex Deo, vin-
cit mundum: et hæc est

victória, quæ vincit mun-
dum, fides nostra.

Hymnus.

Ad régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum Maris rubri
Christo canámus Príncipi.

Divína cujus caritas
Sacrum propínat sángu-
nem,

Almíque membra córporis
Amor sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem pósti-
bus

Vastátor horret Angelus:
Fugítque dívísium mare:
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum
Christus est,

Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyna.

O vera cœli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.

Victor subáctis inferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sœcula.

Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem, præterquam in Officio B. Mariæ, et in Hymno sanctæ Crucis ad Vesp.

V. Mane nobiscum Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum esset sero die illa una sabbatorum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati in unum, stetit Jesus in médio, et dixit eis: Pax vobis, allelúja.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui paschalia festa perégimus, hæc, te largiente, móribus et vita teneamus. Per Dñm.

V. Benedicámus Dómino. **deinceps dicitur sine Allelúja.**

Completorium dicitur ut in Psalt. omissis Precibus: et loco Ant. Miserére. dicitur Ant. Allelúja, allelúja, allelúja. Et in fine Ant. Salva nos. additur Allelúja.

Sic dicitur usque ad Dominicam Trinitatis exclusive: et quando non est Duplex, nec infra Octavam, dicuntur Preces ut in Psalterio. 31.

Ad R.R. br. et V.V. per omnes Horas, jungitur Allelúja. usque ad Sabbatum post Pentecosten, præterquam in V. ad Preces Primæ et Completorii, quando dicuntur. Et quandoque Allelúja jungitur R. brevi, duplicatur: sed in Versiculis dicitur semel.

Dominica in Albis in Octava Paschæ. Duplex.

Ad Matutinum.

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Rex sempitérne cœlitum. **ut in Psalt. 4.**

In I. Nocturno.

Ant. Allelúja, Lapis revolutus est, allelúja: ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

Ps. de Dom., ut in Psalt. 4. qui dicuntur in quolibet Nocturno sub una Antiphona.

V. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. **R.** Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Lectio i. Cap. 3.

Si consurrexistis cum Christo: quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram: for-

nicatióem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus: propter quæ venit ira Dei super filios incredulitátis: in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum viverétis in illis.

R. Angelus Dómini descendit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus: * Nolíte timére: scio enim quia crucifixum quæritis: jam surrexit: veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja. **V.** Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt: qui dixit illis. Nolíte timére.

Lectio ii.

Nunc autem depónite et vos ómnia: iram, indignatióem, malítiam, blasphemiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicem, exspoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induéntes novum eum, qui renovátur in agnitióem secúndum imáginem ejus, qui creávit illum. Ubi non est Gentilis, et Judæus, circumcísio, et præpútium, Bárbarus, et Scytha, ser-

vus, et liber: sed ómnia, et in ómnibus Christus. Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti, et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, paciéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

R. Angelus Dómini locútus est muliéribus, dicens: Quem quæritis? an Jesum quæritis? jam surrexit: * Veníte, et vidéte, allelúja, allelúja. **V.** Jesum quæritis Nazarénum crucifixum? surrexit, non est hic. Veníte, et vidéte.

Lectio iii.

Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno corpore: et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commónéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Je-

su Christi, grátias ágéntes Deo et Patri per ipsum.

R. Cum transisset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. **V.** Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut. Glória Patri. Ut.

In II. Nocturno.

Ant. Allelúja, Quem quæris múlter? allelúja: vivéntem cum mórtuis? allelúja, allelúja.

V. Surréxit Dóminus ve-re, allelúja. **R.** Et apparuit Simóni, allelúja.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 1. in Octava Paschæ, qui est 157. de Tempore.

Lectio iv.

Paschális solémnitas hodiérna festivitáte conclúditur, et ideo hódie Neophytórum hábitus commutátur: ita tamen, ut candor, qui de hábitu depónitur, semper in corde teneátur. In qua quidem primum nobis agéndum est, ut quia pascháles dies sunt, id est, indulgéntiæ ac remissionis, ita a nobis sanctorum diérum festívitás agátur, ut relaxatióne cór-

porum púritas non obfúscétur: sed pótius abstinéntes ab omni luxu, ebrietáte, lascívia, demus óperam sóbriæ remissioni, ac sanctæ sinceritati: ut quidquid modo corporáli abstinéntia non acquirimus, méntium puritate quæramus.

R. María Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Jesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcedet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. **V.** Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole: et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum quem quæritis.

Lectio v.

Ad omnes quidem pértinet sermo, quos cura nostra compléctitur: verumtamen hódie termináta sacramentórum solemnitáte, vos allóquimur novélla gérmina sanctitátis, regeneráta ex aqua et Spíritu sancto: germen pium, exámen novéllum, flos nostri honóris, et fructus labóris, gaúdium et coróna mea, omnes qui statis in Dómino. Apostólicis verbis vos álloquor: Ecce nox præcéssit, dies autem appropinquávit:

abjícite ópera tenebrárum, et indúite vos arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus: non in comessatióibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et æmulatióne: sed induímini Dóminum Jesum Christum.

R. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Etenim Pascha nostrum imólátus est Christus: Allelúja.

Lectio vi.

Habémus, inquit, certiórem prophéticum sermónem: cui bene fácitis intendéntes tamquam lucérnæ in obscúro loco, donec dies lucéscat, et lúcyfer oriátur in córdibus vestris. Sint ergo lumbi vestri accínti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. Ecce dies advéniunt, in quibus Dóminus dicit: Pusíllum, inquit, et non vidébitis me: et íterum pusíllum, et vidébitis me. Hæc est hora, de qua dixit: Vos tristes éritis, sæculum autem gaudébit: id est, vita ista tentatióibus plena, in

qua peregrinámur ab eo. Sed íterum, inquit, vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

R. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. **V.** Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium. Glória Patri. Testimónium.

In III. Nocturno.

Ant. Allelúja, Noli flere, María, allelúja: resurréxit Dóminus, allelúja, allelúja.

V. Gavísi sunt discípuli, allelúja. **R.** Viso Dómino, allelúja.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 20. e.

In illo témpore: Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum: venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilía 26. in Evangelia.

Prima lectionis hujus evangélicæ quæstio ánimumpulsat: quómodo post resurrectionem

corpus Domínicum verum fuit, quod clausis jánuis ad discípulos ingredi pótuit? Sed sciéndum nobis est, quod divína operátio, si ratióne comprehenditur, non est admirábilis: nec fides habet méritum, cui humana rátio præbet experimentum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetípsis comprehendí nequáquam possunt, ex ália ejus operatióne pensánda sunt: ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos jánuis clausis, quod videlicet ad humanos óculos per nativitátem suam clauso exívit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis post resurrectionem suam in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non apérto útero Vírginis exívit?

R. De ore prudentis proccedit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. **V.** Sapiéntia requiescit in corde ejus, et prudentia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio viii.

Sed quia ad illud corpus, quod vidéri póterat, fides intuéntium dubitábat:

osténdit eis prótinus manus et latus: palpándam carnem præbuit, quam clausis jánuis introduxit. Quia in re duo mira, et juxta humanam ratióne sibi valde contrária osténdit: dum post resurrectionem suam corpus suum incorruptibile, et tamen palpábile demonstrávit. Nam et corrúmpi necesse est quod palpátur: et palpári non potest quod non corrumpitur. Sed miro modo atque inæstimábili Redemptor noster et incorruptibile post resurrectionem, et palpábile corpus exhibuit: ut monstrádo incorruptibile, invitáret ad præmium: et præbendo palpábile, firmáret ad fidem. Et incorruptibilem se ergo, et palpabilem demonstrávit: ut profecto esse post resurrectionem osténderet corpus suum, et ejúsdem naturæ, et altérius glóriæ.

R. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. **V.** Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis. Glória Patri. Pax vobis.

Lectio ix.

Dixit eis: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos: id est, sicut misit me Pater Deus Deum, et ego mitto vos homo homines. Pater Filium misit, qui hunc pro redemptione generis humani incarnari constituit. Quem videlicet in mundum venire ad passionem voluit: sed tamen amavit Filium, quem ad passionem misit. Electos vero Apostolos Dominus non ad mundi gaudia, sed sicut ipse missus est, ad passionem in mundum mittit. Quia ergo et Filius amatur a Patre, et tamen ad passionem mittitur: ita et discipuli a Domino amantur, qui tamen ad passionem mittuntur in mundum. Itaque recte dicitur: Sicut misit me Pater, et ego mitto vos: id est, ea vos caritate diligo, cum inter scandala persecutorum mitto, quae me caritate Pater diligit, quem venire ad tolerandas passionem fecit.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Laudes.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmi. Dominus regnavit. Jubiláte Deo. Deus Deus meus. 20.

Ant. Surrexit Christus de sepúlchro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardentis, allelúja.

Cant. Benedicite. 21.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. Laudáte Dñm de cœlis. 22.

Capitulum. 1. Joañ. 5.

Carissimi: Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: et hæc est victoria, quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymn. Auróra cœlum. 24.

V. In resurrectione tua Christe, allelúja. **R.** Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Cum esset sero die illa una sabbatorum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati in unum, stetit Jesus in medio, et dixit eis: Pax vobis, allelúja.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui paschalia festa perégimus, hæc, te largiente, moribus et vita teneamus. Per Dominum nostrum.

Ad Primam.

Hymn. Jam lucis. 25.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. Deus in nómine tuo. 26.
Beáti immaculáti **et** Retribue. 27.
Quicúmque. 28.

Prædicti Psalmi dicuntur Dominicis diebus usque ad Ascensionem.

Capitulum. Regi sæculórum. 30.

R. br. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe.

V. Qui surrexisti a mór-tuis. Allelúja, allelúja. **Gló-ria Patri.** Christe.

V. Exsúrge Christe, ád-juva nos, allelúja. **R.** Et lí-bera nos propter nomen tuum, allelúja.

Et sic dicitur R. br. usque ad Ascensionem.

Et quando non est Duplex, aut infra Octavas, dic. Preces de Dominica ut in Psalterio. 31.

Ad Absolutionem Capituli Lectio brevis. Si consurrexistis cum Christo. **ut in Psalterio.** 33.

Ad Tertiam.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Quæ Ant. dic. ad alias Horas.

Capit. Caríssimi: Omne quod. **ut supra.** 360.

R. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. **V.** Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Surréxit.

V. Surréxit Dóminus vere, allelúja. **R.** Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Joań. 5.

Quis est autem qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua et sán-guine.

R. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. **V.** Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Surréxit.

V. Gavísi sunt discípuli, allelúja. **R.** Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Joań. 5. b.

Si testimónium hóminum Dei majus est: quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

R. br. Gavísi sunt discí-puli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. **V.** Viso Dómino. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Gavísi.

V. Mane nobiscum Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. de Dom. 140. qui sub una tantum **Ant.** dicuntur.

Capit. Caríssimi: Omne. 360.

Hymnus. Ad régias. 354.

V. Mane nobíscum Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Post dies octo jánuis clausis ingrèssus Dóminus dixit eis: Pax vobis, allelúja, allel.

Hymni, VV. et RR. br. hujus Dom. dicuntur usque ad **Ascens.**, etiam in feriali Officio.

Feria Secunda.**Ad Matutinum.**

Invit. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Rex sempitérne. 4.

Psalmi feriales dicuntur sub una Ant. Allelúja. et **V. de Psalt.** usque ad **Ascensionem.**

Incipit liber Actuum Apostolorum.

Lectio i. Cap. 1.

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcipiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúptus est: quibus et præbuit seípsum vivum

post passióem suam in multis arguméntis, per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discederent, sed exspectarent promissionem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine si in témpore hoc restítues regnum Israël? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtutem superveniéntis Spíritus sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa, et Samaría, et usque ad últimum terræ.

R. Virtúte magna. 346.

Lectio ii.

Et cum hæc dixisset, videntibus illis, elevátus est: et nubes suscepit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in vestibus albis, qui et dixerunt: Viri Galilæi quid statis aspiciéntes in cœlum?

Hic Jesus qui assumptus est a vobis in cœlum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cœlum. Tunc reversi sunt Jerosolymam a monte, qui vocatur Oliveti, qui est juxta Jerusalem, sabbati habens iter. Et cum introissent in cenaculum, ascenderunt ubi manebant Petrus et Joannes, Jacobus et Andreas, Philippus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Jacobus Alphæi et Simon Zelotes, et Judas Jacobi. Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus, et Maria matre Jesu, et fratribus ejus.

R. De ore prudentis. 346.

Lectio iii.

In diebus illis exsurgens Petrus in medio fratrum, dixit (erat autem turba hominum simul fere centum viginti). Viri fratres, oportet impleri Scripturam, quam prædixit Spiritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eorum, qui comprehenderunt Jesum: qui connumeratus erat in nobis, et sortitus est sortem ministerii hujus. Et hic quidem possedit agrum de mercède iniquitatis, et suspensus crepuit medius:

et diffusa sunt omnia viscera ejus. Et notum factum est omnibus habitantibus Jerusalem, ita ut appellaretur ager ille, lingua eorum, Haceldama, hoc est, ager sanguinis. Scriptum est enim in libro Psalmorum: Fiat commoratio eorum deserta, et non sit qui inhabitet in ea: et episcopatum ejus accipiat alter. Oportet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intravit et exivit inter nos Dominus Jesus, incipiens a baptismo Joannis usque in diem, qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobiscum fieri unum ex istis. Et statuerunt duos, Joseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Justus: et Mathiam. Et orantes dixerunt: Tu Domine, qui corda nosti omnium, ostende, quem elegeris ex his duobus unum accipere locum ministerii hujus, et apostolatus, de quo prævaricatus est Judas, ut abiret in locum suum. Et dederunt sortes eis, et cecidit sors super Mathiam, et annumeratus est cum undecim Apostolis.

Hoc Temp. Pasch. non dic. tertium R. in feriali Offic., sed Hymn. Te Deum laudamus.

Ad Laudes.

Ant. pro Temp. Pasch. et Ps. de Dom. 20.

Capitul. Christus resúrgens.
Hymn. Auróra cœlum. et **V.** In resurrectione. 24.

Ad Bened. Ant. Surgens Jesus * mane prima sabbati, apparuit primo Mariæ Magdalénæ, de qua ejecerat septem dæmónia, allelúja.

Oratio Dom. præced.

Postea fit commemoratio de Cruce: quæ commemoratio quotidie fit in Laudibus et Vesperis usque ad Ascensionem, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, nisi sit Duplex, aut infra Octavas. Aliæ commemorationes de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis et de Pace, non dicuntur Tempore Paschali.

In Laud. Ant. de Cruce. Crucifixus surrexit a mortuis, et redemit nos, allelúja, allelúja.

V. Dicite in nationibus, allelúja. **R.** Quia Dominus regnavit a ligno, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire voluisti, ut inimici a nobis expelleres potestatem: concède nobis famulis tuis; ut resurrectionis gratiam consequamur. Per eundem Dominum.

Ad Vesp. Ant. Crucem sanctam subiit qui infernum confrégit, accinctus

est potentia, surrexit die tertia, allelúja.

V. et Oratio, ut supra.

In feriali Officio, Prima dicitur sicut in festis Simplicibus, toto Tempore Paschali.

Psalmi Horarum dicuntur cum quatuor Allelúja.

Ad alias Horas, Capit. et R. R. br. ut in Psalt., excepto R. br. ad Primam, quod dicitur ut heri.

Ad Vesperas.

Ps. Feriæ sub una Ant. Allelúja.

Capit. Christus resúrgens. 24.

Hymn. Ad régias Agni. **V.** Mane nobiscum. 354.

Ad Magnif. Ant. Pax vobis, * ego sum, allelúja: nolite timere, allelúja.

Invitat., Capit. et R. R. br. superscripta, dic. in feriali Officio usque ad Ascens.

Feria Tertia.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 2.

Et cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco: et factus est repente de cœlo sonus, tamquam advenientis spiritus vehementis, et replévit totam domum ubi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispersitæ linguæ tamquam ignis seditque supra singulos eorum: et repléti sunt omnes Spiritu sancto, et cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus san-

ctus dabat eloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitantes Judæi, viri religiosi ex omni natione, quæ sub cœlo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquisque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilæi sunt, et quómodo nos audívimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus?

R. Ecce vicit leo. 348.

Lectio ii.

Stans autem Petrus cum undecim, levávit vocem suam, et locútus est eis: Viri Judæi, et qui habitátis Jerúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, et aúribus percípите verba mea. Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia: sed hoc est, quod dictum est per prophetam Joël: Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus) effúdam de Spíritu meo super omnem carnem: et prophetábunt fílii vestri, et fíliæ vestræ, et júvenes vestri visiones vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super an-

cillas meas in diébus illis effúdam de Spíritu meo, et prophetábunt: et dabo prodígia in cœlo sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi: sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et maniféstus. Et erit: omnis, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

R. Ego sum. 348.

Lectio iii.

Viri Israëlitæ, audíte verba hæc: Jesum Nazarénum, virum approbátum a Deo in vobis, virtútibus, et prodígiis, et signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestri, sicut et vos scitis: hunc definíto consílio et præsciéntia Dei tráditum, per manus iniquórum affligéntes interemístis: quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inférni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum: Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: quóniam a dextris est mihi ne commóvear: Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea, insuper et caro mea requiescet in spe: Quóniam non derelínques ánimam meam

in inférno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptionem.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Præcé-dam vos * in Galilæam, ibi me vidébitis, sicut dixi vobis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Mitte manum tuam * et cognósce loca clavórum, allelúja: et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúja.

~~~~~
Feria Quarta.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 3.

Petrus autem, et Joánnēs ascendébant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabáture; quem ponébant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciósā, ut péteret eleemósynam ab introeüntibus in templum. Is cum vidisset Petrum et Joánnem incipientes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánnē, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquíd acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi: quod

autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula.

R. Surgens Jesus. 351.

Lectio ii.

Et apprehénsa manu ejus dextera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exsiliens stetit, et ambulábat: et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsiliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo, quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum, et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes.

R. Expurgáte. 352.

Lectio iii.

Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israëlitæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos qui-

dem tradidistis, et negastis ante faciē Pilāti, iudicānte illo dimitti. Vos autem sanctum et iustum negastis, et petistis virum homicidam donari vobis: auctorem vero vitæ interfecistis, quem Deus suscitavit a mortuis, cuius nos testes sumus. Et in fide nominis ejus, hunc, quem vos vidistis, et nostis, confirmavit nomen ejus: et fides, quæ per eum est, dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Ant. Ego sum vitis vera, * allelúja: et vos palmites veri, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Quia vidisti me, * Thoma, credidisti: beati qui non vident, et crediderunt, allel.

Feria Quinta.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 5.

Vir autem quidam nomine Ananias, cum Saphíra uxóre sua vendidit agrum, et fraudavit de pretio agri, conscia uxóre sua: et áfferens partem quamdam, ad pedes Apostolorum posuit. Dixit autem Petrus: Ananía, cur tentavit sátanas cor tuum, mentiri tē Spirítui sancto,

et fraudare de pretio agri? Nonne manens tibi manebat, et venundatum in tua erat potestate? Quare posuisti in corde tuo hanc rem? Non es mentitus hominibus, sed Deo. Audiens autem Ananias hæc verba, cecidit et exspiravit. Et factus est timor magnus super omnes, qui audierunt. Surgentes autem iuvenes amoverunt eum, et efferentes sepelierunt.

R. Christus resurgens. 374.

Lectio ii.

Factum est autem quasi horarum triumphatum, et uxor ipsius, nesciens quod factum fuerat, introivit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi mulier, si tanti agrum vendidisti? At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid utique convenit vobis tentare Spiritum Domini? Ecce pedes eorum, qui sepelierunt virum tuum, ad ostium, et efferent te. Confestim cecidit ante pedes ejus, et exspiravit. Intrantes autem iuvenes invenérunt illam mortuam: et extulerunt, et sepelierunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in universa ecclesia, et in omnes, qui audierunt hæc.

R. Surréxit pastor. 375.

Lectio iii.

Per manus autem Apostolorum fiébant signa et prodígia multa in plebe. Et erant unánimíter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis: sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulierum, ita ut in platéas ejicerent infirmos, et pónerent in lectulis ac grabátis, ut, veniente Petro, saltem umbra illius obumbráret quemquam illórum, et liberaréntur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem et multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes ægros, et vexátos a spirítibus immúndis: qui curabántur omnes.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Ardens est cor meum, * desídero vidére Dóminum meum: quæro, et non invénio, ubi posuérunt eum, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Misi dígitum meum * in fixúras clavórum, et manum meam in latus ejus, et dixi: Dóminus meus, et Deus meus, allelúja.

Feria Sexta.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 8. b.

Vir autem quidam nómine Simon, qui ante fúerat in civitáte magus, sedúcens gentem Samariæ, dicens se esse áliquem magnum: cui auscultábant omnes a mínimo usque ad máximum, dicéntes: Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum: propter quod multo témpore magis suis dementásset eos. Cum vero credidissent Philíppo evangelizánti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizabántur viri ac mulieres. Tunc Simon et ipse crédidit: et cum baptizátus esset, adhærébat Philíppo. Videns étiam signa, et virtútes máximas fieri, stupens admirabátur.

R. Virtúte magna. 346.

Lectio ii.

Cum autem audissent Apostóli, qui erant Jerosólymis, quod recepisset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum, et Joánnem. Qui cum venissent, oravérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum sanctum: nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in

nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum sanctum. Cum vidísset autem Simon, quia per impositionem manus Apostolorum darétur Spíritus sanctus, óbtulit eis pecúniã, dicens: Date et mihi hanc potestátem, ut cuicúmque imposúero manus, accípiat Spíritum sanctum.

R. De ore prudentis. 346.

Lectio iii.

Petrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum sit in perditionem: quóniam donum Dei existimásti pecúnia possidéri. Non est tibi pars, neque sors in sermóne isto. Cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœniténtiam itaque age ab hac nequítia tua: et roga Deum, si forte remittátur tibi hæc cogitatio cordis tui. In felle enim amaritudinis, et obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respóndens autem Simon, dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum, quæ dixístis.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Venérunt ad monuméntum * María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat festum ix Lectionum, a Capit. fit de S. Maria in Sabbato.

Sabbato.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 10.

Vir autem quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, centúrio cohórtis, quæ dicitur Itálica, religiósus ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, et déprecans Deum semper: is vidit in visu manífeste, quasi hora diéi nona, Angelum Dei introëuntem ad se, et dicentem sibi: Cornéli. At ille íntuenseum, timóre corréptus, dixit: Quid est, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ, et eleemósynæ tuæ ascenderunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, et accérsi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus: hic hospitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare: hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cum discessísset Angelus, qui loquebátur illi, vocávit duos domésticos suos, et mílitem metuentem Dóminum ex his, qui illi parébant. Quibus cum

narrâsset ómnia, misit illos in Joppen.

Lectio ii.

Póstera autem die iter illis faciéntibus, et appropinquántibus civitatí, ascéndit Petrus in superioróra ut oráret circa horam sextam. Et cum esuríret, vóluit gustáre. Parántibus autem illis, cécidit super eum mentis excéssus: et vidit cœlum apértum, et descéndens vas quoddam, velut línteum magnum, quátuor inítiis submítti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, et serpéntia terræ, et volatília cœli. Et facta est vox ad eum: Surge Petre, occíde, et mandúca. Ait autem Petrus: Absit Dómine, quia numquam manducávi omne commúne et immúndum. Et vox íterum secúndo ad eum: Quod Deus purificávit, tu commúne ne dixeris. Hoc autem factum est per ter: et statim recéptum est vas in cœlum. Et dum intra se hæsitáret Petrus quidnam esset visio, quam vidísset: ecce viri, qui missi erant a Cornélio, inquirentes domum Simónis, astitérunt ad jánuam.

Lectio iii.

Apériens autem Petrus os suum, dixit: In veritatē

cómperi quia non est personárum accéptor Deus, sed in omni gente qui timet eum, et operátur justítiam, accéptus est illi. Verbum misit Deus filiis Israël, annúntians pacem per Jesum Christum: (hic est ómnium Dóminus.) Vos scitis quod factum est verbum per universam Judæam: incípiens enim a Galilæa post baptísmum; quod prædicávit Joánnes, Jesum a Názaeth: quómodo unxit eum Deus Spíritu sancto, et virtúte, qui pertránsiit benefaciéndō, et sanándō omnes opprésos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium quæ fecit in regiōne Judæórum, et Jerúsalem, quem occiderunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum manifestum fieri non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus, et bíbimus cum illo, postquam resurrexit a mórtuis.

Ad Vesperas.

Ant. Allelúja. **Ps. ut in Psalterio.** 158.

Capitulum. 1. Petr. 2. d.

Caríssimi: Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémpulum, ut

sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymn. Ad régias Agni. 143.

V. Mane nobíscum Dómine, allelúja. *R.* Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ego sum pastor óvium: * ego sum via, véritas, et víta: ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexisti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut quos perpétuæ mortis eripuisti cásibus, gaudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio de Cruce. 364.

Dominica II. post Pascha.

Ad Matutinum.

Invit., Hymn., Antiph., Ps. et VV. ut in Psalt. temp. Pasch. 4.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 13. b.

Cum a Papho navigás-
sent Paulus, et qui
cum eo erant, vené-
runt Pergen Pamphýliæ.

Joáannes autem discédens ab eis, revérsus est Jero-
sólymam. Illi vero per-
transeúntes Pergen, vené-
runt Antiochiám Pisídiæ:
et ingrési synagógam die
sabbatórum, sedérunt. Post
lectiónem autem legis et
Prophetárum, misérunt
príncipes synagógæ ad eos,
dicéntes: Viri fratres, si
quis est in vobis sermo ex-
hortatiónis ad plebem, dí-
cite. Surgens autem Pau-
lus, et manu siléntium in-
dicens, ait: Viri Israëlitæ,
et qui timétis Deum, audíte:
Deus plebis Israël elégit
patres nostros, et plebem
exaltávit, cum essent incolæ
in terra Ægýpti, et in brá-
chio excélso edúxit eos ex
ea, et per quadragínta an-
nórum tempus mores eó-
rum sustínuit in desérto.
Et déstruens gentes septem
in terra Chánaan, sorte dis-
tribuit eis terram eórum,
quasi post quadringéntos
et quinquagínta annos: et
post hæc dedit júdices us-
que ad Sámuel Prophétam.

R. Virtúte magna reddé-
bant Apóstoli, * Testimó-
nium resurrectiós Jesu
Christi Dómini nostri, alle-
lúja, allelúja. *V.* Repléti
quidem Spíritu sancto lo-
quebántur cum fidúcia ver-
bum Dei. Testimónium.

Lectio ii.

Et exinde postulaverunt regem: et dedit illis Deus Saul filium Cis, virum de tribu Benjamin, annis quadraginta. Et amoto illo, suscitavit illis David regem: cui testimonium perhibens, dixit: Inveni David filium Jesse, virum secundum cor meum, qui faciet omnes voluntates meas. Hujus Deus ex semine secundum promissionem eduxit Israel Salvatorem Jesum, predicante Joanne ante faciem adventus ejus baptismum poenitentiae omni populo Israel. Cum impleret autem Joannes cursum suum, dicebat: Quem me arbitramini esse, non sum ego; sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceamenta pedum solvere.

R. De ore prudentis pro-
cedit mel, allelúja: dulcedo
mellis est sub lingua ejus,
allelúja: * Favus distillans
labia ejus, allelúja, allelúja.
Y. Sapientia requiescit in
corde ejus, et prudentia in
sermone oris illius. Favus
distillans.

Lectio iii.

Viri fratres, filii generis
Abraham, et qui in vo-
bis timent Deum, vobis ver-

bum salutis hujus missum
est. Qui enim habitabant
Jerusalem, et principes e-
jus hunc ignorantes, et vo-
ces prophetarum, quae per
omne sabbatum leguntur,
judicantes impleverunt, et
nullam causam mortis in-
venientes in eo, petierunt
a Pilato, ut interficerent
eum. Cumque consummas-
sent omnia quae de eo scri-
pta erant, deponentes eum
de ligno, posuerunt eum in
monumento. Deus vero sus-
citavit eum a mortuis ter-
tia die: qui visus est per
dies multos his, qui simul
ascenderant cum eo de
Galilaea in Jerusalem: qui
usque nunc sunt testes ejus
ad plebem. Et nos vobis
annuntiamus eam, quae ad
patres nostros repromissio
facta est: quoniam hanc
Deus adimplevit filiis no-
stris resuscitans Jesum,
sicut et in Psalmo secundo
scriptum est: Filius meus
es tu, ego hodie genui te.

R. Ecce vicit leo de tribu
Juda, radix David, aperire
librum, et solvere septem
signacula ejus: * Allelúja,
allelúja, allelúja. **Y.** Dignus
est Agnus qui occisus est,
accipere virtutem, et divi-
nitatem, et sapientiam, et
fortitudinem, et honorem,
et gloriam, et benedictio-

nem. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In II. Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 1. de Ascensione Domini,
post initium.

Lectio iv.

Hi dies, dilectissimi, qui inter resurrectionem Domini ascensionemque fluxerunt, non otioso transiére decursu, sed magna in eis confirmata sacramenta, magna sunt revelata mysteria. In iis metus diræ mortis auferitur, et non solum animæ, sed etiam carnis immortalitas declaratur. In iis per insufflationem Domini infunditur Apostolis omnibus Spiritus sanctus: et beato Apostolo Petro supra ceteros, post regni claves, ovilis Domini cura mandatur.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Qui manet.

Lectio v.

In iis diebus, duobus discipulis tertius in via Dominus comes iungitur, et ad omnem nostræ ambiguitatis caliginem detergendam, paventium ac trepi-

dantium tarditas increpatur. Flammam fidei illuminata corda concipiunt: et quæ erant tepida, reserante Scripturas Domino efficiuntur ardentia. In fractione quoque panis, convescantium aperiuntur obtutus: multo felicius eorum oculis patefactis, quibus naturæ suæ manifestata est glorificatio, quam illorum generis nostri principum, quibus pravaricationis suæ est ingesta confusio.

R. Surgens Jesus Dominus noster, stans in medio discipulorum suorum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavisi sunt discipuli viso Domino, allelúja. **V.** Una ergo sabbatorum, cum fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati, venit Jesus, et stetit in medio eorum, et dixit eis. Pax vobis.

Lectio vi.

Inter hæc autem, aliaque miracula, cum discipuli trepidis cogitationibus æstuarent, et apparuisset in medio eorum Dominus, dixissetque, Pax vobis: ne hoc remaneret in eorum opinionibus, quodolvebatur in cordibus (putabant enim se spiritum videre, non carnem) redarguit cogitationes a veritate discor-

des: ingerit dubitantium oculis manentia in manibus suis et pedibus crucis signa; et ut diligentius tractetur, invitat. Quia ad sananda infidelium cordium vulnera, clavorum et lanceae erant servata vestigia: ut non dubia fide, sed constantissima scientia teneretur, eam naturam in Dei Patris consessuram throno, quae jacuerat in sepulchro.

R. Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio: etenim Pascha nostrum immolatus est Christus: * Itaque epulemur in Domino, allelúja. **V.** Mortuus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificationem nostram. Itaque. **Gloria Patri.** Itaque.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 10. b.

In illo tempore: Dixit Jesus pharisaeis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homilia 14. in Evangelia.

Audistis, fratres carissimi, ex lectione evangelica eruditionem vestram: audistis

et periculum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidenti dono, sed essentialiter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque ejusdem bonitatis formam, quam nos imitemur, adiungit, dicens: Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus suis. Fecit quod monuit: ostendit quod jussit. Bonus pastor pro ovibus suis animam suam posuit, ut in sacramento nostro corpus suum et sanguinem verteret, et oves quas redemerat, carnis suae alimento satiaret.

R. Christus resurgens ex mortuis, jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur: quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja.

V. Mortuus est semel propter delicta nostra, et resurrexit propter justificationem nostram. Quod.

Lectio viii.

Ostensa nobis est de contemptu mortis via, quam sequamur: apposita est forma, cui imprimamur. Primum nobis est, exteriora nostra misericorditer ovibus ejus impendere: postremum vero, si necesse sit, etiam mortem nostram pro

eisdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervénitur ad postrémum majus. Sed cum incomparabíliter longesit mélior ánima, qua vívimus, quam terréna substántia quam extérius possidémus: qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam?

R. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pónit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Etenim Pascha nostrum imólátus est Christus. Allelúja. **Gloria Patri.** Allelúja.

Lectio ix.

Et sunt nonnúllo, qui dum plus terrénam substántiam, quam oves díligunt, mérito nomen pastóris perdunt: de quibus prótinus súbditur: Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit. Non pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves Domínicas, sed ad temporáles mercédes páscit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed

lucra animárum non quærit: terrénis cómmodis inhíat, honóre prælatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homínibus reveréntia lætátur.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes.

Ant. et Ps. de Psalt. 20.

Capitulum. 1: Petr. 2. d.

Caríssimi: Christus pascus est pro nobis, vobis relínquens exémpulum ut sequámini vestigia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus. Auróra cœlum. 24.

V. In resurrectione tua Christe, allelúja. **R.** Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ego sum pastor óvium: * ego sum via, véritas, et vita: ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui in Filii tui humilitate jacéntem mundum erexisti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúndem Dóminum.

Et fit commem. de Cruce. 364.

Ad Tertiam.

Cap. Carissimi: Christum passus est. **ut supra.** 375.

R. br. Surrexit Dominus de sepulchro, * Allelúja, allelúja. Surrexit. **V.** Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surrexit.

V. Surrexit Dominus vere, allelúja. **R.** Et apparuit Simóni, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Petr. 2. d.

Tradébat autem iudicanti se iniuste: qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum: ut peccatis mortui, iustitiæ vivamus: cujus livore sanati sumus.

R. br. Surrexit Dominus vere, * Allelúja, allelúja. Surrexit. **V.** Et apparuit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surrexit.

V. Gavisi sunt discipuli, allelúja. **R.** Viso Domino, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Petr. 2. d.

Eratitis enim sicut oves errantes, sed conversi estis nunc ad pastorem, et episcopum animarum vestrarum.

R. br. Gavisi sunt discipuli, * Allelúja, allelúja. Gavisi. **V.** Viso Domino.

Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavisi.

V. Mane nobiscum Domine, allelúja. **R.** Quoniam advesperascit, allelúja.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dom. 140.

Capit. Carissimi. 375.

Hymn. Ad régias Agni. 143.

V. Mane nobiscum Domine, allelúja. **R.** Quoniam advesperascit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ego sum pastor bonus, * qui pasco oves meas, et pro ovibus meis pono animam meam, allelúja.

Commem. de Cruce. 364.

Feria Secunda.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 15. b.

Surrexerunt autem quidam de hæresi pharisæorum, qui crediderunt, dicentes: Quia oportet circumcidi eos, præcipere quoque servare legem Moysi. Conveneruntque Apostoli, et seniores videre de verbo hoc. Cum autem magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis quoniam ab antiquis diebus Deus in nobis elegit, per os meum audire Gentes verbum Evangelii, et credere. Et qui novit corda

Deus, testimónium perhibuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut et nobis, et nihil discrēvit inter nos et illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portāre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quem ádmodum et illi. Táciuit autem omnis multitúdo: et audiébant Bárnabam, et Paulum, narrántes quanta Deus fecisset signa, et prodigia in Géntibus per eos.

R. Virtúte magna. 346.

Lectio ii.

Et postquam tacuérunt, respóndit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me. Simon narrávit quem ádmodum primum Deus visitávit sumere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revértar, et reædificábo tabernáculum David, quod décidit: et díruta ejus reædificábo, et érigam illud: ut requírant céteri hóminum Dóminum, et omnes Gentes, super quas invocátum est nomen meum, dicit Dó-

minus, fáciens hæc. Notum a sáculo est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos, qui ex Géntibus convertúntur ad Deum, sed scribere ad eos ut abstineant se a contaminatióibus simulacrórum, et fornicatióne, et suffocátis, et ságuine. Móyses enim a tempóribus antíquis habet in singulis civitatibus, qui eum prædicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

R. De ore prudentis. 346.

Lectio iii.

Tunc placuit Apóstolis, et senióribus cum omni Ecclésia, eligere viros ex eis, et mittere Antiochiám cum Paulo, et Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, et Silam viros primos in fratribus, scribéntes per manus eórum. Apóstoli et senióres fratres, his qui sunt Antiochiæ, et Sýriæ, et Cilíciæ fratribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus: placuit nobis colléctis in unum, eligere viros, et mittere ad vos cum caríssimis nostris Bárnaba,

et Paulo, hominibus, qui tradiderunt animas suas pro nomine Domini nostri Jesu Christi. Misimus ergo Judam, et Silam, qui et ipsi vobis verbis referent eadem. Visum est enim Spiritui sancto, et nobis, nihil ultra imponere vobis oneris, quam hæc necessaria: ut abstinereatis vos ab immolatis simulacrorum, et sanguine, et suffocato, et fornicatione: a quibus custodientes vos, bene agitis. Valéte.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Ant. Eúntes
* in mundum, allelúja: doceíte omnes Gentes, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Pastor bonus * animam suam ponit pro ovibus suis, allelúja.

Feria Tertia.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 17. e. et 18.

Stans autem Paulus in medio Areopági, ait: Viri Athenienses per omnia quasi superstitiosiores vos video. Præteriens enim, et videns simulacra vestra, invéni et aram, in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annúntio vo-

bis. Deus, qui fecit mundum, et omnia quæ in eo sunt, hic cœli et terræ cum sit Dóminus, non in manufactis templis habitat, nec manibus humanis colitur indigens aliquo, cum ipse det omnibus vitam, et inspirationem, et omnia: fecitque ex uno omne genus hominum inhabitare super universam faciem terræ, definiens statuta tempora, et terminos habitationis eorum, quærere Deum si forte attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquoque nostrum.

R. Ecce vicit. 348.

Lectio ii.

In ipso enim vivimus, et movémur, et sumus: sicut et quidam vestrorum poetarum dixerunt: Ipsius enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus æstimare auro, aut argénto, aut lapidi, sculpturæ artis, et cogitationis hominis, Divinum esse simile. Et tempora quidem hujus ignorantie despiciens Deus, nunc annúntiat hominibus ut omnes ubique poenitentiam agant, eo quod statuit diem, in quo judicáturus est orbem in æquitáte, in

viro, in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrectionem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixerunt: Audiámus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum.

R. Ego sum vitis. 348.

Lectio iii.

Quidam vero viri adhærentes ei, crediderunt: in quibus et Dionýsius Areopagita, et múluer nómine Dámaris, et álíi cum eis. Post hæc egressus ab Athénis, venit Corínthum: et invéniens quemdam Judæum nómine Aquilam, Pónticum genere, qui nuper vénerat ab Itália, et Priscíllam uxórem ejus (eo quod præcepísset Claúdius discédere omnes Judæos a Roma) accessit ad eos. Et quia ejúsdem erat artis, manébat apud eos, et operabátur: (erant enim scenofactóriæ artis.) Et disputábat in synagóga per omne sábbatum, interpónens nomen Dómini Jesu, suadebátque Judæis et Græcis.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Eúntes in mundum, * docéte omnes Gentes, baptizántes

eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Mercenárius autem, * cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimittit oves, et fugit, et lupus rapit, et dispérgit oves, allelúja.

Feria Quarta.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 20. d.

Miléto Paulus mitens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum veníssent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingressus sum in Asiam, quáliter vobiscum per omne tempus fúerim, sérvíens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatióibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utilíum, quóminus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spírítu, vado in Jerúsalem: quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans:

nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiorem quam me, dúmmo modo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiae Dei.

R. Surgens Jesus. 351.

Lectio ii.

Et nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis faciém meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a ságuine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit episcopos régere Ecclésiám Dei, quam acquisívit ságuine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérse, ut abducant discípulos post se. Propter quod vigiláte me-

mória retinéntes: quóniam per triénnum nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum.

R. Expurgáte. 352.

Lectio iii.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiae ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum, et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infirmos, ac meminisse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixisset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super col-lum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod dixerat, quóniam ámplius faciém ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Ite, nuntiáte * frátribus meis, alle-

lúja: ut eant in Galilæam, allelúja: ibi me vidébunt, allelúja, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sicut novit me Pater, * et ego cognóscó Patrem, et ánimam meam pono pro óvibus meis, allelúja.

~~~~~
Feria Quinta.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 24. c.

Respóndit autem Paulus, (annuente sibi præside dicere): Ex multis annis te esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere, quia non plus sunt mihi dies quam duódecim, ex quo ascénderé in Jerúsalem: et neque in templo invenérunt me cum áliquo disputántem, aut concúrsum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitate: neque probáre possunt tibi, de quibus nunc me accúsant. Confíteor autem hoc tibi, quod secúndum sectam, quam dicunt hære-sim, sic desérvio Patri, et Deo meo, credens ómnibus, quæ in lege et Prophétis scripta sunt: spem habens in Deum, quam et hi ipsi exspéctant, resurrectionem futúram justórum, et ini-

quórum. In hoc et ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum, et ad hómines semper.

R. Christus resúrgens. 374.

Lectio ii.

Post annos autem plures eleemósynas factúrus in gentem meam, veni, et oblatiónes, et vota. In quibus invenérunt me purificátum in templo: non cum turba, neque cum tumúltu. Quidam autem ex Asia Judæi, quos oportébat apud te præsto esse, et accusáre si quid habérent advérsus me: aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitátis cum stem in concílio, nisi de una hac sólúmmodo voce, qua clamávi inter eos stans: Quóniam de resurrectione mortuórum ego júdicor hódie a vobis.

R. Surréxit pastor. 375.

Lectio iii.

Dístulit autem illos Felix, certíssime sciens de via hac, dicens: Cum tribúnus Lýsias descénderit, audíam vos. Jussítque centurióni custodíre eum, et habére réquiem, nec quemquam de suis prohibére ministráre ei. Post áliquot autem dies véniens Felix cum Drusílla uxóre sua, quæ erat Judæa,

vocavit Paulum, et audivit ab eo fidem, quæ est in Christum Jesum. Disputante autem illo de justitia, et castitate, et de iudicio futuro, tremefactus Felix respondit: Quod nunc attinet, vade: tempore autem opportuno accersam te: simul et sperans, quod pecunia ei daretur a Paulo, propter quod et frequenter accersens eum, loquebatur cum eo. Biennio autem expleto, accepit successorem Felix Portium Festum. Volens autem gratiam præstare Judæis Felix, reliquit Paulum vinctum.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Ant. Tu solus peregrinus es, * et non audisti de Jesu, quomodo tradiderunt eum in damnationem mortis? allelûja.

Ad Magnif. Ant. Alias oves habeo, * quæ non sunt ex hoc ovili: et illas oportet me adducere, et vocem meam audient: et fiet unum ovile, et unus pastor, allelûja.

Feria Sexta.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 25.

Festus ergo cum venisset in provinciam,

post triduum ascendit Jerosolymam a Cæsarea. Adieruntque eum principes sacerdotum, et primi Judæorum, adversus Paulum: et rogabant eum, postulantes gratiam adversus eum, ut juberet perducere eum in Jerusalem, insidias tendentes ut interficerent eum in via. Festus autem respondit servari Paulum in Cæsarea: se autem maturius profecturum. Qui ergo in vobis (ait) potentes sunt, descendentes simul, si quod est in viro crimen, accusent eum.

R. Virtute magna. 346.

Lectio ii.

Demoratus autem inter eos dies non amplius quam octo, aut decem, descendit Cæsaream, et altera die sedit pro tribunali, et jussit Paulum adduci. Qui cum perductus esset, circumsteterunt eum, qui ab Jerosolyma descenderant Judæi, multas et graves causas objicientes, quas non poterant probare, Paulo rationem reddente: Quoniam neque in legem Judæorum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccavi.

R. De ore prudentis pro-cedit mel. 346.

Lectio iii.

Festus autem volens grátiam præstare Judæis, respondens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere, et ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cæsaris sto, ibi me opórtet judicári: Judæis non nócui, sicut tu mélius nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori: si vero nihil est eórum, quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cæsarem appélo. Tunc Festus cum concílio locútus, respóndit: Cæsarem appellásti? ad Cæsarem ibis.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Nonne sic opórtuit * pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat festum ix Lectionum, a Capitulo fit de S. Maria.

Sabbato.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 28. d.

Cum autem venissémus Romam, permissum est Paulo manére síbimet cum custodiénte se mílite. Post tértium autem diem convocávit primos Judæórum. Cumque convenissent, dicébat eis: Ego, viri fra-

tres, nihil advérsus plebem fáciens, aut morem patrénium, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum, qui cum interrogatióne de me habuissent, voluérunt me dimittere, eo quod nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coactus sum appelláre Cæsarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc igitur causam rogávi vos vidére, et álloqui. Propter spem enim Israël caténa hac circúmdatus sum.

Lectio ii.

At illi dixerunt ad eum: Nos neque líttas acépimus de te a Judæa, neque advéniens áliquis fratrum nuntiávit, aut locútus est quid de te malum. Rogámus autem a te audíre quæ sentis: nam de secta hac notum est nobis quia ubique ei contradícitur. Cum constituissent autem illi diem, venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnum Dei, suadénsque eis de Jesu ex lege Móysi, et Prophétis a mane usque ad vésperam. Et quidam credébant his, quæ dicebantur: quidam vero non credébant.

Lectio iii.

Cumque invicem non essent consentientes, discedebant dicente Paulo unum verbum: Quia bene Spiritus sanctus locutus est per Isaiam prophetam ad patres nostros, dicens: Vade ad populum istum, et dic ad eos: Aure audietis, et non intelligetis: et videntes videbitis, et non perspicietis. Incrassatum est enim cor populi hujus, et auribus graviter audierunt, et oculos suos compresserunt: ne forte videant oculis, et auribus audiant, et corde intelligant, et convertantur, et sanem eos. Notum ergo sit vobis, quoniam Gentibus missum est hoc salutare Dei, et ipsi audient. Et cum hæc dixisset, exierunt ab eo Judæi, multam habentes inter se questionem. Mansit autem biennio toto in suo conducto: et suscipiebat omnes, qui ingrediebantur ad eum, prædicans regnum Dei, et docens quæ sunt de Domino Jesu Christo cum omni fiducia, sine prohibitione.

Ad Vesperas.

Capitulum. 1. Petri 2. c.

Carissimi: Obsecro vos tamquam advenas et peregrinos abstinere vos a

carnalibus desideriis, quæ militant adversus animam.

Hymn. Ad régias Agni. 143.

V. Mane nobiscum Domine, allelúja. **R.** Quoniam advesperascit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Módicum * et non videbitis me, dicit Dominus: iterum módicum, et videbitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui errantibus, ut in viam possint redire justitiæ, veritatis tuæ lumen ostendis: da cunctis qui christiana professione censentur, et illa respuere, quæ huic inimica sunt nómini; et ea quæ sunt apta, sectari. Per Dominum.

Commem. de Cruce. 364.

Dominica III. post Pascha.

Ad Matutinum.

Invit., Hymn., Ant., Ps. et **VV.**
ut in Psalt. temp. Pasch. 4.

In I. Nocturno.

Incipit liber Apocalýpsis
beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

pocalýpsis Jesu Christi, quam edit illi Deus palam facere servis suis, quæ opórtet fieri cito: et signifi-

cávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhibuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus, qui legit, et audit verba prophetiæ hujus: et servat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim prope est. Joánnes septem Ecclesiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est: et a septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt: et a Jesu Christo, qui est testis fídelis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ: qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in ságuine suo, et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória, et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

R. Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus, allelúja: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In ságuine tuo, allelúja. **V.** Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdótium. In ságuine.

Lectio ii.

Ecce venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super

eum omnes tribus terræ: Etiam: Amen. Ego sum alpha et oméga, princípium et finis, dicit Dóminus Deus: qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, omnípotens. Ego Joánnes frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntia in Christo Jesu: fui in insula, quæ appellátur Patmos propter verbum Dei, et testimónium Jesu: fui in spíritu in Dominica die, et audívi post me vocem magnam tamquam tubæ, dicéntis: Quod vides, scribe in libro: et mitte septem Ecclesiis, quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pér-gamo, et Thyatíra, et Sardis, et Philadélphiæ, et Laodicíæ.

R. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúja: * Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatióibus meis adimplémini, allelúja, allelúja. **V.** In me omnis grátia viæ et veritátis: in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte.

Lectio iii.

Et convérsus sum ut vidérem vocem, quæ loquebátur mecum: et convérsus vidi septem candelábra aúrea: et in médio septem candelabrórum au-

reórum símilem fílio hóminis, vestítum podére, et præcínctum ad mamíllas zona aúrea: caput autem ejus et capílli erant cándidi tamquam lana alba, et tamquam nix, et óculi ejus tamquam flamma ignis, et pedes ejus símiles aurichálco, sicut in camíno ardénti, et vox illíus tamquam vox aquárum multárum: et habébat in délixtera sua stellas septem: et de ore ejus gládus utráque parte acútus exíbat: et fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua. Et cum vidíssem eum, cécidi ad pedes ejus tamquam mórtuus. Et pósuit délixteram suam super me, dicens: Noli timére: ego sum primus, et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sácula sæculórum, et hábeo claves mortis, et inférni. Scribe ergo quæ vidísti, et quæ sunt, et quæ opórtet fieri post hæc.

R. Audívi vocem de cœlo, tamquam vocem tonítrui magni, allelúja: regnabit Deus noster in ætérnum, allelúja: * Quia facta est salus, et virtus, et potestas Christi ejus, allelúja, allelúja. **V.** Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dicíte Deo nostro omnes

sancti ejus, et qui timétis Deum pusílli et magni. Quia. **Glória Patri.** Quia.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 147. de Tempore.

Lectio iv.

Díebus his sanctis resurrectioni Dómini dedicátis, quantum donánte ipso póssumus, de carnis resurrectione tractémus. . Hæc enim est fides nostra: hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promíssum est, et in ipso præcæssit exemplum. Vóluit enim nobis, quod promísit in fine, non solum prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Illi quidem qui tunc fuérunt, cum illum vidérent, et cum expavéscerent, et spíritum se vidére créderent, soliditátem córporis tenuérunt. Locútus est enim non solum verbis ad aures eórum, sed étiam spécie ad óculos eórum: parúmque erat se præbére cernéndum, nisi étiam offérret pertractándum, atque palpándum.

R. Locútus est ad me unus ex septem Angelis, dicens: Veni, osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni: * Et vidi Jerúsalem

descendentem de cœlo, ornatam monilibus suis, allelúja, allelúja, allel. **V.** Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. Et.

Lectio v.

Ait enim: Quid turbáti estis, et cogitationes ascéndunt in cor vestrum? Putavérunt enim se spíritum vidére. Quid turbáti estis, inquit, et cogitationes ascéndunt in cor vestrum? Vidéte manus meas, et pedes meos: palpáte, et vidéte: quia spíritus ossa et carnem non habet, sicut me vidétis habére. Contra istam evidéntiam disputábant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea, quæ sunt hóminum, sapiunt, quam sic disputáre de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, isti hómines sunt. Sed Deus novit cogitationes hóminum, quóniam vanæ sunt.

R. Audívi vocem in cœlo Angelórum multórum dicéntium: * Timéte Dóminum, et date claritátem illi, et adoráte eum, qui fecit cœlum et terram, mare et fontes aquárum, allelúja, allelúja. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœli, voce magna clamántem et dicéntem. Timéte Dóminum.

Lectio vi.

In hómine carnáli tota régula intelligéndi est consuetúdo cernéndi. Quod solent vidére, credunt: quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotidie hómines nasci, qui non erant, quam paucos resurrexisse, qui erant: et tamen ista mirácula non consideratióne comprehénsa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Resurrexit Christus: absolúta est res. Corpus erat, caro erat: pepéndit in cruce, emisit ánimam, pósita est caro in sepúlchro. Exhibuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quare mirámur? quare non crédimus? Deus est, qui fecit.

R. Véniens a Líbano quam pulchra facta est, allelúja: * Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata, allelúja, allelúja. **V.** Favus distillans lábia ejus, mel et lac sub lingua ejus. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Mó-

dicum, et jam non vidébitis me: et iterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi.

Tractat. 101. in Joannem,
sub finem.

Módicum est hoc totum spátium, quo præsens pervolat sæculum. Unde dicit idem ipse Evangelísta in Epístola sua: Novíssima hora est. Ideo namque áddidit: Quia vado ad Patrem: quod ad priórem senténtiam referéndum est, ubi ait: Módicum, et jam non vidébitis me: non ad posteriorem, ubi ait: Et iterum módicum, et vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat ut eum non vidérent. Ac per hoc non ídeo dictum est, quia fúerat moritúrus, et donec resúrgeret, ab eórum aspéctibus recessúrus: sed quod esset itúrus ad Patrem, quod fecit posteáquam resurréxit, et, cum eis per quadragínta dies conversátus, ascéndit in cœlum.

R. Decantábat pópulus Israël, allelúja: et univérsa multitúdo Jacob canébat legítimè: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et

laudes Deo canébat, allelúja, allelúja. **V.** Sanctificáti sunt ergo sacerdótes et levítæ: et univérsus Israël deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. Et.

Lectio viii.

Illis ergo ait: Módicum, et jam non vidébitis me; qui eum corporáliter tunc vidébant: quia itúrus erat ad Patrem, et eum deinceps mortálem visúri non erant, qualem, cum ista loqueretur, vidébant. Quod vero áddidit: Et iterum módicum, et vidébitis me: univérsæ promísit Ecclésiæ, sicut univérsæ promísit: Ecce ego vobíscum sum usque ad consummationem sæculi. Non tardat Dóminus promíssum. Módicum, et vidébimus eum: ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus, quia nihil desiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit.

R. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allel. **V.** Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímmini: sed tristítia vestra. Convertétur. **Glória.** Convertétur.

Lectio ix.

Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur; cum finítum fúerit, tunc sentiémus quam

módicum fúerit. Non ergo sit gáudium nostrum quale habet mundus, de quo dictum est: Mundus autem gaudébit. Nec tamen in hujus desidérii parturitíone sine gáudio tristes simus: sed, sicut ait Apóstolus: Spe gaudéntes: In tribulatióne patiéntes: quia et ipsa partúriens, cui comparátí sumus, plus gaudet de mox futúra prole, quam tristis est de præsénti dolóre. Sed hujus sermónis iste sit finis: habent enim quæstiónem molestíssimam, quæ sequúntur: nec brevité coarctánda sunt, ut possint commódus, si Dóminus volúerit, explicári. **Te Deum.**

Ad Laudes.

Ant. et Ps. de Psalt. 20.

Capitulum. 1. Petri 2. c.

Caríssimi: Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ militánt advérsus ánimam.

Hymnus. Auróra coelum. 24.

V. In resurrectione tua Christe, allelúja. **R.** Coeli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Módicum, * et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiae, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Commém. de Cruce. 364.

Ad Tertiam.

Capit. Caríssimi. ut supra.

R. br. Surréxit. 376.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Petri 2. c.

Subjécti igitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum: sive regi quasi præcellénti: sive dúcibus tamquam ab eo missis ad vindíctam malefactorum, laudem vero bonórum.

R. br. Surréxit. 376.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Petri 2. c.

Servi súbditi estóte in omni timóre dómínis, non tantum bonis et modéstis, sed étiam dýscolis. Hæc est enim grátia in Christo Jesu Dómino nostro.

R. br. Gavísi. 376.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dom. 140.

Capit. Caríssimi. ut supra.

Hymn. Ad régias Agni. 143.

V. Mane nobiscum Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Amen dico vobis, * quia plorábitis et flébitis vos: mundus autem gaudébit, vos vero contristabímmini: sed tristítia vestra convertétur in gaúdium, allelúja.

Commem. de Cruce. 364.

~~~~~
Feria Secunda.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 2.

Angelo Ephesi Ecclésiæ scribe: Hæc dicit, qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ambulat in médio septem candelabrorum aureorum: Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinére malos: et tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt: et invenísti eos mendáces: et patiéntiam habes, et sustinuísti propter nomen meum, et non defecísti. Sed hábeo advérsus te, quod caritátem tuam primam reliquísti. Memor esto itaque unde excíderis: et age pœniténtiam, et prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi, et movébo can-

delábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odísti facta Nicolaitárum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, aúdiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei.

R. Vidi portam civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolorum nómina et Agni super eam scripta: * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúja. **V.** Vidi cœlum novum, et terram novam, et civitátem novam descendéntem de cœlo. Et super.

Lectio ii.

Et Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus, et novíssimus, qui fuit mórtuus, et vivit: Scio tribulatióem tuam, et paupertátem tuam, sed dives es: et blasphemáris ab his, qui se dicunt Judæos esse, et non sunt, sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum timeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem ut tentémmini: et habébitis tribulatióem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, aúdiat quid Spí-

ritus dicat Ecclésiis: Qui vicerit, non lædétur a morte secúnda.

R. Osténdit mihi Angelus fontem aquæ vivæ, et dixit ad me, allelúja: * Hic Deum adóra, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Postquam audíssem et vidíssem, cecidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat, et dixit mihi. Hic. **Glória Patri.** Hic.

Lectio iii.

Et Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui habet rhomphæam utrâque parte acútam: Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ: et tenes nomen meum, et non negásti fidem meam. Et in diébus illis Antípas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsus te pauca: quia habes illic tenétes doctrinam Bálaam, qui docébat Balac mittere scándalum coram filiis Israël, édere, et fornicári: ita habes et tu tenétes doctrinam Nicolaitárum. Similiter pœniténtiam age: si quo minus véniam tibi cito, et pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo manna abscón-

ditum, et dabo illi cálculum cándidum: et in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Et incipiens * a Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis Scriptúras, quæ de ipso erant, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Tristítia vestra * vertétur in gáudium, allelúja: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja, allelúja.

Feria Tertia.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

Post hæc vidi: et ecce óstium apértum in cœlo, et vox prima, quam audívi tamquam tubæ loquéntis mecum, dicens: Ascénde huc, et osténdam tibi quæ opórtet fieri post hæc. Et statim fui in spíritu: et ecce sedes pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, similis erat aspéctui lápidis jáspidis, et sárdinis: et iris erat in circúitu sedis similis visióni smaragdinae. Et in circúitu sedis sedília vigintiquátuor: et super thronos viginti-

quátuor seniôres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum coronæ aúreæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua: et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei.

R. Vidi Jerúsalem descendéntem de coelo, ornátam auro mundo, et lapídbus pretiósís intéxtam: * Allelúja, allelúja. **V.** Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa vero aurum mundum, símile vitro mundo. Allelúja.

Lectio ii.

Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo: et in médio sedis, et in circúitu sedis quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimál primum símile leóni, et secúndum ánimál símile vítulo, et tértium ánimál habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimál símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, singula eórum habébant alas senas: et in circúitu, et intus plena sunt óculis: et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dñs Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

R. In diadémate cápitis Aaron magnificéntia Dómini sculpta erat: * Dum perficerétur opus Dei, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** In veste enim podéris quam habébat, totus erat orbis terrárum, et paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum sculpta erant. Dum. Glória Patri. Dum.

Lectio iii.

Et cum darent illa animália glóriam, et honórem, et benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sæcula sæculórum, procidébant vigínti quátuor seniôres ante sedéntem in throno, et adorábant vivéntem in sæcula sæculórum, et mittébant coronas suas ante thronum dicéntes: Dignus es Dómine Deus noster accípere glóriam, et honórem, et virtútem: quia tu creásti ómnia, et propter voluntátem tuam erant, et creáta sunt.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Et coégerunt * illum, dicéntes: Mane nobíscum Dómine, quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Tristítia implévit * cor vestrum: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja, allelúja.

Feria Quarta.

De libro Apocalýpsis beáti
Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 5.

Et vidi in dextera sedentis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signatum sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, predicantem voce magna: Quis est dignus aperire librum, et solvere signacula ejus? Et nemo poterat neque in cælo, neque in terra, neque subtus terram aperire librum, neque respicere illum. Et ego flebam multum, quoniam nemo dignus inventus est aperire librum, nec videre eum. Et unus de senioribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et solvere septem signacula ejus. Et vidi: et ecce in medio throni et quatuor animalium, et in medio seniorum, Agnum stantem tamquam occisum, habentem cornua septem, et oculos septem: qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accepit de dextera sedentis in throno librum.

R. Platée tuæ Jerúsalem sternentur auro mundo, allelúja: et cantabitur in te

canticum lætitiæ, allelúja: * Et per omnes vicos tuos ab universis dicetur, allelúja, allelúja. **V.** Luce splendida fulgēbis, et omnes fines terræ adorabunt te. Et.

Lectio ii.

Et cum aperuisset librum, quatuor animalia, et viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, et phialas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes sanctorum: et cantabant canticum novum, dicentes: Dignus es Domine accipere librum, et aperire signacula ejus: quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione: et fecisti nos Deo nostro regnum, et sacerdotes: et regnabimus super terram.

R. Decantabat populus Israël, allelúja; et universa multitudo Jacob canebat legitime: * Et David cum cantoribus citharam percutiebat in domo Domini, et laudes Deo canebat, allelúja, allelúja. **V.** Sanctificati sunt ergo sacerdotes et levitæ: et universus Israël deducebat arcam fœderis Domini in júbilo. Et David. **Gloria Patri.** Et David.

Lectio iii.

Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum millia millium, dicéntium voce magna: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo: omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno, et Agno: benedictio, et honor, et glória, et potéstas in sœcula sœculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et vigínti quátuor senióres cecidérunt in fácies suas: et adoravérunt vivéntem in sœcula sœculórum.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Mane nobiscum, * quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Tristítia vestra, * allelúja, vertétur in gáudium, allelúja.

Feria Quinta.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 15.

Et vidi áliud signum in cœlo magnum, et mirábile, Angelos septem, habéntes plagas septem novíssimas: Quóniam in illis consummáta est ira Dei. Et vidi tamquam mare vítreum mistum igne, et eos, qui vicérunt béstiam, et imáginem ejus, et númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum, habéntes cítharas Dei: et cantántes canticum Móysi servi Dei, et canticum Agni, dicéntes: Magna, et mirabilia sunt ópera tua Dómine Deus omnípotens: justæ et veræ sunt viæ tuæ, Rex sœculórum. Quis non timébit te Dómine, et magnificábit nomen tuum? quia solus pius es: quóniam omnes gentes vénient, et adorábunt in conspéctu tuo, quóniam judícia tua manifestá sunt.

R. Dignus es Dñe. 385.

Lectio ii.

Et post hæc vidi, et ecce apértum est templum tabernáculi testimónii in cœlo: et exiérunt septem Angeli habéntes septem plagas de templo, vestíti

lino mundo et cándido, et præcíncti circa pectora zonis aúreis. Et unum de quatuor animalibus dedit septem Angelis septem phialas aúreas, plenas iracundiæ Dei vivéntis in sæcula sæculórum. Et implétum est templum fumo a maiestate Dei, et de virtute ejus: et nemo póterat introire in templum, donec consummaréntur septem plagæ septem Angelórum.

R. Ego sicut. **cum** Glória Patri. **Transíte. in fine.** 385.

Lectio iii. Cap. 16.

Et audívi vocem magnam de templo, dicéntem septem Angelis: Ite, et effúndite septem phialas iræ Dei in terram. Et ábiit primus, et effúdit phíalam suam in terram, et factum est vulnus sævum, et péssimum in hómines, qui habébant caractérem béstiæ: et in eos, qui adoravérunt imáginem ejus. Et secúndus Angelus effúdit phíalam suam in mare, et factus est sanguis tamquam mórtui: et omnis ánima vivens mórtua est in mari. Et tértius effúdit phíalam suam super flúmina, et super fontes aquárum, et factus est sanguis. Et audívi Angelum aquárum dicéntem: Justus es Dómine,

qui es, et qui eras sanctus, qui hæc judicásti: quia ságuinem Sanctórum et Prophetárum effudérunt, et ságuinem eis dedísti bibere: digni enim sunt.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Et intrávit * cum illis: et factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Amen amen dico vobis, * íterum vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja.

Feria Sexta.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 19.

Post hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium: Allelúja: Salus, et glória, et virtus Deo nostro est: quia vera, et justa judícia sunt ejus, qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua, et vindicávit ságuinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterum dixerunt: Allelúja. Et fumus ejus ascéndit in sæcula sæculórum. Et ce-

cidérunt seniôres viginti-quátuor, et quátuor animália, et adoravérunt Deum sedéntem super thronum, dicéntes: Amen: Allelúja. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro omnes servi ejus: et qui timétis eum, pusilli et magni.

R. Locútus est. 386.

Lectio ii.

Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium: Allelúja: quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei: quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se býssino splendénti et cándido. Býssinum enim justificatiónes sunt Sanctórum. Et dixit mihi: Scribe: Beáti qui ad coenam nuptiárum Agni vocáti sunt. Et dixit mihi: Hæc verba Dei vera sunt. Et cécidi ante pedes ejus, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: consérvus tuus sum, et fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu. Deum adóra. Testimónium enim Jesu est spíritus prophetiæ.

R. Audívi vocem. **cum** Glória. Timéte. **in fine.** 387.

Lectio iii.

Et vidi cœlum apértum, et ecce equus albus, et qui sedébat super eum, vocabátur Fidélis, et Verax, et cum justitia júdicat, et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestítus erat veste aspér-sa sánguine: et vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus qui sunt in cœlo, sequebántur eum in equis albis, vestíti býssino albo, et mundo. Et de ore ejus. procédit gládius ex utrâque parte acútus: ut in ipso percútiat Gentes. Et ipse reget eas in virga férrea: et ipse calcat tórcular vini furóris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto, et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dóminus dominántium.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Cognovérunt * Dóminum Jesum, allelúja, in fractiône panis, allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat festum ix Lectionum, a Capitulo fit de S. Maria, ut infra.

Sabbato.

De libro Apocalýpsis beáti
Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 22.

Et osténdit mihi flúvium aquæ vitæ, spléndidum tamquam crystal-
lum, procedéntem de sede Dei et Agni. In médio platæe ejus, et ex utrâque parte flúminis lignum vitæ, áfferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, et fólia ligni ad sanitátem Géntium. Et omne maledíctum non erit ámplius: sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultra non erit: et non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, et regnábunt in sæcula sæculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelíssima sunt, et vera. Et Dóminus Deus spirítuum prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis quæ opórtet fieri cito. Et ecce vénio velóriter. Beátus, qui custódit verba prophetiæ libri hujus.

Lectio ii.

Et ego Joánnes, qui adivi, et vidi hæc. Et

postquam audíssem, et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat: et dixit mihi: Vide ne féceris: consérvus enim tuus sum, et fratrum tuórum prophetárum, et eórum, qui servant verba prophetiæ libri hujus: Deum adóra. Et dicit mihi: Ne signáveris verba prophetiæ libri hujus: tempus enim prope est. Qui nocet, nóceat adhuc: et qui in sórdibus est, sordéscat adhuc: et qui justus est, justificétur adhuc: et sanctus, sanctificétur adhuc. Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, réddere unicuique secúndum ópera sua.

Lectio iii.

Ego sum alpha et oméga, primus et novíssimus, princípium et finis. Beáti, qui lavant stolas suas in sángine Agni: ut sit potestas eórum in ligno vitæ, et per portas intrent in civitátem. Foris canes, et venéfici, et impudíci, et homicidæ, et idólis serviéntes, et omnis, qui amat, et facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum, testificári vobis hæc in Ecclésiis. Ego sum radix, et genus David, stella spléndida et matutína. Et spíritus, et

sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, véniat: et qui vult, accípiat aquam vitæ, gratis. Contéstor enim omni audiénti verba prophetiæ libri hujus: Si quis apposúerit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis dimínuerit de verbis libri prophetiæ hujus, aúferet Deus partem ejus de libro vitæ, et de civitáte sancta, et de his, quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimoniúm pèrhibet istórum. Etiam vénio cito: Amen. Veni Dómine Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen.

Ad Vesperas.

Capitulum. Jac. 1. c.

Caríssimi: Omne datum **C**óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Hymnus. Ad régias Agni. 143.

V. Mane nobíscum Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Vado ad eum * qui misit me: et nemo ex vobis intérogat me: Quo vadis? allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dñm.

Commem. de Cruce. 364.

Dominica IV. post Pascha.

Ad Matutinum.

Invit., Hymn., Ant., Ps. et VV.
ut in Psalt. temp. Pasch. 4.

In I. Nocturno.

Si Lectiones I. Nocturni lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit festum Ss. Apostolorum Philippi et Jacobi, in Dominica legantur Lectiones Feriæ ii. sequentis.

Incipit Epístola cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Jacóbus Dei, et Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tribubus, quæ sunt in dispersione, salútem. Omne gáudium existimáte fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes quod probátio fidei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet: ut sitis perfécti et íntegri in nullo deficiéntes. Si quis autem ve-

strum indiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat omnibus affluénter, et non impróperat: et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hæsítans.

R. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei délixtera mea: * Adhæreat lingua mea faúcibus meis, si non memínero tui, allelúja, allel. **V.** Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui Sion. Adhæreat.

Lectio ii.

Qui enim hæsítat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur et circumfértur. Non ergo æstimet homo ille quod accípiat áliquid a Dómino. Vir duplex ánimo incónstans est in omnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua: dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit fœnum, et flos ejus décidit, et decór vultus ejus depériit: ita et dives in itinéribus suis marcéscet.

R. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Illuxérunt

coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit et commóta est terra. Multitúdo.

Lectio iii.

Beátus vir, qui suffert tentatióem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repro-mísit Deus diligéntibus se. Nemo cum tentátur, dicat quóniam a Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est: ipse autem néminem tentat. Unusquisque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus, et illéctus. Deínde concupiscéntia cum concéperit, parit peccátum: peccátum vero cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte itaque erráre fratres mei dilectíssimi.

R. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclesiæ laudábo te, allelúja, allelúja. **V.** Confitébor tibi in pópulis Dñe, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In. Glória. In.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu S. Cypriáni Epíscopi et Mártiris de bono patiéntiæ.

Serm. 3. initio.

Lectio iv.

De patiéntia locutúrus, fratres dilectíssimi, et utilitatés ejus et cómoda prædica-

túrus, unde pótius incípiam, quam quod nunc quoque ad audiéntiam, vestram patiéntiam vídeo esse necessariam: ut nec hoc ipsum, quod audítis et discítis, sine patiéntia fácere possítis? Tunc enim demum sermo et rátio salutáris effícaciter discitur, si patiénter, quod dícitur, audiátur. Nec invénio, fratres dilectíssimi, inter céteras coeléstis disciplínæ vias, quibus ad consequénda divínitus præmia spei ac fidei nostræ secta dirígitur, quid magis sit vel utilius ad vitam, vel majus ad glóriam, quam ut qui præcéptis Domínicis obséquio timóris ac devotiónis innítimur, patiéntiam máxime tota observatióne tueámur. Hanc se sectári philosophi quoque profiténtur: sed tam illic patiéntia falsa est, quam et falsa sapiéntia est. Unde enim vel sápiens esse, vel pátiens possit, qui nec sapiéntiam, nec patiéntiam Dei novit?

R. In ecclésiis benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israél, allelúja, allelúja. **V.** Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio v. Cap. 2. 3. 8.

Nos autem, fratres dilectíssimi, qui philosophi

non verbis, sed factis sumus; nec vestítu sapiéntiam, sed veritaté præferimus: qui virtútum consciéntiam magis quam jactántiam nóvimus: qui non lóquimur magna, sed vívimus quasi servi et cultóres Dei: patiéntiam, quam magistériis coeléstibus discimus, obséquiiis spiritalibus præbeámus. Est enim nobis cum Deo virtus ista comúnis: inde patiéntia incípit, inde cláritas ejus et dignitas caput sumit. Origo et magnitúdo patiéntiæ Deo auctóre procedit. Diligénda res hómini, quæ Deo cara est. Bonum quod amat, majéstas divína comméndat. Si Dóminus nobis et Pater Deus est, sectémur patiéntiam dómini páriter et patris: quia et servos opórtet esse obsequéntes, et filios non decet esse degéneres.

R. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja:

* Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja.

V. Benedíctus es tu Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas.

Lectio vi.

Patiéntia est, quæ nos Deo et comméndat et servat: ipsa est, quæ iram témperat, quæ linguam frænát, quæ mentem gubérnat,

pacem custódit, disciplinam regit, libidinis impetum frangit, tumóris violentiam cómprimit, incéndium simultátis exstínguit, coércet poténtiam dívitum, inópiam paúperum réfovet, tuétur in virgínibus beátam integritátem, in víduis laboriósam castitátem, in conjúctis et maritátis indivíduam caritátem: facit húmiles in prósperis, in advérsis fortes, contra injúrias et contumélias mites: docet delinquéntibus cito ignóscere; si ipse delinquas, diu et multum rogáre: tentatiónes expúgnat, persecutiónes tólerat, passiones et martýria cónsummat. Ipsa est, quæ fidei nostræ fundaménta firmiter munit.

R. Hymnum cantáte nobis, allelúja: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. **V.** Illic interrogavérunt nos, qui capti vos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Vado

ad eum qui misit me; et nemo ex vobis intérogat me: Quo vadis? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractat. 94. in Joann., initio.

Cum Dóminus Jesus prædixisset discíplis suis persecutiónes, quas passúri erant post ejus abscéssum, subjúnxit atque ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram: nunc autem vado ad eum, qui me misit. Ubi primum vidéndum est, utrum eis futuras non prædixerit ante passiones. Sed álíi tres Evangelístæ satis eum prædixisse ista demónstrant, antequam ventum esset ad cœnam: qua perácta, secúndum Joánnem ista locútus est, ubi ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram.

R. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. **V.** Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Lectio viii.

An forte hinc ista sólvitur quæstio, quia et illi eum narrant passióni próximam

fuisse cum hæc diceret? Non ergo ab initio, quando cum illis erat: quia jam discessurus, jamque ad Patrem perrecturus hæc dixit. Et ideo etiam secundum illos Evangelistas verum est, quod hic dictum est: Hæc autem vobis ab initio non dixi. Sed quid agimus de fide Evangelii secundum Matthæum, qui hæc eis a Domino non solum cum jam Pascha esset cum discipulis cenaturus, imminente passione, verum et ab initio denunciata esse commemorat; ubi primum nominatim duodecim exprimuntur Apostoli, et ad opera divina mittuntur?

R. Bonum est confiteri Domino, allelúja: * Et psallere, allelúja. **V.** In decachordo psalterio, cum canticis et cithara. Et psallere. Glória Patri. Et psallere.

Lectio ix.

Quid sibi ergo vult, quod hic ait: Hæc autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram: nisi quia ea, quæ hic dicit de Spiritu sancto, quod sit venturus ad eos, et testimonium perhibiturus, quando mala illa passuri sunt, hæc ab initio eis non dixit, quia cum ipsis erat? Consolator ergo ille, vel advocatus, (utrumque

enim interpretatur, quod est Græce Paracletus) Christo abscedente fuerat necessarius: et ideo de illo non dixerat ab initio, quando cum illis erat, quia ejus præsentia consolabantur.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Laudes.

Ant. et Ps. de Psalt. 20.

Capitulum. Jacobi 1. c.

Carissimi: Omne datum optimum, et omne donum perfectum desursum est, descendens a Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio.

Hymn. Auróra cælum. 24.

V. In resurrectione tua Christe, allelúja. **R.** Cœli et terra lætentur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Vado ad eum * qui misit me: et nemo ex vobis interrogat me: Quo vadis? allelúja, allel.

Oratio.

Deus, qui fidelium mentes unius efficis voluntatis: da populis tuis id amare quod præcipis, id desiderare quod promittis; ut inter mundanas varietates ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaudia. Per Dominum.

Commem. de Cruce. 364.

Ad Tertiam.

Capit. Carissimi: Omne datum. **ut supra.**

R. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. **V.** Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

V. Surréxit Dóminus vere, allelúja. **R.** Et apparuit Simóni, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Jacobi 1. c.

Scitis fratres mei dilectísimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum: tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur.

R. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. **V.** Et apparuit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

V. Gavísi sunt discípuli, allelúja. **R.** Viso Dño, allel.

Ad Nonam.

Capitulum. Jacobi 1. d.

Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípíte ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

R. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. **V.** Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.

V. Mane nobíscum Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dom. 140.

Capit. Caríssimi. 402.

Hymnus. Ad régias Agni. 143.

V. Mane nobíscum Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Vado ad eum * qui misit me: sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum, allelúja.

Commem. de Cruce. 364.

Feria Secunda.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1. c.

Omne datum óptimum, et omne donum perfectum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuit nos verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis fratres mei dilectísimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum: tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur.

R. Dicant nunc, qui redempti sunt, allelúja, * A

Dómino, allelúja, allelúja.

V. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dómino.

Lectio ii.

Propter quod abiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdi-
ne suscípíte ín-
situm verbum, quod pot-
est salváre ánimas vestras.
Estóte autem factóres ver-
bi, et non auditóres tantum:
falléntes vosmetípsos. Quia
si quis audítor est verbi, et
non factor: hic comparábi-
tur viro consideránti vul-
tum nativitátis suæ in spé-
culo: considerávit enim se,
et ábiit, et statim oblítus est
qualis fúerit.

R. Cantáte Dómino, alle-
lúja: * Psalmum dícite ei,
allelúja. **V.** Afférte Dómino
glóriam et honórem, affér-
te Dómino glóriam nómini
ejus. Psalmum. **G**lória Pa-
tri. Psalmum.

Lectio iii.

Qui autem perspéxerit in
legem perféctam liber-
tátis, et permánserit in ea,
non audítor obliviósus fa-
ctus, sed factor óperis: hic
beátus in facto suo erit. Si
quis autem putat se religió-
sum esse, non refrænans
linguam suam, sed sedú-
cens cor suum, hujus vana
est religio. Religio munda,

et immaculáta apud Deum
et Patrem, hæc est: Visitá-
re pupíllas, et víduas in tri-
bulatióne eórum, et imma-
culátum se custodíre ab hoc
sæculo. **Te Deum.** 19.

Ad Bened. Ant. Nonne
cor nostrum * ardenserat in
nobis de Jesu, dum loque-
rétur nobis in via? allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ego ve-
ritátem dico * vobis: éxpe-
dit vobis ut ego vadam: si
enim non abíero, Paráclitus
non véniet ad vos, allelúja.

Feria Tertia.

**De Epístola beáti Jacóbi
Apóstoli.**

Lectio i. Cap. 2.

Eratres mei, nolíte in
personárum accepti-
óne habére fidem Dómini
nostri Jesu Christi glóriæ.
Etenim si introíerit in con-
véntum vestrum vir aúreum
ánnulum habens in veste
cándida, introíerit autem
et pauper in sórdido hábitu,
et intendátis in eum, qui
indútus est veste præclára,
et dixéritis ei: Tu sede hic
bene: paúperi autem dicá-
tis: Tu sta illic; aut sede
sub scabéllo pedum meó-
rum: nonne judicátis apud
júdices cogitatiónum ini-
quárum?

R. In ecclésiis. 400.

Lectio ii.

Audite fratres mei dilectissimi, nonne Deus elégit paúperes in hoc mundo, dívites in fide, et hærédes regni, quod repromísit Deus diligéntibus se? Vos autem exhonorástis paúperem. Nonne dívites per poténtiam ópprimunt vos, et ipsi trahunt vos ad iudícia? Noñe ipsi blasphemant bonum nomen, quod invocátum est super vos? Si tamen legem perfícitis regálem secúndum Scriptúras: Díliges próximum tuum sicut teípsum: bene fácitis: si autem persónas accípitis, peccátum operámini, redargúti a lege quasi transgressóres.

R. In toto corde. **cum** Glória Patri. Ne repéllas. **in fine.** 400.

Lectio iii.

Quicúmque autem totam legem serváverit, offéndat autem in uno, factus est ómnium reus. Qui enim dixit, Non mœcháberis, dixit et, Non occídes. Quod si non mœcháberis, occídes autem, factus es transgressor legis. Sic loquímini, et sic fácite sicut per legem libertátis incipiéntes iudicári. Iudícium enim sine misericórdia illi, qui non fecit misericórdiam: super-

exáltat autem misericórdia iudícium. **Te Deum.** 19.

Ad Bened. Ant. Pax vobis, * ego sum, allelúja: nolíte timére, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum vénerit * Paráclitus Spíritus veritátis, ille árguet mundum de peccáto, et de iustítia, et de iudicio, allelúja.

Feria Quarta.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 2. c.

Quid próderit fratres mei si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater, et soror nudi sint, et indígeant victu quotidiano, dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímini, et saturámini: non dedéritis autem eis, quæ necessária sunt córpori, quid próderit? Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípsa. **R.** Deus cánticū. 401.

Lectio ii.

Sed dicet quis: Tu fidem habes, et ego ópera hábeo. Osténde mihi fidem tuam sine opéribus: et ego osténdam tibi ex opéribus fidem meam. Tu credis quóniam unus est Deus: Bene facis: et dæmones credunt,

et contremiscunt. Vis autem scire o homo. inanís, quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abraham pater noster nonne ex opéribus justificátus est, ófferens Isaac filium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus: et ex opéribus fides consummáta est?

R. Bonum est. 402.

Lectio iii.

Et suppléta est Scriptúra, dicens: Crédidit Abraham Deo, et reputátum est illi ad justítiam, et amícus Dei appellátus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificátur homo, et non ex fide tantum? Simíliter et Rahab méretrix, nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, et ália via ejiciens? Sicut enim corpus sine spíritu mórtuum est, ita et fides sine opéribus mórtua est.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Spíritus
* carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére: jam créдите, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Adhuc
multa hábeo * vobis dicere, sed non potéstis portáre modo: cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem, allelúja.

Feria Quinta.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 3.

Nolíte plures magistri fieri fratres mei, scientes quóniam majus júdicium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offéndit: hic perféctus est vir. Potest étiam fræno circumducere totum corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad consentiéndum nobis, et omne corpus illórum circumfériamus.

R. Si oblítus. 399.

Lectio ii.

Ecce et naves, cum magnæ sint, et a ventis válidis minéntur, circumferrúntur a módico gubernáculo, ubi ímpetus dirigéntis volúerit. Ita et lingua módicum quidem membrum est, et magna exáltat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incéndit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis.

R. Vidérunt. **cum Glória.**
Multitúdo. in fine. 399.

Lectio iii.

Lingua constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus, et inflámmat rotam nativitátis nostræ inflammáta a ge-

hénna. Omnis enim nátura bestiárum, et vólucrum, et serpéntium, et ceterórum domántur, et dómita sunt a nátura húmana: linguam autem nullus hóminum domáre potest: inquietum malum, plena venéno mortífero. In ipsa benedícimus Deum et Patrem: et in ipsa maledícimus hómines, qui ad similitúdinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procédit benedíctio, et maledíctio.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Obtulé-
runt discípuli * Dómino
partem piscis assi, et favum
mellis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Non
enim loquétur * a semet-
ipso: sed quæcúmque aú-
diet, loquétur: et quæ ven-
túra sunt, annuntiábit vo-
bis, allelúja.

Feria Sexta.

**De Epístola beáti Jacóbi
Apóstoli.**

Lectio i. Cap. 4.

Unde bella, et lites in
vobis? Nonne hinc?
ex concupiscéntiis vestris,
quæ militánt in membris
vestris? Concupiscitis, et
non habétis: occíditis, et
zelátis: et non potéstis ad-
ipísci: litigátis, et bellige-
rátis, et non habétis, pro-

pter quod non postulátis:
Pétitis, et non accípitis: eo
quod male petátis: ut in
concupiscéntiis vestris in-
sumátis. Adúlteri nescitis
quia amicítia hujus mundi,
inimíca est Dei? Quicúm-
que ergo volúerit amícus
esse sæculi hujus, inimí-
cus Dei constitúitur.

R. In ecclésiis, 400.

Lectio ii.

An putátis quia inániter
Scriptúra dicat: Ad in-
vidiam concupiscit spíritus,
qui hábitat in vobis? Ma-
jorem autem dat grátiam.
Propter quod dicit: Deus
supérbis resístit, humílibus
autem dat grátiam. Súbditi
ergo estóte Deo, resístite
autem diábolo, et fúgiet a
vobis. Appropinquáte Deo,
et appropinquábit vobis.
Emundáte manus, peccató-
res: et purificáte corda, dú-
plices ánimo. Míseri estóte,
et lugéte, et ploráte: risus
vester in luctum convertá-
tur, et gáudium in mœró-
rem. Humiliámini in con-
spéctu Dómini, et exaltá-
bit vos.

R. In toto corde. **cum**
Glória Patri. Ne repéllas.
in fine. 400.

Lectio iii.

Nolíte detráhere altér-
utrum fratres. Qui dé-
trahit fratri, aut qui júdicat

fratrem suum, détrahit legi, et júdicat legem. Si autem júdicas legem: non es factor legis, sed iudex. Unus est legislátor, et iudex, qui potest pérdere, et liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dicitis: Hódie, aut crástino íbimus in illam civitátem, et faciémus ibi quidem annum, et mercábimur, et lucrum faciémus: qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? vapor est ad módicum parens, et deinceps exterminábitur; pro eo ut dicátis: Si Dóminus volúerit. Et: Si víxérimus, faciémus hoc, aut illud.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Isti sunt sermónes, * quos dicébam vobis, cum essem vobiscum, allelúja, allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat festum ix Lectionum, a Capit. fit de S. Maria.

S a b b a t o.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. *in* Cap. 5.

Agite nunc dívites, ploráte ululántes in misériis vestris, quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefáctæ sunt: et vesti-

ménta vestra a tíneis comésta sunt. Aurum, et argentum vestrum æruginávit: et ærúgo eórum in testimónium vobis erit, et manducábit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizástis vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum, qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est a vobis, clamat: et clamor eórum in aures Dómini. Sábaoth introívit. Epuláti estis super terram, et in luxúriis enutrístis corda vestra in die occisiónis. Addixístis, et occidístis iustum, et non réstitit vobis.

Lectio ii.

Patiéntes igitur estóte fratres usque ad advéntum Dómini. Ecce agricola exspéctat pretiósus fructum terræ, patiénter ferens donec accípiat temporáneum, et serótinum. Patiéntes igitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra: quóniam advéntus Dómini appropinquávit. Nolíte ingemíscere fratres in altérutrum, ut non judicémini. Ecce iudex ante jánuam asístit. Exémplum accípите, fratres, éxitus mali, labóris, et patiéntiæ, Prophétas: qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámuseos,

qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam miséricors Dóminus est, et miserátor.

Lectio iii.

Ante ómnia autem fratres mei nolíte juráre, neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcúmque juraméntum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non: ut non sub iudicio decidátis. Tristátur áliquis vestrum? oret. Æquo ánimo est? psallat. Infirmátur quis in vobis? inducat presbýteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini: et orátio fidei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus: et si in peccátis sit, remitténtur ei. Confitémini ergo altérutrum peccáta vestra, et oráte pro invicem ut salvémini: multum enim valet deprecátio iusti assídua.

Ad Vesperas.

Capitulum. Jacobi 1. d.

Caríssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetipsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitá-

tis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymn. Ad régias Agni. 354.

V. Mane nobíscum Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Usque modo * non petístis quidquam in nómine meo: péttite, et accipiétis, allelúja.

Oratio.

Deus, a quo bona cuncta procedunt, largíre supplicibus tuis: ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt; et te gubernánte, eadem faciámus. Per Dóminum nostrum.

Commém. de Cruce. 364.

Dominica V.

post Pascha.

Ad Matutinum.

Invit., Hymn. Antiph., Ps. et V. ut in Ps. temp. Pasch. 4.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiae, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ, secundum præsciéntiam Dei

Patris, in sanctificatióem Spíritus, in obediéntiam, et aspersionem ságuinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectionem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodimini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

R. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei dextera mea: * Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja. **V.** Super flúmina Babylónis illic seditimus et flévimus, dum recordarémur tui Sion. Adhæreat.

Lectio ii.

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatióibus: ut probatio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probáitur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu

Christi: quem cum non videritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta: reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt prophætæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas quæ in Christo sunt passiões, et posteriores glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

R. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum vocem dederunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ: vidit et commóta est terra. Multitúdo.

Lectio iii.

Propter quod succincti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfécte speráte in eam, quæ offértur vobis,

grátiam, in revelatiónem Jesu Christi: quasi filii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis: sed secúndum eum, qui vocávit vos, Sanctum; et ipsi in omni conversatióne sancti sitis: quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum, qui sine acceptiône personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini. Sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patrénæ traditiónis: sed pretiósó sáanguine quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti: præcóginiti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fideles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo.

R. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. **V.** Confitebor tibi in pópulis Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de fide resurrectionis.

Post medium.

Lectio iv.

Quóniam Dei mori non póterat sapiéntia, resúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset: ut dum móritur quod solet, quod mórtuum fúerat, hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse, nisi per hóminem resurrectio: quóniam sicut per hóminem mors, ita et per hóminem resurrectio mortuórum. Ergo resurrexit homo, quóniam homo mórtuus est: resuscitátus homo, sed resúscitans Deus. Tunc secúndum carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secúndum carnem jam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus, ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus.

R. In ecclésiis benedicite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israél, allelúja, allelúja. **V.** Psalmum dicite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio v.

Primitiæ útique ejúsdem sunt géneris atque natúræ, cujus et réliqui fructus: quorum pro lætióre provéntu primitíva Deo múnера deferúntur; sacrum munus pro ómnibus, et quasi reparátæ quædam liba natúræ. Primitiæ ergo quiescéntium Christus. Sed utrum suórum quiescéntium, qui quasi mortis exsórtes, dulci quodam sopóre tenéntur, an ómnium mortuórum? Sed sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Itaque sicut primitiæ mortis in Adam, ita étiam primitiæ resurrectionis in Christo omnes resúrgent. Sed nemo despéret, neque justus dóleat commúne consórtium resurgéndi, cum præcípuum fructum virtútis exspéctet. Omnes quidem resúrgent, sed unusquisque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus cleméntiæ, sed distinctus ordo meritórum.

R. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja:

* Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja.

V. Benedíctus es tu Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas.

Lectio vi.

Advértimus, quam grave sit sacrilégium, resurrectionem non credere. Si enim non resurgémus, ergo Christus gratis mórtuus est, ergo Christus non resurrexit. Si enim nobis non resurrexit, útique non resurrexit, qui sibi cur resúrgeret, non habébat. Resurrexit in eo mundus, resurrexit in eo cælum, resurrexit in eo terra. Erit enim cælum novum, et terra nova. Sibi autem non erat necessaria resurrectio, quem mortis víncula non tenébant. Nam etsi secúndum hóminem mórtuus, in ipsis tamen erat liber inférnis. Vis scire quam liber? Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mórtuos liber. Et bene liber, qui se póterat suscitáre, juxta quod scriptum est: Sóluite hoc templum, et in trídúo resuscitábo illud. Et bene liber, qui álios descénderat redemptúrus.

R. Hymnum cantáte nobis, allelúja: ***** Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. **V.** Illic interrogavérunt nos, qui captivos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. **G**loria Patri. Quómodo.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.

Tractat. 102. in Joannem.

Dómini verba nunc ista tractánda sunt: Amen, amen dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Jam dictum est in superióribus hujus Domíni sermónis pártibus, propter eos, qui nonnúlla petunt a Patre in Christi nómine, nec accípiunt: non peti in nómine Salvatóris, quidquid pétitur contra ratió nem salútis. Non enim sonum litterárum ac syllabárum, sed quod sonus ipse significat, et quod eo sono recte ac veráciter intelligitur, hoc accipiéndus est dicere, cum dicit: In nómine meo.

R. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. **V.** Deus meus es tu,

et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Lectio viii.

Unde qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiéndum, non petit in ejus nómine, etiámsi non táceat litteris ac syllabis Christum: quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cum petit. Qui vero quod est de illo sentiéndum sentit, ipse in ejus nómine petit: et accípit quod petit, si non contra suam salútem sempitérnam petit: accípit autem quando debet accípere. Quædam enim non negántur: sed ut cóngruo dentur témpore differúntur. Ita sane intelligéndum est quod ait: Dabit vobis: ut ea beneficia significáta sciántur his verbis, quæ ad eos, qui petunt, próprie pértinent. Exaudiúntur quippe omnes sancti pro seípsis, non autem pro ómnibus exaudiúntur vel amícis, vel inimícis suis, vel quibúslibet áliis: quia non utcúmque dictum est, dabit; sed, dabit vobis.

R. Bonum est confitéri Dómino, allelúja: * Et psállere, allelúja. **V.** In decachódo psaltério, cum cántico et cíthara. Et psállere. **G**lória Patri. Et psállere.

Lectio ix.

Usque modo, inquit, non petistis quidquam in nómine meo. Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit, gáudium plenum, profecto non carnále, sed spiritále gáudium est: et quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addéndum, pröculdúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur, quod pertíneat ad hoc gáudium consequéndum, hoc est in nómine Christi peténdum, si divínam intelligimus grátiam, si vere beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur: non quia nulla omníno res est, sed quia in tantæ rei comparatióne quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes.

Ant. et Ps. de Psalt. 20.

Capitulum. Jacobi 1. d.

Caríssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmet-ípsos. Quia si quis auditor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerá-

vit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymn. Auróra cælum. 24.

℣. In resurrectione tua Christe, allelúja. **℞.** Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Usque modo * non petistis quidquam in nómine meo: pétite, et accipiétis, allelúja.

Oratio.

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplicibus tuis: ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt; et te gubernánte, eadem faciámus. Per Dñm.

Commém. de Cruce. 364.

Ad Tertiam.

Capit. Caríssimi: Estóte factóres. ut supra.

℞. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. **℣.** Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. **Gloria Patri.** Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. **℞.** Et apparuit Simóni, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Jac. 1. d.

Qui autem perspéxerit in legem perféctam liberátis, et permánserit in ea, non auditor obliuíosus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit.

R. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. **V.** Et apparuit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

V. Gavísi sunt discipuli, allelúja. **R.** Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Jac. 1. d.

Religio munda et immaculáta apud Deum et Patrem hæc est: Visitáre pupíllos et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

R. br. Gavísi sunt discipuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. **V.** Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.

V. Mane nobíscum Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dom. 140.

Capit. Caríssimi: Estóte. 414.

Hymn. Ad régias Agni. 143.

V. Mane nobíscum Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Péтите et accipiétis, * ut gáudium vestrum sit plenum: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúja.

Commém. de Cruce. 364.

Feria Secunda in Rogationibus.

Si hodie occurrat festum ix Lect., fit de eo, cum ix. Lect. de seq. Homilia, et Comm. de Feria ad Laud. tantum, ut infra. De festo autem trium Lect. fit tantum Commemoratio.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 11.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Quis vestrum habébit amicum et ibit ad illum média nocte, et dicet illi: Amice, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. in Lucæ cap. 11.

Alius præcépti locus est, ut ómnibus mómentis, non solum diébus, sed étiam nóctibus, orátio deferátur. Vides enim, quod iste qui média nocte perréxit, tres panes ab amico suo póstulans, et in ipsa peténdi intentióne persístens, non defraudétur orátis. Qui sunt isti tres panes, nisi mystérii coeléstis aliéntum? Quod si díligas Dóminum Deum tuum, non solum tibi, sed étiam áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quam qui pro nobis corpus suum trádidit?

R. Dicant nunc, qui redempti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja. **V.** Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dómino.

Lectio ii.

Ab hoc média nocte panes David pétiit, et acépít. Pétiit enim, quando dicébat: Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. Ideo mérui hos panes, quos appósuit nobis edéndos. Pétiit cum dicit: Lavábo per singulas noctes lectum meum. Neque enim tímuit, ne excitáret dormiéntem, quem scit semper vigilántem. Et ideo scriptórum mémoires, nóctibus ac diébus oratióni instántes, peccátis nostris véniam postulémus.

R. Cantáte Dómino, allelúja: * Psalmum dicite ei, allelúja. **V.** Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum.

Lectio iii.

Nam si ille tam sanctus, et qui regni erat necessitatibus occupátus, sépties in die laudem Dómino dicébat, matutínis et vespertínis sacrificiis semper inténtus: quid nos fácere opórtet, qui eo ámplius rogáre debémus, quo frequén-

tius carnis ac mentis fragilitáte delínquimus, ut de via lassis, et istíus ævi cursu, ac vitæ hujus anfráctu gráviter fatigátis, panis refectiónis deesse non possit, qui hóminis corda confirmet? Nec solum média nocte Dóminus, sed ómnibus prope docet vigilándum esse moméntis. Venit enim et vespertína, et secúnda, et tértia vigília: et pulsáre consuévít. Beáti itaque servi illi, quos cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántes.

R. Narrábo nomen tuum fratribus meis, allelúja: * In médio Ecclesiæ laudábo te, allelúja, allelúja. **V.** Confitébor tibi in pópulis Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

Hac nocte dicitur tertium Responsorium, quia non dicitur Te Deum laudamus.

In duabus vero sequentibus Feriis dicitur.

Ad Laudes.

Ant. et Ps. de Psalterio. 20.

Capit. Christus resúrgens. **Hymn.** Auróra cælum. 24.

V. In resurrectione tua Christe, allelúja. **R.** Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Péte, et accipiétis: * quærite, et inveniétis: pulsáte, et aperiéntur vobis, allelúja.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui in afflictiónē nostra de tua pietate confidimus; contra adversa ómnia tua semper protectionē muniámur. Per Dóminum.

Hæc Oratio dicitur ad Laudes, et per Horas, præter Vesperas, et hodie tantum. Duabus vero sequentibus Feriis dicitur Oratio Dominicæ præcedentis Deus, a quo bona cuncta. ut supra. 414.

Hoc triduo qui non intersunt Process. Rogationum, privatim post Laudes dicant Litanias cum suis Precibus et Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus.

Ad Horas omnia dicuntur ut in feriali Officio tempore Paschali.

Vesperæ, nisi occurrat festum novem Lectionum, dicuntur de Psalterio, cum Oratione Dominicæ præcedentis. Si vero sequatur festum Simplex, a Capitulo fit de festo cum Commem. de Cruce tantum, ut supra. 364.

Ad Magnif. Ant. Ipse enim Pater amat * vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúja.

Oratio. Deus, a quo. 414.

**Feria Tertia
in Rogationibus.**

Si hodie occurrat festum Simplex, fit de eo, sine Commem. de Feria, sed tantum de Cruce.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

hristo igitur passo in carne, et vos eádem

cogitationē armámini: quia qui passus est in carne, désiit a peccátis: ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne vivat témporis. Súfficit enim præteritum tempus ad voluntátem Géntium consummándam his, qui ambuláverunt in luxúriis, desidériis, vinoléntiis, comessationibus, potationibus, et ilícitis idolórum cúltibus. In quo admirántur non concurréntibus vobis in eámdem luxúriæ confusiónem, blasphemántes. Qui reddent ratiónem ei, qui parátus est judicáre vivos et mórtuos. Propter hoc enim et mórtuis evangelizátum est: ut judicéntur quidem secúndum hómines in carne, vivant autem secúndum Deum in Spíritu. Omnium autem finis appropinquávit.

R. In ecclésiis. 411.

Lectio ii.

Estóte itaque prudéntes, et vigiláte in orationibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetipsis caritátem contínuam habéntes: quia caritas óperit multitudínem peccatórum. Hospitáles invicem sine murmuratióne: Unusquisque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam admi-

nistrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratiæ Dei. Si quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, tamquam ex virtute, quam administrat Deus: ut in omnibus honorificetur Deus per Jesum Christum: cui est gloria, et imperium in sæcula sæculorum. Amen.

R. In toto corde. **cum** Gloria. Ne. **in fine.** 412.

Lectio iii.

Carissimi, nolite peregrinari in fervore, qui ad tentationem vobis fit, quasi novi aliquid vobis contingat: sed communicantes Christi passionibus gaudeat, ut et in revelatione gloriæ ejus gaudeatis exultantes. Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis: quoniam quod est honoris, gloriæ, et virtutis Dei, et qui est ejus Spiritus, super vos requiescit. Nemo autem vestrum patiatur ut homicida, aut fur, aut maledicus, aut alienorum appetitor. Si autem ut Christianus, non erubescat: glorificet autem Deum in isto nomine. Quoniam tempus est, ut incipiat iudicium a domo Dei.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Ant. Oportet

bat * pati Christum, et resurgere a mortuis, allelúja.

Oratio. Deus, a quo. 414.

Ad Magnif. Ant. Exívi a Patre, * et veni in mundum: iterum relinquo mundum, et vado ad Patrem, allelúja.

Feria Quarta in Rogationibus.

Vigilia Ascensionis.

Si hodie occurrat festum novem Lectionum, fit de eo, cum nona Lectione de Homilia Vigiliæ et Commemoratione ad Laudes ut infra. De festo autem trium Lectionum fit tantum Commemoratio.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio i. **Cap. 17.**

In illo tempore: Sublevatis Jesus oculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora, clarifica Filium tuum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 104. in Joann., sub med.

Póterat Dóminus noster, unigénitus et coæternus Patri, in forma servi, et ex forma servi, si hoc opus esset, orare silentio: sed ita se Patri exhibere voluit precatórem, ut meminisset nostrum se esse doctórem. Proinde eam, quam fecit orationem pro

nobis, notam fecit et nobis: quóniam tanti magistri non solum ad ipsos sermocinatio, sed étiam pro ipsis ad Patrem oratio, discipulorum est ædificatio: et si illorum, qui hæc dicta áderant audituri, profecto et nostra, qui fuerámus conscripta lecturi.

R. Deus canticum. 413.

Lectio ii.

Quaprópter hoc quod ait: Pater, venit hora, clarifica Fílium tuum: osténdit, omne tempus, et quid, quando fáceret, vel fieri síneret, ab illo esse dispósitum, qui témpori súbditus non est: quóniam quæ futura erant per síngula témpora, in Dei sapiéntia causas efficiéntes habent, in qua nulla sunt témpora. Non ergo credátur hæc hora fato urgente venísse, sed Deo pótius ordinánte. Nec sidérea necéssitas Christi connéxuit passiónem: absit enim ut sídera mori cógerent síderum conditórem.

R. Bonum est. 413.

Lectio iii.

Clarificátum a Patre Fílium nonnúlli accipiunt in hoc, quod ei non pepér-

cit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quanto magis resurrectione? Nam in passióne magis ejus humílitas, quam cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit: Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deínde séquitur, et de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit ei nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur, coeléstium, terréstrium, et infernórum. Et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificatio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectione sumpsit exórdium.

Te Deum laudámus. 19.

V. In resurrectione tua Christe, allelúja. **R.** Coeli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Pater, venit hora, * clarifica Fílium tuum claritáte quam hábui, priúsqum mundus esset, apud te, allelúja.

Oratio. Deus, a quo bona cuncta. 414.

(Henoeh).. non apparuit: quia

tulit eum Deus. Genes. 5, 24

Ecce currus igneus et equi

ignei diviserunt... IV. Reg. 2, 11

IN ASCENSIONE DOMINI.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 432. Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1]

Capitulum. Act. 1.

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ coepit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípíens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúptus est.

Hymnus.

Salútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum cha-
os;

Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad dexteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sé-
mita,
Sis meta nostris córdibus,

Sis lacrimárum gaúdium,
Sis dulce vitæ præmium.

Amen.

In aliis Hymnis ejusdem metri usque ad Pentecosten in fine dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Ascéndit Deus in jubilatione, allelúja. **R.** Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Pater,
manifestávi nomen tuum
homínibus quos dedísti mihi:
nunc autem pro eis rogo,
non pro mundo, quia
ad te vénio, allelúja.

Oratio.

Concède, quæsumus omnípotens Deus: ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cœlestibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Allelúja, Christum Dóminum ascendéntem in cœlum, * Veníte adorémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Aetérne Rex altíssime,
Redémptor et fidé-
lium,

Cui mors perémpta détulit
Summæ triúmphum glóriæ.

Ascéndis orbes síderum,
Quo te vocábat cœlitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium.

Ut trina rerum máchina,
Cœléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Peccat caro, mündat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium,
Manens olýmpo præmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes quæ-
sumus,
Ignósce culpís ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut cum repénite cœperis
Clarére nube júdicis,
Pœnas repéllas débitas;
Reddas corónas pérditas.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sœcula.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Eleváta est * ma-
gnificéntia tua super cœlos
Deus, allelúja.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus no-
ster, * quam admi-
rábile est nomen tu-
um in univérsa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super cœ-
los.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
déstruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum: * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus? * aut filius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et ho-
nóre coronásti eum: * et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérsas: insuper et pé-
cora campi.

Vólucres cœli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirábile est no-
men tuum in univérsa terra!

Ant. Eleváta est magnificéntia tua super coelos Deus, allelúja.

Ant. Dóminus in templo * sancto suo, Dóminus in coelo, allelúja.

Psalmus 10.

In Dómino confido: quómo dícitis ánimæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in coelo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpabræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitétem vidit vultus ejus.

Ant. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in coelo, allelúja.

Ant. A summo cœlo * egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dñi fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; il-lúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * et emundabor a delicto maximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus, * et redemptor meus.

Ant. A summo cœlo egressio ejus, et occursus ejus usque ad summum ejus, allelûja.

V. Ascendit Deus in jubilatione, allelûja. **R.** Et Dominus in voce tubæ, allelûja.

Incipit liber Actuum Apostolorum.

Lectio i. Cap. 1.

Primum quidem sermonem feci de omnibus, o Theophile, quæ cepit Jesus facere, et docere usque in diem, qua præcipiens Apostolis per Spiritum sanctum, quos

elegit, assumptus est: quibus et præbuit seipsum vivum post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis, et loquens de regno Dei. Et convalescens, præcepit eis ab Jerosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris, quam audistis (inquit) per os meum: quia Joannes quidem baptizavit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu sancto non post multos hos dies.

R. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis, et loquens de regno Dei, allelûja: * Et vidéntibus illis elevatus est, allelûja: et nubes suscepit eum ab oculis eorum, allelûja. **V.** Et convalescens præcepit eis, ab Jerosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris. Et vidéntibus.

Lectio ii.

Igitur qui convenerant, interrogabant eum, dicentes: Domine si in tempore hoc restitues regnum Israël? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse tempora vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate: sed accipietis virtutem supervenientis Spiritus sancti in vos, et eritis mihi testes in

Jerúsalem, et in omni Judæa, et Samaría, et usque ad últimum terræ. Et cum hæc dixisset, vidéntibus illis, elevátus est: et nubes suscepit eum ab óculis eórum.

R. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. **V.** A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies ejus.

Lectio iii.

Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixerunt: Viri Galilæi quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus qui assúptus est a vobis in cœlum; sic véniet, quemádmódum vidístis eum eúntem in cœlum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in coenáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Jacóbus Alphæi et

Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unánimiter in oratióne cum muliéribus, et María matre Jesu, et frátribus ejus.

R. Exaltáre Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. **V.** Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus. In virtúte. **Glória Patri.** In virtúte.

In II. Nocturno.

Ant. Exaltáre Dómine * in virtúte tua: cantábimus, et psallémus, allelúja.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur Rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórurn ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Vitam pétiiit a te: * et tribuísti ei longitudínem díerum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in

benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam Rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quæ non poterunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis preparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus et psallamus virtutes tuas.

Ant. Exaltare Domine in virtute tua: cantabimus, et psallamus, allelúja.

Ant. Exaltabo te * Domine, quoniam suscepisti me, allelúja.

Psalmus 29.

Exaltabo te Domine quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus: * et confitemini memorie sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vespereum demorabitur fletus: * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in æternum.

Domine in voluntate tua, * prestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te Domine clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia:

Ut cantet tibi glória mea,
et non compúngar: * Dó-
mine Deus meus in ætér-
num confitébor tibi.

Ant. Exaltábo te Dómine,
quóniam suscepisti me, al-
lelúja.

Ant. Ascéndit Deus * in
jubilatione, et Dóminus in
voce tubæ, allelúja.

Psalms 46.

Omnes Gentes: plaúдите
mánibus: * jubiláte Deo
in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excél-
sus, terribilis: * Rex ma-
gnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, *
et Gentes sub pédibus no-
stris.

Elégit nobis hæreditátem
suam: * spéciem Jacob,
quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo:
* et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psál-
lite: * psállite Regi nostro,
psállite.

Quóniam Rex omnis terræ
Deus: * psállite sapiénter.

Regnabit Deus super Gen-
tes: * Deus sedet super se-
dem sanctam suam.

Príncipes populórum con-
gregáti sunt cum Deo Abra-
ham: * quóniam dii fortes
terræ veheménter eleváti
sunt.

Ant. Ascéndit Deus in

jubilatióne, et Dóminus in
voce tubæ, allelúja.

Y. Ascéndens Christus
in altum, allelúja. **R.** Capti-
vam duxit captivitátem, al-
lelúja.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 1. de Ascensione Domini.

Lectio iv.

Post beátam et glo-
riósam resurrecti-
onem Dómini nostri
Jesu Christi, qua verum
Dei templum Judáica im-
pietáte resolutum, divína
in trídúo poténtia suscitá-
vit, quadragenárius hódie,
dilectíssimi, sanctórum dié-
rum explétus est núme-
rus, sacratíssima ordinati-
one dispositus, et ad utilitá-
tem nostræ eruditiónis im-
pénsus: ut, dum a Dómino
in hoc spátio mora præsen-
tiæ corporális exténditur,
fides resurrecti-
onis docu-
méntis necessáriis muniré-
tur. Mors enim Christi mul-
tum discipulórum corda
turbáverat: et de supplício
crucis, de emissióne spíri-
tus, de exanimáti córporis
sepultúra gravátis mœsti-
túdine méntibus, quidam
diffidéntiæ torpor obré-
pserat.

R. Tempus est, ut revér-
tar ad eum, qui me misit,
dicit Dóminus: nolíte con-

tristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. **V.** Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúptus fúero, mittam vobis eum. Rogo pro vobis.

Lectio v.

Unde beatíssimi Apóstoli, omnésque discípuli, qui et de éxitu crucis fúerant trépidi, et de fide resurrectionis ambigui, ita sunt veritate perspicua roboráti, ut, Dómino in cœlórums eúnte sublímia, non solum nulla afficeréntur tristitia, sed étiam magno gaudio repleréntur. Et revéra magna et ineffábilis erat causa gaúdendi, cum in conspéctu sanctæ multitudinis super ómnium creaturárum cœlestium dignitátem humáni géneris natúra conscenderet, supergressúra Angélicos órdenes, et ultra Archangelórum altitúdines elevánda: nec ullis sublimitatibus modum suæ profectionis habitúra, nisi ætérni Patris recépta conséssu, illius glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio.

R. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assúptus fúero a

vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. **V.** Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

Quia igitur Christi ascensio, nostra provectio est; et quo præcessit glória capitis, eo spes vocatur et corporis: dignis, dilectissimis, exsultémus gaudiis, et pia gratiarum actione lætémur. Hódie enim non solum paradisi possessóres firmáti sumus, sed étiam cœlórums in Christo superna penetrávimus: amplióra adépti per ineffáblem Christi grátiam, quam per diaboli amiserámus invídiam. Nam quos viruléntus inimicus primi habitáculi felicitáte dejécit, eos sibi incorporátos Dei Filius ad dexteram Patris collocávit: cum quo vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sœcula sæculórum. Amen.

R. Ascéndens Christus in altum, captivam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Ascéndit Deus in jubilatione, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

In III. Nocturno.

Ant. Nimis exaltátus est,
* allelúja: super omnes
deos, allelúja.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, ex-
súltet terra: * lætén-
tur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúi-
tu ejus: * justítia, et judí-
cium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcé-
det, * et inflammábit in
circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus
orbi terræ: * vidit, et com-
móta est terra.

Montes, sicut cera fluxé-
runt a fácie Dómini: * a
fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli ju-
stítiam ejus: * et vidérunt
omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui
adórant sculptília: * et qui
gloriántur in simulácris
suis.

Adoráte eum omnes An-
geli ejus: * audívit, et læ-
táta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ Ju-
dæ, * propter judícia tua
Dómine:

Quóniam tu Dóminus Al-
tíssimus super omnem ter-
ram: * nimis exaltátus es
super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum,
odíte malum: * custódit
Dóminus ánimas sanctó-

rum suórum, de manu pec-
catóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et
rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dó-
mino: * et confitémini me-
móriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Nimis exaltátus est,
allelúja: super omnes deos,
allelúja.

Ant. Dóminus in Sion, *
allelúja: magnus et excél-
sus, allelúja.

Psalmus 98.

Dóminus regnávít, ira-
scántur pópuli: * qui
sedet super Chérubim, mo-
veátur terra.

Dóminus in Sion ma-
gnus: * et excélsus super
omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo
magno: quóniam terríbile,
et sanctum est: * et honor
regis judícium diligit.

Tu parásti directiões: *
judícium et justítiam in
Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum
nostrum, et adoráte sca-
béllum pedum ejus: * quó-
niam sanctum est.

Móyses et Aaron in sa-
cerdótibus ejus: * et Sá-
muël inter eos, qui invo-
cant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et
ipse exaudiébat eos: * in
columna nubis loquebátur
ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dñm Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Dóminus in Sion, allelúja: magnus et excélsus, allelúja.

Ant. Dóminus in cœlo, * allelúja: parávit sedem suam, allelúja.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic ánima mea Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiões ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui coronat te in misericórdia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidéntē: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figmētum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransibit in illo, et non subsistet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illius in filios filiórum, * his qui servant testamētum ejus:

Et mémoires sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsius ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic ánima mea Dómino.

Ant. Dóminus in cœlo, allelúja: parávit sedem suam, allelúja.

V. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. **R.** Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Lectio sancti Evangelii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discí-pulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homilia 29. in Evangelia.

Quod resurrectionem Domínicam discí-puli tarde credidérunt, non tam illórum infirmitas, quam nostra, ut ita dicam, futúra fírmitas fuit. Ipsa namque resurrectio illis dubitántibus per multa arguménta monstráta est: quæ dum nos legéntes agnóscimus, quid áliud quam de illórum dubitatione solidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præstitit, quæ citius crédidit, quam Thomas, qui diu dubitávit. Ille étenim dubitádo, vúlnerum cicatríces tétigit, et de nostro pectore dubitationis vulnus amputávit.

R. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobiscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. **V.** Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

Ad insinuándam quoque veritátem Domínicæ resurrectionis, notándum nobis est quid Lucas réferat, dicens: Convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne

discéderent. Et post pauca: Vidéntibus illis elevátus est, et nubes suscepit eum ab óculis eórum. Notáte verba, signáte mystéria. Convéscens elevátus est. Comédit, et ascéndit: ut videlicet per efféctum comestiónis, véritas patésceret carnis. Marcus vero, priúsqvam cœlum Dóminus ascéndat, eum de cordis atque infidelitátis durítia increpásse discipulos mémorat. Qua in re quid considerándum est, nisi quod idcirco Dóminus tunc discipulos increpávit, cum eos corporáliter relíquit, ut verba, quæ recédens diceret, in corde audiéntium árcetius impréssa remanérent?

R. Ponis nubem ascensum tuum Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. **V.** Confessióem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui. **G**lória Patri. Qui.

Lectio ix.

Increpáta igitur eórum durítia, quid admonéndo dicat, audiámus: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Numquid, fratres mei, sanctum Evangélium vel insensátis rebus, vel brutis animálibus fúerat

prædicándum, ut de eo discípulis dicátur: Prædicáte omni creatúræ? Sed omnis creatúræ nómine signátur homo. Omnis autem creatúræ áliquíd habet homo. Habet namque commúne esse cum lapídibus, vívere cum arbóribus, sentíre cum animálibus, intelligere cum Angelis. Si ergo commúne habet áliquíd cum omni creatúra homo, juxta áliquíd omnis creatúra est homo. Omni ergo creatúræ prædicátur Evangélium, cum soli hómini prædicátur.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes et per Horas.

Ant. 1. Viri Galilæi, * quid aspícitis in cœlum? Hic Jesus, qui assúptus est a vobis in cœlum, sic véniet, allelúja.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. Cumque intueréntur * in cœlum eúntem illum, dixerunt, allelúja.

3. Elevátis mánibus * benedíxit eis, et ferebátur in cœlum, allelúja.

4. Exaltáte Regem regum, * et hymnum dícite Deo, allelúja.

5. Vidéntibus illis * elevátus est, et nubes suscepit eum in cœlo, allelúja.

Capitulum. **Act. 1.**

Primum quidem sermōnem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcipiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assumptus est.

Hymnus. Salútis humánæ Sator. 421.

V. Dóminus in cœlo, allelúja. **R.** Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ascendo ad Patrem meum, * et Patrem vestrum: Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Oratio.

Concède, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendisse credimus; ipsi quoque mente in cœlestibus habitemus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam.

R. br. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe. **V.** Qui scandis super sídera. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Christe.

V. Exsúrge Christe, ádjuva nos, allelúja. **R.** Et libera nos propter nomen tuum, allelúja.

Sic dicitur quotidie usque ad Pentecosten.

Ad Absolutionem Capituli Lectio brevis: Viri Galilæi. ut infra ad Nonam.

Ad Tertiam.

Capit. Primum quidem.

R. br. Ascéndit Deus in jubilatione, * Allelúja, allelúja. Ascéndit. **V.** Et Dóminus in voce tubæ. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Ascéndit.

V. Ascéndens Christus in altum, allelúja. **R.** Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Ad Sextam.**Capitulum.** **Act. 1.**

Et convéscens, præcepit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectarent promissionem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabimini Spíritu sancto non post multos hos dies.

R. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúja, allelúja. Ascéndens. **V.** Captívam duxit captivitátem. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Ascéndens.

V. Ascendo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. **R.** Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 1. b.

Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cœlum? Hic Jesus, qui assumptus est a vobis in cœlum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cœlum.

R. br. Ascendo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, * Allelúja, allelúja. Ascendo. **V.** Deum meum, et Deum vestrum. Allelúja, allelúja. **Gloria.** Ascendo.

V. Dóminus in cœlo, allelúja. **R.** Parávit sedem suam, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. de Laudibus. 432.

Ps., Capit. et Hymnus ut supra in I. Vesp. 421.

V. Dóminus in cœlo, allelúja. **R.** Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O Rex glóriæ, * Dómine virtutum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendisti, ne derelinquas nos órphanos: sed mitte promissum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

Infra Octavam Ascensionis usque ad Pentecosten, quotidie fit Officium de Ascensione, nisi occurrat festum novem Lectionum. De festis vero trium Lectionum fit tantum Commem. cum nona Lectione de eis.

Feria Sexta.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Simon Petrus, servus, et Apóstolus Jesu Christi, iis, qui coequalem nobiscum sortiti sunt fidem in justitia Dei nostri, et Salvatoris Jesu Christi. Grátia vobis, et pax adimpleatur in cognitione Dei, et Christi Jesu Dómini nostri: quomodo ómnia nobis divínæ virtutis suæ, quæ ad vitam et pietatem donata sunt, per cognitionem ejus, qui vocavit nos própria glória, et virtute, per quem máxima, et pretiosa nobis promissa donavit: ut per hæc efficiámini divínæ consortes naturæ: fugientes ejus, quæ in mundo est, concupiscentiæ corruptionem.

R. Post passionem. 424.

Lectio ii.

Vos autem curam omnem subinferentes, ministráte in fide vestra virtutem, in virtute autem scientiam, in scientia autem abstinéntiam, in abstinéntia autem patientiam, in patientia autem pietatem, in pietate autem amorem fraternitátis, in amore au-

tem fraternitátis caritátem. Hæc enim si vobiscum adsint, et súperent, non vácuos, nec sine fructu vos constitúent in Dómini nostri Jesu Christi cognitióne. Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est, et manu tentans, obliuionem accípiens purgatiónis véterum suórum delictórum.

R. Omnis pulchritúdo Dómini. 425.

Lectio iii.

Quaprópter fratres magis satágit, ut per bona ópera certam vestram vocatióne et electiόnem faciátis: hæc enim faciētes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundanter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incipiam vos semper commónere de his: et quidem sciētes et confirmátos vos in præsénti veritáte. Justum autem árbitror quámdiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in comuni-tiόne: certus quod velox est deposítio tabernáculi mei secúndum quod et Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi. Dabo autem óperam et fre-

quēter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis.

R. Exaltáre Dñe. 425.

In II. Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 2. de Ascensione Domini.

Lectio iv.

Sacraméntum, dilectíssimi, salútis nostræ, quam prétio sánguinis sui universitátis cónditor æstimávit, a die corporális ortus usque ad éxitum passiόnis, per dispensatiόnem humilitátis implétum est. Et licet multa, étiam in forma servi, divinitátis signa radiáverint: próprie tamen illíus témporis áctio ad demonstrándam suscépti hóminis pertinuit veritátem. Post passiόnem vero ruptis mortis vínculis, quæ vim suam in eum, qui peccáti erat néscius, incedéndo perdíderat; infirmitas in virtútem, mortálitas in immortalitatem, contumélia transívit in glóriam: quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestisque documéntis, multórum declarávit aspéctibus, donec triúmphum victóriæ, quem reportárat a mórtuis, inférret et cœlis.

R. Tempus est. 427.

Lectio v.

Sicut ergo in solemnitáte pascháli resurréctio Dómini fuit nobis causa lætándi: ita ascénsio ejus in cœlos præsentium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem, et rite venerántibus, quo naturæ nostræ humilitas in Christo super omnem cœli militiam, super omnes órdenes Angelórum, et ultra ómnium altitúdinem potestátum, ad Dei Patris est provécta conséssum. Quo ór-dine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus: ut mirábiliór fieret grátia Dei, cum remóti a conspéctu hóminum, quæ mérito reveréntiam sui sentiebántur indicere, fides non deficeret, spes non fluctuáret, caritas non tepéret.

R. Non turbétur. 428.

Lectio vi.

Magnárum hic vigor est méntium, et valde fidélium lumen est animárum, incunctánter crédere, quæ corpóreo non vidéntur intuitu, et ibi figere desidérium, quo néqueas inférre conspéctum. Hæc autem pietas unde in nostris córdibus nascerétur, aut quómodo quisquam justificarétur per fidem, si in iis tantum salus nostra consiste-

ret, quæ obtútibus subjacerent? Unde et illi viro, qui de resurrectione Christi videbátur ambígere, nisi in ipsíus carne vestigia passionis et visu explorásset et tactu: Quia vidísti me, inquit Dóminus, credidísti: beáti qui non vidérunt, et credidérunt.

R. Ascéndens. 428.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discipulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilía 29.

Qui crediderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnábitur. Fortásse unusquisque apud semetípsum dicat: Ego jam credidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera etenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis

fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant. Hinc Joánnēs ait: Qui dicit se nosse Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est.

R. Ego rogábo. 431.

Lectio viii.

Quod cum ita sit, fídei nostræ veritátem in vitæ nostræ consideratióne debémus agnóscere. Tunc enim veráciter fidéles sumus, si quod verbis promittimus, opéribus complémus. In die quippe baptismatis, ómnibus nos antíqui hostis opéribus, atque ómnibus pompis abrenuntiáre promísimus. Itaque unusquisque vestrum ad consideratiónem suam mentis óculos redúcat; et si servat post baptismum, quod ante baptismum spopóndit, certus jam, quia fidélis est, gaudeat. **R.** Ponis. 432.

Lectio ix.

Sed ecce, si quod promísit, mínime servávit, si ad exercénda prava ópera, ad concupiscéndas mundi pompas dilápsus est: videámus, si jam scit plán gere, quod errávit. Apud misericórdem namque júdicem nec ille fallax habé tur, qui ad veritátem révéritur, étiam postquam men-

títur: quia omnípotens Deus, dum libénter nostram poeniténtiam súscipit, ipse suo judício hoc, quod errávimus, abscondit.

Te Deum laudámus. 19.

S a b b a t o.

In I. Nocturno.

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 3.

Hanc ecce vobis, caríssimi, secúndam scribo epístolam, in quibus vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem: ut mémores sitis eórum, quæ prædíxi, verbórum a sanctis Prophétis, et Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini et Salvatóris. Hoc primum sciéntes, quod vénient in novíssimis diébus in decepti óne illusóres, juxta proprias concupiscéntias ambulántes, dicétes: Ubi est promissio, aut advéntus ejus? ex quo enim patres dormiérunt, ómnia sic perseveránt ab iníitio creatúræ. Latet enim eos hoc volétes, quod coeli erant prius, et terra, de aqua, et per aquam consístens Dei verbo: per quæ ille tunc mundus aqua inundátus périit. Coeli autem, qui nunc sunt, et terra eódem verbo repó-

siti sunt, igni reserváti in diem iudícii, et perditionis impiórum hóminum.

R. Post passionem. 424.

Lectio ii.

Unum vero hoc non láteat vos, caríssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni, et mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissionem suam, sicut quidam existimant: sed patiénter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad poeniténtiam revértil. Advéniet autem dies Dómini ut fur: in quo coeli magno ímpetu tránsient, eleménta vero calóre solvéntur, terra autem et quæ in ipsa sunt ópera, exuréntur. Cum igitur hæc ómnia dissolvénda sint, quales opórtet vos esse in sanctis conversatióibus, et pietátibus, exspectántes, et properántes in advéntum diéi Dómini, per quem coeli ardéntes solvéntur, et eleménta ignis ardóre tabéscunt? Novos vero cœlos, et novam terram secúndum promissa ipsíus exspectámus, in quibus iustítia hábitat.

R. Omnis. 425.

Lectio iii.

Propter quod caríssimi hæc exspectántes, satá-

gite immaculáti, et invioláti ei inveníri in pace. Et Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini: sicut et caríssimus frater noster Paulus secúndum datam sibi sapiéntiam scripsit vobis, sicut et in ómnibus epístolis, loquens in eis de his, in quibus sunt quædam difficília intelléctu, quæ indócti, et instábiles deprávant, sicut et céteras Scriptúras, ad suam ipsórum perditionem. Vos igitur fratres præsciéntes custodíte, ne insipiéntium erróre tradúcti excidátis a própria firmitáte. Créscite vero in grátia, et in cognitióne Dómini nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Ipsi glória et nunc, et in diem æternitátis. Amen.

R. Exaltáre Dñe. 425.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

Ex Serm. 2. de Ascensione Dñi.

Lectio iv.

Quod itaque Redemptóris nostri conspícuum fuit, in sacraménta transívit: et ut fides excellentior esset ac firmior, visióni doctrína succéssit, cujus auctoritátem supérnis illumináta rádiis

credéntium corda seque-
réntur. Hanc fidem ascen-
sióne Dómini auctam, et
Spíritus sancti múnere ro-
borátam, non víncula, non
cárceres, non exsília, non
fames, non ignis, non laniá-
tus ferárum, nec exquisíta
persequéntium crudelitáti-
bus supplicia terruérunt.
Pro hac fide per univér-
sum mundum non solum
viri, sed étiam féminæ: nec
tantum impúbes púeri, sed
étiam téneræ vírgines us-
que ad effusiónem sui sán-
guinis decertáru[n]t. Hæc
fides dæmónia ejécit, ægri-
túdu[n]des depulit, mórtuos
suscitávit.

R. Tempus est. 427.

Lectio v.

Unde et ipsi beáti Apó-
stoli, qui tot miráculis
confirmáti, tot sermónibus
erudíti, atrocitátem tamen
Domínicæ passiónis expá-
verant, et veritátem resur-
rectiόnis ejus non sine hæ-
sitatiόne suscepérant, tan-
tum de ascensiόne Dómini
profecérunt, ut quidquid
illis prius intúlerat metum,
verterétur in gáudium. To-
tam enim contemplatiόnem
ánimi in divinitátem ad Pa-
tris dexteram considéntis
eréxerant: nec jam corpó-
reæ visiόnis tardabántur
objéctu, quo minus in id

áciem mentis inténdèrent,
quod nec a Patre descen-
déndo abfúerat, nec a di-
scípulis ascendéndo discés-
serat. Tunc ígitur, dilectís-
simi, fílius hómínis, Dei
Fílius excelléntius sacra-
tiúsque innótu[it], cum in
Patérnæ majestátis glóriam
se recépit: et ineffábili mo-
do cœpit esse divinitáte
præséntior, qui factus est
humanitáte longínquior.

R. Non turbétur. 428.

Lectio vi.

Tunc ad æquálem Patri
Fílium erudítior fides
gressu mentis cœpit accé-
dere, et contrectatiόne in
Christo corpóreæ substán-
tiæ, qua Patre minor est,
non egére: quóniam glori-
ficáti cōrporis manénte na-
túra, eo fides credéntium
vocabátur, ubi non carnáli
manu, sed spiritali intellé-
ctu par genitóri unigénitus
tangerétur. Hinc illud est,
quod post resurrectiόnem
suam Dóminus Mariæ
Magdalénæ, persónam Ec-
clésiæ gerénti, cum ad con-
táctum ipsíus properáret
accédere, dicit: Noli me
tángere, nondum enim
ascéndi ad Patrem meum:
hoc est, Nolo ut ad me
corporáliter vénias, nec ut
me sensu carnis agnóscas:
ad sublimióra te differo,

majóra tibi præparo: cum ad Patrem ascéndero, tunc me perféctius veriúsque palpábis, apprehensúra quod non tangis, et creditúra quod non cernis.

R. Ascéndens. 428.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discí-pulis, apparuit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

Signa autem eos qui creditóri sunt, hæc sequéntur. In nómine meo dæmónia ejicient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditois? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium,

miráculis fúerat nutriénda: quia et nos, cum arbústa plantámus, tándiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluisse videámus: et si semel radicem fixerint, irrigatio cessábit. Hinc est enim, quod Paulus dicit: Linguae in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus.

R. Ego rogábo. 431.

Lectio viii.

Habémus de his signis atque virtútibus, quæ adhuc subtilius consideráre debeámus. Sancta quippe Ecclésia quotidie spiritaliter facit, quod tunc per Apóstolos corporaliter faciébant. Nam sacerdótes ejus cum per exorcismi grátiam manum credéntibus impónunt, et habitáre malignos spíritus in eórum mente contradícunt, quid áliud faciunt, nisi dæmónia ejiciunt? Et fidéles quique, qui jam vitæ véteris sæculária verba derelínquunt, sancta autem mystéria ínsonant, conditóris sui laudes et poténtiam, quantum prævalent, narrant: quid áliud faciunt, nisi novis linguis loquúntur? Qui dum bonis suis exhortatióibus malítiam de aliénis córdibus aúferunt, serpéntes tollunt.

R. Ponis nubem. 432.

Lectio ix.

Et dum pestíferas suasio-
nes aúdiunt, sed tamen
ad operatióem pravam
mínime pertrahúntur, mor-
tíferum quidem est quod
bibunt, sed non eis nocébit.
Qui quóties próximos suos
in bono ópere infirmári
conspíciunt, dum eis tota
virtúte concúrrunt, et ex-
émplo suæ operatióis illó-
rum vitam róborant, qui in
 própria actióne titubant:
quid áliud fáciunt, nisi su-
per ægros manus impónunt,
ut bene hábeant? Quæ ni-
mírum mirácula tanto ma-
jóra sunt, quanto spiritalia:
tanto majóra sunt, quanto
per hæc non córpora, sed
ánimæ suscitántur.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Vesperas.

Capitulum. 1. Petri 4. b.

Caríssimi: Estóte prudén-
tes, et vigiláte in oratió-
nibus. Ante ómnia autem,
mútuam in vobismetípsis
caritátem contínuam ha-
béntes: quia caritas óperit
multitúdinem peccatórum.

Hymn. Salútis humánæ. 421.

V. Dóminus in cœlo, al-
lelúja. **R.** Parávit sedem
suam, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum vé-
nerit Paráclitus, * quem
ego mittam vobis Spíritum

veritátis, qui a Patre pro-
cédit, ille testimoníum per-
hibébit de me, allelúja.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus: fac nos tibi sem-
per et devótam gérere vo-
luntátem; et majestáti tuæ
sincéro corde servíre. Per
Dóminum.

Et fit commem. Ascens.

Ant. O Rex glóriæ, Dó-
mine virtútum, qui trium-
phátor hódie super omnes
cœlos ascendísti, ne dere-
línquas nos órphanos: sed
mitte promíssum Patris in
nos, Spíritum veritátis, al-
lelúja.

V. Ascéndit Deus in ju-
bilatióne, allelúja. **R.** Et Dó-
minus in voce tubæ, allel.

Oratio.

Concède, quæsumus omni-
potens Deus: ut qui ho-
diérna die Unigénitum tu-
um Redemptórem nostrum
ad cœlos ascendísse cré-
dimus; ipsi quoque mente
in cœlestibus habitémus.
Per eúmdem Dóminum.

Dominica

infra Oct. Ascensionis.

Totum Officium fit de Ascen-
sionē, exceptis his, quæ hic ha-
bentur propria.

Si Lectiones I. Nocturni lectæ
sunt pridie, quando scilicet in

Sabbato præcedenti occurrit festum S. Joannis ante portam Latinam, in Dominica legantur Lectiones Feriæ II. sequentis.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Quod fuit ab iníto, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis: quod vídimus, et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.

R. Post passiónem. 424.

Lectio ii.

Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritatem non fácimus. Si autem

in luce ambulámus sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad invicem, et sanguis Jesu Christi, Fílii ejus, emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúsimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra: fidélis est, et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus: mendacem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

R. Omnis. 425.

Lectio iii. Cap. 2.

Fílioli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: et ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totius mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cáritas Dei perfécta est: et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso mané-

re, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

R. Exaltáre Dñe. 425.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 2. de Ascensione Domini
qui est 175. de Tempore.

Lectio iv.

Salvátor noster, dilectíssimi fratres, ascendit in cœlum: non ergo turbémur in terra. Ibi sit mens, et hic erit réquies. Ascendámus cum Christo ínterim corde: cum dies ejus promíssus advénerit, sequémur et corpore. Scire tamen debémus, fratres, quia cum Christo non ascendit supérbia, non avarítia, non luxúria: nullum vítium nostrum ascendit cum médico nostro. Et ideo si post medicum desiderámus ascendere, debémus vítia et peccáta depónere. Omnes enim quasi quibúsdam compédibus nos premunt, et peccatorum nos rétibus ligáre conténdunt: et ideo cum Dei adjutório, secúndum quod ait Psalmísta: Dirumpámus víncula eórum: ut secúri possímus dícere Dómino: Dirupísti víncula mea, tibi sacrificábo hóstiám laudis.

R. Tempus est. 427.

Lectio v.

Resurréctio Dómini spes nostra est: ascénsio Dómini glorificátio nostra est. Ascensiónis hódie solémnia celebrámus. Si ergo recte, si fidéliter, si devóte, si sancte, si pie ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, et sursum corda habeámus. Ascendéntes autem non extollámur, nec de nostris, quasi de própriis méritis præsumámus. Sursum autem corda habére debémus ad Dóminum. Sursum enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur: sursum autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Vidéte, fratres, magnum miráculum. Altus est Deus, érigis te, et fugit a te: humílias te, et descendit ad te. Quare hoc? Quia excélsus est, et humília réspicit, et alta de longe cognóscit. Humília de próximo réspicit, ut attóllat: alta, id est, supérba, de longe cognóscit, ut deprimat.

R. Non turbétur. 428.

Lectio vi.

Resurrexit enim Christus, ut spem nobis daret, quia surgit homo, qui móritur; ne moriéndó desperáremus, et vitam nostram in morte finítam putáremus,

secúros nos fecit. Sollicíti enim erámus de ipsa áni-
ma: et ille nobis resurgén-
do, de carnis resurrectione
fidúciam dedit. Crede ergo,
ut mundéris. Prius te opór-
tet crédere; ut póstea per
fidem Deum mereáris aspí-
cere. Deum enim vidére
vis? Audi ipsum: Beáti
mundo corde: quóniam ipsi
Deum vidébunt. Prius ergo
cógita de corde mundádo:
quidquid ibi vides, quod
displicet Deo, tolle.

R. Ascéndens. 428.

In III. Nocturno.

**Léctio sancti Evangélíi se-
cúndum Joánnem.**

Lectio vii. Cap. 15. d.

In illo témpore: Dixit Je-
sus discípulis suis: Cum
vénerit Paráclitus, quem
ego mittam vobis a Patre,
Spíritum veritátis, qui a
Patre procedit, ille testi-
mónium perhibébit de me.
Et réliqua.

**Homilía sancti Augustíni
Epíscopi.**

Tractat. 92 in Joannem.

Dóminus Jesus in ser-
móne, quem locútus
est discípulis suis
post cœnam, et próxímus
passióni, tamquam itúrus,
et relictúrus eos præséntia
corporáli, cum ómnibus
autem suis usque in con-

summationem sœculi fu-
túrus præséntia spiritali,
exhortátus est eos ad per-
feréndas persecutiónes im-
piórum, quos mundi nómi-
ne nuncupávit: ex quo ta-
men mundo étiam ipsos di-
scípulos se elegísse dixit:
ut scirent se Dei grátia es-
se, quod sunt; suis autem
vitiis fuisse, quod fuérunt.

R. Ego rogábo. 431.

Lectio viii.

Deínde persecutóres et
suos et ipsórum, Ju-
dæos evidénter expréssit:
ut omníno apparéret étiam
ipsos mundi damnábilis
appellatióne conclusos, qui
persequúntur sanctos. Cum-
que de illis diceret, quod
ignorárent eum, a quo mis-
sus est: et tamen odíssent
et Fílium, et Patrem, hoc
est, et eum qui missus est,
et eum a quo missus est;
(de quibus ómnibus in áliis
sermónibus jam disserúi-
mus) ad hoc pervénit, ubi
ait: Ut adimpleátur sermo,
qui in lege eórum scriptus
est: Quia ódio habuérunt
me gratis.

R. Si enim non abíero,
Paráclitus non véniet ad
vos: si autem abíero, mit-
tam eum ad vos. * Cum
autem vénerit ille, docébit
vos omnem veritátem, alle-
lúja. **V.** Non enim loquétur

a semetipso: sed quæcúm-
que aúdiat, loquétur: et
quæ ventúra sunt, annun-
tiábit vobis. Cum autem.
Glória Patri. Cum autem.

Lectio ix.

Deínde tamquam conse-
quenter adjúnxit, unde
modo disputáre suscepí-
mus: Cum autem vénerit
Paráclitus, quem ego mit-
tam vobis a Patre, Spíri-
tum veritátis, qui a Patre
procédit, ille testimónium
perhibébit de me: et vos
testimónium perhibébitis,
quia ab iníto mecum estis.
Quid hoc pértinet ad illud
quod díxerat: Nunc autem
et vidérunt, et odérunt et
me, et Patrem meum; sed
ut impleátur sermo, qui in
lege eórum scriptus est:
Quia ódio habuérunt me
gratis? An quia Paráclitus
quando venit Spíritus veri-
tátis, eos, qui vidérunt, et
odérunt, testimónio mani-
festióre convícit? Imo vero
étiam áliquos ex illis qui
vidérunt, et adhuc óderant,
ad fidem, quæ per dilecti-
onem operátur, sui manife-
statióne convértit.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Viri Galilæi, *
quid aspíctis in cœlum?

Hic Jesus, qui assúptus
est a vobis in cœlum, sic
véniat, allelúja.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. Cumque intueréntur *
in cœlum eúntem illum, di-
xérunt, allelúja.

3. Elevátis mánibus * be-
nedíxit eis, et ferebátur in
cœlum, allelúja.

4. Exaltáte * Regem re-
gum, et hymnum dícite
Deo, allelúja.

5. Vidéntibus illis * ele-
vátus est, et nubes suscepit
eum in cœlo, allelúja.

Capitulum. 1. Petri 4. b:

Caríssimi: Estóte prudén-
tes, et vigiláte in oratió-
nibus. Ante ómnia autem
mútuam in vobismetípsis
caritátem contínuam ha-
béntes: quia caritas óperit
multitúdinem peccatórum.

Hymn. Salútis humanæ. 421.

V. Dóminus in cœlo, al-
lelúja. **R.** Parávit sedem
suam, allelúja.

Ad Bened. Ant. Cum vé-
nerit Paráclitus, * quem
ego mittam vobis Spíritum
veritátis, qui a Patre pro-
cédit, ille testimónium per-
hibébit de me, allelúja.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus: fac nos tibi sem-
per et devótam gérere vo-
luntátem; et majestáti tuæ

sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et fit commem. Ascensionis.

Ant. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum: Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatione, allelúja. **℞.** Et Dóminus in voce tubæ, allel.

Oratio. Concéde. 441.

Ad Absolutionem Capituli ad Primam, Lectio brevis. Si quis loquitur. **ut infra ad Nonam.**

Ad Tertiam.

Capit. Caríssimi. 445.

℞. br. Ascéndit Deus in jubilatione, * Allelúja, allelúja. Ascéndit. **℣.** Et Dóminus in voce tubæ. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Ascéndit.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. **℞.** Captivam duxit captivitatem, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Petri 4. b.

Hospitales invicem sine murmuratione: Unusquisque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiae Dei.

℞. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúja, allelúja. Ascéndens. **℣.** Captivam duxit captivitatem.

Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Ascéndens.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. **℞.** Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Petri 4. c.

Si quis loquitur, quasi sermónes Dei: si quis ministrat, tamquam ex virtúte, quam administrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dñm nostrum.

℞. br. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, * Allelúja, allelúja. Ascéndo. **℣.** Deum meum, et Deum vestrum. Allelúja, allelúja. **Glória.** Ascéndo.

℣. Dóminus in cœlo, allelúja. **℞.** Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Vesperas.

Ant. et Capit. de Laud., Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1]

Hymn. Salútis humanæ. 421.

℣. Dóminus in cœlo, allelúja. **℞.** Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Hæc locútus sum * vobis, ut cum vénerit hora eórum, remiscámini quia ego dixi vobis, allelúja.

Et fit commem. Ascens. Ant. O Rex glóriæ. **℣.** Ascéndit Deus. **et Oratio.** Concéde. 441.

Feria Secunda
post Dom. infra Octavam
Ascensionis.

In I. Nocturno.

De Epístola prima beáti
Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 3.

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur et simus. Propter hoc mundus non novit nos: quia non novit eum. Caríssimi, nunc filii Dei sumus: et nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus: quóniam vidébimus eum sicuti est. Et omnis, qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut et ille sanctus est. Omnis, qui facit peccátum, et iniquitátem facit: et peccátum est iniquitas. Et scitis quia ille appáruit ut peccáta nostra tólleret: et peccátum in eo non est. Omnis, qui in eo manet, non peccat: et omnis, qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum.

R. Post passiónem. 424.

Lectio ii.

Filioli, nemo vos seducat. Qui facit justítiam, justus est: sicut et ille justus est. Qui facit peccátum, ex diábolo est: quóniam ab inítio diábolus pec-

cat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. Omnis, qui natus est ex Deo, peccátum non facit: quóniam semen ipsíus in eo manet, et non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifesti sunt filii Dei, et filii diáboli. Omnis, qui non est justus, non est ex Deo, et qui non diligit fratrem suum: quóniam hæc est annuntiátio, quam audístis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Cain, qui ex maligno erat, et occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus maligna erant: fratris autem ejus justa.

R. Omnis. 425.

Lectio iii.

Nolíte mirári fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam translátus sumus de morte ad vitam, quóniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte: omnis, qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam

hujus mundi, et viderit fratrem suum necessitatem habere, et clausit viscera sua ab eo: quomodo caritas Dei manet in eo? Filii mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere et veritate.

R. Exaltare Dñe. 425.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Serm. de Ascensione Domini, tom. 3.

Lectio iv.

Christus ascendens in cœlum, nostræ naturæ primitias obtulit Patri, et oblatum donum miratus est Pater, quod et tanta dignitas offerebat: et quod offerebatur, nulla macula foedabatur. Nam et suis manibus suscepit oblatum, et suæ sedis fecit esse participem, et quod plus est, ad partem suæ dexteræ collocavit. Cognoscamus, quis est ille qui audivit, Sede ad dexteram meam: quæ natura est, cui Deus dixit, Esto meæ particeps sedis. Illa natura est, quæ audivit: Terra es, et in terram ibis.

R. Tempus est. 427.

Lectio v.

Non enim ad omnem gloriam cœlos transisse suffecerat, non cum Ange-

lis stare: sed cœlos transiit, supra Chérubim ascendit, ultra Séraphim elevatur, nec ante stetit, nisi sedem Dominicam meruisset. Vide quo spatio cœlum separatur a terra, imo terra quanto ab inferis abest, et ipsum cœlum quanto ab altiore cœlo separatur, et de altiore cœlo ad Angelos quantum spatii est, ad superiores etiam Potestates, ad ipsam quoque Dominicam sedem. Super hæc omnia natura nostra elevata est, ut homo, qui loco tam humili tenebatur, ut descendere non posset ulterius, ad tam excelsam sedem eleveretur, ut altius non posset ascendere.

R. Non turbetur. 428.

Lectio vi.

Et hæc ostendens Paulus dicebat: Qui descendit, ipse est qui ascendit. Et iterum: Descendit ad inferiora terræ, et ascendit super omnes cœlos. Discite igitur quisnam ascendit, et quæ natura elevata est. In hoc enim cupio remorari sermone, ut humani generis commemoratione, divinam clementiam cum omni admiratione discamus, quæ summum honorem, magnamque gloriam nostræ naturæ largita est, quæ ó-

mnibus hodierna die méruit excelsior reperiri. Hódie Angeli atque Archángeli natúram nostram in sede Domínica immortalí glória fulgéntem vidérunt.

R. Ascéndens. 428.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discí-pulis, apparuit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víde-rant eum resurrexisse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

Et Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúptus est in cœlum, et sedet a dextris Dei. In véteri Testaménto cognóvimus, quod Eliás sit raptus in cœlum. Sed áliud est cœlum aéreum, áliud æthé-reum. Cœlum quippe aéreum terræ est próximum: unde et aves cœli dicimus, quia eas volitáre in áère vidémus. In cœlum itaque aéreum Eliás sublevátus est, ut in secrétam quamdam terræ regiónem re-

pente ducerétur, ubi in magna jam carnis et spíritus quiéte viveret, quoúsque ad finem mundi rédeat, et mortis débitum solvat. Ille étenim mortem distulit, non evásit: Redémptor autem noster, quia non distulit, superávit, eámque resurgéndo consúmpsit, et resurrectionis suæ glóriam ascendéndo declarávit.

R. Ego rogábo. 431.

Lectio viii.

Notándum quoque est, quod Eliás in curru légitur ascendisse: ut videlicet apérte demonstráretur, quia homo purus adjutório indigébat aliéno. Per Angelos quippe facta illa et osténsa sunt adjuménta: quia nec in cœlum quidem aéreum per se ascéndere póterat, quem natúræ suæ infirmitas gravábat. Redémptor autem noster non curru, non Angelis sublevátus légitur: quia is, qui fécerat ómnia, nimírum super ómnia sua virtúte ferebátur. Illo étenim revertébatur, ubi erat: et inde redíbat, ubi remanébat: quia cum per humanitátem ascénderet in cœlum, per divinitátem suam et terram páriter continébat et cœlum.

R. Ponis nubem. 432.

Lectio ix.

Sicut autem Joseph a fratribus venditus venditionem Redemptoris nostri figuravit: sic Henoch translatus, atque ad cœlum aëreum Elías sublevatus, ascensionem Dominiçam uterque designavit. Ascensionis ergo suæ Dóminus prænuntios et testes habuit, unum ante legem, alium sub lege: ut quandoque veniret ipse, qui veraciter cœlos penetrare potuisset. Unde et ipse ordo in eorum quoque utrorumque sublevatione per quædam incrementa distinguitur. Nam Henoch translatus, Elías vero ad cœlum subvectus esse memoratur: ut veniret postmodum, qui nec translatus, nec subvectus, cœlum æthereum sua virtute penetraret.

Te Deum laudamus. 19.

Feria Tertia.

In I. Nocturno.

De Epístola prima beati Joannis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

Carissimi, nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex Deo sint: quoniam multi pseudoprophætæ exierunt in mundum. In hoc cognó-

scitur spiritus Dei: omnis spiritus qui confitetur Jesum Christum in carne venisse, ex Deo est: et omnis spiritus qui solvit Jesum, ex Deo non est, et hic est antichristus, de quo audistis quoniam venit, et nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis filioli, et vicistis eum, quoniam major est qui in vobis est, quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ideo de mundo loquuntur, et mundus eos audit. Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos: in hoc cognoscimus Spíritum veritatis, et spíritum erroris.

R. Post passionem. 424.

Lectio ii.

Carissimi, diligamus nos invicem: quia caritas ex Deo est. Et omnis, qui diligit, ex Deo natus est, et cognoscit Deum. Qui non diligit, non novit Deum: quoniam Deus caritas est. In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum. In hoc est caritas: non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse prior dilexit nos, et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris.

Caríssimi, si sic Deus dilexit nos: et nos debémus alterutrum diligere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus invicem, Deus in nobis manet, et caritas ejus in nobis perfecta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, et ipse in nobis: quóniam de Spíritu suo dedit nobis. Et nos vidimus, et testificámur quóniam Pater misit Fílium suum Salvátorem mundi.

R. Omnis. 425.

Lectio iii.

Quisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus, et credídimus caritati, quam habet Deus in nobis. Deus caritas est, et qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfecta est caritas Dei nobíscum, ut fidúciam habeámus in die judicii: quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritate: sed perfecta caritas foras mittit timórem: quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perfectus in caritate. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. Si quis dixerit, quóniam diligo Deum, et fratrem su-

um óderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem videt, Deum, quem non videt, quómodo potest diligere? Et hoc mandátum habémus a Deo: ut qui diligit Deum, diligit et fratrem suum.

R. Exaltáre Dñe. 425.

In II. Nocturno.

Sermo S. Máximi Episcopi.

Homilia 43. quæ est 2. de Pentecoste, ante med.

Lectio iv.

Méminit sánctitas vestra, quod áquilæ illi de Psaltério, cujus innovátam juventutem légimus, comparáverim Salvátorem. Est enim similitúdo non parva. Sicut enim áquila humília déserrit, alta petit, cœlórum vicina conscéndit: ita et Salvátor humília inférni déserruit, paradísi altióra pétiit, cœlórum fastigia penetrávit. Et sicut áquila relictis terrénis sórdibus, sublime volans, puriórís áëris salubritáte perfrúitur: ita et Dóminus terrenórum fæcem désereus peccatórum, in sanctis suis vólitans, puriórís vitæ simplicitáte lætátur. *R.* Tempus est. 427.

Lectio v.

Per ómnia igitur áquilæ comparátio cónvenit

Salvatóri. Sed quid fáci-
mus, quod áquila prædam
frequenter diripit, tollit fre-
quenter aliénium? Nec in
hoc tamen dissimilis est
Salvátor. Prædam enim
quodámodo sústulit, cum
hóminem, quem suscepit,
inférni raptum faúcibus
portávit ad cœlum, et alié-
næ dominationis, id est,
diabólicæ potestátis ser-
vum de captivitate érutum,
duxit ad altióra captívum,
sicut scriptum est in Pro-
phéta: Ascéndens in al-
tum, captívam duxit ca-
ptivitatem, dedit dona ho-
mínibus.

R. Non turbétur. 428.

Lectio vi.

Ascéndit, inquit, in al-
tum, captívam duxit ca-
ptivitatem. Quam bene tri-
úmphum Dómini Prophéta
describit! Solébat, sicut di-
cunt, regum triumphántium
currus captivórum pompa
præcedere. Ecce Dóminum
eúntem ad cœlos non præ-
cédit, sed comitátur glorió-
sa captivitas, non ante ve-
hículum dúcitur, sed ipsa
évehit Salvatórem. Quodam
enim mystério, dum Fílius
Dei fílium hóminis sústulit
ad cœlum, ipsa captivitas
portátur, et portat.

R. Ascéndens. 428.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi se-
cúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recum-
béntibus úndecim disci-
pulis, appáruit illis Jesus:
et exprobrávit incredulitá-
tem eórum, et durítiam cor-
dis: quia iis, qui víderant
eum resurrexisse, non cre-
didérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii
Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

Considerándum nobis
est, quid est quod
Marcus ait: Sedet a
dextris Dei: et Stéphanus
dicit: Vídeo cœlos apértos,
et Fílium hóminis stantem
a dextris Dei. Quid est
quod hunc Marcus sedén-
tem, Stéphanus vero stan-
tem se vídere testátur?
Sed scitis, fratres, quia se-
dere judicántis est, stare
vero pugnántis, vel adju-
vántis.

R. Ego rogábo. 431.

Lectio viii.

Quia ergo Redemptor no-
ster assúptus in cœ-
lum, et nunc ómnia júdi-
cat, et ad extrémum judex
ómnium véniet; hunc post
assumptiónem Marcus se-
dere describit, quia post
ascensiónis suæ glóriam

judex in fine vidébitur. Stéphanus vero hunc in labóre certáminis pósitus stantem vidit, quem adjutórem hábuit: quia ut iste in terra persecutórum infidelitátem vínceret, pro illo de coelo illíus grátia pugnávit.

R. Ponis nubem. 432.

Lectio ix.

Séquitur: Illi autem profécti prædicavérunt ubique Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte sequéntibus signis. Quid in his considerándum est, quid memóriæ comendándum: nisi quod præcéptum obediéntia, obediéntiam vero signa secúta sunt? Sed quia auctóre Deo breviter lectiónem evangélicam exponéndo transcúrrimus: restat, ut áliquíd de ipsa tantæ consideratióne solemnitátis dicámus.

Te Deum laudámus. 19.

Feria Quarta.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola secúnda beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i.

Sénior Eléctæ dómínæ, et natisejus, quos ego díligo in veritáte, et non ego solus, sed et omnes qui cognovérunt veritátem, propter veritátem,

quæ pérmanet in nobis, et nobíscum erit in ætérnum. Sit vobíscum grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, et a Christo Jesu Fílio Patris in veritáte, et caritáte. Gavísus sum valde, quóniam invéni de filiis tuis ambulátes in veritáte, sicut mandátum accépimus a Patre. Et nunc rogo te dómina, non tamquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab iníitio, ut diligámus altérutrum.

R. Post passióem. 424.

Lectio ii.

Et hæc est caritas, ut ambulémus secúndum mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodum audístis ab iníitio, in eo ambulétis: quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confiténtur Jesum Christum venísse in carnem: hic est sedúctor, et antichrístus. Vidéte vosmetipsos, ne perdátis quæ operáti estis: sed ut mercedem plenam accipiátis. Omnis, qui recédit, et non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet: qui pérmanet in doctrína, hic et Patrem et Fílium habet.

R. Omnis. 425.

Lectio iii.

Si quis venit ad vos, et hanc doctrínam non af-

fert, nolite recipere eum in domum, nec Ave ei dixeritis. Qui enim dicit illi Ave, communicat operibus ejus malignis. Plura habens vobis scribere, nolui per charitam et atramentum: spero enim me futurum apud vos, et os ad os loqui: ut gaudium vestrum plenum sit. Salutant te filii sororis tuæ Elæctæ.

R. Exaltare Dñe. 425.

In II. Nocturno.

Sermo S. Gregorii Nysseni.

Orat. de Ascens. Domini.

Lectio iv.

Hodiernam celebritatem satis per se magnam, propheta David majorem efficit, dum illi gaudium e Psalmis adjungit. Hic enim excelsus Propheta supra seipsum egradiens, tamquam corporis onere nihil prematur, infert se cœlestibus potestatibus, et voces earum nobis exponit, cum in cœlum redeuntem Dominum ipsæ comitantes, Angelis, qui versantur in terris, quibusque in humanam vitam ingressus commissus est, imperant ad hunc modum: Tollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales, et introibit Rex gloriæ. **R.** Tempus est. 427.

Lectio v.

Et quoniam ubicumque fuerit ille, qui in seipso omnia continet, pro suscipientium captu seipsum dimittitur (neque enim solum inter homines homo fit, verum etiam dum inter Angelos versatur, ad illorum vocem sese demittit) idcirco janitores interrogant: Quis est iste Rex gloriæ? Respondent ipsis, demonstrantque fortem et potentem in prælio, qui pugnaturus erat contra illum, qui naturam humanam in servitute captivam detinebat, et eversurus eum, qui mortis habebat imperium: ut gravissimo hoste superato, genus hominum in libertatem et pacem vindicaret.

R. Non turbetur. 428.

Lectio vi.

Occurrunt ei custodes, et portas jubent recludi, ut in ipsis rursum gloriam assequatur. Verum non agnoscunt eum, qui sordidam vitæ nostræ stolam indutus est: cujus rubra sunt vestimenta ex humanorum malorum torculari. Itaque rursus comites ejus vocibus illis interrogantur: Quis est iste Rex gloriæ? Respondetur autem non amplius, Fortis et potens in prælio; sed, Dominus virtutum, qui

mundi principátum obtinuit, qui summátim ómnia in se collégit, qui prístinum in statum cuncta restítuit: ipse est Rex glóriæ.

R. Ascéndens. 428.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discipulis, apparuit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilia sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

Hoc autem nobis primum quæréndum est, quidnam sit, quod, nato Dómino, apparuerunt Angeli, et tamen non legúntur in albis véstibus apparuisse: ascendente autem Dómino, missi Angeli in albis legúntur véstibus apparuisse. Sic etenim scriptum est: Vidéntibus illis elevátus est, et nubes suscepit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri steterunt juxta illos in véstibus albis. In albis autem véstibus gáudium

et solémnitas mentis osténditur. Quid est ergo, quod, nato Dómino, non in albis véstibus, ascendente autem Dómino, in albis véstibus Angeli appárent: nisi quod tunc magna solémnitas Angelis facta est, cum cœlum Deus homo penetrávit? Quia nascénte Dómino videbátur divínitas humiliáta, ascendente vero Dómino est humánitas exaltáta. Albæ etenim vestes exaltatióni magis congruunt, quam humiliatióni.

R. Ego rogábo. 431.

Lectio viii.

In ascensióne ergo ejus Angeli in albis véstibus vidéri debuérunt: quia qui in nativitáte sua apparuit Deus húmilis, in ascensióne sua ostensus est homo sublimis. Sed hoc nobis magnópere, fratres caríssimi, in hac solemnitáte pensándum est: quia delétum est hodiérna die chirógraphum damnatiónis nostræ, mutáta est senténtia corruptiόνis nostræ. Illa enim natúra, cui dictum est: Terra es, et in terram ibis; hódie in cœlum ivit. Pro hac ipsa namque carnis nostræ sublevatióne, per figúram beátus Job Dóminum avem vocat. Quia enim ascensionis ejus mystérium Ju-

dæam non intelligere conspexit, de infidelitate ejus per figuram beatus Job sententiam protulit, dicens: Semitam ignoravit avis.

R. Ponis. 432.

Lectio ix.

Avis enim recte appellatus est Dominus, quia corpus carneum ad æthera libravit. Cujus avis semitam ignoravit, quisquis eum ad cælum ascendisse non credidit. De hac solemnitate per Psalmistam dicitur: Elevata est magnificentia tua super cælos. De hac rursus ait: Ascendit Deus in jubilatione, et Dominus in voce tubæ. De hac iterum dicit: Ascendens in altum, captivam duxit captivitatem, dedit dona hominibus. Ascendens quippe in altum, captivam duxit captivitatem: quia corruptionem nostram virtute suæ incorruptionis absorbit. Dedit vero dona hominibus, quia misso desuper Spiritu, alii sermonem sapientiæ, alii sermonem scientiæ, alii gratiam virtutum, alii gratiam curationum, alii genera linguarum, alii interpretationem tribuit sermonum.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Vesperas, duplex; omnia ut in I. Vesperis festi. 421.

In

Octava Ascensionis.

Omnia sicut in die 421. præter Lectiones, quæ leguntur ut infra.

In I. Nocturno.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Ephésios.

Lectio i. ad Eph. Cap. 4.

Obsecro itaque vos ego vinctus in Domino, ut digne ambulétis vocatione, qua vocati estis, cum omni humilitate, et mansuetudine, cum patientia, supportantes invicem in caritate, solliciti servare unitatem Spiritus in vinculo pacis. Unum corpus, et unus spiritus sicut vocati estis in una spe vocationis vestræ. Unus Dominus, una fides, unum baptisma. Unus Deus et Pater omnium, qui est super omnes, et per omnia, et in omnibus nobis. Unicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi. Propter quod dicit: Ascendens in altum captivam duxit captivitatem: dedit dona hominibus.

R. Post passionem. 424.

Lectio ii.

Quod autem ascendit, quid est, nisi quia et descendit primum in inferiores partes terræ? Qui descen-

dit, ipse est et qui ascéndit super omnes cœlos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastóres, et doctóres ad consummationem sanctorum in opus ministérii, in ædificationem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitatem fidei, et agnitionis Filii Dei, in virum perfectum, in mensuram ætátis plenitudinis Christi: ut jam non simus párvuli fluctuantes, et circumferámur omni vento doctrinæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventionem erróris.

R. Omnis. 425.

Lectio iii.

Veritatem autem facientes in caritate, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus: ex quo totum corpus compáctum et connéxum per omnem juncturam subministratiónis, secúndum operationem in mensuram uniuscujusque membri, augméntum córporis facit in ædificationem sui in caritate. Hoc igitur dico, et testícor in Dómino, ut jam non ambulétis, sicut et Gentes ámbulant in vanitate sensus

sui, ténebris obscurátum habéntes intelléctum, alienáti a vita Dei per ignorántiam, quæ est in illis, propter cæcitatem cordis ipsorum, qui desperántes, semetipsos tradidérunt impudiciþiæ, in operationem imunditiæ omnis in avaritiam. Vos autem non ita didicístis Christum, si tamen illum audístis, et in ipso edócti estis.

R. Exaltáre Dñe. 425.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Sermo 3. de Ascensione Domini,
qui est 176, de Tempore.

Lectio iv.

Omnia, caríssimi, quæ Dóminus Jesus Christus in hoc mundo sub fragilitate nostra miracula édedit, nobis proficiunt: qui dum humanam conditionem sidéribus importávit, credéntibus cœlum patére posse monstrávit: et dum victórem mortis in cœlestia elevávit, victóribus quo sequántur osténdit. Ascénsio ergo Dómini cathólicæ fidei confirmátio fuit: ut secúri in pósterum crederémus miraculi illíus donum, cujus jam in præsénti percepissemus effectum: et fidélis

quisque cum jam tanta percéperit, per ea, quæ cognóscit præstita, discat speráre promissa, ac Dei sui præteritam præsentémque bonitatem, quasi futurórum teneat cautionem.

R. Tempus est. 427.

Lectio v.

Super excélsa ergo cœli terrénium corpus impónitur: ossa intra sepúlchri angústias paulo ante conclúsa, Angelórum cœtibus inferúntur: in grémium immortalitátis mortális natúra transfúnditur: et ídeo sacra apostólicæ lectiónis testátur história: Cum hæc dixisset, inquit, vidéntibus illis, elevátus est. Dum audis elevátum, agnósce militiæ cœlestis obséquium: unde hodiérna festívitás hómínis nobis et Dei sacraménta manifestávit. Sub una eadémque persóna, in eo qui elevat, divínam poténtiam; in eo autem, qui elevátur, humánam cognósce substantíam.

R. Non turbétur. 428.

Lectio vi.

Ideóque omnímōdis detestánda sunt venéna Orientalis erróris, qui ímpia novitáte præsumit assérere Fílium Dei ac fílium hómínis uníus esse natúræ. In alterutra enim parte, vel

qui solum hómínem fuisse díxerit, negábit Conditóris glóriam: vel qui solum Deum, negábit misericórdiam Redemptóris. Quo génere non fácte Ariánus evangélicam póterit habére veritatem, ubi Fílium Dei nunc æquálem légimus, nunc minórem. Qui enim uníus natúræ Salvatórem nostrum mortífera persuasióne credíderit, solum hómínem, aut solum Deum cogétur dicere crucifíxum. Sed non ita est. Mortem enim nec solus Deus sentíre, nec solus homo superáre potuisset. **R.** Ascéndens. 428.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discipulis, apparuit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

De hac ascensiónis **D**eus glória étiam Hábacuc ait: Elevátus est sol, et luna stetit in órdine suo. Quis enim

solis nómine, nisi Dóminus; et quæ lunæ nómine, nisi Ecclésia designáture? Quoúsque enim Dóminus ascéndit ad cœlos, sancta ejus Ecclésia advérſa mundi omnímodo formidávit: at postquam ejus ascensióne roboráta est, apérte prædicávit, quod occúlte crédidit. Elevátus est ergo sol, et luna stetit in órđine suo: quia cum Dóminus cœlum pétiiit, sancta ejus Ecclésia in auctoritatē prædicatiónis excrevit.

R. Ego rogábo. 431.

Lectio viii.

Hinc ejúſdem Ecclésiæ voce per Salomónem dicitur: Ecce iste venit sáliens in móntibus, et transiliens colles. Considerávit namque tantórum óperum cúlmina, et ait: Ecce iste venit sáliens in móntibus. Veniéndó quippe ad redemptionem nostram, quosdam, ut ita dicam, saltus dedit. Vultis, fratres caríſſimi, ipsos ejus saltus agnóscere? De cœlo venit in úterum, de útero venit in præſépe, de præſépe venit in crucem, de cruce venit in sepúlchrum, de sepúlchro rédiit in cœlum. Ecce ut nos post se cúrrere fáceret, quosdam pro nobis saltus manifestáta per carnem Vé-

ritas dedit: quia exsultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos: post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

R. Ponis nubem. 432.

Lectio ix.

Unde, fratres caríſſimi, opórtet ut illuc sequámur corde, ubi eum corpore ascendisse credimus. Desidéria terréna fugiámus: nihil nos jam deléctet in ínfimis, qui Patrem habémus in cœlis. Et hoc nobis est magnópere perpendéndum: quia is qui plácidus ascéndit, terríbilis redíbit: et quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc a nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergo indúlta pœnitentiæ témpora parvipéndat, nemo curam sui, dum valet, ágere négligat: quia Redemptor noster tanto tunc in iudícium districtior véniet, quanto nobis ante iudícium magnam patientiam prærogávit.

Te Deum laudámus. 19.

In II. Vesperis non fit Commemoratio Officii sequentis diei.

Duobus sequentibus diebus Officium fit sicut infra Octavam Ascensionis, exceptis Lectionibus, quæ habentur propriæ, et R. viii., Capitulis, Antiphonis ad Benedictus et Magnificat, et Oratione, quæ dicuntur de Do-

minica infra Octavam Ascensionis, ut supra. 441. Et non dicuntur Preces ad Primam, et Completorium.

Si vero Feria sexta occurrat Festum novem Lectionum, etiam translatum, fit de Festo cum Commem. Officii ejusdem diei, nisi illud Festum fuerit ex solemnioribus primæ classis; tunc enim Commemoratio Feriæ semper omittitur. Si autem fuerit Duplex secundæ classis, fit tantum Commemoratio in secundis Vesperis.

Feria Sexta
post Octavam Ascensionis.

In I. Nocturno.

Incipit Epistola tertia beati
Joannis Apostoli.

Lectio i.

énior Gajo caríssimo quem ego diligo in veritate. Carissime, de omnibus orationem facio prospere te ingredi, et valere, sicut prospere agit anima tua. Gavisus sum valde venientibus fratribus, et testimonium perhibentibus veritati tuæ, sicut tu in veritate ambulas. Majorem horum non habeo gratiam, quam ut audiam filios meos in veritate ambulare.

R. Post passionem. 424.

Lectio ii.

Carissime, fideliter facis quidquid operaris in fratres, et hoc in peregrinos, qui testimonium red-

didērunt caritati tuæ in conspectu Ecclesiæ: quos, benefaciens, deduces digne Deo. Pro nomine enim ejus profecti sunt, nihil accipientes a Gentibus. Nos ergo debemus suscipere hujusmodi, ut cooperatores simus veritatis. Scripsissem forsitan Ecclesiæ: sed is, qui amat primatum gerere in eis, Diotrophes, non recipit nos. Propter hoc si venero, commonebo ejus opera, quæ facit: verbis malignis garruens in nos: et quasi non ei ista sufficiant: neque ipse suscipit fratres: et eos, qui suscipiunt, prohibet, et de Ecclesiā ejicit.

R. Omnis. 425.

Lectio iii.

Carissime, noli imitari malum, sed quod bonum est. Qui benefacit, ex Deo est: qui malefacit, non vidit Deum. Demétrio testimonium redditur ab omnibus, et ab ipsa veritate, sed et nos testimonium perhibemus: et nosti quoniam testimonium nostrum verum est. Multa habui tibi scribere: sed nolui per atramentum et calamum scribere tibi. Spero autem protinus te videre, et os ad os loquemur. Pax tibi. Salutant te amici. Saluta amicos nominatim. **R.** Exaltare. 425.

In II. Nocturno.

**De Sermóne S. Augustíni
Epíscopi.**

Ex eodem Sermone 176. in fine.

Lectio iv.

Salvátor noster, caríssimi, si non in nostra carne diábolum triumphávit, se exércuit, non nobis vicit. Si non in nostro corpore resurrexit, conditióni nostræ resurgéndo nihil cóntulit. Hæc qui dicit, susceptæ et assumptæ carnis non intélligit ratió-nem, confúndit ór-dinem, evácuat utilitátem. Si non in nostra carne perégit medicínam, solam ergo ex hómine nascéndi elégit injúriam. Recédât a sénsibus nostris tam periculósa persuásio. De nostro est quod appéndit, de suo est quod donávit. Meum testor esse quod cécidit, ut meum sit quod resurrexit. Meum testor esse quod jácuit intra túmulum, ut meum sit quod ascéndit in cœlum.

R. Tempus est. 427.

Lectio v.

In illo itaque nostri géneris corpore nos Christi mors vivificávit, nos resurrectio eréxit, nos ascénsio consecrávit. In illo nostræ oríginiis corpore cœléstibus regnis arrham nostræ conditiónis impósuit. Elaboré-

mus ergo, caríssimi, ut quemádmódum Dóminus in hac die nostro cum corpore ad supérna conscéndit, ita nos post illum quómodo póssumus, spe ascendámus, et corde sequámur. Ipso afféctu páriter et proféctu ascendámus post illum: étiam per vítia ac passiónes nostras. Si úti-que unusquisque nostrum súbdere eas sibi stúdeat, ac super eas stare consuéscat, ex ipsis sibi gradum cónstruit, quo possit ad superióra conscéndere. Elevábunt nos, si fúerint infra nos. **R.** Non turbétur. 428.

Lectio vi.

De vítiis nostris scalam nobis fácimus, si vítia ipsa calcámus. Nam cum bonitátis auctóre non ascéndit malítia, nec cum Fílio Vírginis libído atque luxúria. Non, inquam, ascéndunt vítia post virtútum paréntem, peccáta post justum, nec infirmitátes ac morbi possunt ire post medicum. Igitur si intráre ipsíus médici regnum vólumus, prius vúlnera nostra curémus. Ordinémus et custodiámus in nobis statum utriúsque substántiæ; ne ánimam, nobiliórem úti-que hóminis portiónem, tártaro pars devólvat inférior: sed

secum pótius cœlo sanctificátum corpus acquirat natúra gloriósior: ipso adjuvante, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

R. Ascéndens. 428.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 92. in Joann. circa med.

Venit die Pentecóstes Spíritus sanctus in centum viginti hómines congregátos, in quibus et Apóstoli omnes erant: qui illo adimpléti, cum linguis ómnium génitium loqueréntur, plures ex his, qui óderant, tanto miraculo stupefácti (quandoquidem vidérunt, loquente Petro, tam magnum atque divínium testimónium perhibéri de Christo, ut ille, qui occísus ab eis inter mórtuos deputabátur, resurrexísse, et vívere probaretur) compúnci corde

convérsi sunt, et tanti sanguinis tam ímpie atque immániter fusi, indulgéntiam percepérunt, ipso redépti sanguine quem fuderunt.

R. Ego rogábo. 431.

Lectio viii.

Christi enim sanguis sic in remissionem peccatórum ómnium fusus est, ut ipsum étiam peccátum posset delére, quo fusus est. Hoc ergo íntuens Dóminus dicébat: Odio habuérunť me gratis: cum autem vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me. Tamquam diceret: Odio me habuérunť; et occidérunt vidéntes: sed tale de me Paráclitus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me credere non vidéntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab iníitio mecum estis. Perhibébit Spíritus sanctus, perhibébitis et vos. Quia enim ab iníitio mecum estis, potéstis prædicáre quod nostis: quod ut modo non faciátis, illíus Spíritus plenitúdo nondum adest vobis.

R. Si enim non. 444.

Lectio ix.

Ille ergo testimónium perhibébit de me, et vos testimónium perhibébitis: dabit enim vobis fidúciam testimonium perhibéndi cá-

ritas Dei diffusa in cordibus vestris per Spiritum sanctum, qui dabitur vobis. Quæ utique Petro adhuc defuit, quando mulieris ancillæ interrogatiōe perterritus, non pōuit verum testimonium perhibere, sed contra suam pollicitationem timore magno compulsus est ter negare. Timor autem iste non est in caritate: sed perfecta caritas foras mittit timorem. Denique ante passionem Domini servilis timor ejus interrogatus est a femina servitutis; post resurrectionem vero Domini; liberalis ejus amor ab ipso principe libertatis: et ideo ibi turbabatur, hic tranquillabatur: ibi quem dilexerat, negabat: hic quem negaverat, diligebat. Sed adhuc etiam tunc amor ipse infirmus fuerat et angustus, donec eum roboraret et dilataret Spiritus sanctus. **Te Deum. 19.**

Sabbato in Vigilia Pentecostes.

Ab hac die usque ad Festum Trinitatis inclusive, si occurrat Festum duplex ex majoribus vel alicujus Doctoris Ecclesiæ, transfertur post prædictum Festum Trinitatis. De aliis vero Duplicibus, de Semiduplicibus ac de Simplicibus fit tantum Commemoratio sine ix. Lectione (nisi sit Vigil. Pentecostes in qua dicitur) excepto triduo Pentec.

In I. Nocturno.

Incipit Epistola catholica beati Judæ Apostoli.

Lectio i.

Judas Jesu Christi servus, frater autem Jacobi, his, qui sunt in Deo Patre dilectis, et Christo Jesu conservatis, et vocatis. Misericordia vobis, et pax, et caritas adimpleatur. Carissimi, omnem sollicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis: deprecans supercertari semel traditæ sanctis fidei. Subintroierunt enim quidam homines (qui olim præscripti sunt in hoc judicium) impii, Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam, et solum Dominatorem, et Dominum nostrum Jesum Christum negantes.

R. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis, et loquens de regno Dei, allelûja: * Et videntibus illis elevatus est, allelûja: et nubes suscepit eum ab oculis eorum, allelûja. **V.** Et convalescens præcepit eis, ab Jerosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris. Et.

Lectio ii.

Commonere autem vos volo, scientes semel ó-

omnia, quóniam Jesus populum de terra Ægypti salvans, secúndo eos, qui non credidérunt, pérdidit: ángeles vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in iudícium magni diéi, v́nculis ætérnis sub calígne reservávit. Sicut Sódoma, et Gomórrha, et finítimæ civitatés símili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes. Simíliter et hi carnem quidem máculant, dominationem autem spernunt, majestátem autem blasphemant.

R. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. **V.** A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii.

Cum Míchaël Archángelus cum diabolo dispútans altercarétur de Móysi corpore, non est ausus iudícium inférre blasphemíæ: sed dixit: Imperet tibi Dóminus. Hi autem quæcúmque quidem ignórant, blasphemant: quæcúmque au-

tem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradiccióne Core periérunt: Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetipsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, despumántes suas confusiónes, sídera errántia: quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum: **R.** Exaltáre. 425.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi de Sýmbolo ad Catechúmenos.

Lib. 4. cap. 1. tom. 9.

Lectio iv.

Dum per sacratíssimum crucis signum vos suscepit in útero sancta mater Ecclésia, quæ sicut et fratres vestros cum summa lætítia spiritaliter páriet, nova proles futura tantæ matris, quousque per lavácrum sanctum regenerátos veræ luci restituat, cóngruis alimentis eos, quos portat, pascat in útero, et ad diem partus sui lætos læta perdúcat: quóniam non tenétur hæc

senténtia Hevæ, quæ in tristítia et gémitu parit filios; nec ipsos gaudéntes, sed pótius flentes. Hæc enim solvit, quod illa ligáverat: ut prolem, quam per inobediéntiam sui, morti donávit, hæc per obediéntiam restítuat vitæ. Omnia sacraménta, quæ acta sunt et agúntur in vobis per ministérium servórum Dei, exorcísmis, oratióibus, cánticis spirituálibus, insufflatiόνibus, cilício, inclinatióne cervícum, humilitáte pedum, pavor ipse omni securitáte appeténdus: hæc ómnia, ut dixi, escæ sunt, quæ vos refíciunt in útero, ut renátos ex baptísimo hílares vos mater exhibeat Christo.

R. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dñs: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum:

* Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allel. **V.** Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

Accepístis et sýmbolum, protectionem parturientis contra venéna serpéntis. In Apocalýpsi Joáñis Apóstoli scriptum est hoc, quod staret draco in conspéctu mulieris, quæ

paritúra erat, ut cum peperísset, natum ejus coméderet. Dracónem diábolum esse, nullus vestrum ignórat: Mulierem illam Vírginem Mariám significásse, quæ caput nostrum íntegra íntegrum péperit; quæ étiam ipsa figúram in se sanctæ Ecclésiæ demonstrávit: ut quómodo fílium páriens, virgo permánsit, ita et hæc omni témpore membra ejus páriat, et virginitatem non amíttat. Ipsas senténtias sacratíssimi sýmboli adjuvánte Dómino exponéndas suscepimus, ut, quid singulæ contíneant, vestris sénsibus intimémus. Paráta sunt corda vestra, quia exclúsus est inimícus de córdibus vestris.

R. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assúptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja: * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. **V.** Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

Huic vos renuntiáre proféssi estis: in qua professione, non homínibus, sed Deo et Angelis ejus conscribéntibus dixístis, Renúntio. Renuntiáte non solum vóci, sed étiam

móribus: non tantum sono linguæ, sed et actu vitæ: nec tantum lábiis sonántibus, sed opéribus pronuntiántibus. Scitóte vos cum cállido, antíquo, et veter-nóso inimíco suscepísse certámen: non in vobis post renuntiatióem invéniat ópera sua, non jure vos átrahat in servitútem suam. Deprehénderis enim, et detégeris Christiáne, quando áliud agis, et áliud profitéris: fidélis in nómine, áliud demónstrans in ópere, non tenens promissiónis tuæ fidem: modo ingrédiens ecclésiám oratiónes fúndere, postmódicum in spectáculis cum histriónibus impudíce clamáre. Quid tibi cum pompis diáboli, quibus renuntiásti? **R.** Ascéndens. 428.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 14. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 74. in Joañ. sub fin. et 75.

Quod ait, Rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis:

osténdit et seípsum esse Paráclitum. Paráclitus enim latíne dicitur advocátus: et dictum est de Christo: Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accíperere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est: Prudéntia carnis inimíca est Deo: legi enim Dei non est subjécta, nec enim potest: velut si dicámus: Injustítia justítia esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi significans dilectóres: quæ diléctio non est a Patre. Et ideo dilectiáni hujus mundi, de qua satágimus ut minuátur et consumátur in nobis, contrária est diléctio Dei, quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

R. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobiscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. **V.** Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

Mundus ergo eum accíperere non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non enim habet invi-

síbiles óculos mundána dí-
léctio, per quos vidéri Spí-
ritus sanctus potest, qui
vidéri nisi invisibíliter non
potest. Vos autem, inquit,
cognoscétis eum: quia
apud vos manébit, et in
vobis erit. Erit in eis, ut
máneat; non manébit, ut
sit: prius est enim esse alí-
cubi, quam manére. Sed
ne putárent quod dictum
est, Apud vos manébit; ita
dictum, quemádmódum
apud hóminem hospes vi-
sibíliter manére consuévit,
expósuit quid díxerit, A-
pud vos manébit, cum ad-
júnxit et dixit, In vobis erit.

R. Si enim non abíero,
Paráclitus non véniet ad
vos: si autem abíero, mit-
tam eum ad vos. * Cum
autem vénerit ille, docébit
vos omnem veritátem, alle-
lúja. **V.** Non enim loquétur
a semetípso: sed quaecúm-
que aúdiat, loquétur: et
quæ ventúra sunt, annun-
tiábit vobis. Cum autem.
Gloria Patri. Cum autem.

Lectio ix.

Ergo invisibíliter vidé-
tur. Nec, si non sit in
nobis, potest esse in nobis

eius sciéntia: sic enim a
nobis vidétur in nobis et
nostra consciéntia. Nam
fáciem vidémus altérius,
nostram vidére non pós-
sumus: consciéntiam vero
nostram vidémus, altérius
non vidémus. Sed consci-
éntia numquam est nisi in
nobis: Spíritus autem san-
ctus potest esse étiam sine
nobis. Datur quippe ut sit
et in nobis: sed vidéri et
sciri, quemádmódum vi-
déndus et sciéndus est, non
potest a nobis, si non sit
in nobis. Post promissió-
nem Spíritus sancti, ne
quisquam putáret, quod ita
eum Dóminus datúrus fúe-
rit velut pro seípso, ut non
et ipse cum eis esset futú-
rus, adjécit atque ait: Non
relínquam vos órphanos,
véniám ad vos. Quamvis
ergo nos Fílius Dei suo
Patri adoptáverit filios, et
eúmdem Patrem nos vo-
lúerit habére per grátiam,
qui ejus Pater est per na-
túram: tamen étiam ipse
circa nos patérnum affé-
ctum quodámmódó demon-
strat, cum dicit: Non re-
línquam vos órphanos.

Te Deum laudámus. 19.

Dedit Dñs Moysi duas tabulas

testimonii lapideas. Ex. 31, 18.

Ut tempus affuit, quo sol refulsit,

accensus est ignis. 2 Mach. 1, 22

IN FESTO PENTECOSTES.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 476. Ps. ut in I. Vesp. de Comuni Apost. [1].

Capitulum. Act. 2.

um compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discipuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus.

Veni Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti pectora.

Qui diceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, caritas,
Et spiritalis únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnæ dexteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus:
Infúnde amórem córdibus;
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:

Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,

Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni usque ad Vesperas Sabbati sequentis.

V. Repléti sunt omnes
Spíritu sancto, allelúja.

R. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Non vos relínquam órphanos, allelúja: vado et vénio ad vos, allelúja: et gaudébit cor vestrum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Dominica Pentecostes.

Ad Matutinum.

Invitat. Allelúja, Spíritus Dómini replévit orbem terrarum: * Veníte, adorémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Jam Christus astra ascenderat,
Revérsum unde vénerat,
Patris fruéndum múnere
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgebat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties,
Signat beáta témpora.

Cum lucis hora tértia
Repénite mundus íntonat,
Apóstolis orántibus
Deum veníre núnaiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta sancto Spíritu,
Vocésque dívérzas sonant,
Fantur Dei magnália.

Notíque cunctis Géntibus,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Simúlque demirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Judæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Madére musto sóbrios
Christi fidéles increpat.

Sed éditis miráculis
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsum profári pérfidus,
Joéle teste cómprobans.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

Ad Nocturnum.

Ant. Factus est * repénite
de cœlo sonus adveniéntis
spíritus veheméntis, alle-
lúja, allelúja.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et
laudábilis nimis *
in civitáte Dei no-
stri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatíone uni-
vérsæ terræ mons Sion, *
látera Aquilónis, civitas
Regis magni.

Deus in dómibus ejus
cognoscétur, * cum susci-
piet eam.

Quóniam ecce reges terræ
congregáti sunt: * conve-
nérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti
sunt, conturbáti sunt, com-
móti sunt: * tremor apprehé-
ndit eos.

Ibi dolóres ut parturién-
tis: * in spíritu veheménti
cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídi-
mus in civitáte Dómini vir-
tútum, in civitáte Dei no-

stri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscévimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in finés terræ: * justítia plena est délixtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filíæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímmini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi: * ipse reget nos in sácula.

Ant. Factus est repén-te de cœlo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja.

Ant. Confirma hoc Deus, * quod operátus es in nobis: a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera a

fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justí epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásus: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra móta est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua paúperi Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ de-argentatæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit coeléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum; cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dñum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in

sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingrèssus tuos Deus, * ingrèssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúcti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dño, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legátí ex Ægýpto: * Æthiópia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super coelum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magni-

ficéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Ant. Confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis: a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.

Ant. Emítte Spíritum tuum, * et creabúntur: et renovábis fáciem terræ, allelúja, allelúja.

Psalmus 103.

Benedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es vehementer.

Confessiónem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestiméntum amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fugient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstię agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórũ satiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílalet fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmnet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora:
* sol cognóvit occásu
suu.

Posuisti ténebras, et facta
est nox: * in ipsa pertrans-
ibunt omnes béstiae silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes,
ut rápíant, * et quærant a
Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congre-
gáti sunt: * et in cubílibus
suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus
suu: * et ad operatióem
suam usque ad vésperu.

Quam magnificáta sunt
ópera tua Dómine! * ó-
mnia in sapiéntia fecísti:
impléta est terra posses-
sióne tua.

Hoc mare magnum, et
spatiósum máribus: * illic
reptília, quorum non est
númerus.

Animália pusílla cum ma-
gnis: * illic naves pertrans-
ibunt.

Draco iste, quem formásti
ad illudéndu ei: * ómnia
a te expéctant ut des illis
escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: *
aperiénte te manum tuam,
ómnia implebúntur boni-
tate.

Averténte autem te fá-
ciem, turbabúntur: * aú-
feres spíritum eórum, et
deficient, et in púlverem
suu reverténtur.

Emíttes spíritum tuu, et
creabúntur: * et renovábis
fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæ-
culu: * lætábitur Dómi-
nus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et fa-
cit eam trémere: * qui tan-
git montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita
mea: * psallam Deo meo,
quámdiu sum.

Jucúndu sit ei elóquiu
meu: * ego vero delectá-
bor in Dómino.

Deficiant peccatóres a
terra, et iníqui ita ut non
sint: * bédedic ánima mea
Dómino.

Ant. Emítte Spíritum tu-
u, et creabúntur: et re-
novábis fáciem terræ, alle-
lúja, allelúja.

V. Spíritus Dómini re-
plévit orbem terrárum, al-
lelúja. **R.** Et hoc quod cón-
tinet ómnia, sciéntiam ha-
bet vocis, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii se-
cúndu Joánnem.

Lectio i. **Cap. 14. c.**

In illo témpore: Dixit Je-
sus discípulis suis: Si
quis diligit me; sermónem
meu servábit, et Pater

meus diligit eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homilia 30. in Evangelia.

Libet, fratres caríssimi, evangélicæ verba lectionis sub brevitate transcurrere, ut post diútius liceat in contemplatione tantæ solemnitatis immorári. Hódie namque Spíritus sanctus repentinó sónitú super discipulos venit, mentésque carnálium in sui amórem permutávit, et foris apparéntibus linguis igneis, intus facta sunt corda flammántia: quia dum Deum in ignis visione suscepérunt, per amórem suáriter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est: unde et Joánnes dicit: Deus caritas est. Qui ergo mente íntegra Deum desiderat, profecto jam habet, quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum quem diligit, non habéret.

R. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja: et súbito factus est sonus de cœlo, allelúja, * Tamquam spíritus vehementis, et replévit totam

domum, allelúja, allelúja. **V.** Dum ergo essent in unum discipuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénite de cœlo venit super eos. Tamquam.

Bened. Divínium auxiliúm.

Lectio ii.

Sed ecce, si unusquisque vestrum requirátur, an dilígat Deum: tota fidúcia, et secúra mente respóndet, Diligo. In ipso autem lectionis exórdio audistis quid Véritas dicit: Si quis diligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectionis, exhibítio est óperis. Hinc in epístola sua idem Joánnes dicit: Qui dicit, Diligo Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est. Vere étenim Deum dilígimus et mandáta ejus custodímus, si nos a nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per ilícita desidéria díffluit, profecto Deum non amat: quia ei in sua voluntáte contradícit.

R. Repléti sunt omnes Spíritu sancto: et cœpérunt loqui, prout Spíritus sanctus dabat éloquí illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. **V.** Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Et Pater meus diligit eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Pensáte, fratres caríssimi, quanta sit ista dignitas, habére in cordis hospítio advéntum Dei. Certe si domum nostram quisquam dives, aut præpotens amícus intráret, omni festinántia domus tota mundarétur, ne quid fortásse esset quod óculos amíci intrántis offénderet. Tergat ergo sordes pravi óperis, qui Deo præparat domum mentis. Sed vidéte quid Véritas dicat: Veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. In quorúmdam étenim corda venit, et mansiónem non facit: quia per compunctiónem quídem Dei respéctum percípiunt, sed tentatiónis témpore hoc ipsum quo compuncti fúerant, obliviscúntur: sicque ad perpetránda peccáta rédeunt, ac si hæc mínime planxíssent.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Cum compleréntur * dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Spíritus Dómini * replévit orbem terrárum, allelúja.

3. Repléti sunt omnes * Spíritu sancto, et cœpérunt loqui, allelúja, allelúja.

4. Fontes, et ómnia * quæ movéntur in aquis, hymnum dicite Deo, allel.

5. Loquebántur * váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allel.

Capitulum. Act. 2.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénite de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus.

Beáta nobis gaúdia
Anni redúxit órbita,
Cum Spíritus Paráclitus
Illápsus est Apóstolis.

Ignis vibránte lúmine
Linguæ figúram détulit,
Verbis ut essent próflui,
Et caritáte férvidi.

Linguis loquúntur ómnium,

Turbæ pavent Gentílium:
Musto madére députant,
Quos Spíritus repléverat.

Patrátá sunt hæc mystice,
Paschæ perácto témpore,

Sacro diérum círculo,
Quod lege fit remissio.

Te nunc Deus piissime
Vultu precámur cernuo,
Illápsa nobis cœlitus
Largíre dona Spíritus.

Dudum sacráta pectora
Tua replésti grátia:
Dimítte nostra crimina,
Et da quiéta témpora.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Repléti sunt omnes
Spíritu sancto, allel. **R.** Et
cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Bened. Ant. Accípite
Spíritum sanctum: quorum
remiséritis peccáta, remit-
túntur eis, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die
corda fidélium sancti
Spíritus illustratióne docuí-
sti: da nobis in eódem Spí-
ritu recta sápere, et de ejus
semper consolatióne gau-
dére. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum Fí-
lium tuum: Qui tecum vi-
vit et regnat in unitáte
ejúsdem Spíritus sancti
Deus.

Ad Primam.

R. br. Christe Fili Dei
vivi, miserére nobis, *

Allelúja, allelúja. Christe.
V. Qui sedes ad dexteram
Patris. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Christe.

V. Exsúrge Christe, ad-
juva nos, allelúja. **R.** Et lí-
bera nos propter nomen
tuum, allelúja.

Ad Tertiam.

Hymn. Veni Creátor. 469. qui
dic. ad Tertiam per totam Octa-
vam loco Hymni Nunc sancte.

Capitulum. Act. 2.

Cum compleréntur dies
Pentecóstes, erant o-
mnes discípuli páriter in
eódem loco: et factus est
repénite de cœlo sonus, tam-
quam adveniéntis spíritus
veheméntis, et replévit to-
tam domum, ubi erant se-
déntes.

R. br. Spíritus Dómini
replévit orbem terrárum, *
Allelúja, allelúja. Spíritus.

V. Et hoc quod cóntinet
ómnia, sciéntiam habet vo-
cis. Allelúja, allelúja. Glória
Patri. Spíritus.

V. Spíritus Paráclitus,
allelúja. **R.** Docébit vos
ómnia, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 2.

Facta autem hac voce,
convénit multitúdo, et
mente confúsa est, quóniam
audiébat unusquisque lin-
gua sua illos loquéntes.

R. br. Spíritus Paráclitus, * Allelúja, allelúja. Spíritus. **V.** Docébit vos ómnia. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Spíritus.

V. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja. **R.** Et coepérunt loqui, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 2. b.

Judæi quoque, et Prosélyti, Cretes, et Arabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

R. br. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, * Allelúja, allelúja. Repléti. **V.** Et coepérunt loqui. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Repléti.

V. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja. **R.** Magnália Dei, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. 476. Ps. de Dominica. 140. qui dicuntur quotidie per Octavam.

Capit. Cum compleréntur. et Hymn. Veni Creátor Spíritus. ut supra. 469.

V. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja. **R.** Magnália Dei, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Hódie compléti sunt dies Pentecóstes, allelúja: hódie Spíritus sanctus in igne discipulis apparuit, et tribuit eis

charísmatum dona: misit eos in univérsum mundum prædicáre, et testificári: qui credíderit, et baptizátus fuerit, salvus erit, allelúja.

Infra Oct. Pentec. fit Offic. sicut in die, exceptis VV. ad Noct., Lectionibus, RR., Antiph. ad Benedictus et ad Magnificat, et Orationibus.

Feria Secunda.

V. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. **R.** Et hoc quod cóninet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 3. b.

In illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérmam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatus 12. in Joannem, sub fin.

Quam in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimít, qui præcépta médici observáre non vult. Venit Salvátor in mundum.

Quare Salvátor dictus est mundi, nisi, ut salvet mundum, non, ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso: ex te judicáberis. Et quid dicam, judicáberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non judicátur. Qui autem non credit: quid dictúrum sperábas, nisi, Judicátur? Quod addit: Jam, inquit, judicátus est: nondum appáruit judícium, et jam factum est judícium.

R. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos; quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja: * Accípitem Spíritum sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. **V.** Vos amíci mei estis, si fecérítis quæ ego præcípíto vobis. Accípitem.

Bened. Divínium auxílium.

Lectio ii.

Novit enim Dóminus, qui sunt ejus: novit qui permáneant ad coronam, qui permáneant ad flammam. Novit in área sua tríticum, novit et páleam: novit ségetem, novit et zizánia. Jam judicátus est, qui non credit. Quare judicátus? Quia non crédidit in nómine unigéniti Filii Dei. Hoc est autem judícium: quia lux venit in mundum, et dilexérunt

hómínes magis ténebras, quam lucem: erant enim mala ópera eórum. Fratres mei, quorum ópera bona invénit Dóminus? Nullórum. Omnia ópera mala invénit. Quómodo ergo quidam fecérunt veritatem, et venérunt ad lucem? Et hoc enim séquitur: Qui autem facit veritatem, venit ad lucem.

R. Spíritus sanctus procedens a throno, Apostolorum pectora invisibíliter penetrávit novo sanctificationis signo: * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, allelúja. **V.** Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans, et tribuit eis charísmatum dona. Ut in. Glória Patri. Ut in.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Sed dilexérunt, inquit, ténebras magis quam lucem. Ibi pósuit vim. Multi enim dilexérunt peccáta sua, multi conféssi sunt peccáta sua: quia qui confitétur peccáta sua, et accúsat peccáta sua, jam cum Deo facit. Accúsat Deus peccáta tua: si et tu accúsas, conjúngeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo, et peccátor. Quod audis, homo, Deus fecit: quod au-

dis, peccátor, ipse homo fecit. Dele, quod fecísti, ut Deus salvet, quod fecit. Oportet ut óderis in te opus tuum, et ames in te opus Dei. Cum autem cœperit tibi displicere quod fecísti, inde incípiunt bona ópera tua, quia accúsas mala ópera tua. Inítium óperum bonórum, conféssio est óperum malórum.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúja.

Oratio.

Deus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitionis efféctum; ut quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnif. Ant. Si quis diligit me, sermónem meum servábit: et Pater meus diliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus, allelúja.

~~~~~  
**Feria Tertia.**

**V.** Spíritus Paráclitus, allelúja. **R.** Docébit vos ómnia, allelúja.

**Pater noster.**

**Absolutio.** Ipsíus píetas.

**Bened.** Evangélica léctio.

**Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.**

**Lectio i. Cap. 10.**

**I**n illo témpore: Dixit Jesus pharisæis: Amen, amen dico vobis: qui non intrat per óstium in ovíle óvium; sed ascéndit aliúnde, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

**Homilía sancti Augustíni Epíscopi.**

**Tract. 45. in Joann. post init.**

**D**óminus de gregesuo, et de óstio quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiérna lectione. Dicant ergo pagáni: Bene vívimus. Si per óstium non intrans, quid prodest eis unde gloriántur? Ad hoc enim debet unicuíque prodésse bene vívere, ut detur illi semper vívere: nam cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere? Quia nec bene vívere dicéndi sunt, qui finem bene vivéndi vel cæcitate nésciunt, vel inflatióne contémnunt. Non est autem cuiquam spes vera et certa semper vivéndi, nisi agnóscat vi-

tam, quod est Christus, et per januam intret in ovile.

**R.** Apparuerunt Apóstolis dispertitæ linguæ tamquam ignis, allelúja: \* Sedítque supra singulos eorum Spíritus sanctus, allelúja, allelúja. **V.** Et cœperunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Sedítque.

**Bened.** Divínium auxílium.

### Lectio ii.

**Q**uærunt ergo plerúmque tales homínies étiam persuadére homínibus, ut bene vivant, et Christiáni non sint. Per áliam partem volunt ascéndere, rápere et occídere; non ut bonus pastor, conserváre atque salváre. Fuérunt ergo quidam philósophi de virtútibus et vítiis subtilia multa tractántes, dividéntes, definiéntes, ratiocinátiones acutíssimas concludéntes, libros impléntes, suam sapiéntiam buccis crepántibus ventilántes, qui étiam dicere audérent homínibus: Nos sequímini, sectam nostram tenéte, si vultis beáte vívere. Sed non intrábant per óstium: pérdere volébant, mactáre et occídere.

**R.** Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, \* Prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, alle-

lúja. **V.** Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœperunt loqui. Prout. **Glória.** Prout. **Bened.** Ad societátem.

### Lectio iii.

**Q**uid de istis dicam? Ecce ipsi pharisæi legébant, et in eo, quod legébant, Christum sonábant, ventúrurum sperábant, et præséntem non agnoscébant. Jactábant se étiam ipsi inter Vidéntes, hoc est, inter sapiéntes, et negábant Christum, et non intrábant per óstium. Ergo et ipsi, si quos forte sedúcerent, mactándos et occidéndos, non liberándos sedúcerent. Et hos dimittámus: videámus illos, si forte ipsi intrant per óstium, qui ipsíus Christi nómine gloriántur. Innumerábiles enim sunt, qui se Vidéntes non solum jactant, sed a Christo illuminátos vidéri volunt: sunt autem hærétici.

**Te Deum** laudámus. 19.

**Ad Bened. Ant.** Ego sum óstium, dicit Dóminus: per me si quis introíerit, salvábitur, et páscua invéniet, allelúja.

### Oratio.

**A**dsit nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.



Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus sancti.

**Ad Magnif. Ant.** Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis, allelúja.

**Feria Quarta  
Quatuor Temporum.**

**V.** Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja. **R.** Et coepérunt loqui, allelúja.

**Pater noster.**

**Absolutio.** A vñculis.

**Bened.** Evangélica léctio.

**Léctio sancti Evangélii** secúndum Joánnem.

**Lectio i.** **Cap. 6. c.**

**I**n illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

**Homília sancti Augustíni**  
Epíscopi.

**Tract. 26. in Joann. post init.**

**N**oli cogitare te invítum trahi: tráhitur ánimus et amóre. Nec timére debémus, ne ab homínibus, qui verba perpéndunt, et a rebus máxime divínis intelligéndis longe remóti sunt, in hoc Scripturárum sanctárum evangélico verbo fórsitan reprehendámur, et dicátur

nobis: Quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parum est voluntáte: étiam voluptáte tráheris. Quid est, trahi voluptáte? Delectáre in Dómino: et dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam volúptas cordis, cui panis dulcis est ille coeléstis. Porro si poétæ dicere lícuit: Trahit sua quemque volúptas: non necessità, sed volúptas; non obligátio, sed delectátio: quanto fórtius nos dicere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítia, delectátur sempitérna vita, quod totum Christus est? An vero habent córporis sensus voluptátes suas, et ánimus deséritur a voluptátibus suis? Si ánimus non habet voluptátes suas, unde dicitur: Fílii autem hóminum sub tégmine alárum tuárum sperábunt: Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, et torrénte voluptátis tuæ potábiseos. Quóniam apud te est fons vitæ: et in lúmine tuo vidébimus lumen.

**R.** Disciplínam et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúja: firmávit in illis grátiam Spíritus sui, \* Et intelléctu implévit corda eo-

rum, allelúja. **V.** Repentíno namque sónitu Spíritus sanctus super eos venit. Et.

**Bened.** Divínium auxílium.

### Lectio ii.

**D**a amántem, et sentit quod dico: da desidérantem, da esuriéntem, da in ista solitúdine peregrinántem, atque sitiéntem, et fontem æternæ pátriæ suspirántem: da talem, et scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit, quid loquor. Tales erant isti, qui invicem murmurábant. Pater, inquit, quem tráxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem tráxerit, cum ipse Christus trahat? Quare vóluit dícere, Pater quem tráxerit? Si trahéndi sumus, ab illo trahámur, cui dicit quædam, quæ diligit: Post odórem unguentórum tuórum currémus. Sed quid intélligi vóluit, advertámus fratres, et, quantum póssumus, capiámus. Trahit Pater ad Fílium eos, qui proptérea credunt in Fílium, quia eum cógitant Patrem habére Deum. Deus enim Pater æquálem sibi génuít Fílium; et qui cógitat, atque in fide sua sentit et rúminat, æquálem esse Patri eum, in quem crédidit, ipsum trahit Pater ad Fílium.

**R.** Ite in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúja: \* Qui créderit, et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** In nómine meo dæmónia ejicient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui. **Glória.** Qui.

**Bened.** Ad societátem.

### Lectio iii.

**A**rius crédidit creatúram, non eum traxit Pater: quia non consíderat Patrem, qui Fílium non crédit æquálem. Quid dicis, o Ari? Quid dicis hæréctice? quid lóqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater: non enim intellexísti Patrem, cujus Fílium negas. Aliud cógitas, non est ipse Fílius: nec a Patre tráheris, nec ad Fílium tráheris. Aliud est enim Fílius, áliud quod tu dicis. Photínus dicit: Homo solum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater? Illum qui dicit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Ratum víridem osténdis ovi, et trahis illam. Nuces púero demonstrántur, et tráhitur: et quod currit, tráhitur, amándo tráhitur, sine læsióne córporis tráhitur, cor-



dis vínculo tráhitur. Si ergo ista, quæ inter delicias et voluptates terréas revelántur amántibus, trahunt, quóniam verum est, Trahit sua quemque volúptas: non trahit revelátus Christus a Patre? Quid enim fórtius desíderat ánima, quam veritátem?

**Te Deum laudámus. 19.**

**Ad Bened. Ant.** Ego sum panis vivus, \* dicit Dóminus, qui de cœlo descéendi, allelúja, allelúja.

**Oratio.**

**M**entes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

**Ad Magnif. Ant.** Ego sum panis vivus, \* qui de cœlo descéendi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, allelúja.

~~~~~  
Feria Quinta.

V. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. **R.** Et hoc quod cónfínet omnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Pater noster.

Absol. Exaúdi Dómine.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 9.

In illo témpore: Convocatís Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super omnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 6. in cap. 9. Lucæ.

Qualis débeat esse qui evangelízat regnum Dei, præcéptis evangélicis designátur: ut sine virga, sine pera, sine calceaménto, sine pane, sine pecúnia, hoc est, subsidii sæculáris adminícula non requírens, fidéque tutus, putet sibi quo minus ea requírat, magis posse suppétere. Quæ possunt, qui volunt, ad eum deriváre tractátum, ut spiritalém tantúmmodo locus iste formáre videátur afféctum: qui velut indumentum quoddam videátur córporis exuísse, non solum potestáte rejécta contemptisque divítiis, sed étiam carnis ipsíus illécebris abdicátis. Quibus primo ómnium datur pacis atque constántiæ generále mandátum, ut pacem fe-

rant, constantiam servant, hospitalis necessitudinis iura custodiant: alienum a prædicatore regni cœlestis astruens cursitare per domos, et inviolabilis hospitii iura mutare.

R. Advénit ignis divinus, non comburens, sed illuminans; non consumens, sed lucens: et invenit corda discipulorum receptacula munda: * Et tribuit eis charismatum dona, allelúja, allelúja. **V.** Invenit eos concordes caritate, et collustravit eos inundans gratia Dei-tatis. Et tribuit.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio ii.

Sed ut hospitii gratia deferenda censetur: ita etiam, si non recipiantur, excutiendum pulverem, et egrediendum de civitate mandatur. Quo non medio-cris boni remuneratio docetur hospitii: ut non solum pacem tribuamus hospítibus, verum etiam, si qua eos terrænæ obumbrant delicta levitatis, receptis apostolicæ prædicationis vestigiis auferantur. Nec otiose secundum Matthæum, domus, quam ingredi-antur Apóstoli, eligenda decernitur: ut mutandi hospítii, necessitudinisque vio-

lândæ causa non suppetat. Non tamen eadem cautio receptori mandatur hospitii: ne, dum hospes eligitur, hospitalitas ipsa minuatur.

R. Spíritus sanctus replevit totam domum, ubi erant Apóstoli: et apparuerunt illis dispersitæ linguæ, tamquam ignis, seditque supra singulos eorum: * Et repleti sunt omnes Spíritu sancto: et cœperunt loqui variis linguis, prout Spíritus sanctus dabat eloqui illis, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Dum ergo essent in unum discipuli congregati propter metum Judæorum, sonus repente de cœlo venit super eos. Et Glória Patri. Et.

Bened. Ad societatem.

Lectio iii.

Sed hæc, ut secundum litteram de hospitii religionē venerabilis est forma præcepti: ita etiam de mysterio sententia cœlestis arridet. Etenim cum domus eligitur, dignus hospes inquiritur. Videamus igitur, ne forte Ecclesia præferenda designetur, et Christus. Quæ enim dignior domus apostolicæ prædicationis ingressu, quam sancta Ecclesia? Aut quis præferendus magis omnibus videtur esse,

quam Christus, qui pedes suis lavare consuēvit hospítibus: et quoscúmque sua recēperit domo, pollútis non patiátur habitare vestígiis: sed maculósos licet vitæ prióris, in réliquum tamen dignétur mundare procéssus? Hic est ígitur solus, quem nemo debet desérere, nemo mutare. Cui bene dicitur: Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes, et nos crédimus.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Convocatís Jesus * duódecim discípulis suis, dedit illis virtutem et potestatem super ómnia dæmónia, et ut languóres curarent: et misit illos prædicare regnum Dei, et sanare infirmos, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatiónē gaudere. Per Dóminum. .... in unitate ejúsdem Spíritus sancti.

Ad Magnif. Ant. Spíritus * qui a Patre procedit, allelúja: ille me clarificábit, allelúja, allelúja.

Feria Sexta

Quatuor Temporum.

V. Spíritus Paráclitus, allelúja. **R.** Docébit vos ómnia, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 5. d.

In illo témpore: Factum est in una diérum, et Jesus sedébat docens. Et erant pharisæi sedéntes, et legis doctóres, qui vénéranť ex omni castélló Galilææ, et Judææ, et Jerúsalem: et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. in cap. 5. Lucæ, post init.

Non otíosa hujus paralýtici, nec angústia medicína est, quando Dóminus et orásse præmittitur: non útique propter suffrágium, sed propter exémplum. Imitándi enim spécimen dedit, non precándi ámbitum requisívit. Et conveniéntibus ex omni Galilæa, et Judæa, et Jerúsalem legis doctóribus, inter ceterórum remédia debílium, paralýtici istíus medicína describitur.

Primum ómnium, quod ante diximus, unusquisque æger petendæ precatóres salutis debet adhibére, per quos nostræ vitæ compágo resoluta, actuúmque nostrórum clauda vestigia, verbi coeléstis remédio reforméntur.

R. Non vos me elegistis, sed ego elégi vos, et pósui vos: * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. **V.** Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut.

Bened. Divínium auxílium.

Lectio ii.

Sint igitur áliqui monitores mentis, qui ánimus hómínis, quamvis exterioris córporis debilitáte torpéntem, ad superiora érigant. Quorum rursus adminículis et attóllere et humiliáre se fácilis ante Jesum locétur, Domínico vidéri dignus aspéctu. Humilitátem enim réspicit Dóminus: quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. Quorum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Magnus Dóminus, qui aliórum mérito ignóscit áliis: et dum álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, homo, colléga non váleat, cum apud Deum servus et

interveniéndi méritum, et jus hábeat impetrándi?

R. Spíritus Dómini replevit orbem terrárum: * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja. **V.** Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospiciens. Et hoc. **Glória Patri.** Et hoc.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Disce qui júdicas, ignóscere: discere qui æger es, impetráre. Si grávium peccatórum diffídis véniam, ádhibe precatóres, ádhibe Ecclésiám, quæ pro te precétur, cujus contemplatióne, quod tibi Dóminus negáre posset, ignóscat. Et quamvis históriæ fidem non debeámus omíttere, ut vere paralýtici istíus corpus credámus esse sanátum: cognósce tamen interiórís hómínis sanitátem, cui peccáta donántur. Cum Judæi ásserunt peccáta a solo Deo posse concédi, Deum úti-que eum confiténtur: suó-que júdicio perfídiam suam produnt, qui opus ástruunt, ut persónam negent.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Dixit Jesus: * Ut sciátis autem, quia Fílius hómínis habet

potestátem in terra dimittendi peccáta, ait paralytico: Tibi dico, surge: tolle lectum tuum, et vade in domum tuam, allelúja.

Oratio.

Da quæsumus Ecclésiæ tuæ miséricors Deus: ut sancto Spíritu congregáta, hostili nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum. . . in unitáte ejúdem Spíritus.

Ad Magnif. Ant. Paráclitus autem * Spíritus sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis, allelúja.

S a b b a t o

Quatuor Temporum.

V. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja. **R.** Et cœperunt loqui, allelúja.

Pater noster.

Absol. A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 4. g.

In illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in cap. 4. Lucæ, sub finem.

vide cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam déserit: quin étiam immemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infidæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequitiæ liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénérat: sed prior sanári débuit, qui prior creatus est; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitate peccáverat.

R. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœperunt loqui, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. **V.** Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et.

Bened. Divinum auxílium.

Lectio ii.

Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta significat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit: nec sub lege

esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípío designáret: nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cœli firmátí sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Exspoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creatus est.

R. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos: quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja: * Accípíte Spíritum sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. **V.** Vos amíci mei estis, si fecérítis quæ ego præcípíó vobis. Accípíte. Glória Patri. Accípíte.

Bened. Ad societatém.

Lectio iii.

Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœperat: ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus incipit sólvare vetustatém. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante

desíerat: deínde a minóribus incipit, ut ad majóra pervéníat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei possunt: resurrectionem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortáassis étiam in typo mulieris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amoris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimus, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, luxúria est: febris nostra, ambítio est: febris nostra, iracúndia est.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Cáritas Dei * diffúsa est in córdibus nostris, per inhabitántem Spíritum ejus in nobis, allelúja.

Oratio.

Méntibus nostris, quæsumus Dómine, Spíritum sanctum benígnus infúnde: cujus et sapiéntia cónditi sumus, et providéntia gubernámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus

Post Nonam celebrata Missa terminatur tempus Paschale.

Ne vocetis me Noëmi, sed vocate me

Mara, quia amaritudine . . Ruth 1, 20.

Et fleverunt eum omnis populus israel

placuit magno et lugebant . . I. Mach. 9, 20.

PROPRIUM SANCTORUM.

FESTA FEBRUARII.

Die 6. Februarii.

S. Titi *Episc. et Conf.*

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.

[77] *præter sequ. (m. t. v.)*

Oratio.

Deus, qui beatum Titum Confessorem tuum atque Pontificem apostolicis virtutibus decorasti: ejus meritis et intercessione concede; ut juste et pie viventes in hoc sæculo, ad cœlestem patriam pervenire mereamur. Per Dñm.

Pro comm. S. Agathæ Virg. M.

Ant. Stans beata Agatha in medio carceris, expansis manibus orabat ad Dñm: Dñmine Jesu Christe, magister bone, grátias tibi ago, qui me fecisti vincere tormenta carnificum: jube me Dñmine ad

tuam immarcescibilem gloriam feliciter pervenire.

V. Diffusa est grátia in labiis tuis. *R.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui inter cetera potentie tue miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut qui beatæ Agathæ Virginis et Martyris tue natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur.

Deinde fit comm. Feriæ.

Postea S. Dorotheæ Virginis et Martyris.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dñmus præparavit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. *R.* Intende, prospere procede, et regna.

Oratio.

Indulgentiam nobis, quæsumus Dñmine, beata

Doróthea Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

In I. Noct. Lectiones Fidéls sermo. de eodem Communi 1. loco. [80]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Titum Creténsium episcopum vix Pauli Apóstoli verbo christiánæ fidei sacraméntis, mysteriisque excúltum, ea sanctitátis luce Ecclésiæ tunc vagiénti effulsísse compértum est, ut inter ejúsdem Doctóris Géntium discípulos merúerit cooptári. Ascítus in partem óneris prædicatiónis, ádeo evangelizándi ardóre, et fidelitáte Paulo éxstitit carus, ut ipse, cum venísset Tróadem propter Evangélium Christi, testátus sit, non habuísse réquiem spirítui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invénierit. Et paulo post Macedóniam petens, rursus suam in eum caritátem ita éxprimit: Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in adventu Titi.

R. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim

mea auxiliábitur ei. **V.** Nichil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quamóbrem Corínthum ab Apóstolo missus, ea sapiéntia, et lenitáte legatiónis hujus múnere functus est, quæ præsertim de fídelium pietáte eleemósynas colligéndas ad sublevándam Ecclésiæ Hebræórum inópiam spectábat, ut Corínthios non solum in Christi fide continúerit, sed étiam desidérium, fletum, æmulatiónem inter eos pro Paulo, qui illos primus instituit, excitáverit. Ad effundéndum ínterim inter Gentes linguis locisque distinctas divíni verbi semen, plúribus terra marique itineribus reléctis, magnáque ánimi firmitáte pro crucis trophæo curis laboribúsque exantlátis, una cum duce Paulo Cretæ ínsulam ápulit. Cum porro huic ecclésiæ episcopus ab ipso Apóstolo deléctus esset, dubitándum non est, quin in eo múnere ita versátus sit, ut, juxta ipsíus Pauli præceptóris mónita, seípsum præbúerit exémpulum bonórum óperum in doctrína, in integritáte, in gravitáte.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Itaque tamquam lucérna inter eos, qui in idololatriæ et mendaciórum ténebris, véluti in umbra mortis sedébant, religiónis jubar diffúdit. Tráditur eum inter Dálmatas, ut crucis vexillum explicáret, strénue consudásse. Tandem meritórum et diérum plenus, quarto supra nonagésimum anno, pridie Nonas Januárii, pretiósá justórum morte obdormívit in Dómino, et sepúltus est in ecclésia, ubi ab Apóstolo mínister fúerat constitútus. Hujus nomen a sancto Joáinne Chrysóstomo, et a sancto Hierónymo præcipue commendátum, Martyrológio Románo eádem die inscriptum légitur; verum pro ejus die festo cum Offício et Missa in cathólico orbe recoléndo ab utróque clero, primam insequentem diem liberam Summus Póntifex Pius nonus assignávit.

R. Iste est qui. [84]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evangelia.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquíd tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicationem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus quam inter duos caritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dicitur: sed diléctio in álterum tendit, ut caritas esse possit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dómi-

nus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit; quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem díctur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicátóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

R. Sînt lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mânibus vestris.* Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

V. Vigiláte ergo, quia nescitis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix. de Homilia Feriæ occur.

In Laudibus fit comm. Feriæ et S. Dorotheæ.

Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas mar-

garítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Vesperæ a Capit. de sequ. commem. præced. et Feriæ.

Die 7. Februarii.

S. Romualdi Abbatis.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [101] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Romuáldi Abbátis coméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Amávit eum Dñs, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra. 491.

Postea commem. Feriæ.

In I. Noct. Lect. Beátus vir. de eodem Comm. 2. loco. [114]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Romuáldus Ravéñæ, Sérgio patre, nóbili génere natus, adoléscens in propínquum mo-

nastérium Classénse pœnitentiæ causa secéssit: ubi religiôsi hóminis sermóne ad pietátis stúdiū veheméntius incénsus, viso étiam semel et íterum per noctem in ecclésia beáto Apóllinári, quod Dei servus illi futúrum promiserat, mónachus efficitur. Mox ad Marínū, vitæ sanctitatē ac severiôre disciplína in finibus Venetórum eo tēpore célebrem, se cóntulit, ut ad arctam et sublímem perfectiónis viam eo magistro ac duce uterétur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

Multis sátanæ insídiis, et hóminum invídia opugnátus, tanto humílior se assídue jejúniis et oratióibus exercébat, et rerum cœléstium meditatióne, vim lacrimárum profúndens, fruebátur: vultu tamen ádeo læto semper erat, ut in-tuéntes exhilaráret. Magno apud príncipes et reges in honóre fuit: multique ejus

consílio, mundi illécebris abjéctis, solitúdinem petiérunt. Martýrii quoque cupiditatē flagrávit, cujus causa dum in Pannóniam proficiscitur, morbo, quo afflictabátur cum progredératur, levabátur cum recederet, revérte cógitur.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

In vita et post mortem miráculis clarus, spírítu étiam prophetiæ non cáruit. Scalā a terra cœlum pertingéntem, in similitúdinem Jacob Patriárchæ, per quam hómines in veste cándida ascendébant et descendébant, per visum conspéxit: eoque Camaldulenses mónachos, quorum institúti auctor fuit, designári mirábiliter agnóvit. Dénique cum annos centum et vigínti ágeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitatē Deo servísset, ad eum migrávit, anno salutis milésimo vigésimo séptimo. Ejus corpus quinquénio postquam sepúltum fúerat, íntegrum repértum, Fabriá-

ni in ecclésia sui ordinis honorífice cónditum est.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos reliquimus. de Communi Abb. 1. loco. [118]

Lectio ix. de Homilia Feriæ occur. et de ea fit coñ. in Laud.

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. præced. et Feriæ.

Die 8. Februarii.

S. Joannis de Matha Confessoris.

Duplex.

Omnia de Coñuni Conf. non Pont. [101] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui per sanctum Joánnem ordinem sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captivos cóelitús institúere dignátus es: præsta, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitate córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dñm nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra. 494.

Deinde commem. Feriæ.

In I. Noct. Lect. Beátus vir. de eodem Comm. 2. loco. [114]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes de Matha, ordinis sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum institutor, Falcóne in Província natus est paréntibus pietáte et nobilitáte conspicuis. Studiórum causa Aquas Séxtias, mox Parísios proféctus, confectóque theologiæ currículó, magistérii laúream adéptus, doctrínæ et virtútum splendóre ení-tuit. Quibus motus Parisi-énsis Antístes, ad sacrum presbyterátus ordinem præ humilitáte reluctántem promóvit, eo consílio, ut in ea civitate cómmorans, sapi-éntia et móribus studiósæ juventúti prælucéret. Cum autem in sacélló ejúsdem epíscopi, ipso cum áliis a-stánte, primum Deo Sacrum offérret, cœlésti favóre méruit recreári. Nam Angelus cándida et fulgénti veste indútus, cui in pectore crux rúbei et cærúlei colóris as-súta erat, bráchiis cancel-látis, et super duos captivos ad látera pósitos, Christiánum unum, álterum Maurum, exténsis, appáruit. Qua visióne in éxta-sim raptus, intelléxit pró-tinus vir Dei, se ad red-

iméndos ab infidélibus captívos destinári.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: ***** Et dedit illi claritátem ætérmam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Quo vero matúrius in re tanti moménti procéderet, in solitúdinem secéssit, ibíque divíno nutu factum est, ut Felícem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degéntem repérerit: cum quo ínita societáte, se per triénnum in oratióne, et contemplatióne, omniúmque virtútum stúdio exércuit. Cántigit autem, ut dum secum de rebus divínis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accésserit, crucem inter córnu gerens, rúbei et cærúlei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem mirarétur, narrávit ei Joánnes visió-nem in prima Missa hábitam: et exínde fervéntius oratióni incumbéntes, ter in somnis admóniti, Romam proficisci decrevé-runt, ut a Summo Pontífice novi órdis pro redimén-dis captívis institutiónem

impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius tér-tius: qui illis benígne accéptis dum secum de re propósita deliberat, in festo sanctæ Agnétis secúndo, Lateráni intra Missárum solémnia ad sacrae Hóstiæ elevatióem, Angelus ei cándida veste, cruce bicolóri, spécie rediméntis captívos apparuit. Quo viso Póntifex institútum approbávit, et novum órdis sanctíssimæ Trinitátis Redemptiós Captivórum vocári jussit, ejúsque profes-sóribus albas vestes cum cruce rúbei et cærúlei colóris præbuit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, ***** Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Sic stabilíto órdis, sancti fundatóres in Gálliam rediérunt, primóque cœnóbio Cervi frígidi in diocési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit, et Joánnes Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, ecclésiám, et hospitále sancti Thomæ de Formis in monte Cœlio eis

donávit cum multis reditibus et possessionibus. Datís quoque litéris ad Miramolinum regem Maróchii, opus redemptionis felici auspicio inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna ex parte oppréssas, Joánnes profectus est, regúmque, príncipum, atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum et paúperum commiserationem commóvit. Monastéria ædificávit, hospitália eréxit, magnóque lucro animárum plures captivos redémit. Romam tandem revérsus, sanctisque opéribus incúmbens, assíduis labóribus attrítus, et morbo confectus, ardentíssimo Dei et próximi amore exæstuans, ad extrémum devénit. Quare fratribus convocátis, eisque ad opus redemptionis cœlitus præmonstrátum efficaciter cohortátis, obdormívit in Dómino sextodécimo Kaléndas Januárii, anno salutis millésimo ducentésimo décimo tértio; ejúsque corpus in ipsa ecclesia sancti Thomæ de Formis condigno honóre tumulátum fuit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evangelium. Sint lumbi vestri

præcincti. de eodem Comuni 1. loco. [110]

Lectio ix. de Homilia Feriæ occurr., et de ea fit commemor. in Laudibus.

Vesp. a Capit. de sequ. cum comm. præc., Feriæ et S. Apolloniæ Virg. et Mart.

Die 9. Februarii.

S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. Pont. [77], præter sequ. (m. t. v.)

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Cyrille, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui beátum Cyrillum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Virgínis Mariæ assertórem invíctum effecísti: concéde, ipso intercedénte; ut qui vere eam Genitricem Dei crédimus, matræ ejúsdem protectione salvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit comm. præced.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo condidit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui. 496.

Postea Feriæ occurrentis et
S. Apolloniæ Virg. et Mart.

Ant. Veni sponsa Christi: accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio.

Deus, qui inter cætera potentiae tuæ miracula étiam in sexu fragili victoriam martýrii contulisti: concéde propítius; ut qui beátæ Apolloniæ Vírginis et Mártýris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exéempla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones Sapientiam. de Comm. Doct. [95]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cyrillus Alexandrinus, cujus præconia non unius tantum vel altérius sunt comprobata testimonio, sed étiam œcumenicórum Conciliórum Ephesíni et Chalcedonénsis actis celebrata, claris ortus paréntibus, ac Theóphili epíscopi Alexandríni nepos, adhuc adolescens præcelléntis ingénii clara specímína dedit. Litteris ac sciéntiis egrégie imbútus, ad Joánnem epíscopum

Hierosolymitanum se contulit, ut in christiána fide perficerétur. Alexandriam deínde cum rediisset, Theóphilo vita functo, ad illius sedem evéctus est: quo in múnere ita óptimi pastóris formam ab Apóstolo defínitam constánter præ se tulit, ut sanctíssimi præsulis glóriam mérito sit adéptus.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Salútis animárum zelo incénsus curas omnes inténdit, ut sibi commissum gregem in fidei et morum integritate serváret, atque a venenátis infidélium et hæreticórum páscuis defénderet. Hinc tum Novátí ássecclas e civitate expélli, tum Judæos qui furóre acti in cædem Christianórum conspiráverant, juxta leges puníri satégit. Singuláre vero Cyrílli pro cathólicæ fidei incolumitate enítuit stúdiu[m] contra Nestórium Constantinopolitánu[m] epíscopu[m], asseréntem Jesum Christum ex María Vírgine hóminem tantum et non

Deum natum, eique divinitatem pro méritis esse colatam; cujusemendationem cum frustra tentasset, eum sancto Cœlestino Pontífici Máximo denunciávit.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Cœlestini delegáta auctoritate, Concílio Ephesino præfuit, in quo hæresis Nestoriána pénitus proscripta est, damnátus Nestórius et a sua sede dejéctus, ac dogma cathólicum de una in Christo, eáque divína persóna, et divína gloriósæ Vírginis Mariæ maternitate assértum; plaudénte pópulo univérso, qui incredíbili gaúdio géstiens, collucéntibus fácibus domum dedúxit episcopos. Sed hac de causa Cyríllus calúmniis, injúriis et persecutió nibus plúrimis a Nestório ejúsque fautóribus impetítus fuit; quas ipse patientíssime tulit, ita ut de sola fide sollicitus, quidquid advérsus eum effutiébant ac moliebántur hæretici, proníhilo habéret. Tan-

dem pro Ecclésia Dei máximis perfúctus labóribus, plurimisque scriptis éditis tum ad éthnicos et hæreticos confutándos, tum ad sacras scriptúras et cathólica explanánda dógmata, sancto fine quíevit anno quadringentésimo quadragésimo quarto, episcopátus trigésimo secúndo. Leo decimus tértius Póntifex Máximus Offícium et Missam præclaríssimi hujus fidei cathólicæ propugnatóris et Orientális ecclésiæ lúminis, ad Ecclésiám univérsam exténdit.

R. Iste est. [84]

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Vos estis sal terræ. de Communi Doctorum 1. loco. [97]

Lect. ix. de Homil. Feriæ occ.

In Laud. fit commemor. Feriæ et S. Apolloniæ.

Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Deus, qui inter. 499.

Vesp. a Capit. de sequ., commemor. præced. et Feriæ.

Die 10. Februarii.

S. Scholasticæ Virg.*Duplex.**Omnia de Comuni Virg. [123], præter sequentia.**Oratio.*

Deus, qui ánimam beátæ Virginitis tuæ Scholásticæ ad ostendéndam innocentiae viam in colúmbæ spécie cœlum penetráre fecísti: da nobis ejus méritis et précibus ita innocénte vivere; ut ad æténa mereámur gáudia pervenire. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemor. præced.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Cyrille, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

*Oratio. Deus qui. 498.**Postea Feriæ occur.*

In I. Nocturno Lectiones. De virginibus. de eodem Comuni 1. loco. [129]

In II. Nocturno.

Ex libro secúndo Dialogórum S. Gregórii Papæ.

Lectio iv. Cap. 33.

Scholástica venerábilis patris Benedícti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum venire

consuéverat, ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessione monasterii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descendit frater, qui totum diem in Dei laúdis, sacrisque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul acceperunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráherat, éadem sanctimoniális fémina soror ejus eum rogávit, dicens: Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cœlestis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit: Quid est quod lóqueris, soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cœli serénitas, ut nulla in áère nubes appareret. Sanctimoniális autem fémina, cum verba fratris negántis audivisset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscationis, et tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedí-

ctus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo conséderant, pedem movére potúerint.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirábiliter délixtera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Sanctimoniális quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrimárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áëris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratióem inundátio illa secúta est: sed tanta fuit conveniéntia oratióis, et inundatióis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret: quátenus unum, idémque esset momentum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter corúscos, et tonítruos, atque ingéntis plúviæ inundatióem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens: Parcat tibi omnípotens Deus, soror: quid est quod fecisti? Cui illa respóndit: Ecce rogávi te, et audíre me noluisti: rogávi Deum meum, et audívit me: modo ergo, si potes, egrédere, et

me dimíssa ad monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spiritalis vitæ collóquia, sese vicária relatióne satiárent.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem; * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Cumque die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam própriam recessisset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum ecce post trídium in cella consístens, elevátis in áëra óculis, vidit ejúsdem soróris suæ ánimam de córpore egréssam in colúmbæ spécie cœli secréta penetráre. Qui, tantæ ejus glóriæ congaúdens, omnípoténti Deo in hymnis et laúdibus grátias réddidit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad monastérium deférrent, atque in sepúlchro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo facto cóntingit, ut quorum mens una

semper in Deo fúerat, eó-
rum quoque córpora nec
sepultúra separáret.

R. Afferéntur Regi. [134]

In III. Noct. Homil. in Evang.
Símile erit regnum cœlórum.
de eodem Comm. 1. loco. [136]

Lect. ix. de Homil. Fer. et de
ea fit comm. in Laud.

Vesp. a Capit. de sequ., comm.
præced. et Feriæ.

Die 11. Februarii.

Ss. VII Fundatorum
Ord. Serv. B. M. V. Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non
Pont. [101], præter sequ.

In I. Vesperis.

Capitulum. 1. Petr. 4.

Caríssimi: Comunicán-
tes Christi passióibus
gaudéte, ut et in revela-
tióne glóriæ ejus gaudeá-
tis exsultántes.

Hymnus.

Bella dum late fúrerent,
et urbes
Cæde fratérna gémerent
cruéntæ,
Adfuit Virgo, nova semper
edens

Múnera matris.

En vocat Septem Fámu-
los, fidéles

Ut sibi in luctu, récolant
dolóres,

Quos tulit Jesus, tulit ipsa
consors

Sub cruce Nati.

Illico parent Dóminæ vo-
cánti:

Spléndidis tectis opibúsque
spretis,

Urbe secédunt procul in
Senári

Abdita montis.

Córpore hic pœnis crú-
ciant acérbis,
Sóntium labes hóminum
piántes:

Hic prece avértunt lacri-
mísque fuis

Núminis iram.

Pérdolens Mater foveat,
atque amíctum
Ipsa lugúbrem monet in-
duéndum:

Agminis sancti pia cœpta
surgunt

Mira patéscunt.

Palmes in bruma víri-
dans honóres

Núntiat patrum: próprios
Mariæ

Ore lacténti vócitant puélli
Nómine Servos.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,

Et tibi, compar utriúsque
Virtus

Spíritus semper, Deus u-
nus, omni

Témporis ævo. Amen.

V. Hi viri misericórdiæ
sunt, quorum pietátes non
defuérunt. **R.** Semen eó-
rum, et glória eórum non
derelinquétur.

Ad Magnif. Ant. Non recédet laus tua, Virgo María, de ore hóminum, qui mémoires fúerint virtútis Dómini in ætérnum, pro quibus non pepercísti ánimæ tuæ.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus familia Ecclésiám tuam fœcundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gaúdiis: Qui vivis et regnas.

Et fit commemor. præced.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Deus, qui ánimam. 501.

Deinde comem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invitat. Regem Confessorum Dóminum * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

Sic patres vitam péragunt in umbra,
Lília ut septem nívei decóris,

Vírgini excélsæ bene grata, Petro
Visa nitére.

Jamque divína rapién-te
flamma,
Cúrsitant urbes, loca quæ-
que obérrant,
Si queant cunctis ánimis
dolóres
Fígere Matris.

Hinc valent iras domuisse cæcas,
Néscia et pacis fera corda
jungunt,
Erigunt mœstos, révocant
nocéntes
Dicta piórum.

At suos Virgo comitáta
servos
Evehit tandem súperas ad
oras:
Gémmeis sertis decorat
per ævum
Omne beátos.

Eja nunc cœtus gémitum
precántis
Aúdiant, duros vídeant labóres:
Semper et nostris fáveant
beníquo
Lúmine votis.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,
Et tibi, compar utriúsque
Virtus
Spíritus semper, Deus unus
omni
Témporis ævo. Amen.

In I. Noct. Lect. Laudémus viros glorióſos. de Comm. Conf. Pont. 2. loco. [91] cum R.R. de Comm. Conf. non Pont. [104]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sæculo tértio décimo, quum Frideríci ſecúndi diro ſchíſmate, cruentíſque factiónibus cultióreſ Itáliæ pópuli ſcinderéntur, próvidens Dei miſericórdia præter álios ſanctitáte illúſtres, ſeptem e Florentína nobilitáte viros ſuſcitávit, qui in caritáte conjúcti, præclárum fratérnæ dilectiónis præbérent exémplum. Hi, nimírum Bonfílius Monáldius, Bonajúcta Manéttus, Manéttus Antellénsis, Amidéus de Amidéis, Ugúccio Ugucciónum, Sostenéus de Sosténéis et Aléxius Falcónérius, quum anno trigéſimo tértio ejus ſæculi, die ſacra Vírgini cælo recéptæ, in quodam piórum hóminum convéntu, Laudántium nuncupáto, fervéntius orárent; ab eádem Deípara ſingulis apparénte ſunt admóniti, ut ſánctius perfectiúſque vitæ genus amplecteréntur. Re itaque prius cum Florentíno præſule colláta, hi ſeptem viri, géneris nobilitáte divitiíſque poſthábitis, ſub vilíſ-

ſimis detritíſque véſtibus cilício indúti, octáva die Septémbris in rurálem quamdam ædiculam ſeceſſére, ut ea die primórdia vitæ ſanctióriſ auſpicaréntur, qua ipſa Dei Génitrix mortálibus orta ſanctíſſimam vitam incéperat.

R. Honéſtum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a ſeductóri- bus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, et oſténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Hoc vitæ inſtitútum quam ſibi foret accéptum Deus miráculo oſténdit. Nam quum paulo deinceps hi ſeptem viri per Florentínam urbem oſtiátim eleemóſynam emendicárent, áccidit, ut repén- te infántium voce, quos inter fuit ſanctus Philíppus Benítius quintum ætátis menſem vix ingreſſus, Beátæ Mariæ Servi acclamaréntur: quo deinde nómine ſemper appelláti ſunt. Quare, vitándi pópuli occúrſus ac ſolitúdinis amóre ducti, in Senárii montis recéſſu omnes convenére, ibíque cœléſte quoddam vitæ genus aggréſſi ſunt. Victitábant e-

nim in spelúncis, sola aqua herbisque conténti: vigíliis aliisque asperitatibus corpus atterébant: Christi passionem ac mœstíssimæ ejúsdem Genitrícis dolóres assidue meditántes. Quod quum olim sacra Parascéves die impénsius exsequeréntur, ipsa Beáta Virgo illis iteráto appárens, lúgubrem vestem, quam indúerent, osténdit, sibique acceptíssimum fore significávit, ut novum in Ecclésia regulárem órđinem excitárent, qui jugem recóleret ac promovéret memóriam dolórum, quos ipsa pértulit sub cruce Dómini. Hæc sanctus Petrus, ínclytus órđinis Prædicatórum Martyr, ex familiáricum sanctis illis viris consuetúdine ac peculiári étiam Deíparæ visione quum didicísset; iis auctor fuit, ut órđinem regulárem sub appellatione Servórum beátæ Vírginis institúerent: qui póstea ab Innocéntio quarto Pontífice Máximo approbátus fuit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Porro sancti illi viri, quum plures sibi sócios adjunxissent, Itáliæ civitates atque óppida, præsertim Etrúriæ, excúrrere cœperunt, prædicántes ubique Christum crucifixum, civíles discórdias compe-scéntes, et innúmeros fere dévios ad virtútis sémitam revocántes. Neque Itáliam modo, sed et Gálliam, Germániam ac Polóniam suis evangélicis labóribus excoluérunt. Dénique quum bonum Christi odórem longe latéque diffudísset, portentórum quoque glória illústres, migrárunť ad Dóminum. Sed quos unus veræ fraternitátis ac religiónis amor in vita sociáverat, unum páriter demórtuos contéxit sepúlchrum, únaque pópuli veneratio prosecúta est. Quaprópter Clemens undécimus et Benedíctus décimus tértius Pontífices Máximi delátum iisdem a plúribus sáculis individuum cultum confirmárunť: ac Leo décimus tértius, approbátis ántea miraculis, post indúltam veneratióem ad collectívam eorúmdem invocatióem a Deo patrátis, eósdem anno quinquagésimo sacerdotii sui Sanctórum

honóribus cumulávit, eorúmque memóriam Offício ac Missa in univérſa Ecclésia quotánnis recoléndam instituit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos reliquimus. **de Comm. Abbat. 1. locó.** [118]

Lect. ix. de Homil. Fer. occur.

Ad Laudes.

Capitulum. 1. Petr. 4.

Caríssimi: Communicántes Christi passióibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes.

Hymnus.

Matris sub almæ númine Septéna proles nascitur:

Ipsa vocánte, ad árduum Tendit Senári vérticem.

Quos terra fructus próferet

Dum sacra proles géminat,

Uvis repénite túrgidis Onústa vitis præmonet.

Virtúte claros nóbili Mors sancta cœlo cónsecrat:

Tenent olýmpi límina Servi fidéles Vírginis.

Cohors beáta, Núminis Regno potita, réspice Quos hinc recédens frau-

dibus Cinctos relínquis hóstium.

Ergo, per almæ vúlnera Matris rogámus súpplīces, Mentis tenébras dísjice, Cordisprocéllascómprime.

Tu nos, beáta Trínitas, Perfúnde sancto róbre, Possímus ut felíciter Exémpla patrum súbsequi. Amen.

V. Sit memória illórum in benedictióne. **R.** Et ossa eórum púllulent de loco suo.

Ad Bened. Ant. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiā tuā fœcundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gaúdiis; Qui vivis et regnas.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Tertiam.

Capit. Caríssimi. utsupra.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter

Ad Magnificat Ant. Nomen eórum pérmanet in ætérnum, pérmanens ad filios eórum, sanctórum virórum glória.

Et fit commem. Feriæ.

Die 14. Februarii.

**S. Valentini Presbyteri
et Martyris.**

Ad Vesp. Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui beáti Valentíni Mártiris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In Laudibus. Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 15. Februarii.

**Ss. Faustini et Jovitæ
Martyrum.**

Ad Vesp. Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dño, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártýrum tuórum Faustíni et Jovitæ solemnitáte lætíficas: concede propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplic. Per Dñm.

In Laud. Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliores estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætábúntur in cubílibus suis.

Die 18. Februarii.

**S. Simeonis Episcopi
et Martyris.**

Ad Vesp. Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmítatem nostram respice, omnipotens Deus: et quia pondus próprie actiónis gravat, beáti Simeónis Mártýris tui atque

Pontíficis intercèssio glori-
osa nos prótegat. Per Dñm.

In Laud. Ant. Qui odit
ánimam suam in hoc mun-
do, in vitam ætérnum cu-
stódit eam.

V. Justus ut palma floré-
bit. **R.** Sicut cedrus Lí-
bani multiplicábitur.

Die 22. Februarii.

**In Cathedra
S. Petri Antiochiæ.**

Duplex majus.

In I. Vesperis.

**Ant., Ps., Capit. et alia hic
non propria de Comm. Conf.
Pont. [77]**

Hymnus.

Quodcúmque in orbe
néxibus revínxeris,
Erit revíntum Petre in
arce síderum:
Et quod resólvit hic poté-
stas tráditá,
Erit solútum cœli in alto
vértice:
In fine mundi judicábis sæ-
culum.

Patri peréñe sit per ævum
glória,
Tibíque laudes concinámus
ínclytas,
Ætérne Nate, sit supérne
Spíritus
Honor tibi, decúsque: san-
cta júgiter
Laudétur omne Trínitas per
sæculum. Amen.

V. Tu es Petrus. **R.** Et
super hanc petram ædificá-
bo Ecclésiám meam.

Ad Magnif. Ant. Tu es pa-
stor óvium, princeps Apo-
stolórum, tibi tráditæ sunt
claves regni cœlórum.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro
Apóstolo tuo, collátis
clávis regni cœléstis, li-
gándi atque solvéndi ponti-
fícium tradidísti: concéde;
ut intercесси́onis ejus auxí-
lio a peccatórum nostró-
rum néxibus liberémur:
Qui vivis et regnas.

**Et fit commem. S. Pauli ante
alias quascumque comm. etiam
Festi Dupl. aut Domin.**

Ant. Sancte Paule Apó-
stole, prædicátor veritátis,
et Doctor Géntium, inter-
céde pro nobis ad Deum,
qui te elégit.

V. Tu es vas electiónis
sancte Paule Apóstole.
R. Prædicátor veritátis in
univérso mundo.

Oratio.

Deus, qui multitudínem
Géntium beáti Pauli
Apóstoli prædicatióne do-
cuísti: da nobis quæsumus;
ut cujus comēmorationem
cólimus, ejus apud te patro-
cínia sentiámus.

Deinde fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Tu es pastor óvium, princeps Apostolorum: * Tibi tradidit Deus claves regni cœlorum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Quodcúmque. 509.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Pontí, Galátíæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatióem Spíritus, in obediéntiam, et aspersionem ságuinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectionem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salutem, parátam revelári in témpore novíssimo.

R. Simon Petre ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam prin-

cipem te constitúi, * Et claves regni cœlorum tradidi tibi. **V.** Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et claves.

Lectio ii.

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatióibus: ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem in revelatióne Jesu Christi: quem cum non vidéritis dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditois: credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta: reportántes finem fidei vestræ salutem animárum.

R. Si dilígis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. **V.** Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam meam.

Lectio iii.

De qua salutē exquisiérunt, atque scrutátis sunt prophætæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod, vel quale tempus significá-

ret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas quæ in Christo sunt passiões, et posteriôres glórias: quibus revelátum est quia non sibi-
metípsis, vobis autem mini-
strábant ea, quæ nunc nun-
tiáta sunt vobis per eos,
qui evangelizavérunt vobis,
Spíritu sancto misso de
cœlo, in quem desíderant
Angeli prospícere.

R. Tu es Petrus, et super
hanc petram ædificábo Ec-
clésiám meam, et portæ ín-
feri non prævalébunt ad-
vérsus eam: * Et tibi da-
bo claves regni cœlórum.

V. Quodcúmque ligáveris
super terram, erit ligátum
et in cœlis: et quodcúmque
sólveris super terram, erit
solútum et in cœlis. Et tibi.
Glória Patri. Et tibi.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 15. de Sanctis.

Lectio iv.

Institútio solemnitá-
tis hodiérnæ a se-
nióribus nostris Cá-
thedræ nomen accépit,
ideo quod primus Aposto-
lórum Petrus hódie epíscop-
pátus cáthedram suscepisse
referátur. Recte ergo Ec-
clésiæ natálem sedis illius
colunt quam Apóstolus pro

ecclesiárum salúte suscé-
pit, dicénte Dómino: Tu
es Petrus, et super hanc
petram ædificábo Ecclé-
siam meam.

R. Tu es pastor óvium,
princeps Apostolórum: tibi
trádidit Deus ómnia regna
mundi: * Et ideo tibi trá-
ditæ sunt claves regni cœ-
lórum. **V.** Quodcúmque li-
gáveris super terram, erit
ligátum et in cœlis; et
quodcúmque sólveris su-
per terram, erit solútum et
in cœlis. Et ideo.

Lectio v.

Petrum itaque fundamén-
tum Ecclésiæ Dóminus
nominávit: et ideo digne
fundaméntum hoc Ecclésia
colit, supra quod ecclesiá-
stici ædificií altitúdo con-
súrgit. Unde conveniénter
Psalmus, qui lectus est, di-
cit: Exáltent eum in ecclé-
sia plebis, et in cáthedra
seniόrum laudent eum.
Benedíctus Deus, qui beá-
tum Petrum Apóstolum in
Ecclésia exaltári præcépit:
quia dignum est ut funda-
méntum hoc in Ecclésia
honorétur, per quod ad
cœlum conscénditur.

R. Ego pro te rogávi Pe-
tre, ut non deficiat fides
tua: * Et tu aliquándo con-
vérsus confirma fratres
tuos. **V.** Caro et sanguis

non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et.

Lectio vi.

Quod natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur officium. Sibi hoc Ecclésiæ invicem præstant, quia tanto necesse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále officium plus honóris. Cum solemnítatem hanc Ecclésiis mérito religiósá observátio introduxerit, miror, cur apud quosdam infidéles hódie tam perniciosus error increverit, ut super túmulos defunctorum cibos et vina cónferant, quasi egressæ de corpóribus ánimæ carnáles cibos requírant.

R. Petre amas me? Tu scis Dómine, quia amo te.

* Pasce oves meas. **V.** Simon Joánnis díligis me plus his? Tu scis Dómine, quia amo te. Pasce oves. Glória Patri. Pasce oves.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. b.

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaráe Philippi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília S. Leónis Papæ.

Serm. 3. in annivers. assumpt. suæ, post init.

Apóstolos Dóminus, quid de se hómines opinéntur, interrogat: et támdiu sermo respondéntium commúnis est, quámduu humanæ intelligéntiæ ambigúitas explicátur. At ubi quid habeat sensus discipulorum exígitur, primus est in Dómini confessióne, qui primus est in Apostólica dignitáte. Qui cum dixisset: Tu es Christus Fílius Dei vivi: respóndit ei Jesus: Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est. Id est, ideo beátus es, quia Pater meus te dócuit: nec terréna opinio te feféllit, sed inspirátio cœléstis instrúxit: et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius, indicávit.

R. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discíplis suis. Respóndens Petrus dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi.

* Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam. **V.** Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro

et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis. Et ego.

Lectio viii.

Et ego, inquit, dico tibi: hoc est, sicut Pater meus tibi manifestávit divinitátem meam, ita et ego tibi notam fácio excelléntiam tuam, quia tu es Petrus: id est, cum ego sim inviolábilis petra, ego lapis anguláris, qui fácio útraque unum, ego fundaméntum præter quod nemo potest áliud pónere: tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut quæ mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne commúnia. Et super hanc petram ædificábo Ecclési-
am meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam. Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnum éxstruam templum: et Ecclésiæ meæ cœlo inserénda sublímitas, in hujus fidei firmitáte consúrget.

R. Elégit te Dóminus sacerdotem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis. **V.** Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Hóstiam. Glória Patri. Hóstiam.

Lectio ix. de Homilia Feriæ occurrentis.

Ad Laudes.

Hymnus.

Beáte pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádicta
Aperíre terris cœlum, apértum claúdere.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sácula. Amen.

V. Exáltent eum in ecclési-
a plebis. **R.** Et in cáthe-
dra seniórum laudent eum.

Ad Bened. Ant. Quod-
cúmque ligáveris super ter-
ram, erit ligátum et in cœ-
lis: et quodcúmque sólveris
super terram, erit solútum
et in cœlis: dicit Dóminus
Simóni Petro.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro
Apóstolo tuo, collátis
clávibus regni cœlestis, li-
gándi atque solvéndi ponti-
fícium tradidísti: concéde;
ut intercessiόνis ejus auxí-
lio, a peccatórum nostró-
rum néxibus liberémur:
Qui vivis et regnas.

Et fit commem. S. Pauli. 509.
Postea Feriæ.

In II. Vesperis.**Hymnus ut in I. Vesp. 509.****V.** Elégit te Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.**Ad Magnif. Ant.** Dum esset summus Póntifex, terrena non méruit, sed ad coeléstia regna gloriósus migrávit.**Postea fit commem. S. Pauli, sequ. et Feriæ.**

Die 23. Februarii.

S. Petri Damiani Episc.**Conf. et Eccl. Doct.****Duplex.****Omnia de Comm. Conf. Pont. [77], præter sequ.****In utrisque Vesp. ad Magnif.****Ant.** O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.**V.** Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ índuit eum.**Oratio.****C**oncède nos, quæsumus Omnipotens Deus: beáti Petri Confessóris tui atque Pontíficis mónita et exémp-la sectári; ut per terréstrium rerum contéptum æténa gáudia consequá-mur. Per Dóminum.**Deinde fit commem. Feriæ.****In I. Noct. Lect. Fidélis sermo. de eodem Comm. 1. loco. [80]****In II. Nocturno.****Lectio iv.****P**etrus, Ravénnæ ho-néstis paréntibus na-tus, adhuc lactens a matre numerósæ prolis per-tæsa, abjícitur; sed domé-sticæ mulieris ópera semi-vívus excéptus ac recreá-tus, genitríci ad humanitá-tis sensum revocatæ réddi-tur. Utróque orbátus pa-rénte, tamquam vile man-cípium sub áspera fratris tutéla duram servitútem ex-ércuit. Religiónis in Deum, ac pietátis erga patrem e-grégium tunc spécimen de-dit; invéntum síquidem forte nummum, non pró-priæ inédiæ sublevándæ, sed sacerdoti, qui divínium sacrificium ad illíus expia-tiónem offérret, erogávit. A Damiáno fratre, a quo, uti fertur, cognoménum accé-pit, benígne recéptus, ejus cura litteris erudítur, in quibus brevi tantum pro-fécit, ut magístris admira-tióni esset. Cum autem li-berálibus sciéntiis floréret et nómine, eas cum laude dócuit. Interim ut corpus ratióni súbderet, sub mól-libus véstibus cilícium ad-híbuit; jejúniis, vigíliis, et oratióibus solérter insi-stens. Calénte juvénta dum carnis stímulis ácritur ur-

gerétur, insultántium libí-
dinum faces rigéntibus flú-
vii mersus aquis noctu ex-
stinguébat; tum venerábí-
lia quæque loca obíre, to-
túmque Psaltérium recitáre
consuéverat. Ope assídua
paúperes levábat, quibus
frequénter pastis convívio,
 própriis ipse mánibus mi-
nistrábat.

R. Invéni David servum
meum, óleo sancto meo
unxi eum: * Manus enim
mea auxiliábitur ei. **V.** Ni-
hil proficiet inimícus in
eo, et fílius iniquitátis non
nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Perficiéndæ magis vitæ
causa, in Avellanénsi
Eugubínæ diocécisis cœnó-
bio, órđini monachórum
sanctæ crucis Fontis Avel-
lánæ a beáto Ludúlpho,
sancti Romuáldi discípulo,
fundáto, nomen dedit. Non
ita multo post in monasté-
rium Pomposiánum, mox
in cœnóbium sancti Vin-
céntii Petræ Pertúsæ ab
abbáte suo missus, utrúm-
que ascetérium verbo sa-
cro, præcláris institutióni-
bus, et móribus excóluit.
Ad suos revocátus, post
præsidis óbitum, Avellani-
tárum famíliæ præfícitur,
quam, novis váriis in locis
exstrúctis domicíliis, et san-

ctíssimis institútis, ita au-
xit, ut alter ejus órđinis pa-
rens, ac præcípuum orna-
méntum jure sit hábitus.
Salutárem Petri sollicitúdi-
nem ália quoque divérsi in-
stitúti cœnóbia, canonicó-
rum convéntus, et pópuli
sunt expérti. Urbináti diocé-
si non uno nómine pró-
fuit: Theuzóni epíscopo in
causa gravíssima assédit,
ipsúmque in recte admini-
strándo episcopátu consílio
et ópera juvit. Divinórum
contemplatióne, córporis
maceratió nibus, ceterisque
spectátæ sanctimóniæ ex-
émplis excélluit. His motus
Stéphanus nonus Póntifex
Máximus eum licet invítum
et reluctántem sanctæ Ro-
mánæ Ecclesiæ Cardinálem
creávit, et Ostiensem epí-
scopum. Quas Petrus digni-
tates splendidíssimis virtú-
tibus, et consentáneis epí-
scopáli ministério opéribus
gessit.

R. Pósui adjutórium su-
per poténtem, et exaltávi
eléctum de plebe mea: *
Manus enim mea auxiliá-
bitur ei. **V.** Invéni David
servum meum, óleo sancto
meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Difficíllimo témpore Ro-
mánæ Ecclesiæ, sum-
mísque Pontificibus doctri-

na, legatiónibus, aliisque
suscéptis labóribus mirífi-
ce ádfuit. Advérsus Nico-
laitárum et simoníacam háe-
reses ad mortem usque stré-
nue decertávit. Hujúsmodi
depúlsis malis, Mediolanén-
sem Ecclésiæ Románæ con-
ciliávit. Benedícto, et Ca-
dalóo falsis pontificibus
fórtiter réstitit: Henricum
quartum Germániæ regem
ab iníquo uxóris divórtio
detérruit: Ravennátes ad
débita Románo Pontífici ob-
séquia revocatós sacris re-
stituit. Canónicos Velitér-
nos ad sanctiórís vitæ leges
compósuit. In província
præsértim Urbináte vix ul-
la fuit episcopális ecclésia,
de qua Petrus non sit bene
méritus; Eugubínam, quam
aliquándo créditos hábuit,
multis levávit incómodis:
alias álibi, quando opórtuit,
perinde curávit, ac suæ es-
sent tutelæ commissæ. Car-
dinalátu, et episcopáli di-
gnitáte depósis, nihil de
prístina juvándi próximos
sedulitáte remisit. Jejúnium
sextæ Fériæ in honórem
sanctæ crucis Jesu Christi:
horárias beátæ Dei Geni-
trícis preces, ejúsque die
Sábbato cultum propagá-
vit. Inferéndæ quoque sibi

verberatiónis morem ad pa-
tratórum scélerum expiatió-
nem provéxit. Demum san-
ctitáte, doctrína, miráculis,
et præcláre actis illústris,
dum e Ravennáte legatióne
redíret, Favéntiæ octávo
Kaléndas Mártii migrávit
ad Christum. Ejus corpus
ibídem apud Cistercienses
multis miráculis clarum, fre-
quénti populórum venera-
tióne cólitur. Ipsum Faven-
tíni non semel in præsénti
discrímíne propítium ex-
pérti patrónum apud Deum
delegérunt: Leo vero duo-
décimus Póntifex Máximus
Offícium Missámque in ejus
honórem tamquam Confes-
sóris Pontíficis, quæ aliqui-
bus in diocésibus, atque
in órđine Camaldulénsium
jam celebrabántur, ex sa-
crórum Rítuum Congrega-
tiónis consúlto, áddita Do-
ctóris qualitaté, ad univér-
sam exténdit Ecclésiám.

R. Iste est qui. [84]

**In III. Nocturno Homilia in
Evangel. Vos estis sal terræ. de
Comm. Doct. 1. loco. [97]**

**Lectio ix. de Homilia Feriæ
et de ea fit comm. in Laud.**

**Nihil fit de Vigilia, nisi in
Missa.**

**Vesp., si non est bissextilis,
de sequ. cum comem. præced.
et Feriæ.**

Die 24. Februarii **vel** 25. anno bissextili.

Sancti Mathiæ Apostoli.

Duplex 2. classis.

Omnia de Comm. Apost. [1],
præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tríbue, quæsumus; ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. S. Petri Damiani, quoties non est bissextilis.

Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Concéde nos, quæsumus Omnípotens Deus: beáti Petri Confessóris tui atque Pontíficis mónita et exémpla sectári; ut per terréstrium rerum contéptum ætéRNA gáudia consequámur.

Postea Feriæ.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 1. c.

In diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul, fere centum vigínti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædixit Spíritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eó-

rum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. **V.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellárétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis, usque in diem, qua assúptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobíscum fieri unum ex istis.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **V.** Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum enim.

Lectio iii.

Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixerunt: Tu Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii hujus, et apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

R. Dum stetéritis. [8]

In II. Noct. Lectiones Fundaménta ejus. ut in Communi Apost. 2. loco. [19]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi Pater, Dómine

coeli et terræ, quia abscondisti hæc a sapiéntibus, et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

**Homilia sancti Augustini
Episcopi.**

Serm. 10. de Verbis Domini.

Venite ad me omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infirmi, lútea vasa portántes, quæ faciunt invicem angústias? Sed si angustiantur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Venite ad me omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promissio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília créare, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre: sed, Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám sángine suo: * Cálicem Dómini bibérunt,

et amíci Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Magnus esse vis? a mínimo incipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humiliatís. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædificií, quanto erit majus ædificiúm, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliáitur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritaté non ficta, et dedit illis glóriam sempitérná: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

**Lectio ix. et comm. Feriæ in
Laud. et II. Vesp.**

FESTA MARTII.

Die 4. Martii.

S. Casimiri Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [101], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui inter regáles delicias, et mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti: quæsumus; ut ejus intercessióne fidéles tui terrena despícient, et ad cœléstia semper aspírent. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemor. Feriæ.

Postea S. Lucii I. Pap. et Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Lúcii Mártiris tui atque Pontíficis áñua solemnitate lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones Justus si morte. de eodem Comuni 1. loco. [104]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Casimírus, patre Casimíro, matre Elisabetha Austriaca, Polóniæ régibus ortus, a puerítia sub óptimis magistris, pietáte et bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício, et assíduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti molítie, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte, præ fóribus templórum pronus in terra divínam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda passióne assíduus, Missárum solémniis ádeo erécta in Deum mente solébat adesse, ut extra se rapi viderétur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

Cathólicam promovére fidem sumópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére: quaprópter Casi-

mírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismá-
tici nova templa constrúe-
rent, nec vétera collabéntia
restaurárent. Erga paúpe-
res et calamitátibus opprés-
sos benéficus et miséricors,
patris et defensóris egenó-
rum nomen obtínuit. Vir-
ginitátem, quam ab incu-
nábulis servávit illæsam,
sub extrémó vitæ término
fórtiter assérui, dum gravi
pressus infirmitáte, mori
pótius quam castitátis ja-
ctúram ex medicórum con-
silio subíre, constánter de-
crévit.

R. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum: stolam gló-
riæ induit eum, * Et ad por-
tas paradísi coronávit eum.
V. Induit eum Dóminus lo-
ricam fidei, et ornávit eum.
Et ad portas.

Lectio vi.

Consummátus in brevi,
virtútibus et méritis ple-
nus, prænuntiáto mortis
die, inter sacerdotum et re-
ligiosórum choros spíritum
Deo réddidit, anno ætátis
vigésimo quinto. Corpus
Vilnam delátum multis cla-
ret miraculis. Etenim præ-
térquam quod puélla de-
fúcta vitam, cæci visum,
claudi gressum, et várii in-
fírmí sanitátem ad ejus se-

púlchrum recuperárunt; Li-
thuánis exíguo número ad
potentíssimi hostis insperá-
tam irruptionem trepidán-
tibus in áère appárens, in-
sígnem tríbuit victóriam.
Quibus permótus Leo dé-
cimus eúmdem Sanctórum
catálogo adscrípsit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Sint lumbi vestri. de eo-
dem Communi 1. loco. [110]

Lectio ix. et commemoratio
Feriæ in Laud.

Postea de S. Lucio.

Ant. Qui odit ánimam su-
am in hoc mundo, in vitam
æternam custódit eam.

V. Justus ut palma floré-
bit. **R.** Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Lúcii
Mártiris tui atque Pon-
tíficis áñua solemnitáte læ-
tíficas: concéde propítius;
ut cujus natalítia cólimus,
de ejúsdem étiam protectió-
ne gaudeámus. Per Dñm.

Die 7. Martii.

S. Thomæ de Aquino
Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non
Pont. [101], præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ec-
clésiae sanctæ lumen, beáte

Thoma, divínæ legis amá-
tor, deprecáre pro nobis
Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiám tuam
beáti Thomæ Confes-
sóris tui mira eruditíone
claríficas, et sancta opera-
tíone fœcúndas: da nobis,
quæsumus; et quæ dócuit,
intelléctu conspícere, et
quæ egit, imitatíone com-
plére. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

Postea Ss. Mart. Perpetuæ et
Felicítatis.

In Vesp. et Laud. Ant.

Istárum est enim regnum
cœlórum, quæ contempsé-
runt vitam mundi, et per-
venérunt ad præmia regni,
et lavérunt stolas suas in
sánguine Agni.

V. Glória et honóre coro-
násti eas Dómine. **R.** Et
constituísti eas super ópera
mánuum tuárum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dó-
mine Deus noster: san-
ctárum Mártyrum tuárum
Perpetuæ et Felicítatis pal-
mas incessábili devotíone
venerári; ut, quas digna
mente non póssumus cele-
bráre, humílibus saltem fre-
quentémus obséquiiis. Per
Dóminum nostrum.

*In I. Noct. Lect. Sapiéntiam.
de Communi Doct. [95]*

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Præclárum christiáni
orbis decus et Ecclé-
siæ lumen, beatíssi-
mus vir Thomas, Lan-
dúlpho cómite Aquináte
et Theodóra Neapolitána,
nobílibus paréntibus natus,
futúræ in Deíparam de-
votíonis afféctum adhuc
infántulus osténdit. Nam
chártulam ab eo invéntam,
in qua salutátio Angélica
scripta erat, frustra adni-
tén-te nutríce, compréssa
manu válide retínuit, et a
matre per vim abréptam,
plorátu et gestu repétiit, ac
mox rédditam deglutívit.
Quintum annum agens, mó-
nachissancti Benedícti Cas-
sinátibus custodiéndus trá-
ditur. Inde Neápolim stu-
diórum causa missus, jam
adoléscens fratrum Prædi-
catórum órdenem suscepit.
Sed matre ac frátribus id
indígne feréntibus, Luté-
tiam Parisiórum míttitur.
Quem fratres in itínere per
vim raptum, in arcem ca-
stri sancti Joánnis perdú-
cunt: ubi várie exagitátus,
ut sanctum propósitum mu-
táret, mulierem étiam, quæ
ad labefactándam ejus con-
stántiam introdúcta fúerat,
titióne fugávit. Mox beátus
júvenis, flexis génibus ante

signum crucis orans, ibique somno corréptus, per quietem sentire visus est sibi ab Angelis constringi lumbos: quo ex tempore omni postea libidinis sensu caruit. Sororibus, quæ, ut eum a pio consilio removerent, in castrum venerant, persuasit, ut, contemptis curis sæcularibus, ad exercitationem cœlestis vitæ se conferrerent.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Emissus e castro per fenestram, Neapolim reducit: unde Romam, postea Parisium a fratre Joanne Theutónico, ordinis Prædicatorum generali Magistro, ductus, Albérto Magno doctore, philosophiæ ac theologiæ operam dedit. Viginti quinque annos natus, magister est appellatus, publicèque philosophos ac theologos summa cum laude est interpretatus. Numquam se lectioni aut scriptiõni dedit, nisi post orationem. In difficultatibus locorum sa-

cræ Scripturæ, ad orationem jejunium adhibebat. Quin etiam sodali suo fratri Reginaldo dicere solebat, quidquid sciret non tam studio aut labore suo peperisse, quam divinitus traditum accepisse. Neapoli cum ad imaginem Crucifixi vehementius oraret, hanc vocem audivit: Bene scripsisti de me Thoma: quam ergo mercedem accipies? Cui ille: Non aliam Domine, nisi teipsum. Collationes Patrum assidue pervolutabat; et nullum fuit scriptorum genus in quo non esset diligentissime versatus. Scripta ejus et multitudine, et varietate, et facilitate explicandi res difficiles adeo excellunt, ut uberrima atque incorrupta illius doctrina, cum revelatis veritatibus mire consentiens, aptissima sit ad omnium temporum errores pervincendos.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus lorricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

A Summo Pontifice Urbano quarto Romam vocatus, ejus jussu ecclesiâ-

sticum lucubravit officium ni Corporis Christi solemnitate celebrandum; oblatos vero honores et Neapolitanum archiepiscopatum, etiam deferente Clemente quarto, recusavit. A prædicatione divini verbi non desistebat; quod cum faceret per octavam Paschæ in basilica sancti Petri, mulierem, quæ ejus fimbriam tetigerat, a fluxu sanguinis liberavit. Missus a beato Gregorio decimo ad concilium Lugdunense, in monasterio Fossæ Novæ in morbum incidit, ubi ægrôtus Cântica canticorum explanavit. Ibídem obiit quinquagenarius, anno salutis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Martii. Miraculis etiam mortuus cláruit; quibus probatis, a Joanne vigésimo secundo in Sanctorum numerum relátus est, anno millésimo tercentésimo vigésimo tertio; translato postea ejus corpore Tolósam, ex mandato beati Urbani quinti. Cum sanctis angelicis spirítibus non minus innocentia quam ingenio comparátus, Doctóris Angelici nomen jure est adeptus, eidem auctoritate sancti Pii quinti confirmátum. Leo autem decimus

tértius, libentíssime excipiens postulatiónes et vota ómnium pene sacrórum antístitum orbis cathólici, ad tot præcípue philosophicórum systématum a veritate aberrántium luem propulsándam, ad incrementa scientiárum, et commúnem húmáni géneris utilitatem, eum, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúltó, per Apostólicas litéras cœlestem patrónum scholárum ómnium catholicárum declarávit et instituit.

R. Iste homo. [108]

In III. Noct. Homil. in Evang.
Vos estis sal terræ. **de Comm.**
Doct. 1. loco. [97]

Lectio ix. de Homilia et coñ.
Feriæ occurr. in Laudibus.

Postea Ss. Mart. ut supra. 522.

Vesp. a Capit. de sequenti,
commem. præced. et Feriæ.

Die 8. Martii.

S. Joannis de Deo
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non
Pont. [101], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammæ innóxiæ incédere fecísti et per eum Ecclesiám tuam nova prole fœcundásti: præsta, ipsíus suffragántibus méritis; ut igne caritátis tuæ

vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. præced.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra 522.

Postea Feriæ occurr.

In I. Noct. Lect. Beátus vir. de eodem Comm. 2. loco. [114]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joáñnes de Deo ex catholicis piisque parentibus in óppido Montis Majóris, junióris regni Lusitániæ natus, quam sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuéto splendor super ejus domo refúlgens, sonítusque æris campáni sua sponte emissus, ab ipso ejus natiuitátis témpore, non obsécure prænuntiárunt. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, et ob audítam prædicatióem verbi Dei sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióri vitæ rudi-

ménto consummátum áliquid perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in paúperes carcéribus inclútos erogátis, admirábilis pœniténtiæ, suíque ipsíus contéptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerisque, ceu demens, grávitè afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joáñnes cœlesti caritáte magis incénsus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitáte Granaténsi extrúcto, jactóque novi órdis fundaménto, Ecclésiám nova prole fœcundávit fratrum Hospitalitátis, infirmis præcláro animárum corporúmque profectu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Paupéribus ægrótiis, quos propriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporisque salútem profícua dé-

erat. Effúsa quoque extra nosocomíum caritatē indigéntibus muliéribus víduis, et præcípuè virgí-nibus periclitántibus clam ali-ménta subministrábat, cu-rámque indeféssam adhibé-bat, ut carnis concupiscén-tiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis exterminá-ret. Cum autem máximum in régio Granaténsi valetu-dinário excitátum fuísset incéndium, Joánnes impá-vidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quoúsque tum infirmos húmeris ex-portátos, tum léctulos e fe-néstris proyéctos ab igne vindicávit, ac per dimídi-am horam inter flammás, jam in imménsum succre-scéntes, versátus, exínde divínitus incólumis, univér-sis cívibus admirántibus, exívit, in schola caritátis édocens, segniórem in eum fuisse ignem, qui foris ús-serat, quam qui intus ac-cénderat.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et or-návit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Múltiplici asperitátum gé-nere, demissíssima ob-

ediéntia, extrémá pauper-táte, orándi stúdio, rerum divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pie-táte mirífice excélluit, et la-crimárum dono enítuit. Dé-nique gravi morbo corré-ptus, ómnibus Ecclésiæ sa-craméntis rite sanctéque re-féctus, víribus licet desti-tútus, própriis indútus vé-stibus, e léctulo surgens, ac provolútus in génua, manu et corde Christum Dómi-num e cruce pendéntem perstríngens, octávo Idus Mártii anno millésimoquin-gentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini: quem étiam mórtuus ténuít, nec dimísit, et in eádem córporis constitutióne sex circiter horas, quoúsque inde dimótus fuísset, tota civitate inspectánte, mira-bíliter permánsit, odórem mire fragrántem diffún-dens. Quem ante et post óbitum plúrimis miraculis clarum, Alexánder octávus Póntifex Máximus in San-ctórum númerum rétulit, et Leo décimus tértius, ex sacrórum cathólici orbis Antístitum voto ac Rítuum Congregatiónis consúlto, coeléstem ómnium hospítalium et infirmórum ubique degéntium Patrónum de-clearávit, ipsiúsque nomen

in agonizantium Litanis invocari præcepit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22. d.

In illo tempore: Accesserunt ad Jesum pharisæi: et interrogavit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandatum magnum in lege? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 72. in Matth.

Sadducæis confusis, pharisæi rursus agrediuntur: cumque quiescere oporteret, decertare voluerunt: et legis peritiam profitentem præmittunt, non discere, sed tentare cupientes; ac ita interrogant: Quodnam primum mandatum in lege sit. Nam cum primum illud sit, Diliges Dominum Deum tuum: putantes causas sibi allaturum ad mandatum hoc corrigendum, aliquid addendo, quoniam Deum se faciebat, hoc modo interrogant. Quid igitur Christus? Ut ostendat idcirco ad hæc eos devenisse, quia nulla in eis esset caritas, sed

invidiæ livore tabescerent: Diliges, inquit, Dominum Deum tuum: hoc primum et magnum mandatum est. Secundum autem simile huic: Diliges proximum tuum sicut teipsum.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercédât.

Lectio viii.

Quamobrem simile est huic? quoniam hoc illud inducit, et ab illo rursus munitur. Quicumque enim male agit, odio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus. Deinde sequitur: Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in studiis suis. Et iterum: Radix omnium malorum avaritia est: quam quidam appetentes, erraverunt a fide. Et, Qui diligit me, mandata mea servabit: quorum caput et radix est: Diliges Dominum Deum tuum, et proximum tuum sicut teipsum.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud.

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. præced. et Feriæ.

Die 9. Martii.

S. Franciscæ Viduæ Romanæ.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [144], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beatam Franciscam famulam tuam, inter cetera gratiæ tuæ dona, familiari Angeli consuetudine decorasti: concede, quæsumus; ut intercessionis ejus auxilio Angelorum consortium consequi mereamur. Per Dominum.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terræna triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui beatum. 524.

Postea Feriæ occurrentis.

In I. Nocturno Lectiones Mulierem fortem. de eodem Comuni. [145]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Francisca nobiles matrona Romana, ab ineunte ætate illustria dedit virtutum exempla: etenim pueriles ludos et illécebras mundi respiciens, solitudine et oratione magnopere delectabatur. Undecim annos nata, virginitatem suam Deo consecrare, et monasterium ingredi proposuit: parentum tamen voluntati humiliter obtemperans, Laurentio de Pontianis, juveni æque diviti ac nobili nupsit. In matrimonio arctioris vitæ propositum, quantum licuit, semper retinuit: a spectaculis, conviviis, aliisque hujusmodi oblectamentis abhorrrens, lanea ac vulgari veste utens, et quidquid a domesticis curis supererat temporis, orationi aut proximorum utilitati tribuens: in id vero maxima sollicitudine incumbens, ut matronas Romanas a pompis sæculi et ornatus vanitate revocaret. Quapropter domum Oblatarum, sub regula sancti Benedicti, con-

gregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta, in Urbe instituit. Viri exsílium, bonórum jactúram, ac univér-sæ domus mœrórem non modo constantíssime tolerávit: sed grátias agens cum beáto Job, illud frequénter usurpábat: Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sit nomen Dómini benedíctum.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Viro defúncto, ad prædictam Oblatárum domum cónvolans, nudis pedibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrimis eárum número adscribi suppliciter postulávit. Voti compos facta, licet esset ómnium mater, non álio tamen quam ancíllæ, vilissimæque féminæ, et immundítiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatióem et verbo declarávit et exémplo: sæpe enim e suburbána vínea revértens, et lignórum fascem próprio cápiti impósitum déferens, vel eisdem onústum agens per Urbem aséllum, paupéri-

bus subveniébat, in quos étiam largas eleemósynas erogábat: ægrotantésque in xenodochiis vísitans, non corporáli tantum cibo, sed salutáribus mónitis recreábat. Corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, férreo cingulo, crebrisque flagéllis in servitútem redígere júgiter satagébat. Cibus illi semel in die herbæ et legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen córporis cruciátus aliquándo confessárii mandáto, a cujus ore nutúque pendébat, módice temperávit.

R. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Divína mystéria, præsertim vero Christi Dómini passióem, tanto mentis ardóre, tantáque lacrimárum vi contemplabátur, ut præ dolóris magnitúdine pene cónfici viderétur. Sæpe étiam cum oráret, máxime sumpto sanctíssimæ Eucharístiæ sacraménto, spíritu in Deum eleváta, ac cœlestium contemplatióne raptá, immóbilis permanébat. Quaprópter humáni géne-

ris hostis váriis eam contuméliis ac verbéribus a propósito dimovére conabátur: quem tamen illa impertérrita semper elúsit; Angeli præsértim præsidio, cujus familiári consuetúdine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum et prophetiæ dono enítuit, quo et futúra prædixit, et córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ, vel per rivum decurréntes, vel e cœlo labéntes, intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérunt. Mó dica panis fragménta, quæ vix tribus soróribus reficiéndis fuissent satis, sic ejusprécibus Dóminus multiplicávit, ut quíndecim inde exsaturátis, tantum superfúerit, ut canístrum impléverit: et aliquándoearúmdem sorórum, extra Urbem mense Januário ligna parántium, sitim recéntis uvæ racémis ex vite in árbore pendéntibus mirabíliter obténtis, abúnde expléverit. Dénique méritis et miráculis clara, migrávit ad Dñm, anno ætátis suæ quinquagésimo sexto. Quam Paulus quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier

timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórumb. **de eodem Comm.** [148]

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud.

In II. Vesp. commem. sequ., postea Feriæ.

Die 10. Martii.

Ss. Quadraginta Mart.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. [58], præter sequ.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórumb, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui gloriósos Mártýres fortes in sua confessióne cognóvimus; pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminumb.

Et fit commem. Feriæ occur.

In I. Noct. Lect. Fratres: Debitóres. **de eodem Comm.** [61]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Licínio imperatōre, et Agricolāo præsīde, ad Sebāsten Armēniæ urbem, quadraginta militum fides in Jesum Christum, et fortitudo in cruciātibus perferēdis enī-tuit. Qui sēpius in horribilem cárcerem detrūsi, vīculisque constricti, cum ora ipsōrum lapīdibus contūsa fuissent, hiemis tēpore frigidissimo, nudi sub apēto aēre supra stagnum rigenspernoctārejussisunt, ut frīgore congelāti necarēntur. Una autem erat ōmnium oratio: Quadraginta in stādium ingrēssi sumus, quadraginta item Dōmine corōna donēmur, ne una quidem huic nūmero desit. Est in honōre hic nūmerus, quem tu quadraginta diērum jejūnio decorāsti, per quem divīna lex ingrēssa est in orbem terrārum. Elías quadraginta diērum jejūnio Deum quārens, ejus visiōnem consecūtus est. Et hęc quidem illōrum erat oratio.

R. Sancti tui Dōmine mirābile consecūti sunt iter, serviētes prāceptis tuis, ut invenirēntur illāsi in aquis vālidis: * Terra apparuit ārida, et in Mari rubro via

sine impedimēto. **V.** Quōniam percūssit petram, et fluxērunt aquæ, et torrēntes inundavērunt. Terra.

Lectio v.

Ceteris autem custōdibus somno dēditis, solus vigilābat jānitor, qui et illos orāntes, et luce circumfūsos, et quosdam e cōelo descendētes Angelos tamquam a Rege missos, qui corōnas triginta novem milītibus distribūerent, intuens, ita secum loquebātur: Quadraginta hi sunt: quadragēsimi corōna ubi est? Quæ dum cogitāret, unus ex illo nūmero, cui ānimus ad frigus ferēndum defecerat, in prōximum tepefāctum bālneum desiliens, sanctos illos summo dolore affēcit. Verum Deus illōrum preces irritas esse non est passus: nam rei evēntum admirātus jānitor, mox custōdibus e somno excitātis, detractisque sibi vēstibus, ac se christiānum esse clara voce professus, Martýribus se adjūnxit. Cum vero præsīdis satēllites janitōrem quoque Christiānum esse cognovissent, bacillis cōminūta ōmnium eōrum crura fregērunt.

R. Vērbera carnīficum non timuērunt sancti Dei,

moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. **V.** Tradidérunt cõrpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hærédes.

Lectio vi.

In eo supplicio mórtui sunt omnes, præter Melithónem natu mínimum. Quem cum præsens mater ejus, fractis crúribus, adhuc vivéntem vidísset, sic cohortáta est: Fili, paulisper sústine; ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum cõrpora plaustris impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac filium suum relínqui, quod speráret ímpia turba púerum, si vixísset, ad idolórum cultum revocári posse; ipso in húmeros sublato, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequébatur: in cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejusque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit: ut qui fide et virtúte conjunctíssimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cœlum pervenírent. Combústis illis, eórum reliquæ proyéctæ in profluéntem, cum mirabíliter in unum confluxíssent locum,

salvæ et íntegræ repértæ, honorífico sepúlchro cõditæ sunt. **R.** Tamquã. [65]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Descéndens Jesus. de eodem Comm. 2. loco. [73]

Lectio ix. de Homilia et commemor. Feriæ in Laud.

Die 12. Martii.

S. Gregorii I. Papæ Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [77], præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulísti: concéde propítius; ut qui peccatórum nostrórum pøndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Et fit commemor. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Sapientiam. de Comuni Doct. [95]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius Magnus, Románu, Gordiáni senatóris fílius, adoléscent philosophiæ óperam dedit; et prætório officio functus, patre mórtuo,

sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope basilicam sanctorum Joánis et Pauli ad clivum Scauri, ubi Hilarióne ac Maximiáno magistris, mónachi vitam proféssus, póstea abbas fuit. Mox diáconus cardinális creátus, Constantinópolis a Pelágio Pontífice ad Tibérium Constantínium imperátorem legátus míttitur: apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Eutýchium patriárcham, qui scripserat contra veram ac tractáblem córporum resurrectionem, ita convícit, ut ejus librum imperátor in ignem injíceret. Quare Eutýchius paulo post cum in morbum incidísset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat, multis præséntibus, dicens: Confíteor quia omnes in hac carne resurgémus.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Romam rédiens, Pelágio pestiléntia sublato, sum-

mo ómnium consénsu Pón-tifex elígitur: quem honórem ne accíperet, quámdui pótuit, recusávit. Nam aliéno vestítu in spelúnca delítuit: ubi deprehénsus indí-cio ígneæ colúmnae, ad sanctum Petrum consecrátur. In pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla reliquit. Peregrínos quotidie ad mensam adhibébat: in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríní fácie accépit. Paúperes et urbános et extérnos, quorum númerum descriptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit. Nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia représsit: Agnoítas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi episcopo dare nóluit, nisi neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hæresim ariánam relínquere coégit. Missis in Britániam doctis et sanctis viris Augustíno et áliis mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit, vere a Beda presbýtero Angliæ vocátus Apóstolus. Joánis patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ

episcopi nomen arrogabat. Maurítium imperatorem, eos qui milites fuissent, monachos fieri prohibentem, a sententia deterruit.

R. Pósui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Ecclésiám ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta sýnodo, multa constituit: in iis, Ut in Missa Kýrie eléison nóvies repeterétur: ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúja dicerétur: ut adderétur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, et ecclesiásticum officium auxit. Quátuor concíliis, Nicæno, Constantinopolitano, Ephesíno, Chalcodonénsi, tamquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Episcopis Sicíliæ, qui ex antíqua ecclesiárum consuetúdine Romam síngulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel venire indúlsit. Multos libros confécit: quos cum dictáret,

testátus est Petrus diáconus, se Spíritum sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidísse. Admirabilia sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrevit, præsertim infirma semper et ægra valetúdine. Qui déni- que multis éditis miraculis, pontificátus anno décimo tertio, mense sexto, die décimo quarto Idus Mártii, qui dies festus a Græcis étiam propter insignem hujus Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcípua honóre celebrátur, ad cœlestem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in basilica sancti Petri, prope Secretárium.

R. Iste est qui. [84]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo salietur? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Ex Homília 17. in Lucæ 10. ante medium.

Considerándum nobis est, ut qui una eadémque exhorta-

tiónis voce non súfficit simul cunctos admonére, stúdeat singulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutió nibus ædificáre. Debémus namque pensáre continuo, quod sanctis Apóstolis dicitur, et per Apóstolos nobis: Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus. Vos igitur qui pastóres estis, pensáte quia Dei animália páscitis: de quibus profecto animálibus Deo per Psalmístam dicitur: Animália tua habitábunt in ea. ¶ Et sæpe vidémus quod petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem salis petra lámbere debeant, et meliorári. Quasi ergo inter bruta animália petra salis, debet esse sacérdos in pópulis. Curáre namque sacerdótem necesse est, quæ singulis dicat, unumquémque quáliter admóneat: ut quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu æternæ vitæ sapóre condiátur.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Sal etenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus: quod profecto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere áliis recta prædicámus, si dicta rebus et exémplis osténdimus. ¶ Nul lum puto, fratres caríssimi, ab áliis majus præjudícium, quam a sacerdóti bus tólerat Deus: quando eos, quos ad aliórum correctionem pósuit, dare de se exémpla pravitátis cernit: quando ipsi peccámus, qui compéscere peccáta debúimus: nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotidie stúdia vacámus, terréna concupíscimus, humánam glóriam inténta mente captámus. Et quia eo ipso quo céteris præláti sumus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus, suscepæ benedicti ónis ministérium vértimus ad ambiónis arguméntum: Dei causam relínquimus, ad terréna negótia vacámus: locum sanctitátis accípimus, et terrénis áctibus implicámur.

R. In médio Ecclésiæ apérui os ejus, * Et implévit eum Dóminus spí-

ritu sapiéntiæ et intelléctus.

Ÿ. Jucunditatem et exsultationem thesaurizavit super eum. Et. Glória. Et.

Lectio ix. de Homil. et comm. Feriæ in Laud.

¶ Si celebretur hoc Festum post Pascha, et Lectio ix. non sit legenda de Festo Simplicii, tunc supradictæ Lectiones de Homil. dividuntur ita: Lectio vii. Considerandum usque ad habitabunt in ea. Lectio viii. Et sæpe usque ad ostendimus. Lectio ix. Nullum puto, usque ad finem.

Occurrente Feria sexta post Dom. Pass. fit Officium Septem Dolorum B. M. V.

Si aliquod ex sequentibus Festis incidat in majorem Hebdomadam vel infra Octavam Paschæ, si transferri valeat, transferatur post Octavam; aliter de eo fiat commem. juxta Rubricas.

Die 17. Martii.

S. Patritii Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. Pont. [77], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui ad prædicandam Géntibus glóriam tuam beátum Patrítium Confessórem atque Pontíficem mittere dignátus es: ejus méritis et intercessióne concéde; ut, quæ nobis agénda præcipis, te miserante adimplére possimus. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

Lect. I. Noct. Fidélis sermo. de eodem Comuni 1. loco. [80]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Patrítius, Hibérniæ dictus Apóstolus, Calphúrnio patre, matre Conchessa sancti Martíni Turonénsis epíscopi, ut pérhibent, consanguínea, majóri in Británnia natus, puer in barbarórum sæpius incidit captivitatem. Eo in statu, pascéndis grégibus præpósitus, jam tum futúræ sanctitátis spécimen præbuit: fidei namque, diviníque timóris et amoris spíritu replétus, antelucáno témpore per nives, gelu ac plúvias ad preces Deo fundéndas, impiger consurgébat; sólitus cénties intérdiu, centiésque noctu Deum oráre. A servitúte tértio exéemptus, et inter cléricos relátus, in divínis lectionibus longo se témpore exércuit. Gállis, Itália, insulísque Tyrrhéni maris labóre summo peragrátis, divíno tandem mónitu ad Hibernórum salútem advocátur; et facta a beáto Cœlestíno Papa Evangélii nuntiándi potestáte, consecrátusque epíscopus, in Hibérniam perréxit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **Ÿ.** Ni-

hil proficiet inimícus in eo,
et filius iniquitátis non
nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Eo in múnere mirum
quot vir apostólicus
mala, quot ærúmnae et la-
bóres, quot pertúlerit ad-
versários. Verum Dei af-
flánte benignitáte, terra il-
la, idolórum ántea cultrix,
eum mox prædicánte Pa-
trítio fructum dedit, ut san-
ctorum ínsula deínde fúe-
rit appelláta. Frequentís-
simi ab eo pópuli sacro
sunt regeneráti lavácro:
epíscopi, clericíque plúri-
mi ordináti; vírgines ac ví-
duæ ad continétiæ leges
institútæ. Armachánam se-
dem, Románi Pontíficis au-
ctoritáte, totíus ínsulæ prín-
cipem metrópolim constí-
tuit, sanctorumque reliquiis
ab Urbe relátis decorávit.
Supérnis visiónibus, pro-
phetiæ dono, ingentibúsque
signis et prodígiis a Deo
exornátus ádeo refúlsit, ut
longe latéque célebrior Pa-
trítii se fama diffúderit.

R. Pósui adjutórium su-
per poténtem, et exaltávi
eléctum de plebe mea: *
Manus enim mea auxiliá-
bitur ei. **V.** Invéni David
servum meum, óleo sancto
meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Præter quotidiánam ec-
clesiárum sollicitúdi-
nem, invíctum ab oratióne
spíritum numquam relaxá-
bat. Ajunt enim, íntegrum
quotídie Psaltérium, una
cum Cánticis et Hymnis, du-
centísque oratióibus, con-
suevisse recitáre, tercén-
ties per dies singulos flexis
génibus Deum adoráre, ac
in quálibet hora diéi canó-
nica cénties se crucis signo
muníre. Noctem tria in spá-
tia distríbuens, primum in
centum Psalmis percurrén-
dis, et bis cénties genufle-
cténdo; álterum in réliquis
quingenta Psalmis, ál-
gidis aquis immérsus, ac
corde, óculis manibúsque
ad cælum eréctus, absol-
véndis insumébat; tértium
vero super nudum lápidem
stratus ténuí dabat quiéti.
Humilitátis exímíus cultor,
apostólico more a mánuum
suárum labóre non abstí-
nuit. Assídúis tandem curis
pro Ecclesiá consúptus,
verbo et ópere clarus, in
extréma senectúte divínis
mystériis reféctus, obdor-
mívit in Dómino, sepultús-
que est apud Dunum in Ul-
tónia, a christiána salúte
sæculo quinto.

R. Iste est qui. [84]

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Homo peregere. de eodem
Communi 1. loco. [86]

Lectio ix. de Homil. et comm.
Feriae in Laud.

Vesp. a Capit. de sequ., comm.
praeced. et Feriae.

Die 18. Martii.

S. Cyrilli Ep. Hierosoly-
mitani, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.
[77], praeter sequ.

In utrisque Vesp. ad **Magnif.**

Ant. O Doctor optime,
Ecclesiae sanctae lumen,
beate Cyrille, divinae legis
amator, deprecare pro no-
bis Filium Dei.

Oratio.

Da nobis, quaesumus o-
mnipotens Deus, beato
Cyrillo Pontifice interce-
dente: te solum verum
Deum, et quem misisti Je-
sum Christum ita cognos-
cere; ut inter oves, quae
vocem ejus audiunt, per-
petuo connumerari mereamur.
Per eundem Dñm.

Et fit **commem. praeced.**

Ant. Amavit eum Dómi-
nus, et ornávit eum: sto-
lam glóriæ induit eum, et
ad portas paradísi coroná-
vit eum.

Y. Justum deduxit Dómi-
nus per vias rectas. **R.** Et
ostendit illi regnum Dei.

Oratio ut supra. 536.

Deinde fit **commem. Feriae.**

In I. Noct. Lect. **Fidélis ser-**
mo. de eodem Communi 1. loco.
[80] **Extra Quadrag. de Script.**
occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cyrillus Hierosolymi-
tánus, a teneris an-
nis divinárum scri-
pturárum stúdio sumópere
déditus, ádeo in eárum sci-
éntia profécit, ut orthodó-
xæ fidei strénuus assértor
eváserit. Monásticis insti-
tútis imbútus, perpétuæ
continéntiæ, omníque se-
verióri vivéndi ratióni se
addíctum vóluit. Postquam
a sancto Máximo Hierosó-
lymæ epíscopo présbyter
ordinátus fuit, munus verbi
divíni fidélibus prædicándi
et catechúmenos edocéndi
summa cum laude implé-
vit, atque illas vere mirán-
das conscripsit catechéses,
quibus totam ecclesiásti-
cam doctrínam dilúcide et
copióse compléxus, singula
religiónis dógmata contra
fidei hostes sólide propu-
gnávit. Ita vero in his enu-
cleáte et distíncte dissérui-
t, ut non solum jam exórtas
háereses, sed futúras étiam
quasi præságiens evérte-
rit, quemádmódum præsti-
tit asseréndó Córporis et
Sánguinis Christi reálem

præséntiam in mirábili Eu-
charístiæ sacraménto. Vita
autem functo sancto Máxi-
mo, a provinciæ episcopis
in illius locum sufféctus
est.

R. Invéni David servum
meum, óleo sancto meo
unxi eum: * Manus enim
mea auxiliábitur ei. **V.** Ni-
hil proficiet inimicus in eo,
et fílius iniquitátis non no-
cébit ei. Manus.

Lectio v.

In episcopátu injúrias mul-
tas et calamitátes, non se-
cus ac beátus Athanásius,
cui coævus erat, ab Arianó-
rum factiónibus fídei causa
perpéssus fuit. Hi enim æ-
gre feréntes Cyrillum vehe-
ménter hærésibus obsiste-
re, ipsum calúmniis aggre-
diúntur, et in conciliábulo
depósitum e sua sede de-
túrbant. Quorum furóri ut
se subtráheret, Tarsum Ci-
líciæ aufúgit, et quoad vixit
Constántius, exsílíi rigó-
rem pértulit. Post illius
mortem, Juliáno Apóstata
ad impérium evécto, Hie-
rosólymam redíre pótuit,
ubi ardénti zelo gregi suo
ab erróribus et a vítiis re-
vocándo óperam navávit.
Sed íterum, Valénte impe-
ratóre, exsuláre coáctus
est, donec, réddita Ecclé-
siæ pace per Theodósium

Magnum, et Arianórum
crudelitáte audaciáque re-
préssa, ab eódem impera-
tóre tamquam fortíssimus
Christi athléta honóribus
suscéptus suæ sedi resti-
tútus fuit. Quam strénue
et sancte sublímis officii
sui múnia impléverit, lucu-
lénter appáret ex florénti
tunc témporis Hierosolymi-
tánæ ecclésiæ statu, quem
sanctus Basilius loca san-
cta veneratúrus, ibi ali-
quámdiu commorátus, de-
scríbit.

R. Pósuí adjutórium su-
per poténtem, et exaltávi
eléctum de plebe mea: *
Manus enim mea auxiliábi-
tur ei. **V.** Invéni David
servum meum, óleo sancto
meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Venerándi hujus præsulis
sanctitátem cœlestibus
signis a Deo fuisse illu-
strátam, memóriæ trádi-
tum accépimus. Inter hæc
recensétur præclára crucis,
solis rádiis fulgentiórís, ap-
parítio, quæ episcopátus
ejus inítia decorávit. Hu-
júsmodi prodígii éthnici et
christiáni testes oculáres
fuérunt cum ipso Cyrillo,
qui grátiis primum in Ec-
clésia Deo rédditis, illud
per epístolam Constántio
imperatorí narrávit. Nec

minus admiratione dignum, quod Judæis templum a Tito eversum restaurare ex impio imperatoris Juliáni jussu conantibus, evenit. Vehementi enim terræmotu oborto, et ingentibus flammarum globis e terra erumpentibus, omnia opera ignis consumpsit, ita ut Judæi et Juliānus deterriti, ab incēpto destiterint; prout scilicet indubitanter futurum Cyrillus prædixerat. Qui demum paulo ante obitum Concilio œcumenico Constantinopolitano interfuit, in quo Macedonii hæresis, et iterum Ariana condemnata est. Ac Jerúsalem inde reversus, fere septuagenarius, trigésimo quinto sui episcopatus anno sancto fine quievit. Ejus Officium ac Missam Leo decimus tertius Pontifex Maximus ab universa Ecclesia celebrari mandavit.

R. Iste est qui. [84]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. c.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum persequantur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia sancti Athanasii Episcopi.

In Apologia de fuga sua, ante med.

In lege præceptum erat ut constituerentur civitates refugiorum, ut qui quomodocumque ad necem quaererentur, servari possent. In consummatione porro sæculorum cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Moysi antea locutum fuerat, rursus hoc præceptum dedit: Cum vos, inquit, persecuti fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Pauloque post subjicit: Cum videritis illam abominationem desolationis, quæ dicta est per Daniëlem prophetam, consistentem in loco sancto (qui legit, intelligat), tunc qui in Judæa sunt fugiant ad montes: et qui in tecto est, ne descendat tollere aliquid de domo sua: et qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam.

R. Amavit eum Dñs, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dñs lorica fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio viii.

Hæc cum scirent sancti, ejusmodi tenuerunt

suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dóminus, éadem quoque ante suum in carne adventum locútus est in sanctis: et hoc institútum hómines ad perfectiόνem ducit. Nam quod Deus jússet, id omníno faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indígnum putávit, cum quærerétur, quem ádmodum et nos, abscondere se; et cum persecutió-nem paterétur, fúgere, et insídias declináre: cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum tradidit insidiántibus.

R. In médio Ecclésiæ apérui os ejus, * Et implévit eum Dóminus spírítu sapiéntiæ et intelléctus.

V. Jucunditátem et exsultatió-nem thesaurizávit super eum. Et. Glória. Et.

Lectio ix. de Homil. et comm. Feriæ in Quadrag.; alias

Lectio ix.

At vero sancti hómines cum hanc quoque for-

mam a Salvatóre didicissent, (ab ipso enim et ántea et semper omnes docebantur) advérsus persecutóres ut legítimè certarent, fugiebant, et ab illis quæsíti se abscondébant. Cum enim præstitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorarent, nolébant insidiántibus se témere trádere: sed contra, cum scirent quod scriptum est, in má-nibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre et vivificáre, pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis et péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, et in spelúncis et cavérnis terræ laténtes, quoad vel definitum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum definierat, Deus cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuisset.

Te Deum laudámus. 19.

Vesp. de sequ. cõmem. Feriæ tantum.

Vestivit eum stola byssina, et collo

torquem auream circump... Gen. 41.42.

Ite ad Joseph: et quidquid ipse

vobis dixerit, facite. Genes. 41.55.

Die 19. Martii.

S. JOSEPH SPONSI B. M. V. CONFESSORIS.

Duplex 1. classis.

Si hoc Festum occurrerit in Dominica Passionis, transferendum erit in Feriam secundam immediate sequentem; et quoties inciderit in Majorem Hebdomadam, reponendum erit in Feria quarta post Dominicam in Albis, tamquam in sede propria.

In I. Vesperis.

Antiph. 1.

Jacob autem genuit Joseph, virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus.

Ps. ut in I. Vesp. de Coñuni
Apost. [1]

2. Missus est Angelus Gábríel a Deo ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: et nomen Vírginis María.

3. Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, in-venta est in útero habens de Spíritu sancto.

4. Joseph vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttre eam.

5. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens: Joseph fili David, noli timére accípere Mariám cónjugem tuam; quod enim in ea na-

tum est, de Spíritu sancto est: páriet autem filium, et vocábis nomen ejus Jesum.

Capitulum. Prov. 28. et 27.

Vir fidélis multum laudábitur. Et qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus.

Te, Joseph, célebrent
ágmina cœlitum,
Te cuncti résonent christí-
adum chori,
Qui clarus méritis, junctus
es ínclytæ

Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gér-
mine cónjugem
Admírans, dúbio tängeris
ánxius,
Afflátu súperi Fláminis An-
gelus

Concéptum púerũ docet.

Tu natum Dóminum strin-
gis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu sé-
queris plagas;
Amíssum Sólymis quæris,
et ínvenis,

Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos
mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos gló-
ria súscipit:

Tu vivens, Súperis par, frú-
eris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, suñña Trias, parce
precántibus,
Da Joseph méritis sídera
scándere:

Ut tandem líceat nos tibi
pérpetim
Gratum prómere cánti-
cum. Amen.

Y. Constituit eum dómi-
num domus suæ. **R.** Et
príncipem omnis posses-
siónis suæ.

Ad Magnif. Ant. Exsúr-
gens Joseph a somno, fe-
cit sicut præcépit ei Ange-
lus Dómini, et accépit cón-
jugem suam.

Oratio ut ad Laud. 549.

In Quadrag. fit comm. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Dei Fí-
lium, qui putári dignátus
est fílius Joseph, * Veníte
adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Cœlitum Joseph decus,
atque nostræ
Certa spes vitæ, columén-
que mundi,
Quas tibi læti cānimus, be-
nignus
Súscipe laudes.

Te sator rerum státuit
pudicæ
Vírginis sponsum, voluít-
que Verbi

Te patrem dici, dedit et
minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábu-
lo jacéntem,
Quem chorus Vatum céci-
nit futúrum,
Aspicias gaudens, humilís-
que natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Domi-
nátor orbis,
Cujus ad nutum tremit in-
ferórum
Turba, cui pronus famulá-
tur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi
perénis,
Quæ tibi præbens súperos
honóres,
Det tuis nobis méritis
beátæ

Gáudia vitæ. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Ascéndit Joseph a
Galilæa de civitaté Náza-
reth in Judæam, in civitatē
David, quæ vocátur
Béthlehem, ut profiterétur
cum Mariá.

Ps. trium Noct. de Communi
Conf. non Pont. [102]

Ant. Venérunt pastóres
festinántes: et invenérunt
Mariám, et Joseph, et in-
fántem pósito in præsé-
pio.

Ant. Ecce Angelus Dó-
mini appáruit in somnis

Joseph, dicens: Surge, et accipe puerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum.

V. Constituit eum dominum domus suæ. **R.** Et principem omnis possessionis suæ.

De libro Génesis.

Lectio ii. Cap. 39.

Joseph igitur ductus est in Ægyptum, emitque eum Putiphar eunuchus Pharaonis, princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitarum, a quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, et erat vir in cunctis prospere agens: habitavitque in domo domini sui, qui optime noverat Dominum esse cum eo, et omnia quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph gratiam coram domino suo, et ministrabat ei, a quo præpositus omnibus gubernabat creditam sibi domum, et universa quæ ei tradita fuerant: benedixitque Dominus domui Ægyptii propter Joseph.

R. Fuit Dominus cum Joseph, et dedit ei gratiam in conspectu principis carceris: * Qui tradidit in manu illius universos vinctos. **V.** Quidquid fiebat, sub ipso erat: Dominus enim

erat cum illo, et omnia opera ejus dirigebat. Qui.

Lectio ii. Cap. 41. e.

Placuit Pharaoni consilium Joseph, et cunctis ministris ejus: locutusque est ad eos: Num invenire poterimus talem virum, qui spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit tibi Deus omnia quæ locutus es, numquid sapientiorum et consimilem tui invenire poterō? Tu eris super domum meam, et ad tui oris imperium cunctus populus obediet: uno tantum regni solio te præcedam.

R. Esuriēte terra Ægypti clamavit populus ad regem, alimenta petens. Quibus ille respondit: * Ite ad Joseph, et quidquid vobis dixerit, facite. **V.** Crescebat quotidie fames in omni terra, aperuitque Joseph universa horrea, et vendebat Ægyptiis. Ite.

Lectio iii.

Dixitque rursus Pharaon ad Joseph: Ecce, constitui te super universam terram Ægypti. Tulitque annulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus, vestivitque eum stola byssina, et collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super

currum suum secúndum, clamánte præcone, ut omnes coram eo genuflécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti. Dixit quoque rex ad Joseph: Ego sum Phá-rao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægýpti.

R. Fecit me Dóminus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus: nolíte pavére: * Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægýptum.

Y. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, et comedétis medúllam terræ. Pro salúte. Glória Patri. Pro salúte.

In II. Nocturno.

Ant. Consúrgens Joseph, accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum: et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Ant. Defúnto Heróde, Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens: Surge, et accipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israël: defúnti sunt enim qui quærébant ánimam púeri.

Ant. Accépit Joseph púerum et matrem ejus, et venit in terram Israël.

Y. Magna est glória ejus in salutári tuo. **R.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Homilia 2. super Missus est, prope finem.

Lectio iv.

Quis et qualis homo fúerit beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, méruit honorári ádeo, ut pater Dei et dictus et créditus sit: cónjice et ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbitas interpretári. Simul et mémento magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Ægýpto, et scito ipsíus istum non solum vocábulum fuisse sortítum, sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

R. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitaté Názareth in Judæam, in civitatem David, quæ vocátur Béth-lehem: * Eo quod esset de domo et familia David. **Y.** Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. Eo quod.

Lectio v.

Siquidem ille Joseph, fráterna ex invídia vëndi-

tus, et ductus in Ægyptum, Christi venditiōnem præfigurávit: iste Joseph, Herodiánam invidiam fugiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille dómīno suo fidem servans, dómīnæ nóluit cōmiscéri: iste dómīnam suam Dómini sui matrem, vírginem agnóscens, et ipse cōtinens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum: isti datum est cōnscium fieri atque partícipem cōeléstium sacramentórum.

R. Surge, et áccipe puerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi usque dum dicam tibi. **V.** Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægypto vocávi Fílium meum. Et esto.

Lectio vi.

Ille fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste panem vivum e cœlo servándum accépit tam sibi quam toti mundo. Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus, et prudens, quem constituit Dóminussuæ matris solátium, suæ carnis nutritium, solum dénique

in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum.

R. Cum indúcerent puerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, * Accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum. **V.** Et erat pater ejus et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo. Accépit. **Glória.** Accépit.

In III. Nocturno.

Ant. Aúdiens Joseph quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Ant. Admónitus in somnis, Joseph secéssit in partes Galilææ: et véniens habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazaræus vocábitur.

Ant. Erat pater Jesu et mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon.

V. Justus germinábit sicut lílium. **R.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1. c.

Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph ántequam convenírent, inuenta est in útero habens

de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 1. Comm. in' c. 1. Matth.

Quare non de simplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generationem Joseph, orígo Mariæ monstrarétur: secundo, ne lapidarétur a Judæis ut adultera: tertio, ut in Ægýptum fúgiens haberet solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit: Ut partus, inquiring, ejus celarétur diabolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

R. Dicit Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? * Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. **V.** Et ait ad illos: Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse? Ecce.

Lectio viii.

Antequam convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álío inventa est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritali futúre uxóris ómnia nóverat. Quod autem

dícitur, Antequam convenírent; non séquitur ut postea convénerint: sed Scriptúra quod factum non sit, osténdit.

R. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth: * Et erat súbditus illis. **V.** Proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum et hómines. Et. **Glória.** Et.

In Quadrag. ix. Lectio de Homilia Feriæ; alias

Lectio ix.

Joseph autem, vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttre eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur: et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónsocios críminum obnoxios esse peccáti: quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Mariæ est, quod Joseph sciens illius castitátem, et admirans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Ibant paréntes Jesu * per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ.

Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Cum redirent, * remansit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognoverunt parentes ejus.

3. Non inveniētes * Jesum, regressi sunt in Jerúsalem requirētes eum; et post trídium invenērunt illum in templo sedētem in medio doctōrum, audiētem et interrogātem eos.

4. Dixit mater ejus * ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus, et ego dolētes quārebāmus te.

5. Descēdit Jesus * cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

Capitulum. Prov. 28. et 27.

Vir fidélis multum laudábitur. Et qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus.

Iste, quem læti cólimus
fidéles,
Cujus excélsos cánimus
triúmphos,
Hac die Joseph méruit
perénis
Gáudia vitæ.

O nimis felix, nimis o
beátus,
Cujus extrémam vígiles ad
horam
Christus et Virgo simul
astitērunt
Ore seréno.

Hinc stygis victor, lá-
queo solútus
Carnis, ad sedes plácido
sopóre

Migrat ætérnas, rutilisque
cingit

Témpora sertis.

Ergo regnātem flagité-
mus omnes,
Adsit ut nobis, veniámque
nostris

Obtinens culpis, tríbuat su-
pérnæ

Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint
honóres,

Trine, qui regnas, Deus,
et corónas

Aúreas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum. Amen.

V. Os justi meditábitur
sapiéntiam. **R.** Et lingua
ejus loquétur júdicium.

Ad Bened. Ant. Ipse Je-
sus erat incípiens quasi an-
nórum trigínta, ut putabá-
tur fílius Joseph.

Oratio.

Santíssimæ Genitricis
tuæ Sponsi, quæsumus
Dómine, méritis adjuvé-
mur: ut, quod possibílitas
nostra non óbtinet, ejus
nobis intercessióne doné-
tur: Qui vivis et regnas.

In Quadrag. commemor. Feriæ.

Ad Tertiam.

Capit. Vir fidélis multum.
ut supra.

R. br. Constituit eum *
Dóminum domus suæ. Con-
stituit. **V.** Et principem om-
nis possessionis suæ. Dó-
minum. **Glória.** Constituit.

V. Magna est glória ejus
in salutári tuo. **R.** Glóriam
et magnum decórem impó-
nes super eum.

Tempore Paschali

R. br. Constituit eum dó-
minum domus suæ, * Alle-
lúja, allelúja. Constituit.
V. Et principem omnis
possessionis suæ. Allelúja,
allelúja. **Glória Patri.** Con-
stituit.

V. Magna est glória ejus
in salutári tuo, allelúja.
R. Glóriam et magnum
decórem impónes super
eum, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 45.

Diléctus Deo et homíni-
bus, cujus memória in
benedictióne est. In fide et
lenitáte ipsíus sanctum fe-
cit illum, et elégit eum ex
omni carne.

R. br. Magna est glória
ejus * In salutári tuo. Ma-
gna. **V.** Glóriam et ma-
gnum decórem impónes su-
per eum. In. **Glória Patri.**
Magna.

V. Justus germinábit sicut
lílíum. **R.** Et florébit in æ-
térnum ante Dóminum.

Tempore Paschali.

R. br. Magna est glória
ejus in salutári tuo, * Alle-
lúja, allel. Magna. **V.** Gló-
riam et magnum decórem
impónes super eum. Alle-
lúja, allelúja. **Glória Patri.**
Magna.

V. Justus germinábit sicut
lílíum, allelúja. **R.** Et flo-
rébit in ætérnum ante Dó-
minum, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Sap. 10. b.

Prófugum justum dedú-
xit Sapiéntia per vias
rectas, et osténdit illi re-
gnum Dei, et dedit illi sci-
éntiam sanctórum: hone-
stávit illum in labóribus,
et complévit labóres illíus.

R. br. Justus germinábit *
Sicut lílíum. Justus. **V.** Et
florébit in ætérnum ante
Dóminum. Sicut. **Glória**
Patri. Justus.

V. Plantátus in domo Dó-
mini. **R.** In átriis domus
Dei nostri.

Tempore Paschali.

R. br. Justus germinábit
sicut lílíum, * Allelúja, al-
lelúja. Justus. **V.** Et floré-
bit in ætérnum ante Dó-
minum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Justus.

V. Plantátus in domo Dó-
mini, allelúja. **R.** In átriis
domus Dei nostri, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. 548. Ps., Capit. et Hymn. ut in I. Vesp. 543.

V. Glória et divítia in domo ejus. **R.** Et justítia ejus manet in sâculum sâculi.

Ad Magnif. Ant. Ecce fidélis servus et prudens, quem constitúit Dóminus super famíliam suam.

In Quadrag. commem. Feriæ.

Die 21. Martii.

S. Benedicti Abbatis.

Duplex majus.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [101], præter sequ.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Benedicti Abbátis coméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

In Quadrag. commem. Feriæ.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

Laudémus viros glorióſos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sâculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et pru-

déntia sua præditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præſénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíſſima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam: * Intra in gáudium Dómini tui. **V.** Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdiū habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatió nibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in laúdibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **V.** Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iii.

Sed illi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona, hæreditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum: et filii eorum propter illos usque in æternum manent: semen eorum et gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

R. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero sanctorum. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Et inventus. **Gloria Patri.** Et inventus.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Benedictus, Nursiæ nobili genere ortus, Romæ liberalibus disciplinis eruditus, ut totum se Jesu Christo daret, ad eum locum, qui Sublatus dicitur, in altissimam speluncam penetravit; in qua sic per triennium delituit, ut unus id sciret Ro-

manus monachus, quo ad vitæ necessitatem ministro utebatur. Dum igitur ei quodam die ardentes ad libidinem faces a diabolo subjicerentur, se in vepribus tamdiu volutavit, dum lacerato corpore, voluptatis sensus dolore opprimeretur. Sed jam erumpente ex illis latebris fama ejus sanctitatis, quidam monachi se illi instituendos tradiderunt: quorum vivendi licentia cum ejus objurgationes ferre non posset, venenum in potione ei dare constituunt. Verum poculum ei præbentibus, crucis signo vas confrégit, ac relicto monasterio in solitudinem se recepit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

Sed cum multi ad eum quotidie discipuli convenirent, duodecim monasteria ædificavit, eaque sanctissimis legibus communivit. Postea Cassinum migravit, ubi simulacrum Apollinis, qui adhuc ibi

colebátur, commínuit, aram evértit, et lucos succéndit: ibíque sancti Martíni sacél-lum et sancti Joánnis ædí-culam extrúxit: oppidános autem et íncolas christiánis præcéptis ímbuit. Quare augebátur in dies magis di-vína grátia Benedíctus, ut étiam prophético spírítu ventúra prædiceret. Quod ubi accépit Tótila Gothó-rum rex, exploratúrus an res ita esset, spathárium suum régio ornátu et comi-tátu præmíttit, qui se re-gem simuláret. Quem ut ille vidit: Depóne, inquit, fili, depóne quod geris: nam tuum non est. Tótilæ vero prædixit advéntum ejus in Urbem, maris transmissió-nem, et post novem annos mortem.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gló-riæ índuit eum: * Et ad por-tas paradísi coronávit eum.

V. Índuit eum Dóminus lo-rícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Qui áliquot ménsibus án-tequam e vita migráret, præmónuit discípulos quo die esset moritúrus: ac se-púlchrum, in quo suum cor-pus condi vellet, sex dié-bus ántequam eo inferré-tur, aperíri jussit: sextóque die deférri vóluit in ecclé-siam: ubi, sumpta Eucharí-stia, sublátis in cœlum ócu-lis orans, inter manus disci-pulórum efflávít ánimam: quam duo mónachi eúntem in cœlum vidérunt, pállío ornátam pretiosíssimo, cir-cum eam fulgéntibus lam-pádibus, et claríssima et gravíssima spécie virum stantem supra caput ipsíus dicéntem audiérunt: Hæc est via, qua diléctus Dó-mini Benedíctus in cœlum ascéndit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homília in Evang. Ecce nos reliquimus. de Communi Abbat. 1. loco. [118]

In Quadrag. Lectio ix. de Ho-milia et commem. Feriæ in Lau-dibus et II. Vesperis.

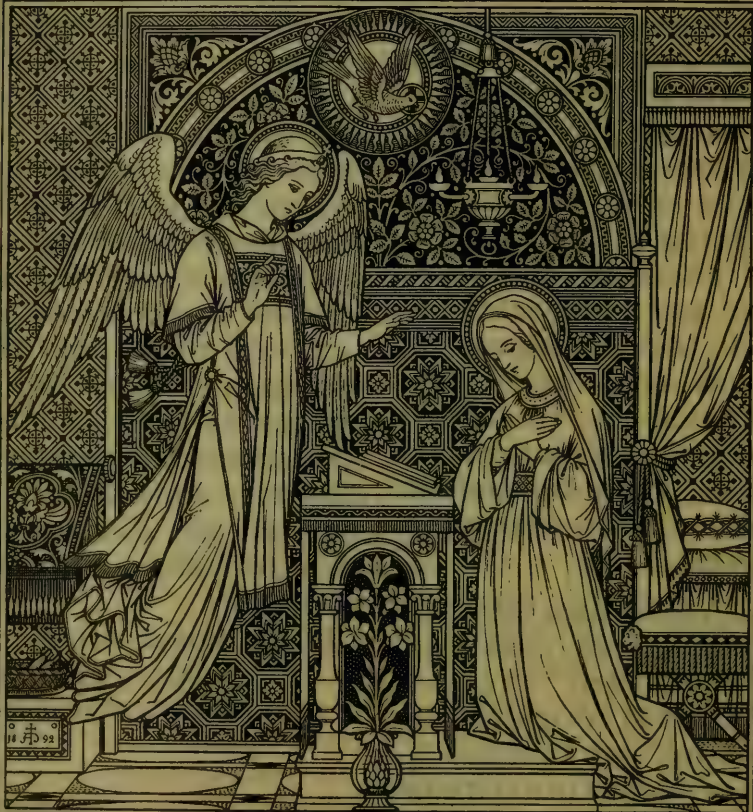

Solve calceamentum de pedibus tuis: locus

enim, in quo stas, terra sancta est. Ez. 3, 5.

Porta haec clausa erit: non aperietur.

et vir non transibit per eam. Ez. 44, 2.

Die 25. Martii.

IN ANNUNTIATIONE B. M. V.

Duplex 1. classis.

Si hoc Festum venerit Feria VI. in Parasceve vel Sabbato Sancto, transferendum erit in Feriam II. post Dominicam in Albis tamquam in sedem propriam, integra cum solemnitatem ac feriatione et sine octava, servato tamen ritu Paschali. Si vero occurrerit in Dominica Passionis transferatur in feriam II. immediate sequentem: quod si incidat in Hebdomadam Majorem vel Paschalem, ad enuntiatam Feriam II. post Dominicam in Albis amandetur, ac non nisi Festo primario ejusdem ritus occurrente valeat impediri, quo in casu in sequentem diem similiter non impeditam transferatur.

In I. Vesperis.

Ant. de Laudibus. 560. Ps. et alia hic non propria ut in Festis B. M. V. [183]

Capitulum. Isai. 7. c.

Ecce virgo concipiet et pariet filium, et vocabitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et eligere bonum.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,

Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpís solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spíritui sancto,
Tribushonor unus. Amen.

℣. Ave María, grátia plena. ℞. Dóminus tecum.

Ad Magnif. Ant. Spíritus sanctus in te descéndet María, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Mariæ Virginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem

Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dñm.

In Quadrag. commemor. Feriæ.

Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum.

Invit. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

In I. Nocturno.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. Cap. 7. b.

Et adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsu supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminu. Et dixit: Audíte ergo domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípíet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et eligere bonum.

R. Missus est Gábriel Angelus ad Mariám Virginem desponsátam Joseph, nuntiáns ei verbum: et expávésceat Virgo de lúmine. Ne

tímeas Mariá: invenísti grátiam apud Dóminu: *

Ecce concípíes et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. **V.** Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábít in domo Jacob in ætérnu. Ecce concípíes.

Lectio ii. Cap. 11.

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiészcet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dómini: non secúndu visiónem oculórum judicábit, neque secúndu auditu aúrium árguet: sed judicábit in justítia paúperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpiu. Et erit justítia cingulum lumbórum ejus: et fides cinctórium renu ejus.

R. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctu, vocábitur Fílius Dei. **V.** Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco?

Et respóndens Angelus dixit ei. Spíritus.

Lectio iii. Cap. 35.

Lætábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exsultábit lætabúnda et laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli, et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et gènu debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

R. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmissum est: concípies et páries Deum páriter et hómínem: *** Ut benedícta dicáris inter omnes mulieres. V.** Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris mater semper intácta.

Ut benedícta. Glória Patri. Ut benedícta.

In II. Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. II. de Nativ. Domini.

Lectio iv.

Deus omnípotens et clemens, cujus nátúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est; statim ut nos diabólica malignitas venéno suæ mortificávit invidiæ, prædestináta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia, inter ipsa mundi primórdia præsignávit; denúntians serpénti, futúrum semen mulieris, quod nóxii cápitis elatió-nem sua virtúte contéreret, Christum scilicet in carne ventúrum; Deum homínem-que signans, qui natus ex Vírgine, violatórem humanæ propáginis incorrupta nativitate damnáret.

R. Ecce virgo concípíet, et páriet fílium, dicit Dóminus: *** Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. V.** Super sólum David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et.

Lectio v.

Nam quia gloriabátur diabó-lus, hómínem sua fraude decéptum divínis caruísse munéribus, et im-

mortalitátis dote nudátum, duram mortis subiísse senténtiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatoris consórtio invenísse solátium; Deum quoque justæ séveritátis exigénte ratióne, erga hóminem, quem in tanto honóre condíderat, antiquam mutásse senténtiam: opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, ut incoñmutábilis Deus (cujus volúntas non potest sua benignitáte privári) primam pietátis suæ dispositiõem sacraménto occultióre compléret: et homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam, contra Dei propósitum non períret.

R. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cingulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus. **V.** Et requiescet super eum spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis. Et erit.

Lectio vi.

Adveniéntibus ergo temporibus, dilectíssimi, quæ redemptióri hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster, de coelésti sede descéndens, et a Patérna glória non recé-

dens, novo órđine, nova nativitaté generátus: novo órđine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris: incomprehensíbilis, voluit comprehénderi: ante témpora manens, esse cœpit ex témpore: universitátis Dóminus, servílem formam obumbráta majestátis suæ dignitaté suscepit: impassíbilis Deus, non dedignátus est homo esse passíbilis: et immortalis, mortis légibus subjacére.

R. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te laudibus éfferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non pótuerant, tuo grémio contulísti. **V.** Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. **Glória Patri.** Quia.

In III. Nocturno.

Antiphona ix. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ, et concépit de Spíritu sancto.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

**Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.**

Lib. 2. in Lucam.

Latent quidem divina mysteria, nec facile, juxta propheticum dictum, quisquam hominum potest scire consilium Dei. Sed tamen ex ceteris factis, atque præceptis Domini Salvatoris possumus intelligere, et hoc propensioris fuisse consilii, quod ea potissimum electa est ut Dominum pareret, quæ erat desponsata viro. Cur autem non antequam desponsaretur, implata est? Fortasse ne diceretur quod conciperat ex adultério.

R. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem. **V.** Beátam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viii.

Et ingressus ad eam Angelus. Disce virginem moribus, disce virginem verecundia, disce oraculo, disce mysterio. Trepidare virginum est, et ad omnes viri ingressus pavere, omnes viri affatus vereri. Di-

scant mulieres propositum pudoris imitari. Sola in penetrabilibus, quam nemo virorum viderit, solus Angelus repérent: sola sine comite, sola sine teste, ne quo degénere depravaretur affatu, ab Angelo salutatur.

R. Gaude Maria Virgo, cunctas hæreses sola interemisti, quæ Gabriélis Archangeli dictis credidisti: * Dum Virgo Deum et hominem genuisti, et post partum Virgo inviolata permansisti. **V.** Beata es quæ credidisti: quia perfecta sunt ea, quæ dicta sunt tibi a Domino. Dum. **Gloria Patri.** Dum.

In Quadrages. Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laudibus; alias

Lectio ix.

Tanti namque mandati mysterium non hominis fuit, sed Angeli ore promendum. Hódie primum auditur: Spiritus sanctus supervéniet in te. Et auditur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancilla Domini: contingat mihi secundum verbum tuum. Vide humilitatem, vide devotionem. Ancillam se dicit Domini, quæ mater eligitur: nec repentino exaltata promisso est. **Te Deum.** 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Missus est * Gá-briel Angelus ad Mariám Virginem desponsátam Joseph.

Psalm. Dóminus regnávít. cum reliquis. 20.

2. Ave Mariá, * grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

3. Ne tímeas Mariá: * invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies et páries fílium.

4. Dabit ei Dóminus * sedem David patris ejus, et regnábít in ætérnum.

5. Ecce ancílla Dómini: * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum. Isaíæ 7. c.

Ecce virgo concípíet et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmá-nuel. Butýrum et mel cóm-edet, ut sciat reprobaré malum, et eligere bonum.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánuá,
Et aula lucis fúlgida:
Vitám datam per Virgíne
Gentes redémptæ plaúдите.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgíne,
Cum Patre, et almo Spírítu
In sempitérna sácula.

Amen.

Y. Ave Mariá, grátia plena. **R.** Dóminus tecum.

Ad Bened. Ant. Quómodo fiet istud Angele Dei, quóniam virum non cognóscó? Audi Mariá Virgo: Spírítus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Mariæ Virgínis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dñm.

In Quadrag. commém. Feriæ.

Ad Primam.

In **R.** br. **Y.** Qui natus es de Mariá Virgíne.

Ad Tertiam.

Cap. Ecce virgo. ut supra.

R. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. **Y.** Inténde, prospere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in medio ejus, non commovébitur.

Tempore Paschali.

R. br. Spécie tua et pulchritudine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie. **V.** Intende, prospere procéde, et regna. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Spécie.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo, allelúja. **R.** Deus in medio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. **Lucæ 1. d.**

Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: et regnabit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. **V.** Deus in medio ejus, non commovébitur. Deus. **Glória Patri.** Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitare facit eam.

Tempore Paschali.

R. br. Adjuvabit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvabit. **V.** Deus in medio ejus, non commovébitur. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja. **R.** In tabernáculo suo habitare facit eam, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. **Isaïæ 11.**

Egrediétur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascéndet. Et requiescet super eum Spíritus Dómini.

R. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. **V.** In tabernáculo suo habitare facit eam. Et. **Glória Patri.** Elégit.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali.

R. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allelúja. Elégit. **V.** In tabernáculo suo habitare facit eam. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Elégit.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia dicuntur ut in I. Vesp.

Ad Magnif. Ant. Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens: Ave grátia plena, Dóminus tecum: benedicta tu in mulieribus.

In Quadrag. commem. Feriæ.

Die 27. Martii.

S. Joannis Damasceni
Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [101] præt. sequ. (m. t. v.)

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui ad cultum sacrárum imáginum adseréndum, beátum Joánnem cœlésti doctrína et admirábili spíritus fortitúdine imbuísti: concéde nobis ejus intercessióne et exémplo; ut quorum cólimus imáginés, virtútes imitémur et patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

In Quadr. com. Feriæ occur.

In I. Noct. Lect. Sapientiam. de Communi Doct. [95]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes a pátrio loco Damascénus dictus, nóbili génere natus, humanís divinísque litteris a Cosma mónacho Constantinópolis fuit excúltus; cumque ea tempestáte Imperátor Leo Isaúricus nefário bello sacrárum Imá-

ginum cultum insectarétur, Joánnes hortátu Gregórii tértii Románi Pontíficis, et sermóne et scriptis sanctitátem illíus cultus sédulo propugnávit. Quo facto tantam Leónis advérsus se invídiam concitávit, ut hic confictis litteris ipsum tamquam prodítórem accusárit apud Damásci Calípham, qui Joánnem consiliário et adminístro utebátur. Crédulus fraudi Princeps Joánni nequídquam calúmniam ejuránti præcídí dexteram jussit. Verum innocéntiæ vindex ádfuit cliénti suo sanctíssima Virgo, cujus opem précibus eníxe imploráverat, ejúsque beneficio trunca manus restitúta ita bráchio coáluit, ac si divísá numquam fuisset. Quo máxime miraculo permótus Joánnes, quod pridem ánimo concéperat, éxsequi státuit. Itaque ægre a Calípha impetráto secéssu, suas omnes facultátes in egénos distribuit, et servos libertáte donávit; tum sacra Palæstínæ loca peregrínus lustrávit, ac demum una cum Cosma institútore suo in Lauram sancti Sabbæ prope Hierosólymam concéssit, ibíque présbyter initiátus est.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-
bus tutávit illum: * Et de-
dit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas, et os-
téndit illi regnum Dei. Et
dedit.

Lectio v.

In religiósæ vitæ palæ-
stra præclarióra virtú-
tum exéempla mónachis
præbuit, demissiónis po-
tíssimum et obediéntiæ.
Abjectíssima quæque cœ-
nóbii múnia véluti sibi pró-
pria deposcébat ac sédulo
obíbat. Contéxtas a se spór-
tulas venditáre Damásci
jussus, in ea nímírum cí-
vitáte ubi olim summis ho-
nóribus perfúctus fúerat,
irrisiónes ac ludíbria vulgi
ávide captábat. Obedién-
tiam ádeo cóluit, ut non
modo ad quémlibet præsi-
dum nutum præsto esset;
sed ne causam quidem eó-
rum quæ præcipiebántur,
quamvis árdua essent et
insólita, quæréndam sibi
umquam putárit. Inter has
virtútum exercitatiónes, ca-
thólicum dogma de sanctá-
rum Imáginum cultu im-
pénse tuéri numquam dé-
stitit. Quare ut ante Leó-
nis Isaúrici, ita póstmó-
dum Constantíni Copróny-

mi advérsus se ódia vé-
xationésque provocávit; eo
vel magis quod libere ar-
rogántiam Imperatórum
retúnderet, qui fídei negó-
tia pertractáre, deque his
senténtiam arbitrátu suo
ferre audébant.

R. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum: stolam
glóriæ índuit eum, * Et
ad portas paradísi coro-
návit eum. **V.** Índuit eum
Dóminus lorícam fídei, et
ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Mirum sane est quam
multa tum ad fidem
tutándam, tum ad pietátem
fovéndam, et solúta et ad-
stricta númeris oratióne,
Joánnes elucubráverit, di-
gnus sane qui ab áltera
Nicæna Sýnodo amplíssi-
mis laúdibus celebrarétur,
et ob aúreum oratiónis flu-
men Chrysórrhoas appel-
larétur. Neque solum con-
tra Iconómachos orthodó-
xam fidem deféndit; sed
omnes ferme hæréticos,
præsértim Acéphalos, Mo-
nothelítas, Theopaschítas
strénue impugnávit: Ec-
clésiæ jura potestátémque
egrégie vindicávit: primá-
tum Príncipis Apostolórum
disertíssimis verbis assé-
ruit: ipsúmque ecclesiárum
cólumen, infráctam petram,

orbis terrarum magistrum et moderatorem sapius nominat. Universa autem ejus scripta non modo eruditione et doctrina præstant, sed etiam quemdam ingenuæ pietatis sensum præferunt, præcipue cum Genitricis Dei laudes prædicat, quam singulâri cultu et amore prosequébatur. Illud vero maxime in laudem Joannis cedit, quod primus universam theologiam recto ordine comprehenderit, et sancti Thomæ viam complanâverit ad sacram doctrinam tam præclara methodo tractandam. Tandem vir sanctissimus meritis plenus devexaque jam ætate, in pace Christi quievit anno circiter septingentesimo quinquagesimo quarto. Ejus Officium et Missam Leo decimus tertius Pontifex Maximus, addito Doctoris titulo, universæ Ecclesiæ concessit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 6.

In illo tempore: Factum est et in alio sabbato, ut intraret Jesus in synagogam, et doceret: et erat ibi

homo et manus ejus dextera erat arida. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysologi.

Serm. 32.

In hoc homine omnium hominum imago figuratur, in hoc geritur cura cunctorum, in hoc universorum sanitas diu expectata reparatur. Aruerat enim manus hominis magis stupore fidei, quam siccitate nervorum, et plus culpa conscientiae, quam debilitate carnali. Antiqua ista nimis erat, et quæ in ipso mundi principio contigerat ægritudo: nec arte hominis aut beneficio poterat hæc curari, quæ Dei fuerat indignatione contracta: tetigerat vetita, inconcessa præsumpserat, cum se ad arborem sciendi bonum malumque porrèxerat: auctore indigebat, non qui malagma imponeret; sed qui posset illatam relaxare sententiam, et ignoscendo resolvare quod religaverat indignando.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce

homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

Lectio viii.

In hoc hómine nostræ tantum géritur umbra sanitátis; perfécta autem salus nobis reservátur in Christo: quia tunc aríditas nostræ manus miseránda dissólvitur, cum cruóre perfúnditur Domínicæ passió- nis, cum in illo vitáli li- gno crucis exténditur, cum carpit fructuósam de do- lóre virtútem, cum totam árborem salútis amplécti- tur, cum clavis Dómini corpus affigitur, quo num- quam ad árborem concu- piscéntiæ et áridæ rédeat voluptátis. Et ait hómini habénti manum áridam: Surge in médium, profés- sor debilitátis própriæ, su- pérnæ pietátis exáctor, te- stis divínæ virtútis, Judái- cæ incredulitátis assértor, surge in médium, ut quos non compúngit virtus tanta signórum, quos non ópera tantæ salútis inclínant, vel debilitátis tantæ miseratio constríngat et mítiget.

R. In médio Ecclésiæ apé- ruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sa- piéntiæ et intelléctus. **V.** Ju-

cunditátem et exsultatió- nem thesaurizávit super eum. Et implévit. **Gloria Patri.** Et implévit.

Lectio ix. de Homilia et com- memor. Feriæ occurrentis in Laud. in Quadrag.; alias erit

Lectio ix.

Dixit hómini: Exténde manum tuam; et ex- téndit, et restitúta est ma- nus illíus. Exténde manum tuam: jussióne sólvitur, quæ fúerat jussióne convín- cta. Exténde manum tuam. Agnóvit pœna júdicem, opus Deum, indulgéntia pródidit conditórem. Oráte fratres, ut sola synagóga tali debilitáte fuscétur, nec sit in Ecclésia, cujus ma- num arefáciat cupiditas, cóntrahat avarítia, rapína debílitet, tenácitas ægró- tam constríngat; sed si ac- ciderit id ipsum, aúdiat Dóminum et cito eam in ópere pietátis exténdat, re- laxet et in misericórdia, in eleemósynis pórrigat. Sa- nári nescit, qui nescit paú- peri foenerári.

Te Deum laudámus. 19.

In II. Vesp. com. sequ. et Feriæ.

Die 28. Martii.

S. Joannis a Capistrano

Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [101] præter sequ. (m. t. v.)

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stollam glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui per beátum Joánnem fidéles tuos in virtúte sanctíssimi nóminis Jesu de crucis inimícis triumpháre fecísti: præsta, quæsumus; ut spirituálium hóstium ejus intercessióne superátis insídiis, coronam justítiæ a te accipere mereámur. Per eúndem Dóminum.

Et fit commemor. Feriæ occur.

In I. Noct. Lect. Beátus vir. de eódem Comm. 2. loco. [114]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Capistráni in Pelígnis ortus, et Perúsium studiórurum causa missus, in cristiánis et liberálibus disciplínis ádeo profécit, ut ob egrégiam juris sciéntiam áliquot civitatibus a Neápolis rege Ladisláo præféctus fúerit. Dum autem eárum rempúblicam sanctíssime gerens perturbátis rebus tranquillitátem revocáre studet, cápitur ipse et in víncula conjícitur: quibus mirábiliter

eréptus, Francísci Assisiénsis régulam inter Fratres Minóres profitétur. Ad divinárum litterárum stúdiu progressus, præceptórem nactus est sanctum Bernardínu Senénsi, cujus et virtútis exéempla, in cultu potíssimu sanctíssimi nóminis Jesu ac Deíparæ propagádo, egrégie est imitátus. Aquilánu episcopátu recusávit, et severióre disciplína atque scriptis, quæ plúrima édedit ad mores reformándos, máxime enituit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnu Dei. Et dedit.

Lectio v.

Prædicatióni verbi Dei sédulo incúmbens, Italiám fere univérsum lustrávit, quo in múnere et virtúte sermónis, et miraculórurum frequéntia innúmeras prope ánimas in viam salutis redúxit. Eum Martínus quintus ad extinguéndam Fraticellórurum sectam Inquisitórem instí-

tuit. A Nicoláo quinto contra Judæos et Saracénos generális Inquisitor in Itália constitútus, plúrimos ad Christi fidem convértit. In Oriénte multa óptime constituit, et in Concílio Florentino, ubi véluti sol quidam fulsit, Arménos Ecclésiæ cathólicæ restituit. Idem Póntifex, postulánte Friderico tértio imperatóre, illum Apostólicæ Sedis Núntium in Germániam legávit, ut hæréticos ad cathólicam fidem et principum ánimos ad concórdiam revocáret. In Germánia aliisque provinciis Dei glóriam sexennáli ministério mirífice auxit, Hussítis, Adamítis, Thaborítis, Hebræisque innúmeris doctrínæ veritáte ac miraculorum luce ad Ecclésiæ sinum tradúctis.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Cum Callístus tértius, ipso potíssimum deprecánte, cruce signátos mittere decrevísset, Joánnes per Pannóniam, aliásque

provincias volitávit, qua verbo, qua lítteris principum ánimos ita ad bellum accéndit, ut brevi millia Christianórum septuagínta conscripta sint. Ejus consílio et virtúte potíssimum Taurunénsis victória reláta est, centum ac vigínti Turcárum millibus partim cæsis, partim fugátis. Cujus victóriæ cum Romam nún-tius venísset octávo Idus Augústi, idem Callístus ejus diéi memóriæ solémnia Transfiguratiónis Christi Dómini perpétuo consecrávit. Letháli morbo ægrótum et Villácum delátum viri principes plures visitárunť: quos ipse ad tuéndam religiónem hortátus, ánimam Deo sancte réddidit anno salutis millésimo quadringentésimo quinquagésimo sexto. Ejus glóriam post mortem Deus multis miraculis confirmávit: quibus rite probátis, Alexánder octávus anno millésimo sexcentésimo nonagésimo Joánnem in Sanctorum número rétulit, ejúsque Offícium ac Missam Leo décimus tértius, áltero ab ejus canonizatióne sáculo, ad univérsam exténdit Ecclésiám.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 9.

In illo témpore: Convocá-tis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilía sancti Bonaven-túræ Epíscopi.

Expositio in Cap. 9. Lucæ.

póstoli ideo nomi-náti sunt, ut eórum commendarétur au-ctóritas. Apóstolus enim missus interpretátur; missi autem fúerant ad prædi-cándum, secúndum illud: Non misit me Christus bap-tizáre, sed evangelizáre. Fuérunt ad prædicándum missi, non rem parvam, sed magnam, scílicet re-gnum Dei, per quod potest intélligi doctrína veritátis, juxta illud: Auferétur a vobis regnum Dei, et dábi-tur genti faciénti fructus ejus. Potest étiam dici grá-tia Spíritus sancti, secún-dum illud: Non est regnum Dei esca et potus, sed ju-stítia, et pax, et gáudium in Spíritu sancto; et infra: Ecce regnum Dei intra vos est. Potest étiam dici gló-ria æténa, juxta illud: A-

men dico vobis, nisi quis renátus fúerit ex aqua et Spíritu sancto, non potest introíre in regnum Dei.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ó-mnium populórum. **V.** Ec-ce homo sine queréla, ve-rus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Omnibus his modis Apó-stoli sunt missi prædi-cáre regnum Dei, scílicet veram doctrínam, divínam grátiam, et æténam gló-riam. Et quia propter au-ctoritátem prædicatiónis concésserat potestátem cu-ratiónis, ideo subdit: Et sa-náre infirmos, scílicet mi-sit ad confirmatióem ve-ritátis prædicáre secúndum illud: Illi autem profécti, prædicavérunt ubique, Dó-mino cooperánte et ser-mónem confirmánte, se-quéntibus signis. Unde si-gnum missiόνis spirituális ad prædicándum est saná-tio audiéntium a morbis vi-tiórum.

R. Sint lumbi vestri præ-cincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et

vos símiles homínibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. **Glória Patri.** Et.

Lect. ix. de Homilia et comm. Feriæ occurr. in Laudibus.

Extra Quadragesimam

Lectio ix.

Tria autem sunt signa evidéntia, quibus probátur utrum prædicátor a Dómino sit missus ad Evangélium prædicándum. Primum est auctóritas mítentis, cújusmodi est Pontíficis, et máxime Pontíficis summi, qui est loco Petri, imo Jesu Christi: unde qui ab eo míttitur, a Christo míttitur. Secundum est zelus animárum in persóna quæ míttitur, quando scílicet principáliter quærit Dei honórem et animárum salútem. Tértium est fructificátio et conversio auditórum. Per primam sunt núntii Patris, per secundum Fílii, per tertium Spíritus sancti. De primo: Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii. De secúndo: Non enim nosmetípsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum. De tertio: Pósui vos ut eátis, et fructum

afferátis, et fructus vester máneat. Et qui sic míttitur, potest dícere illud: Spíritus Dómini super me, eo quod únxerit me.

Te Deum laudámus. 19.

Feria Sexta
post Dominicam Passionis.

Septem Dolorum B. M. V.

Duplex majus.

Quando Festum Septem Dolorum B. M. V. hac Feria celebrari nequit ob occursum alicujus Festi altioris ritus, aut æqualis sed primarii, vel potioris dignitatis, transferendum est in Sabbatúm immediate sequens, simili modo non impeditum. Quod si neque in dicto Sabbato celebrari poterit, eo anno omittatur.

Si ob aliquam causam omitendæ sunt **I. Vesp.**, Hymn. Stabat Mater. jungitur cum Sancta Mater. ad Matutinum.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 581.
Psalm. ut in Coena Domini ad Vesp. 302.

Hymnus.

Stabat Mater dolorósa
Juxta crucem lacrimósa,
Dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam geméntem,
Contristátam, et doléntem
Pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!

Quæ mœrébat, et dolébat,
Pia Mater dum vidébat
Nati pœnas ínclyti.

Quis est homo qui non
fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?

Quis non posset contri-
stári,
Christi Matrem contem-
plári
Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem na-
tum,
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.

Eja, Mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor meum
Inamándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam.
Amen.

¶ Ora pro nobis Virgo
dolorosíssima. R. Ut digni
efficiámur promissionibus
Christi.

Ad Magnif. Ant. Tuam
ipsíus ánimam (ait ad Ma-
ríam Símeon) pertransíbit
gládius.

Oratio ut ad Laud. 582.

Et fit commemoratio Feriæ.

Ant. Desidério desiderávi
hoc Pascha manducáre vo-
biscum, ántequam pátiar.

¶ Eripe me Dómine ab
hómine malo. R. A viro
íniquo éripe me.

Oratio.

E sto, quæsumus Dómine,
propítius plebi tuæ: ut,
quæ tibi non placent, re-
spuéntes, tuórum pótius
repleántur delectatióibus
mandatórum. Per Dñm.

Ad Completorium, et Horas
in fine Hymnorum dicitur

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invitat. Dolóres gloriósæ
recoléntes Vírginis, Dómi-
num pro nobis passum, *
Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Sancta Mater, istud agas,
Crucifíxi fige plagas
Cordi meo válide.

Tui nati vulneráti,
Tam dignáti pro me pati,
Pœnas mecum dívide.

Fac me tecum pie flere,
Crucifíxo condolére,
Donec ego víxero.

Juxta crucem tecum stare,
Et me tibi sociáre
In planctu desidéro.

Amen.

In I. Nocturno.

Antiph. Astitérunt reges
terræ, et príncipes conve-
nerunt in unum advérsus

Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dñm, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam téminos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in médio ventris mei.

Psalmus 12.

Usquequo Dómine obliuiscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdui ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimicus meus super me? * réspice, et exaúdi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimicus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fuero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in médio ventris mei.

V. Pósuit me desolátam.

R. Tota die mœróre confectam.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

Quis crédidit auditui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: Despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percúsum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

R. Diléctus meus cándidus, et rubicúndus, et totus desiderábilis: * Omnis enim figúra ejus amórem spirat, et ad redamándum próvocat caput inclinátum, manus expánsæ, pectus apértum. **V.** Piis, o Virgo, spe-

ctas eum óculis, contém-
plans in eo non tam vúlne-
rum livórem, quam mundi
salútem. Omnis enim.

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves er-
rávimus, unusquisque
in viam suam declinávit:
et pósuit Dóminus in eo
iniquitátem ómnium no-
strum. Oblátus est quia ipse
vóluit, et non apéruiť os
suum: sicut ovis ad occi-
sionem ducétur, et quasi
agnus coram tondénte se
obmutéscet, et non apériet
os suum. De angústia, et
de iudicio sublátus est: ge-
nerationem ejus quis enar-
rábit? quia abscíssus est
de terra vivéntium: propter
scelus pópuli mei percússi
eum. Et dabit ímpios pro
sepultúra, et dívitem pro
morte sua: eo quod iniqui-
tátem non fécerit, neque
dolus fúerit in ore ejus.

R. Manus ejus tornátiles,
clavórum cúspide terebrá-
tæ, * Humánæ salútis pré-
tio quasi hyacínthis refér-
tæ. **V.** Córnuá in mánibus
ejus: ibi abscondita est for-
titúdo ejus: sunt enim ma-
nus ejus. Humánæ salútis.

Lectio iii.

Et Dóminus vóluit con-
térere eum in infirmi-
táte: si posúerit pro pec-
cáto ánimam suam, vidébit

semen longævum, et volún-
tas Dómini in manu ejus
dirigétur. Pro eo quod la-
borávit ánimá ejus, vidébit
et saturábitur: in sciéntia
sua justificábit ipse justus
servus meus multos, et ini-
quitátes eórum ipse portá-
bit. Ideo dispértiam ei plú-
rimos: et fórtium dívidet
spólia, pro eo quod trádi-
dit in mortem ánimam su-
am, et cum scelerátis repu-
tátus est: et ipse peccáta
multórum tulit, et pro trans-
gressóribus rogávit.

R. Diligébat Jesus Jo-
ánnem, quóniam speciális
prærogatíva castitátis am-
plióri dilectione fécerat di-
gnum: * Quia virgo eléctus
ab ipso, virgo in ævum per-
mánsit. **V.** In cruce déni-
que moritúrus huic matrem
Vírginem vírgini commen-
dávit. Quia virgo. **G**lória
Patri. Quia virgo.

In II. Nocturno.

Ant. Inimíci mei dixerunt
mala mihi: Quando morié-
tur, et períbit nomen ejus?

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit
super egénium, et
paúperem: * in die
mala liberábit eum Dómi-
nus.

Dóminus consérvet eum,
et vivíficet eum, et beátum

fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti: * et con-

firmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sáculo, et usque in sáculum: * fiat, fiat.

Ant. Inimíci mei dixerunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Ant. Deus, vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam niam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsum me omnes cogitatióes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam añuntiávi tibi: * posuísti lácri-

mas meas in conspectu tuo,

Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum:

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quae reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Ant. Deus, vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrimas meas in conspectu tuo.

Ant. Filii hominum, dentes eorum arma et sagittae: et lingua eorum gladius acutus.

Psalmus 56.

Miserere mei Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec trans-eat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum: * Deum qui benefecit mihi.

Misit de caelo, et libera-

vit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam, * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagittae: * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super caelos Deus: * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: * et incidérunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, et psalmum dicam.

Exsurge gloria mea, exsurge psalterium et cithara: * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * et psalmum dicam tibi in Gentibus:

Quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super caelos Deus: * et super omnem terram gloria tua.

Ant. Filii hominum, dentes eorum arma et sagittae: et lingua eorum gladius acutus.

V. Fácies mea intúmuit a fletu. **R.** Et pálpebræ meæ caligavérunt.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Ex sermone de 12 stellis.

Lectio iv.

Martýrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa Domínicæ passiõnis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicétur; et tuam ipsíus ánimam (ad Mariám autem dicébat) pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit. Alióquin non nisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteáquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruiť latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nímrum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.

R. Ténebræ factæ sunt, cum crucifixíssent Jesum Judæi, et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid dereliquísti me? * Et inclináto cápite emísit spíritum. **V.** Quis tibi nunc sen-

sus, dum cernis tália, Virgo? Et inclináto.

Lectio v.

Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquam Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nímrum corpóreæ sensum passiõnis excésserit compassiõnis afféctus. An non tibi plusquam gládius fuit sermo ille, revéra pertránsiens ánimam, et pertíngens usque ad divisiõnem ánimæ et spíritus: Múlier, ecce filius tuus? O commutatiõnem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discipulus pro Magístro, filius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

R. Pássio Dómini, * Ipsam ejus matrem, carnáli orbitáte gráviter percússam, vehementíssime contristávit. **V.** Ferrum lánceæ militáris, latus quidem Salvatóris, ánimam vero transívit Vírginis matris. Ipsam ejus.

Lectio vi.

Non mirémini, fratres, quod María Martyr in

ánima fuísse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audivísse Paulum inter máxima Géntium crímina memorántem, quod sine affectióne fuísset. Longe id fuit a Mariæ viscéribus, longe sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscierat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat continuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifixum? Et vehementer. Alióquin quisnam tu frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Mariám compatiéntem, quam Mariæ filium patiéntem? Ille étiam mori corpore pótuit; ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud caritas, qua majórem nemo hábuit: fecit et hoc caritas, cui post illam similis áltera non fuit.

R. Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, et inhæréndo láteri tuo, ut sanguis tuus sánguinem meum tangat, et tergat: * Ut fons aquæ tuæ de scaturigine recti cordis, per venas boni óperis, in finem æternæ felicitátis exsiliat? **V.** Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Ut fons. **G**lória Patri. Ut fons.

In III. Nocturno.

Ant. Intendérunt arcum, rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratió-nem meam cum dé-precor: * a timóre in-ímici éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitú-dine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládi-um linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum, rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediebar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónem?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliuiónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam: * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Ant. Replévit me amaritudíne, inebriávit me absynthio.

Psalmus 108.

Deus laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnávérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsus me mala pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.

Constitue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, et mendícent: * et ejiciántur de habitatióibus suis.

Scrutétur fcenerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec

sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iniquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dñm semper, et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui detrahunt mihi apud Dñm: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu Dómine fecísti eam.

Maledícant illi, et tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris paúperis, * ut salvam fáceret a persecuéntibus ánimam meam.

Ant. Replévit me amaritudíne, inebriávit me absynthio.

Y. Deus vitam meam annuntiávi tibi. **R.** Posuísti

lágrimas meas in conspéctu tuo.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. e.

In illo témpore: Stabant iuxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 119. in Joannem.

Hæc nímrum est illa hora, de qua Jesus, aquam conversurus in vinum, díxerat matri: Quid mihi et tibi est múlter? Nondum venit hora mea. Hanc ítaque horam prædíxerat, quæ tunc nondum vénerat, in qua deberet agnóscere moritúrus, de qua fúerat mortáliter natus. Tunc ergo divína factúrus, non divinitátis, sed infirmitátis matrem velut incógnitam repellébat. Nunc autem humana jam pátiens, ex qua fúerat factus homo, afféctu comendábat humano: morális ígitur insinuátur locus. Facit quod faciéndum ádmonet, et exémplo suo suos ministros instrúxit præcéptor bonus, ut a fíliis piis impendátur cura paréntibus: tamquam lignum illud, ubi

fixa erant membra moriéntis, étiam cáthedra fúerit magístri docéntis.

R. Dóleo super te fili mi Jesu, decórus nimis, et amábilis super amórem mulierum! * Sicut enim mater únicum díligit fílium, ita ego te diligébam. **V.** Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus. Sicut.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Ex hac sana doctrína dícerat Paulus Apóstolus quod docébat quando dicébat: Si quis autem suis, et máxime domésticis non próvidet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Quid autem tam cuique domésticum, quam paréntes fíliis, aut paréntibus fílii? Hujus itaque salubérrimi præcépti ipse magíster sanctórum de seípso constituébat exémpulum: quando non ut fámulæ Deus, quam creáverat, et regébat; sed ut matri homo, de qua creátus fúerat, et quam relinquebat, álterum pro se quodámmodo fílium providébat.

R. Eja mater fons amóris, fac nos sentíre vim doloris, ut tecum lugeámus:

* Et Domínicæ passiónis

fructum sentiámus. **V.** Ut sicut fílius tuus Jesus pro nobis mórtuus est, et resurréxit; ita et nos commórtui cum eódem resurgámus. Et. Glória. Et.

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Vadam ad montem * myrrhæ, et ad collem thuris.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. Diléctus meus * cándidus, et rubicúndus: comæ cápitis ejus sicut púrpura regis vincta canálibus.

3. Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérissima mulierum? quo diléctus tuus declinávit?

4. Fascículus myrrhæ * diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

5. Fulcíte me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum. . . Isaïæ 53.

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus.

Virgo vírginum præclára,
Mihi jam non sis amára,
Fac me tecum plángere.

Fac ut portem Christi
mortem,
Passiónis fac consórtem,
Et plagas recólere.

Fac me plagis vulnerári,
Fac me cruce inebriári,
Et cruóre Fílii.

Flammis ne urar suc-
census,
Per te Virgo sim defénsus
In die iudícii.

Christe, cum sithinc exíre,
Da per Matrem me veníre
Ad palmam victóriæ.

Quando corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

V. Ora pro nobis Virgo
dolorosíssima. **R.** Ut digni
efficiámur promissionibus
Christi.

Ad Bened. Ant. Cum vi-
disset Jesus matrem stan-
tem juxta crucem, et discí-
pulum quem diligébat, dicit
matri suæ: Múlier, ecce fí-
lius tuus. Deínde dicit di-
scípulo: Ecce mater tua.

Oratio.

Deus, in cujus passióne,
secúndum Simeónis
prophetíam, dulcíssimam
ánimam gloriósæ Vírginis
et Matris Mariæ dolóris
gládus pertransívit: con-
céde propítius; ut qui trans-
fixiónem ejus et passiónem
venerándo recólimus, glo-

riósus méritis et précibus
ómnium Sanctórum cruci
fidéliter astántium interce-
déntibus, passiónis tuæ ef-
fécum felicem consequá-
mur: Qui vivis et regnas.

Et fit commemor. Feriæ.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui passus
es pro hómine.

Ad Tertiam.

Capit. Quis crédidit au-
dítui. **ut supra.** 581.

R. br. Pósuit me * Deso-
látam. Pósuit. **V.** Tota die
mœróre confécram. Deso-
látam. **Glória Patri.** Pósuit.

V. Fácies mea intúmuit a
fletu. **R.** Et pálpebræ meæ
caligavérunt.

Ad Sextam.

Capitulum. Isaïæ 53. b.

Ipse vulnerátus est propter
iniquitátes nostras, attri-
tus est propter scélera no-
stra. Disciplína pacis no-
stræ super eum, et livóre
ejus sanáti sumus.

R. br. Fácies mea * In-
túmuit a fletu. Fácies mea.
V. Et pálpebræ meæ cali-
gavérunt. Intúmuit. **Glória**
Patri. Fácies mea.

V. Deus vitam meam an-
nuntiávi tibi. **R.** Posuísti
lágrimas meas in conspé-
ctu tuo.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaïæ 53. c.

Generationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium; propter scelus populi mei percussi eum.

R. br. Deus vitam meam
* Annuntiavi tibi. Deus.

V. Posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. Annuntiavi. Glória Patri. Deus.

V. Ora pro nobis Virgo dolorosissima. **R.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

In II. Vesperis.

Omnia dicuntur ut in primis.

Ad Magnif. Ant. Cum vidisset Jesus matrem stantem juxta crucem, et discipulum quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua.

Et fit commemor. Feriæ.

FESTA APRILIS.

Die 2. Aprilis.

S. Francisci de Paula
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. non Pont. [101], præter sequ.

Oratio.

Deus humilium celsitudo, qui beatum Franciscum Confessorem sanctorum

tuorum gloria sublimasti: tribue, quæsumus; ut ejus meritis et imitatione, promissa humilibus præmia feliciter consequamur. Per Dominum nostrum.

In Quadrag. commemor. Feriæ.

In I. Noct. Lect. Beatus vir. de eodem Comm. 2. loco. [114]

Extra Quadrag. de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus Paulæ, quod est Calabriæ oppidum, loco humili natus est; quem parentes, cum diu prole caruissent, voto facto, beati Francisci precibus suscepérunt. Is adolescens divino ardore succensus, in eremum secéssit, ubi annis sex, victu asperam, sed meditationibus cœlestibus suavem vitam duxit. Sed cum virtutum ejus fama longius manáret, multique ad eum pietatis stúdio concurrerent, fraternæ caritatis causa e solitudine egressus, ecclesiam prope Paulam ædificávit, ibique prima sui ordinis fundamenta jecit.

R. Honéstum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dómi-

nus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Erat in eo mirífica loquéndi grátia: perpétuam virginitátem servávit: humilitátem sic cóluit, ut se ómnium mínimum diceret, suósque alúmnos Mínimos appellári volúerit. Rudi amíctu, nudis pédibus incédens, humi cubábat. Cibi abstinentia fuit admirábili: semel in die post solis occásu reficiebátur, et ad panem, et aquæ potum, vix áliquid ejúsmodi obsónii adhibébat, quo vesci in Quadragésima licet: quam consuetúdinem, ut fratres sui toto anni témpore retinérent, quarto eos voto adstrínxit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Multis miráculis servi sui sanctitátem Deustestári voluit, quorum illud in primis célebre, quod a navitis rejéctus, Sicíliæ fretum strato super flúctibus pállio cum sócio transmísit. Multa étiam futúra prophético spí-

ritu prædíxit. A Ludovíco undécimo Francórum rege expetitus, magnóque in honóre est hábitus. Dénique annum primum et nonagésimum agens, Turónis migrávit ad Dóminum, anno salutis millésimo quingentésimo séptimo: cujus corpus dies úndecim insepúltum, ita incorrúptum permánsit, ut suávem étiam odórem effláret. Eum Leo Papa décimus in sanctórum númerum rétulit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nolite timére. de eodem Communi 2. loco. [117]

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et coñem. Feriæ in Laud.

Die 4. Aprilis.

S. Isidori Episc. Conf. et Ecclesiæ Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [77], præter sequentia.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Isidóre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salutis beátum Isidórum mínistrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, interces-

sórem habére mereámur in
cœlis. Per Dóminum.

In Quadrag. fit cõmem. Feriæ.

*In I. Noct. Lect. Sapiéntiam.
de Comm. Doct. [95]*

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Isidórus, natióne Hispánus, Doctoregrégíus, ex nova Carthágine Severiáno patre provinciæ duce natus, a sanctis episcopis Leándro Hispalénsi, et Fulgéntio Carthaginiénsi frátribus suis pie et liberáliter educátus, Latínis, Græcis, et Hebráicis lítteris, divínisque et humánis légibus instrúctus, omni scientiárum, atque christianárum virtútum génere præstantíssimus evásit. Adhuc adoléscentem háeresim Ariánam, quæ gentem Gothórum Hispániæ latíssime dominántem jamprídem inváserat, tanta constántia palam oppugnávit, ut parum abfúerit, quin ab hæréticis necarétur. Leándro vita functo ad Hispalénsem cáthedram invítus quidem, sed urgénte in primis Reccarédo rege, magnóque étiam cleri populique consénsu assúmitur, ejúsque electiónem sanctus Gregórius Magnus, nedum auctoritáte apostólica confirmásse, sed et eléctum

transmísso de more pállio decorásse, quin étiam suum et apostolicæ Sedis in univérsa Hispánia Vicárium constituísse perhibétur.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nichil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

In episcopátu quantum fúerit constans, húmilis, pátiens, miséricors, in christiána et ecclesiástica disciplína instauránda sollicitus, eáque verbo et scriptis stabiliénda indefessus, atque omni demum virtútum ornamento insignítus, nullíus lingua enarráre sufficeret. Monástici quoque institúti per Hispániam promótor et amplificátor exímíus plura constrúxit monastéria, collégia ítidem ædificávit, ubi stúdiis sacris et lectionibus vacans, plúrimos discípulos, qui ad eum confluébant, erudívit, quos inter sancti Ildefónsus Toletánus, et Braúlio Cæsaraugustánus episcopi emicuérunt. Coácto Híspali concílio, Acephalórum háeresim Hispániæ jam minitántem, acrí et eloquénti disputatióne fregit atque

contrívit. Tantam apud omnes sanctitátis et doctrinæ famam adéptus est, ut elápso vix ab ejus óbitu sextodécimo año, univérsa Toletána sýnodo duórum supra quinquagínta episcopórum plaudénte, ipsóque étiam sancto Ildefónso suffragánte, Doctor egrégíus, cathólicæ Ecclésiæ novíssimum decus, in sæculórum fine doctíssimus, et cum reveréntia nominándus appellári merúerit; eúmque sanctus Braúlio non modo Gregório Magno comparáverit, sed et erudiéndæ Hispániæ loco Jacóbi Apóstoli cœlitus datum esse censúerit.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Scripsit Isidórus libros etymologiárum, et de ecclesiásticis officiis, aliósque quamplúrimos christiánæ, et ecclesiásticæ disciplinæ ádeo útiles, ut sanctus Leo Papa quartus ad episcopos Británniæ scribere non dubitáverit, sicut Hierónymi et Augustíni, ita Isidóri dicta retinénda esse, ubi contígerit inusitátum

negótium, quod per Cánones mínime definíri possit. Plures étiam ex ejúsdem scriptis senténtiæ inter canónicas Ecclésiæ leges relátæ conspiciúntur. Præfuit concílio Toletáno quarto, ómnium Hispániæ celebérímo. Dénique cum ab Hispánia Ariánam hæresim eliminásset, morte sua, et regni vastatióne a Saracénorum armis públice prænuntiáta, postquam quadragínta círciter annos suam rexíset ecclésiám, Híspali migrávit in cœlum anno sexcentésimo III trigésimo sexto. Ejus corpus inter Leándrum fratrem, et Florentínam sorórem, ut ipse mandáverat, primo cónditum, Ferdinándus primus Castéllæ et Legiónis rex, ab Eneto Saracéno Híspali dominánte, magno pretío redéemptum Legiónem tráns tulit, et in ejus honórem templum ædificátum est, ubi miraculis clarus magna pópuli devotióne cólitur.

R. Iste est. [84]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal

evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Et réliqua.

Homilía S. Isidóri Episcopi.
Ex libro 2. Officiorum ad S. Fulgentium, cap. 5.

Qui in erudiéndis, atque instituéndis ad virtútem pópulis præerit, necesse est, ut in ómnibus sanctus sit, et in nullo reprehensibilis habeátur. Qui enim álium de peccátis árguit, ipse a peccáto debet esse aliénus. Nam qua fronte subjéctos argúere póterit, cum illi statim possit corréctus ingérere: Ante doce té quæ recta sunt? Prímitus quippe semetípsum corrígere debet, qui álios ad bene vivéndum admonére studet; ita ut in ómnibus semetípsum formam vivéndi præbeat, cunctósque ad bonum opus, et doctrína et ópere próvocet. Cui étiam sciéntia Scripturárum necessária est: quia si episcopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest, sic vivens. Porro si et doctrína et sermóne fúerit eruditus, potest céteros quoque instrúere, et docére suos, et adversários repercutére, qui nisi refutati fúerint atque convícti,

fácile possunt simpliciū corda pervértere.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Hujus sermo debet esse purus, simplex, apértus, plenus gravitátis et honestátis, plenus suavitátis et grátiae, tractans de mystério legis, de doctrína fidei, de virtúte continéntiae, de disciplína justítiæ: unumquémque ádmonens diversa exhortatióne, juxta professiόnem, morúmque qualitátem: scilicet ut prænóscat quid, cui, quando, vel quómodo próferat. Cujus præ céteris speciále officium est, Scriptúras légere, percúrrere Cánones, exémpa sanctórum imitari, vigíliis, jejúniis, oratióibus incumbere, cum frátribus pacem habére, nec quemquam de membris suis discérpere; nullum damnáre, nisi comprobátum, nullum excommunicáre, nisi discússum. Quique ita humilitáte páriter, et auctoritáte præesse debet, ut neque per nímiā humilitátem suam subditórum vítia

convalescere fáciat, neque per immoderántiam severitátis potestátem exérceat, sed tanto caútius erga commissos sibi, quanto dúrius a Christo indagári formídat.

R. In médio Ecclésiæ aperuit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

V. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória. Et.

In Quadrag. Lectio ix. de Familia Feriæ; alias

Lectio ix.

Tenébit quoque illam supereminéntem donis ómnibus caritátem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitátis, cáritas; locus autem hujus custódis, humilitas. Habébit étiam inter hæc ómnia castitátis eminentiam: ita ut mens Christo dédita, ab omni inquinaménto carnis sit munda et libera. Inter hæc oportébit cum sollicita dispensatióne curam pauperum gérere, esuriéntes páscere, vestíre nudos, suscipere peregrínos, captivos redímere, víduas ac pupílos tuéri, pervigilem in cunctis exhibére curam, providéntiam habére distributióne discréta. In quo étiam hospitalitas ita erit præci-

pua, ut omnes cum benignitáte et caritáte suscípiat. Si enim omnes fidéles illud Evangélium audíre desiderant: Hospes fui, et suscepístis me; quanto magis episcopus, cujus diversórium cunctórum debet esse receptáculum?

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. fit cómem. Feriæ in Quadrages.

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. præced. et Feriæ in Quadrages.

Die 5. Aprilis.

S. Vincentii Ferrerii Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [101], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiám tuam beáti Vincéntii Confessoris tui méritis et prædicatione illustráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis; ut et ipsíus instruámur exémpis, et ab ómnibus ejus patrocínio liberémur advérsis. Per Dñm.

Commemor. præced.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Isidóre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra. 584.

Postea comm. Feriæ in Quadr.

Lect. I. Noct. Beátus vir. de eodem Comm. 2. loco. [114]

Extra Quadrages. de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Vincéntius, honésta stirpe Valéntiæ in Hispánia natus, ab ineúnte ætáte cor gessit seníle. Qui dum caliginósi hujus sæculi lábilem cursum pro ingénii sui módulo consideráret, religiónis hábitum in órdine Prædicatórum décimo octávo ætátis suæ anno suscepit; et emis-sa solémni professióne, sacris lítteris sédulo incúm-bens, theologiæ laúream summa cum laude consecú-tus est. Mox obténta a superióribus licéntia, verbum Dei prædicáre, Judæórum perfídiam argúere, Saracenórum erróres confutáre tanta virtúte et efficácia cœ-pit, ut ingéntem ipsórum infidélium multitúdinem ad Christi fidem perdúxerit, et multa Christianórum míllia a peccátis ad pœniténtiam, a víitiis ad virtútem revocá-rit. Eléctus enim a Deo, ut mónita salútis in omnes gentes, tribus et linguas dif-fúnderet, et extrémis tremen-dique judícii diem appro-pinquáre osténderet, ómni-

um auditórum ánimos ter-róre concússos, atque a ter-rénis afféctibus avúlsos, ad Dei amórem excitábat.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-bus tutávit illum: * Et de-dit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dómi-nus per vias rectas, et os-téndit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

In hoc autem apostólico múnere hic vitæ ejus tenor perpétuus fuit. Quotídie Missam summo mane cum cantu celebrávit, quotídie ad pópulum conciónem há-buit; inviolábile semper je-júnium, nisi urgens adéssset necéssitas, servávit; sancta et recta consília nulli de-negávit, carnes numquam comédit, nec vestem líneam induit: populórum júrgia sedávit, dissidéntia regna pace compósuit: et cum vestis inconsútilis Ecclésiæ diro schísmate scinderétur, ut unirétur, et únita serva-rétur, plúrimum laborávit. Virtútibus ómnibus cláruit, suósque detractóres et per-secutóres, in simplicitáte et humilitáte ámbulans, cum mansuetúdone recépít, et ampléxus est.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Per ipsum divína virtus, in confirmatióem vitæ et prædicatióis ejus, multa signa et mirácula fecit. Nam frequentíssime super ægros manus impósuit, et sanitátem adépti sunt: spíritus imúndos e corpóribus expulit: surdis audítum, mutis loquélam, cæcis visum restituit, leprósos mundávit, mórtuos suscitávit. Sénio tandem et morbo confectus infatigábilis Evangélii præco, plúrimis Európe provinciis cum ingénti animárum fructu peragrátis, Venetiæ in Británnia minóri prædicatióis et vitæ cursum felíciter consummávit, anno salutis millésimo quadringentésimo décimo nono: quem Callístus tértius sanctórum número adscripsit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [110]

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et comm. Feriæ in Laud.

Die 11. Aprilis.

S. Leonis I. Papæ Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Coñuni Conf. Pont. [77], præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Leo, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne mérui famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absolvet peccátis. Per Dñm.

In Quadrages. coñem. Feriæ.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Petrus, Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiõnis Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ et Bithýniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatióem Spíritus, in obediéntiam, et aspersionem ságuinis Jesu Christi: Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedíctus Deus, et Pater Dómini

nostri Jesu Christi, qui secundum misericordiam suam magnam regeneravit nos in spem vivam, per resurrectionem Jesu Christi ex mortuis, in hæreditatem incorruptibilem, et incontaminatam, et immarcescibilem, conservatam in cœlis in vobis, qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam revelari in tempore novissimo.

R. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituiam: * Intra in gaudium Domini tui. **V.** Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio ii.

In quo exsultabitis, modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus: ut probatio vestræ fidei multo pretiosior auro (quod per ignem probatur) inveniatur in laudem, et gloriam, et honorem in revelatione Jesu Christi: quem, cum non videritis, diligitis: in quem nunc quoque non videntes creditis: credentes autem exsultabitis lætitia inenarrabili et glorificata: reportantes finem fidei vestræ, salutem animarum. De qua salute

exquisierunt, atque scrutati sunt prophætæ, qui de futura in vobis grátia prophetaverunt: scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis Spíritus Christi: prænuntians eas quæ in Christo sunt passionés, et posteriôres glórias: quibus revelatum est quia non sibimetipsis, vobis autem ministrabant ea, quæ nunc nuntiata sunt vobis per eos, qui evangelizaverunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desiderant Angeli prospicere.

R. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideo jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. **V.** Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo jurejurando.

Lectio iii.

Propter quod succincti lumbos mentis vestræ, sobrii perfecte sperate in eam, quæ offertur vobis, grátiam, in revelationem Jesu Christi: quasi filii obediéntiæ, non configurati prióribus ignorantia vestræ desideriiis: sed secundum eum, qui vocavit vos, Sanctum: et ipsi in omni

conversatióne sancti sitis: quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego Sanctus sum. Et si patrem invocátis eum, qui sine acceptiône personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini. Sciéntes quod non corruptibílibus auro, vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis: sed pretiósó sáanguine quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti: præcógñiti quidem ante mundi constitutióne, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo.

R. Jurávit Dóminus. [81]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Leo primus, Etrúscus, eo témpore præfuit Ecclésiæ, cum rex Hunnórum Attila, cognóménto Flagéllum Dei, in Itáliam invádens, Aquiléjam triénii obsidióne captam dirípuit et incéndit: unde cum Romam ardénti furóre raperétur, jamque cópias, ubi Míncius in Pa-

dum ínfluit, trajícere paráret, occúrrit ei Leo, malórum Itáliæ impendéntium misericórdia permótus: cujus divína eloquéntia persuásus est Attilæ, ut regrederétur. Qui interrogátus a suis, quid esset quod præter consuetúdinem tam humíliter Románi Pontíficis imperáta fáceret; respóndit, se astántem quemdam álium, illo loquénte, sacerdotáli hábitu véritum esse, sibi stricto gládio minitántem mortem, nisi Leóni obtemperáret. Quare in Pannóniam revérsus est.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Leo autem Romæ singulári ómnium lætítia excéptus, paulo post invadénti Urbem Genseríco, eádem eloquéntiæ vi et sanctitátis opinióne persuásit, ut ab incéndio, ignomíniis, ac cædibus abstinéret. Sed cum Ecclésiám a multis hærésibus oppugnári, maximéque a Nestoriánis et Eutychiánis exagitári vidéret; ad eam purgándam, et in fide cathólica confirmándam,

concilium Chalcedonense indixit. Ubi sexcentis triginta coactis episcopis, Eutyches et Dioscorus, et iterum Nestorius condemnati sunt: ejusdemque concilii decreta sua auctoritate confirmavit.

R. Pó sui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

His actis, sanctus Póntifex se ad reficiéndas et ædificándas ecclésiās convértit. Cujus suásu Demétria, pia fémina, sancti Stéphaní ecclésiā constrúxit in suo fundo via Latína, tértio ab Urbe miliário: ipse via Appia sub nómine sancti Cornélii álteram cóndidit. Multas prætérea et sacras ædes, et sacra eárum vasa restituit. In tribus basilícis, Petri, Pauli et Constantiniána, cámeras extrúxit: ædificávit monastérium vicínium basilicæ sancti Petri: sepúlchris Apostolórum custódes adhíbit, quos Cubiculários appellávit. Státuit, ut in actióne mystérii dicerétur: Sanctum sacrificium,

immaculátam hóstiam. Sanxit, nemónachabenedíctum cápitis velámen recíperet, nisi quadraginta annórum virginitátem probásset. His et áliis præcláre gestis, cum multa sancte et luculénter scripsisset, tértio Idus Aprílis obdormívit in Dómino. Sedit in pontificátu annos vigínti, menses decem, dies vigínti octo.

R. Iste est qui. [84]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. b.

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discipulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Etréliqua.

Homilía S. Leónis Papæ.

Serm. 2. in anniv. assumpt. suæ, ante medium.

Cum, sicut evangélica lectione reserátum est, interrogásset Dóminus discipulos, quem ipsum (multis diversa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens: Tu es Christus Fílius Dei vivi: Dóminus ait: Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis

est: et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiā meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam, et tibi dabo claves regni cœlórum: et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Manet ergo dispositio veritátis, et beátus Petrus in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscep̃ta Ecclésiæ gubernácula non relíquit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

In univérſa namque Ecclésiā, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotidie Petrus dicit: et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magisterio hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc éruſos mundo ínserit cœlo, et portæ inferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte muníta est, ut eam neque

hærética umquam corrúmperere právitas, nec pagána potúerit superáre perfidia. His itaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrétur hodiérna festívitās: ut in persóna humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo cum commendatárum sibi óvium custódia perseverat, et cujus étiam dignitas in indigno hæréde non déficit.

R. In médio Ecclésiæ apéruiſit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spírítu sapiéntiæ et intelléctus. **V.** Jucunditátem et exsultatióſem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et cõmem. Feriæ in Laudibus; alias

Lectio ix.

Cum ergo cohortatióſes nostras aúribus vestráe sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fungimur, loqui crédite: quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, prædicámus: obsecrántes, ut succíncſti lumbos mentis vestráe, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut Apó-

stolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectione et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiám, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat florére virtútibus, vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excellere, quos in ipsa apostólicæ petræ arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus. 19.

Die 13. Aprilis.

S. Hermenegildi Mart.

Semiduplex.

Omnia de Coñuni unius Mart. pro temporis qualitate [30] vel [48], præter sequ.

In utrisque Vesp. et Laud.

Hymnus.

Regáli sólio fortis Ibériæ,
Hermenegilde jubar,
glória Mártorum,
Christi quos amor almís
Cœli cœtibus ínserit.

Ut perstas pátiens, pollí-
citum Deo
Servans obséquium! quo
pótius tibi
Nil propónis, et arces
Cautus nóxia, quæ placent.

Ut motus cóhibes, pábula
qui parant
Surgéntis vítii, non dúbios
agens

Per vestígia gressus,
Quo veri via dírigit!

Sit rerum Dómino jugis
honor Patri,
Et Natum célebrent ora
precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen laúdibus éfferant.
Amen.

Si prædictus Hymnus non dicitur in I. Vesperis, tunc ponatur ad Matut., et Hymn. Matut. Nullis te génitor. dicatur in Laudibus.

Oratio.

Deus, qui beátum Hermenegildum Mártirem tuum cœlésti regno terrénium postpónere docuísti: da quæsumus nobis; ejus exémplo cadúca despícere, atque æténa sectári. Per Dóminum nostrum.

In Quadrages. coñem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Hymnus.

Nullis te génitor blandí-
tiis trahit,
Non vitæ cáperis dívitis ótio,
Gemmarúmve nitóre,
Regnandíve cupidíne.

Diris non ácies te gládií
minis,
Nec terret périmens carní-
fícis furor:
Nam mansúra cadúcis
Præfers gáudia cœlitum.

Nunc nos e Súperum pró-
tege sédibus
Clemens, atque preces, dum
cánimus tua
Quæsitam nece palmam,
Pronis aúribus éxcipe.

Sit rerum Dómino jugis
honor Patri,
Et Natum célebrent ora
precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen láudibus éfferant.
Amen.

In I. Noct. in Quadrag. Lect.
Fratres: Debitóres. de Comm.
plurim. Mart. [61] cum R.R. de
Comm. unius Mart. [33]. Extra
Quadrages. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Ex libro Dialogórum sancti
Gregórii Papæ.

Lib. 3. Cap. 31.

Lectio iv.

Hermenegildus rex,
Leovigildi regis Vi-
sigothórum filius,
ab Ariána háresi ad fidem
cathólicam viro reveren-
díssimo Leándro Hispa-
lénsi episcopo, dudum mihi
in amicítiis familiáriter jun-
cto, prædicánte, convérsus
est. Quem pater AriánuS,
ut ad eámdem háresim red-
íret, et præmiis suadére, et
minis terrére conátus est.
Cumque ille constantíssime
respondéret, numquam se
veram fidem posse relín-
quere, quam semel agno-

visset: irátus pater eum
privávit regno, rebúsque
exspoliávit ómnibus. Cum-
que nec sic virtútem mentis
illíus emollíre valuisset, in
arcta illum custódia con-
clúdens, collum manúsque
illíus ferro ligávit. Cœpit
ítaque Hermenegildus rex
júvenis terrénum regnum
despícere, et forti desidério
cœléste quærens, in cilíciis
vinculátus jacens, omnipo-
ténti Deo ad confortándum
se, preces effúndere; tan-
tóque sublímius glóriam
transeúntis mundi despíce-
re, quanto et religátus agnó-
verat nihil fuisse, quod po-
túerit auférri.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit eum
ab inimícis, et a seductóri-
bus tutávit illum: * Et de-
dit illi claritátem ætéram.
V. Descendítque cum illo
in fóveam, et in vínculis
non derelíquit eum. Et.

Tempore Paschali.

R. Lux perpétua lucébit
sanctis tuis Dómine, * Et
æternitas témporum, alle-
lúja, allelúja. **V.** Lætítia
sempitérna erit super cá-
pita eórum: gaúdium et ex-
sultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Superveniénte autem Pa-
schális festivitátis die,
intempéstæ noctis siléntio,

ad eum p̄fidus pater Ari-
 ánum ep̄scopum misit, ut
 ex ejus manu sacr̄legæ
 consecratiónis communió-
 nem percíperet, atque per
 hoc ad patris gr̄tiam red-
 íre mererétur. Sed vir Deo
 deditus, Ariáno ep̄scopo
 veniénti exprobrávit, ut
 débuit, ejúsque a se perfí-
 diam dignis increpationi-
 bus répulit: quia etsi exté-
 rius jacébat ligátus, apud
 se tamen in magno mentis
 cúlmine stabat secúrus. Ad
 se itaque revérso ep̄scopo,
 Ariánus pater infrémuit,
 statímque suos apparitóres
 misit, qui constantíssimum
 Confessórem Dei illic ubi
 jacébat, occíderent; quod
 et factum est. Nam mox
 ut ingr̄ssi sunt, secúrim
 cérebro ejus infigéntes, vi-
 tam córporis abstulérunt:
 hocque in eo valuérunt per-
 ímere, quod ipsum quo-
 que, qui peréptus est, in
 se constítérat despexísse.
 Sed pro ostendénda vera
 ejus glória, supérna quo-
 que non defuérunt mirácula.
 Nam cœpit in noctúrno
 siléntio psalmódia cantus
 ad corpus ejúsdem Regis
 et Mártiris audíri: atque
 ideo veráciter Regis, quia
 et Mártiris.

R̄. Desidérium ánimæ
 ejus tribuísti ei Dómine, *

Et voluntáte labiórur ejus
 non fraudásti eum. **V̄.** Quo-
 niam prævenísti eum in
 benedictiónibus dulcédi-
 nis: posuísti in cápite ejus
 corónam de lápide preti-
 óso. Et.

Tempore Paschali.

R̄. In servis suis, allelúja,
 * Consolábitur Deus, alle-
 lúja. **V̄.** Judicábit Dómi-
 nus pópulum suum, et in
 servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Quidam étiam ferunt,
 quod illic noctúrno
 témpore accénsæ lámpa-
 des apparébant. Unde et
 factum est, quátenus cor-
 pus illíus, ut vidélicet Már-
 tyris, jure a cunctis fidéli-
 bus venerári debuísset. Pa-
 ter vero p̄fidus et parricí-
 da, commótus pœniténtia,
 hoc fecísse se dóluit, nec
 tamen usque ad obtinén-
 dam salútem pœnítuit. Nam
 quia vera esset cathólica
 fides agnóvit, sed gentis
 suæ timóre pertérritus, ad
 hanc perveníre non mérui-
 t. Qui, obórta ægritúdine, ad
 extrémam perdúctus est, et
 Leándro ep̄scopo, quem
 prius veheménter afflíxe-
 rat, Reccarédum regem fí-
 lium suum, quem in sua
 hèresi relinquébat, com-
 mendáre curávit, ut in ipso

quoque tália fáceret, quália et in fratre suis exhortatiónibus fecísset. Qua commendatióné expléta, defúctus est. Post cujus mortem Reccarédus rex non patrem pérfidum, sed fratrem Mártyrem sequens, ab Ariánæ hæréseos pravitate convérsus est, totámque Visigothórum gentem ita ad veram perdúxit fidem, ut nullum in suo regno militáre permítteret, qui regni Dei hostis exsistere per hæréticam pravitatem non timéret. Nec mirum quod veræ fidei prædicátor factus est, qui frater est Mártyris: cujus hunc quoque mérita ádjuvant, ut ad omnipoténtis Dei grémium tam multos redúcat.

R. Stola jucunditátis. [38]
vel Fíliæ Jerúsalem. [51]

In III. Noct. etiam temp. Pasch. Homilia in Evang. Si quis venit. de Coñ. unius Mart. extra temp. Pasch. 1. loco. [39] cum **R.R.** pro temp. qualit.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et coñem. Feriæ in Laud.

Vesp. de sequ. comm. præced., Feriæ in Quadrag. et Ss. Mart. Tiburtii etc.

¶ Commune Ss. Apost., Evang. et Martyrum tempore Pasch. habetur cum aliis Communibus infra. [26] et [48]

Die 14. Aprilis.

S. Justini Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. pro temporis qualitate [30] vel [48], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui per stultitiam crucis, eminentem Jesu Christi sciéntiam beátum Justinum Mártyrem mirabiliter docuísti: ejus nobis intercessióné concéde; ut, errórum circumventióné depúlta, fidei firmitátem consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Deinde commem. S. Hermenegildi Mart.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Tempore Paschali.

Antiph. Sancti et justí in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio. Deus, qui beátum. 595.

Postea coñem. Feriæ in Quadrag. et Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Martyrum.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui con-

tempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dño, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Tempore Paschali.

Ant. Filiæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

V. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.

R. Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui sanctorum Mártyrum tuorum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi solémnia cólimus; eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrages. Lect. Fratres: Debitóres. de Comuni plur. Mart. [61] cum R. R. de Comm. unius Mart. [33]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Justínus Prisci filius ex græco genere Fláviæ Neápolis in Sýria Palestína natus, adulescéntiam in litterárum ó-

mnium stúdiis transégit. Vir factus ádeo philosophiæ amóre corréptus est, ut ad veritátem assequéndam, quotquot áderant philosophórum sectis nomen déderit, eorúmque præcepta scrutátus sit. Cum in his fallácem tantum sapiéntiam errorémque reperisset, supérna illustratióne per senem quemdam ignótum, aspectúque venerábilem edóctus, veræ christiánæ fidei philosophíam ampléxus est. Hinc sacrae Scriptúræ libros diu noctúque præ mánibus habens, ita ex eórum meditatióne divínus ignis in ánima ejus exársit, ut ea qua pollébat eruditiónis vi, eminentem Jesu Christi sciéntiam adéptus, plúrima conscripserit volúmina ad christiánam fidem exponéndam, magisque propagándam.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætéram. **V.** Descendítque cum illo in foveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi.

Tempore Paschali.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætéritas témporum, alle-

lúja, allelúja. **V.** Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

Inter præclarissima Justiniani opera binæ eminent fidei christianæ apologiæ, quas cum coram senatu, imperatoribus Antonino Pio, ejusque filiis, nec non Marco Antonino Vero, et Lúcio Aurélio Cómmo Christi asseclas sævissime vexantibus porrexisset, eademque fidem disputando strénue propugnasset, obtinuit ut a Christianorum cæde público principum edicto temperatum fuerit. Verum Justino haud parcitum est. Nam Crescentis Cynici, cujus vitam et mores nefarios redarguerat, insidiis accusatus, a satellitibus comprehensus est. Adductus autem ad Romæ præsidem nómine Rústicum, cum hic ab eo quævisset quænam essent Christianorum præcepta, hanc bonam confessionem coram multis téstibus confessus est: Rectum dogma, quod nos Christiani homines cum pietate servamus, hoc est: ut Deum unum existimemus factorem atque creatorem omnium quæ

videntur, quæque corporeis oculis non cernuntur; et Dóminum Jesum Christum Dei. Filium confiteamur olim a prophetis prænuntiatum, qui et humani generis iudex venturus est.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Tempore Paschali.

R. In servis suis, allelúja, * Consolabitur Deus, allelúja. **V.** Judicabit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolabitur.

Lectio vi.

Quoniam Justinus in prima sua apologia palam exposuerat quomodo Christiani convenirent ad sacra celebranda, et quænam fuerint sacri hujus conventus mysteria ad repellendas ethnicorum calumnias, exquisivit ab eo præses in quonam loco conveniret ipse et ceteri hujus Urbis Christifideles. Justinus autem réticens conventuum loca, ne sancta et fratres pröderet cánibus, domicilium tantum suum indicavit, ubi manere, et discipu-

los excólere solébat penes célebrem título Pastóris inædibus Pudéntis. Demum præses optiónem ei dedit vel ut diis sacrificáret, vel per totum corpus flagéllis cædi perférret. Cum invíctus fidei vindex asséreret se in votis semper habuisse cruciátus pérpeti propter Dóminum Jesum Christum, a quo magnam in cœlis mercédem cónsequi exspectábat, præses in eum capitálem senténtiam pronuntiávit. Itaque mirábilis philosophus Deum collaúdans, post vérbera, fuso pro Christo ságuine, glorióso martyrio coronátus est. Quidam vero fidéles clam illius sustulérunt corpus, et in loco idóneo condidérunt. Leo décimus tértius Póntifex Máximus ejúsdem Offícium et Missam ab univérsa Ecclésia celebrári præcepit.

R. Stola jucunditátis. [38]
vel Fíliæ Jerúsalem. [51]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Nihil opértum est quod non revelétur: neque absconditum, quod non sciátur. Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia in cap. x. Matth. v. 26. et sequ.

Nihil est opértum quod non revelábitur, nec occúltum quod non sciétur. Quod autem dicit hujúsmodi est: súfficit quidem vobis ad consolatió- nem si ego Magíster et Dóminus consors sim conviciórum. Si vero adhuc dolétis hæc audiéntes, illud quoque ánimo reputáte, vos non multum póstea ab hac suspicióne liberátum iri. Cur enim id ægre fertis? Quia præstigiatóres et deceptóres vos vocant? At paúlulum exspectáte, et servatóres benefactorésque orbis vos prædicábunt omnes. At enim tempus illa ómnia, quæ subobscura erant, revelábit, et illórum calúmniám déteget, virtutémque vestram conspicuam reddet. Cum enim ex rebus ipsis comprobabimini salvatóres esse et benéfici, et omni virtúte conspicui, illórum dictis hómines non atténdent, sed rei veritáti: ac illi quidem sycophántæ, mendáces, malédicti, vos vero ipso sole splendidióres deprehendémini: multum quippe témporis spátium vos notos

reddet, prædicabit, et tuba clariorem emittet vocem, vestræque virtutis testes universos homines exhibebit. Ne itaque ea, quæ nunc dicuntur, vos deiciant, sed spes futurorum bonorum erigat. Non possunt enim ea, quæ ad vos spectant, occultari.

R. Coróna aúrea super caput ejus, * Exprensa signo sanctitatis, glória honoris et opus fortitudinis. **V.** Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus corónam de lápide pretioso. Exprensa.

Tempore Paschali.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Qui.

Lectio viii.

Deinde postquam illos omni angóre, timóre et sollicitudine liberávit, et probris ómnibus superiores réddidit, demum illos opportúne de libertáte prædicandi allóquitur; nam dicit: Quod dico vobis in ténebris, dicite in lúmine; et quod in aure auditis, prædicáte super tecta. Quamquam non erant ténebræ

cum hæc diceret, neque ad aurem loquebátur: sed hæc hyperbólice dictasunt. Quia enim solos alloquebátur, et in parvo Palestínæ ángulo, ideo dicit: in ténebris et in aure, hunc loquéndi modum cómparans cum loquéndi fidúcia, qua illos póstea instructúrus erat. Ne in una, duábus tribúque civitatibus, sed per totum orbem prædicáte, terram maréque peragrantes, habitátam, non habitátam, ac tyránnis, pópulis, philósophis, rhetóribus cum magna fidúcia ómnia dicite. Ideo dixit super tecta et in lúmine sine ullo subterfúgio, et cum omni libertáte.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sanguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Tempore Paschali.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **V.** Candidiôres nive, niti-diôres lacte, rubicundiôres

ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

In Quadragesima de Homilia Feriæ: extra Quadragesimam de sanctis Mart. Tiburtio, Valeriano et Maximo.

Lectio ix.

Valeriánus Románus, nóbili génere ortus, Alexándro Sevéro imperatóre, hortátu beátæ Cæciliæ Vírginis, quam sibi pari nobilitáte uxórem despónderat, una cum Tibúrtio fratre a sancto Urbáno Papa baptizátur. Quos ubi præfèctus Urbis Almáchijs Christiános esse cognóvit, et património paupéribus distribúto, Christianórum córpora sepelíre; accersítos gráviter reprehéndit: atque ubi Christum Deum constánter confiténtes, deos autem dæmoniórum inánia simulácra prædicántes videt, virgis cædi jubet. Sed cum verbéribus cogi non possent, ut Jovis simulácrum veneraréntur, imo fortes in fidei veritáte permanérent, ad quartum ab Urbe lápidem secúri feriúntur. Quorum virtútem admirátus Máximus præfècti cubiculárius, qui eos ad supplícium perdúxerat, Christiánum se esse proféssus est, cum multis prætèrea præ-

fècti minístris: qui paulo post plumbátis contúsi, omnes ex diáboli minístris, Christi Dómini Mártyres evasérunt.

Te Deum laudámus. 19.

Ubi alia die celebrandum sit, ix. Lectio erit sequens:

Deínde postquam illórum eréxit ánimos, rursum perícula prædicít, illórum mentem érigens, omnibúsque sublimióres reddens. Quid enim ait? Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere. Viden, quómodo illos ómnibus superiόres reddat, non curas modo, non maledícta, perícula, invídias, sed étiam mortem ómnium terribilissimam contémnere docens? Neque simplicíter mortem, sed étiam violéntam? Neque dixit, Occidémini, sed cum magnificéntia congruén-te totum declarávit. Nolíte timére, dicens, ab iis qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere: sed pótius, Timéte eum qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénam: in contrárium vertens sermónem, uti semper facit. Quid enim sibi vult? Timétis mortem, ideóque ad prædicándum segniόres estis? Sed hac de causa

pótius prædicáte, quia mortem timétis. Illud enim vere vos a morte erípiet. Nam etiámsi vos interemptúri sunt, meliorem tamen partem non separábunt, etiámsi id totis víribus conéntur. Ideo non dixit: Animam autem non occídunt; sed, Non possunt occídere. Nam etiámsi velint, non separábunt. Itaque si supplicium times, illud longe gráuius time. Viden, quómodo non promíttat, se illos a morte liberatúrum esse, sed mori permíttit, majóra largitúrus, quam si id non permítteret? Longe enim majus est suadére, ut mors spernátur, quam a morte erúere.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laud. post coñem. Feriæ in Quadrag. fit coñem. Ss. Mm.

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nólite timére: multis passéribus meliôres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. **℞.** Lætábuntur in cubílibus suis.

Tempore Paschali.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.

℞. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi solémnia cólimus; eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum.

Die 17. Aprilis.

S. Aniceti Papæ et Mart.

Ad Vesperas.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **℞.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Tempore Paschali.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.

℞. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Aniceti Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectione gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Lectio iii.

Anicétus Syrus, imperatōre Marco Aurélio Antoníno; præfuit Ecclésiæ. Decrévit, ne clérici comam nutrīrent. Quinquies mense Decémbri ordinávit presbýteros decem et septem, diáconos quátuor, episcopos per diversa loca novem. Vixit in pontificátu annos octo, menses octo, dies viginti quátuor. Propter Christi fidem martýrio coronátus, sepúltus est via Appia in coemetério, quod póstea Callisti appellátum est, décimo quinto Kaléndas Majas.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes.

Antiph. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Tempore Paschali.

Antiph. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitatís et lætitiæ, allelúja, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Die 21. Aprilis.

S. Anselmi Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [77]. præter sequentia.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Antiph. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ansélme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ansélmum mínistrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in coelis. Per Dñm.

In I. Noct. Lect. Sapiéntiam. de Comm. Doct. [95]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ansélmus, Augústæ Prætóriæ in finibus Itáliæ, Gundúlpho et Ermembérge, nobílibus et cathólicis paréntibus natus, a téneris annis assíduo litterárum stúdio, atque perfectiórís vitæ desidério, non obscurum futúræ sanctitatís et doctrínæ spécimen dedit. Et licet juveníli ardóre aliquándo ad sæculi illécebrastraherétur, brevī tamen in prístinam viam revocatús, pátria et

bonis ómnibus derelíctis, ad monastérium Beccénse órdinis sancti Benedícti se cóntulit: ubi emíssa regulári professióne sub Herluíno Abbáte observantíssimo, et Lanfráncó viro doctíssimo, tanto ánimí fervóre, et jugi stúdio in lítteris et virtútibus assequéndis profécit, ut mirum in modum tamquam sanctitátis et doctrínæ exémpplar ab ómnibus haberétur.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allel.

V. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Abstinentiæ et continentiæ tantæ fuit, ut assiduitate jejúnii omnis pene cibórum sensus in eo viderétur exstíctus. Diúrno enim tēpore in exercítiis monásticis docéndo, et respondéndo váriis de religiōne quæsis, eménso, quod reliquum erat noctis, somno subtrahébat, ut divínis meditatió nibus, quas perénni lacrimárum imbre fovébat, mentem recreáret. Eléctus in Priórem monastérii invidos fratres ita caritate, humilitate, et prudéntia lenívit, ut quos æmulos accé-

perat, sibi et Deo amícos, máximo cum reguláris observantiæ emoluménto réderet. Mórtuo abbáte, et in ejus locum (licet invítus) sufféctus, tanta doctrínæ et sanctitátis fama ubíque réfúlsit, ut non modo régibus et episcopis veneratió ni esset, sed sancto Gregório séptimo étiam accéptus, qui tunc magnis persecutió nibus agitátus, lítteras amóris plenas ad eum dedit, quibus se et Ecclesiám cathólicam ejus oratió nibus commendábat.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi éléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allel. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Defúnctó Lanfráncó archiepíscopo Cantuariénsi, ejus olim præceptóre, Anselmus, urgente Willélmo Angliæ rege, et instántibus clero ac pópulo, ipso tamen repugnante, ad ejúsdem ecclésiæ régimen vocátus, statim (ut corrúptos pópuli mores reformáret) verbo et exémplo prius, dein scriptis, et concíliis celebrátis, prístinam pietátem, et ecclesiásticam disciplínam redúxit. Sed cum mox idem Wil-

lélmus rex vi et minis Ecclésiæ jura usurpare tentasset, ipse sacerdotali constantia restitit; bonorumque direptionem, et exsiliū passus, Romam ad Urbānum secundum se contulit: a quo honorifice exceptus, et summis laudibus ornatus est, cum in Barēsi concilio Spiritum sanctum etiam a Filio procedentem contra Græcorum errorem innumeris Scripturarum, et sanctorum Patrum testimoniis propugnasset. E vivis Willélmo sublato, ab Henrico rege ejus fratre in Angliam revocatus, obdormivit in Dómino, famam non solum miraculorum, et sanctitatis (præcipue ob insignem devotionem erga Dómini nostri passionem, et beatam Virginem ejus Matrem) assecutus, sed etiam doctrinæ, quam ad defensionem christiænæ religionis, animarum profectum, et omnium theologorum, qui sacras litteras scholastica methodo tradiderunt, normam cœlitus hausisse ex ejus libris omnibus apparet.

R. Iste est qui. [84]

In. III. Nocturno Homilia in Evangel. Vos estis sal. **de Comuni Doct. 2. loco.** [98]

In II. Vesp. commem. sequ.

Die 22. Aprilis.

Ss. Soteris et Caji Pont. et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch. [48], præter sequ.

Ant. Lux perpétua lucēbit sanctis tuis Dómine, et æternitas tēporum, allelúja.

Y. Sancti et justi in Dómino gaudete, allelúja.

R. Vos elegit Deus in hæreditatem sibi, allelúja.

Oratio.

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum Soteris et Caji nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum commēdet oratio veneránda. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Soter, Fundis in Campania natus, sancivit, ne sacræ virgines vasa sacra et pallas attingerent, neve thuris ministerio in ecclēsia uteréntur. Idem státuit, ut Christi corpus in Cœna Dómini sumerétur ab omnibus, iis exceptis, qui propter grave peccatum id facere prohiberéntur. Sedit in pontificátu annos tres, menses únde-

cim, dies decem et octo: martýrio coronátur sub Marco Aurélio imperatóre, et in cœmetério, quod póstea Callísti dictum est, sepelítur, more majórum mense Decémbri créatis presbýteris decem et octo, diáconis novem, epíscopis per díversa loca úndecim.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatíonem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Cajus Dálmata, ex génere Diocletiáni imperatóris, constituit, ut his órdinum et honórum grádibus in Ecclésia ad episcopátum ascenderétur: Ostiárii, Lectóris, Exorcístæ, Acólythi, Subdiáconi, Diáconi, Presbýteri. Hic Diocletiáni crudelitátem in Christiános fúgiens, aliquámdiu in spelúnca delítuit: verum octo post annis una cum Gabíno fratre martýrii corónam consecútus est, cum sedisset años duódecim, menses quátuor, dies quinque, créatis mense Decémbri presbýteris vigintiquínque, diáconis octo, epíscopis quinque. Sepúltus est in cœmetério

Callísti, décimo Kaléndas Maji. Ejus memóriam Urbánus octávus in Urbe renovávit, dírutam ecclésiám restituit; título, statíone, et ipsíus reliquiis decorávit.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

**Sermo sancti Ambrósii
Epíscopi.**

Lectio vi. Serm. 22.

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gaúdia nostra cum sanctis Martýribus conferámus: et iis annuntiémus Domínicæ resurrectionis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectionis éritis: si tolerávimus, inquit, et conregnávimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo. **R.** Fíliæ. [51]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis. de eodem Comm. 2. loco temp. Pasch. [56]

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Die 23. Aprilis.

S. Georgii Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch. [48], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártiris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum beneficia póscimus, dono tuæ grátiae consequámur. Per Dñm.

Et fit commem. præced.

Ant. Sancti et justī in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Ÿ. Pretiósā in conspéctu Dómini, allelúja. *R.* Mors sanctorum ejus, allelúja.

Oratio.

Beatórum Mátyrum paritérque Pontíficum Sotérīs et Caji nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Noct. Lect. Quibus ego. de eodem Comm. 2. loco. [55]

In III. Noct. Homil. in Evang. Ego sum vitis vera. de eodem Communi 1. loco. [52]

Vesp. de sequ. cum commem. præced.

Die 24. Aprilis.

S. Fidelis a Sigmaringa Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch. [48], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Fidélem seráphico spíritus ardóre succénsus in veræ fidei propagatióne mátyrii palma et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: ejus quæsumus méritis et intercessióne, ita nos per grátiam tuam in fide et caritáte confirma; ut in servitio tuo fidéles usque ad mortem inveniri mereámur. Per Dóminum.

Et fit commem. præced. Ant. Sancti et justī. Ÿ. Pretiósā. ut supra.

Oratio. Deus, qui nos. ut supra.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Fidélis in óppido Suéviæ Sigmaringa ex honésta Reyórum familia natus, ab ineunte ætáte singuláribus natúræ et grátiae donis ornátus præfúlsit. Egrégiam quippe sortitus índolem, morúmque óptima imbútus disciplína, dum Fribúrgi philosophiæ et juris utriúsque

laúream emérui, in schoia étiam Christi ad perfecti-
onis ápicem sédulo virtú-
tum exercítio conténdere
cœpit. Nobílium exínde vi-
rórúmvárias Európe pro-
víncias lustrántium comes
ascítus, eos ad christíanam
pietátem sectándam, tam
verbis quam opéribus ex-
citáre non déstitit. Quíni-
mo in eódem itinere cre-
bris austeritátibus desid-
ria carnis mortificáre, ac
ita seípsum régere stúduit,
ut in tanta rerum vicissitú-
dine nullo umquam visus
fúerit iræ motu perturbári.
Juris prætérea, et justítiæ
strénuus propugnátor, post
réditum in Germániam cé-
lebre sibi nomen acquisívit
in advocáti múnere, in quo
tamen cum fori perícula
esset expértus, tutiorem
æternæ salutis viam ín-
gredi deliberávit, et supér-
na vocatione illustrátus,
paulo post órđini Será-
phico inter fratres Minó-
res Capuccínos adscribi
pétiit.

R. Lux perpétua lucébit
sanctis tuis Dómine, * Et
æternitas témporum, alle-
lúja, allelúja. **V.** Lætítia
sempitérna erit super cá-
pita eórum: gáudium et
exsultatióem obtinébunt.
Et æternitas.

Lectio v.

Piaē petitionis compos
rédditus, mundi suíque
contémptor insígnis, in
ipso statim tyrocínio, ma-
gisque cum solémnis pro-
fessiónis vota in gáudio
spíritus Dómino nuncupás-
set, in regulári observántia
ómnibus admiratióni fuit,
et exémplo. Oratióni má-
xime, et sacris lítteris va-
cans, in verbi quoque mi-
nistério singulári grátia
excellens, nedum Cathóli-
cos ad meliorem frugem,
verum étiam heterodóxos
ad veritátis cognitióem
attráxit. Plúribus in locis
cœnóbii præfétus consti-
tútus, prudéntia, justítia,
mansuetúdine, discretiόe,
et humilitátis laude, munus
sibi demandátum exércuit.
Arctíssimæ paupertátis ze-
látor egrégíus, quidquid
vel minus necessárium vi-
derétur, e cœnóbio pénitus
eliminávit. Inter austéra
jejúnia, vigílias, et flagélla
salutári seípsum próse-
quens ódio, in álios amó-
rem, quasi mater in filios,
osténdit. Cum pestífera
febris Austriacas militáres
cópias dire afflígeret, ipse
in extrémis infirmórum ín-
digéntiis ad assídua cari-
tátis officia toto spíritu ín-
cúbuit. In componéndis

étiam animórum dissídiis, aliisque próximi necessitátibus sublevándis consílio et ópere ádeo præcláre se gessit, ut pater pátriæ merúerit appellári.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Deíparæ Vírginis et rosárii cultor exímus, illius præcípuè, aliorúmque sanctórum patrocínio a Deo postulávit, ut in cathólicæ fidei obséqium vitam sibi et ságuinem fúndere liceret. Cumque ardens hoc desidérium in quotidiana Sacri devóta celebratióne magis accenderétur, mira Dei providéntia factum est, ut fortis Christi athléta præses eligerétur illárum missiónum, quas Congregátio de Propagánda Fide pro Rhætia tunc témporis institúerat. Quod árduum munus prompto hilaríque ánimo suscipiens, tanto fervóre exsecútus est, ut plúribus hæreticis ad orthodóxam fidem convérsis, spes non módica effúlserit totius il-

lius gentis Ecclésiæ, et Christo reconciliándæ. Prophetiæ dono præditus, futuras Rhætiae calamitátes, suique necem ab hæreticis inferéndam sæpius prædixit. Postquam vero insidiarum probe cónscius impendénti agóni se præparáset, die vigésima quarta Aprílis año millésimo sexcentésimo vigésimo secundo ad ecclésiám loci, Sevísium nuncupáti, se cóntulit, ubi ab hæreticis, qui pridie conversiónem simulántes, eum dolóse ad prædicándum invitáverant, concióné tumultuárie interrupta, per vérbera ac vúlnera eidem crudéliter inflícta gloriósam mortem magno et álacri corde perpéssus, primitias Mártirum memorátæ Congregatiónis próprio ságuine consecrávit; plúribus signis et miráculis exínde clarus, præsertim Cúriæ et Veldkírchii, ubi summa pópuli veneratióne illius reliquiæ asservántur.

R. Fíliæ Jerúsalem. [51]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de eodem Comm. 1. loco. [52]

Vesp. de sequ. cum cõmem. præced.

Die 25. Aprilis.

S. Marci Evangelistæ.

Duplex 2. classis.

Omnia de Communi Apost. temp. Pasch. [26], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Marcum Evangelistam tuum, evangélicæ prædicationis grátia sublimásti: tribue, quæsumus; ejus nos semper et eruditíone profícere, et oratione deféndi. Per Dóminum.

Et fit commemor. præced.

Ant. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctorum ejus, allelúja.

Oratio ut supra. 609.

In I. Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta

mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt coeli, et vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi sacerdotem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbini veniébat ab Aquilóne: et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

R. Beátus vir qui méruit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sáculum sáculi. In mandátis.

Lectio ii.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintillæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertébántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

R. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gaúdium, allelúja, allelúja. **V.** Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio iii.

Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jun-

gebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertébántur cum ambulárent.

R. Pretiósá. [27]

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio iv.

Marcus discipulus et intérpres Petri, juxta quod Petrum referéntem audíerat, rogátus Romæ a frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cum Petrus audísset, et probávit, et Ecclésiæ legéndum sua auctoritáte dedit. Assúpto itaque Evangélio quod ipse confecerat, perréxit in Ægyptum, et primus Alexandriæ Christum annúntians, constituit Ecclésiám tanta doctrína et vitæ continéntia, ut omnes sectatóres Christi ad exéplum sui cógeret.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas téporum, allelúja, allel. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exultatióem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Dénique Philo, disertissimus Judæorum, videns Alexandriæ primam ecclesiã adhuc judaizantem, quasi in laudem gentis suæ librum super eorum conversatiõne scripsit. Et quomodo Lucas narrat Jerosolymæ credentes omnia habuisse communia; sic et ille, quod Alexandriæ sub Marco fieri doctore cernébat, memoriæ tradidit. Mòrtuus est autem octávo Nerónis anno, et sepúltus Alexandriæ, succedente sibi Aniáno.

R. Virtute magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. **V.** Repléti quidem Spíritu sancto, loquebantur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

De expositiõne S. Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Lectio vi. Hom. 3. lib. 1.

Sancta quátuor animália, quæ prophetiæ spíritu futúra prævidéntur, subtili narratiõne describúntur, cum dicitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia: et quid per pennas, nisi volátus exprimi-

tur? Per fáciem quippe unusquisque cognóscitur: per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies itaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiõnem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognóscovo meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiõnem vero, qua super nosmetipsos tóllimur, quasi in áera levámur. **R.** Isti sunt. [27]

In III. Noct. Homil. in Evang. Designávit Dóminus. ut ibid. [24] cum **R.R.** pro temp. Pasch. [28]

Hodie qui non intersunt Processioni Litaniarum, dicant illas privatim post Matut. cum suis Precibus et Orat. sine Psalmis Pœnitent. etiam si hoc festum transferatur in aliam diem.

Si Litaniæ majores occurrant in die Paschatis, transferantur in Feriam iii. sequ.

In II. Vesp. commem. sequ.

Die 26. Aprilis.
Ss. Cleti et Marcellini
Pont. et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch. [48], præter sequ.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas téporum, allel. **V.** Sancti et justi in Dómino gaudéte, allel. **R.** Vos

elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Beatórum Mártyrum, patrítæque Pontíficum Cleti et Marcellíni nos Dómine fóveat pretiósa conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si hoc festum celebretur Feria ii. Rogat. Lect. Fratres: Debitóres. [61] et Lectio ix. legitur de Homilia Feriæ.

Similiter si aliquod ex sequ. festis occurrat dicta Feria ii., aut in Vigil. Ascens., in I. Nocturno leguntur Lect. de Comm. illius Sancti extra temp. Pasch.; nisi propriæ assignentur, vel ponendum sit initium alicujus Epistolæ præcedentis Dominicæ.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cletus Románus, pater Æmiliáno, de regione quinta, e vico Patrício, imperatóribus Vespasiáno et Tito, Ecclesiám gubernávit. Is ex præcepto Principis Apostolorum in Urbe viginti quinque presbýteros ordinávit. Primus in litteris verbis illis usus est: Salútem et apostólicam benedictiónem. Qui Ecclesiá óptime constitúta, cum ei præfuisset annos duódecim, menses septem, dies duos, Domitiáno im-

peratóre, secúnda post Nerónem persecutióne, mártýrio coronátus est, et in Vaticanó juxta corpus beáti Petri sepúltus.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allel. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatióne obtinébunt. Et.

Lectio v.

Marcellínus: Románus, ab anno ducentésimo nonagésimo sexto ad annum trecentésimum quartum in immáni imperatóris Diocletiáni persecutióne Ecclesiæ præfuit. Multas pertulit angústias ob improbam eórum severitatem, qui eum redarguébant de nímia indulgéntia erga lapsos in idololatriám, quæque causa fuit, ut per calúmniam infamátus fúerit, quasi thus idólis adhibuisset. Verum hic beátus Póntifex in confessiόne fidei, una cum tribus áliis Christiánis, Cláudio, Cyríno et Antoníno, cápite plexus est. Quorum projécta córpora, quum trigínta sex dies jussu imperatóris sepultúra caruissent, beátus Marcélus a sancto Petro in somnis admonítus, cum pres-

býteris et diáconis, hymnis et luminibus adhíbitis, honorífice sepeliéndá curávit in cœmetério Priscillæ via Salária. Rexit Ecclésiám annos septem, menses úndecim, dies vigínti tres: quo témpore fecit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit presbýteros quátuor, episcopos per díversa loca quinque.

R. In servis suis, allelúja,
* Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Sermo sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lectio vi. Serm. 22.

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martýribus conferámus: et iis annuntiémus Domínicæ resurrectionis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectionis éritis; si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et

glóriam habére cum Christo. **R.** Fíliæ. [51]

In III. Noct. Homil. in Evang. Ego sum vitis, vos pálmities. de eodem Comm. 2. loco. [56]

Die 28. Aprilis.

S. Pauli a Cruce Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [101], præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad mystérium crucis prædicándum, sanctum Paulum singulári caritaté donásti, et per eum novam in Ecclésia familiam floréscere voluísti: ipsíus nobis intercessióne concéde; ut passiónem tuam júgiter recoléntes in terris, ejúsdem fructum cónsequi mereámur in cœlis: Qui vivis.

Et fit comm. S. Vitalis Mart.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas téporum, allel.

V. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allel. **R.** Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui beáti Vitális Mártiris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria ii. Rogat. vel in Vigilia Ascensionis. Beatus vir. de eodem Communi 2. loco. [114]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Paulus a Cruce Uvadáe in Ligúria natus, sed e Castellatio prope Alexandriam Statiellorum nobili genere oriundus, qua futurus esset sanctitate clarus, innótuit miro splendóre, qui noctu implévit parientis matris cubiculum, et insígni augústæ cœli Regínæ beneficio, quæ puerum in flumen delápsum a certo naufrágio illæsum erípuit. A primo ratiónis usu Jesu Christi crucifixi amore flagrans, ejus contemplatióni prolíxius vacáre cœpit, et carnem innocentíssimam vigíliis, flagéllis, jejúniis, potu in sexta feria ex acéto cum felle mixto, ac dura quavis castigatióne contérere. Martýrii desidério incénsus, exercítui se adjúnxit, qui Venétiis, ad bellum Turcis inferéndum, comparabátur; cógnota vero inter orándum Dei voluntáte, arma ultro réddidit, præstantióri militiæ óperam datúrus, quæ Ecclesiæ præsidio esse, æternámque hóminum salú-

tem procuráre totis víribus niterétur. Revérsus in pátriam, honestíssimis nuptiis, sibíque deláta pátrui hæreditáte, recusátis, arctiorem iníre crucis sémitam, ac rudi túnica a suo epíscopo índui vóluit. Tum ejus jussu, ob eminentem vitæ sanctimóniam et rerum divinárum sciéntiam nondum cléricus, Domínicum agrum, máximo cum animárum fructu, divíni verbi prædicatióne excóluit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. **V.** Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Romam proféctus, theológicis disciplínis rite imbútus, a Summo Pontífice Benedícto decimotértio ex obediéntia sacerdótio auctus est. Facta sibi ab eódem potestáte aggregándi sócios, in solitúdinem recéssit Argentárii montis, quo eum beáta Virgo jamprídem invitáverat, veste illi simul osténsa atri colóris, passiónis Fílii sui insígnibus decoráta, ibique fundaménta jecit novæ congregatiónis. Quæ brevi,

plúrimis ab eo tolerátis labóribus, præcláris aucta viris cum Dei benedictióne valde succrévit; a Sede Apostólica non semel confirmáta, una cum régulis, quas orándo ipse a Deo accéperat, et quarto áddito voto, pergrátam Domínicæ passiónis memóriam promovéndi. Sacras vírgines quoque instituit, quæ excésum caritátis divíni sponsi sédulo meditaréntur. Hæc inter, animárum inexhausta aviditáte ab Evangélii prædicatione numquam deficiens, hómines pene innúmeros, étiam perditíssimos, aut in hæresim lapsos, in salutis tráitem addúxit. Præsértim Christi enarránda passióne mirífica ejus oratiónis vis erat, qua una cum astántibus in fletum effúsus, quælibet obduráta corda ad pœniténtiam scindébat.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Tanta in ejus pectore alébatúr divínæ caritátis flamma, ut indúsiúm quod erat cordi própius, sæpe

véluti igne adústum, et binæ cóstulæ elátæ apparúerint. Sacrum præsértim fáciens non póterat a lácri-mis temperáre: fréquenti quoque éxtasi cum mira intérdum córporis elevatióne frui, vultúque supérna luce radiánte conspiciébatur. Quandóque, dum concionarétur, cœléstis vox verba ei suggeréntis audíta fuit, aut sermo ejus ad plúra míllia pássuum intónuit. Prophetiæ et linguárum dono, córdium scrutatióne, potestáte in dæmones, in morbos, in eleménta enítuit. Cumque ipsis Summis Pontíficibus carus ac venerándus esset, servum inútilem, peccatórem nequíssimum, a dæmóniis quoque conculcándum se judicábat. Tandem, aspérrimi vitæ géneris ad longam usque senectútem tenacíssimus, anno millésimo septingentésimo septuagésimo quinto, cum præclára mónita, véluti sui spíritus transmissa hæreditáte, alúmnis tradidisset, Ecclésiæ sacraméntis ac cœlésti visióne recreátus, Romæ, qua prædíxerat die, migrávit in cœlum. Eum Pius nonus Póntifex Máximus in beatórum, novisque deinde fulgéntem signis, in

sanctorum numerum retulit. **R.** Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Designavit Dñs. ut in Comm. Evangelist. [24] cum **R.R.** de Comm. Conf. non Pont. [111]

Pro S. Vitale Martyre.

Lectio ix.

Vitalis miles, sanctorum Gervásii et Protásii pater, una cum Paulino iudice Ravennam ingressus, cum vidisset Ursicinum medicum ob christianæ fidei confessionem ductum ad supplicium, paululum in tormentis titubare, exclamavit: Ursicine medice, qui alios curare solitus es, cave ne te mortis æternæ iaculo conficias. Qua voce confirmatus Ursicinus, martyrium fortiter subivit. Quare Paulinus incensus Vitalem comprehendendi jubet, et equuleo tortum, atque in profundam foveam demersum, lapidibus obrui. Quo facto quidam Apollinissacerdos, qui Paulinum in Vitalem incitarat, oppressus a dæmone, clamare cœpit: Tu me nimium Vitalis Christi Martyr incendis: et illo æstu jactatus, se precipitavit in flumen. Te Deum. 19.

In Laud. commem. S. Vitalis.

Ant. Filiae Jerúsalem, venite et videte Mátyres cum

corónis, quibus coronávit eos Dñs in die solemnitatis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

V. Pretiosa in conspectu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctorum ejus, allelúja.

Oratio ut supra. 616.

Vesperæ a Capitulo de sequ. cum commem. præced.

Die 29. Aprilis.

S. Petri Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch. [48], præter sequ.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut beati Petri Mátyris tui fidem congrua devotiōe sectemur; qui pro ejusdem fidei dilatatiōe, mátyrii palmam méruit obtinere. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triumpans, divitias cœlo condidit ore, manu, allelúja.

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et ostendit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio ut supra. 616.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus, Verónæ paréntibus Manichæorum hæresi infectis na-

tus, ab ipsa pene infántia contra hæreses pugnávit. Puer annórum septem, cum scholas frequentáret, aliquándo a pátruo hærético interrogátus quid tandem in iis didicisset; cristiánæ fidei sýmbolum se didicisse respóndit; neque ullis umquam patris, patruíve blandítiis aut minis a fidei constantia dimovéri pótuit. Adoléscens Bonóniam studiórum causa venit: ubi a Spíritu sancto ad sublimiórís vitæ formam vocátus, órdinis Prædicatórum institútum suscepit.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et æternitas téporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Magno virtútum splendóre in religióne elúxit: corpus et ánimus ab omni impuritáte ita custodívit, ut nullius mortíferi peccátí labe se inquinátum umquam sénserit. Carnem jejúniis et vigíliis macerábat: mentem divínis contemplatiónibus exercébat. In salúte animárum procuránda assidue versabátur: peculiáris grátiae dono hæreticos ácríter confutábat. Tan-

tam in concionádo vim hábuit, ut innumerábilis hóminum multitúdo ad eum audiéndum conflúeret, multique ad pœniténtiam converteréntur.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Tanto fidei ardóre incensus erat, ut pro ea mortem subíre optáret, eámque a Deo grátiam eníxe precaréetur. Itaque hæretici necem, quam is paulo ante concionádo prædixerat, illi intulérunt. Nam cum sanctæ Inquisitiónis munus géneret, illum Como Mediólánus redeúntem, impius sicárius semel atque iterum in cápite gládio vulnerávit: jamque pene mórtuus, sýmbolum fidei, quam infans viríli fortitúdine confessus fúerat, in ipso suprémó spírítu pronuntiávit: iterúmque látera mucrone transverberátus, ad martýrii palmam migrávit in cœlum, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo secúndo: quem multis illústrem miráculis Iñocéntius quartus anno sequénti sanctorum Mártyrum número adscripsit. **R.** Fíliæ. [51]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Ego sum vitis vera. de eodem Communi 1. loco. [52]

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Die 30. Aprilis.

S. Catharinæ Senensis Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [123], præter sequentia.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beátæ Catharinæ Virginis tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Antiph. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

V. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio ut supra. 619.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Catharina, virgo Senensis piis orta paréntibus, beáti Dóminici hábitum, quem soróres de Pœniténtia gestant, impetrávit. Summa ejus fuit abstinéntia, et ad-

mirábilis vitæ austéritas. Invénta est aliquándo a die Cínerum usque ad Ascensiónem Dómini jejúnium perduxísse, sola Eucharístiæ communióne conténta. Luctabátur quam frequéntissime cum dæmónibus, multisque illórum moléstiiis vexabátur, æstuábat fébribus, nec aliórum morbórum cruciátu carébat. Magnum et sanctum erat Catharinæ nomen, et úndique ad eam ægróti et malignis vexáti spirítibus deducebántur. Languóribus et fébribus in Christi nómine imperábat, et dæmones cogébat ab obséssis abíre corpóribus.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirábiliter délixtera tua, allelúja. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Cum Pisis immorarétur die Dóminico, refécta cibo cœlésti, et in éxtasim rapta, vidit Dóminum crucifíxum magno cum lúmine adveniéntem, et ex ejus vúlnerum cicatricibus quinque rádios ad quinque loca sui córporis descendéntes; id eóque mystérium advértens, Dóminum precáta, ne

cicatrices apparerent; continuo radii colorem sanguineum mutaverunt in splendendum, et in formam puræ lucis pervenerunt ad manus, pedes, et cor ejus: ac tantus erat dolor, quem sensibilibiter patiebatur, ut nisi Deus minuisset, brevi se crederet morituram. Hanc itaque gratiam amantissimus Dominus nova gratia cumulavit, ut sentiret dolorem illapsa vi vulnorum, et cruenta signa non apparerent. Quod ita contigisse cum Dei famula confessario suo Raymundo retulisset, ut oculis etiam repræsentaretur, radios in imaginibus beatæ Catharinæ ad dicta quinque loca pertingentes, pia fidelium cura pictis coloribus expressit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ, allelûja.

V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Doctrina ejus infusa, non acquisita fuit; sacrarum litterarum professoribus difficillimas de divinitate quæstiones proponentibus respondit. Nemo ad

eam accessit, qui non melior abierit: multa exstinxit odia, et mortales sedavit inimicitias. Pro pace Florentinorum, qui cum Ecclesia dissidebant, et interdicto ecclesiastico suppositi erant, Avenionem ad Gregorium undecimum Pontificem Maximum profecta est; cui etiam votum ejus de petenda Urbe, soli Deo notum, sese divinitus cognovisse monstravit: deliberavitque Pontifex, ea etiam suadente, ad sedem suam Romanam personam accedere: quod et fecit. Eidem Gregorio et Urbano sexto ejus successorii acceptissima fuit, adeo ut legationibus eorum fungeretur. Denique post innumera virtutum insignia, dono prophetiæ, et pluribus clara miraculis, anno ætatis suæ tertio circiter et trigésimo, migravit ad sponsum. Quam Pius secundus Pontifex Maximus sanctarum Virginum numero adscripsit.

R. Afferentur Regi. [134]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Simile erit regnum cælorum. de eodem Comm. [136]

Vesperæ de Ss. Apost. Philippo et Jacobo, ut infra. 631. cum commem. præced.

Dominica III. post Pascha.

Patrocinii S. Joseph Confessoris, Sponsi B. M. V.

Duplex 2. classis.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 629. Ps. ut in
I. Vesp. de Comm. Apost. [1]

Capitulum. Gen. 49. d.

Benedictiones pa-
tris tui confortá-
tæ sunt benedi-
ctionibus patrum
ejus: donec veníret desidé-
rium cóllium æternórum:
fiant in cápite Joseph, et in
vértice Nazaræi inter fra-
tres suos.

Hymnus.

Te, Joseph, célèbrent ág-
mina cóelitum:
Te cuncti résonent chri-
stiádum chori,
Qui clarus méritis, junctus
es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gér-
mine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris
ánxius,

Afflátu súperi Fláminis An-
gelus

Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum strin-
gis, ad éxteras

Ægýpti prófugum tu sé-
queris plagas;

Amíssum Sólymis quæris,
et ínvenis,

Miscens gaúdia flétibus.

Post mortem réliquos
mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos gló-
ria súscipit:

Tu vivens, Súperis par,
frúeris Deo,

Mira sorte beátor.

Nobis, summa Trias, par-
ce precántibus,
Da Joseph méritis sídera
scándere:

Ut tandem líceat nos tibi
pérpetim

Gratum prómere cánticum.
Amen.

V. Constituit eum dóminum domus suæ, allelúja.

R. Et principem omnis possessionis suæ, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto, allelúja.

Oratio ut infra in Laud. 630.

Fit commemor. Dominicæ III. post Pascha. 390.

Ad Matutinum.

Invit. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti Joseph, protectóris nostri, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Te, Joseph. 623.

In I. Nocturno.

Ant. Angelus Dómini apáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja.

Ps. trium Noct. de Comuni Conf. non Pont. [102]

V. Confitébor nómini tuo, allelúja. **R.** Quóniam adjutor et protéctor factus es mihi, allelúja.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 39.

gitur Joseph ductus est in Ægýptum, emítque eum Púti-

phar eunúchus Pharaónis, princeps exercitus, vir Ægýptius, de manu Ismaëlitárum, a quibus perductus erat. Fuitque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis prospere agens: habitavitque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminus esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dirigi in manu illius. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei, a quo præpósitus ómnibus, gubernábat crédito sibi domum, et univérsa quæ ei tradita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ædibus quam in agris cunctam ejus substántiam: nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quò vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie, et decórus aspéctu.

R. Clamávit pópulus ad regem, aliménta petens: * Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph, allelúja. **V.** Salus nostra in manu tua est: respice nos tantum, et læti serviémus regi. Quibus.

Lectio ii. Cap. 41.e.

Placuit Pharaóni consílium, et cunctis minístris ejus, locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei

plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiorem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantum regni sólio te præcédam. Dixítque rursus Phárao ad Joseph: Ecce constitui te super univérsam terram Ægýpti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus: vestivítque eum stola býssina, et collo torquem aúream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genu flécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti.

R. Fecit me Deus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus: * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allel. **V.** Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit.

Lectio iii. Cap. 41. f.

Dixit quoque rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægý-

pti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum lingua ægyptíaca Salvatórem mundi. Deditque illi uxórem Ase-neth fíliam Putipháre sacerdotis Heliopóleos. Egréssus est itaque Joseph ad terram Ægýpti (trigínta autem annórum erat quando stetit in conspéctu regis Pharaónis), et circuívit omnes regiones Ægýpti. Venítque fertilitas septem annórum: et in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægýpti. Omnis étiam frugum abundántia in singulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur, et cópia mensúram excéderet.

R. Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supéristitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo: * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum, allelúja. **V.** Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis, et invocétur super eos nomen meum. Insuper. **Glória Patri. Insuper.**

In II. Nocturno.

Ant. Angelus Dómini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israël: de-

fúnci sunt enim qui quæ-
rébant ánimam púeri, allel.

Y. Réspice de cœlo, et
vide, et vísita víneam istam,
allelúja. R. Et pérfice eam,
allelúja.

Sermo sancti Bernardíni
Senénsis.

Serm. 1. de S. Joseph.

Lectio iv.

Omnium singulárium
gratiárum alicui ra-
tionábili : creatúra
communicatárum generá-
lis régula est, quod, quan-
docúmque divína grátia
éligit áliquem ad áliquam
grátiam singulárem, seu
ad áliquem sublímem sta-
tum, ómnia charísmata do-
net, quæ illi persónæ sic
eléctæ, et ejus officio ne-
cessária sunt, atque illam
copióse decórant. Quod má-
xime verificátum est in san-
cto Joseph, putatívo patre
Dómini nostri Jesu Chri-
sti, et vero sponso Regínæ
mundi et Dóminæ Angeló-
rum, qui ab ætérno Patre
eléctus est fidélis nutritius,
atque custos principálium
thesaurórum suórum, scí-
licet Fílii ejus et sponsæ
suæ: quod officium fidelís-
sime prosecútus est. Cui
proptérea Dóminus ait: Ser-
ve bone et fidélis, intra in
gáudium Dómini tui.

R. Dedísti mihi protectió-
nem salútis tuæ, et délixtera
tua suscepit me: * Proté-
ctor meus, et cornu salútis
meæ, et suscepitor meus,
allelúja. Y. Ego protéctor
tuus sum, et merces tua
magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

Si côm pares eum ad to-
tam Ecclésiám Christi,
nonne iste est homo elé-
ctus et speciális, per quem
et sub quo Christus est or-
dináte et honéste introdú-
ctus in mundum? Si ergo
Vír gini Matri tota Ecclésia
sancta débitrix est, quia per
eam Christum suscípere di-
gna facta est: sic profecto
post eam huic debet gráti-
am et reveréntiam singulá-
rem. Ipse enim est clavis
vétēris testaménti, in qua
patriarchális et prophetális
dignitas promíssum consé-
quitur fructum. Porro hic
est solus, qui corporáliter
possédit, quod eis divína
dignátio repromísit. Mérito
ígitur figurátur per illum
patriárcham Joseph, qui
pópulis fruménta servávit.
Sed et hic illum præcéllit,
quia non solum Ægýptiis
panem corporális vitæ, sed
ómnibus eléctis panem de
cœlo, qui cœléstem vitam
tríbuít, cum multa solértia
enutrívít.

R. Státuet fílios suos sub tégmíne illíus, et sub ramis ejus morábitur: protegétur sub tégmíne illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiészet, allelúja. **V.** Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio vi.

Profécito dubitándum non est, quod Christus familiaritátem, reveréntiam, atque sublimíssimam dignitátem, quam illi exhibuit, dum ágeret in humánis, tamquam fílius patri suo, in cœlis útique non negávit, quin pótius complévit et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur: Intra in gáudium Dómini tui. Unde, licet gáudium æternæ beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dicere: Intra in gáudium: ut mýstice innuátur, quod gáudium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circúmdans et absórbens, et ipsum velut abyssus infinita submérgens. Meménto igitur nostri, beáte Joseph, et tuæ oratiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercède: sed et beatíssimam Vírginem sponsam tuam nobis propítiam red-

de, quæ Mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat per infinita sæcula sæculórum. Amen.

R. Si consistant advérsus me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsus me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja. **V.** In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória Patri. Si.

In III. Nocturno.

Ant. Consúrgens Joseph accépit púerum et matrem ejus, et venit in terram Israël: et habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, allelúja.

V. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, allel.

R. Ut non derelinquat me in die tribulatiónis, allelúja.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3. d.

In illo témpore: Factum est autem, cum baptizárétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto, et oránte, apértum est cœlum. Et reliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

Lib. 2. de Consensu Evang.

anifestum est illud quod ait: Ut putabátur fílius Joseph: propter illos dixísse,

qui eum ex Joseph, sicut alii homines nascuntur, natum arbitrantur. Quos autem movet, quod alios progenitores Matthæus enumerat, descendens a David usque ad Joseph, alios autem Lucas ascendens a Joseph usque ad David, facile est ut advertant, duos patres habere potuisse Joseph: unum a quo genitus, alterum a quo fuerit adoptatus. Antiqua est enim consuetudo adoptandi etiam in illo populo Dei, ut sibi filios facerent, quos non ipsi genuissent. Unde intelligitur Lucas patrem Joseph, non a quo genitus, sed a quo fuerat adoptatus, suscepisse in Evangelio suo, cujus progenitores sursum versus commemorat, donec exiret ad David.

R. Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est: pariet autem filium, * Et vocabis nomen ejus Jesum, allelúja. **V.** Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. Et.

Lectio viii.

Cum enim necesse sit, utroque Evangelista vera narrante, et Matthæo scilicet et Luca, ut unus eorum ejus patris originem

teneret, qui genuerat; alter ejus qui adoptaverat Joseph: quem probabilius intelligimus adoptantis originem tenuisse quam eum, qui noluit Joseph genitum dicere ab illo cujus eum filium esse narrabat? Matthæus autem dicens: Abraham genuit Isaac, Isaac genuit Jacob, atque ita in hoc verbo, quod est, genuit, perseverans, donec in ultimo diceret, Jacob autem genuit Joseph, satis expressit ad eum patrem se perduxisse originem generantium, a quo Joseph non adoptatus, sed genitus erat. ¶ Quamquam si etiam Lucas genitum diceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbare deberet, ut aliud crederemus, quam ab uno Evangelista gignentem, ab altero adoptantem patrem fuisse commemoratum. Neque enim absurde quisque dicitur non carne, sed caritate genuisse quem filium sibi adoptaverit. At vero etiam nos quibus dedit Deus potestatem filios ejus fieri, de natura atque substantia sua non nos genuit, sicut unicum Filium, sed utique dilectione adoptavit.

R. Surge, et accipe puerum et matrem ejus, et fuge

in Ægyptum: * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja. **V.** Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicentem: Ex Ægypto vocávi filium meum. Et. Glória. Et.

Lectio ix. de Homilia Domin.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Jacob autem * genuit Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, allelúja.

3. Ascéndit autem * Joseph a Galilæa de civitate Náza-reth, in Judæam in civitatem David, quæ vocátur Béthlehem, allelúja.

4. Et venérunt festinántes, * et invenérunt Mariam, et Joseph, et infántem pòsitum in præsepio, allelúja.

5. Et ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph, allelúja.

Capitulum. Gen. 49. d.

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus:

donec veníret desidérium cóllium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vér-tice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

Cœlitum Joseph decus,
atque nostræ
Certa spes vitæ, columén-
que mundi,
Quas tibi læti cānimus, be-
nignus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit
pudicæ
Vírginis sponsum, voluít-
que Verbi
Te patrem dici, dedit et
minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo
jacéntem,
Quem chorus Vatum céci-
nit futúrum,
Aspicias gaudens, humilís-
que natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Domi-
nátor orbis,
Cujus ad nutum tremit in-
ferórum
Turba, cui pronus famu-
látur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi
perénis,
Quæ tibi præbens súperos
honóres,

Det tuis nobis méritis beátæ
Gaúdia vitæ. Amen.

V. Dedisti mihi protecti-
onem salutis tuæ, allelúja.

R. Et dextera tua suscepit
me, allelúja.

Ad Bened. Ant. Joseph
fili David, * noli timere ac-
cipere Mariam conjugem
tuam: quod enim in ea
natum est, de Spíritu san-
cto est, allelúja.

Oratio.

Deus, qui ineffabili pro-
vidéntia beátum Jo-
seph sanctissimæ Genitrícis
tuæ sponsum eligere digná-
tus es: præsta, quæsumus;
ut quem protectórem vene-
rámur in terris, intercessó-
rem habere mereámur in
cœlis: Qui vivis.

Et fit commem. Domin. 389.

Ad Tertiam.

Capit. Benedictiones. 629.

R. br. Constituit eum dó-
minum domus suæ, * Al-
lelúja, allelúja. Constituit.

V. Et principem omnis
possessiõnis suæ. Allelúja,
allelúja. **Gloria.** Constituit.

V. Confitebor nómini tuo,
allelúja. **R.** Quóniam ad-
jutor et protector factus es
mihi, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Gen. 49. c.

Deus patris tui erit adjú-
tor tuus, et Omnípo-

tens benedícet tibi benedi-
ctiõnibus cœli désuper.

R. br. Confitebor nómini
tuo, * Allelúja, allelúja.
Confitebor. **V.** Quóniam ad-
jutor et protector factus es
mihi. Allelúja, allelúja. **Gloria**
Patri. Confitebor.

V. Justus germinábit sicut
lílium, allelúja. **R.** Et flo-
rébit in ætérnum ante Dó-
minum, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Gen. 49. c.

Filius accrésceus Joseph,
filius accrésceus, et de-
córus aspéctu: filiæ dis-
currérunt super murum.

R. br. Justus germinábit
sicut lílium, * Allelúja, al-
lelúja. Justus. **V.** Et floré-
bit in ætérnum ante Dómi-
num. Allelúja, allelúja. **Gloria**
Patri. Justus.

V. Plantátus in domo Dó-
mini, allelúja. **R.** In átriis
domus Dei nostri, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis. 623.

V. Sub umbra illíus, quem
desideráveram, sedi, alle-
lúja. **R.** Et fructus ejus dul-
cis gútturi meo, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Fili, quid
fecisti * nobis sic? Ecce
pater tuus et ego doléntes
quærebámus te, allelúja.

Et fit commem. Domin. 390.

FESTA MAJI.

Die 1. Maji.

Ss. Philippi et Jacobi Apostolorum.

Duplex 2. classis.

In I. Vesperis.

*Ant. et Capit. de Laud. 634.
Psalmi ut in I. Vesp. de Comm.
Apost. [1]*

Hymn., V. et alia hic non propria de Comm. Apost. temp. Pasch. [26]

Ad Magnif. Ant. Non turbetur cor vestrum, neque formidet: créditis in Deum, et in me créдите: in domo Patris mei mansiónes multæ sunt, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua Apostolorum tuorum Philippi et Jacobi solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus; ut quorum gaudemus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Catharinæ.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Pro-

ptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beátæ Catharinæ Vírginis tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Omnia de Comm. Apost. temp. Pasch., præter sequentia.

In I. Nocturno, si tunc temporis non legitur de Epist. B. Jacobi, ponitur initium ejus Epistolæ, ut in Dom. IV. post Pascha. 398. Si autem ea tunc legitur, ponatur de ea quod illo die contigerit.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Philippus Bethsaidæ natus, unus ex duódecim Apóstolis, qui primum a Christo Dómino vocáti sunt: a quo cum accepisset Nathánaël, vénisse Messíam in lege pro-

missum, ad Dóminum deductus est. Quam vero Christus eum familiáriter adhiberet, illud fácele declárat, quod Gentíles Salvatórem vidére cupientes, ad Philíppum accessérunt: et Dóminus, cum in solitúdine hóminum multitudínem páscere vellet, sic Philíppum affátus est: Unde emémus panes ut mandúcent hi? Is, accépto Spíritu sancto, cum ei Scýthia ad prædicándum Evangélum obtigisset, omnem fere illam gentem ad christiánam fidem convértit. Postrémo cum Hierápolim Phrýgiæ venisset, pro Christi nómine cruci affixus, lapidibúsque óbrutus est, Kaléndis Maji. Ejus corpus ibídem a Christiánis sepúltum, póstea Romam delátum, in basilica duódecim Apostolórum una cum corpore beáti Jacóbi Apóstoli cónditum est.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas téporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exultatióne obtinébunt. Et.

Lectio v.

Jacóbus frater Dómini, cognométo Justus, ab ineúnte ætáte vinum et si-

ceram non bibit, carne abstínuit, numquam tonsus est, nec unguénto nec bálneo usus. Huic uni licébat íngredi in Sancta sanctórum. Idem líneis véstibus utebátur: cui étiam assidúitas orándi ita callum génibus obdúxerat, ut durítie caméli pellem imitarétur. Eum post Christi ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum episcopum creavérunt: ad quem étiam princeps Apostolórum misit, qui nuntiáret se e cárcere ab Angelo edúctum fuisse. Cum autem in concílio Jerosólymis contróversia esset orta de lege et circumcisióne: Jacóbus Petri senténtiam secúsus, ad fratres hábuit conciónem, in qua vocatióne Géntium probávit: fratribúsque abséntibus scribéndum esse dixit, ne Géntibus jugum Mosáicæ legis impónerent. De quo et lóquitur Apóstolus ad Gálatas: Alium autem Apostolórum vidi néminem, nisi Jacóbum fratrem Dómini.

R. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. **V.** Repléti quidem Spíritu sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

Tanta autem erat Jacóbi vitæ sánctitas, ut fimbriam vestiménti ejus certatim hómines cúperent attingere. Nam is nonaginta sex annos natus, cum triginta ańis illi Ecclésiæ sanctissime præfuisset, Christum Dei Fílium constántissime prædicans, lapidibus primum appetitur: mox in altíssimum templi locum addúctus, inde præcipitátus est. Qui confráctis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cœlum, Deúmque pro illórum salúte deprecabátur his verbis: Ignóscite eis Dómine, quia nesciunt quid faciunt. Qua in oratióne, gráviter ejus cápite fullónis fuste percússo, ánimam Deo réddidit, séptimo Nerónis año, et juxta templum ubi præcipitátus fúerat, sepúltus est. Unam scripsit epístolam, quæ de septem cathólicis est.

R. Isti sunt agni. [27]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 14.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me créдите. In domo Patris mei

mansiónes multæ sunt. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 67. in Joannem.

Erigénda est nobis, fratres, ad Deum major inténtio, ut verba sancti Evangélíi, quæ modo in nostris aúribus sonuérunt, étiam mente cápere utcúmque possimus. Ait enim Dóminus Jesus: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me créдите. Ne mortem tamquam hómines timérent, et ideo turbaréntur, consolátur eos, étiam se Deum esse contéstans. Créditis, inquit, in Deum, et in me créдите. Cónsequens est enim, ut si in Deum créditis, et in me credere debeátis: quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii.

Créditis in Deum, et in eum créдите, cui natúra est, non rapína, esse æquálem Deo: semetípsum enim exinanívit, non tamen for-

mam Dei amittens, sed formam servi accipiens. Mor-tem metuitis huic formae servi: non turbetur cor vestrum: suscitabit illam forma Dei. Sed quid est, quod sequitur: In domo Patris mei mansiones multae sunt: nisi quia et sibi metuébant? Unde audire debuérunt: Non turbetur cor vestrum. Quis enim eorum non metúeret, cum Petro dictum esset, fidentióri atque promptióri: Non cantabit gallus, donec ter me neges?

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **V.** Candidiôres nive, niti-diôres lacte, rubicundiôres ébore antíquo, sapphíro pulchriôres. Et sicut. Gló-ria Patri. Et sicut.

Lectio ix.

Tamquam ergo essent ab illo peritúri, mérito turbabántur: sed cum aúdiunt, In domo Patris mei mansiones multae sunt: si quo minus dixíssem vobis: Quia vado paráre vobis locum: a perturbatióne recreántur, certi ac fidéntes, étiam post perícula tentatiónum, se apud Deum cum Christo

esse mansúros: quia etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, álius álio jústior, álius álio sánctior: in domo Patris mei mansiones multae sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansionem pro suo quisque acceptúrus est mérito.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Dómine, * osténde nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúja.

Ps. Dóminus regnávít. cum reliqu. 20.

2. Philíppe, * qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

3. Tanto témpore * vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

4. Si cognovissétis me, * et Patrem meum útique cognovissétis, et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum, allelúja, allelúja, allelúja.

5. Si dilígitis me, * mandáta mea serváte, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt iusti in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et

qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

Paschále mundo gaúdium
Sol núntiat formósior,
Cum luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.

In carne Christi vúlnera
Micáre tamquam sídera
Mirántur, et quidquid vi-
dent
Testes fidéles prædicant.

Rex Christe clementís-
sime,
Tu corda nostra pósside:
Ut lingua grates débitas
Tuo repéndat nómini.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.
Amen.

℣. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúja. ℞. Mors
sanctorum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ego sum
via, véritas, et vita: nemo
venit ad Patrem, nisi per
mē, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua Apo-
stolorum tuorum Phi-
lippi et Jacóbi solemnitáte
lætificas: præsta, quæsu-

mus; ut quorum gaudémus
méritis, instruámur exem-
plis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Stabunt justí. ut
supra. 634.

℞. br. Sancti et justí in
Dómino gaudéte, * Allelúja,
allelúja. Sancti. ℣. Vos
elégit Deus in hæreditátem
sibi. Allelúja, allelúja. Gló-
ria Patri. Sancti.

℣. Lux perpétua lucébit
sanctis tuis Dómine, alle-
lúja. ℞. Et ætéritas tém-
porum, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Sap. 5.

Ecce quómodo compu-
táti sunt inter fílios
Dei, et inter sanctos sors
illórum est.

℞. br. Lux perpétua lucé-
bit sanctis tuis Dómine, *
Allelúja, allelúja. Lux per-
pétua. ℣. Et ætéritas tém-
porum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Lux.

℣. Lætítia sempitérna su-
per cápita eórum, allelúja.
℞. Gaúdium et exsultatió-
nem obtinébunt, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Rom. 8. e.

Scimus quóniam diligén-
tibus Deum ómnia co-
operántur in bonum, iis

qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

R. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allel. Lætítia. **V.** Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lætítia.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Antiph. de Laud.; Psalmi ut in II. Vesp. de Comm. Apost. et reliqua de eodem Coñuni. [29] **V.** Pretiósá. *ibid.*

Ad Magnif. Ant. Si mansérítis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque petiérítis, fiet vobis, allelúja, allelúja, allelúja.

Et fit commem. sequentis.

Die 2. Maji.

S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doctoris.

Duplex.

Omnia de Coñuni Conf. Pont. [77], præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Antiph. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.

R. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessoris tui atque Pontíficis solemnitate deférimus: et qui tibi digne méruit famulári; ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absolvet peccátis. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Fer. II. et IV. Rogat. Lect. Sapiéntiam. de Comm. Doct. [95]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Athanásius Alexandrínus, cathólicæ religionis propugnátor acérrimus, ab Alexandro episcopo Alexandrino diáconus factus est: in cujus locum succéssit, quem étiam ántea secútus fúerat ad Nicænum concílium; ubi cum Aríi impietatem repressisset, tantum ódium Arianórum suscepit, ut ex eo témpore ei insídias molíri numquam destitérint. Nam coácto ad Tyrum concílio magna ex parte Arianórum episcopórum, subornárunt mulierculam, quæ accusáret Athanásium, quod hospítio acceptus sibi stuprum per vim intulisset. Introductus igitur est Athanásius, et una cum eo Timótheus

présbyter: qui símulans se esse Athanásiū, Ego ne, inquit, mŭlier, apud te sum diversátus? ego te violávi? Cui illa petulánte: Tu mihi vim attulísti: idque jurejurádo affírmans, júdicum fidem obtestabátur, ut tantum flagítium vindicárent. Quacógnita fraude, rejécta est mulieris impudéntia.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Arsénium quoque episcopum ab Athanásiō interféctum Ariáni pervulgárunť: quem dum occúlťe déťinent, manum mórtui déferunt in júdicium, ab Athanásiō ad usum mágicę artis Arsénio amputátam criminántes. At Arsénius noctu aufúgiens, cum se in conspéctu totíus concílii statuísset, Athanásiī inimicórum impudentíssimum scelus apéruiť. Quod illi nihilominus mágicis ártibus Athanásiī tribuéntes, vitę ejus insidiári non desistébant. Quamóbrem in ex-

sílium actus, in Gállia apud Tréviros exsulávit. Grávis deinceps ac diutúrnis sub Constántio imperatóre, Arianórum fautóre, tempestátibus jactátus, et incredíbiles calamitátes perpésus, magnam orbis terrę partem peragrávit; ac sæpe e sua ecclésia ejéctus, sæpe étiam in eámdem et Júlii Románi Pontíficis auctoritáte, et Constántis imperatóris, Constántii fratris, patrocínio, decretis quoque concílii Sardicénsis, ac Jerosolymitáni, restitútus est; Ariánis intérea illi semper inféstis: quorum pertinácem iram, et summum vitę discrímen fúgiens, in sicca cistérna quinque annis se ábdidit, ejus rei tantum cónscio quodam Athanásiī amíco, qui eum clam sustentábat.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Constántio mórtuo, cum Juliánus Apóstata, qui ei in império succéssit, exsules episcopos ad suas

ecclésiās redīre permisisset, Athanásius Alexandriam revēsus, suū honóre excēptus est. Sed non multo post, iisdem Ariānis impellētibz, a Juliāno exagitatus, rursus discēdere cōgitur. Cumque ab ejus satellitibus ad necem conquiretū, qua fugiēbat navicula convērsa in contrāriam flūminis partem, iis qui se insequēbantur, ex indūstria occūrit: et quērētibz, quantum inde abēset Athanásius, respōdit eum non longe abēsse: itaque illos contrārium tenētes cursum effūgit, atque Alexandriam rēdiens, ibidem usque ad Juliāni ōbitum occultus permānsit. Qui paulo post Alexandriæ alia exōrta tempestāte, quātuor menses in patérno sepulchro delituit. Ac dēnique ex tot tantisque periculis divinitus erēptus, Alexandriæ mōrtuus est in suo lēctulo, sub Valēte: cujus vita et mors magnis nobilitāta est mirāculis. Multa pie et ad illustrādam catholicā fidem præclāre scripsit, sexque et quadraginta annos in summa tēporum varietāte Alexandriam ecclēsiā sanctissime gubernāvit.

R. Iste est qui. [84]

In III. Nocturno.

Lēctio sancti Evangēlii scūndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. c.

In illo tēpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum persequētur vos in civitatē ista, fūgite in aliam. Et reliqua.

Homilia sancti Athanásii Episcopi.

In Apologia de fuga sua, ante medium.

In lege præcēptum erat ut constituerētur civitatēs refugiorum, ut qui quomodocūque ad necem quærerētur, servāri possent. In consummatōne porro sæculōrum cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Mōysi antea locūtum fuerat, rursus hoc præcēptum dedit: Cum vos, inquiens, persecūti fuerint in civitatē ista, fūgite in aliam. Pauloque post subjicit: Cum videritis illam abominatiōnem desolatiōnis, quæ dicta est per Daniēlem prophētā, consistētem in loco sancto (qui legit, intēlligat), tunc qui in Judæa sunt fūgiant ad montes: et qui in tecto est, ne descendat tōllere aliquid de domo sua: et qui in agro est, non revertātur tōllere tunicā suā.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allel. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Hæc cum scirent sancti, ejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dóminus, éadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in sanctis: et hoc institútum hómines ad perfectiόνem ducit. Nam quod Deus jússet, id omníno faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indígnum putávit, cum quærerétur, quem ádmodum et nos, abscóndere se; et cum persecutió-nem paterétur, fúgere, et insídias declináre: cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum trádedit insidiántibus.

R. In médio Ecclésiæ apérui os ejus, * Et implévit eum Dñs spírítu sapientiæ et intelléctus, allel.

V. Jucunditátem et exultatió-nem thesaurizávit su-

per eum. Et implévit. Gló-
ria Patri. Et implévit.

Lectio ix.

At vero sancti hómines cum hanc quoque formam a Salvatóre didicís-sent, (ab ipso enim et ántea et semper omnes docebántur) advérsus persecutóres ut legítíme certárent, fugié-bant, et ab illis quæsíti se abscondébant. Cum enim præstitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témere trádere: sed contra, cum scirent quod scriptum est, in má-nibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre et vivificáre, pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis et péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, et in spelúncis et cavérnis terræ laténtes, quoad vel definitum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum definíerat, Deus cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuisset.

Te Deum laudámus. 19.

Vesp. de sequ. comm. præced.

Die 3. Maji.
In Inventionē S. Crucis.

Duplex 2. classis.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 646.

Psalmi ut in I. Vesp. de Comuni Apost. [1]

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo.

Hymnus.

Vexilla regis prouident:
Fulget Crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.
Quæ vulnerata lanceæ
Mucrone diro, criminum

Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda, et sanguine.

Impléta sunt quæ concinit
David fideli carmine,
Dicendo nationibus:
Regnavit a ligno Deus.

Arbor decora et fulgida,
Ornata regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere.

Beata, cujus brachiis
Preteritum pependit sæculi,
Statéra facta corporis,
Tulitque prædam tartari.

O Crux ave spes unica,
Paschale quæ fers gaudium

Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.

Te, fons salutis Trinitas,
Collaudet omnis spiritus:
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde præmium.
Amen.

V. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allel. **R.** Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O Crux, splendíor cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis: quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: salva præséntem catérvam in tuis hódie laúdibus congregátam, allelúja, allelúja.

Oratio ut in Laudibus. 647.

Et fit commem. præced.

Antiph. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio. Exaúdi, quæsumus. 636.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem crucifixum, * Veníte adorémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Laúream certáminis
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsepia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beáta
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Invéntæ Crucis festa
recólimus, cujus præcó-
nium univérsium per orbem
micánti lúmine fulget, allel.

Psalmi de Communi unius
Martyris. [31]

V. Hoc signum Crucis
erit in cœlo, allelúja. **R.** Cum

Dóminus ad judicándum
vénerit, allelúja.

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Gálatas.

Lectio i. Cap. 3. b.

Quicúmque ex opéri-
bus legis sunt, sub
maledíctosunt. Scri-
ptum est enim: Maledíctus
omnis, qui non permánse-
rit in ómnibus, quæ scripta
sunt in Libro legis ut fáciat
ea. Quóniam autem in lege
nemo justificátur apud De-
um, manifestum est: quia
justus ex fide vivit. Lex
autem non est ex fide, sed
Qui fécerit ea, vivet in il-
lis. Christus nos redémit
de maledícto legis, factus
pro nobis maledíctum: quia
scriptum est: Maledíctus
omnis qui pendet in ligno:
ut in Géntibus benedíctio
Abrahæ fieret in Christo
Jesu, ut pollicitatióem
Spíritus accipiámus per
fidem.

R. Gloriósum diem sacra
venerátur Ecclésia, dum
triumphále reserátur li-
gnum: * In quo Redém-
ptor noster mortis víncula
rumpens, cállidum áspidem
superávit, allelúja, allelúja,
allel. **V.** In ligno pendens
nostræ salútis sémitam Ver-
bum Patris invénit. In quo
Redémptor.

De Epístola ad Philip-
penses.

Lectio ii. Cap. 2.

Hoc enim sentíte in vobis,
quod et in Christo Je-
su: qui cum in forma Dei
esset, non rapínam arbitrá-
tus est esse se æquálem
Deo: sed semetípsum exi-
nanívit formam servi accí-
piens, in similitúdinem hó-
minum factus, et hábitu in-
véntus ut homo. Humiliávit
semetípsum factus obé-
diens usque ad mortem,
mortem autem crucis. Pro-
pter quod et Deus exaltá-
vit illum, et donávit illi
nomen, quod est super o-
mne nomen: ut in nómine
Jesu omne genu flectátur
coeléstium, terréstrium, et
infernórum, et omnis lingua
confiteátur quia Dóminus
Jesus Christus in glória
est Dei Patris.

R. Crux fidélis, inter o-
mnes arbor una nóbilis:
nulla silva talem profert,
fronde, flore, gérmine: *
Dulce lignum, dulces cla-
vos, dulce pondus sustínuit,
allelúja. **V.** Super ómnia
ligna cedrórum tu sola ex-
célsior. Dulce.

De Epístola ad Colossenses.

Lectio iii. Cap. 2. b.

In Christo inhábitat omnis
plenitúdo divinitátis cor-

poráliter: et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus, et potestátis: in quo et circumcisi estis circumcisióne non manu facta in exspoliatióne corpóris carnis, sed in circumcisióne Christi: consepúlti ei in baptismo, in quo et resurrexistis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis. Et vos cum mórtui essétis in delictis, et præputio carnis vestræ, convivicávit cum illo, donans vobis ómnia delicta: delens quod advérsus nos erat chirógraphum decreti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affigens illud cruci: et exspólians principátus, et potestates tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso.

R. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salutis auctor própria morte mortem ómnium superávit, allelúja, allelúja. **V.** Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Hélena Constantíni mater concupiscénti ánimó requisívit. In. Glória Patri. In.

In II. Nocturno.

Ant. Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium, allelúja.

Psalmi de Comuni unius Martyris. [34]

V. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi, allelúja. **R.** Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Lectio iv.

Post insígnem victóriam, quam Constantínus imperátor, divínitus accépto signo Dóminicæ Crucis, ex Maxéntio reportávit, Hélena Constantíni mater in somnis admónita, conquiréndæ Crucis stúdio Jerosólymam venit: ubi marmóream Vénérís státuam in Crucis loco a Géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini passiónis memóriam, post centum circiter octogínta annos everténdam curávit. Quod item fecit ad præsepe Salvatóris, et in loco resurrectionis, inde Adónidis, hinc Jovis sublato simulacro.

R. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurrectio nostra: * Per quem salváti et liberáti sumus, allelúja. **V.** Tuam Crucem adorámus Dómine, et recólimus tuam gloriósam passióne. Per quem.

Lectio v.

Itaque loco Crucis purgato, alte defossæ tres cruces erutæ sunt, reperiuntque seorsum ab illis Crucis Dominicæ titulus: qui cum ex tribus cui affixus fuisset, non appareret, eam dubitationem sustulit miraculum. Nam Macarius Hierosolymorum episcopus, factis Deo precibus, singulas cruces cuidam feminae gravi morbo laboranti admovit: cui cum reliquæ nihil profuissent, adhibita tertia Crux statim eam sanavit.

R. Dum sacrum pignus cœlitus revelatur, Christi fides roboratur: * Adsunt prodigia divina in virga Moysi primitus figurata, allelûja, allelûja. **V.** Ad Crucis contactum resurgunt mortui, et Dei magnalia reserantur. Adsunt.

Lectio vi.

Hélèna, salutari Cruce inventa, magnificentissimam ibi exstruxit ecclesiam, in qua partem Crucis reliquit thecis argenteis inclusam, partem Constantino filio detulit: quæ Romæ repõsita fuit in ecclesia sanctæ Crucis in Jerusaleme, ædificata in ædibus Sessorianis. Clavos etiam attulit filio, quibus sanctissimum Jesu Christi corpus

fixum fuerat. Quo ex tempore Constantinus legem sancivit, ne crux ad supplicium cuiquam adhiberetur; ita res quæ antea hominibus probro ac ludibrio fuerat, venerationi et gloriæ esse coepit.

R. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dominus ad iudicandum venerit: * Tunc manifesta erunt abscondita cordis nostri, allelûja, allel. **V.** Cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ, et coeperit iudicare sæculum per ignem. Tunc. **Gloria Patri.** Tunc.

In III. Nocturno.

Ant. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum, allelûja.

Ps. ut in III. Noct. de Comm. Virginum. [134]

V. Omnis terra adoret te, et psallat tibi, allel. **R.** Psalmum dicat nomini tuo Domine, allelûja.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 3.

In illo tempore: Erat homo ex Pharisæis, Nicodemus nomine, princeps Iudeorum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 11. in Joannem, post init.

Nicodemus ex his erat, qui crediderant in nomine Jesu, videntes signa et prodigia quæ faciebat. Superius enim hoc dixit: Cum autem esset Jerosolymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nomine ejus. Quare crediderunt in nomine ejus? Sequitur, et dicit: Videntes signa ejus, quæ faciebat. Et de Nicodemo quid dicit? Erat princeps Judæorum, nomine Nicodemus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister. Et iste ergo crediderat in nomine ejus. Et ipse unde crediderat? Sequitur: Nemo enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo.

R. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit: * Quæ sola digna fuit portare pretium hujus sæculi, allelûja. **Y.** Hoc signum Crucis erit in cœlo cum Dominus ad judicandum venerit. Quæ.

Lectio viii.

Si ergo Nicodemus de illis multis erat, qui crediderant in nomine ejus, jam in

isto Nicodemo attendamus, quare Jesus non se credebat eis. Respondit Jesus, et dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei. Ipsi ergo se credit Jesus, qui nati fuerint denuo. Ecce illi crediderant in eum, et Jesus non se credebat eis. Tales sunt omnes catechumeni: ipsi jam credunt in nomine Christi, sed Jesus non se credit eis. **Y.** Intendat et intelligat caritas vestra. Si dixerimus catechumeno: Credis in Christum? Respondet, Credo, et signat se Cruce Christi: portat in fronte, et non erubescit de Cruce Domini sui. Ecce credit in nomine ejus. Interrogemus eum: Manducas carnem Filii hominis, et bibis sanguinem Filii hominis? Nescit quid dicimus, quia Jesus non se credidit ei.

R. Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis: * Ut omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam, allelûja. **Y.** Non misit Deus Filium suum in mundum ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum. Ut omnis. **Gloria Patri.** Ut omnis.

Pro Ss. Alexandro I. Papa, Eventio, et Theodulo Martyribus, ac Juvenale Ep. et Conf.

Lectio ix.

Alexánder Románuſ, Adriáno imperátore regens Eccléſiam, magnam partem Románæ nobilitátis ad Chriſtum convértit. Is conſtituit, ut tantúmmodo panis et vinum in myſtério offerretur: vinum autem aqua miſceri juſſit, propter ſanguinem et aquam, quæ ex Jeſu Chriſti látere profluxérunt: et in Cánone Miſſæ áddidit: Qui pridie quam pateretur. Idem decrevit, ut aqua benedicta ſale admixto, perpétuo in eccléſia aſſervaretur, et in cubículis adhiberetur ad fugandos dæmones. Sedit annos decem, menses quinque, et dies viginti, vitæ ſanctitáte et ſalutáribus inſtitútis illúſtris. Martýrio coronátus eſt una cum Evéntio et Theodúlo preſbýteris, ſepultuſque eſt via Nomentána, tértio ab Urbe lápide, eódem in loco ubi ſecúri percúſſus fúerat; creatis diverſo témpore mense Decémbri preſbýteris ſex, diáconis duóbus, et epíſcopis per diverſa loca quinque. Eórum cóppora póſtea in Urbem tranſláta, in eccléſia ſanctæ Sa-

bínæ cóndita ſunt. In eúdem diem incidit beáta mors ſancti Juvenális Narniéſis epíſcopi: qui cum plúrimos in ea urbe ſanctitáte et doctrína Chriſto peperíſſet, clarus miráculis in pace quiévit, ibíque honorífice ſepúltus eſt.

Te Deum laudámus. 19.

Si autem hoc Feſtum venerit Feria II. Rogat., vel Vigil. Ascens., omittitur Lectio de Ss. Mart., et legitur de Homil. Rogat., et de ea fit comm. in Laud. ac Ss. Mart.

Si vero transferatur et non legitur Lect. ix. de Feſto Simplici, Lectio viii. dividitur in duas, ut in ſigno ꝛ.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. O magnum pietátis opus: * mors mórtua tunc eſt, in ligno quando mórtua vita fuit, allelúja.

Psalm. Dóminus regnávít. cum reliqu. 20.

2. Salva nos * Chriſte Salvátor per virtútem Crucis: qui ſalváſti Petrum in mari, miſerére nobis, allel.

3. Ecce Crucem Dómini, * fúgite partes advérſæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

4. Nos autem gloriári * opórtet in Cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti, allelúja.

5. Per ſignum Crucis * de inimícis noſtris libera nos Deus noſter, allelúja.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte
in vobis, quod et in
Christo Jesu: qui cum in
forma Dei esset, non rapí-
nam arbitrátus est esse se
æquálem Deo: sed semet-
ípsu exinanívit, formam
servi accípiens, in similitú-
dinem hóminu factus, et
hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

Lustra sex qui jam per-
égit,
Tempus implens córporis,
Sponte libera Redemptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforáru:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mun-
dus,

Quo lavántur flúmine!

CruX fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce li-
gnum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitás;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam:
Atque portum præparáre
Arca mundo naúfrago,
Quamsacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

V. Adorámus te Christe,
et benedícimus tibi, alle-
lúja. **R.** Quia per Crucem
tuam redemísti mundum,
allelúja.

Ad Bened. Ant. Super
ómnia ligna cedrórum tu
sola excélsior, in qua vita
mundi pepéndit, in qua
Christus triumphávit, et
mors mortem superávit in
æténum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui in præclára
salutíferæ Crucis inven-
tione, passionis tuæ mirá-
cula suscitásti; concéde; ut
vitális ligni prétio, æternæ
vitæ suffrágia consequá-
mur: Qui vivis et regnas.

Commem. Ss. Martyrum.

Ant. Filiæ Jerúsalem, ve-
níte et vidéte Mártýres
cum corónis, quibus coro-
návit eos Dóminus in die
solemnitátis et lætítiæ, al-
lelúja, allelúja.

℣. Pretiōsa in conspēctu Dómini, allelúja. **℞.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui sanctórum tuórum Alexándri, Evéntii, Theodúli, atque Juvenális natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres: Hoc enim. **ut supra.** 647.

℞. br. Hoc signum Crucis erit in cœlo, * Allelúja, allel. Hoc signum. **℣.** Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Hoc signum.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi, allelúja. **℞.** Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Galat. 6. d.

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℞. br. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi: * Allelúja, allelúja. Adorámus. **℣.** Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Allelúja, allelúja. Glória Patri. Adorámus.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja. **℞.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Philipp. 2.

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℞. br. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, * Allelúja, allelúja. Omnis.

℣. Psalmum dicat nómini tuo Dómine. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Omnis.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allel. **℞.** Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud.; Ps., Hymn. et ℣. ut in I. Vesp. 640.

Ad Magnif. Ant. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit: accíntus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

Et fit commemor. sequentis.

Die 4. Maji.

S. Monicæ Viduæ.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [144], præter sequ.

Ant. Símile est regnum cœlórú hómíni negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretíosa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

Deus mœréntium conso-látor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónica piás lácrimas in conversióne filii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque intervéntu; peccáta nostra deploráre, et grátiae tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Mónica, sancti Augustíni dupliciter mater, quia eum et mundo et cœlo péperit, maríto mórtuo, quem senectúte conféctum Jesu Christo conciliávit, castam et opéribus misericórdiæ exércitam viduitátem agébat: in assíduis vero ad Deum oratióibus pro filio, qui in Manichæórum sectam inciderat, lácrimas effundébat:

quem étiam Mediolánum secúta est: ubi ipsum frequénter hortabátur, ut ad episcopum Ambrósium se conférret. Quod cum ille fecísset, ejus et públicis conciónibus, et privátis collóquiis cathólicæ fidei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter dextera tua, allelúja.

V. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Mox in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberína constitíssent, incidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecísset, ut se collégit, Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens, Pónite hic matrem vestram: tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini memínérítis mei. Nono autem die beáta múlíer ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in ecclésia sanctæ Aúreæ sepúltum est: quod póstea Martíno quinto Sumo Pontífice Romam translátum, in ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus

tuus óleo lætitiæ, allelúja. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Ex libro 9. Conf. cap. 12.

Subdit vero Augustinus de matris morte disserens: Neque enim decere arbitrabamur funus illud quæstibus lacrimosis, gemitibusque celebrare, quia illa nec misere, nec omnino moriebatur: hoc et documentis morum ejus, et fide non ficta, rationibusque certis tenebamus. Atque inde paulatim reducëbam in pristinum sensum ancillam tuam, conversationemque ejus piam in te et sanctam, in nos blandam atque morigeram, qua subito destitutus sum, et libuit flere de illa et pro illa; et si quis peccatum invenerit, flevisse me matrem meam exigua parte horæ, matrem oculis meis mortuam quæ me multos annos fléverat, ut oculis suis viverem, non irrideat: sed potius, si est grandi caritate, pro peccatis meis fleat ipse ad te Patrem omnium fratrum Christi tui.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudabitur, allelúja. **V.** Date ei

de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 7. b.

In illo témpore: Ibat Jesus in civitatem, quæ vocátur Naím: et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 44. de Verbis Domini, circa initium.

De júvene illo resuscitato gavisá est mater vídua: de homínibus in spírítu quotidie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat corpore: illi autem mente. Illíus mors visíbilis visíbiliter plangebátur: illórum mors invisíbilis nec quærebatúr, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui pót erat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non diceret: Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

R. Os suum apérui sapientiæ, et lex cleméntiæ

in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otíosa non comédit, allelúja. *V.* Gustávit et vidit quia bona est negotiatio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et.

Lectio viii.

Tres autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus: quæ si scripta essent, árbítror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea quæ faciébat corporáliter, étiam spiritaliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat: sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

R. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem di-

léxi, allelúja. *V.* Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Quem. Glória Patri. Quem.

Lectio ix.

Quemádmódum qui videt líttaras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem anti-quárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem: sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem et laudat artificium, et capit intelléctum: ille úti-que, qui non solum vidére quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere; quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt: álii vero et facta miráti, et intellécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus. 19.

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Die 5. Maji.

S. Pii V. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.
[77], **præter sequ.** (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divinum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem Máximum eligere dignátus es: fac nos ipsíus deféndi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiiis; ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad paúperem, et panem otíosa non comédit, allelúja.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio. Deus mœréntium. 649.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Pius in óppido Insúbriæ, quod Boschum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum família, cum quatuórdecim esset annórum, órđinem Prædicatórum ingræssus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, suñã vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdium, et regu-

lárís observántiæ, ac divíní honóris ardentíssimus zelus. Philosophíæ vero ac theologiæ incúmbens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingyénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris offícium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit: multásque civitátes, non sine vitæ discrímíne, ab hæresi tunc grassánte imúnes servávit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábiturei, allelúja.

V. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

A Paulo quarto, cui ob exímias virtútes caríssimus erat, ad Nepesínum et Sutrínum episcopátum promótus, et post biénnum inter Románæ Ecclésiæ presbýteros Cardináles adscríptus fuit. Tum ad ecclésiám Montis Regális in Subalpínis a Pio quarto translátus, cum plures in eam abúsus irrepsísse cognovísset, totam diocésim lustrávit, rebúsque compósitis Romam revérsus, gravíssimis expediéndis negó-

tiis applicátus, quod iustum erat apostólica libertate et constantia decernébat. Mórto autem Pio, præter ómnium expectatióem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum stúdiu, in ecclesiástica disciplína restituénda indefessus labor, in exstirpándis erróribus assídua vigiliántia, in sublevándis egéntium necessitatibus indeficiens beneficéntia, in Sedis Apostólicæ júribus vindicándis robur invíctum.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Selimum Turcárum tyránum multis elátum victóriis, ingénti comparáta classe, ad Echínadas ínsulas non tam armis, quam fusis ad Deum précibus devícit. Quam victóriam ea ipsa hora, qua obténta fuit, Deo revelánte, cognóvit, suisque familiáribus indicávit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditiõem

molirétur, in gravem morbum incidit, et acerbíssimis dolóribus patientíssime tolerátis, ad extréma devéniens, cum sacraménta de more suscepisset, ánimam Deo placidíssime réddidit, anno millésimo quingéntesimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo, cum sedisset annos sex, menses tres, dies viginti quátuor. Corpus ejus in basílica sanctæ Mariæ ad Præsépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis a Deo ejus intercessiõe patrátis miráculis. Quibus rite probátis, a Cleménte undécimo Pontífice Máximo sanctórum número adscriptus est.

R. Iste est, qui. [84]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo pègre. de eodem Communi 1. loco. [86]

Vesp. de sequ. cum commem. præced.

Die 6. Maji.

S. Joannis Apostoli ante portam Latinam.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apostol. temp. Pasch. [26], præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. In fervéntis ólei dólium missus beátus Joáñes Apóstolus, divína se protegénte grátia illæsus exívit, allelúja.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant: præsta, quæsumus; ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelistæ intercæssio gloriósa nos próteget. Per Dóminum nostrum.

Pro commem. præced.

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non méruit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio. Deus, qui. 652.

In I. Nocturno legitur initium Epistolæ primæ B. Joannis, ut in Dominica infra Octavam Ascensionis 442, nisi eo tempore legatur de libro Apoc. vel de ejus Epist., tunc enim ponuntur Lectiones eo die occurrentes.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri contra Jovinianum.

Lectio iv. Lib. 1.

Joánnes Apóstolus, unus ex discipulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuisse inter Apóstolos, et quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit: et ideo plus amátur a Dó-

mino, et recúmbit super pectus Jesu: et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intéroget; et post resurrectionem, nuntiánte María Magdaléne quod Dóminus resurrexisset, utérque cucúrrit ad sepúlchrum, sed ille prævenit: cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent: solus virgo vírginem agnóscit, et dicit Petro: Dóminus est.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatióem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Fuit autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelista, et Prophéta: Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésiass ut magíster: Evangelista, quia librum Evangélii cóndidit, quod excépto Matthæo, álíi ex duódecim Apóstoli non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Patmos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno príncipe ob Dómini martýrium relegátus, Apocalýpsim, infiníta futu-

rórum mystéria continéntem. Refert autem Tertulíanus quod Romæ missus in fervéntis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit.

R. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. **V.** Repléti quidem Spíritu sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

Sed et ipsum ejus Evangelium multum distat a céteris. Matthæus quasi de hómine incipit scribere, Líber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham: Lucas a sacerdotio Zachariæ: Marcus a prophetia Malachíæ et Isaíæ. Primus habet faciém hóminis, propter genealogiam; secúndus faciém vítuli, propter sacerdotium; tértius faciém leónis, propter vocem clamántis in desérto, Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pέρvenit, dicens: In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

R. Isti sunt agni. [27]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangelii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20. c.

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. Comm. in Matth. c. 20.

Unde opinióem regni habet mater filiórum Zebedæi, ut cum Dóminus díxerit: Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdotum et scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum; et ignomíniam passiónis tíméntibus discipulis nuntiáret, illa glóriam póstulet triumphántis? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus: Et tértia die resúrget; putávit eum múlter post resurrectionem illico regnatúrum, et hoc quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum; et aviditáte femínea præséntia cupit, immemor futurórum.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic

fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii.

Mater póstulat, et Dóminus discipulis lóquitur: intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Cálicem in Scriptúris divínis passióem intélligimus, juxta illud: Pater, si possibile est, tránseat a me calix iste. Et in Psalmo: Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Statímque infert quis iste sit calix: Pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **V.** Candidióres nive, niti-dióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. **Gló**-ria Patri. Et sicut.

Lectio ix.

Quæritur, quómodo cálicem martýrii filii Zebedæi, Jacóbus vidélicet et Joánnes, bíberint: cum

Scriptúra narret, Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápite truncátum, Joánnes autem própria morte vitam finierit. Sed si legámus ecclesiásticas histórias, in quibus fertur, quod et ipse propter martýrium sit missus in fervéntis ólei dólum, et inde ad susci-piéndam corónam Christi athléta procésserit, statím-que relegátus in Patmos ínsulam sit: vidébimus martýrio ánimum non defuisse, et bibisse Joánnem cálicem confessiόνis, quem et tres púeri in camíno ignis bibérunt, licet persecútor non fúderit ságuinem.

Te Deum laudámus. 19.

In II. Vesp. fit commem. sequ.

Die 7. Maji.

S. Stanislai Ep. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Pasch. [48], præter sequ.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

V. Sancti et justí in Dómino gaudéte, allelúja.

R. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Deus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum

occúbuit: præsta, quæsumus; ut omnes qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum nostrum.

In .I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Stanisláus Polónus, apud Cracóviam nóbili génere natus, et piis paréntibus, qui ántea per annos trigínta stériles, illum a Deo précibus impetrárunť, ab ineúnte ætáte futúre sanctitátis spécimen dedit. Adoléscens bonis ártibus óperam navávit, multúmque in sacra cánónum et theologiæ doctrína profécit: paréntibus mórtuis, amplum patrimónium paupéribus distribuit, vitæ monásticæ desidério. Sed Dei providéntia canónicus Cracoviénsis, et concionátor factus a Lampérto epíscopo, in ejus póstea locum, quamvis invítus, suffícitur. Quo in múnere, ómnium pastorálium virtútum laude, et præcípuè misericórdia in paúperes eníuit.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas téporum, allelúja, allel. **V.** Lætítia sem-

pitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Erat tum Polóniæ rex Bolesláus, quem gráviter offéndit, quod illíus notam libídinem públice arguébat. Quare in solémni regni convéntu Stanisláum per calúnniam in judícium coram se vocári curat, tamquam pagum occupáret, quem Ecclésiæ suæ nómine coémérat. Quod cum neque tábulis probáre posset, et testes veritátem dícere timérent, spondet epíscopus, se Petrum pagi venditórem, qui triénnio ante obíerat, intra dies tres in judícium adductúrum. Conditióne cum risu accépta, vir Dei toto trídúo jejúniis et oratióni incúmbit: ipso sponsiónis die, post oblátum Missæ sacrificium, Petrum e sepúlchro súrgere jubet: qui statim redivívus, epíscopum ad régium tribúnal eúntem séquitur, ibíque rege et céteris stupóre attónitis, de agro a se véndito, et prétio rite sibi ab epíscopo persolúto, testimónium dicit, atque íterum in Dómino obdormívit.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus

pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

At Bolesláum, frustra sæpe admónitum, Stanisláus tandem a fidélium comunióne rémovet. Ille iracúndia furens, mílites in ecclésiám imíttit, ut sanctum episcopum confódiant: qui ter conáti, occúlta vi tértio divínitus sunt depúlси. Postrémo ímpius rex sacerdotem Dei, hóstiam imacu-látam ad altáre offeréntem, sua manu obtrúncat: corpus membrátim concísium, et per agros projéctum, áquilæ a feris mirábiliter deféndunt. Mox canónici Cracoviénses sparsa membra, noctúrni de cœlo splendóris indício cólligunt, et suis locis apte dispónunt: quæ súbito ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestígia exstárent. Multis prætérea miráculis servi sui sanctitátem Deus declarávit post ejus mortem; quibus permótus Iñocéntius quartus Summus Póntifex, illum in sanctórum número rétulit. Clemens vero octávus, Póntifex Máximus, sancti Stanislái festo die in Románum Breviárium reláto, gloriósi Mártyris memóriam dúplici Offício ubique celebrári jussit. **R.** Fíliæ. [51]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Ego sum vitis vera. de eodem Communi 1. loco. [52]
Vesp. de sequ. cum cõm. præc.

Die 8. Maji.

**In Apparitione
S. Michaëlis Archanegli.**

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 663. Ps.
ut in I. Vesp. de Cõm. Apost. [1]

Hymnus.

Te, splendor et virtus
Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

**Tibi mille densa míllium
Ducum coróna militat:
Sed explicat victor crucem
Míchaël salútis sígnifer.**

**Draconis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.**

**Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos prín-
cipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.**

**Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.**

Amen.

V. Stetit Angelus juxta
aram templi, allel. **R.** Ha-
bens thuríbulum aúreum in
manu sua, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Dum sacram mystérium cerneret Joánnēs, Archángelus Michaël tuba cécinit: Ignósce Dómine Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus, allelúja.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispensas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muníatur. Per Dóminum.

Et fit commemor. præced.

Ant. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

℣. Prætiósa in conspéctu Dómini, allelúja. **℞.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio. Deus, pro cujus. 656.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Te splendor. 658.

In I. Nocturno.

Ant. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Michaël descendébat de cœlo, allelúja.

Psalmi trium Nocturnorum ut in Officio votivo de Ss. Angelis.
[254]

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allel. **℞.** Habens thuribulum aúreum in manu sua, allelúja.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 7. c.

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit: vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flamæ ignis: rotæ ejus ignis accén-sus. Flúvius ígneus, rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei: judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur: et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℞. Factum est siléntium in cœlo, dum committeret bellum draco cum Michaéle Archángelo: * Audíta est vox míllia míllium dicéntium: Salus, honor et virtus omnipoténti Deo, allelúja. **℣.** Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei. Audíta est.

Lectio ii. Cap. 10.

Die autem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accínti auro obrízo: et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlgoris, et óculi ejus ut lampas ardens: et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis: et vox sermónum ejus ut vox multitudínis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem: porro viri qui erant mecum non vidérunt; sed terror nímius irrúit super eos, et fugérunt in absconditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc: et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium.

R. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini, allelúja. **V.** In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum

tuum, et confitébor nómini tuo Dómine. Et ascéndit.

Lectio iii.

Et audívi vocem sermónum ejus: et aúdiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigít me, et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániel vir desideriórum, intéllege verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metúere Dániel: quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua: et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus: et ecce Michaël unus de princípibus primis venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc visio in dies.

R. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum

tuum: * Et confitébor nómini tuo Dómine, allelúja. **V.** Super misericórdia tua et veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Michaël Archángele, veni in adiutoriū pópulo Dei, allelúja.

V. Ascéndit fumus aromatum in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** De manu Angeli, allelúja.

Lectio iv.

Beátum Michaélem Archángelum sápius homínibus apparuisse, et sacrórum librorum auctoritáte, et véteri sanctorum traditióne comprobátur. Quamóbrem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim synagóga Judæorum, sic nunc custódem et patrónum, Dei venerátur Ecclesiá. Gelásio autem primo Pontífice Máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radices incolunt Sipontíni, Archángeli Michaëlis fuit illústris apparitio.

R. Hic est Michaël Archángelus, princeps milítiae Angelórum, * Cujus honor præstat benefícia populó-

rum, et orátio perdúcit ad regna cœlórum, allelúja. **V.** Archángelus Michaël præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum ciues. Cujus.

Lectio v.

Factum est enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet: quem diu conquisítum, in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum configeret, sagíttam emisísset, retórta sagítta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præséntes, ac deinceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúncam própius accédere nemo audéret, Sipontíni episcopum cónsulunt: qui, indicto trium diérum jejúnio et oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportére.

R. Venit Michaël Archángelus cum multitudíne Angelórum, cui trádedit Deus ánimas sanctorum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis, allelúja. **V.** Emítte Dómine Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut perdúcat.

Lectio vi.

Post trídium Michaël Archángelusepiscopum

monet, in sua tutelâ esse eum locum, eoque indicio demonstrâsse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelorum memoriâ adhiberi. Quare episcopus una cum civibus ad eam speluncam ire pergit. Quam cum in templi cuiusdam similitudinem conformatam vidissent, locum illum divinis officiis celebrare cœperunt: qui multis postea miraculis illustratus est. Nec ita multo post Bonifacius Papa Romæ in summo circo sancti Michaëlis ecclésiâ dedicavit tertio Kalendas Octobris: quo die etiam omnium Angelorum memoriâ Ecclésiâ celebrat. Hodiernus autem dies Archângeli Michaëlis apparitione consecratus est.

R. In tempore illo consurget Michaël, qui stat pro filiis vestris: * Et veniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœperunt, usque ad illud, allelûja. **V.** In tempore illo salvabitur populus tuus omnis, qui inventus fuerit scriptus in libro vitæ. Et veniet tempus. **Gloria Patri.** Et veniet tempus.

In III. Nocturno.

Ant. Angelus Archângelus Michaël, Dei nuntius

pro animabus justis, allelûja, allelûja.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus, allelûja. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo, allelûja.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. can. 18.

Nonnisi revêrsos in naturam puerorum introire regnum cœlorum Dôminus docet: id est, per simplicitatem puerilem vitia corporum nostrorum animæque revocanda. Pueros autem credentes omnes per audientiam fidem nuncupavit. Hi enim patrem sequuntur, matrem amant, proximo velle malum nesciunt, curam opum negligunt: non insolent, non odêrunt, non mentiuntur, dictis credunt, et quod audiunt, verum habent. Revertendum igitur est ad simplicitatem infântium, quia in ea collocati,

spéciem humilitátis domínice circumferémus.

R. In conspéctu Géntium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est, allelúja. **V.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua. Angelus.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii.

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorantia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, æternæ glóriæ Dómini nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepisse Christum? Ideo veró necesse esse ait veníre scándala: quia ad sacraméntum reddendæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset explénda.

R. Michaël Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis, allelúja. **V.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua. Stetit. **G**lória Patri. Stetit.

Lectio ix.

Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis istis qui

credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípuè qui vere in Dómino credidissent. Pusillórum enim Angeli quotidie Deum vident: quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsumunt fidélium oratióibus. Præesse Angelos absolutá auctóritas est. Salvatórum igitur per Christum oratiónes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria, ac postulatiónes ad ætérnum, et invisibilem Deum ambitiósio Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua, allelúja.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. Dum præliarétur * Michaël Archángelus cum draconé, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro, allelúja.

3. Archángele Michaël, * constitui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas, allelúja.

4. Angeli Dómini * Dóminum benedicite in ætérnum, allelúja.

5. Angeli, Archángeli, * Throni, et Dominationés, Principátus, et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allel.

Capitulum. Apoc. 1.

Significávit Deus quæ oportet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, et testimonium Jesu Christi, quacúmque vidit.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cœlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

**Angelus pacis Michaël in ædes
Cœlitus nostras véniat, sérénæ
Auctor ut pacis lacrimósa in orcum
Bella reléget.**

**Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antiquos, et amíca cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revisat.**

**Angelus nostræ médicus salútis,
Adsit e cœlo Ráphaël, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.**

**Virgo dux pacis, Genitrix-que lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cœli.**

**Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem**

Glória mundum. Amen.

Ÿ. Stetit Angelus juxta aram templi, allel. R̃. Habens thuríbulum aúreum in manu sua, allelúja.

Ad Bened. Ant. Factum est siléntium in cœlo, dum draco committeret bellum: et Michaël pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allel.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispensas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.**Capit. Significávit. 664.**

R. br. Stetit Angelus juxta aram templi, * Allelúja, allelúja. Stetit. **V.** Habens thuribulum aúreum in manu sua. Allelúja, allelúja. **Glória Patri. Stetit.**

V. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** De manu Angeli, allelúja.

Ad Sextam.**Capitulum. Apoc. 5. c.**

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórurum: et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

R. br. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, * Allelúja, allelúja. Ascéndit. **V.** De manu Angeli. Allelúja, allelúja. **Glória Patri. Ascéndit.**

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, allelúja. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Ad Nonam.**Capitulum. Apoc. 12. b.**

Factum est prælium magnum in cœlo: Michaël, et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pu-

gnábat, et ángeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

R. br. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, * Allelúja, allelúja. In. **V.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúja, allelúja. **Glória. In.**

V. Adoráte Deum, allelúja. **R.** Omnes Angeli ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 663. Ps. de Dom. 140. et loco ult., Ps. 137. Confitébor ... quóniam. 155.

Hymnus. Te splendor. ut in I. Vesperis. 658.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, allelúja. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosíssime, Michaël Archángele, esto memor nostri: hic, et ubique semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja.

Et fit commem. sequ.**Die 9. Maji.**

S. Gregorii Nazianzeni Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [77], præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Antiph. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allel.

R. Stolum glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium mínistram tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogat. Lect. Sapiéntiam. de Comuni Doct. [95]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius, nóbilis Cápadox; ex singuláridivinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Nazíanzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basilio erudítus, ad stúdia sacrárum litterárum se convértit, in quibus se in coenóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum senténtiam non ex próprio

ingénio, sed ex majórum ratióne et auctoritaté interpretántes. Qui cum doctrína et vitæ sanctitaté florérent, vocáti ad munus prædicándæ evangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo fílios peperérunt.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

V. Nihil profíciet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Gregórius igitur aliquándo domum revérsus, primum Sasimórum episcopus creátus est, deinde Nazianzénam ecclésiám administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regéndam ecclésiám accersítus, cum civitátem hæresum purgátam erróribus ad cathólicam fidem reduxisset, quod ei summum ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invídiam. Itaque cum inter episcopos magna proptér ea esset facta seditio, sponte cedens episcopátu, illud Prophétæ dictum usurpávit: Si propter me commóta est ista tempéstas, dejícite me in mare, ut vos jactári desinátis. Quare Nazianzum revérsus, cum illi

ecclesiæ Eulálíum præfici-
éndum curásset, totum se
ad contemplatióem et scri-
ptiónem divinárum rerum
cōtulit.

R. Pósuí adjutórium su-
per poténtem, et exaltávi
eléctum de plebe mea: *
Manus enim mea auxiliábi-
tur ei, allelúja. **V.** Invéni
David servum meum, óleo
sancto meo unxi eum. Ma-
nus enim.

Lectio vi.

Scripsit autem multa et
solúta oratióne, et vér-
sibus, mirábili pietáte et
eloquéntia: quibus doctó-
rum hóminum, sanctorúm-
que judício id assecútus
est, ut nihil in illis, nisi ex
veræ pietátis et cathólicæ
religiónis régula reperiátur:
nemo quidquam jure
vocáre possit in dúbium.
Consubstantialitátis Fílii
fuit acérrimus propugná-
tor. Ut autem vitæ laude
nemo ei præpósitus est;
sic et oratiónis gravitáte
omnes fáciie superávit. In
iis scribéndi ac legéndi stú-
diis ruri vitam mónachi ex-
ércens, imperatóre Theo-
dósio, ad cœléstem vitam
sénio conféctus migrávit.

R. Iste est qui. [84]

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Vos estis sal. de Comm.
Doct. 1. loco. [97]

Vesperæ a Capit. de sequ. cum
cōmem. præced. et Ss. Martyr.

Die 10. Maji.

S. Antonini Ep. et Conf.

Duplex.

Omnia de Cōmuni Conf. Pont.
[77], **præter sequ.** (m. t. v.)

Oratio.

Sancti Antoníni Dómine
Confessóris tui atque
Pontíficis méritis adjuvé-
mur: ut, sicut te in illo
mirábilem prædicámus, ita
in nos misericórdem fuisse
gloriémur. Per Dóminum.

Et fit commemor. præced.

Antiph. O Doctor óptime,
Ecclesiæ sanctæ lumen,
beáte Gregóri, divínæ legis
amátor, deprecáre pro no-
bis Fílium Dei, allelúja.

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas,
allelúja. **R.** Et osténdit illi
regnum Dei, allelúja.

Oratio. Deus, qui pópulo. 666.

**Deinde Ss. Gordiani et Epi-
machi Martyrum.**

Ant. Lux perpétua lucé-
bit sanctis tuis Dómine,
et æternitas téporum, al-
lelúja.

V. Sancti et justí in Dó-
mino gaudéte, allel. **R.** Vos
elégit Deus in hæreditátem
sibi, allelúja.

Oratio.

Da, quæsumus omnípo-
tens Deus: ut qui bea-

tórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Antonínus, Floréntiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam puerítia egrégium futúre sanctitátis spécimen exhibuit. Añum agens sextum décimum, religiónem Prædicatórum ampléxus, cœpit exínde máximis clarére virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit, post noctúrnum brevem somnum primus matutínis précibus áderat; quibus persolútis, réliquum tempus noctis oratióibus, aut certe lectiúi, et scriptiúi librórum tribuébat; et si quando importúnior fessis membris somnus obréperet, ad paríetem paúlulum declináto cápíte, ac tantisper discússo somno, mox sacras vigílias avidius repetébat.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allel.

V. Nihil profíciet inimícus

in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Disciplínæ reguláris sui ipsíus severíssimus exáctor, carnes, nisi in gravi ægritúdine, numquam edit. Humi, aut in nudo tabuláto cubábat: cilício semper usus, et intérdum zona férrea ad vivam cutem incíctus, virginitátem integérrime semper cóluit. In explicándis consíliis tantæ dexteritátis fuit, ut comúni elógio Antonínus consiliórum dicerétur. Adeo autem in eo humílitas enítuit, ut étiam cœnóbiis, ac provinciis præféctus abjectíssima monastérii officia demissíssime obíret. Ab Eugénio quarto Florentínus archiepíscopus renunciátus, ægérime tandem, nec nisi apostólicis minis perterrefáctus ut episcopátum accíperet, acquiévit.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allel. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

In eo múnere vix dici potest, quantum prudéntia, pietáte, caritáte, mansuetúdine, et sacerdotáli zelo ex-

cellúerit. Illud mirándum, tantum ingénio valuísse, ut omnes ferme sciéntias per se nullo adhíbito præceptóre, absolutíssime didícerit. Tandem post multos labóres, multis étiam éditis insígnis doctrínæ libris, sacra Eucharístia et unctióne percépta, compléxus Crucifíxi imáginem, mortem lætus aspéxit sexto Nonas Maji, millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miráculis vivens et post mortem conspícuus, sanctórum número adscríptus est ab Adriáno sexto, anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo tértio.

R. Iste est qui. [84]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo pégre. de eodem Communi 1. loco. [86]

Pro Ss. Gordiano et Epimacho Martyribus.

Lectio ix.

Gordíanus judex, cum ad eum Januárius présbyter, ut condemnarétur, sub Juliáno Apóstata ductus esset, ab eódem in christiána fide instrúctus cum uxóre et quinquaginta tribus áliis ex eádem familia Romæ baptizátur. Quare præfécus, relegáto Januário, Gordíanum a Clementiáno vicário inclúdi jubet in cárcerem: qui póstea

eúmdem Gordíanum vinctum caténis ad se accersítum, cum a fídei propósito deterrére non posset, plumbátis diu cæsum, cápíte plecti ímpérat. Cujus corpus ante Apóllinis templum cánibus objéctum, noctu a Christiánis via Latína sepelítur in eádem crypta, in quam reliquiæ beáti Epímachi Mátyris translátæ fúerant ab Alexandría: ubi is diu propter Christi confessiónem constrictus in cárcere, postrémo combústus, mátyrio coronátus est. **Te Deum.** 19.

In Laudibus pro Ss. Mart.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mátyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio ut supra. 667.

Die 12. Maji.

Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg. atque Pancratii Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch. [48], **præter sequ.**

Oratio.

Semper nos Dómine Mátyrum tuórum Nérei,

Achillei, Domitillæ, atque Pancrätii fóveat, quæsumus, beáta solémnitas: et tuo dignos reddat obséquio. Per Dñm nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Néreus et Achilleus fratres, eunúchi Fláviæ Domitillæ, a beáto Petro una cum ipsa, ejúsque matre Plautilla, baptizáti, cum Domitillæ persuasissent, ut virginitátem suam Deo consecráret, ab ejus sponso Aureliáno tamquam Christiáni accusáti, ob præcláram fidei confessionem in Póntiam ínsulam relegántur: ubi ad quæstionem íterum vocáti, et verbéribus cæsi, mox Tarra-cínam perdúcti, a Minúcio Rufo equúleo et flammis cruciáti, cum constánter negárent se a sancto Petro Apóstolo baptizátos, ullis torméntis cogi posse, ut idólis immolárent, secúri percússi sunt: quorum cörpera ab Auspício eórum discípulo, et Domitillæ educatóre Romam deláta, via Ardeatína sepulta sunt.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas téporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia

sempitérna erit super cá-pita eórum: gáudium et exsultatíonem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Flávía Domitilla virgo Romána, Titi et Domitiáni imperatórum neptis, cum sacrum virginitátis velámen a beáto Cleménte Papa accepisset, ab Aureliáno sponso, Titi Aurélii cónsulis filio, deláta quod Christiána esset, a Domitiáno imperatóre in ínsulam Póntiam est deportáta, ubi in cárcere longum martýrium duxit. Demum Tarra-cínam dedúcta, íterum Christum conféssa, cum semper constántior apparéret, sub Trajáno imperatóre, júdicis jussu incénso ejus cubículo, una cum Theodóra et Euphrósyna virgínibus et collactáneis suis, gloriósi martýrii cursum confécit, Nonis Maji: quarum cörpera íntegra invénta, a Cæsário Diácono sepulta sunt. Hac vero die duórum fratrum ac Domitillæ cörpera ex diaconía sancti Adriáni simul transláta, in ipsórum Mártyrum basilicam, tituli Fasciolæ, restitúta sunt.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dómi-

nus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Pancrátius, in Phrýgia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venit Diocletiano et Maximiano imperatóribus: ubi a Pontífice Romano baptizátus, et in fide christiána eruditus, ob eámdem paulo post comprehénsus, cum diis sacrificáre constánter renúisset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illústrem martýrii corónam consecútus est: cujus corpus Octavilla matróna noctu sústulit, et unguéntis delibútum via Aurélia sepelivit.

R. Fíliæ Jerúsalem. [51]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 4. f.

In illo témpore: Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex Homil. 28. habita in Basilica horum Ss. Martyrum, in die natalis eorum.

Quid est quod régulus Dóminum rogat, ut ad ejus fílium véniat, et tamen ire corporáliter recúsat: ad servum

veró centuriónis non invitátur, et tamen se corporáliter ire pollicétur? Réguli fílio per corporálem præsentiam non dignátur adesse, centuriónis servo non dedignátur occurrere. Quid est hoc, nisi quod supérbia nostra retúnditur, qui in homínibus non natúram, qua ad imáginem Dei facti sunt, sed honóres et divítias venerámur? Redemptor vero noster ut osténderet, quia quæ alta sunt hóminum, despiciénda sunt, et quæ despécta sunt hóminum, despiciénda non sunt: ad fílium réguli ire nóluit, ad servum centuriónis ire parátus fuit.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

Increpáta est ergo supérbia nostra, quæ nescit pensáre hómines propter hómines. Sola, ut díximus, quæ circúmant homínibus, pensat, natúram non áspicit, honórem Dei in homínibus non agnóscit. Ecce ire non vult Fílius Dei ad fílium réguli: et tamen veníre parátus est ad salú-

tem servi. Certe si nos cuiuspiam servus rogaret, ut ad eum ire deberemus, proutinus nobis nostra superbia in cogitatione tacita responderet, dicens: Non eas, quia temetipsum degeneras, honor tuus despicitur, locus vilescit. Ecce de cœlo venit, qui servo in terra occurrere non despicit: et tamen humiliari in terra contemnimus, qui de terra sumus.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendorem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coagulati sunt, allelúja, allelúja. **V.** Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et. Glória. Et.

Lectio ix.

Nolite ergo intra vosmet ipsos pensare quod habetis, sed quid estis. Ecce mundus qui diligitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consistimus, floréntem mundum mentis despectu calcaverunt. Erat tunc vita longa, salus continúa, opuléntia in rebus, fœcúnditas in propágine, tranquillitas in diutúrna pace: et tamen cum in seipso floréret, jam in eorum córdibus mundus arúerat. Ecce jam mundus in seipso áruit, et adhuc in

córdibus nostris floret. Ubique mors, ubique luctus, ubique desolatio: úndique percútimur, úndique amaritudínibus replémur: et tamen cæca mente carnális concupiscéntiæ ipsas ejus amaritúdes amámus, fugiéntem séquimur, labénti inhærémus.

Te Deum laudámus. 19.

Die 14. Maji.

S. Bonifacii Martyris.

Ad Vesp. Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

V. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allel. **R.** Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Bonifácii Mártiris tui solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dñm nostrum.

Lectio ii.

Bonifácus, civis Romá-nus, quod cum Aglaë nóbili matróna impudíce versátus esset, tanto illius intemperántiæ dolore captus est, ut pœniténtiæ causa se ad conquirénda et sepeliénda Mártirum córpora contúlerit. Itaque reli-

ctis peregrinatiónis sóciis, cum Tarsi multos propter christiánæ fidei professi-
nem váriis torméntis cru-
ciátos vidisset, illórum vín-
cula osculátus, eos vehe-
ménter hortabátur, ut con-
stánter supplicia perfér-
rent, quod brevem labórem
sempitérna réquies conse-
cutúra sit. Comprehénsus
igitur, férreis úngulis ex-
carnificátus est: cui étiam
inter mánuum ungues et
carnem acúti cáлами sunt
infixi, plumbúmque lique-
factum in os ejus infúsum.
Quibus in cruciátibus ea
vox tantum Bonifácii au-
diebátur: Grátias tibi ago
Dómine Jesu Christe, Fili
Dei.

Lectio iii.

Mox in ollam fervéntis
picipis demisso cápite
conjéctus est: unde cum
inviolátus exisset, ira in-
census iudex eum secúri
pércti jubet. Quo témpore
magnus terrémótus factus
est, ita ut multi infidéles
ad Christi Dómini fidem
converteréntur. Eum se-
quénti die quæréntes sócii,
cum martýrio afféctum cog-
novissent, quingéntis sóli-
dis ejus corpus redemérunt,
et condítum unguéntis, lin-
teisque involútum Romam
portándum curárunt. Quod

factum cum ab Angelo
Aglæ matróna, quæ et
ipsa pœnitens se piis opé-
ribus addixerat, cognovís-
set; pródiens óbviám san-
cto córpori, ecclésiám ejus
nómine ædificávit: in qua
corpus sepúltum est Nonis
Júnii, cum ejus ánima prí-
die Idus Maji apud Tarsum
Cilíciæ urbem migrásset in
cœlum, Diocletiano et Ma-
ximiáno imperatóribus.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laud. Ant. Fíliæ Je-
rúsalem, veníte, et vidéte
Mártýres cum corónis, qui-
bus coronávit eos Dómi-
nus in die solemnitátis et
lætítiæ, allelúja, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúja. **R.** Mors
sanctórum ejus, allelúja.

Die 16. Maji.

S. Ubaldi Episc. et Conf.

Semiduplex.

Omnia de Coñuni Conf. Pont.
[77], **præter sequ.**

Oratio.

Auxílium tuum nobis, Dó-
mine quæsumus, placá-
tus impénde: et interces-
sióne beáti Ubáldi Confes-
sóris tui atque Pontíficis
contra omnes diabóli ne-
quítias déxteram super nos
tuæ propitiatiónis exténde.
Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ubaldus, Eugúbii in Umbria nóbili genere natus, a primis annis pietáte et litteris egrégie est institútus: jamque adoléscens, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacerdos effectus, patrimonium suum paupéribus et ecclésiis distribuit, et canonicórum regulárium órdinis sancti Augustíni institútum suscípiens, illud in pátriam tránstulit, atque in eo aliquámdiu sanctíssime vixit. Cujus sanctitátis opinióné evulgáta, ab Honório secúndo Summo Pontífice ecclésiæ Eugubínæ invítus præfícitur, et episcopális consecrationis múnere decorátur.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

V. Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Ad suam itaque revértens ecclésiám, cum de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutásset, in

omni tamen virtútum genere eo magis eminére cœpit, quo effícacius aliórum étiam salútem verbo et exémplo procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, vestítu moderáto, léctulo áspero et paupérismo, crucis mortificationém júgiter in suo corpore circumferébat, dum inexplébili orationis stúdio spíritum quotidie recreáret. Hinc admiráblem illam mansuetúdinem est adéptus, qua gravíssimas injúrias et contumélias non modo æquanímiter tulit, verum étiam mirífico dilectionis afféctu persecutóres suos omni benignitátis testimonio complectebátur.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Biénnio ántequam ex hac vita migráret, cum diútinis afflictarétur infirmitatibus, inter acerbíssimos córporis cruciátus, velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniéntem

autem sacro Pentecóstes die, cum multis annis ecclésiám sibi commissam summa cum laude gubernáset, sanctis opéribus ac miráculis clarus quiévit in pace. Quem Cœlestínus Papa tértius in sanctórum númerum rétulit. Ejus virtus præcípuè in effugándis spíritibus immúndis elúcet. Corpus vero per tot sæcula incorrúptum magna fidélium veneratióne in pátria cólitur, quam non semel a præsénti discrímine librávit. **R.** Iste est qui. [84]

In III Nocturno Homilia in Evang. Homo pégre. de eodem Communi 1. loco. [86]

Vesp. de sequ. cum commem. præced.

Die 17. Maji.

S. Paschalis Baylon Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [101], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria dilectiône decorásti: concéde propítius; ut quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur: Qui vivis.

Et fit commem. præced.

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

V. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, allel. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allel.

Oratio. Auxílium. 673.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Paschális Baylon, paupéribus piisque paréntibus in óppido Turris Formósæ, Seguntínæ diocécis in Aragónia natus, a téneris annis plura dedit futúre sanctitátis indícia. Sortítus ánimam bonam, ac rerum cœlestium appríme studiósam, puerítiam, atque adolescéntiam in gregis custódia transégit; quam ille vivéndi ratióne ideo præcípuè diligébat, quod humilitáti fovéndæ, aciñocéntiæ conservándæ in primis útilem atque opportúnam judicáret. Erat in victu módicus, in oratióne assíduus, tantáque apud coævós, et sócios florébat auctoritáte, et grátia, ut eórum lites compónens, erróres córrigens, ignorantiam erúdiens, ac desidíam éxcitans, velut ómnium parens, et magíster máxi-

mo stúdio colerétur, ac amarétur: beátus étiam tum a plerisque appellátus.

R. Honéstum fecit illum Dñs, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allel.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Qui vero in sæculo, terra nempe desérta, et inaquósa, ádeo feliciter adoláverat, flos convállium, plantátus in domo Dómini, mirum ubique sparsit sanctitátis odórem. Igitur Paschális arrépto vitæ severiórís institúto, atque in órđine Minórum strictiórís observántiæ Discalceatórum cooptátus, exsultávit ut gigas ad curréndam viam suam, totúmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctésque cogitábat, quae se ratióne magis ei magisque conformáret. Ita factum est brevi, ut eum tamquam seráphicæ perfectiόνis exémplar, ipsi quoque proVectiões imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se velut ómnium peripséma réputans, árdua quæque et abjécta domus ministéria, véluti jure

quodam peculiári sibi débita, summa cum hilaritáte suscipiébat, et exercébat humilitáte, ac patiéntia pari. Carnem spirítui quandóque reluctári niténtem jugi maceratióne afflictávit, atque in servitútem redégit; spíritum vero assídua sui abnegatióne ferventiórem in dies ad anterióra extendébat.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Deíparam Vírginem, cuius clientélæ se ab inéunte ætáte dicáverat, tamquam matrem quotidíanis colébat obséquiiis, atque filiáli exorábat fidúcia. Porro erga sanctíssimum Eucharístiæ sacraméntum difficile dictu est quam ardénti tenerétur devotiónis afféctu, quem defúctus étiam in cadávere retinére visus est, dum jacens in féretro ad sacræ Hóstiæ elevatió-nem bis óculos reserávit, et clausit, magna ómnium, qui áderant, admiratióne. Ejúsdem veritátem inter hæréticos públice palámque proféssus, multa et grávia ob eam causam per-

péssus est: crebro étiam ad necem pétitus, sed singulári Dei providéntia ab impiórum mánibus eréptus. Sæpe inter orándum ómnibus destituebátur sénsibus, dulcíque languébat amóris delíquio: quo témpore cœléstem illam sciéntiam hausísse créditus est, qua homo rudis, et illiterátus, de mystériis fidei difficíllimis respondére, atque áliquot étiam libros conscribere pótuit. Dénique méritis plenus, eádem, qua prædíxerat hora, felíciter migrávit ad Dóminum, anno salutis millésimo quingentésimo nonagésimo secúndo, sexto décimo Kaléndas Júnii, eódem, quo natus fúerat, festo Pentecóstes recurrénte, annum agens secúndum supra quinquagésimum. Quibus aliisque virtútibus insignem, ac miráculis tam in vita, quam post mortem clarum, Paulus quintus Póntifex Máximus illum beátum appellávit: Alexánder autem octávus sanctórum catálogo adscripsit: tandem Leo decimustértius peculiárem cœtum eucharisticórum, item societátum ómnium a sanctíssima Eucharístia, sive quæ háctenus institútæ, sive quæ in pósterum fu-

túræ sunt, Patrónum cœléstem declarávit et constituit. **R.** Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [110]

Vesperæ a Capitulo de sequ. cum commem. præced.

Die 18. Maji.

S. Venantii Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Pasch. [48], præter sequ.

Si hoc Festum in utrisque Vesp. habeat solam Cõmemorationem, tunc hymnus ad primas Vesp. conjungitur cum hymno ad Matutinum, cum conclusione Sit laus Patri. Si vero integras habeat tantum secundas Vesp., tunc hymnus Martyr Dei. dicitur ad Matutinum, Athléta Christi. ad Laudes, hymnus Dum nocte. dicitur in secundis Vesp. Alias dicatur uti infra inscribitur.

In I. Vesperis.

Hymnus.

Martyr Dei Venántius,
Lux et decus Camértium,

Tortóre victo et júdice,
Lætus triúmphum cóncinit.

Annis puer, post víncula,
Post cárceres, post vérbera,
Longa fame freméntibus
Cibus datur leónibus.

Sed ejus innocéntiæ
Parcit leónum immánitas,
Pedésque lambunt Mártiris,

Iræ famisque immémores.

Verso deórsum vértice
Hauríre fumum cógitur:

Costas utrimque et viscera
Succensa lampas ustulat.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibique sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gaúdia. Amen.

¶ Sancti et justi in Dómi-
no gaudéte, allelúja. R. Vos
elégit Deus in hæreditátem
sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux per-
pétua lucébit sanctis tuis
Dómine, et ætérnitas tém-
porum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hunc diem beáti
Venántii Mártyris tui
triúmpho consecrásti: ex-
aúdi preces pópuli tui, et
præsta; ut qui ejus mérita
venerámur, fidei constán-
tiam imitémur. Per Dñm.

Et fit commemor. præced.

Ant. Hic vir despiciens
mundum, et terréna triúm-
phans, divítias cœlo cón-
didit ore, manu, allelúja.

¶ Justum dedúxit Dñs per
vias rectas, allel. R. Et os-
téndit illi regnum Dei, allel.

Oratio ut supra. 675.

Ad Matutinum.

Invit. Exsúltent in Dómi-
no sancti, * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Athléta Christi nóbilis
Idóla damnat Géntium,
Deíque amóre saúcius
Vitæ perícла despícit.

Loris revíctus áspéris,
E rupe præceps vólvitur:
Spinéta vultum lánçant:
Per saxa corpus scínditur.

Dum membra raptant
Mártyris,
Languent siti satéllites:
Signo crucis Venántius
E rupe fontes élicit.

Bellátor o fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute præbes póculum,
Nos rore grátiae írriga.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibique sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gaúdia. Amen.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

enántius Camers
quíndecim annos
natus, cum chri-
stiánæ religiónis accusaré-
tur apud Antíochum, qui
sub Décio imperatóre Ca-
meríno præerat, in porta
civitátis præsidi se óbtulit:
quem ille pollicitatióibus
ac terróribus diu tentátum,
flagris cædi et vínculis a-
stríngi jussit: sed is mira-
bíliter ab Angelo solútus,
lampádibus póstea adúri-
tur, atque invérso ore fu-
mo suppósito suspénditur.
Ejus constántiam in tor-
méntis demirátus Anastá-

sus Corniculárius, et quod eum ab Angelo íterum solútum cándida veste supra fumum ambulántem vidisset, in Christum crédidit, et a beáto Porphýrio presbýtero cum família baptizátus, paulo post martýrii palmam cum eódem promérui.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

At Venántius præsiði sístitur, et ab eo íterum frustra tentátus ut Christi fidem deséreret, in cárcerem conjícitur: quo Attalus præco míttitur, qui ei dicat, se quoque Christiánum fuisse, et ei nómini proptér ea renuntiásse, quod cognovisset, ináne esse fidei coméntum, quo Christiáni præsentibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verum nóbilis Christi athléta cállidi hostis insídias non ignórans, diabóli mínistrum a se pénitus rejécit. Quare ad præsidem íterum addúcto omnes contúsi sunt dentes, maxillæque confractæ: atque ita cæsus in sterquilínium dejícitur. Sed in-

de ab Angelo quoque eréptus, rursus stetit ante júdicem: qui, Venántio adhuc loquénte, e tribunáli cécidit, et in ea voce, Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite, exclámans exspirávit.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Quod cum præsiði nuntiátum esset, extémplo Venántium leónibus óblici jussit, qui, naturáli feritáte omíssa, ad ejus se pedes abjecérunt: ínterim ille pópulum Christi fidem edocébat. Quare inde amótus, íterum in cárcerem tráditur. Cumque postrídie præsiði reférret Porphýrius, se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum vero præsidem obscuríssima calígne opértum vidísse; præses ira incénsus, eum illico cápite plecti imperat: deínde Venántium per loca vépribus et cárduis cónsita trahi usque ad véspèram. Is cum semiánimis relíctus esset, mane se íterum præsiði præsentávit, cujus jussu statim e rupe præcipitátur: sed inde étiam

divinitus erēptus, dēnuo per loca áspera ad mille passus tráhitur: ubi milítibus siti æstuántibus, in próxima conválle, ex lápide, in quo et génuum formam relíquit, sicut étiam nunc in ejus ecclésia vidére licet, crucis signo a Venántio facto, aquæ manárunt. Eo miraculo plures permóti in Christum credidérunt, quos omnes præses eo loci una cum Venántio cápite feríri jussit. Fúlgura et terræmótus eo témpore ita magni fuére, ut præses aufúgeret: qui paucis tamen post diébus divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni ínterim Venántii et aliórum córpora honorífico loco sepeliérunt, quæ Cameríni in ecclésia Venántio dicáta cóndita adhuc sunt.

R. Fíliæ Jerúsalem. [51]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Ego sum vitis vera. de eodem Comm. 1. loco. [52]

Ad Laudes.

Hymnus.

Dum nocte pulsa lúcifer
Diem propínquam nún-
tiat,
Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera.

Nam críminum calíginem,
Stygísque noctem dépulit,

Veróque cives lúmíne
Divinitátis ímbuit.

Aquis sacri baptísmatis
Lustrávit ille pátriam:
Quos tinxit unda milítes,
In astra misit Mártýres.

Nunc Angelórum párti-
ceps,

Adésto votis súpplícum:
Procul repélle crímína,
Tuúmque lumen íngere.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gaúdía. Amen.

V. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúja. **R.** Mors
sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Fíliæ Je-
rúsalem, veníte et vidéte
Mártýres cum corónis, qui-
bus coronávit eos Dóminus
in die solemnitátis et lætí-
tiæ, allelúja, allelúja.

Oratio ut supra. 678.

Vesp. a Cap. de sequ. cum com.
præced. et S. Pudentianæ Virg.

Die 19. Maji.

S. Petri Cœlestini Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.
[77], **præter sequ.**

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum
Cœlestínium ad summi
pontificátus ápicem subli-
másti, quique illum humi-
lité postpónere docuísti:

concède propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus præmia perveníre feliciter mereámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. Sancti et justí in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátém sibi, allelúja.

℣. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. *℞.* Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio. Deus, qui hunc. 678.

Postea S. Pudéntiænæ Virg.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe coronám, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. *℞.* Inténde, prospere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Pudéntiænæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus, a nómine quo Póntifex est appellátus, Cœlestínus dictus, honéstis catholicísque

paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingrèssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatió-nibus mentemnútriens, corpus in servitútem rédicens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatió-nem, quæ póstea Cœlestinórum dicta est, sub régula sancti Benedicti instituit. Hinc quasi lucérna supra candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret, (Romána Ecclésia diu viduáta pastóre) in Petri cáthedram ignórans et absens ascítus, magna novitátis admiratióne non minus quam repentíno gáudio cunctos affécit. Cum autem in pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatió-nibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indeque priscam vitæ ratió-nem répetens, obdormívit in Dómino, ejúsque pretiósam mortem crux præfúl-gens in áère ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quam post óbitum cláruit; quibus rite examinátis, Clemens quintus anno postquam decés-

sit undécimo, sanctorum número adscripsit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei, allel. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in c. 12. Job.

Lectio v.

Deridétur justí simplicitas. Hujus mundi sapientia est, cor machinationibus tégere, sensum verbis velare; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstrare. Hæc nimírum prudentia usu a juvenibus scitur, hæc a pueris pretio discitur: hanc qui sciunt, céteros despiciendo supérbiunt: hanc qui nesciunt, subjecti et tímidi in aliis mirántur: quia ab eis hæc eadem duplicitatis iniquitas nómine palliata diligitur, dum mentis perversitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitate gaudere, irrogata ab aliis mala multiplicius réddere: cum vires suppetunt, nullis resisténtibus céddere: cum virtútis possibi-

litas deest, quidquid explere per malitiam non valent, hoc in pacífica bonitate simulare.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei, allelúja. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

At contra, sapientia justorum est: nil per ostensionem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitare, bona gratis exhibere, mala libentius tolerare quam facere; nullam injuriæ ultionem quærere, pro veritate contuméliam lucrum putare. Sed hæc justorum simplicitas deridétur: quia ab hujus mundi sapientibus puritatis virtus fatuitas crédito. Omne enim quod innocenter ágitur, ab eis procul dubio stultum putátur: et quidquid in ópere veritas approbat, carnáli sapientiæ fatuum sonat. Quid namque stultius vidétur mundo quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatione simulare, nullas injuriis contumélias réddere, pro maledicéntibus orare, paupertatem quærere, pos-

séssa relínquere, rapiénti non resistere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

R. Iste est qui. [84]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbíteri.

Homil. in natali S. Benedicti.

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesaúrum non deficientem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratione, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: id est, in regeneratione; cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resur-

géndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitudinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros: sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tértia décima est, injudicáta recédet.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. **V.** Vigilate ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória. Et.

Pro S. Pudentiāna.

Lectio ix.

Pudentiāna virgo, Pudētis Romāni filia, paréntibus orbāta, cum admirābili pietāte christiānam religiōnem cōleret, una cum soróre Praxéde pecūniam ex vëndito patrimoniō redāctam paupéribus distribuit, seque jejūniis et oratiōibus dedit. Cujus étiam ópera, tota ejus família, in qua erant nonaginta sex hómīnes, a Pio Pontífice baptizāta est. Quod autem ab Antoníno imperatóre sancitum erat, ne Christiāni públice sacrificia fácerent, Pius Póntifex in ædibus Pudentiānæ cum Christiānis sacra celebrabat. Quibus illa benigne accéptis, quæ ad vitam necessariā essent, suppeditabat. Itaque in his christiānæ pietātis officiis migravit e vita, et in sepúlchro patris ad cœmetérium Priscillæ via Salária sepulta est, décimo quarto Kalēndas Júnii.

Si hoc Festum alicubi alia die celebretur, et in illa non occurrat Festum simplex habens Lectionem propriam, Lect. ix. erit:

Lectio ix.

Et Paulus, qui tertiū de-
cimū est Apóstolus,
judicādi sorte privābitur,
cum ipse dicat: Nescitis

quóniam ángelos judicābimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes qui ad exéplum Apostolórum sua reliquerunt ómnia, et secuti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicāndum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum qui judicādi sunt, osténditur.

Te Deum laudamus. 19.

In Laudibus commem. S. Pudētiānæ.

Ant. Símile est regnum cœlórum hómīni negotiātóri quærēti bonas margaritas: invēta una pretiōsa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Propterea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio ut supra. 681.

In II. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non méruit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

Et fit commem. sequentis.

Die 20. Maji.

S. Bernardini Senensis Confessoris.**Semiduplex.****Omnia de Comm. Conf. non Pont. [101], præter sequ.****Ant.** Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.**V.** Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.**R.** Stolum glóriæ induit eum, allelúja.**Oratio.**

Dómine Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti: ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde: Qui vivis et regnas.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Bernardínus Albizésca, nóbili Senénsi familia ortus, ab inéunte ætáte non obscura sanctitátis dedit indícia; nam a piis paréntibus honéste educátus, negléctis puerilibus ludis, inter prima grammáticæ stúdia pietátis opéribus ánimus inténdit, jejúniis, oratióni, et beatíssimæ Vírginis cúltoi

præcípuè addíctus. Misericórdia vero in paúperes fuit insígnis: quæ quidem ómnia procedénte témpore quo mélius posset excólere, eórum número adscribí vóluit, qui Senis in hospitáli domo beátæ Mariæ de Scala Deo insérviunt, unde complúres sanctitáte célebres viri prodierunt. Ibi corpóris afflictatióne, et ægro-tántium cura, dum atrox pestiléntia grassarétur, incredíbili caritáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes, castitátem, egrégia forma repugnánte, sanctissime custodívit, ádeo ut eo præsente nemo umquam, ne impudentíssimus quidem, verbum minus honéstum proférre audéret.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Gravi morbo tentátus, eoque ad quátuor menses patientíssime toleráto, demum incólumis, de religiósæ vitæ institúto capesséndó deliberáre cœpit; quo ut sibi viam muníret, ædicu-

lam in extréma urbe condúxit; in quam cum sese abdidisset, aspérrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assidue orans, ut, quid sibi sequéndum esset, osténderet; quare divinitus factum est, ut beáti Francísci órđinem præ céteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia, aliisque religiósi hóminis virtútibus excélluit. Id cum cœnóbii rector animadverteret, jamque ántea Bernardíni doctrínam, et sacrárum Litterárum perítiam perspéctam habéret, prædicándi onus eidem impósuit: quo humillimesuscépto, cumseminus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem ac raucitátem, Dei ope imploráta, non sine miraculo ejúsmodi impediménto liberátus est.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **V.** Induit eum Dñs lorícám fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Cumque ea témpora vítiis criminibúsque redundarent, et cruéntis factiόνibus in Itália, divína humanaque ómnia permíxta essent, Bernardínus urbes atque óppida concúrsans, in nómine

Jesu, quem semper in ore et in pectore gerébat, colápsam pietátem, morésque verbo et exémplo magna ex parte restituit: quo factum est, ut præcláræ civitátes eum sibi episcopum a Summo Pontífice postulárent: quod ille munus invícta humilitáte constantíssime rejécit. Dénique vir Dei imménsis labóribus exhaustus, multis magnisque éditis miraculis, libris étiam pie doctéque conscriptis, cum vixisset annos sex ac sexaginta, in urbe Aquila in Vestínis beáto fine quiévit. Quem novis in dies coruscántem signis, anno post óbitum sexto, Nicoláus quintus Póntifex Máximus in sanctórum número rétulit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos. de Communi Abbat. 1. loco. [118]

Die 25. Maji.

S. Gregorii VII. Papæ, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [77], præter sequ.

Oratio.

Deus in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte

virtúte constántiæ roborásti: da nobis ejus exémplo, et intercessióne; ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum nostrum.

Et fit coñemor. S. Urbani I. Papæ et Mart.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

V. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.

R. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Urbáni Mártiris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius Papa séptimus, ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte, omníque virtútum génere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei illustrávit Ecclésiám. Cum párvulus ad fabriligna edolántis pedes, jam litterárum ínscius, lúderet, ex re-jéctis tamen segméntis illa

Davídici eleménta oráculi: Dominábitur a mari usque ad mare: casu formásse narrátur, manum púeri ductánte Númine, quo significáretur, ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deínde proféctus sub protectióne sancti Petri educátus est. Júvenis Ecclésiæ libertátem a láicis opprèssam, ac depravátos Ecclesiasticórum mores veheméntius dolens, in Cluniacénsi monastério, ubi sub régula sancti Benedícti austeriórís vitæ observántia eo témpore máxime vigébat, mónachi hábitum induens, tanto pietátis ardóre divínæ majestáti deservíebat, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii pátribus Prior sit eléctus. Sed divína providéntia majóra de eo disponénte in salútem plurimórum Cluniáco edúctus Hildebrándus, Abbas primum monastérii sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac póstmodum Románæ Ecclésiæ Cardínalis creátus, sub Summis Pontificibus, Leóné nono, Victóre secúndo, Stéphanó nono, Nicoláo secúndo, et Alexándro secúndo, præcípui munéribus et legatió nibus perfúntus est, sanctíssimi, et puríssimi consílii vir a beáto

Petro Damiáno nuncupatus. A Victóre Papa secundo legátus a látere in Gáliam missus, Lugdúni episcopum simoníaca labe infectum ad sui criminis confessionem miraculo adégit. Berengárium in concílio Turonénsi ad iterátam hæresis abjuratióem compulit. Cadalói quoque schisma sua virtúte compréssit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Mórtuo Alexándro secundo, invítus, et mœrens, unánimi ómnium consénsu, décimo Kaléndas Maji, año Christi millésimo septuagésimo tértio, Summus Póntifex eléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei; nam potens ópere et sermóne, ecclesiástica disciplínæ reparándæ, fidei propagándæ, libertáti Ecclésiæ restituéndæ, exstirpándis erróribus, et corruptélis tanto stúdio incúbuit, ut ex Apostolorum ætáte nullus Pontíficum fuisse tradátur, qui majóres pro Ecclésia Dei labóres, molestiásque pertúlerit, aut qui pro ejus li-

bertáte ácrius pugnáverit. Aliquot províncias a simoníaca labe expurgávit. Contra Henríci imperatóris ímpios conátus fortis per ómnia athléta impávidus permánsit, seque pro muro dómui Israël pónere non tímuit, ac eúndem Henricum in profúndum malórum prolápsum fidélium communióne, regnóque privávit, atque súbditos pópulos fide ei data liberávit.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Dum Missárum solémnia perágeret, visa est viris piis colúmba e cœlo delápsa, húmero ejus dextro insidens, alis exténsis caput ejus veláre, quo significátum est, Spíritus sancti afflátu, non humánæ prudentiæ ratió nibus ipsum duci in Ecclésiæ regímine. Cum ab iníqui Henríci exercitu Romæ gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hostibus incéndium signo crucis exstínxit. De ejus manu tandem a Robérto Guiscárdo duce Northmánno eré-

ptus, Cassinum se contulit; atque inde Salernum ad dedicandam ecclesiam sancti Matthæi Apostolici contendit. Cum aliquando in ea civitate sermonem habuisset ad populum, ærumnis confectus in morbum incidit, quo se interiturum præscivit. Postréma morientis Gregorii verba fuere: Diléxi iustitiam, et odívi iniquitatem, propterea móríor in exsílio. Innumerabilia sunt, quæ vel fortiter sustinuit, vel multis coactis in Urbe synodis sapienter constituit, vir vere sanctus, criminum vindex, et acerrimus Ecclesiæ defensor. Exactis itaque in pontificatu annis duodecim, migravit in cælum año salutis millésimo octogésimo quinto, plúribus in vita, et post mortem miraculis clarus; ejusque sacrum corpus in cathedráli basilíca Salernitána est honorífice conditum.

R. Iste est qui. [84]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte. de eodem Comuni 2. loco. [93]

Pro S. Urbano I. Papa et Mart.
Lectio ix.

Urbánus Románus, Alexandro Sevéro imperatore, doctrína et vitæ sanctitate multos ad Christi fidem convertit: in illis Va-

leriánus, beátæ Cæciliæ sponsum, et Tibúrtius Valeriáni fratrem; qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclesiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam ecclesiásticos et christianórum fratrum, vel indigéntium, converti: quia vota sunt fidélium, et prætia peccatórum, ac patrimoniá paúperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor: ac martyrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinationibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit presbýteros novem, diáconos quinque, episcopos per diversa loca octo.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. pro com. S. Urbani.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio. Da quæsumus. 687.

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. præced. ac S. Eleutherii Papæ et Mart.

Die 26. Maji.

S. Philippi Nerii Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [101], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Philippum Confessórem tuum sanctórum tuórum glória sublimásti: concéde propítius; ut cujus sollemnitate lætámur, ejus virtutum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non méruit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.

R. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio. Deus, in te. 686.

Postea S. Eleutherii Papæ Mart.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et æternitas téporum, allel.

V. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allel. **R.** Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Infirmitátem nostram respice omnipotens Deus: et quia pondus próprie actiónis gravat, beáti Eleutherii Mártiris tui atque Pontíficis intercessio gloriósa nos prótegat. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Philippus Nérius, piis honestisque paréntibus Floréntiæ natus, ab ipsa ineúnte ætáte non obsúra dedit futúre sanctitátis indicia. Adolésceus, ampla pátrui hæreditáte dimissa, Romam se cóntulit; ubi philosophía ac sacris litteris eruditus, totum se Christo dicávit. Ea fuit abstinéntia, ut sæpe jejúnus trídium permánserit. Vigíliis et oratióibus inténus, septem Urbis eccléσίας frequénter vísitans, apud cœmetérium Callísti in cœléstium rerum contemplatióne pernoctáre consuévit. Sacerdos ex obediéntia factus, in animárum salute procuránda totus fuit; et in confessiόνibus audiéndis ad extrémum usque diem perseveráns, inúmeros pene filios Christo péperit; quos verbi Dei quotidiano pábulo, sacramentórum frequentia, oratiónis assiduitate, aliisque piis exercitatióibus enutríri cúpiens, Oratórii congregatióem instituit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum

ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

Caritaté Dei vulnerátus languébat júgiter, tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut cum intra fines suos continéri non posset, illíus sinum, confráctis atque elátis duábus cóstulis, mirabíliter Dóminus ampliáverit. Sacrum vero fáciens, aut fervéntius orans, in áera quandóque sublátus, mira úndique luce fulgére visus fuit. Egénos et paúperes omni caritátis officio prosequébátur: dignus, qui et Angelo in spécie paúperis eleemósynam erogáret; et dum egéntibus noctu panem deférret, in fóveam lapsus, inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur. Humilitáti addíctus, ab honóribus semper abhórruit, atque ecclesiásticas dignitatés, étiam primárias, non semel ultro delátas, constantíssime recusávit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit

eum, allelúja. **V.** Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Prophetiae dono fuit illústris, et in animórum sénsibus penetrándis mirífice enítuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit: idque assecútus est, ut eos, qui puritátem cólerent, ex odóre, qui vero secus, ex foetóre dignósceret. Abséntibus intérdum apparuit, iisque periclitántibus opem tulit. Ægrótos plúrimos et morti próximos sanitáti restituit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Cœléstium spirítuum, et ipsíus Deiparæ Vírginis frequénter fuit apparitíone dignátus, ac plúrimorum ánimas splendóre circumfúsas in cœlum conscéndere vidit. Dénique año salutis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto, octávo Kaléndas Júnias, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, Sacro máxima spíritus exsultatióne perácto, ceterisque functiónibus explétis, post médiám noctem, qua prædíxerat hora, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius décimus quintus miráculis clarum in sanctórum númerum rétulit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [110]

Pro S. Eleutherio Pap. et Mart.

Lectio ix.

Eleuthérius, Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontíficis diáconus, Cómmodo imperatóre præfuit Ecclésiæ. Huic iníitio pontificátus súpplices lítteræ venérunt a Lúcio Britannórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum recíperet. Quamóbrem Fugátium et Damiánum, doctos et pios viros, misit in Británniam, per quos rex et réliqui fidem suscíperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi discípus Romam véniens, ab eo benígne accéptus est. Quo témpore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésia Dei: ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in pontificátu annos quíndecim, dies vigínti tres. Fecit ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit presbýteros duódecim, diáconos octo, epíscopos per díversa loca quíndecim: sepultúsque est in Vaticáno prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus. 19.

In Laudibus pro commemor. S. Eleutherii.

Ant. Fyliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

V. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio. Infirmitátem. 690.

In II. Vesp. fit coñem. sequ. ac S. Joannis Papæ et Mart.

Die 27. Maji.

S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Coñuni Virg. [123], præter sequentia.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

Deus virginitátis amátor, qui beátam Mariám Magdalénam Virginem tuo amóre succénsam, cœlestibus donis decorásti: da; ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per Dñm.

Pro S. Joanne Papa et Mart.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

V. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allel. **R.** Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Joánis Mátyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Mariá Magdaléna illustrióri Pazziórum génere Floréntiæ nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénnis perpétuam virginitátem vovit, susceptóque hábitu in monastério sanctæ Mariæ Angelórum ordinis Carmelitárum, se ómnium virtútum exémpplar exhibuit. Adeo casta fuit, ut quidquid puritátem lædere potest, pénitus ignoráverit. Quinquéñium, Deo jubénte, solo pane et aqua transégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibus quadragesimálibus vescebátur. Corpus suum cilicio, flagéllis, frigore, inédia, vigíliis, nuditaté, atque omni poénarum génere cruciábat.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirábiliter dextera tua, allelúja.

V. Spécie tua et pulchritúde tua inténde, prósper procede, et regna. Et.

Lectio v.

Tanto igne divíni amóris æstuábat, ut ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra sensus frequénter raptá, diutúrnas et admirábiles éxtases passa est, in quibus et arcána coeléstia penetrávit, et exímiis a Deo grátiis illustráta fuit. His autem muníta longum certámen a princípibus tenebrárum sustínuit, árida, desoláta, ab ómnibus derelicta, variisque tentatióibus vexáta; Deo sic permitténte, ut invíctæ patientiæ, ac profundíssimæ humilitátis exémpplar præbéret.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja.

V. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Caritaté erga próximum singuláriter enítuit: nam sæpe noctes ducébat insó-

mnes, vel obeúndis sorórum ministériis, vel inserviéndo infírmis occupáta, quarum aliquándo úlcera lambens sanávit. Infidélium et peccatórum perditionem amáre deflens, se ad quælibet pro illórum salúte torménta parátam offerébat. Multis ante óbitum annis, univérsis cœli delíciis, quibus copióse affluébat, heróica virtúte renúntians, illud frequénte in ore habébat: Pati, non mori. Tandem longa et gravíssima infirmitáte exhausta, transívit ad sponsum, die vigésima quinta Maji, anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto año quadrágésimo primo ætátis suæ. Eam multis in vita et post mortem miráculis claram, Clemens nonus sanctárum vírginum número adscripsit: cujus corpus in præsentem diem incorrúptum conserváture.

R. Afferéntur Regi. [134]

In III. Noct. Homil. in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virginibus. **de eodem Comuni 1. loco.** [136]

Pro S. Joanne Papa et Mart.

Lectio ix.

Joánnes Etrúscus Justinó senióre imperatóre rexit Ecclésiám: ad quem proféctus est Con-

stantinópolis auxílii causa, quod Theodorícus rex hæréticus divexábat Itáliam: cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum equum, quo ejus uxor mansuétó utebátur, itineris causa commodásset, factum est, ut dómino póstea remíssus equus, ita ferox eváderet, ut frémitu et totíus córporis agitátione semper deinceps dóminam expúlerit: tamquam indignarétur mulierem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quamóbrem illi equum Pontífici donavérunt. Sed illud majus miráculum, quod Constantinópolis, in áditu portæ aúreæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum imperatóre Pontífici honóris causa occurrerat, cæco lumen restituit. Ad cujus pedes prostrátus étiam imperátor, eum venerátus est. Rebus cum imperatóre compositis in Itáliam rédiit, statimque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ episcopos, jubens eos Arianórum ecclésiás ad cathólicum ritum consecráre, illud subjúgens: Quia et nos quando fúimus Constantinópolis, tam pro religióne

cathólica quam pro regis Theodorici causa, quascúmque illis in pártibus eórum ecclésiās reperire potuimus, cathólicas eas consecrávimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodoricus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit: ubi squalóre inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedísset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim, ordinátis eo témpore episcopis quíndecim. Paulo post móritur Theodoricus: quem quidam Eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem et Sýmmachum patricium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum: ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam portátum est, et in basílica sancti Petri sepúltum.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. pro com̃. S. Joannis Pap. et Mart.

Ant. Filíæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu

Dómini, allelúja. **R. Mors sanctórum ejus, allelúja.**

Oratio. Deus qui nos. 693.

Vesp. de sequ. com̃. præced.

Die 28. Maji.

S. Augustini Ep. et Conf.

Duplex.

Om̃ia de Comm. Conf. Pont. [77], præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miráculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontíficis, veræ fidei luce illustráre dignátus es: concéde; ut, ipso interveniente, errántium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dñm.

Deinde fit commem. præced.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. R. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio. Deus virginitátis. 692.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

ugustínus Romæ in Lateranénsi cœnóbio mónachus, a Gregórió Magno cum só-

ciis mónachis fere quadragínta in Angliam missus est anno quingentésimo nonagésimo séptimo, ut gentes illas ad Christum converteret. Erat eo témpore rex Ethelbértus in Cántio potentíssimus, qui audíta advéntus Augustíni causa, eum cum sóciis Cantuáriam, sui regni metrópolim, invitávit; ibíque manéndi et Christum prædicándi facultátem eidem liberáliter concéssit. Quare sanctus vir prope Cantuáriam oratórium exstrúxit, ubi ipse aliquámdiu consédit, atque apostólicam vivéndi ratióne cum suis æmulátus est.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allel. **V.** Nihil profíciet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Cœléstis doctrínæ prædicatióne plúrimis firmáta miráculis, ac vitæ exémplo sic insulános illos demúlsit, ut eórum plerósque ad christiánam fidem perdúxerit, ac demum regem ipsum, quem cum innúmero suórum comitátu sacro fonte lustrávit, suñna cum lætítia Berthæ régiae uxóris, quæ

christiána erat. Olim in Natáli Dómini, cum decem millibus et ámplius baptismum in álveo flúminis Eboráci contulísset, quotquot ex iis morbo áliquo affécti erant, cum ánimæ salúte, córporis quoque sanitátem recepísse memóriæ próditum est. Jussu Gregórii ordinátus epíscopus, sedem Cantuáriæ instituit in ecclésia Salvatóris a se erécta; in qua mónachos óperis sui subsidiários collocávit; et sancti Petri monastérium, quod póstea et a suo nómine dictum est, in suburbánis constrúxit. Idem Gregórius usum pállii cum facultáte ecclesiásticæ hierarchiæ in Anglia instituendæ ei concéssit, quo novam étiam operariórum manum misit, nempe Melítum, Justum, Paulinum, et Rufiniánum.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Dispósitis ejus ecclésiæ rebus, sýnodum hábuit Augustínus cum epíscopis

atque doctóribus véterum Britónum, qui in Paschæ celebratióne aliisque rítibus ab Ecclésia Romána jamdúdum dissidébant. Sed cum eos neque Apostólicæ Sedis auctoritaté, neque miráculis movére posset, ut dissídio cessárent, prophético spírítu eis excídium prænuntiávit. Dénique máximis pro Christo exantlátis labóribus, miráculis clarus, cum Mellítum Londinénsi ecclésiæ præfecísset, Justum Roffénsi, suæ Lauréntium, in cœlum migrávit séptimo Kaléndas Júnias, Ethelbértó regnante, ac sepúltus est in monastério sancti Petri, quod exínde Cantuariénsium Antístitum et áliquot regum conditóriū fuit. Ejus cultum fervénti stúdio proseguítæ sunt Anglórum gentes, ac Leo décimus tértius Póntifex Máximus ejus Offícium et Missam ad univérsam exténdit Ecclésiā.

R. Iste est qui. [84]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Designávit Dóminus. de Communi Evangelist. [24] cum R. de Comm. Conf. Pont. [87]

Die 30. Maji.

S. Felicis I. Pap. et Mart.

Ad Vesperas. Ant. Lux perpétua lucébit sanctis

tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

V. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allel. **R.** Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Infirmítatem nostram réspice omnípotens Deus: et quia pondus propriæ actiōis gravat, beáti Felicis Mártyris tui atque Pontíficis intercésio gloriósa nos prótegit. Per Dñm.

Lectio iii.

Felix Románus, patre Constántio, Aureliáno imperátore præfuit Ecclésiæ. Constituit ut Missa supra memórias et sepúlchra Mártyrum celebráretur. Qui cum mense Decémbri habúisset ordinatiōnes duas, et creásset presbýteros novem, diáconos quinque, episcopos per diversa loca quinque, mártýrio coronátus, via Aurélia sepelítur in basilíca quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes. Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

V. Pretiôsa in conspectu
Dómini, allelúja. **R.** Mors
sanctorum ejus, allelúja.

Die 31. Maji.

**S. Angelæ Mericiæ
Virginis. Duplex.**

**Omnia de Comm. Virg. [123],
præter sequentia.**

Oratio.

Deus, qui novum per beá-
tam Angelam sacrarum
Virginum collégium in Ec-
clésia tua floréscere voluí-
sti: da nobis, ejus interces-
sione angélicis móribus ví-
vere; ut terrénis ómnibus
abdicátis, gaúdiis pérfrui
mereámur ætérnis. Per Dó-
minum nostrum.

Deinde com. S. Petronillæ Virg.

Ant. Símile est regnum
cælórum hómini negotia-
tóri quærénti bonas mar-
garitas: invénta una pre-
tiôsa, dedit ómnia sua, et
comparávit eam, allelúja.

V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis, allelúja. **R.** Pro-
ptérea benedíxit te Deus in
ætérnum, allelúja.

Oratio.

Exauði nos Deus salutá-
ris noster: ut, sicut de
beátæ Petronillæ Virginis
tuæ festivitáte gaudémus,
ita piæ devotiónis erudiá-
mur afféctu. Per Dñm.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Angela Merícia, De-
centiáni, Veronén-
sis diœcésis óppi-
do, ad lacum Benácum in
ditióne Véneta piis orta pa-
réntibus, a prima ætáte vir-
ginitátis lílium, quod per-
pétuo serváre statúerat, sé-
dula sepsit. Ab omni mu-
lièbri ornátu abhórrens,
egrégiam vultus formam
pulchrámque cæsáriem stu-
dióse fœdávít, ut cœlésti
dumtáxat animárum spon-
so placéret. In ipso autem
adolescéntiæ flore parén-
tibus orbáta, austeriórís
vitæ desidério in desértum
locum aufúgere tentávit;
sed ab avúnculo prohibita,
novit præstáre domi, quod
in solitúdine non lícuit. Ci-
lício ac flagéllis frequénter
usa, carnem nónnisi infír-
ma valetúdine, vinum in Na-
tivitátis et Resurrectiόνis
Domínicæ tantum celebri-
táte, complúres vero dies
nihil omníno degustávit.
Oratióni dedita, brevíssi-
mum humi carpébat som-
num: dæmonem vero sub
lucéntis ángeli forma sibi
illúdere conántem agnóvit
prótinus, et conjécit in fu-
gam. Tandem patérnis bo-
nis abdicátis, et hábitum ac
régulam Tértii órdis san-

cti Francisci ampléxa, ev-
angélicam paupertátem vir-
ginitátis laudi conjúnxit.

R. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam: * Et dedúcet te mira-
bíliter dextera tua, allelúja.

V. Spécie tua et pulchritú-
dine tua inténde, prospere
procéde, et regna.

Lectio v.

Nullum pietátis officium
erga próximos omít-
tens, paupéribus, quidquid
sibi ex mendicáto victu su-
perésset, largiebátur; libén-
ter ministrábat ægrótis, plú-
raque cum magna sancti-
tátis fama peragrávit loca,
ut vel solátio esset afflíctis,
vel reis véniam impetráret,
vel infénsos ínvicem recon-
ciliáret ánimos, vel e vitió-
rum cœno sceléstos revo-
cáret. Angelórum pane,
quem únice esuriébat, fre-
quentíssime refécta, tanta
caritátis vi ferebátur in De-
um, ut sæpius extra sen-
sus raperétur. Sacra Palæ-
stínæ loca summa cum re-
ligióne obívit: quo in ití-
nere et visum, quem ad Cy-
dónias appúlso oras amí-
serat, eódem regréssa re-
cuperávit, et barbarórum
captivitátem ac naufrági-
um íminens divínitus evá-
sit. Romam dénique fir-
mam Ecclesiæ petram ve-

neratúra, et amplíssimæ
jubilæi vénia percúpida, se-
dente Cleménte séptimo
accéssit; quam Sumus Pón-
tifex allocútus, ejúsdem
sanctimóniam suspéxit, et
commendávit summópere;
nec ab Urbe ipsam abíre
ante permísit, quam álio
cœlitus vocátam agnóvit.

R. Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitátem: * Pro-
ptérea unxit te Deus, Deus
tuus, óleo lætitiæ, allelúja.

V. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam. Proptérea.

Lectio vi.

Bríxiam itaque, ubi do-
mum ad sanctæ Aphræ
templum condúxit, revér-
sa, novam ibi vírginum socie-
tátem, sicut cœlésti voce ac
visióne mandátum sibi fúe-
rat, sub certa disciplína san-
ctisque vivéndi régulis con-
stituit, quam sanctæ Ursu-
læ invíctæ vírginum ducis
patrocínio ac nómine insi-
gnívit: eam vero perénnem
futúram morti próxima
prædíxit. Tandem prope
septuagenária, dives méri-
tis evolávit in cœlum sexto
Kaléndas Febuárii anni
millésimi quingentésimi et
quadragésimi, cujus cadá-
ver per ipsos trigínta dies
inhumátum, flexíbile, ac
vivo simíllimum perseve-

rávit. Demum in sanctæ Aphræ templo inter ceteras, quibus illud abundat, sanctorum reliquias repósito, plúrima ad ejus sepúlchrum agi statim cœpére miracula: quorum fama late diffusa, non Bríxiæ modo, et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo cœpit nuncupári beata, ejusque imágo aris imponi; imo sanctus ipse Cárolus Borromæus non multis post annis dignam, quæ ab Apostólica Sede in sanctarum Vírginum album referretur, Bríxiæ palam asseruit. Cultum vero illi jámdiu a pópulis exhibitum, et tum locorum ordináriis probátum, tum plúribus étiam Summórum Pontíficum indúltis munitum, Clemens Papa décimus tértius solémni decréto ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miraculis rite probátis insígnem, Pius Papa séptimus, solémni canonizatióne in Vaticána basilíca perácta, die vigésima quarta Maji anno milésimo octingentésimo séptimo, sanctarum vírginum catálogo adscrípsit.

R. Afferéntur Regi. [134]

In III. Noct. Homil. in Evang.
Simile erit regnum. **de eodem**
Communi 1. loco. [136]

In Laudibus pro commemor.
S. Petronillæ.

Ant. Veni sponsa Christi: áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna, allelúja.

Oratio. Exaúdi. 698.

FESTA JUNII.

Die 2. Junii.

Ss. Marcellini, Petri,
atque Erasmi Mm.

Ad Vesp. Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

V. Sancti et justí in Dómino gaudéte, allel. **R.** Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beatorum Mártýrum tuórum Marcellíni, Petri, atque Erasmi solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Lectio ii.

Petrus exorcísta, Diocletiáno imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter christiánæ fidei confessiónem missus in cárce-

rem, Paulinam Artémii, qui cárceri præerat, filiam a dæmone agitatam liberavit. Quo facto et paréntes puellæ cum tota família, et vicinos, qui ad rei novitatem concurrerant, Jesu Christo conciliatos ad Marcellinum presbyterum adduxit, a quo omnes baptizati sunt. Quod ubi rescivit Serenus, Petrum et Marcellinum ad se vocatos asperius objurgat, et ad verborum acerbitatem minas ac terrores adjungit, nisi Christo renuntient. Cui cum Marcellinus christiana libertate responderet: pugnis contusum, et a Petro se junctum, nudum includit in carcerem stratum vitri fragmentis, sine cibo ac sine lumine. Petrum item constringi imperat arctissimis vinculis. Sed cum utrique ex tormentis fides et animus cresceret, constanti confessione, et abscisso capite, illustre testimonium Jesu Christo dederunt.

Lectio iii.

Erasmus episcopus, imperatoribus Diocletiano et Maximiano, in Campania plumbatis et fustibus caesus, resina quoque, sulphure, plumbo liquefacto, et ferventi pice, cera, oleoque perfusus, inde tamen inte-

ger et inviolatus evasit. Quo miraculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is iterum detrusus in carcerem, constrictus ferreis gravissimisque vinculis, inde ab Angelo mirabiliter ereptus est. Deinde Formis a Maximiano variis affectus suppliciiis, tunicæque ærea candenti indutus, illa etiam tormenta divina virtute superavit. Denique plurimis et in fide confirmatis, et ad fidem conversis, insignem martyrii palmam adeptus est. **Te Deum. 19.**

Ad Laud. Ant. Filie Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus in die solemnitatis et lætitiæ, allelúja; allelúja.

V. Pretiosa in conspectu Domini, allelúja. **R.** Mors sanctorum ejus, allelúja.

Die 4. Junii.

S. Francisci Caracciolo Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [101], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beatum Franciscum novi ordinis institutorem orandi studio, et poenitentiae amore decorasti: da famulis tuis in ejus imitatione ita proficere; ut

semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad coeléstem glóriam pervenire mereántur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus, dictus antea Ascánius, ex nobili familia Caracciolo in oppido sanctæ Mariæ de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enítuit pietátis cultu. Adoléscens gráviter ægrótans stáuit sese prorsus Dei, proximique mancipare servitio. Neápolim profectus, sacerdotio initiátus, sacroque adscriptus sodalítio, contemplatióni, lucrandisque animabus se totum devóvit, ac extrémó supplicio damnátis hortatórem se præbuit assíduum. Cóntigít autem, ut epistólium álteri destinátum ei per errorem redderétur, quo a piíssimis viris Joánnē Augustíno Adórno, et Fabrício Caracciolo ad novi religiósí institúti fundatiónem vocabátur. Rei novitáte captus, et divínæ voluntátis demirátus consília, álacri ánimo sese illis adjúnxit. Cónditis autem in Camaldulénsium erémo, quo se césserant, novi órdis lé-

gibus, inde Romam simul profecti, confirmatiónem a Sixto quinto impetráruñt, qui eósdem cléricos reguláres Minóres appellári vóluit, áddito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitatibus voto.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. **V.** Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Solémni emíssa professióne, ob singulárem ejus in divum Franciscum Assisinátem cultum, Francisci nomen assúmpsít. Adórno biénño post vita functo, ipse toti religióni, quamquam invítus præfícitur, quo in múnere virtútum ómnium præclára præbuit exémpa. Institúti amplificándi studiosíssimus, id assíduis oratiónibus, lácrimis, et jugi córporis maceratióne eníxe a Deo postulábat. Quamóbrem tértio in Hispániam se cóntulit peregríni hábitu indútus, victúmque ostiatim mendicans. In itinere aspérriima quæque perpéssus, Omnipoténtis auxílium mirum in modum expértus, navim,

quam conscénderat, ab imminéti naufrágio oratiónis præsidio servávit incólumem. Ut in regnis illis voti compos fieret, plúrimum laborávit; sed ejus sanctitátis fama prælucénte, amplissimáque catholicórum regum Philíppi secúndi, et Philíppi tértii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdi-
 ne superátis, plura sui órdis domicília fundávit: quod pari événtu per Itáliam præstitit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allélúja. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Humilitáte ádeo excélluit, ut Romam véniens in paúperum hospítio receptus se lepróso sociáverit; et ecclesiásticas dignitátes a Paulo quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulieres ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga diviníssimum Eucharistiæ mystérium ardénti æstuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratione insómnes ducé-

bat: quod pium exercítium, véluti sui órdis tésseram, in eo perpétuo servándum constituit. Deíparæ Virginitatis cultum impénse fovit. In próximam exímia exársit caritáte. Prophetiæ dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in sacra Lauretána æde in oratióne persisteret, sibi vitæ finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et in óppido Agnóni apud alúmnos sancti Philíppi Nérii letháli febre corréptus, sacraméntis Ecclesiæ devotíssime susceptis, pridie Nonas Júnii anni millésimi sexcentésimi octávi, in pervigílio festi Córporis Christi, placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neápolim delátum, in ecclesiá sanctæ Mariæ Majóris, ubi prima sui órdis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea miráculis clarum Clemens decimusquártus Póntifex Máximus solémni ritu inter beátos; Pius vero séptimus Póntifex Máximus novis fulgéntem signis, anno millésimo octingéntésimo séptimo, sanctórum albo adscripsit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [110]

Vesperæ a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Die 5. Junii.

S. Bonifacii Ep. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Pasch. [48], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui multitudinem populorum beāti Bonifacii Mártyris tui atque Pontíficis zelo, ad agnitióem tui nóminis vocáre dignátus es: concéde propítius; ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cón-didit ore, manu, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio ut supra 701.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bonifácus, ántea Winfríduſ appellátus, apud Anglos natus est exeúnte ſæculo ſéptimo, et ab ipſa infántia mundum averſátus, vitam monáſti-cam in votis hábuit. Cum

ejus pater ánimum ſæculi illécebris permutáre fruſtra tentáſſet, monaſtéríum in-gréditur, et ſub beáti Wol-phárdi diſciplína ómnium virtútum, ac ſcientiárum génere imbúitur. Annum agens trigéſimum ſacerdó-tio inſignítur, ac verbi di-víni prædicátor aſſíduus, magno animárum lucro hoc in múnere verſátur. Atta-men regnum Chriſti adaugére deſíderans, contínuo flebat ingéntem multítudi-nem barbarórum, qui igno-rántiæ ténebris immérſi dæmoni famulabántur. Qui quidem animárum zelus cum in dies inexſtinguíbili ardóre accréſceret, divíno númine per lácrimas et ora-tiónes exploráto, facultátem a monaſtéríi præpoſi-to obtínuit ad Germánicas oras proficiſcéndi.

R. Lux perpétua lucébit ſanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia ſempitérna erit ſuper cá-pita eórum: gáúdium et ex-sultatióem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Ex Anglia duóbus cum ſóciis navem ſolvens, Doreſtádium in Fríſiæ óp-pidum venit. Cum autem bellum gravíſſimum inter Fríſonum regem Radbó-

dum, et Cárolum Martéllum exarsisset, sine fructu Evangélium prædicávit: quapropter in Angliam revérsum, ad suum redívit monastérium, cui invítus præfíctur: post elápsum biénium ex consénsu epíscopi Vintoniénsis munus abdicávit, et Romam proféctus est, ut apostólica auctoritaté ad Gentílium conversiónem delegarétur. Cum ad Urbem pervenísset, a Gregório secúndo benígne excípitur, pro Winfrído Bonifácio a Pontífice nominátur. In Germániam directus, Thuringiæ Saxoniaeque pópulis Christum annuntiávit. Cum intérea Radbódus Frísiæ rex ac infestíssimus cristiáni nóminis hostis occubuísset, Bonifácio ad Frísones rédiit, ubi sancti Willibrórdi sócius per triénnum tantocum fructu Evangélium prædicávit, ut destrúctis idolórum simulácris, innúmeræ vero Deo ecclésiæ excitarentur.

R. In servis suis, allelúja,
* Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

A sancto Willibróordo ad episcopále munus ex-

petítus, illud detrectávit ut prómptius infidélium salúti instáret. In Germániam proféctus, plura Hassórum millia a dæmonis superstitione avocávit. A Gregório Pontífice Romam evocátus, post insígnem fidei professionem epíscopus consecrátur. Exínde ad Germános redux, Hássiam et Thuringiam ab idololatriæ reliquiis pénitus expurgávit. Tanta propter mérita Bonifácio a Gregório tértio ad dignitatem archiepiscopálem evéhitur, et tértio Romanam proféctus a Summo Pontífice Sedis apostolicæ legátus constitúitur, quasin-sígnitus auctoritaté quatuor episcopátus instituit, et varias sýnodos celebrávit, inter quas concílium Leptinense memorábile est apud Belgas in Cameracénsi diocési celebrátum, quo quidem témpore ad fidem in Bélgio adaugendam egrégie cóntulit. A Zacharía Papa créatus Moguntínus archiepíscopus, ipso Pontífice jubente Pipinum in regem Francórum unxit. Post mortem sancti Willibrórdi Ultrajectensem ecclésiám gubernándam suscepit, primo per Eóbanum, deínde per seípsum, dum ab Ecclésia Moguntína ab-

solútus Ultrajecti resédit. Frisónibus ad idololatriam relápsis, Evangélium prædicáre rursus aggréditur, cumque officio pastoráli occuparétur, a bárbaris et ímpiis homínibus juxta Bornam flúvium cum Eóbano coëpíscopo, multísque áliis cruénta cæde peréemptus martýrii palma condecoráitur. Corpus sancti Bonifáccii, Mogúntiam translátum, et, ut ipse vivens petierat, in Fuldénsi monastério, quod exstrúxerat, recónditum fuit, ubi multis miráculis incláruit. Pius autem nonus Póntifex Máximus, ejus Offícium et Missam ad univérsam Ecclésiám exténdit.

R. Fíliæ Jerúsalem. [51]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discipuli ejus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de sermone Domini in monte cap. 2. et 3.

Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam er-

go stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est: Et in simplicitáte cordis quærite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemádmódum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis: ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud, quo vidéri potest. Beáti pacífici: quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat, et ideo filii Dei pacífici, quóniam nihil in his resistit Deo, et útique fílii similitúdinem patris habére debent.

R. Ego sum vítis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Qui.

Lectio viii.

Pacífici autem in semetipsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componéntes, et subjiciéntes ratióni, id est menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id quod est in hómine præcípuum et excél-

lens, hoc imperet, céteris non reluctántibus, quæ sunt nobis bestiisque commúnia; atque idípsum quod excéllit in hómine, id est mens et rátio, subjiciátur potióri, quod est ipsa véritas, unigénitus Fílius Dei. Neque enim imperáre inferióribus potest, nisi superiori se ipse subjíciat. Et hæc est pax, quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis: hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **V.** Candidiôres nive, niti-diôres lacte, rubicundiôres ébore antiquo, sapphíro pulchriôres. Et sicut. Gló-ria Patri. Et sicut.

Lectio ix.

De hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui pervérsis inordinatísque dominá- tur. Hac pace intrínsecus constitúta atque firmáta, quascúmque persecutiónes ille, qui foras missus est, forínsecus concitáverit, auget glóriam, quæ secúndum Deum est; non áliquíd in illo ædificio labefáctans, sed deficientibus máchinis

suis innotéscere fáciens, quanta fírmitas intus ex- strúcta sit. Ideo séquitur: Beáti, qui persecutió- nem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est re- gnum cœlórum.

Te Deum laudámus. 19.

**Vesp. a Capit. de sequ. cum
commem. præced.**

Die 6. Junii.

S. Norberti Ep. et Conf.

Duplex.

Omnia de Coñuni Conf. Pont.
[77], **præter sequ.**

Oratio.

Deus, qui beátum Nor- bértum Confessórem tuum atque Pontíficem, ver- bi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclé- siam tuam nova prole fœ- cundásti: præsta, quæsu- mus; ut ejúsdem suffra- gántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeá- mus. Per Dñm nostrum.

Deinde commem. præced.

Antiph. Sancti et justí in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæredi- tatem sibi, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio ut supra 704.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

orbertus, nobilissimis paréntibus natus, adolescens liberalibus disciplinis eruditus, in ipsa póstea imperatoris aula, spretis mundi illécebris, ecclesiásticæ militiæ adscribi vóluit. Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus, pellicea melóte indútus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Abdicátis ecclesiásticis provéntibus satis amplis, et património in pauperes erogáto, semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens, nudisque pédibus, et lácera veste sub brumáli rigóre incédens, miræ austeritátis vitam est aggréssus. Potens igitur ópere et sermóne, innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allel. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Cum Laudúni esset, ab Epíscopo rogátus ne a

sua dioecési discéderet, désertum in ea locum, qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit; ibíque trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem órđinem instítuit, divínitus accépta per visum régula a sancto Augustíno. Cum vero ejus fama sanctitátis in dies magis augerétur, ac plúrimi ad eum quotidie discípuli convenírent, idem ordo ab Honório secúndo aliisque Summis Pontíficibus confirmátus, ac plúribus ab eo monastériis ædificátis, mirífice propagátus est.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Antvérpíam accersítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam hæresim profligávit. Prophético spírítu, et miráculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis creátus, ecclesiásticam disciplínam, præsértim cœlibátum, constánter propugnávit. Rhemis in concílio Innocéntium secúndum egrégie adjúvit, et Romam cum

áliis episcopis profectus, schisma Petri Leónis compréssit. Postrémo vir Dei, méritis et Spíritu sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno salutis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Júnii. **R.** Iste est qui. [84]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Communi. 1. loco. [86]

Die 9. Junii.

Ss. Primi et Feliciani Martyrum.

Ad Vesp. Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

V. Sancti et justí in Dómino gaudéte, allelúja.

R. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári: quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Lectio ii.

Primus et Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiani accusáti christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur: quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad præ-

tórem addúcti, cum christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt: ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis profícere desperárent, affixis stípiti mánibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et potu inde trídium pendéntem reliqué-runt. Postrídie ejus diéi prætor vocátum ad se Primum sic affátur: Vides, quanto sit prudéntior, quam tu, frater tuus, qui obsecútus imperatóribus, apud ipsos est honorátus? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honoris et grátiae.

Lectio iii.

Cui Primus: Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quemádmodum sum cum eo voluntáte conjunctissimus, sic ab eódem ne martýrio disjúngar. Quo dicto excánduit prætor, et ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsenté jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci imperat in theátrum, in eósque imítti duos leónes: qui prostráti ad eórum gé-nua, cápitem et cauda ipsis

blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim míllia hóminum conveníssent, quingénti cum suis famíliis christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus prætor eos secúri pércuti jussit.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes. Ant. Filia Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Die 10. Junii.

S. Margaritæ Reginæ
Scotiæ Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [144], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Margarítam reginam exímia in paúperes caritaté mirábilem effecísti: da; ut ejus intercessióne et exémplo, tua in córdibus nostris cáritas júgiter augeátur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Margarita, Scotórum regína, patérno Angliæ regum, matr-

no Cæsarum sángine claríssima, illústrior adhuc fuit christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exsulábat, post exáctam summa cum pietáte puerílem ætátem, una cum genitóre, qui a sancto Eduárdopátruo, Anglórum rege, ad patérni regni fastigium vocabátur, in Angliam venit. Mox alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ líttore solvens, vi tempestátis expúlso, seu vérius divínæ providéntiæ consílio dedúcta est in oram marítimam Scótiæ. Ibi cum ex matris império Malchólmo tértio Scotórum regi, egrégiis ejus dótibus capto, nupsíisset, sanctimóniæ ac pietátis opéribus trigínta, quibus regnávit annis, toti regno mirífice prófuit.

R. Propter veritaté, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirábíliter délixtera tua, allelúja. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Inter regáles delicias corpus afflictatió nibus, ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem piis precatió nibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem

usurpábat, íntegrosquadragínta dies ante natalítia festa tanta cum severitáte jejunáre consuévít, ut ne in gravíssimis quidem dolóribus intermíserit. Divíno cúltui addictíssima, templa plúrima et cœnóbía partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit, et sacra supelléctili, ac largo censu ditávit. Regem cónjugem ad meliórem frugem, et ad simília suis exercitátionibus ópera salubérrimo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sancte et felíciter educávit, ut eórum pleríque quemádmódum et Agatha mater, et Christína soror, sanctíssimum vitæ genus ampléxi sint. Univérsi demum regni felicitáti cónsulens, a vítiis ómnibus, quæ furtim irrépserant, pópulos expurgávit, eisque mores christiána pietáte dignos restítuit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja.

V. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Nihil tamen æque in illa mirábile fuit, ac flagrantíssima caritas erga próximos, præsertim egé-

nos, quorum numerósis grégibus non modo stipem áffatim suppeditáre, verum étiam trecéntis quotidie matérna benignitáte dapes præbére, flexis génibus in morem ancillæ ministráre, régiis mánibus pedes ablúere, et pressis étiam ósculis úlcera fovére, solémne hábuit. His porro aliisque piis sumptribus non régias tantum vestes, et pretiósas monília distráxit; sed ipsum non semel exhausit ærarium. Tolerátis demum ad patiéntiæ miraculum acerbíssimis dolóribus, ánimam seméstri córporis ægrotatióne purgátam Auctóri suo quarto Idus Júnii réddidit. Quo témporis mómento fácies ejus diutúrni morbi mácie ac pallóre fœdáta, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodigiis clara, et Cleméntis decimi auctoritáte in Scótiæ patrónam accépta, ubique terrarum religiosíssime cólitur.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur, allelúja. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. **G**lória Patri. Múlier.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile est regnum cœlórur. de eodem Comuni. [148]

Vesp. de sequ. cum commem. præced.

Die 11. Junii.

S. Barnabæ Apostoli.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apostol. temp. Pasch. [26], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum beneficia póscimus, dono tuæ grátiae consequámur. Per Dñm.

Deinde fit commem. præced.

Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad paúperem, et panem otíosa non comédit, allelúja.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio ut supra. 710.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolórur.

Lectio i. Cap. 13. f.

Cum dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum, et coléntium advenárum, Paulum, et Bárnabam: qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene

univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant his, quæ a Paulo dicebantur, blasphemántes. Tunc constánter Paulus et Bárnabas dixerunt: Vobis oportébat primum loqui verbum Dei: sed quóniam repéllitis illud, et indignos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

R. Beátus vir, qui méruit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Glória et divítiae in domo ejus, et justítia ejus manet in sáculum sáculi. In mandátis.

Lectio ii.

Audiéntes autem Gentes gavísæ sunt, et glorificábant verbum Dómini: et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérсам regiónem. Judæi autem concitavérunt mulieres religiósas, et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutiómem in Paulum, et Bárnabam: et

ejecerunt eos de finibus suis. At illi excusso pulvere pedum in eos, venerunt Iconium. Discipuli quoque replebantur gaudio, et Spiritu sancto.

R. Tristitia vestra, allelúja, * Convertetur in gaudium, allelúja, allelúja.

V. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabimini, sed tristitia vestra. Convertetur.

Lectio iii. Cap. 14.

Factum est autem Iconii, ut simul introirent in synagógam Judæorum, et loquerentur, ita ut crederet Judæorum, et Græcorum copiosa multitudo. Qui vero increduli fuerunt Judæi, suscitaverunt, et ad iracundiam concitaverunt animas Gentium adversus fratres. Multo igitur tempore demorati sunt, fiducialiter agentes in Domino, testimonium perhibente verbo gratiæ suæ, dante signa et prodigia fieri per manus eorum. **R.** Pretiosa.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Barnabas Levites, Cyprius genere, qui et Joseph, cum Paulo Gentium Apostolus ordinatus est ad prædicandum Jesu Christi Evangelium.

Is, agro vendito, quem habebat, redactam ex eo pecuniam attulit Apostolis. Missus autem Antiochiam prædicationis causa, cum ibi multos ad Christi Domini fidem conversos esse comperisset, incredibiliter lætatus, eos hortabatur ut in Christi fide permanerent. Qua cohortatione multum proficiebat, quod ab omnibus vir bonus, et Spiritu sancto plenus habebatur.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

Profectus inde Tarsum ut quæreretur Paulum, cum eo Antiochiam venit. In ejus urbis Ecclesia annum commorati, christianæ fidei et vitæ illis hominibus præcepta dederunt: ubi etiam Jesu Christi cultores primum Christiani sunt appellati. Discipuli autem Pauli et Barnabæ, suis facultatibus Christianos, qui in Judæa erant, sustentabant, eo mittentes pecuniam per Paulum et Barnabam. Qui perfuncti illo caritatis officio, adhibito Joanne, cui

cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochiám.

R. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. **V.** Repléti quidem Spíritu sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

Cum autem Antiochiæ in Ecclésia, cum céteris Prophétis et Doctóribus, Paulus et Bárnabas in jejúnio et oratióne Dómino deservírent, dixit Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleuciám venérunt, inde in Cyprum: ac multas prætérea urbes regionésque, prædicántes Evangélium summa cum audiéntium utilitáte, peragrárunt. Postrémo Bárnabas digressus a Paulo, una cum Joánnē, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum: ibique circiter séptimum Nerónis añum, tértio Idus Júnii ad apostólici múnieris laudem, martýrii coronam adjúnxit. Ejus corpus Zenóne imperatóre

repértum est in insula Cypro; ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, Bárnabæ manu conscriptum.

R. Isti sunt agni. [27]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 34. in Matth. post init.

Cum Dóminus omnem sollicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæcularibus alienátos, et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequébántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicárétur ex magístri infirmitáte tam grávia mala descendere. Prætérea, ne qui ea passúri erant, súbdito ac

inopinâto rerum evêntu per-
turbarêntur. Dénique, ne,
cum ista sub ipsum passiô-
nis suæ tempus audîrent,
nîmîum commoverêntur.

R. Ego sum vitis vera,
et vos pâlmites: * Qui ma-
net in me, et ego in eo, hic
fert fructum multum, alle-
lûja, allelûja. **V.** Sicut dilê-
xit me Pater, et ego dilêxi
vos. Qui manet.

Lectio viii.

Jam vero, ut intêlligant
novum hoc esse belli ge-
nus, et insólitum præliândi
morem, cum illos nudos
mîtteret, una indûtos tûni-
ca, sine câlceis, absque vir-
ga, et absque zona et pera,
et ab excipiêntibus ali ju-
bêret: non fecit hic dicêndi
finem, sed inexplicâbilem
virtûtem suam próferens,
Etiam sic eûntes, inquit,
mansuetûdinem tamen óvi-
um ostêndite, quâmvís ad
lupos itûri, nec simplici-
ter ad lupos, sed étiam in mé-
dio lupórum: (neque vero
óvium tantum mansuetûdi-
nem habére jubet, sed étiam
colúmbæ simplicitátem:)
sic enim virtûtem meam
máxime ostêdam, cum ab
óvibus lupi superabúntur:
et quâmvís illæ sint in mé-
dio lupórum, et innúmeris
mórsibus lacerêntur, non

modo non consúptæ fuê-
rint, verum étiam illos in
sui natúram transmutáve-
rint.

R. Cándidi facti sunt Na-
zaræi ejus, allelûja; splen-
dórem Deo dedêrunt, alle-
lûja: * Et sicut lac coagu-
lâti sunt, allelûja, allelûja.
V. Candidiôres nive, niti-
diôres lacte, rubicundiôres
ébore antíquo, sapphíro
pulchriôres. Et. **G**lória Pa-
tri. Et.

Lectio ix.

Majus certe atque admi-
rabílius est, mentem
adversariórum commutâre,
et ánimum in dívêrsum
transfêrre, quam illos occi-
dere: præsertim cum duó-
decim tantum essent, et lu-
pis plenus esset orbis uni-
vérsus. Erubescámus ígi-
tur, qui longe dívêrsa fa-
ciêntes, tamquam lupi in
adversários rúimus. Nam
quámdiu oves fuérimus,
vínimus: étiam si mille
circúmstent lupi, superá-
mus, et victóres sumus:
quod si lupi fuérimus, vín-
cimur. Tunc enim a nobis
pastóris auxílium recêdit,
qui non lupos, sed oves
pascit.

Te Deum laudámus. 19.

In II. Vesp. fit comm. sequ.
ac Ss. Basilidis et Soc. Mm.

Die 12. Junii.

S. Joannis a S. Facundo Confessoris.

Duplex, sed ad modum Sim-
plicis recolendum.

In I. Vesp. Ant. Similábo
eum viro sapiénti, qui ædi-
ficávit domum suam supra
petram, allelúja.

Ÿ. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum, allelúja.

R̃. Stolum glóriæ induit
eum, allelúja.

Oratio.

Deus auctor pacis, et
amátor caritátis, qui
beátum Joánnem Confes-
sorem tuum mirífica dissi-
déntes componéndi grátia
decorásti: ejus méritis, et
intercessióne concéde; ut
in tua caritáte firmáti, nul-
lis a te tentatióibus sepa-
rémur. (Per Dóminum.)

Et fit commemor. Ss. Basilidis,
Cyrini, Naboris et Nazarii Mart.

Ant. Lux perpétua lucé-
bit sanctis tuis Dómine,
et ætéritas téporum, al-
lelúja.

Ÿ. Sancti et justí in Dó-
mino gaudéte, allel. R̃. Vos
elégit Deus in hæreditá-
tem sibi, allelúja.

Oratio.

Sanctorum Mátyrum tuó-
rum Basilidis, Cyrini,
Náboris atque Nazárii, quæ-
sumus Dómine, natalítia
nobis votíva resplédeant:

et quod illis cóntulit excel-
léntia sempitérna, frúctibus
nostræ devotiónis accré-
scat. Per Dóminum.

Pro S. Joanne a S. Facundo.

Lectio ix.

Joánnem Sahagúni in
Hispánia nóbili gé-
nere natum, paréntes cum
diu prole caruissent, piis
opéribus, et oratióibus a
Deo impetrárunť. Ab in-
eúnte ætáte egrégium futú-
ræ sanctitátis spécimen de-
dit: nam e loco superióri
ad céteros púeros crebro
verba faciébat, quibus eos
ad virtútem, et Dei cultum
hortabáťur, eorúmque dis-
sídia componébat. In pá-
tria mónachis sancti Fa-
cúndi órdis sancti Bene-
dicti primis litterárum ru-
diméntis imbuéndus trádi-
ťur. Dum iis óperam daret,
curávit pater, ut párochus
ecclésiám administráret:
quod munus júvenis nullis
ratióibus addúci pótuit,
ut retinéret. Inter familiá-
res epíscopi Burgénsis
adscríptus, ob spectátam
ipsíus probitátem íntimus
ei fuit, ab eóque présbyter,
et canónicus factus multis
beneficiis auctus est. Sed
relicta aula epíscopi, ut
Deo quiétius servíret, ó-
mnibus ecclésiæ provén-
tibus abdicátis se cuídám

sacéllo addixit, ubi Sacrum quotidie faciēbat, ac de rebus divinis magna cum auditórum ædificatióne frequēter concionabátur. ¶ Póstea studiórum causa Salmánticam proféctus, in célebre collégium divi Bartholomæi cooptátus, sacerdotis munus ita exércuit, ut simul optátis stúdiis incúmbere, et in sacris étiam conciónibus assidue versarétur. Cum vero in gravissimum morbum incidisset, arctióri disciplínæ voto se obstrínxit, quod ut rédderet, cum prius cuídā pauperi pene nudo ex duábus, quas tantum habēbat vestes, meliorem dedisset, ad cœnóbium sancti Augustini severióri disciplínatum máxime florens se cóntulit: in quo admissus, obediéntia, ánimo demissióne, vigíliis ac oratióne proveciōres anteíbat. Triclínii cura cum ipsi demandáta esset, vini dolíolum ipso attingēte ómnibus mónachis per annum abúnde suffécit. Ex ácto tirocinii anno, præfécti jussu munus concionándi suscepit. Salmánticæ id témporis ádeo cruéntis factiōnibus divína, humánaque ómnia permíxta erant, ut síngulis propémódum horis cædes fierent, et ó-

mnium órdinum, ac præsertim nobílium sáanguine non viæ solum, et fora, sed templa étiam redundarent. ¶ At Joáñnes, tum conciónibus, tum privátis collóquiis civium ánimos demúl-cens, ad tranquillitatem urbem redúxit. Virum principem gráviter offéndit, quod illíus in súbditos sævítiam increpásset. Qua de causa équites duos immísit, qui eum in itinere confóderent: jamque ad ipsum propinquáverant, cum, stupóre divínitus immísso, simul cum equis immóbiles steterunt, donec ad pedes sancti viri provolúti, scéleris véniam precaréntur. Ipse quoque princeps repentinó terróre percúlsus, jam de salúte desperáverat, cum revocáto Joáñe, facti pœnitens incolumitati rédditus est. Factiōsi étiam hómines, cum eum fústibus péterent, bráchiis diriguére, nec ante rédditæ vires quam delícti véniam precaréntur. Christum Dóminum, dum Sacrum fáceret, præsentem contuéri, atque ex ipso divinitátis fonte cœlestia mystéria hauríre sólitus. Abdita cordis inspícere, ac futura raro événtu præsagíre frequens illi fuit, fratrísque filiam septénnem mórtuam

excitávit. Dénique mortis die prænuntiáto, et Ecclésiæ sacraméntis devotíssime suscéptis, extrémum diem clausit, multis ante et post óbitum miráculis gloriósus. Quibus rite probátis Alexánder octávus sanctórum número eum adscripsit.

Si vero festum S. Joannis celebretur alia die, dic. *Lectio sequi.*

Pro Ss. Basilide et Soc. Mart.

Lectio iii.

Basilides, Cyrínus, Nabór et Nazárius, Románi milites, nóbiles genere, et virtúte illústres, christiána religióne suscépta, cum Christum Dei Fílium, Diocletiáno imperatóre, prædicárent, ab Aurélio præfécito Urbis comprehénsi, et ut diis sacra fácerent admóniti, ejus jussa contemnéntes, missi sunt in cárcerem. Quibus orántibus, cum súbito claríssima lux obórta ómnium óculis, qui ibídem essent, cárcerem collustrásset: illo cœlésti splendóre commótus Marcéllus custodiæ præpósitus, multique álii, Christo Dómino credidérunt. Verum póstea e cárcere emissi, ab imperatóre Maximiano, cum ejus étiam neglécto império, unum Christum Deum et Dóminum in ore ha-

bérent, scorpiónibus cruciáti íterum conjiciúntur in víncula: unde séptimo die edúcti, et ante pedes imperatóris constitúti, perstitérunt in irrisione inánium deórum, Jesum Christum Deum constantíssime confiténtes. Quamóbrem damnáti, secúri feriúntur. Quorum córpora feris objécta, nec ab illis tacta, a Christiánis honorífice sepúlta sunt. *Te Deum. 19.*

In Laud. pro S. Joanne.

Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gaúdium Dómini tui, *allelúja.*

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, *allelúja.* *R.* Et osténdit illi regnum Dei, *allelúja.*

Pro Ss. Martyribus.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitétis et lætitiæ, *allelúja, allelúja.*

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, *allelúja.* *R.* Mors sanctórum ejus, *allelúja.*

Orat. Sanctórum Mátyrũ. 716.

In II. Vesp. pro S. Joanne.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu, *allelúja.*

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.

℞. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio. Deus auctor. 716.

Die 13. Junii.

**S. Antonii de Padua
Confessoris.**

Duplex, sed ad modum Simplicis recolendum.

In I. Vesp. Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui aedificávit domum suam supra petram, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.

℞. Stolum glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

Ecclésiám tuam Deus, beáti Antónii Confessoris tui solémnitas votíva lætíficet: ut spirituálibus semper muniátur auxiliis, et gaúdiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

Ad Laud. Ant. Euge serve. **℣.** Justum. **ut supra.** 718.

In II. Vesp. Ant. Hic vir despíciens. **℣.** Justum. **supra.** 718.

Die 15. Junii.

Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Martyrum.

Ad Vesp. Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allel. **℞.** Vos

elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Da Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, sanctis Martýribus tuis Vito, Modesto, atque Crescéntia intercedéntibus: supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte proficere; ut prava despíciens, quæcúmque recta sunt, libera exérceat caritáte. Per Dóminum.

Ad Laud. Ant. Fíliæ Jerúsalem. **℣.** Pretiósá. **ut supra.** 718.

Die 18. Junii.

Ss. Marci et Marcelliani Martyrum.

Ad Vesp. Ant. Lux perpétua. **℣.** Sancti. **ut supra.**

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci et Marcelliáni natalítia cólimus; a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum nostrum.

Ad Laud. Ant. Fíliæ Jerúsalem. **℣.** Pretiósá. **ut supra.** 718.

Die 19. Junii.

S. Julianæ de Falconeriis Virginis.

Duplex, sed ad modum Simplicis recolendum.

In I. Vesp. Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam,

quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

Deus, qui beátam Juliánam Vírginem tuam extrémó morbo laborántem pretiósó Fílii tui corpore mirabiliter recreáre dignátus es: concéde, quæsumus; ut ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne refécti ac roboráti, ad cœlestem pátriam perducámur. (Per eúmdem Dóminum.)

Deinde fit commemor. Ss. Gervasii et Protasii Martyrum.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitastémporum, allelúja.

V. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allel. **R.** Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctorum Mártyrum tuorum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum

gaudémus méritis, accendámur exémpulis. Per Dóminum nostrum.

Ad Laud. pro S. Juliana.

Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas; invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Pro Ss. Martyribus.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctorum ejus, allelúja.

Oratio. Deus, qui nos. *ut supra.*

In II. Vesp. pro S. Juliana.

Ant. Veni sponsa Christi: accipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

COMMUNE SANCTORUM.

De Vigiliis Apost. Temp. Quadrag. nihil fit in Officio, sed cōmem. in Missa tantum. Temp. Paschali vero sive in Officio, sive in Missa nihil fit. Cum igitur Lectiones de Homilia iis assignatæ Vigiliis numquam prædictis temporibus legendæ sint, hic propterea omittuntur.

COMMUNE APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM extra Tempus Paschale.

In I. Vesperis.

Ant. Hoc est præceptum meum, * ut diligátis invicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: *
Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóri-

bus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natió nibus, implébit ruínas: * conquasábit cápita in terra mul-tórum.

De torrén-te in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos.

Ant. Majorem caritatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * in consilio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sáculum sáculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dñs: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sáculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sáculum sáculi, * facta in veritate et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudatio ejus manet in sáculum sáculi.

Ant. Majorem caritatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Ant. Vos amici mei estis, * si fecéritis quæ præcípíio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiae in domo ejus: * et justítia ejus manet in sáculum sáculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sáculum sáculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fre-

met et tabéscet: * desidérium peccatorum peribit.

Ant. Vos amici mei estis, si feceritis quæ præcipio vobis, dicit Dominus.

Ant. Beati pacifici, * beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt.

Psalmus 112.

Laudate pueri Dominum: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes Gentes Dominus, * et super coelos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in cœlo et in terra?

Suscitans a terra inopem, * et de stercore erigens pauperem:

Ut colloset eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætāntem.

Ant. Beati pacifici, beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt.

Ant. In patientia vestra * possidebitis animas vestras.

Psalmus 116.

Laudate Dominum omnes Gentes: * laudate eum omnes populi:

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: * et veritas Domini manet in æternum.

Ant. In patientia vestra possidebitis animas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d.

Fratres: Jam non estis hōspites, et advenæ: sed estis cives sanctorum, et domestici Dei: superædificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

R. Deo grātias.

Hymnus.

Exsultet orbis gaudiis: Cœlum resulet laudibus:

Apostolorum gloriā
Tellus et astra concinunt.

Vos sæculorum iudices,
Et vera mundi lumina:
Votis precāmur cordium,
Audite voces supplicum.

Qui templa cœli clauditis,
Serāsque verbo solvitis,
Nos a reātu nōxios
Solvi jubete, quæsumus.

Præcepta quorum prōtinus
Languor salusque sentiunt:
Sanate mentes languidas;
Augete nos virtutibus.

Ut, cum redíbit árbitèr
In fine Christus sæculi,
Nos sempitèrni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

V. In omnem terram ex-
ívit sonus eórum. **R.** Et
in fines orbis terræ verba
eórum.

Ad Magnif. Ant. Tradent
enim vos * in concíliis, et
in synagógis suis flagellá-
bunt vos, et ante reges et
præsides ducémini propter
me in testimónium illis, et
Géntibus.

Oratio propria.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Apostoló-
rum Dóminum, * Veníte
adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ætérna Christi múnèra,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débítos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cœléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphant Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. In omnem terram *
exívit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba
eórum.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam
Dei, * et ópera má-
nuum ejus annún-
tiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,
* et nox nocti índicat sci-
éntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum: * et in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum: * et ipse tam-
quam sponsus procédens
de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a sum-
mo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque
ad summum ejus: * nec est
qui se abscóndat a calóre
ejus.

Lex Dómini immaculáta
convértens ánimas: * testi-
mónium Dñi fidéle, sapi-
éntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, læ-
tificántes corda: * præcé-
ptum Dómini lúcidum; il-
lúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,
pérmanens in sæculum sæ-
culi: * judícia Dómini vera,
justificáta in semetípse.

Desiderabilia super au-
rum et lápidem pretiósum
multum: * et dulcióra su-
per mel et favum.

Etenim servus tuus cu-
stódit ea, * in custodiéndis
illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab
occúltis meis munda me: *
et ab aliénis parce servo
tuo.

Si mei non fúerint domi-
náti, tunc immaculátus ero:
* et emundábor a delicto
máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei: * et me-
ditátio cordis mei in con-
spéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, *
et redémptor meus.

Ant. In omnem terram
exívit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba
eórum.

Ant. Clamavérunt justí, *
et Dóminus exaudivit eos.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum in
omni témpore: * sem-
per laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur áni-
ma mea: * aúdiant man-
suéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-
cum: * et exaltémus nomen
ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et
exaudivit me: * et ex ómni-
bus tribulatióibus meis
erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-
minámini: * et fácies vestræ
non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et
Dóminus exaudivit eum: *
et de ómnibus tribulatióni-
bus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini
in circúitu timéntium eum:
* et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quó-
niam suávis est Dóminus:
* beátus vir, qui sperat
in eo.

Timéte Dóminum omnes
sancti ejus: * quóniam non
est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esu-
riérunt: * inquiréntes au-
tem Dóminum non minu-
éntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: *
timórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult
vitam: * díligit dies vidére
bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquiré pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos.

Ant. Constitues * eos príncipes super omnem terram: mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiόνis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur: omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam: * proximae ejus afferuntur tibi.

Afferuntur in laetitia et exultatione: * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui: * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in aeternum: * et in saeculum saeculi.

Ant. Constitues eos principes super omnem terram: memores erunt nominis tui Domine.

Y. In omnem terram exivit sonus eorum. **R.** Et in fines orbis terrae verba eorum.

Pater noster.

Absolutio. Exaudi Domine. **Y.** Jube domne.

Bened. Benedictione perpetua.

Lect. de Script. positae in Comm. Sanctorum leguntur, quando annotantur in Proprio Sanct. per Annum, et quando contingit fieri Offic. de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Offic. Feriae non ponuntur Lect. de Script., sed tantum de Homilia, et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria ecclesia.

De Epistola prima B. Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio i. in Cap. 4.

Sic nos existimet homo ut ministros Christi: et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quaeritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniat. Mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer, aut ab humano die: sed neque meipsum iudico. Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc justificatus sum: qui autem iudicat me, Dominus est. Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadusque veniat Dominus: qui et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit consilia cordium; et tunc laus erit unicuique a Deo.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio lu-

pórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. **V.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte ergo.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Hæc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos: ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis: sine nobis regnáti: et útinam regnéti, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quíā spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **V.** Et invenietis réquiem animábus vestris. Jugum.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus: operántes má nibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutió nem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut fílios meos carísimos móneo. Nam si decem millia pædagogórum habeáti in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

R. Dum stetéríti ante reges et præsides, nolíte cogitare quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. **V.** Non enim vos estis qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II. Nocturno.

Ant. Príncipes populórum
* congregátí sunt cum Deo
Abraham.

Psalmus 46.

Omnes Gentes plaú-
dite mánibus: * ju-
biláte Deo in voce
exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excél-
sus, terribilis: * Rex ma-
gnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: *
et Gentes sub pédibus no-
stris.

Elégit nobis hæreditátem
suam: * spéciem Jacob,
quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo:
* et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psál-
lite: * psállite Regi nostro,
psállite.

Quóniam Rex omnis terræ
Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gen-
tes: * Deus sedet super se-
dem sanctam suam.

Príncipes populórum con-
gregátí sunt cum Deo Abra-
ham: * quóniam dii fortes
terræ, veheménter elevátí
sunt.

Ant. Príncipes populórum
congregátí sunt cum Deo
Abraham.

Ant. Dedísti hæreditátem
* timéntibus nomen tuum
Dómine.

Psalmus 60.

Exáudi Deus depreca-
tiónem meam: * intén-
de oratióni meæ.

A finibus terræ ad te cla-
mávi: * dum anxiarétur cor
meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus
es spes mea: * turris forti-
túdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo
tuo in sæcula: * prótegar in
velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus
exaudísti oratióem me-
am: * dedísti hæreditátem
timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis ad-
jícies: * annos ejus usque
in diem generatiónis et ge-
neratiónis.

Pérmanet in ætérnum in
conspéctu Dei: * miseri-
córdiam et veritátem ejus
quis requíret?

Sic psalmum dicam nó-
mini tuo in sæculum sæ-
culi: * ut reddam vota mea
de die in diem.

Ant. Dedísti hæreditátem
timéntibus nomen tuum
Dómine.

Ant. Annuntiavérunt *
ópera Dei, et facta ejus
intellexérunt.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratióem
meam cum déprecor: *
a timóre inimíci éripe áni-
mam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multítudine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládi-um linguas suas: * inten-derunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúl-tis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firma-vérunt sibi sermónem ne-quam.

Narravérunt ut abscónde-rent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutinio.

Accédet homo ad cor al-tum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intelle-xérunt.

Lætábitur justus in Dño, et sperábit in eo, * et lauda-búntur omnes recti corde.

Ant. Añuntiavérunt ópera Dei: et facta ejus intellexé-runt.

℣. Constitúes eos prínci-pes super omnem terram.

℞. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne. **Bened.**
Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Gregórii Papæ.
Homilia 30. in Evangelia, post medium.

Lectio iv.

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cœ-los. Ornáménta enim cœlórum sunt virtútes præ-dicántium. Quæ videlicet ornáménta Paulus enúme-rat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secún-dum eúndem Spíritum, ál-teri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtú-tum, álii prophetía, álii dis-crétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretá-tio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens sín-gulis prout vult.

℞. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. **℣.** Vidi Angelum Dei fortem, volántem per mé-dium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quot ergo sunt bona prædicantium, tot sunt ornamenta cœlorum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cœli firmati sunt. Verbum enim Dómini Filius est Patris. Sed eósdem cœlos, videlicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repente de sancti Spíritus divinitate adjungitur: Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlorum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraire non præsumerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclesiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: et post advéntum illíus, cujus fortitudinis facti sint, conspícimus.

R. Beáti estis, cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentientes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

V. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter

Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Certe iste ipse pastor Ecclesiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulieris voce percussus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsus Petrus negávit in terra, quem suspénsus latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exsístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui debeant: Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

R. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt præmia æterna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. **V.** Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. Modo coronántur. **G**lória Patri. Modo coronántur.

In III. Nocturno.

Ant. Exaltabúntur * córnua iusti.

Psalmus 74.

onfitébimur tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego iustítias iudicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exáltat: * quia calix in mánu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sáeculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: et exaltabúntur córnua iusti.

Ant. Exaltabúntur córnua iusti.

Ant. Lux orta est * iusto, rectis corde lætítia.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * iustítia, et iudícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli iustítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ Judæ, * propter iudícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit

Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu pecatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini iusti in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Lux orta est justo, rectis corde lætítia.

Ant. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiões: * iudícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotíbus ejus: * et Sámuël inter eos, qui invocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dñs Deus noster.

Ant. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus.

V. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Absolutio. A v́nculis.

V. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, ci-

bos manu et arte quærébat: et tamen loquitur confidenter: Reliquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum est: Et secuti sumus te. Fecimus quod jussisti: quid igitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis et vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israël. Non dixit: Qui reliquistis omnia; hoc enim et Crates fecit philosophus, et multi alii divitias contempsérunt: sed, Qui secuti estis me: quod proprie Apostolorum est atque credentium.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Cálicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt.

V. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Cálicem.

Bened. Cujus, **vel** Quorum festum colimus.

Lectio viii.

In regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ (quan-

do et mortui de corruptione resurgent incorrupti), sedebitis et vos in solis iudicantium, condemnantes duodecim tribus Israël: quia vobis credentibus, illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam æternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur: Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru: et inimici hominis domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicationem Evangelii, omnes affectus contempserint, atque divitias et sæculi voluptates: isti centuplum recipient, et vitam æternam possidebunt.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt iustitiam. Quorum. **Gloria Patri.** Quorum.

Bened. Ad societatem.

Lectio ix.

Ex occasiōe hujus sentiētiæ quidam introducunt mille aṇos post resurrectionem, dicētes, tunc nobis cēntuplum omnium rerum quas dimisimus, et vitam ætērnā esse reddēdam: non intelligētes, quod, si in cēteris digna sit repromissio, in uxōribus appareat turpitudō: ut qui unam pro Dōmīno dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnalia pro Salvatōre dimiserit, spirituālia recipiet: quæ comparatiōe et mērito sui ita erunt, quasi si parvo nūmero centenarius nūmerus comparētur.

Deinde dicitur Hymnus:

Te Deum laudāmus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Hoc est præceptum meum, * ut diligātis invicem, sicut dilēxi vos.

Psalm. Dōmīnus regnāvit. cum reliq. de Dom. 20.

2. Majōrem caritatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

3. Vos amici mei estis, * si feceritis quæ præcipio vobis, dicit Dōmīnus.

4. Beāti pacifici, * beāti mundo corde: quōniam ipsi Deum vidēbunt.

5. In patiētia vestra * posidēbitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d.

Frates: Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificāti super fundamētum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lapide Christo Jesu.

R. Deo grátias.

Hymnus.

Exsúltet orbis gaúdiis:
Cœlum resúltet laúdi-
bus:

Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte voces súpplīcum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reātu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcepta quorum prótinus
Languor salúsque sēntiunt;
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus:

Ut, cum redíbit árbit̃er
In fine Christus sæculi,
Nos sempitēni gaúdii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibique sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. Vos qui reliquistis * ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam.

Ant. Majórem caritátem.

Capit. Fratres: Jam non estis. **ut supra.** [15]

R. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. **V.** Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

V. Constitues eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam.

Ant. Vos amíci mei estis.

Capitulum. **Act. 5. d.**

Per manus autem Apostolorum fiébant signa et prodígia multa in plebe.

R. br. Constitues eos príncipes * Super omnem terram. Constitues. **V.** Mémoires erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constitues.

V. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam.

Ant. In patiéntia vestra.

Capitulum. **Act. 5. c.**

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

R. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui Deus. Nimis.

V. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

In II. Vesperis.

Ant. Jurávit Dóminus, * et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas: * conquasábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Ant. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dñum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Ant. Dirupísti Dómine * víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Dirupísti Dómine víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. Eúntes ibant * et flebant, mitténtes sémína sua.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti: Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui sémant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui Deus.

Psalmus 138.

Dómine probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiόnem meam, et resurrectiόnem meam.

Intellexísti cogitatiόnes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antiqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fugiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me dextera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátiō mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto: * et substántia mea in inferiórius terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinem declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * accipient in vanitaté civitatés tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via æténa.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui Deus.

Capit. Fratres: Jam non.

Hymn. Exsúltet. **V.** Añuntiavérunt. **ut in Laud.** [15]

Ad Magnif. Ant. Estóte fortes * in bello, et pugnáte

cum antiquo serpente: et accipiétis regnum æténum, allelúja.

II. Aliæ Lectiones

pro Apostolis.

In II. Nocturno.

De Expositione S. Augustini
Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.

Lectio iv. Ante medium.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: diligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et Prophétæ? Quia eórum auctoritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánuas. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: et ídeo duodenárius númerus Apostolorum. Sacraméntum magnum hujus duodenarii significatio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes,

et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

¶ Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdecimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángeles. Quos ángeles, nisi apóstatas ángeles? Nescítis, inquit, quia ángeles judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est: implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cuiúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc ædificium ad Christi compágem.

¶ Beáti estis, cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dí-

xerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

¶ Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Et ideo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent: quemádmódum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Merídies. Istæ quátuor partes assidue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per ba-

ptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

R. Isti sunt. [11]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbýteri.

Homilia in Natali S. Benedicti.

Perfectus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens, séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficientem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratione, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: id est, in regeneratione; cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resur-

géndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám ságuine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **Y.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitudinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías electus est, tunc esse judicatúros: sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritate non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnā: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. **Y.** Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. **G**lória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Et Paulus, qui tertiusdecimus est Apóstolus, judicandi sorte privabitur, cum ipse dicat: Nescitis quóniam ángeles judicabimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui ad exéplum Apostolorum sua reliquerunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolorum, ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum, qui judicandi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 19.

Pro Evangelistis

Lectiones.

In I. Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis
Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

Et factum est in trigésimo año, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quin-

tus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi sacerdotem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. **V.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintillæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctæque erant pennæ eórum altérius ad alterum. Non revertébantur

cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **V.** Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungébantur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertébantur cum ambulárent.

R. Dum stetéritis. [8]

In II. Nocturno.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechielem Prophétam.

Homil. 3. Lib. 1.

Lectio iv.

Sancta quátuor animália, quæ prophetiæ spíritu futúra prævidéntur, subtili nar-

ratione describúntur, cum dicitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprimitur? Per fáciem quippe unusquisque cognóscitur: per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies itaque ad fidem pértinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognóscio oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos tóllimur, quasi in aëra levámur.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

V. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Quátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras quid Matthæus de incarnatione Dómini sentiat: hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joánnes. Si quæras quid Joánnes sen-

tia; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnēs et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joánnēs, Matthæus, et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia notítia fidei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognóscēs.

R. Beáti estis, cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. **V.** Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Et quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant: et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini

pértinet, penna ad divinitátem: quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt: sed dum hunc esse incircumscriptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis penam quasi in áera levántur. Quia itaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et pár contemplatio divinitátis ejus in singulis, recte nunc dicitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

R. Isti sunt. [11]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante faciē suā, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evang.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquíd tácitus facit, quid ágere de-

beamus innotescit. Ecce enim binos in prædicationem discipulos mittit: quia duo sunt præcepta caritatis, Dei videlicet amor, et proximi: et minus quam inter duos caritas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere caritatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit, ut caritas esse possit.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicandum discipulos Dominus mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui caritatem erga alterum non habet, prædicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dominus sequitur: quia prædictio prævenit, et tunc ad mentis

nostræ habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis præcurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicērunt regna: operati sunt iustitiam. Quorum. **G**loria Patri. Quorum.

Lectio ix.

Hinc namque eisdem prædicatoribus Isaías dicit: Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait: Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit: quia unde in passionē occubuit, inde maiorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit; quia mortem quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus gloriam vestris mentibus prædicamus, ut eas et ipse post veniens, per amoris sui præsentiam illustret. **T**e Deum. 19.

COMMUNE APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM

Tempore Paschali.

In I. Vesperis.

Ant. Sancti tui. **cum reliqu. de**
Laud. [28]; **Ps.** Dixit Dñs. **cum**
reliquis ut in I. Vesp. Apost. [1]

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt iusti in
magna constán-
tia advérsus eos
qui se angustia-
vérunt, et qui abstulérunt
labóres eórum.

Hymnus.

Tristes erant Apóstoli
De Christi acérbo fú-
nere,

Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Mulieribus prædixerat:
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestigia.

Galilææ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti còmpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis

Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sœcula.

Amen.

Sic terminantur Hymnie iusdem
metri usque ad Ascens. exclus.

¶ Ab Ascensione autem usque
ad Pentecosten, loco supradicti
Versus dicatur sequens:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sœcula.

Amen.

¶ Sancti et iusti in Dómi-
no gaudéte, allelúja. **R.** Vos
elégit Deus in hæreditátem
sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux per-
pétua * lucébit sanctis tuis
Dómine, et ætérnitas tém-
porum, allelúja.

Oratio propria.

Ad Matutinum.

Invitat. Regem Apostoló-
rum Dóminum, * Veníte,
adorémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Tristes erant.
ut supra.

In I. Nocturno.

Ant. Stabunt iusti * in ma-
gna constántia advérsus
eos, qui se angustiavérunt,
allelúja.

Sub una tantum Ant. in quo-
libet Nocturno dicuntur Psalmi
ut in Comm. Apost. [4]

V. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. **R.** Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine. **V.** Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

Lectioes in quolibet Noct. ut in Proprio annotatur.

R. i. Beátus vir qui méruit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sáculum sáculi. In mandátis.

Bened. Unigénitus Dei.

R. ii. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. **V.** Mundus autem gaudébit, vos vero contristabimini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Bened. Spíritus S. grátia.

R. iii. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors sanctórum ejus, allelúja. **V.** Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

In II. Nocturno.

Ant. Ecce * quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúja.

Psalmi ut in Comm. Apost. [9]

V. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allel. **R.** Et ætérnitas témporum, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas. **V.** Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnípotens.

R. iv. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Bened. Christus perpétuæ.

R. v. Virtúte magna reddebant Apóstoli * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. **V.** Repléti quidem Spíritu sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Bened. Ignem sui amoris.

R. vi. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. **V.** In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti sunt. Glória Patri. Repléti sunt.

In III. Nocturno.

Ant. Lux perpétua * lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allel.

Psalmi ut in Comm. Apost. [12]

V. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.

R. Gaúdium et exsultatió-nem obtinébunt, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

V. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

R. vii. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Bened. Cujus **vel** Quorum festum cólimus.

R. viii. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allel.; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.

V. Candióres nive, niti-dióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut lac. Glória Patri. Et sicut lac.

Bened. Ad societátem.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Sancti tui * Dómine florébunt sicut líli-um, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.

Ps. Dóminus regnávít. cum reliq. 20.

2. In cœléstibus regnis * sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum ré-quies eórum, allelúja.

3. In velaménto * clamábant sancti tui Dómine allelúja, allelúja, allelúja.

4. Spíritus et ánimæ * justórum hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allel.

5. Fulgébunt justí * sicut sol in conspéctu Dei, allel.

Capitulum. Sap. 3.

Stabant justí in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

Paschále mundo gaúdium Sol núntiat formósior, Cum luce fulgéntem nova Jesum vident Apóstoli.

In carne Christi vúlnera Micáre tamquam sídera Mirántur, et quidquid vident.

Testes fidéles prædicant.

Rex Christe clementís-sime,

Tu corda nostra pösside: Ut lingua grates débitas Tuo repéndat nómini.

Ut sis perénne méntibus Paschále Jesu gaúdium; A morte dira críminum Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula. Amē.

℣. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúja. ℞. Mors
sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Fíliæ Je-
rúsalem, * veníte, et vidéte
Mártyres cum corónis, qui-
bus coronávit eos Dómi-
nus in die solemnitátis et
lætítiæ, allelúja, allelúja.

Ad Tertiam.

Ant. In coeléstibus regnis.

Capit. Stabunt. [28]

℞. br. Sancti et justí in
Dómino gaudéte, * Allelúja,
allelúja. Sancti. ℣. Vos
elégit Deus in hæreditátem
sibi. Allelúja, allelúja. Gló-
ria Patri. Sancti.

℣. Lux perpétua lucébit
sanctis tuis Dómine, alle-
lúja. ℞. Et ætérnitas tém-
porum, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. In velaménto.

Capitulum. Sap. 5.

Ecce quómodo compu-
táti sunt inter filios
Dei, et inter sanctos sors
illórum est.

℞. br. Lux perpétua lucé-
bit sanctis tuis Dómine, *
Allelúja, allelúja. Lux per-
pétua. ℣. Et ætérnitas tém-

porum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Lux.

℣. Lætítia sempitérna su-
per cápita eórum, allelúja.

℞. Gaúdium et exsultatió-
nem obtinébunt, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Fulgébunt justí.

Capitulum. Rom. 8. e.

Scimus quóniam diligen-
tibus Deum ómnia co-
operántur in bonum, iis
qui secúndum propósitum
vocáti sunt sancti.

℞. br. Lætítia sempitérna
super cápita eórum, * Al-
lelúja, allel. Lætítia. ℣. Gaú-
dium et exsultatióem ob-
tinébunt. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Lætítia.

℣. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúja. ℞. Mors
sanctórum ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. Sancti tui. cum reliquis
de Laudibus. [28]

Psalmi ut in II. Vesperis de
Comm. Apost. [16]

Capitulum. Stabunt justí.
Hymn. Tristes erant. [26]

℣. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúja. ℞. Mors
sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sancti et
justi * in Dómino gaudéte,
allelúja: vos elégit Deus in
hæreditátem sibi, allelúja.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS

extra Tempus Paschale.

In I. Vesperis.

Ant. de Laudibus; Ps. ut in
I. Vesperis de Comm. Apost. [1]

Capitulum. Jac. 1. b.

Beátus vir, qui
suffert tentatió-
nem: quóniam
cum probátus
fúerit, accípiet corónam
vitæ, quam repromísit
Deus diligentibus se.

Hymnus.

Deus tuórum militum
Sors, et coróna, præmiũ,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gaúdia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sângui-
nem,
ÆtéRNA dona pössidet.

Ob hoc precátu súpplíci
Te póscimus, piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimitte noxam sérvulis.

Laus et perénis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sœcula.

Amen.

V. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. **R.** Et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste san-
ctus * pro lege Dei sui cer-
távit usque ad mortem, et
a verbis impiórum non tí-
muit: fundátus enim erat
supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

Infirmítatem nostram ré-
spice, omnípotens Deus:
et quia pondus própriæ
actiónis gravat, beáti **N.**

Máryris tui atque Pontíficis intercésio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti **N.** Máryris tui atque Pontíficis ánnua solemnitate lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectione gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui beáti **N.** Máryris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut, intercedente beáto **N.** Máryre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Máryrum, Dóminum, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Deus tuórum mílitum. ut *supra*. [30]

In I. Nocturno.

Ant. In lege Dómini * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in tēpore suo:

Et fólium ejus non déluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ípii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ípii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Ant. Prædicans * præcéptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astiterunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dñm, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis, irridebit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hodie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dño in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dñs, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Prædicans præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Voce mea * ad Dóminum clamávi: et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscëptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudivit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **℞.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dñe.

℣. Jube domne. **Bened.** Benedictióne perpétua.

Lect. sequ. I. Noct. leguntur
in Festo Mart. et Pont.

In Festo autem Martyr. non
Pont. leguntur quæ inferius po-
sitæ sunt in Communi plurim.
Mart. [61]

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 20. d.

Milêto Paulus mit-
tens Ephesum, vo-
cavit majores natu
Ecclésiæ. Qui cum venis-
sent ad eum, et simul es-
sent, dixit eis: Vos scitis a
prima die, qua ingressus
sum in Asiam, quâliter vo-
biscum per omne tempus
fuerim, serviens Dômino
cum omni humilitate, et lâ-
crimis, et tentationibus,
quæ mihi acciderunt ex in-
sidiis Judæorum: quomodo
nihil subtraxerim utilium,
quo minus annuntiarem vo-
bis, et docerem vos publice,
et per domos, testificans
Judæis, atque Gentilibus in
Deum pœnitentiam, et fi-
dem in Dôminum nostrum
Jesum Christum. Et nunc
ecce alligatus ego spîritu,
vado in Jerúsalem: quæ in
ea ventûra sint mihi, ignô-
rans: nisi quod Spîritus
sanctus per omnes civitates
mihi protestatur, dicens:
quoniam vîncula et tribu-
lationes Jerosôlymis me
manent. Sed nihil horum
véreor: nec fácio ánimam

meam pretiosiórem quam
me, dummôdo consúmmem
cursum meum, et ministé-
rium verbi, quod accépi a
Dómino. Jesu, testificári
Evangélium grátiae Dei.

R. Iste sanctus pro lege
Dei sui certavit usque ad
mortem, et a verbis impió-
rum non tímuit: * Fundá-
tus enim erat supra firmam
petram. **V.** Iste est qui
contempsit vitam mundi, et
pervénit ad coeléstia regna.
Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei
Fílius.

Lectio ii.

Et nunc ecce ego scio
quia ámplius non vidé-
bitis faciém meam vos o-
mnes, per quos transívi
prædicans regnum Dei.
Quaprópter contéstor vos
hodiérna die, quia mundus
sum a sânguine ómnium.
Non enim subterfúgi quó-
minus annuntiarem omne
consílium Dei vobis. At-
téndite vobis, et univérso
gregi, in quo vos Spîri-
tus sanctus pósuit epíscô-
pos régere Ecclésiám Dei,
quam acquisívit sânguine
suo. Ego scio quoniam
intrábunt post discessió-
nem meam lupi rapáces in
vos, non parcéntes gregi.
Et ex vobis ipsis exsúr-
gent viri loquéntes pervér-

sa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte memória retinéntes: quóniam per triénnum nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

V. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiae ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, oportet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum

Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Et. **Glória Patri.** Et.

In II. Nocturno.

Ant. Fílii hóminum * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudivit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatione dilatásti mihi. Miserére mei, * et exaúdi orationem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómi-

no. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiescam;

Quóniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. Filii hóminum scitote quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Ant. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum Domine.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus percipe Domine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Domine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sanguínum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in iustítia tua: * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secúndum multitudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Domine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum Domine.

Ant. In univérsa terra * glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirábile est
nomen tuum in univérſa
terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super cœ-
los.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
détruas inimicum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitorum tuó-
rum: * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus? * aut filius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et ho-
nóre coronásti eum: * et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérſas: insuper et pé-
cora campi.

Vólucres cœli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirábile est no-
men tuum in univérſa terra!

Ant. In univérſa terra gló-
ria et honóre coronásti
eum.

Ÿ. Posuísti Dómine su-

per caput ejus. **R.** Corónam
de lápide pretióso.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Ÿ. Jubè domne. **Bened.**

Deus Pater omnipotens.

**Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.**

Serm. 44. de Sanctis.

Lectio iv.

Triumphális beáti
Mártyris **N.** dies hó-
die nobis anniversá-
ria celebritáte recúrrit: cu-
jus glorificatióni sicut con-
gaúdet Ecclésia, sic ejus
propónit sequénda vestigia.
Si enim compátimur, et
conglorificábimur. In cu-
jus glorióso agóne duo no-
bis præcipue consideránda
sunt: induráta vidélicet tor-
tórís sævítia, et Mártyris
invícta patiéntia. Sævítia
tortórís, ut eam detestémur:
patiéntia Mártyris, ut eam
imitémur. Audi Psalmí-
stam advérsus malítiam in-
crepántem: Noli æmulári in
malignántibus: quóniam
tamquam fœnum velocíter
aréscent. Quod autem ad-
vérsus malignántes patién-
tia exhibénda sit, audi Apó-
stolum suadéntem: Patién-
tia vobis necessária est, ut
reportétis promissiões.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit eum

ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

¶ Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Coronáta itaque est beáti Mártiris patiéntia: mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitationem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiones, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrificia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passiones hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operáitur in cœlis. Hujus promissionis amore a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum: Deus

cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

¶ Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórumejus non fraudásti eum. ¶ Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretiósó. Et.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Contemplabátur enim quantum in ænigmate infirmitas humana óculum mentis in æternitáte figere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia: et ea enarráre non sufficiens, admirádo clamábat: Quid mihi est in cœlo? Quasi diceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquentiæ meæ, transcendit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscondito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium: et si millies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

R. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. **G**loria Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Justus Dóminus, * et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

N in Dómino confído: quómo dicitis ánimæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur,

et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Habitábit * in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tíméntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non decípit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Posuísti Dómine *
super caput ejus corónam
de lápide pretiósó.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua
lætábitur Rex: * et su-
per salutáre tuum exsul-
tábit veheménter.

Desidérium cordis ejus
tribuísti ei: * et voluntáte
labiórú ejus non fraudá-
sti eum.

Quóniam præveniísti eum
in benedictiónibus dulcé-
dinis: * posuísti in cápite
ejus corónam de lápide
pretiósó.

Vitam pétiit a te: * et tri-
buísti ei longitúdinem dié-
rum in sáculum, et in sá-
culum sáculi.

Magna est glória ejus in
salutári tuo: * glóriam et
magnum decórem impónes
super eum.

Quóniam dabis eum in
benedictiónem in sáculum
sáculi: * lætificábis eum in
gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam Rex sperat in
Dómino: * et in miseri-
córdia Altíssimi non com-
movébitur.

Inveniátur manus tua ó-
mnibus inimícis tuis: * dex-
tera tua invéniat omnes, qui
te odérunt.

Pones eos ut clíbanum
ignis in témpore vultus tui:
* Dóminus in ira sua con-

turbábit eos, et devorábit
eos ignis.

Fructum eórum de terra
perdes: * et semen eórum
a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt
in te mala: * cogitavérunt
consília, quæ non potué-
runt stabilíre.

Quóniam pones eos dor-
sum: * in relíquiis tuis
præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in vir-
túte tua: * cantábitus et
psallémus virtútes tuas.

Ant. Posuísti Dómine su-
per caput ejus corónam de
lápide pretiósó.

Y. Magna est glória ejus
in salutári tuo. **R.** Glóriam
et magnum decórem im-
pónes super eum.

Pater noster.

Absolutio. **A** vínculis.

Y. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

**Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Lucam.**

Lectio vii. Cap. 14. f.

In illo témpore: Dixit Je-
sus turbis: Si quis venit
ad me, et non odit patrem
suum, et matrem, et uxó-
rem, et filios, et fratres, et
soróres, adhuc autem et
ánimam suam, non potest
meus esse discípulus. Et
réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Hom. 37. in Evangelia.

Si considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsidium. Temporális vita æternæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidianus deféctus corruptionis quid est áliud, quam quædam prolixitas mortis? Quæ autem lingua dicere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gaúdia; Angelórum choris interéssé, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præsentem Dei vultum cernere, incircumscriptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptionis perpétuæ múnere lætári?

R. Coróna aúrea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. Expréssa.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimo, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégíus prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctat ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípu-lus.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívít, sed ad cœléstia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens **R.** dicitur ultimo loco in festis sex Ss. Mart. Pont. Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani.

R. Dómine prævenístieum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. **V.** Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti. **Glória Patri.** Posuísti.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed percontári libet, quómo paréntes, et carnáliter propínquos præcipimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiám. Ecce, discípulus uxórem diligendam prædicat, cum magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim præcepti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúnti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus. **Te Deum.** 19.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3. Qui mihi minístrat, * me sequátur: et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4. Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus.

5. Volo Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum. **Jac. 1. b.**

Beátus vir, qui suffert tentatióem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repro-mísit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus, Victor fruens cœléstibus:

Tui precátus múnere Nostrum reátum dílué, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula Tui sacráti córporis:

Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Justus ut palma floré-
bit. **℞.** Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit
* ánimam suam in hoc
mundo, in vitam ætérnam
custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

Infirmítatem nostram ré-
spice, omnípotens Deus:
et quia pondus própriæ
actiónis gravat, beáti **N.**
Mártýris tui atque Pontífi-
cis intercésio gloriósa nos
prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti **N.**
Mártýris tui atque Pon-
tíficis ánnua solemnitáte
lætificas: concéde propí-
tius; ut cujus natalítia cóli-
mus, de ejúsdem étiam pro-
tectióne gaudeámus. Per
Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omní-
potens Deus: ut qui
beáti **N.** Mártýris tui na-

talítia cólimus, intercessió-
ne ejus in tui nóminis amó-
re roborémur. Per Dñm.

Alia Oratio.

Præsta, quæsumus omní-
potens Deus: ut inter-
cedénte beáto **N.** Mártýre
tuo, et a cunctis adversitá-
tibus liberémur in córpore,
et a pravis cogitátionibus
mundémur in mente. Per
Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Qui séquitur me.

Capit. Beátus vir. [41]

℞. br. Glória et honóre *
Coronásti eum Dómine.
Glória et. **℣.** Et constitu-
ísti eum super ópera má-
num tuárum. Coronásti.
Glória Patri. Glória et.

℣. Posuísti Dómine su-
per caput ejus. **℞.** Coró-
nam de lápide pretióso.

Ad Sextam.

Ant. Qui mihi ministrat.

Capitulum. Eccli. 15.

Cibávit illum pane vitæ et
intelléctus, et aqua sa-
piéntiæ salutáris potávit
illum Dóminus Deus noster.

℞. br. Posuísti Dómine *
Super caput ejus. Posuísti.
℣. Corónam de lápide pre-
tioso. Super. Glória Patri.
Posuísti.

℣. Magna est glória ejus
in salutári tuo. **℞.** Glóriam

et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam.

Ant. Volo Pater.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altísimi deprecábitur.

R. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. **V.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. **Glória Patri.** Magna.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [41]

Ps. ut in I. Vesp. de Comm.

Apost. [1] et loco ultimi

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino redam coram omni pópulo ejus: * pretiósá in conspé-

ctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino redam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Hymn. ut in I. Vesp. [30]

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Aliæ Lectiones
pro uno Martyre.

In II. Nocturno.

De Expositione S. Ambrósii Episcopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Sermone 21.

Lectio iv.

Príncipes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésse-

rit, nullius sanguinem fuderit, nullius torum putaverit esse violandum: qui nihil legibus debeat, et graviora latronum sustinere cogatur supplicia: qui loquatur juste, et non audiat: qui loquatur plena salutis, et impugnetur: ut possit dicere, Cum loquebar illis, impugnabant me gratis. Gratis igitur persecutionem patitur, qui impugnatur sine crimine: impugnatur ut noxius, cum sit in tali confessione laudabilis: impugnatur quasi veneficus, qui in nomine Domini gloriatur, cum pietas virtutum omnium fundamentum sit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio v.

Vere frustra impugnatur, qui apud impios et infidos impietatis arcessitur, cum fidei sit magister. Verum qui gratis impugnatur, fortis debet esse et constans. Quomodo ergo subtexuit: Et a verbis tuis trepidavit cor meum? Trepidare infirmitatis est, timó-

ris atque formidinis. Sed est etiam infirmitas ad salutem, est etiam timor sanctorum. Timete Dominum, omnes sancti ejus: et, Beatus vir, qui timet Dominum. Qua ratione beatus? Quia in mandatis ejus cupit nimis.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio vi.

Pone ergo Martyrem inter pericula constitutum, cum inde immánitas bestiarum ad incutiendum terrórem infremat, aliunde stridor candentium laminarum, et flamma fornacis ardentis exaestuaret, ex parte alia personent tractus gravium catenarum, hinc carnifex cruentus assistat: pone, inquam, circumspectantem omnia plena suppliciiis, deinde cogitantem mandata divina, illum ignem perpetuum, illud sine fine incendium perfidorum, illam poenae recrudescantis aerumnam: trepidare corde, ne, dum praesentibus cedat, perpetuis se dedat exitiis: perturbari animo, dum fu-

túri: iudícii rhomphæam illam terribilem quadam conspéctus spécie contué-
tur. Nonne ad hanc trepi-
dationem fidúciæ viri con-
stántis, æquális in eúmdem
concúrrit efféctum confi-
déntia cupiéntis æténa, et
divína trepidántis?

R. Stola jucunditátis. [38]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. d.

In illo témpore: Dixit Je-
sus discíplis suis: Si
quis vult post me veníre,
ábneget semetípsum, et tol-
lat crucem suam, et sequá-
tur me. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 32. in Evang.

Quia Dóminus ac Red-
émptor noster no-
vus homo venit in
mundum, nova præcépta
dedit mundo. Vitæ étenim
nostræ véteri in vítiis enu-
trítæ contrarietátem oppó-
suit novitátis suæ. Quid
enim vetus, quid carnális
homo nóverat, nisi sua re-
tinére, aliéna rápere, si pos-
set; concupíscere, si non
posset? Sed cœléstis mé-
dicus síngulis quibúsque
vítiis obviántia ádhibet me-
dicaménta. Nam sicut arte

medicínæ cálida frígidis,
frígida cálidis curántur: ita
Dóminus noster contrária
oppósuit medicaménta pec-
cátis, ut lúbricis continén-
tiam, tenácibus largitátem,
iracúndis mansuetúdinem,
elátis præcíperet humilitá-
tem.

R. Coróna aúrea super
caput ejus, * Expréssa si-
gno sanctitátis, glória ho-
nóris, et opus fortitúdinis.

Y. Quóniam prævenísti
eum in benedictiónibus dul-
cédinis, posuísti in cápite
ejus corónam de lápide
pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

Certe cum se sequéntibus
nova mandáta propóne-
ret, dixit: Nisi quis renun-
tiáverit ómnibus quæ pós-
sidet, non potest meus esse
discípulus. Ac si apérte di-
cat: Qui per vitam véterem
aliéna concupíscitis, per
novæ conversatiónis stú-
dium et vestra largímíni.
Quid vero in hac lectione
dicat, audiámus: Qui vult
post me veníre, ábneget
semetípsum. Ibi dicitur, ut
abnegémus nostra: hic díci-
tur, ut abnegémus nos. Et
fortásse laboriósus non est
hómini relínquere sua; sed
valde laboriósus est relín-
quere semetípsum. Minus

quippe est abnegare quod habet: valde autem multum est abnegare quod est.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicium non timuit, nec terrænæ dignitatis glóriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervenit. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. **Gloria Patri.** Qui.

Lectio ix.

Ad se autem nobis venitibus Dominus præcepit, ut renuntiemus nostris: quia quicumque ad fidei agónem venimus, luctamen contra malignos spiritus sumimus. Nihil autem maligni spiritus in hoc mundo proprium possident: nudi ergo cum nudis luctari debemus. Nam si vestitus quisque cum nudo luctatur, citius ad terram dejicitur, quia habet unde teneatur. Quid enim sunt terræna omnia, nisi quædam corporis indumenta? Qui ergo contra diabolum ad certamen properat, vestimenta abiciat, ne succumbat.

Te Deum laudamus. 19.

III. Alia Homilia.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. c.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opertum, quod non revelabitur; et occultum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi.

Coment. in Matthæum, can. 10.
post medium.

Dominus diem iudicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ conscientiam prodet: et ea quæ nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicæ detegit. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas: quia dies iudicii nulla hæc fuisse, atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: et quod in aure auditis, prædicite super tecta. Non legimus Dominum solitum fuisse noctibus sermocinari, et doctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebræ sunt, et verbum ejus infidelibus nox est.

R. Coróna aurea super caput ejus: * Expressa si-

gno sanctitátis, glória honoris, et opus fortitudinis.

Y. Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expréssa.

Lectio viii.

Itaque id quod a se dictum est, cum libertate fidei et confessionis vult esse loquendum. Idcirco quæ in tenebris dicta sunt prædicari jussit in lumine: ut quæ secréto aurium commissa sunt, super tecta, id est, excélso loquentium præconio audiántur. Constánter enim Dei ingerenda cognitio est, et profundum doctrinæ evangélicæ secrétum in lumine prædicationis apostolicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in cõrpora, tamen in animam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et animæ et cõrporis sit potestas.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sanguíneum suum fudit: * Qui minas júdicum non tí-

muit, nec terrénæ dignitatis glóriam quæsivit, sed ad cœléstia regna pervénit. **Y.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Nolíte timére eos qui occidunt corpus. Nullus igitur cõrporum nostrórum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor: quando pro natúræ suæ atque oríginis conditione resolúta, in substantiam spirituális animæ refundátur. Et quia doctrínis talibus confirmátos opórtet liberam confitendi Dei habere constántiam, étiam conditionem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro qui confessus coram homínibus se fuisset, a se in cœlis confitendum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 19.

Commune Martyrum Tempore Paschali.

In I. Vesperis.

Ant. Sancti tui. cum reliquis
de Laud. [53] Ps. ut in I. Vesp.
de Comm. Apost. [1]

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt iusti in
magna constán-
tia advérsus eos,
qui se angustia-
vérunt, et qui abstulérunt
labóres eórum.

Pro uno Martyre.

Hymnus.

Deus tuórum militum
Sors, et coróna, præmiũ,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaúdia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sângui-
nem

ÆtéRNA dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplīci
Te póscimus piússime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitéRNA sœcula.

Amen.

Si terminantur Hymni ejusdem
metri usque ad Ascensionem.

¶ Ab Ascensione autem usque
ad Pentecosten, loco supradicti
Versus dicitur

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitéRNA sœcula.

Amen.

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia:

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vóciBUS:

Trophæa sacra pāngimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártýres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crimina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Sancti et justi in Dño
gaudéte, allelúja. **℞.** Vos
elégit Deus in hæreditátem
sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux per-
pétua * lucébit sanctis tuis
Dómine, et ætérnitas tém-
porum, allelúja.

Oratio; si non adsit propria,
sumitur de Communi unius vel
plur. **Mart. extra temp. Pasch.**

Ad Matutinum.

Invitat. Exsúltent in Dó-
mino sancti, * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus pro uno Martyre.
Deus tuórum mílitum. [48]

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus.

Christo profúsum sángu-
inem,

Et Mártýrum victórias,
Dignámque cœlo laúream
Lætis sequámur vóciſus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,

Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártýres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera:
Sanguis sacrátus fúnditur:
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénis grátia.

Te nunc Redémptor quæ-
sumus,

Ut Mártýrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.

Amen.

**Sic semper terminandus est
Hymnus prædictus.**

In I. Nocturno.

Ant. Stabunt justi * in
magna constántia advérsus
eos, qui se angustiavérunt,
allelúja.

**Sub una tantum Ant. dicuntur
Psalmi cujuslibet Nocturni.**

**Psalmi pro uno et pluribus
Mart.** Beátus vir. et Quare
fremuérunt. [31] Dómine
quid multiplicáti. [32]

℣. Sancti et justi in Dño
gaudéte, allelúja. **℞.** Vos
elégit Deus in hæreditátem
sibi, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dñe.
℣. Jube domne. **Bened.**
Benedictióne perpétua.

In I. Noct. Lectiones de Script.
quæ occurrit temp. Paschali in
Officio de Tempore: vel quando

non adsunt, de Comm. unius vel plur. Mart. extra temp. Pasch.

R. i. Beátus vir qui mé-
tuit Dóminum, allelúja: *
In mandátis ejus cupit ni-
mis, allelúja, allelúja, alle-
lúja. **V.** Glória et divítiae
in domo ejus, et justitia
ejus manet in sáculum sá-
culi. In mandátis.

Bened. Unigénitus Dei Fí-
lius.

R. ii. Tristítia vestra, al-
lelúja, * Convertétur in
gaúdium, allelúja, allelúja.
V. Mundus autem gaudé-
bit, vos vero contristabí-
mini, sed tristítia vestra.
Convertétur.

Benedictio. Spíritus sancti
grátia.

R. iii. Pretiósá in con-
spéctu Dómini, allelúja: *
Mors sanctórum ejus, alle-
lúja. **V.** Custódit Dóminus
ómnia ossa eórum, unum
ex his non conterétur.
Mors. Glória Patri. Mors.

In II. Nocturno.

Ant. Ecce * quómodo
computáti sunt inter fílios
Dei, et inter sanctos sors
illórum est, allelúja.

Pro uno Martyre.

Ps. Cum invocárem. [34]
Verba mea. [35] Dómine
Dóminus noster. [36]

Pro pluribus Martyribus.

Ps. Dómine quis habitá-
bit. [63] Consérva me. **ibid.**
Dómini est terra. [64]

V. Lux perpétua lucébit
sanctis tuis Dómine, alle-
lúja. **R.** Et ætérnitas témpo-
rum, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.
V. Jube domne. **Bened.**
Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio iv. Serm. 22.

Dignum et cóngruum
est, fratres, ut post
lætítiam Paschæ,
quam in Ecclésia celebrá-
vimus, gaúdia nostra cum
sanctis Martýribus confe-
rámus: et iis annuntiémus
Domínicæ resurrectiónis
glóriam, qui consórtes sunt
Domínicæ passiόνis. Qui
enim sócii sunt contumé-
liæ, debent et partícipes
esse lætítiæ. Ita enim dicit
beátus Apóstolus: Sicut
sócii passiόνum estis, et
resurrectiónis éritis: si to-
lerábimus, inquit, et con-
regnábimus. Qui ergo to-
leravérunt mala propter
Christum, debent et gló-
riam habére cum Christo.

R. Lux perpétua lucébit
sanctis tuis Dómine, * Et
ætérnitas témporum, alle-

lúja, allel. **V.** Lætítia sem-
pitérna erit super cápita
eórum: gáúdium et exsul-
tationem obtinébunt. Et.

Benedictio. Christus per-
pétuæ.

Lectio v.

Annuntiémus, inquam, san-
ctis Mátyribus Domí-
nicæ Paschæ grátiam: ut
dum sepultúræ illíus præ-
dicámus reseráta claustra,
et horum sepúlchra rese-
réntur: dum corpus illíus
mórtuum dícimur tepénti-
bus venis súbito viguisse,
horum quoque membra jam
frígida ímortalitátis calóre
foveántur. Eadem enim rá-
tio Mátyres súscitat, quæ
et Dóminum suscitávit.
Nam sicut viam passiónis
ejus expérti sunt, ita expe-
riéntur et vitæ. Scriptum
est enim in Psalmo: Notas
mihi fecísti vias vitæ. Hoc
útique in resurrectione ex
persóna díctur Salvatóris:
ut qui, dum post mortem
ab ínferis redit ad súperos,
incípiat notam habére viam
vitæ, quæ ante habebátur
ignóta.

R. In servis suis, allelúja,
* Consolábitur Deus, allel.

V. Judicábit Dóminus pó-
pulum suum, et in servis
suis. Consolábitur.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Ignóta enim erat ante
Christi advéntum via
vitæ, quæ nullíus adhuc re-
surgéntis fúerat temeráta
vestígio. At ubi Dóminus
resurréxit, nota facta, solo
attríta est plurimórum. De
quibus sanctus Evangeli-
sta ait: Multórum córpo-
ra sanctórum surrexérunt
cum eo, et introiérunt in
sanctam civitatem. Unde
cum Dóminus in resurre-
ctióne sua díxerit, Notas
mihi fecísti vias vitæ: pós-
sumus et nos jam dícere
Dómino: Notas fecísti no-
bis vias vitæ. Ipse enim
nobis notas fecit vias vitæ,
qui nobis sémitam mani-
festávit ad vitam. Notas
enim mihi fecit vias vitæ,
cum me dócuit fidem, mi-
sericórdiam, justítiam, ca-
stitatem. His enim pervení-
tur itinéribus ad salútem.

R. Fíliæ Jerúsalem, ve-
níte et vidéte Mátyres cum
corónis, quibus coronávit
eos Dóminus * In die sole-
mnitátis et lætitiæ, allelúja.

V. Quóniam confortávit se-
ras portárum tuárum, be-
nedíxit fílios tuos in te. In
die. Glória Patri. In die.

In III. Nocturno.

Ant. Lux perpétua * lu-
cébit sanctis tuis Dómine,

et æternitas tēporum, allelúja.

Pro uno Martyre.

Ps. In Dño confído. [38]

Dñe quis habitábit. **ibid.**

Dómine in virtúte tua. [39]

Pro pluribus Martyribus.

Ps. Exsultáte justi. [65]

Benedícam Dóminum. [66]

Deus noster. [68]

Y. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.

R. Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Y. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15. c.

In illo tēpore: Dixit Jesus discíplis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agricóla est. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract 80. in Joannem.

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitē, et discípos suos pálmītes, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei, et hóminum homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis et pálmītes. Propter quod

cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis húmána natúra, cujus et nos hómines pálmītes esse possémus.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmītes: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allel. **Y.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Bened. Cujus vel Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitē rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem: quemádmódu dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera: ab illa se útique discérnit, cui dícitur: Quómodo convérta es in amaritúdinem vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, alle-

lúja: * Et sicut lac coagulati sunt, allelúja, allelúja.

¶ Candidiôres nive, niti-diôres lacte, rubicundiôres ébore antíquo, sapphíro pulchriôres. Et. Glória. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Ego sum, inquit, vitis vera: et Pater meus agricola est. Numquid unum sunt agricola et vitis? Secundum hoc ergo vitis Christus, secundum quod ait: Pater major me est. Secundum autem id, quod ait: Ego, et Pater unum sumus; et ipse agricola est: nec talis, quales sunt, qui extrínsecus operádo exhibent ministérium; sed talis, ut det étiam intrínsecus incrementum. Nam neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat: sed, qui incrementum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: unde ipse, et Pater unum sunt: et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Sancti tui * Dómine florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor balsami erunt ante te, allelúja.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. In coeléstibus regnis * sanctórum habitatio est, allelúja: et in ætérnum requies eórum, allelúja.

3. In velaménto * clamábant sancti tui Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4. Spíritus et animæ * justórum hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allel.

5. Fulgébunt justí * sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justí in magna constántia advérsus eos, qui se angustia vérunť, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus, Victor fruens coeléstibus.

Tui precátus múnere Nostrum reátum dílué, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula Tui sacráti córporis: Nos solve vinclis sæculi, Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória, Et Fílio, qui a mórtuis Surréxit, ac Paráclito, In sempitérna sæcula.

Amen.

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad coeléstia:

Aurem benignam prótinus
Inténde nostris vóciſus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crimina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

Y. Pretiósa in conspéctu
Dómini, allelúja. **R.** Mors
sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Fíliæ Je-
rúsalem, * veníte et vidéte
Mártyres cum corónis, qui-
bus coronávit eos Dómi-
nus in die solemnitátis et
lætítiæ, allelúja, allelúja.

Ad Tertiam.

Ant. In coeléstibus regnis.

Capit. Stabunt iusti. ut
supra ad Laudes. [53]

R. br. Sancti et iusti in
Dómino gaudéte, * Alle-
lúja, allel. Sancti. **Y.** Vos
elégit Deus in hæreditátem
sibi. Allelúja, allelúja. Gló-
ria Patri. Sancti.

Y. Lux perpétua lucébit
sanctis tuis Dómine, alle-
lúja. **R.** Et ætérnitas tém-
porum, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. In velaménto.

Capitulum. Sap. 5.

Ecce quómodo computáti
sunt inter filios Dei,
et inter sanctos sors illó-
rum est.

R. br. Lux perpétua lu-
cébit sanctis tuis Dómine,
* Allelúja, allelúja. Lux.
Y. Et ætérnitas témporum.
Allelúja, allelúja. Glória
Patri. Lux.

Y. Lætítia sempitérna su-
per cápita eórum, allelúja.
R. Gaúdium et exsultatió-
nem obtinébunt, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Fulgébunt iusti.

Capitulum. Rom. 8. c.

Scimus quóniam diligén-
tibus Deum ómnia co-
operántur in bonum, iis, qui
secúndum propósitum vo-
cáti sunt sancti.

R. br. Lætítia sempitérna
super cápita eórum, * Alle-
lúja, allel. Lætítia. **Y.** Gaú-
dium et exsultatióem ob-
tinébunt. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Lætítia.

Y. Pretiósa in conspéctu
Dómini, allelúja. **R.** Mors
sanctórum ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. Sancti tui. **cum reliqu. de Laud.** [53] **Ps. ut in I. Vesp. Apost.** [1] et loco ultimi **Ps. Crédidi.** [43] **Capit.** Stabunt iusti. [48]

Pro uno Martyre.

Hymn. Deus tuorum. [48]

Pro pluribus Martyribus.

Hymn. Rex gloriöse. [48]

V. Pretiösa in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sancti et iusti * in Dómino gaudeáte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

**Aliæ Lectiones
pro Martyribus**

Tempore Paschali.

In II. Nocturno.

De Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mátyris ad Mátyres et Confessóres.

Lib. 2. Epist. 6.

Lectio iv.

Quibus ego vos laudibus prædicem, fortíssimi Mátyres? robur pectoris vestri, et perseverántiam fidei, quo præcónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consumátionem glóriæ durissimam quæstiónem: nec cessistis suppliciis, sed vobis pótius supplicia ces-

sérunt. Finem dolóribus, quem torménta non dabant, corónæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejíceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mitteret.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas téporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Vidit admírans præsentium multitúdo cœléste certámen, certámen Dei, certámen spiritále, prælium Christi: stetísse servos ejus voce libera, mente incorrupta, virtúte divína, telis quidem sæculáribus nudos, sed armis fidei ardéntis armátos. Stetérunt torti torquéntibus fortióres: et pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vicérunt. Inexpugnábilem fidem superáre non pótuit sæviens diu plaga repetíta, quamvis rupta compáge víscerum torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutiónis exstíngueret, qui flammæ et ignes gehénnæ glorióso cruóre sopíret.

R. In servis suis, allelúja,
* Consolábitur Deus, allel.
V. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

O quale illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne militis ejus accéptum: sicut scriptum est in Psalmis, Spíritu sancto loquente ad nos páriter et monente: Pretiósá est in conspéctu Dómini mors justórum ejus. Pretiósá mors hæc est, quæ emit immortalitátem pretio sui sanguinis: quæ accépit coronam de consumatione virtútis. Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in talibus servis suis et pugnávit, et vicit protéctor fidei, dans credéntibus tantum, quantum se credit cápere qui sumit: certámini suo ádfuit, præliatóres atque assertóres sui nóminis erexit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis.

R. Fíliæ Jerúsalem, venite et vidéte Mártyres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus, *** In die solemnitatís et lætitiæ, allelúja.**
V. Quóniam confortávit se-

ras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. In die. **Glória Patri.** In die.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis, vos pálmities: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 81. in Joañ., sub med.

Ne quisquam putáret saltem parvum áliquem fructum posse a semetípso pálmitem ferre: cum dixisset, Hic fert fructum multum; non ait, Quia sine me parum potéstis fácere; sed, Nihil potéstis fácere. Sive ergo parum, sive multum, sine illo fieri non potest, sine quo nihil fieri potest: quia etsi parum attúlerit palmes, eum purgat agricola, ut plus áfferat. Tamen nisi in vite mánserit, et víxerit de radíce, quantúm libet fructum a semetípso non potest ferre. Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset: tamen istam grátiam

palmítibus non præbéret, nisi étiam Deus esset.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allel. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

Verum quia ita sine ista grátia non potest vivi, ut et mors in potestáte sit liberi arbitrii: Si quis in me, inquit, non mánserit; mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Ligna itaque vitis tanto sunt contemptibilióra si in vite non mánserint, quanto gloriosióra si mánserint. Dénique sicut de his étiam per Ezechiélem Prophétam Dóminus dicit, præcisa nullis agricolárum úsibus prosunt, nullis fabrilibus opéribus deputántur. Unum de duóbus pálmiti cóngruit, aut vitis, aut ignis: si in vite non est, in igne erit: ut ergo in igne non sit, in vite sit.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allel. **V.** Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore

antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

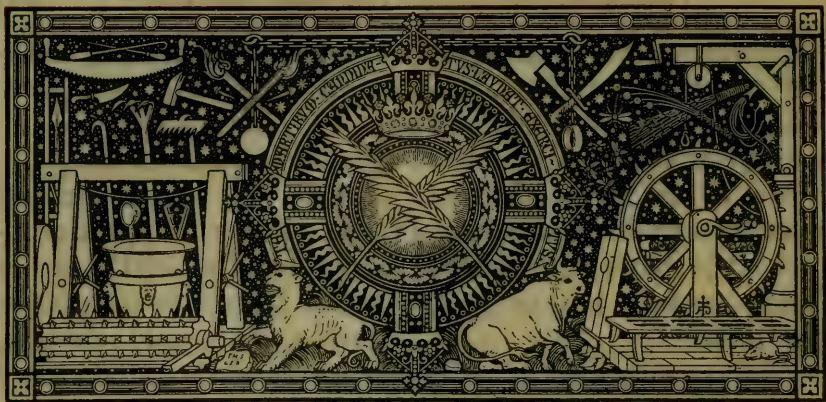
Si manséritis in me, inquit, et verba mea in vobis mánserint: quodcúmque voluéritis petétis, et fiet vobis. Manéndo quippe in Christo, quid velle possunt, nisi quod cónvenit Christo? Quid velle possunt manéndo in Salvatóre, nisi quod non est aliénium a salúte? Aliud quippe vólumus quia sumus in Christo: et áliud vólumus quia sumus adhuc in hoc sáeculo. De mansiône namque hujus sáeculi nobis aliquándo subrépit, ut hoc petámus, quod nobis non expedíre nescimus. Sed absit ut fiat nobis, si manémus in Christo, qui non facit quando pétimus, nisi quod éxpedit nobis.

Te Deum laudámus. 19.

IN COMMUNI

Confessorum, Virginum, et non Virginum, et Dedicationis Ecclesiæ, atque in Festis B. Mariæ V. Tempore Paschali, Officium fit ut inferius in aliis temporibus: sed additur unum Allelúja in fine ad Invitatorium, Ant., **V.** et **R.** Similiter et in Responsoriis post Lect. Nocturnorum ante Versum (**R.R.** brevia vero Horarum dicuntur ea, quæ in prædictis Communibus secundo loco ponuntur, ut infra): et tres Psalmi dicuntur in quolibet Noct. sub prima Ant. illius Nocturni.

COMMUNE PLURIMORUM MARTYRUM

extra Tempus Paschale.

In I. Vesperis.

Antiphonæ de Laudibus. [70]
 Psalmi ut in I. Vesperis de
 Communi Apost. [1]

Capitulum. Sap. 3.

Justorum animæ
 in manu Deisunt,
 et non tanget il-
 los tormentum
 mortis. Visi sunt oculis in-
 sipientium mori: illi autem
 sunt in pace.

Hymnus.

Sanctorum meritis incly-
 ta gaudia
 Pangamus socii, gesta que
 fortia:
 Gliscens fert animus pro-
 mere cantibus
 Victorum genus optimum.

Hi sunt, quos fatus mun-
 dus abhorrui;
 Hunc fructu vacuum, flori-
 bus aridum

Contempsere tui nominis
 asseclæ
 Jesu Rex bone cœlitum.

Hi pro te furias, atque mi-
 nas truces
 Calcârunt hominum, sæva-
 que verbera:
 His cessit lacerans fortiter
 ungula,
 Nec carpsit penetrâlia.

Cæduntur gladiis more
 bidantium:
 Non murmur resonat, non
 querimonia;
 Sed corde impavido mens
 bene conscia
 Conservat patientiam.

Quæ vox, quæ poterit lin-
 gua retexere,
 Quæ tu Martyribus mûnera
 præparas?
 Rubri nam flûido sanguine
 fûlgidis
 Cingunt tēpōra laûreis.

Te summa o Déitas, úna-
que póscimus;
Ut culpas ábigas, nóxia
súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi
glóriam
Annórum in sériem canant.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino,
et exsultáte justí. ℞. Et
gloriámini omnes recti
corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum
est enim * regnum cœló-
rum, qui contempsérunt
vitam mundi, et perven-
runt ad præmia regni, et
lavérunt stolas suas in sán-
guine Agni.

Pro pluribus Mart. Pont.

Oratio.

Beatórum Mártyrum, pa-
ritérque Pontíficum **N.**
et **N.** nos, quæsumus Dó-
mine, festa tueántur: et eó-
rum comméndet orátio ve-
neránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos concédís
sanctórum Mártyrum
tuórum **N.** et **N.** natalítia
cólere: da nobis in æténa
beatitúdine de eórum so-
cietáte gaudére. Per Dñm.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua san-
ctórum Mártyrum tuó-
rum **N.** et **N.** solemnitate

lætíficas: concéde propíti-
us; ut quorum gaudémus
méritis, accendámur exem-
plis. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Mártyrum
Dñm, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Christo profúsum sánguini-
nem,
Et Mártyrum victóriás,
Dignámque cœlo laúream
Lætis sequámur vóci bus.

Terróre victo sœculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacrae compéndio
Vitæ beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur:
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quæ-
sumus,

Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sœcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Secus decúrsus aquá-
rum * plantávit víneam ju-
stórum, et in lege Dómini
fuit volúntas eórum.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non
 ábiit in consílio im-
 piórum, et in via
 peccatórum non stetit, * et
 in cáthedra pestiléntiæ non
 sedit:

Sed in lege Dómini vo-
 lúntas ejus, * et in lege ejus
 meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
 quod plantátum est secus
 decúrsus aquárum, * quod
 fructum suum dabit in tém-
 pore suo:

Et fólíum ejus non dé-
 fluet: * et ómnia quæcúm-
 que fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: *
 sed tamquam pulvis, quem
 prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii
 in iudicio: * neque pecca-
 tóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus
 viam justórum: * et iter
 impiórum períbit.

Ant. Secus decúrsus aquá-
 rum plantávit véneam ju-
 stórum, et in lege Dómini
 fuit volúntas eórum.

Ant. Tamquam aurum *
 in fornáce probávit eléctos
 Dñs: et quasi holocaústa
 accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes,
 * et pópuli meditáti sunt
 inánia?

Astitérunt reges terræ,

et príncipes convenérunt
 in unum * advérsus Dó-
 minum, et advérsus Chri-
 stum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
 rum: * et projiciámus a
 nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis, irri-
 débit eos: * et Dóminus
 subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
 ira sua, * et in furóre suo
 conturbábit eos.

Ego autem constitútus
 sum Rex ab eo super Sion
 montem sanctum ejus, *
 prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: *
 Fílius meus es tu, ego hó-
 die génui te.

Póstula a me, et dabo tibi
 Gentes hæreditátem tuam, *
 et possессиónem tuam tér-
 minos terræ.

Reges eos in virga fér-
 rea, * et tamquam vas figuli
 confrínges eos.

Et nunc reges intelligite:
 * erudímini qui iudicátis
 terram.

Servíte Dómino in timó-
 re: * et exsultáte ei cum
 tremóre.

Apprehéndite disciplínam,
 nequándo irascátur Dómi-
 nus, * et pereátis de via
 justa.

Cum exárserit in brevi
 ira ejus, * beáti omnes qui
 confidunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus: et quasi holocausta accepit eos in æternum.

Ant. Si coram hominibus * tormenta passi sunt, spes electorum est immortalis in æternum.

Psalmus 3.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * glória mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exsurge Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes electorum est immortalis in æternum.

Y. Lætâmini in Dño, et exultate justi. **R.** Et gloriâmini omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio. Exaudi Dñe.

Y. Jube domne. **Bened.** Benedictione perpétua.

De Epístola beati Pauli Apóstoli ad Românos.

Lectio i. Cap. 8. c.

Fratres: Debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba (Pater). Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et hæredes: hæredes quidem Dei, cohæredes autem Christi: si tamen compatiatur, ut et conglorificemur. Existimo enim quod non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Nam exspectatio creaturæ revelationem filiorum Dei exspectat.

R. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: * Quóniam prióra transiérunt. **V.** Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit: quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus adhæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justificat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imó qui et resurréxit, qui est

ad délixeram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

R. Viri sancti gloriósum sánguinem fuderunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ideo corónas triumpháles meruérunt. **V.** Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Quis ergo nos separábit a caritaté Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládus? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque víta, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritaté Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

R. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

Y. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sáanguine Agni. Et. Glória. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Dabo sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiétet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glóricat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguinibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiétet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vi-

tæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, * habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non deficiént.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non deficiént.

V. Exsúltent justí in conspéctu Dei. **R.** Et delecténtur in lætítia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

V. Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 47. de Sanctis.

Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctorum Mátyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino consequi temporália beneficia, ut ipsos Mátyres imitádo accíperere mereámur æterna. Ab ipsis enim sanctorum Mátyrum in veritáte festivitátum gaúdia celebrántur, qui ipsórum Mátyrum exéempla sequúntur. Solemnitátes enim Mátyrum exhortatiónes sunt martyriórum:

ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

R. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra apáruit árida, et in Mari rubro via sine impediménto.

V. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed nos vólumus gaudére cum sanctis: et tribulatióem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártýres, in quantum potúerit, imitári nolúerit; ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed et Paulus Apóstolus prædicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in corpore, qui ódium non vult sustinére cum cápíte.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. **V.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Sed dicit áliquis: Et quis est qui possit beatórum Mártýrum vestigia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum Mártýres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humano clamántem: Discite a me, quia mitis sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestigia ejus.

R. Tamquam aurum in fornace probávit eléctos Dóminus, et quasi holocaústi hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectiône acquiescent illi. Quóniam. **Gloria Patri.** Quóniam.

In III. Nocturno.

Ant. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32.

xsultáte justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini coeli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesaúris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabítantes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília princípum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cælo respéxit Dñs: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multítudine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. Tradidérunt * cörpera sua in mortem, ne servírent idólis: ideo coronáti pössident palmam.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur áni-
ma mea: * aúdiant man-
suéti et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-
cum: * et exaltémus no-
men ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et
exaúdívit me: * et ex ómni-
bus tribulatió nibus meis
erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-
minámini: * et fácies ve-
stræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et
Dóminus exaúdívit eum: *
et de ómnibus tribulatió ni-
bus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini
in circúitu timéntium eum:
* et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quó-
niam suávis est Dóminus:
* beátus vir, qui sperat
in eo.

Timéte Dóminum omnes
sancti ejus: * quóniam non
est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esu-
riérunt: * inquiréntes au-
tem Dóminum non minu-
éntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: *
timórem Dómini docébo
vos.

Quis est homo qui vult
vitam: * díligit dies vidére
bonos?

Próhibe linguam tuam a
malo: * et lábia tua ne lo-
quántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-
num: * inquíre pacem, et
perséquare eam.

Oculi Dómini super ju-
stos: * et aures ejus in pre-
ces eórum.

Vultus autem Dómini su-
per faciéntes mala: * ut
perdat de terra memóriam
eórum.

Clamavérunt justí, et Dó-
minus exaúdívit eos: * et
ex ómnibus tribulatió nibus
eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis,
qui tribuláto sunt corde:
* et húmiles spírítu sal-
vábit.

Multæ tribulatió nes justó-
rum: * et de ómnibus his
liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia
ossa eórum: * unum ex his
non conterétur.

Mors peccatórum péssi-
ma: * et qui odérunt ju-
stum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas
servórum suórum: * et non
delínquent omnes qui spe-
rant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora
sua in mortem, ne servírent
idólis: ideo coronáti pós-
sident palmam.

Ant. Ecce merces * sanctó-
rum copiósa est apud De-
um: ipsi vero mórtui sunt
pro Christo, et vivent in
ætérnum.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobis-

cum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Y. Justi autem in perpétuum vivent. **R.** Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Y. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audiéritis prælia, et seditiões, nolíte terréri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homil. 35. in Evang.

Dóminus ac Redemptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur: et nos tolerabilius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit:

Cum audiéritis prælia et seditiões, nolíte terréri: opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúnciat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiões ad cives. Ut ergo nos indicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia unus.

Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum: et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terróresque de cœlo: et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulatióibus prævenítur: et per crebra mala, quæ præveniunt,

indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ideo post bella et seditiões non statim finis: quia multa debent mala præcurrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

R. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. **V.** Veníte benedícti Patris mei, percípите regnum. Mercédem. **Glória.** Mercédem.

Sequens R. dicitur post viii. vel ii. Lect. in festo plurimorum Martyrum fratrum.

R. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam pótuit violári certámine; qui effúso sángine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. **Glória** Patri. Contemnéntes.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed cum tot signa perturbationis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratió-nem bréviter per síngula perstringámus: quia necesse est, ut ália e cœlo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbatio

hóminum: erunt terræmó-
tus magni per loca, ecce re-
spéctus iræ désuper: erunt
pestiléntiæ, ecce inæquáli-
tas córporum: erit fames,
ecce sterílitas terræ: terro-
résque de cœlo et tempestá-
tes, ecce inæquálitās áëris.
Quia ergo ómnia consum-
mánda sunt, ante consum-
mationem ómnia pertur-
bántur: et qui in cunctis
delíquimus, in cunctis ferí-
mur: ut impleátur quod dí-
citur, Et pugnábit pro eo
orbis terrárum contra in-
sensátos. **Te Deum. 19.**

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Omnes sancti, *
quanta passi sunt tormén-
ta, ut secúri pervenirent ad
palmam martýrii.

Ps. Dóminus regnávít.
cum reliqu. 20.

2. Cum palma * ad regna
pervenérunt sancti, corónas
decóris meruérunt de
manu Dei.

3. Córpora sanctórum *
in pace sepúlta sunt: et
vivent nómina eórum in
ætérum.

4. Mátyres Dómini * Dó-
minum benedicite in ætér-
num.

5. Mátyrum chorus *
laudáte Dóminum de cœ-
lis, allelúja.

Capitulum. Sap. 3. c.

Justórum ánimæ in manu
Dei sunt, et non tanget
illos torméntum mortis. Vi-
si sunt óculis insipiéntium
mori: illi autem sunt in
pace.

Hymnus.

Rex glorióse Mátyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia.

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócbus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mátyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crimina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Exsultábunt sancti in
glória. **R.** Lætabúntur in
cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri
capílli cápitis * omnes nu-
meráti sunt: nolíte timére:
multis passéribus meliôres
estis vos.

Pro pluribus Mart. Pont.

Oratio.

Beatórum Mátyrum, pa-
ritérque Pontíficum **N.**
et **N.** nos, quæsumus Dó-

mine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos concédís sanctórum Mártyrum tuórum **N.** et **N.** natalítia cólere: da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dñm.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum **N.** et **N.** solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Cum palma.

Capit. Justórum. [70]

R. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte justi. Lætámini. **V.** Et gloriámini omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini.

V. Exsúltent justi in conspéctu Dei. **R.** Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam.

Ant. Córpora sanctórum.

Capitulum. Sap. 10. d.

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in

velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

R. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. **V.** Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent.

V. Justi autem in perpétuum vivent. **R.** Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam.

Ant. Mártyrum chorus.

Capitulum. Sap. 3. b.

Fulgébunt justi, et tamquam scintillæ in arundinétó discúrrunt. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis: et regnabit Dóminus illórum in perpétuum.

R. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. **V.** Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

In II. Vesperis.

Ant. 1. Isti sunt sancti, * qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in ságuine Agni lavérunt stolas suas.

Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1]-et locoult. Ps. Crédidi.

2. Sancti per fidem * vícerunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt re-promissiões.

3. Sanctórum velut áquilæ * juvénus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

4. Abstérget Deus * omnem lácrimam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quóniam prióra transiérunt.

5. In cœléstibus regnis * sanctórum habitatio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino red-

dam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Cap. et Hymn. ut in I. Vesp. [58]

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cœlis * ánimæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti: et quia pro ejus amore ságuinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

II. Aliæ Lectiones pro pluribus Martyribus.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Serm. 1. de Martyr. Tom. 3.

Lectio iv.

Nemo est qui nésciat, Mártýrum glórias ad hoc divíno consílio a Deipópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpula, favénte Christo, monstréntur: ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quo possimus étiam ipsi tálibus provocári exémpilis, virtúte pari, de-

votiōne consímili ac fide: ut Christo præstānte, dimicāre et vīncere hostem posímus: ut parta victória, cum iisdem sanctis in regnis cœlestibus triumphémus.

R. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviētes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra apparuit árida, et in Mari rubro via sine impediménto. **V.** Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torrētes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Quis est enim, qui eórum volens mérito copulári; nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiōis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquirat? Qui etsi martýrio par esse non possit: tamen múnieris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martýrium præbeat, aut sine martýrio cum sanctis præmia divína retribuat.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriētes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. **V.** Tra-

didérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Lectio vi.

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita iustus tentatiōnibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum sancti: sic et laborándo fortióres et moriēdo victóres effécti sunt. Nullus athlètes sine certamine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem proméruiť. Habes, christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes: habes fortíssima tela, quibus inimicum debélles.

R. Tamquam aurum in fornace probávit eléctos Dóminus, et quasi holocaústi hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectiōne acquiescent illi. Quóniam. **G**lória Patri. Quóniam.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 6. c.

In illo témpore: Descéndens Jesus de monte,

stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lib. 5. in Luc. Cap. 6., post init.

Advérte ómnia diligé-
nter, quómodo
et cum Apóstolis
ascéndat et descéndat ad
turbas. Quómodo enim
turba nisi in húmili Chri-
stum vidéret? Non sé-
quitur ad excélsa, non
ascéndit ad sublímia. Dé-
nique ubi descéndit, invé-
nit infirmos: in excélsis
enim infirmi esse non pos-
sunt. Hinc étiam Matthæus
docet in inferióribus débi-
les esse sanátos. Prius enim
unusquisque sanándus est,
ut paulátim virtútibus pro-
cedéntibus ascéndere pos-
sit ad montem. Et ideo
quemque in inferióribus
sanat, hoc est, a libídine
révocat, injúriam cæcitátis
avértit. Ad vúlnera nostra
descéndit: ut usu quodam
et cópia suæ natúræ, com-
partícipes nos fáciat esse
regni coeléstis.

R. Propter testaméntum
Dómini, et leges patérnas,
sancti Dei perstitérunt in

amóre fraternitátis: * Quia
unus fuit semper spíritus
in eis, et una fides. **V.** Ecce
quam bonum et quam ju-
cúndum habitáre fratres in
unum. Quia.

Lectio viii.

Beáti paúperes, quia ve-
strum est regnum Dei.
Quátuor tantum beatitúdi-
nes sanctus Lucas domíni-
cas pósuit, octo vero san-
ctus Matthæus: sed in illis
octo istæ quátuor sunt, et
in quátuor istis illæ octo.
Hic enim quátuor velut vir-
tútes ampléxus est cardí-
nales: ille in illis octo mý-
sticum númerum reserávit.
Pro octáva enim multi in-
scribúntur Psalmi: et man-
dátum áccipis octo illis par-
tem dare, fortásse benedi-
ctiónibus. Sicut enim spei
nostræ octáva perféctio est,
ita octáva summa virtú-
tum est.

R. Sancti mei, qui in car-
ne pósiti, certámen habuí-
stis: * Mercédem labóris
ego reddam vobis. **V.** Ve-
níte benedicti Patris mei,
percípite regnum. Mercé-
dem. **Glória.** Mercédem.

Lectio ix.

Sed prius quæ sunt am-
plióra videámus. Beáti,
inquit, paúperes, quóni-
am vestrum est regnum

Dei. Primam benedictiōnem hanc utrūque Evangelista pōsuit. Ordine enim prima est, et parens quādam generatiōque virtutum: quia qui contēpserit sēcūlaria, ipse merēbitur sempiterna: nec potest quisquam mēritum regni cōlēstis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergēdi non habet facultatem.

Te Deum laudāmus. 19.

III. Alia Homilia.

Lectio sancti Evangelii secūndum Lucam.

Lectio vii. in Cap. 12.

In illo tēpore: Dixit Jesus discipulis suis: Attendite a fermento pharisaeorum, quod est hypōcrisis. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam, cap. 52.

De hoc fermento Apōstolus praecepit: Ita que epulēmur, non in fermento vēteri, neque in fermento malitiāe et nequitiāe, sed in āzymis sinceritatis et veritatis. Nam sicut mōdicum fermentum totam farinā, cui injicitur, massam corrūpit, universamque mox conspersiōnem suo sapōre commacu-

lat: sic nimirum simulatio, cujus semel ānimum imbūerit, tota virtutum sinceritate et veritate fraudabit. Est ergo sensus: Attendite ne aemulēmini simulatores, quia veniet profecto tempus, in quo et vestra virtus omnibus, et eorum reveletur hypōcrisis.

R. Propter testamētum Dōmini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amorē fraternitatis: * Quia unus fuit semper spīritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucūndum habitāre fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

Verum: quod sequitur: Quoniam quae in tenebris dixistis, in lumine dicentur: non solum in futuro, quando cuncta cordium abscondita proferentur ad lucem, sed et in praesenti tempore potest congruenter accipi: quoniam quae inter tenebras quondam pressurarum, carcerumque umbras, vel locuti, vel passi sunt Apōstoli, nunc clarificata per orbem Ecclesia, lectis eorum actibus, publice praedicantur. Ne terreāmini ab his qui occidunt corpus. Si persecutores sanctorum, occisis corporibus,

non habent ámplius quid contra illos agant; ergo supervácuá furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projiciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsistere possint.

R. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. **V.** Veníte benedícti Patris mei, percípíte regnum. Mercédem labóris. **G**lória Patri. Mercédem labóris.

Lectio ix.

Duo autem sunt génera persecutórum: unum palam sæviéntium, álterum fícte fraudulentérque blan-

diéntium. Contra utrúmque nos muníre atque institúere volens Salvátor, et supra ab hypócrisi pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére: quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Noñe quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quólibet per áëra ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest; vos qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus: quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus. 19.

COMMUNE CONFESSORIS PONTIFICIS.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. [88], Psalm. ut
in I. Vesp. de Comm. Apost. [1].

Capitulum. Eccli. 44. c.

Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

Iste Confessor Domini colentes
Quem pie laudant populi
per orbem:
Hac die lætus meruit beatas
Scandere sedes.

Sinon est dies obitus, quod indicant in Propr. litteræ m. t. v. dic.:
Hac die lætus meruit supremos
Laudis honores.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus,
Sobriam duxit sine labe vitam,

Donec humanos animavit
auræ

Spíritus artus.

Cujus ob præstans meritum frequenter,
Ægra quæ passim jacuere membra,
Viribus morbi dõmitis, salutí

Restituuntur.

Noster hinc illi chorus obsequentem
Cõcinit laudem, celebrés-
que palmas;
Ut piis ejus precibus juvémur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Totius mundi sériem gubernat

Trinus, et unus. Amen.

¶ Amavit eum Dominus,
et ornávit eum. R. Stolum glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dñm.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti **N.** Confessoris tui atque Pontificis veneránda solémnitás, et devotiónem nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti **N.** Confessoris tui atque Pontificis sollemnitate deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absolve peccátis. Per Dóminum nostrum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesp.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte **N.**, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum **N.** minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Iste Confessor. *ut supra.* [77]

In I. Nocturno.

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólíum ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ípii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ípii in iudicio: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus

viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quaecúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste sanctus, * qui confisus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dñm, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, *

et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dño in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dñs, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscēptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscēptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, saluum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es susceptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine. **Ÿ.** Jube domne.

Bened. Benedicţióne perpétua.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 3.

Fidélis sermo: Si quis episcopátum desidérat, bonum opus desidérat. Opórtet ergo episcopum irreprehensibilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum,

non percussórem, sed modéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in iudícium incidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incidat, et in láqueum diáboli.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam: * Intra in gáudium Dómini tui. **Ÿ.** Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum.

Lectio ii. Cap. 1. b.

Opórtet enim episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucrí cúpidum: sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem

sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argüere. Sunt enim multi etiám inobediéntes, vaníloqui, et seductóres: máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo: * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus crésce-re in plebem suam. **V.** Benedictiónem ómnium gén-tium dedit illi, et testamén-tum suum confirmávit su-per caput ejus. Ideo.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii. Cap. 2.

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectiόne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non crimi-natríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant ado-lescéntulas, ut viros suos ament, filios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, be-nígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur ver-

bum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum ópe-rum, in doctrína, in inte-gritáte, in gravitáte, ver-bum sanum, irreprehensí-bile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

R. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchí-sedech. **V.** Dixit Dñs Dó-mino meo, Sede a dextris meis. Tu. **G**lória Patri. Tu.

In II. Nocturno.

Ant. Invocántem * exaudí-vit Dóminussanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constitúit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem ex-audívit me Deus justítiae meæ: * in tribulatiόne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratiόnem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dí-lígitis vanitátem, et quæri-tis mendácium?

Et scitóte quóniam miri-ficávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte pec-cáre: * quæ dícitis in cór-

dibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium iustítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et olei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiám, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudivit Dñus sanctum suum, Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes, * qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti iusto, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pécipe Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdiés vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malignus: * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dólusum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedices iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitorum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus, * oves et boves univérſas: insuper ét pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Y. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus pietas.

Y. Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Homilia 59, quæ est 2.
de S. Eusebio Vercellensi.

Lectio iv.

Ad sancti ac beatissimi Patris nostri **N.**, cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquíd, decerpsísse est: síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória pa-

tris est fílius sápiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos genuit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiae, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Et enim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium civium in Deum provocávit afféctum: quia Pontificis administratióne fulgébat, plures e discipulis reliquit sui sacerdotií successóres.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Bene et cógrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri **N.** ad paradísium tránsitus exsultábilem reddit, præsentis Psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua: tamquam si diceret: Lauda post vitam, magnífica post consummationem. Dúplici enim ex causa utilius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ; ut illo potissimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulatio movet, nec laudátum tentet elátio.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Ipse. **Glória.** Ipse.

In III. Nocturno.

Ant. Dómine, * iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur Rex: * et su-

per salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcedinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitudínem dierum in sáeculum, et in sáeculum sáeculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sáeculum sáeculi: * lætificábis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quóniam Rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt

in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam petiit a te, et tribuisti ei Dómine: glóriam et magnum decórem imposuisti super eum: posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plení tudo ejus: * orbis terrárum; et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

Y. Tu es sacerdos in ætérnum. **R.** Secúndum ór dinem Melchisedech.

Pater noster.

Absolutio. **A** vínculis.

Y. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. **Cap. 25. b.**

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis parábolam hanc: Homo peregredie proficíscens, vocávit servos suos, et trádedit illis bona sua. Et réliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 9. in Evang.

Lectio sancti Evangelii, fratres carissimi, sollicitè considerare nos admonet, ne nos, qui plus ceteris in hoc mundo accepisse aliquid cernimur, ab auctore mundi gravius inde judicemur. Cum enim augentur dona, rationes etiam crescunt donorum. Tanto ergo esse humilior, atque ad serviendum Deo promptior quisque debet ex munere, quanto se obligatiorem esse conspicit in reddenda ratione. Ecce homo qui peregre proficiscitur, servos suos vocat, eisque ad negotium talenta partitur. Post multum vero temporis positurus rationem revertitur. Bene operantes pro apportato lucro remunerat, servum vero a bono opere torpentem damnat.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et.

Bened. Cujus festum colimus.

Lectio viii.

Quis itaque iste homo est, qui peregre proficisci-

tur, nisi Redemptor noster, qui in ea carne quam assumpserat, abiit in cœlum? Carnis enim locus proprius terra est; quæ quasi ad peregrinam ducitur, dum per Redemptorem nostrum in cœlo collocatur. Sed homo iste peregre proficiscens, servis suis bona sua tradidit, quia fidelibus suis spiritalia dona concessit. Et uni quidem quinque talenta, alii duo, alii vero commisit unum. Quinque etenim sunt corporis sensus, videlicet: visus, auditus, gustus, odoratus, et tactus. Quinque ergo talentis, donum quinque sensuum, id est, exteriorum scientia exprimitur. Duobus vero, intellectus et operatio designatur. Unius autem talenti nomine, intellectus tantummodo designatur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes.

Bened. Ad societatem.

Lectio ix.

Sed is, qui quinque talenta accepit, alia quinque

lucrátus est: quia sunt nonnúlli, qui etsi intérna ac mýstica penetráre nesciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custodiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intellectum atque operatióem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negotio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuít Deo, et invéntus est justus.

Psalm. Dóminus regnávít. **cum reliqu. 20.**

2. Non est invéntus * similis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3. Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4. Sacerdótes Dei * benedicite Dóminum: servi Dómini hymnum dicite Deo.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dñi tui.

Capitulum. Eccli. 44. c.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátió.

Hymnus.

Jesu Redémptor ómnium, Perpes coróna Præsum,

In hac die cleméntius Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia,
Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit Christe Rex piíssime
Tibi, Patrique glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

Y. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti **N.** Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat, et salútem Per Dóminum.

Alia Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti **N.** Confessóris tui atque Pontíficis sollemnitéte deférimus: et qui tibi digne mérui famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctore.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo æternæ salútis beátum **N.** ministrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in coelis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Non est invéntus.

Capit. Ecce sacérdos. [88]

R. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amá-

vit. **V.** Stolam glóriæ induit eum. Et. **Glória.** Amávit.

V. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Tempore Paschali.

R. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Amávit. **V.** Stolam glóriæ induit eum. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Amávit.

V. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi, allelúja. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Ideo jurejurádo.

Capitulum. Eccli. 44. c.

Non est invéntus similis illi, qui conserváret legem Excélsi: ideo jurejurádo fecit illum Dóminus crêscere in plebem suam.

R. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdotem sibi. Elégit. **V.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdotem. **Glória Patri.** Elégit.

V. Tu es sacérdos in ætérnum. **R.** Secúndum órđinem Melchisedech.

Tempore Paschali.

R. br. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi, * Allelúja, allelúja. Elégit.

V. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Allelúja, allel. **G**lória Patri. Elégit.

V. Tu es sacérdos in ætérnum, allelúja. **R.** Secúndum órđinem Melchisedech, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Serve bone.

Capitulum. Eccli. 45. c.

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

R. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu. **V.** Secúndum órđinem Melchisedech. In. **G**lória Patri. Tu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Tempore Paschali.

R. br. Tu es sacérdos in ætérnum, * Allelúja, allelúja. Tu es. **V.** Secúndum órđinem Melchisedech. Allelúja, allelúja. **G**lória Patri. Tu es.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud., Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1] et loco ult.

Psalmus 131.

Memento Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob: Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justitiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et

testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatióne sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedicens benedícam: * paúperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc producám cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus induam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificatio mea.

Cap. et Hymn. utin I. Vesp. [77]

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Ant. dicitur ad Magnificat in II. Vesperis pro solis summis Pontificibus:

Ant. Dum esset summus Póntifex, * terréna non méruit, sed ad coeléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari festum plur. Pont. et Conf., Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali; et in I. Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dñs magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua præditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos múscos, et narrántes cármina scripturárum.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam: * Intra in gáudium Dómini tui. **V.** Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdiu habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatióne gentis suæ glóriam adépti sunt,

et in diébus suis habéntur in laúdibus. Qui de illis nati sunt, reliqué runt nomen narrándi laudes eórum: et sunt quorum non est memoria: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo: * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. **V.** Benedictionem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio iii.

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defué runt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum et in testaméntis stetit semen eórum: et filii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinqué tur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generationem et generationem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclé sia.

R. Jurávit Dóminus. [81]

II. Aliæ Lectiones pro Pontificibus et Confessoribus.

In II. Nocturno.

Sermo S. Máximi Episcopi.
Ex Homil. 59., de S. Eusebio 2.

Lectio iv.

Beáti Patris **N.** mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui gubernáculum fidei viríliter tenens, áncoram spei tranquilla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigábiliter ténuít, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unius cum vígili hoste conflictus?

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus vidérétur, reparávit intúitum?

Quantórum aúribus surdis, et infidelitátis obturatíone damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósium infúdit auditum, ut vocánti Deo ad misericórdiam responderent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Quantos per longam incuriam peccáti labe resolutos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatióibus et exhortatióibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in corpore jam defúntas, et delictórum mole óbrutas ac sepúltras, ad emendatióem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit: ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortificet vitáli morte peccáto?

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse in-

tercédat pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. **G**lória. Ipse.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 24. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homília S. Hilárii Episcopi. **Coñent. in Matth. can. 26. in fine.**

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærere. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervigilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem: ut ea incuriósus nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos igitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum,* Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dñs lorícám fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii. Can. 27.

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam? Quamquam in commúne nos ad indefessam vigilántiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli princípibus, id est, episcopis, in expectatione adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudentem, præpositum familiæ significat, cómoda atque utilitatés commissi sibi pópuli curántem. Qui si dicto aúdiens, et præceptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritaté infirma confírmét, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ familiæ dispéndat, atque hæc agens, hisque immorans deprehendátur, glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et vilius utilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Quod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in profectum humanæ salutis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiisque se tradet, præsentium tantum curam in cultu ventris exércens: desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypocritis in poenæ æternitáte constituet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præsentibus studúerit, quia vita Géntium víxerit, quia desperatione judícii commissam sibi familiam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus. 19.

Pro Doctoribus.

Ad Magnif., in utrisque Vesp. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte **N.** divínæ le-

gis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum **N.** minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dñm.

Lect. sequ. leguntur in Festis Doctorum. Offic. autem in illis fit de Conf. Pont. vel non Pont., pro qualitate Festi.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 39.

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquirétsápiens, et in prophétis vacábit. Narratióem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiorum exquirét, et in absconditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim et mala in homínibus tentábit.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam: * Intra in gáudium Dómini tui. **V.** Dómine

quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet ossuum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spírítu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in absconditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. **V.** Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dñm. **V.** Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iii.

Ipse palam fáciét disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini glo-

riábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatió-nem. Sapiéntiam ejus enar-rábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

R. Jurávit Dóminus. [81]

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste cognóvit. [105]

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. Lib. 9. cap. 6.

Qui post Oríonas Hýa-dum nómine, nisi Doctóressanctæ Ec-clésiæ designántur? Qui subdúctis Martýribus, eo jam témpore ad mundi no-títiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veri-tátis calet. Qui remóta tem-pestáte persecutiónis, ex-plétis longis nóctibus infi-delitátis, tunc sanctæ Ecclé-siæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lu-cídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim

mea auxiliábitur ei. **V.** Ni-hil profíciet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-bus tutávit illum: * Et de-dit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dómi-nus per vias rectas, et os-téndit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Nec immérito Doctóres sancti Hýadum nuncu-patióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plú-via vocátur: et Hýades no-men a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio im-bres ferunt. Bene ergo Hý-adum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum univer-sális Ecclésiæ, quasi in cœli fáciem dedúcti, super arén-tem terram humáni pectoris sanctæ prædicatiónis im-bres fuderunt. Si enim præ-dicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime di-xisset: Expectétur sicut plúvia elóquium meum: et nequáquam per Isaíam Vé-ritas díceret: Mandábo nú-bibus meis, ne pluant super eam imbrem: atque hoc, quod paulo ante protúli-mus: Quamóbrem prohi-bitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **Y.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Y.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Dum ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cœli spátia altióra sol dúcitur: quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magisque sciéntia cœléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur; ut novus sol nostris méntibus rúilet, et eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotidie clárior mictet. Urgénte etenim mundi

fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

R. Iste est. [84]

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte. Cap. 6. Tom. 4.

Osténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt æténa, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amisérítis regna cœlórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem aúferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédât pro peccáttis ómnium populórum.

V. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábs-tinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Ergo ad nihilum valet sal infatuátum, nisi ut mitátur foras, et calcétur ab homínibus. Non itaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutióem: sed qui persecutióem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior: sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

R. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et im-plévit eum Dóminus spírítu sapiéntiæ et intelléctus. **V.** Jucunditátem et exsultatióem thesaurizá-

vit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiéndâ est, quam pédibus corpóreis calcámus: sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et extinguéndis putóribus apostólicum sálem Dóminus misit. Et hic mundum non cœlum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest civitas abscón-di super montem pósita: id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam significat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 19.

II. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo salietur? Et réliqua.

**Homilia sancti Hilarii
Episcopi.**

Comm. in Matthæum, can. 4.

Vos estis sal terræ: quod si sal infatuatum fuerit, ad nihilum valet id quod salietur. Sal, ut arbitror, terræ nullum est. Quomodo ergo Apostolos sal terræ nuncupavit? Sed proprietas est querenda dictorum, quam et Apostolorum officium, et ipsius salis natura monstrabit. Sal est in se uno continens aquæ et ignis elementum, et hoc ex duobus est unum.

Pro Doctore Pontifice.

R. Amavit eum. [98]

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste est. [98]

Lectio viii.

Hic igitur in omnem usum humani generis effectus, incorruptionem corporibus, quibus fuerit aspersus, impertit, et ad omnem sensum conditi saporis aptissimus est. Apostoli autem sunt rerum celestium predicatorum, et æternitatis velut satores, immortalitatem omnibus corporibus, quibus eorum sermo aspersus fuerit, conferentes. ¶ Merito igitur sal terræ nuncupati sunt, per doctrinæ virtutem saliendo

modo æternitati corpora reservantes.

R. In medio. [98]

Lectio ix.

Sed natura salis semper eadem est, nec immutari umquam potest. Verum quia conversioni homo subiacet, et solus beatus, qui usque ad finem in omnibus Dei operibus permanserit: ideo eos sal terræ nuncupatos monet in tradita sibi potestatis virtute persistere, ne infatuati nihil saliant, et ipsi, sensu accepti saporis amisso, vivificare corrupta non possint, et proijecti de Ecclesiæ promptuariis, cum his quos salierint, pedibus incedentium proterantur. **Te Deum. 19.**

III. Alia Homilia.

**Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.**

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

**Homilia sancti Joannis
Chrysostomi.**

Homilia 15. in Matth., sub med.

Atendite quid dixerit, Vos estis sal terræ: per quod ostendit quam necessario

ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio red-dénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut viginti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam prophétas: sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus opprèssum.

Pro Doctore Pontifice.

R. Amávit eum. [98]

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste est. [98]

Lectio viii.

Dicéndo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuá-tam esse natúram, et pec-catórum vi corrúptam: et idcirco illas ab eis virtú-tes requirit, quæ máxime ad multórum salútem pro-curándam necessariæ sunt atque útiles. Nam qui man-suétus est ac modéstus, et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, ve-rum in aliórum quoque uti-

litátem præcláros hos fá-ciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutió-nem pro veritáte pátitur, nihiló-minus in commúne cómmo-dum vitam instituit.

R. In médio. [98]

Lectio ix.

Ne igitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndo-s esse certámina, neque ex-iguárum rerum vobis in-eúndam esse ratió-nem, Vos estis sal terræ. Quid igitur? Ipsíne putrefácta me-dicáti sunt? Nequáquam: neque enim fieri potest, ut ea quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatió-ne reparén-tur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putré-dine liberáta, asper-gébant sale, et in ea novi-táte conservábant, quam a Dómino suscepérant. Libe-ráre quippe a putré-dine peccatórum, Christi virtú-tis est: ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

Te Deum laudá-mus. 19.

COMMUNE CONFESSORIS NON PONTIFICIS.

In I. Vesperis.

*Ant. de Laud. [112] Ps. ut in
I. Vesp. de Comm. Apost. [1]*

Capitulum. Eccli. 31.

Beatus vir, qui in-
ventus est sine
macula: et qui
post aurum non
abiit, nec speravit in pecu-
nia et thesauris. Quis est
hic, et laudabimus eum?
fecit enim mirabilia in vita
sua.

Hymnus.

Iste Confessor Domini,
colentes
Quem pie laudant populi
per orbem,
Hac die laetus meruit beatas
Scandere sedes.

*Si non est dies obitus, quod indi-
cant in Prop. litteræ m. t. v. dic.:*

Hac die laetus meruit su-
premos
Laudis honores.

Qui pius, prudens, húmi-
lis, pudicus,
Sobriam duxit sine labe
vitam,
Donec humanos animavit
auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méri-
tum frequenter,
Ægra quæ passim jacuere,
membra
Viribus morbi domitis, sa-
luti
Restituuntur.

Noster hinc illi chorus
obsequentem
Concinit laudem, celebrés-
que palmas;
Ut piis ejus precibus juvé-
mur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,
Qui super cœli sólio corú-
scans,

Totius mundi sériem gubernat

Trinus, et unus. Amen.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

Deus, qui nos beáti **N.** Confessóris tui ánnua solemnitáte lætificas: concede propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiões imitémur. Per Dñm.

Alia Oratio.

Adésto Dómine supplicatióibus nostris, quas in beáti **N.** Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justitiæ fidúciā non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti **N.** Abbátis coméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.
Hymnus. Iste Confessor. ut supra. [101]

In I. Nocturno.

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: voluntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciēt, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in tēpore suo:

Et fólium ejus non defluet: * et ómnia quæcúmque fáciēt, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudicio: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volún-

tas ejus p ermanet die ac nocte, et ómnia qu c mque faciet, semper prosperab ntur.

Ant. Beátus iste sanctus, * qui conf sus est in Dómino, prædicávit pr c ptum Dómini, constit tus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * adversus D m, et adversus Christum ejus.

Dirumpámus v ncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in c elis, irridebit eos: * et Dóminus subsannabit eos.

Tunc loqu tur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constit tus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans pr c ptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * F lius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confr nges eos.

Et nunc reges intelligite: * erud mini qui judicátis terram.

Serv te Dómino in timore: * et exsultate ei cum tremore.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irasc tur Dñs, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui conf sus est in Dómino, prædicávit pr c ptum Dómini, constit tus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es susc ptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaud sti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi ins rgunt adversum me.

Multi dicunt ánimæ me : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susc ptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaud vit me de monte sancto suo.

Ego dorm vi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Y. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dñe.

Y. Jube domne. **Bened.** Benedictione perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 4. b. et 5.

Iustus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senectus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hómīnis, et ætas senectútis vita imāculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fictio decíperet áni-

mam illius. Fascinatio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illius: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam: * Intra in gáudium Dómini tui. **Y.** Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Pópuli autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis talia: quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illius. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare munierit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contu-

mélia inter mórtuos in perpétuum: quóniam disrumpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprénum desolabúntur.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dñum. **V.** Planátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Et erunt geméntes, et memoria illórum períbit. Vénient in cogitatíone peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitátione insperátæ salutis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt quos habúimus aliquándo in derísium et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Et. **Glória Patri.** Et.

In II. Nocturno.

Ant. Invocántem exaudivit. * Dñs sanctum suum, Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudivit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatíone dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratióem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dñe: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et
ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dór-
miam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine sin-
guláriter in spe * consti-
tuísti me.

Ant. Invocántem exaudí-
vit Dñs sanctum suum,
Dóminus exaudívit eum, et
constítuit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes, *
qui sperant in te Dómine:
quóniam tu benedixísti ju-
sto, scuto bonæ voluntátis
tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pérci-
pe Dómine, * intéllege
clamórem meum.

Inténde voci oratiónis
meæ, * Rex meus et Deus
meus.

Quóniam ad te orábo: *
Dómine mane exaúdiēs
vocem meam.

Mane astábo tibi et vi-
débo: * quóniam non Deus
volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te
málinus: * neque perma-
nébunt injústi ante óculos
tuos.

Odísti omnes, qui operán-
tur iniquitátem: * perdes
omnes, qui loquúntur men-
dácium.

Virum sánguinum et do-
lósum abominábitur Dómi-

nus: * ego autem in multi-
túdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tu-
am: * adorábo ad templum
sanctum tuum in timóre
tuo.

Dómine deduc me in ju-
stítia tua: * propter inimí-
cos meos dírige in conspé-
ctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore
eórum véritas: * cor eó-
rum vanum est.

Sepúlchrum patens est
guttur eórum, linguis suis
dolóse agébant, * júdica
illos Deus.

Décidant a cogitatióibus
suis, secúndum multítudi-
nem impietátum eórum ex-
pélle eos, * quóniam irri-
tavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui
sperant in te, * in ætérnum
exsultábunt: et habitábis
in eis.

Et gloriabúntur in te o-
mnes, qui diligunt nomen
tuum, * quóniam tu bene-
díces justo.

Dómine, ut scuto bonæ vo-
luntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui
sperant in te Dómine: quó-
niam tu benedixísti justo,
scuto bonæ voluntátis tuæ
coronásti eum.

Ant. Dómine Dóminus no-
ster, * quam admirábile est
nomen tuum in univérſa

terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Y. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Y. Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Orat. de S. Philogonio, tom. 3.

Lectio iv.

Beáti **N.** dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratióem linguam nostram evocávit, síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbationis expértem vitam tránsiit: eóque navígium áppulit, ubi deinceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbationem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, sine intermissiône oráte?

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmnia, ubi invidiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insidiæ, ubi quotidíanæ sollicitúdines, ubi perpétua sibique succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeámus, si quis paululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigravérimus, fáciie cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccáandi matéria, ubi non est meum ac tuum, frigidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram invehens, innumeraque gignens bella.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gló-

riæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Quamóbrem maximópere grátulor hujus sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem reliquit, tamen in áliam adscríptus est civitátem, nempe Dei: et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in coelis: ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et civitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem coeléstem, et Ecclésiám primitivórum, qui conscrípti sunt in coelis, et ad multórum millium Angelórum fréquentiam.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Quia. **Gloria Patri.** Quia.

In III. Nocturno.

Ant. Dómine, * iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tíméntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiiit * a te, et tribuísti ei Dómine: glóriam et magnum decó-

rem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur Rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiów ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiiit a te: * et tribuísti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quóniam Rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non comovêbitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui:

* Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuerunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuisti ei Dómine: glóriam et magnum decórem imposuisti super eum: posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dñm.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plentúdo ejus: * orbis terrárum; et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Iñocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit

in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

V. Lex Dei ejus in corde ipsíus. **R.** Et non supplantábuntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

V. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. e.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint

lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 13. in Evang.

Sancti Evangelii, fratres carissimi, aperta vobis est lectio recitata. Sed ne aliquibus ipsa ejus planities alta fortasse videatur, eam sub brevitate transcurremus, quatenus ejus expositio ita nescientibus fiat cognita, ut tamen scientibus non sit onerosa. Dominus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos enim præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed quia minus est, mala non agere, nisi etiam quisque studeat, et bonis operibus insudare, protinus additur: Et lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profecto operibus Dominus dicit: Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum qui in cœlis est.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo

laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Bened. Cujus festum colimus.

Lectio viii.

Duo autem sunt, quæ jubentur, et lumbos restringere, et lucernas tenere: ut et munditia sit castitatis in corpore, et lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere nequaquam potest: si aut is qui bona agit, adhuc luxuriæ inquinamenta non deserit: aut is qui castitate præeminet, necdum se per bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est si ne bono opere, nec opus bonum est aliquod sine castitate. Sed et si utrumque agitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supernam patriam tendat, et nequaquam se a vitiis pro mundi hujus honestate contineat.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilâte ergo,

quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. **Gloria Patri.** Et vos.

Bened. Ad societatem.

Lectio ix.

Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis: ut cum venerit et pulsaverit, confestim aperiant ei. Venit quippe Dominus, cum ad iudicium properat: pulsat vero, cum iam per ægritudinis molestias esse mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim iudici pulsanti non vult, qui exire de corpore trepidat: et videre eum, quem contempsisse se meminit, iudicem formidat. Qui autem de sua spe et operatione securus est, pulsanti confestim aperit, quia lætus iudicem sustinet. Et cum tempus propinquæ mortis advenerit, de glória retributionis hilaréscit.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Domine quinque talenta * tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucratus sum.

Ps. Dominus regnavit. **cum reliqu. 20.**

2. Euge serve bone, * in modico fidelis, intra in gaudium Domini tui.

3. Fidelis servus * et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

4. Beatus ille servus, * quem cum venerit Dominus ejus, et pulsaverit januam, invenerit vigilantem.

5. Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. Eccli. 31.

Beatus vir, qui inventus est sine macula: et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

Jesu corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne præmium:

Da supplicanti cœtui,
Hujus rogatu, noxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.

Anni reverso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore
Migravit inter sidera.

Hic vana terræ gaudia,
Et luculenta prædia,
Polluta sorde deputans,
Ovans tenet cœlestia.

Te Christe Rex piissime,
Hic confitendo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni prínci-
pem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessione sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proinde te piissime
Precámur omnes súpli-
ces:

Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum.
Amen.

Y. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. **R.** Et
osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge
serve bone * et fidélis, quia
in pauca fuísti fidélis, supra
multa te constítuam, intra
in gáudium Dómini tui.

Oratio.

Deus, qui nos beáti **N.**
Confessoris tui ánnua
solemnitáte lætíficas: con-
céde propítius; ut cujus na-
talítia cólimus, étiam actió-
nes imitémur. Per Dómi-
num nostrum.

Alia Oratio.

Adésto Dómine supplica-
tiónibus nostris, quas
in beáti **N.** Confessoris tui

solemnitáte deférimus: ut
qui nostræ justítiæ fidúci-
am non habémus, ejus, qui
tibi plácuit, précibus adju-
vémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

Intercéssio nos, quæsu-
mus Dómine, beáti **N.**
Abbátis comméndet: ut
quod nostris méritis non
valémus, ejus patrocínio
ássequámur. Per Dñm.

Ad Tertiam.

Ant. Euge serve bone.

Capit. Beátus vir. [112]

R. br. Amávit eum Dñs,
* Et ornávit eum. Amávit.
Y. Stolum glóriæ induit
eum. Et. **Glória.** Amávit.
Y. Os justi meditábitur
sapiéntiam. **R.** Et lingua
ejus loquétur judícium.

Tempore Paschali.

R. br. Amávit eum Dó-
minus, et ornávit eum, *
Allelúja, allelúja. Amávit.
Y. Stolum glóriæ induit
eum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Amávit.

Y. Os justi meditábitur
sapiéntiam, allelúja. **R.** Et
lingua ejus loquétur judí-
cium, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Fidélis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit
ad vigilándum dilúculo

ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altissimi deprecábitur.

R. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os. **V.** Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. **Glória Patri.** Os.

V. Lex Dei ejus in corde ipsíus. **R.** Et non supplantabúntur gressus ejus.

Tempore Paschali.

R. br. Os justi meditábitur sapiéntiam, * Allelúja, allelúja. Os. **V.** Et lingua ejus loquétur judícium. Allelúja, allelúja. **Glória.** Os.

V. Lex Dei ejus in corde ipsíus, allelúja. **R.** Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10. b.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illius.

R. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. **V.** Et non supplantabúntur gressus ejus. In. **Glória.** Lex.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Tempore Paschali.

R. br. Lex Dei ejus in corde ipsíus, * Allelúja, allelúja. Lex. **V.** Et non supplantabúntur gressus ejus. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Lex.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. [112], **Ps., Capit. et Hymnus ut in I. Vesp.** [101]

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum * et terrena, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurium Confessorum non Pont., Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermone, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

II. Aliæ Lectiones pro Confess. non Pontifice.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 31.

Beátus vir qui inventus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesaúris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probátus est in

illo, et perfectus est, erit illi glória æterna: qui pótuit transgredi, et non est transgressus: fácere mala, et non fecit: ideo stabilita sunt bona illius in Dómino, et eleemósynas illius enarrábit omnis ecclésia sanctorum.

R. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constitúam: * Intra in gáudium Dómini tui. **V.** Dómine quinque talénta tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii. Cap. 32. c. et 33.

Qui timet Dóminum, excipiet doctrinam ejus: et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictionem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis, et qui confídít in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occurrént mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidelis.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

V. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii. Cap. 34. b.

Spíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illius benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmamentum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offénsionis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictionem.

R. Iste cognóvit. [105]

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. Cap. 16. in c. 12. Job.

Lectio iv.

Deridétur justí simplicitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinationibus tégere, sen-

sum verbis velare; quæ falsa sunt, vera ostendere; quæ vera sunt, falsa demonstrare. Hæc nimirum prudentia usu a juvenibus scitur, hæc a pueris pretio discitur: hanc qui sciunt, ceteros despiciendo superbiunt: hanc qui nesciunt, subiecti et timidi in aliis mirantur: quia ab eis hæc eadem duplicitatis iniquitas nomine, palliata diligitur, dum mentis perversitas urbanitas vocatur. Hæc sibi obsequentibus præcipit honorum culmina querere, adæpta temporalis gloriæ vanitate gaudere, irrogata ab aliis mala multiplicius reddere: cum vires suppetunt, nullis resistentibus cedere: cum virtutis possibilitas deest, quidquid explere per malitiam non valent, hoc in pacifica bonitate simulare.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dñs per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

At contra, sapientia justorum est: nil per ostensionem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt

diligere, falsa devitare; bona gratis exhibere, mala libentius tolerare, quam facere; nullam injuriæ ultionem querere, pro veritate contumeliam lucrum putare. Sed hæc justorum simplicitas deridetur: quia ab hujus mundi sapientibus puritatis virtus fatuitas creditur. Omne enim quod innocentè agitur, ab eis proculdubio stultum putatur: et quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientiæ fatuum sonat. Quid namque stultius videtur mundo, quam mentem verbis ostendere, nil callida machinatione simulare, nullas injuriis contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem querere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percutienti alteram maxillam præbere?

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio vi.

Cap. 17. post initium.

Lampas contempta apud cogitationes divitum. Sæpe contingit, ut electus quisque, qui ad æternam

felicitatem ducitur, continua hic adversitate deprimatur: non hunc rerum abundantia fulciat, non dignitatum gloria honorabilem ostendat, nulla ei obsequentium frequentia suppetat, nulla hunc humanis oculis vestium pompa componat: a cunctis vero despicibilis cernitur, et hujus mundi gratia indignus aestimatur: sed tamen ante oculi iudicis oculos virtutibus emicat, vite meritis coruscant: honorari metuit, despici non refugit: corpus continentia afficit, sola in animo dilectione pinguescit: mentem semper ad patientiam preparat, et erectus pro iustitia, de perceptis contumeliis exultat: afflictis ex corde compatitur, de bonorum prosperitatibus quasi de propriis letatur, sacri verbi pabula in mente sollicitus ruminat, et inquisitus quodlibet eloqui dupliciter ignorat.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri ve-

stro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. cap. 54. in Luc. 12.

Pusillum gregem electorum, vel ob comparationem maioris numeri reproborum, vel potius ob humilitatis devotionem nominat: quia videlicet Ecclesiam suam quantalibet numerositate jam dilatatam, tamen usque ad finem mundi humilitate vult crescere, et ad promissum regnum humilitate pervenire. Ideoque ejus labores blande consolatus, quam regnum Dei tantum querere precipit, eidem regnum a Patre dandum complacita benignitate promittit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

Vendite quae possidētis, et date eleemosynam. Nolite, inquit, timere, ne

propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint: quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transigere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum, aut aurum, aut vestem nullíus concupívi: ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscipere infirmos.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. **G**loria Patri. Et vos.

Lectio ix.

Fácite vobis sácculos qui non veteráscunt: eleemósynas videlicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservé-

tur a sanctis, vel suis scílicet, vel paúperum úsibus suggeréndæ: cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiám suam lóculos habuisse legátur, et a fidelibus obláta consévans, et suórum necessitatibus aliisque indigéntibus tribuens; sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus. 19.

Pro Abbatibus.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia: Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat: et tamen lóquitur confidénter, Reliquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid igitur nobis dabis

præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis et vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquistis omnia: hoc enim et Crates fecit philosophus, et multi alii divitias contempsérunt: sed, Qui secuti estis me: quod proprie Apostolorum est atque credentium.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

In regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ (quando et mortui de corruptione resurgent incorrupti), sedebitis et vos in solii iudicantium, condemnantes duodecim tribus Israël: quia vobis credentibus, illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut

patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios aut agros propter nomen meum: centuplum accipiet, et vitam æternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur: Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru: et inimici hominis domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicationem Evangelii, omnes affectus contempserint, atque divitias et sæculi voluptates: isti centuplum recipient, et vitam æternam possidebunt.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. **Gloria Patri.** Et vos.

Lectio ix.

Ex occasione hujus sententiæ quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimisimus, et vitam æternam esse reddendam: non intelligentes,

quod, si in céteris digna sit repromissio, in uxóribus appareat turpítudo: ut qui unam pro Dómino dimiserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimiserit, spirituália recípiet: quæ comparatíone et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius número comparétur. **Te Deum. 19.**

II. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Sermone 10. de Verbis Domini.

Veníte ad me omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágyiles, infirmi, lútea vasa portántes, quæ faciunt invicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis.

Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promissio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília créare, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

R. Iste est qui ante Dëum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédât.

Lectio viii.

Magnus esse vis? a mínimo incipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humiliátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædificíi, quanto erit majus ædificíum, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum

constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatió-nem erígitur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. **Glória Patri.** Et vos.

Lectio ix.

Quod est fastígium construendæ fábricae, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædificií? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsus est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácale illos vident: sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur visio Dei vivéntis, et vidéntis.

Te Deum laudámus. 19.

III. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbýteri.

In Natali S. Benedicti.

Duo sunt órdenes electórum in iudicio futúri: unus iudicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérent ómnia, et secúti sunt illum: álius iudicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérent, sed de his tamen quæ habébant, quotidíanas dare eleemósy-nas Christi paupéribus curábant: unde et auditóri sunt in iudicio: Veníte benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse

intercédat pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdenes Dómino narránte comperimus: unum eórum, qui fidei cristiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in iudicio testátur: Discédite a me maledícti in ignem ætérnum, qui præparátus est diabolo, et ángelis ejus: esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel susceptam per apostásiam deseruére: de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est: quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in má nibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum su-

um, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. **G**lória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Verum his cum timóre et pavóre débito paulisper comémorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promissa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis: non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præsentis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessi-ónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profecerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, et suis gaúdeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 19.

COMMUNE VIRGINUM.

In I. Vesperis.

Ant. Hæc est Virgo sapiens, * et una de número prudentum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus
Dómino meo: *
Sede a dextris
meis:

Donec ponam inimicos
tuos, * scabellum pedum
tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet
Dóminus ex Sion: *
dominare in medio inimicorum
tuorum.

Tecum principium in die
virtutis tuæ in splendóribus
sanctorum: * ex útero
ante luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non
pœnitêbit eum: * Tu es
sacerdos in ætérnum se-
cúndum órđinem Melchí-
sedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ
reges.

Judicábit in natióibus,
implébit ruínas: * conquis-
sábit cápita in terra mul-
tórum.

De torrénite in via bibet:
* propterea exaltábit caput.

Ant. Hæc est Virgo sapiens,
et una de número pru-
déntum.

Ant. Hæc est Virgo sapiens,
* quam Dóminus vi-
gilántem invénit.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dñum: *
laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini bene-
dictum, * ex hoc nunc, et
usque in sæculum.

A solis ortu usque ad oc-
cásum, * laudábile nomen
Dómini.

Excélsus super omnes

Gentes Dóminus, * et super
cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus
noster, qui in altis hábitat,
* et humília réspicit in
cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem,
* et de stércore érigens
paúperem:

Ut cóllocet eum cum prin-
cípibus, * cum princípibus
pópuli sui.

Qui habitáre facit stéri-
lem in domo, * matrem fi-
liórum lætántem.

Ant. Hæc est Virgo sápi-
ens quam Dóminus vigi-
lántem invénit.

Ant. Hæc est quæ nesci-
vit * torum in delicto: ha-
bébit fructum in respectió-
ne animárum sanctárum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ
dicta sunt mihi: * In
domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri,
* in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificá-
tur ut civitas: * cujus par-
ticipátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt
tribus, tribus Dómini: * te-
stimónium Israël ad con-
fiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes
in iudicio, * sedes super
domum David.

Rogáte quæ ad pacem

sunt Jerúsalem: * et abun-
dántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: *
et abundántia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos, et
próximos meos, * loquébar
pacem de te:

Propter domum Dñi Dei
nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Hæc est quæ nescívit
torum in delicto: habébit
fructum in respectióne ani-
márum sanctárum.

Ant. Veni elécta mea, *
et ponam in te thronum
meum, allelúja.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáve-
rit domum * in vanum
laboravérunt qui ædificant
eam.

Nisi Dóminus custodíerit
civitátem, * frustra vigílat
qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lu-
cem súrgere: * súrgite
postquam sedéritis, qui
manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis
somnum: * ecce hæréditas
Dómini filii: merces fru-
ctus ventris.

Sicut sagíttæ in manu
poténtis: * ita filii excus-
sorum.

Beátus vir qui implévit de-
sidérium suum ex ipsis: *
non confundétur cum loqué-
tur inimícis suis in porta.

Ant. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja.

Ant. Ista est speciósá * inter filias Jerúsalem.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante faciém frigoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annútiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni nationi: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Ista est speciósá inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non

enim qui seípsum comēndat, ille probátus est: sed quem Deus commēdat.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum, Quem mater illa cóncipit, Quæ sola Virgo párturit: Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília, Septus choréis Vírginum, Sponsus decórus glória, Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines

Sequúntur, atque laúdibus Post te canéntes cúrsitant, Hymnósque dulces pèrsonant.

Te deprecámur súplices; Nostris ut addas sénsibus, Nescíre prorsus ómnia Corruptionis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Fílio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnificat. Ant. Veni sponsa Christi: * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula

étiam in sexu frágili victó-
riam martýrii contulísti:
concéde propítius; ut qui
beátæ **N.** Vírginis et Már-
tyris tuæ natalítia cólimus,
per ejus ad te exémpa gra-
diámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæ-
sumus Dómine, beáta **N.**
Virgo et Martyr implóret:
quæ tibi grata semper éx-
stitit et mérito castitátis,
et tuæ professióne virtútis.
Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre. Oratio.

Exáudi nos Deus salutá-
ris noster: ut sicut de
beátæ **N.** Vírginis tuæ fe-
stivitáte gaudémus; ita piæ
devotiónis erudiámur af-
féctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, in utrisque
Vesp. ad Magnificat et in Laud.
ad Benedictus:

Ant. Prudéntes Vírgines *
aptáte vestras lámpades:
ecce sponsus venit, exíte
óbviám ei.

V. Adducéntur Regi Vír-
gines post eam. **R.** Próxi-
mæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dó-
mine Deus noster, san-
ctárum Vírginum et Már-
tyrum tuárum **N.** et **N.** pal-
mas incessábili devotióne
venerári: ut quas digna

mente non póssumus cele-
bráre, humílibus saltem fre-
quentémus obséquiiis. Per
Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Vírginum
Dóminum, * Veníte ad-
orémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Vírginis Proles, Opiféx-
que Matris,
Virgo quem gessit, peperit-
que Virgo;
Vírginis partos cánimus de-
córa

Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplices
beáta
Sorte, dum gestit frágilem
domáre
Córporis sexum, dómuit
cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec
amíca mortis
Mille poenárum génera ex-
pavéscens,
Sáanguine effúso méruiť se-
rénum
Scándere cœlum.

Hujus orátu Deus alme
nobis
Débitas poenas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus al-
mum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,
Et tibi compar utriusque
virtus
Spíritus semper, Deus unus
omni
Témporis ævo.
Amen.

*Si Sancta fuerit Virgo tantum,
et non Martyr, dicitur Hymnus
sequens:*

Virginis Proles, Opiféx-
que Matris,
Virgo quem gessit, peperit-
que Virgo;
Víriginis festum cánimus
beátæ,
Accipe votum.

Hujus orátu Deus alme
nobis
Débitas pœnas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus al-
mum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,
Et tibi compar utriusque
virtus
Spíritus semper, Deus
unus omni
Témporis ævo.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. O quam pulchra *
est casta generátio cum
claritáte!

Psalmus 8.

Dómine Dóminus no-
ster, * quam admi-
rábile est nomen tu-
um in univérſa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super cœ-
los.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
déstruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum: * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus? * aut filius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et ho-
nóre coronásti eum: * et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérſas: insuper et pé-
cora campi.

Vólucres cœli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirábile est no-
men tuum in univérſa terra!

Ant. O quam pulchra est
casta generátio cum clari-
táte!

Ant. Ante torum * hujus

Virginis frequentáte nobis
dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine.

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo coelo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimoniúm Dñi fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præceptum Dómini lúcidum; il-lúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,

pérmanens in sáculum sáculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósium multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Ante torum hujus Virginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine.

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

Ant. Revértere, * revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plení-túdo ejus: * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária

fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Iñocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine. **V.** Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 7. e.

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino ut sim fidélis. Existímo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quæ-rere solutió-nem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatió-nem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudentes: et qui emunt, tamquam non possidentes: et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi.

Pro Martyre.

R. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre

sanguinem tuum fudisti, *
Et cum Angelis in paradí-
sum introísti. **V.** Veni elé-
cta mea, et ponam in te
thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam.
Et cum.

Si non fuerit Martyr, dic. sequ.

R. Veni elécta mea, et
ponam in te thronum me-
um: * Quia concupívit Rex
spéciem tuam. **V.** Spécie
tua et pulchritúdine tua in-
ténde, prospere procéde, et
regna. Quia.

Bened. Unigenitus Dei.

Lectio ii.

Volo autem vos sine sol-
licitúdine esse. Qui sine
uxóre est, sollicitus est
quæ Dómini sunt, quómo-
do pláceat Deo. Qui autem
cum uxóre est, sollicitus
est quæ sunt mundi, quómo-
do pláceat uxóri, et di-
vísus est. Et múlíer innúpta,
et virgo cógitat quæ Dó-
mini sunt, ut sit sancta cór-
pore, et spíritu. Quæ autem
nupta est, cógitat quæ sunt
mundi, quómo modo pláceat
viro. Porro hoc ad utilitá-
tem vestram dico: non ut
láqueum vobis injíciam, sed
ad id, quod honéstum est,
et quod facultátem præbeat
sine impediménto Dómi-
num obsecrándi.

R. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis: * Proptérea be-

nedíxit te Deus in ætérnum.
V. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua inténde, prospere
procéde, et regna. Pro-
ptérea.

Bened. Spíritus S.^g grátia.

Lectio iii.

Si quis autem turpem se
vidéri existimat super
vírgine sua, quod sit super-
adúlta, et ita opórtet fieri:
quod vult fáciat: non pec-
cat, si nubat. Nam qui stá-
tuit in corde suo firmus, non
habens necessitátem, po-
testátém autem habens suæ
voluntátis, et hoc judicávit
in corde suo, serváre vírgi-
nem suam, bene facit. Igi-
tur et qui matrimónio jungit
vírginem suam, bene facit:
et qui non jungit, mélius fa-
cit. Múlíer alligáta est legi
quanto témpore vir ejus vi-
vit. Quod si dormierit vir
ejus, liberáta est: cui vult
nubat, tantum in Dómino.
Beátior autem erit, si sic
permánerit, secúndum me-
um consílium: puto autem
quod et ego Spíritum Dei
hábeam.

R. Spécie tua et pulchri-
túdine tua * Inténde, pró-
spere procéde, et regna.

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis, proptérea bene-
dixit te Deus in ætérnum.
Inténde. **Glória.** Inténde.

In II. Nocturno.

Ant. Spécie tua * et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum
verbum bonum: *
dico ego ópera mea
Regi.

Lingua mea, cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * poténtissime.

Spécie tua, et pulchritudine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómi-

bus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus, * in fimbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémoires erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Ant. Adjuvabit eam * Deus vultu suo: Deus in medio ejus, non commovebitur.

Psalmus 45.

Deus noster refugium, et virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbabitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatæ sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, et videte ópera Dómini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et videte quóniam ego sum Deus: * exaltabor

in Géntibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in medio ejus, non commovebitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuerunt exstinguere caritatem.

Psalmus 47.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, * látera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregati sunt * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturiéntis: * in spiritu veheménti conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Dómini virtutum, in civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam in ætérnum.

Suscipimus Deus mise-

ricórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustitia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter iudicia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi: * ipse reget nos in sácula.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt exstinguere caritátem.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non comóvêbitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

V. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

**Sermo sancti Ambrósii
Epíscopi.**

Lib. 1. de Virg., circa init.

Lectio iv.

Quóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquíd de

virginitáte dicámus: ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ideo laudábilis virgíntas, quia in Martýribus reperitur: sed quia ipsa Mártýres fáciat. Quis autem humano eam possit ingénio comprehendere, quam nec nátúra suis inclúsit légibus? Aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum naturæ sit? E cœlo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Hæc nubes, áëra, Angelos, sídera que transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invenerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non

meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cœlo, quam non fáciie invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descendit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicet aliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuisse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cœlum: ídeo cum Dómino appáret in glória, ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et

regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In III. Nocturno.

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Coñmoveátur a fácie ejus

universa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commóvêbitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudebunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

Ant. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus

orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávít sibi délixtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israél.

Vidérunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psal-mi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Elégit eam Deus, et præ-

elégit eam. **R.** In taberná-culo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

V. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélíi se-cúndum Mattháeum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Je-sus discíplis suis pará-bolam hanc: Símile erit re-gnum cœlórum decem vir-gínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt ób-viam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Hom. 12. in Evang.

Sæpe vos, fratres ca-ríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna san-cti Evangélíi lectione com-péllor dicere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cau-téla teneátis: ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humá-na requirátur: ne appetitus laudis subrépat, et quod fo-ris osténditur, intus a mer-céde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia

eárum quædam, dum de virginitate sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

R. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniente Dómino, introívit cum eo ad nuptias. **V.** Média nocte clamor factus est: Ecce spon-sus venit, exíte óbviám ei. Et veniente.

Bened. Cujus, vel Quarum festum cólimus.

Lectio viii.

Sed prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur simile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præsentis témporis Ecclésia dicitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveniri scándala póterunt, quæ colligántur.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce spon-sus venit, exíte óbviám ei.

V. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

In quinque autem córporis sénsibus unusquisque subsístit. Geminátus autem quínarius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo colligitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetítu se interióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, æténa præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nollunt. Hi nimirum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinentiam affligunt, sed de ipsa sua abstinentia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Hæc est Virgo sapiens, * et una de número prudentum.

Ps. Dóminus regnávít.
cum reliqu. 20.

2. Hæc est Virgo sapiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu coróna Virginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit:
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Virginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Virgines
Sequúntur, atque laúdibus

Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces persónant.

Te deprecámur súpplīces,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescīre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cœlórum * hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio.

Deus, qui inter cetera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti; concéde propítius; ut qui beátæ **N.** Virginis et Mártiris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpła gradíamur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta **N.** Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

Exaudi nos, Deus salutaris noster: ut sicut de beatæ **N.** Virginis tuæ festivitâte gaudemus; ita piæ devotiõnis erudiâmur affectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, ad Benedictus dicitur

Ant. Prudentes Virgines * aptâte vestras lâmpades: ecce sponsus venit, exite obviam ei.

V. Adducéntur Regi Virgines post eam. **R.** Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctarum Virginum et Martyrum tuarum **N.** et **N.** palmas incessâbili devotiõne venerâri: ut quas digna mente non pòssumus celebrâre, humilibus saltem frequentemus obséquiiis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Hæc est Virgo.

Capit. Fratres: Qui gloriâtur, *ut supra.* [138]

R. br. Spécie tua * Et pulchritudine tua. Spécie.

V. Inténde, prospere procéde, et regna. Et. **Glória Patri.** Spécie.

V. Adjuvâbit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Tempore Paschali.

R. br. Spécie tua et pulchritudine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie. **V.** Inténde, prospere procéde, et regna. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Spécie.

V. Adjuvâbit eam Deus vultu suo, allelúja. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Hæc est quæ nescivit.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Aemulor enim vos Dei æmulatione. Despón-di enim vos uni viro virginem castam exhibére Christo.

R. br. Adjuvâbit eam * Deus vultu suo. Adjuvâbit.

V. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. **Glória Patri.** Adjuvâbit.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitâre facit eam.

Tempore Paschali.

R. br. Adjuvâbit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvâbit.

V. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja, allel.

Glória Patri. Adjuvâbit.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allel. **R.** In tabernáculo suo habitâre facit eam, allelúja.

Ad Nonam.**Ant.** Ista est speciósá.**Capitulum.** Eccli. 51. b.

Dómine Deus meus, exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatióis meæ, et in témpore superbórum sine adiutório.

Si fuerit Virgo et non Martyr, dic. sequ.

Capitulum. Sap. 4.

O quam pulchra est casta generatio cum claritáte! immortalis est enim memoria illius: quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

R. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

V. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. **Glória Patri.** Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali.

R. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allelúja. Elégit. **V.** In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Pro-

ptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant., Ps., Capit. et Hymn. ut in I. Vesp. [123]

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Veni sponsa Christi, * áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

II. Aliæ Lectiones pro Virginibus.

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum, Lect. I. Noct. leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.**Lectio i. Cap. 51.**

Confitebor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitebor nómini tuo: quóniam adiutor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditiónē, a láqueo linguæ iniquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adiutor. Et liberásti me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et

de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris inferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendáci, a rege iníquo, et a lingua injústa.

R. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cuius amóre ságuinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. **V.** Veni élécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum.

Lectio ii.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adiutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te Dómine, et liberas eos de mánibus géntium.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætér-

num. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio iii.

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adiutório. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitebor, et laudem dicam tibi, et benedicam nómini Dñi.

R. Spécie tua. [130]

In II. Nocturno.

Ex libro S. Cypriáni, Epíscopi et Mátyris, de disciplina et hábitu Vírginum.

Lectio iv. Cap. 2.

Nunc nobis ad vírgines sermo est, quorum quo sublimior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici géminis, decus atque ornaméntum grátiae spiritalis, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei

imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virginitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte: non quod extrémí, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquíd ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

R. Propter veritatē. [133]

Lectio v.

Neque inánis hæc caútio est, et vana formído, quæ ad salutis viam cónsulit, quæ domínica et vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne, quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis expéctant, dicente ipso: Non omnes cápiunt ver-

bum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt: et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus: et sunt spadónes, qui se ipsos castravérunt propter regnum cœlórum.

R. Dilexísti. [134]

Lectio vi.

Dénuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virginitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt: hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque ierit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas præterit: sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virginitas destinátur: quid est illis cum terréno cultu, et cum ornámentis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

R. Afferéntur Regi. [134]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo tempore: Accesserunt ad Jesum pharisæi tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam quacúmque ex causa? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 63. in Matth., sub med.

Dominus noster, quia ad virginitatem hortari grave esse videbatur, a necessitate legis de non solvendo matrimonio, eos ad cupiditatem illius trahere studet. Deinde ut eam esse possibilem ostendat, sic inquit: Sunt eunuchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab hominibus eunuchi facti sunt, et sunt qui se ipsos castraverunt propter regnum cœlorum. Quibus verbis latenter eos ad eligendam virginitatem inducit, dum eam virtutem esse possibilem astruit.

R. Hæc est Virgo. [137]

Lectio viii.

Id autem hoc fere modo confirmat. Cógita tecum, si aut a natura talis esses,

aut ab hominibus eam injuriam passus, quid faceres, cum et ejusmodi voluptate careres, et nullam carendo mercedem consequeréris? Grátias igitur nunc Deo agas, quod cum mercede atque coronis idem sústines, quod illi si ne coronis ac præmio tollerant: imo vero non idem, sed multo levius; tum quia spe erigeris, et conscientia recte facti; tum quia non ita ingentibus concupiscentiæ fluctibus jactáris.

R. Média nocte. [137]

Lectio ix.

Cum ergo de illis eunuchis dixerit, qui nisi etiam ipsi mente se continent, frustra et inutiliter tales sunt; ac de illis, qui ut regnum cœlorum consequantur, se continent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest capere, capiat: ut alacriores efficiat eo ipso, quod grave esse opus ostendit, et ineffabili benignitate sua noluit eam rem intra necessitatem legis concludere: idque dicendo, adhuc magis possibilem esse demonstrat, ut voluntatis stúdium plus augeatur.

Te Deum laudámus. 19.

COMMUNE S. MARTYRIS TANTUM ET NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. [149] Ps. ut in
I. Vesp. de Comm. Virg. [123]

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Confitebor tibi Dó-
mine Rex, et col-
laudábo te Deum
Salvatórem me-
um. Confitebor nómini tuo:
quóniam adjútor et proté-
ctor factus es mihi, et libe-
rásti corpus meum a per-
ditióne.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. b.

Mulierem fortem quis
inveniet? procul, et de
últimis finibus pretium ejus.
Confidit in ea cor viri sui,
et spoliis non indigebit.

Hymnus.

Fortem virili pectore
Laudemus omnes fé-
minam,

Quæ sanctitátis glória
Ubique fulget inclyta.

Hæc sancto amore saucia,
Dum mundi amorem noxiū
Horréscit, ad cœlestia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejuniis,
Dulcique mentem pábulo
Orationis nútriens,
Cœli potitur gaudiis.

Rex Christe virtus fortiū,
Qui magna solus efficis,
Hujus precatu, quæsumus,
Audi benígnus supplices.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Spécie tua et pulchri-
túdine tua. **R.** Inténde, pró-
spere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Símile
est regnum cœlórum * hó-
mini negotiátóri quærénti

bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ **N.** Mátyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

Pro plurib. Martyr. tantum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mátyrum tuárum **N.** et **N.** palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutaris noster: ut sicut de beátæ **N.** festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dñm.

Ad Matutinum.

Invitat. Laudémus Deum nostrum, * In confessiône beátæ **N.**

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Hujus orátu Deus alme nobis

Débitas poenas scélerum remítte:

Ut tibi puro resonémus al-
mum

Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,

Et tibi compar utriúsque
virtus

Spíritus semper, Deus unus
omni

Témporis ævo.

Amen.

Ant., Ps. et VV. Noct. dicuntur ut in Comm. Virg. [127], excepta secunda Ant. I. Noct., cujus loco dicitur Ant. Læva ejus, ut ibi notatur.

In I. Nocturno.

Lectiones I. Noct. pro Martyre tantum leguntur ut supra. Confitébor. [140]

**Pro nec Virgine nec Mart.,
ut sequuntur.**

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 31. b.

Mulierem fortem quis invéniet? procul, et de últimis finibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio má-

nuum suarum. Facta est quasi navis institoris, de longe portans panem suum. Et de nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis, et cibaria ancillis suis. Consideravit agrum, et emit eum: de fructu manuum suarum plantavit vineam. Accinxit fortitudine lumbos suos, et roboravit brachium suum.

R. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupivit Rex speciem tuam. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Quia.

Bened. Unigenitus Dei.

Lectio ii.

Gustavit, et vidit quia bona est negotiatio ejus: non exstinguetur in nocte lucerna ejus. Manum suam misit ad fortia, et digiti ejus apprehenderunt fusum. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem. Non timebit domui suae a frigoribus nivis: omnes enim domestici ejus vestiti sunt duplicibus. Stragulatam vestem fecit sibi: byssus et purpura indumentum ejus. Nobilis in portis vir ejus, quando sederit cum senatoribus terrae. Sindonem fecit, et ven-

didit, et cingulum tradidit Chananæo.

R. Diffusa est gratia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Propterea.

Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iii.

Fortitudo et decor indumentum ejus, et ridebit in die novissimo. Os suum aperuit sapientiae, et lex clementiae in lingua ejus. Consideravit semitas domus suae, et panem otiosa non comedit. Surrexerunt filii ejus, et beatissimam predicaverunt: vir ejus, et laudavit eam. Multae filiae congregaverunt divitias: tu supergressa es universas. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuum suarum: et laudent eam in portis opera ejus.

R. Specie tua et pulchritudine tua * Intende, prospere procede, et regna. **V.** Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum. Intende. **Gloria Patri.** Intende.

In II. Nocturno.

**Ex libro sancti Ambrósii
Epíscopi de Víduis.**

Prope finem.

Lectio iv.

Agrum hunc Ecclesiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántē. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt: nec tanta hortórum lília, quantæ aristæ ségetum, méssium spicæ: compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo viduitas, quæ tóties apostólico iudicio prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabiliter délixtera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Unde et illi qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, coelibátus et viduitátis statuére poenas, ut æmuli críminum mulctárent stúdia virtútum,

spécie quidem, qua fœcunditátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relicto ofício quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exercitæ labóribus vitæ réquiem consequátur; et álios spes futúre quiétis subeúndis fáciat opéribus promptiores. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat: vitem facílius tondére, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat: parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Símilis huic vídua velut eméritis veterána stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubér-

nat: et si vehéndis onéribus otíosa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus útilior, ubi fructus uberior sit, quarum cópulam aptiorem, seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliorem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fidei persecutóres fuerunt étiam viduitátis; úti- que fidem sequéntibus vídúitas non pro supplicio fugiéndam est, sed tenéndam pro præmio.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória. Múlier.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13. f.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis parábolam hanc: Símile est regnum coelórum thesaúro abscondito in agro. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 11. in Evang.

coelórum regnum, fratres caríssimi, idcirco terrénis rebus sí-

mile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim coelórum regnum thesaúro abscondito in agro comparátur: quem qui invenit homo, abscondit, et præ gaúdio illíus vadit, et vendit univérsum quæ habet, et emit agrum illum.

R. Os suum apéruiť sapientíæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otíosa non comédit. **V.** Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio viii.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod inventus thesaúrus absconditur, ut servétur: quia stúdium coeléstis desidérii a malignis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis laúdibus non abscondit. In præsentí ét- enim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pér-

gimus. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Deprædâri ergo desiderat, qui thesaurum publice portat in via. Hoc autem dico, non ut proximi opera nostra bona non videant, cum scriptum sit: Videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod agimus, laudes exteriùs non quæramus. Sic autem sit opus in público, quatenus intentio maneat in occulto: ut et de bono opere proximis præbeamus exemplum, et tamen per intentionem, qua Deo soli placere quærimus, semper optemus secretum.

R. Regnum mundi, et omnem ornatum sæculi contempsisti, propter amorem Domini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi. **V.** Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Quem. **Gloria Patri.** Quem.

Bened. Ad societatem.

Lectio ix.

Thesaurus autem cœlestus est desiderium: ager vero, in quo thesaurus absconditur, disciplina studii cœlestis. Quem profecto

agrum, venditis omnibus, comparat, qui voluptatibus carnis renuntians, cuncta sua terrena desideria per disciplinæ cœlestis custodiam calcatur: ut nihil jam, quod caro blanditur, libeat; nihil quod carnalem vitam trucidat, spiritus perhorrescat.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Dum esset Rex * in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Psalm. Dominus regnavit. **cum reliqu.** 20.

2. In odorem * unguentorum tuorum currimus; adolescentulæ dilexerunt te nimis.

3. Jam hiems transiit, * imber abiit, et recessit: surge amica mea, et veni.

4. Veni electa mea, * et ponam in te thronum meum.

5. Ista est speciosa * inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. **Eccli. 51.**

Confitebor tibi Domine Rex, et collaudabo te Deum Salvatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniam adjutor et protector factus es mihi, et li-

berásti corpus meum a
perditione.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. b.

Mulierem fortem quis in-
veniet? procul, et de úl-
timis fínibus prétium ejus.
Confidit in ea cor viri sui,
et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli pectore
Laudémus omnes fémi-
nam,
Quæ sanctitátis glória
Ubique fulget ínclýta.

Hæc sancto amóre saúcia,
Dum mundi amórem nóxi-
um

Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútrens,
Cœli potítur gaúdiis.

Rex Christe virtus fór-
tium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplīces.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Diffúsa est grátia in
lábīis tuis. **R.** Propterea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Ad Bened. Ant. Date ei *
de fructu mánuum suárum,
et laudent eam in portis
ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirácula
étiam in sexu frágili victó-
riam martýrii contulísti:
concéde propítius; ut qui
beátæ **N.** Mártyris tuæ na-
talítia cólimus, per ejus ad
te exémpla gradiámur. Per
Dóminum.

Pro plur. Martyrib. tantum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dó-
mine Deus noster, san-
ctárū Mártyrum tuárum
N. et **N.** palmas incessá-
bili devotióne venerári: ut
quas digna mente non pós-
sumus celebráre, humíli-
bus saltem frequentémus
obséquīis. Per Dóminum
nostrum.

Pro nec Virgine nec Mart.

Oratio.

Exáudi nos Deus salu-
táris noster: ut, sicut de
beátæ **N.** festivitáte gaudé-
mus; ita piæ devotiónis eru-
diámur afféctu. Per Dómi-
num nostrum Jesum Chri-
stum Fílium tuum: Qui
tecum vivit et regnat.

Ad Tertiam.

Ant. In odórem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Confitebor tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitebor nómini tuo: quóniam adjutor et protector factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditione.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. b.

Mulierem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

R. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie.

V. Inténde, prospere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Tempore Paschali.

R. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie. **V.** Inténde, prospere procéde, et regna. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spécie.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo, allelúja. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Liberásti me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quærentium ánimam meam, et de multis tribulatió nibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. c.

Manum suam apérui t inopi, et palmas suas extendit ad paúperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit.

V. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Tempore Paschali.

R. br. Adjuvabit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvabit. **V.** Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja, allel. Glória Patri. Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allel. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

Ad Nonam.**Ant.** *Ista est speciôsa.***Pro Martyre tantum.****Capitulum.** *Eccli. 51.*

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angústiae, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Mart.**Capitulum.** *Prov. 31. d.*

Multae fíliæ congregaverunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlter timens Dóminum, ipsa laudábitur.

R. br. Elégit eam Deus, * Et praelégit eam. Elégit.

V. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. **Gloria Patri.** Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali.

R. br. Elégit eam Deus, et praelégit eam, * Allelúja, allelúja. Elégit. **V.** In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, allelúja. **Gloria Patri.** Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant., Capit. et Hymn. de Laud. [149]; **Psalmi ut in I. Vesp. de Comm. Virg.** [123]

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apérui inopi, et palmas suas exténdit ad pauperem, et panem otíosa non comédit.

Si fuerint plures non Virgin., idem fit Offic. ut supra. [144]

II. Lectiones**pro Martyre tantum.****In II. Nocturno.**

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Serm. 67. de diversis novi Testamenti locis.

Lectio iv.

Ego máxime commemorationes díligo Mátyrum, díligo, et ampléctor; atque omnes quidem, sed tum præcípuè, cum mulierum certámina proponúntur. Quanto enim infirmius est vas, tanto maior est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insignior est victória, non ob imbecillitatem sexus athletarum, sed quod per ea, quibus vícerat inimicus, nunc étiam vincátur.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et.

Lectio v.

Per mulierem vicit, per mulierem superatus est. Hoc illius antea telum erat: hoc illius nunc cædis factum est instrumentum, hoc vas apparuit insuperabile. Peccavit illa prior, et mortua est: ista mortua est, ne peccaret. Illa tum futilis promissi spe inflata, Dei leges violavit: hæc vitam præsentem contempsit, ne fidem in suum benefactorem ejuraret. Quam igitur deinceps sperare poterunt excusationem viri, si molles sint, et ignavi: quam vero veniam, cum fortiter ac viriliter se gerant mulieres, cum adeo se generose ad certamina pietatis accingant?

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Fuit illi corpus imbecillum, et obnoxius sexus injuriæ; verumtamen omnium horum imbecillitatem adveniens gratia occultavit. Nihil enim est, nihil plane potentius est eo, qui magno cum studio Dei timorem habeat in mente defixum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis bestias, quamvis aliud quidvis minentur hostes, omnia nullo negotio contemnit; quod utique Beata ista etiam fecit.

R. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. **V.** Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria. Mulier.

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIAE.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. [166] Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1] et loco ultimi

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem
Dóminum: * lau-
da Deum tuum
Sion.

Quóniam confortávit se-
ras portárum tuárum: *
benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-
cem: * et ádipe fruménti
sátiat te.

Qui emíttit elóquium su-
um terræ: * velóeiter cur-
rit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut la-
nam: * nébulam sicut cí-
nerem spargit.

Mittit crystállum suam
sicut buccéllas: * ante fá-
ciem frígoris ejus quis
sustinébit?

Emíttet verbum suum, et
liquefáciat ea: * flabit spí-
ritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum su-
um Jacob: * justítias, et
judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni na-
tióni: * et judícia sua non
manifestávit eis.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam
Jerúsalem novam de-
scendéntem de cœlo a Deo,
parátam, sicut sponsam or-
nátam viro suo.

Hymnus.

Cœléstis urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísis,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,

Respersa sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Principi,
Cœli corúsca civitas.

Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia:
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióné plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cóstru-

unt,

Aptísque juncta nélixus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.

Amen.

¶. Hæc est domus Dómini
firmiter ædificáta. R. Bene
fundáta est supra firmam
petram.

Ad Magnif. Ant. Sanctifi-
cávit Dóminus * tabernácu-
lum suum: quia hæc est
domus Dei, in qua invocá-
bitur nomen ejus, de quo
scriptum est: Et erit nomen
meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Eccle-
siæ, et per Octavam, et quando
varianda est Oratio ob concúr-
sum Dedicationis alterius Ec-
clesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ó-
mnia cóntines, et tamen
pro salúte géneris humáni
signa tuæ poténtiæ visibíli-
ter osténdis: templum hoc
poténtia tuæ inhabitationis
illústra, et concéde; ut o-
mnes, qui huc deprecáturi
convéniunt, ex quacúmque
tribulatione ad te clamáve-
rint, consolatiónis tuæ be-
nefícia consequántur. Per
Dóminum.

In Anniversario Dedicationis
Ecclesiæ et per Octavam.

Oratio.

Deus, qui nobis per sín-
gulos años hujus sancti
templi tui consecratiónis
réparas diem, et sacris sem-
per mystériis repræséntas
incólumes: exaúdi preces
pópuli tui, et præsta; ut
quisquis hoc templum be-
nefícia petiturus ingrédi-
tur, cuncta se impetrásse
lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Domum Dei decet
sanctitúdo: * Sponsum ejus
Christum adorémus in ea.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Cœléstis Urbs.
ut supra. [154]

In I. Nocturno.

Ant. Tóllite * portas prín-
cipes vestras, et elevámini
portæ æternáles.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et universi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Ínocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quærentium eum, * quærentium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles.

Ant. Erit mihi * Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscepтор noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aufferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor

in Géntibus, et exaltábor
in terra.

Dóminus virtútum nobís-
cum: * suscēptor noster
Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dóminus
in Deum, et lapis iste vo-
cábitur domus Dei.

Ant. Ædificávit * Móyses
altáre Dómino Deo.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et lau-
dábilis nimis * in civi-
táte Dei nostri, in monte
sancto ejus.

Fundátur exsultatióne uni-
vérsæ terræ mons Sion, *
látera Aquilónis, civitas
Regis magni.

Deus in dómibus ejus
cognoscétur, * cum susci-
piet eam.

Quóniam ecce reges terræ
congregáti sunt: * conve-
nérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti
sunt, conturbáti sunt, com-
móti sunt: * tremor appre-
héndit eos.

Ibi dolóres ut parturién-
tis: * in spíritu veheménti
cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídi-
mus in civitáte Dómini vir-
tútum, in civitáte Dei no-
stri: * Deus fundávit eam
in ætérnum.

Suscēpimus Deus mise-
ricórdiam tuam, * in médio
templi tui.

Secúndum nomen tuum
Deus, sic et laus tua in
fines terræ: * justítia plena
est délixtera tua.

Lætétur mons Sion, et
exsúltent fíliæ Judæ, * pro-
pter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et com-
plectímmini eam: * narráte
in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in
virtúte ejus: * et distribúite
domos ejus, ut enarrétis in
progénie áltera.

Quóniam hic est Deus,
Deus noster in ætérnum, et
in sáculum sáculi: * ipse
reget nos in sácula.

Ant. Ædificávit Móyses
altáre Dómino Deo.

V. Domum tuam Dómine
decet sanctitúdo. **R.** In
longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dñe.

V. Jube domne. **Bened.**

Benedictiône perpétua.

**De libro secúndo Paralí-
pómenon.**

Lectio i. Cap. 7.

Cum complésset Sá-
lomon fundens pre-
ces, ignis descéndit
de cœlo, et devorávit holo-
caústa et víctimas: et ma-
jéstas Dómini implévit do-
mum. Nec póterant sacer-
dótes ingredi templum Dó-
mini, eo quod implésset

majestas Dómini templum Dómini. Sed et omnes filii Israël vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum: et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo millia, arietum centum vigínti millia: et dedicávit domum Dei rex, et univérsus pópulus.

R. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

V. Fundáta est domus Dómini supra vérticem món-tium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii.

Sacerdótes autem stabant in officiis suis: et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas: porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctusque Israël stabat. San-

ctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocaústa, et ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocaústa et sacrificia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israël cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad Torréntem Ægýpti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

R. Fundáta est domus Dómini supra vérticem món-tium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi Dómine.

V. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manipulos suos. Et.

Bened. Spíritus S. grátia.

Lectio iii.

Complevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prospérátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait: Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in

domum sacrificii. Si cláu-
sero cœlum, et plúvia non
flúxerit, et mandávero et
præcépero locústæ, ut dé-
voret terram, et mísero
pestiléntiam in pópulum
meum: convérsus autem
pópulus meus, super quos
invocatúm est nomen me-
um, deprecátus me fúerit,
et exquisierit fáciem me-
am, et égerit pœniténtiam
a viis suis péssimis: et ego
exaúdiam de cœlo, et propí-
tius ero peccátis eórum,
et sanábo terram eórum.
Oculi quoque mei erunt
apérti, et aures meæ eréctæ
ad oratióem ejus qui in
loco isto oráverit. Elégi
enim, et sanctificávi locum
istum, ut sit nomen meum
ibi in sempitérnum, et per-
máneant óculi mei et cor
meum ibi cunctis diébus.

R. Bénedic Dómine do-
mum istam, quam ædificá-
vi nómini tuo: veniéntium
in loco isto * Exaúdi pre-
ces in excélso sólio glóriæ
tuæ. **Y.** Dómine, si con-
vérsus fúerit pópulus tuus,
et oráverit ad sanctuárium
tuum. Exaúdi. **G**lória Pa-
tri. Exaúdi.

In II. Nocturno.

Ant. Non est hic áliud, *
nisi domus Dei, et porta
cœli.

Psalmus 83.

Quam dilécta taberná-
cula tua Dómine vir-
tútum: * concupí-
scit, et déficit ánima mea
in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea
* exsultavérunt in Deum
vivum.

Etenim passer invénit sibi
domum: * et turtur nidum
sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine vir-
tútum: * Rex meus, et Deus
meus.

Beáti, qui hábitant in do-
mo tua Dñe: * in sæcula
sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxí-
lium abs te: * ascensióes
in corde suo dispósuit, in
valle lacrimárum in loco,
quem pósuit.

Etenim benedictiónem da-
bit legislátor, ibunt de vir-
túte in virtútem: * vidébi-
tur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum
exaúdi oratióem meam,
* aúribus pécipe Deus
Jacob.

Protéctor noster áspice
Deus: * et réspice in fáci-
em Christi tui:

Quia mélior est dies una
in átriis tuis, * super millia.

Elégi abjéctus esse in do-
mo Dei mei: * magis quam
habitáre in tabernáculis
peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Ant. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in món-
tibus sanctis: * diligit
Dóminus portas Sion super
ómnia tabernácula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de te,
* cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babilónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum,
* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cœlos tan-

gébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Ant. Eréxit Jacob * lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis
meæ: * in die clamávi,
et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine

tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditíone?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua: * et justítia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea præueniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam: * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Eréxit Jacob lápidem in titulum, fundens óleum désuper.

Y. Domus mea. **R.** Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas. **Y.** Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni
Episcopi.

Serm. 252. de Tempore.

Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fídeliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis spiritali ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et iterum: Nescitis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ideo, fratres caríssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

R. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in

loco isto. **V.** Qui regis Israël intēde, qui dedūcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dīmítte.

Benedictio. Christus per pétuæ.

Lectio v.

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur: claudátur diábolo, et aperíatur Christo: et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cœléstis aperíre possimus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánuā cláuitur: ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres caríssimi, unusquisque consideret consciéntiam suam, et quando se áliquo crimine vulnerátum esse cognóverit, prius orationibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam; et sic Eucharístiam præsúmat accípere.

R. O quam metuéndus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. **V.** Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Si enim agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur; ita e contrário, qui se humiliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclesiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cœlésti convívio excoñunicári pénitus non timébit.

R. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

V. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In III. Nocturno.

Ant. Qui hábitat * in adjutório Altíssimi, in protectiône Dei cœli coñorábitur.

Quando hæc Ant. dicitur integrá, et illi non additur in fine Allelúja, tunc incipitur Psalmus idem a secundo Versu: Dicet Dómino.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectiône Dei cœli coñorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributió nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basiliscum ambulábis: * et con-

culcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegám eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exaúdiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protecti óne Dei cœli commorábitur.

Ant. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificati ó est.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo

in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Dómino pátriæ Géntium, afferte Dómino glóriam et honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Comoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commóvetur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

Ant. Benedícta * glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 98.

Dóminus regnávít, irascántur pópuli: * qui

sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terribile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus: * et Sámuël inter eos, qui invocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eórum.

Exaltáte Dñm Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Y. Hæc est domus Dómini

fírmiter ædificáta. **R.** Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio. A v́inculis.

V. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lib. 8. in Luc., prope finem.

Zachæus statúra pusillus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus nationum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fáciJe Jesum videt: nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturalis, ascéndit in sycómorum, vanitátem sćilicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superiórís ætátis:

et ídeo Jesum in interiórís domus recépit hospítio.

R. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit: et qui quærit, invenit: * Et pulsánti aperiétur. **V.** Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii.

Et bene ascéndit in árbo-
rem, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturalí excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles: quorum infructuosam glóriam plebs Géntium fide resurrectionis, quasi quadam córporis elevatióne transcendit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseráturus exspectat, álterum mansiónis suæ claritáte nobilitat: álterum sanáturus intérogat, apud álterum se non invitátus invitát. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam viderat afféctum.

R. Lápides pretiósí omnes muri tui. * Et turres Jerú-

salem gemis ædificabuntur.
Y. Portæ Jerúsalem ex
 sapphíro et smarágdo ædi-
 ficabuntur, et ex lápide
 pretiósó omnis circúitus
 muri ejus. Et turres. Gló-
 ria Patri. Et turres.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Verum ne cæcum illum
 tamquam fastidiósi paú-
 perum cito reliquísse vide-
 ámur, et transísse ad dívi-
 tem, exspectémus eum, quia
 exspectávit et Dóminus: in-
 terrogémus eum, quia in-
 terrogávit et Christus. Nos
 interrogémus, quia nescí-
 mus: ille quia nóverat. Nos
 interrogémus, ut sciámus
 unde iste curátus sit: ille
 interrogávit, ut in uno plu-
 res discerémus, unde Dó-
 minum vidére mereámur.
 Interrogávit enim, ut cre-
 derémus, néminem nisi con-
 fiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Domum tuam Dó-
 mine * decet sanctitúdo in
 longitúdinem diérum.

Ps. Dóminus regnávit.
cum reliqu. 20.

2. Domus mea * domus
 oratiónis vocábitur.

3. Hæc est domus Dómi-
 ni * firmiter ædificáta, be-

ne fundáta est supra fir-
 mam petram.

4. Bene fundáta est * do-
 mus Dómini supra firmam
 petram.

5. Lápides pretiósí * omnes
 muri tui, et turres Jerúsa-
 lem gemmis ædificabuntur.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam
 Jerúsalem novam de-
 scendéntem de cœlo a Deo,
 parátam sicut sponsam or-
 nátam viro suo.

Hymnus.

Alto ex Olymپی vértice
 Summi Paréntis Fílius,
 Ceu monte deséctus lapis
 Terras in imas decídens,
 Domus supérnæ, et ínfimæ,
 Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes cœlitum
 Semper resúltat laúdibus,
 Deúmque Trinum et Unicū
 Jugi canóre prædicat:
 Illi canéntes júngimur
 Almæ Siónis æmuli.

**Hæc templa, Rex cœlé-
 stium,**

Imple benigno lúmine:
 Huc o rogátus ádveni,
 Plebísque vota súscipe,
 Et nostra corda júgiter
 Perfúnde cœli grátia.

Hic impetrent fidélium
 Voces precésque súpplicum
 Domus beátæ múnera,
 Partísque donis gaúdeant:

Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sácula.
Amen.

V. Hæc est domus Dómini
fírmiter ædificáta. **R.** Bene
fundáta est supra firmam
petram.

Ad Bened. Ant. Zachæe *
festínans descénde, quia
hódie in domo tua opórtet
me manére: at ille festí-
nans descéndit, et suscepit
illum gaudens in domum
suam. Hódie huic dómui
salus a Deo facta est.

**In ipso die Dedicationis Eccle-
siæ, et per Octavam, et quando
varianda est Oratio ob con-
cursum Dedicationis alterius
Ecclesiæ.**

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ó-
mnia cóntines, et tamen
pro salúte géneris humáni
signa tuæ poténtiæ visibí-
liter osténdis: templum hoc
poténtia tuæ inhabitationis
illústra, et concéde; ut o-
mnes, qui huc deprecáturi
convéniunt, ex quacúmque
tribulatióne ad te clamáve-
rint, consolatiónis tuæ be-

nefícia consequántur. Per
Dóminum nostrum.

**In Anniversario Dedicationis
Ecclesiæ, et per Octavam.**

Oratio.

Deus, qui nobis per sín-
gulos annos hujus san-
cti templi tui consecratió-
nis réparas diem, et sacris
semper mystériis repræ-
séntas incólumes: exáudi
preces pópuli tui, et præsta;
ut quisquis hoc templum
benefícia petiturus ingré-
ditur, cuncta se impetrásse
lætétur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Domus mea.

Capit. Vidi civitátem. **ut
supra.** [166]

R. br. Domum tuam Dó-
mine * Decet sanctitúdo.
Domum. **V.** In longitúdi-
nem diérum. Decet. **Glória
Patri.** Domum.

V. Locus iste sanctus est, in
quo orat sacérdos. **R.** Pro
delíctis et peccátis pópuli.

Tempore Paschali.

R. br. Domum tuam Dó-
mine decet sanctitúdo, *
Allelúja, allelúja. Domum.
V. In longitúdinem diérum.
Allelúja, allelúja. **Glória
Patri.** Domum.

V. Locus iste sanctus est,
in quo orat sacérdos, alle-
lúja. **R.** Pro delíctis et pec-
cátis pópuli, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Hæc est domus Dómini.

Capitulum. Apoc. 21.

Et audivi vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

R. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. **V.** Pro delíctis et peccátis pópuli. In. **Glória Patri.** Locus.

V. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. **R.** Bene fundáta est supra firmam petram.

Tempore Paschali.

R. br. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos, * Allelúja, allelúja. Locus. **V.** Pro delíctis et peccátis pópuli. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Locus.

V. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, allelúja. **R.** Bene fundáta est supra firmam petram, allel.

Ad Nonam.

Ant. Lápides pretiíosi.

Capitulum. Apoc. 21. b.

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum: et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit

ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

R. br. Hæc est domus Dómini * Firmiter ædificáta. Hæc. **V.** Bene fundáta est supra firmam petram. Firmiter. **Glória Patri.** Hæc.

V. Bene fundáta est domus Dómini. **R.** Supra firmam petram.

Tempore Paschali.

R. br. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, * Allelúja, allelúja. Hæc. **V.** Bene fundáta est supra firmam petram. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Hæc.

V. Bene fundáta est domus Dómini, allel. **R.** Supra firmam petram, allel.

In II. Vesperis.

Ant., Psalmi, Capit. et Hymnus ut in I. Vesperis. [154]

V. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. **R.** In longitúdinem diérum.

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est * locus iste: vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

—♦♦♦—
Secunda Die
infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu S. Augustini
Epíscopi super Psalmos.

In Psalm. 121.

Lectio iv.

Ierúsalem, quæ ædificátur ut civitas. Fratres, quando dicebat ista David, perfectá erat illa civitas, non ædificabátur. Nescio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápidēs vivi coædificámini? Vivis, si credis: si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

R. Orántibus in loco. [161]

Lectio v.

Ipsa ergo modo civitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artificis sunt: non cadant de mánibus artificis, ut possint perfecti coædificári in structúram templi. Est ergo ista

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas: fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

R. O quam. [162]

Lectio vi.

Fundaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur parietes, et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexisse hujus basilicæ: et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spiritáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur, quia de ipsa Jerúsalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in átriis tuis Jerúsalem.

R. Mane surgens. [162]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jé-

richo. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii
Epíscopi.

Ex Lib. 8. in Luc., in fine.

Et confestim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magnificans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sáeculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim of-féndere dívites, qui vólumus, si fieri potest, sanáre omnes: ne in caméli comparatióne præstricti, et in Zachæo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℞. Domus mea. [165]

Lectio viii.

Discant dívites non in facultátibus crimen hære, sed in iis, qui uti nesciant facultátibus. Nam divítiae ut impediménta improbis, ita bonis sunt adju-ménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo: sed dimídiū bonórum suórum paupéribus largiéndō, reddéndō étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat, (álterum enim

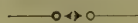
non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria perseverat, quia non spólia, sed dona quæerúntur) uberiórem mercédem quam conferébat, accépit.

℞. Lápides pretiósí. [165]

Lectio ix.

Et bene princeps indúci-tur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites, aváros. Quia statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne forte malítia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim réddere promíserat: nondum víderat Christum: mérito adhuc pusíllus. Joáñes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 19.

Tertia Die
infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Celebritas hujus congregationis, dedicatio est domus orationis. Domus ergo nostrarum orationum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificamur, ut in fine sæculi dedicemur. Ædificium, imo ædificatio habet laborem; dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de silvis et montibus ligna et lapides præciduntur: cum vero catechizantur, baptizantur, formantur, tamquam inter manus fabricorum et opificum dolantur, collineantur, complantantur. Verumtamen domum Domini non faciunt, nisi quando caritate compaginantur.

R. Orantibus in loco. [161]

Lectio v.

Ligna ista et lapides si non sibi certo ordine cohærent, si non se pacifice innecterent, si non se invicem, cohærendo sibi, quodammodo amarent,

nemo huc intraret. Denique quando vides in aliqua fábrica lapides et ligna bene sibi cohærére, securus intras, ruina non times. Volens ergo Dominus Christus intrare, et in nobis habitare, tamquam ædificando dicebat: Mandatum novum do vobis: Ut vos invicem diligatis. Mandatum, inquit, novum do vobis. Véteres enim eratis, domum mihi nondum faciebatis, in vestra ruina jacebatis. Ergo ut eruamini a vestræ ruinae vetustate, vos invicem amate.

R. O quam. [162]

Lectio vi.

Consideret ergo caritas vestra, ædificari adhuc istam domum toto, sicut prædictum est et promissum, orbe terrarum. Cum enim ædificatur domus post captivitatem, sicut habet alius Psalmus, dicitur: Cantate Domino canticum novum: cantate Domino omnis terra. Quod ibi dixit, Canticum novum; hoc Dominus dixit, Mandatum novum. Quid enim habet canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amanti est. Vox hujus cantoris, fervor est sancti amoris. Amemus, gratis amemus: Dominum enim amamus,

quo nihil mélius invení-
mus: ipsum amémus pro-
pter ipsum, et nos in ipso,
tamen propter ipsum.

R. Mane surgens. [162]

In III. Nocturno.

**Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Lucam.**

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus
Jesus perambulábat Jé-
richo. Et ecce vir nómine
Zachæus: et hic princeps
erat publicanórum, et ipse
dives. Et réliqua.

**De Homilía S. Ambrósii
Epíscopi.**

**Ex lib. 8. in Lucam, prope
finem.**

Quæ autem turba, nisi
imperitæ confúsió
multitúdinis, quæ
vérticem nequit vidére sa-
piéntiæ? Ergo Zachæus
quámdiu in turba est, non
videt Christum: supra tur-
bam ascéndit, et vidit: hoc
est, plebis jam transgrés-
sus inscítiam, méruit quem
desiderábat, aspícere. Pul-
chre autem áddidit: Quia
illa parte erat transitúrus
Dóminus: vel ubi sycó-
morus, vel ubi creditúrus:
ut et mystérium serváret,
et grátiam semináret. Sic
enim vénerat, ut per Ju-
dáeos transíret ad Gentes.

R. Domus mea. [165]

Lectio viii.

Vidit itaque Zachæum
sursum. Jam enim sub-
limitáte fidei inter fructus
novórum óperum, velut fœ-
cúndæ altitúdine árboris
eminébat. Et quóniam de
typo ad morália defléxi-
mus, inter tot credéntium
voluptátes Dóminica die
relaxáre ánimum, festivi-
tátem admiscére deléctat.
Zachæus in sycómoro, no-
vum videlicet noví témpo-
ris pomum, ut in hoc quo-
que complerétur illud: Ar-
bor fici prodúxit grossos
suos.

R. Lápides pretiósí. [165]

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus ad-
vénit, ut ex lignis non
poma, sed hómínes nasce-
réntur. Légimus álibi: Cum
esses sub árbore fici, vidi
te. Ergo Nathánaël sub ár-
bore, hoc est, supra radi-
cem, quia justus. Radix
enim sancta. Sub árbore
tamen Nathánaël, quia sub
lege: Zachæus supra árbo-
rem, quia supra legem. Ille
Dómini occúltus defénsor,
hic públicus prædicátor.
Ille adhuc Christum ex lege
quærébat: iste jam supra
legem relinquébat sua, et
Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 19.

Quarta Die infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni
Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Atténdite in psalmo
dedicatiónis, quem
modo cantávimus,
ex ruína ædificiórū. Con-
scidísti saccum meum: hoc
pértinet ad ruínā. Quid
ergo ad ædificiū? Et ac-
cinxísti me lætítia. Vox de-
dicatiónis: Ut cantet tibi
glória mea, et non com-
púngar. Quis est, qui lóqui-
tur? In verbis ejus agnó-
scite. Si expóno, obsúrum
est. Ergo verba ejus dicam,
continuo agnoscétis loquén-
tem, ut amétis alloquén-
tem. Quis est, qui dicere pótuit:
Eruísti Dómine ab ínferis
ánimam meam?

R. Orántibus in loco. [161]

Lectio v.

Cujus ánima jam ab ínfe-
ris éruta est, nisi de qua
dictum est álio loco: Non
derelínques ánimam meam
in inférno? Propónitur de-
dicatio, et cantátur liberá-
tio, cánticum dedicatiónis
domus, et dicitur: Exaltábo
te Dómine, quóniam sus-

cepísti me: et non jucun-
dásti inimícos meos super
me. Atténdite Judæos ini-
mícos, qui se putábant oc-
cidísse Christum, vicísse
tamquam inimícum, perdi-
dísse quasi hómīnem cé-
teris símīlem atque mor-
tálem. **R.** O quam. [162]

Lectio vi.

Resurréxit tértia die, et
ejus vox est: Exaltábo
te Dómine, quóniam sus-
cepísti me. Atténdite Apó-
stolum dicéntem: Propter
quod eum exaltávit. Et non
jucundásti inimícos meos
super me. Ipse quidem in
Christi morte jucundabán-
tur, sed in ejus resurrectió-
ne, ascensióne, prædicatió-
ne áliqui compungebántur.
In ejus ergo prædicatióne,
et per Apostolórū con-
stántiæ diffamatióem áli-
qui compungebántur, et
convertebántur: áliqui ob-
durabántur, et confunde-
bántur, nulli tamen jucun-
dabántur.

R. Mane surgens. [162]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus
Jesus perambulábat Jé-
richo. Et ecce vir nómine
Zachæus: et hic princeps

erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Lib. 27. Moralium, cap. 27.,
post medium.

Si veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dicitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc evangélicæ históriæ verba testántur: quia Zachæus cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dicitur.

R̃. Domus mea. [165]

Lectio viii.

Pusillus itaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit: quia qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtiliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humánæ men-

tis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumultus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúntis áliis patiéntiam præbere?

R̃. Lápides pretiósi. [165]

Lectio ix.

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcípit, cum dicit: Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum: Si quis te percússerit in dexteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur: quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur: quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 19.

Quinta Die infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermône S. Augustini
Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Modo, quando impléntur ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur: quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exsultántis: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepisti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

R. Orántibus in loco. [161]

Lectio v.

Non tibi viléscat, quod ait, Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad sac-

cum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dicitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre: Conscidísti saccum meum? Quia próprio Filio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nesciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspensus est saccus, et quasi lætátus est impius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

R. O quam. [162]

Lectio vi.

Cantet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occiso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia: id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me iñmortalitáte et incorrupti-

ône. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lanceam persecútor, Ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

R. Mane surgens. [162]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii scúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jérico. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 5. Cap. 77. in Luc. 19.

Quæ impossibília sunt apud hómines, posibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sarcina, per forámen acus transit, hoc est, dives et publicánu, relicto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fidei ad vidéndum Salvatórem, quod natura minus habúerat, ascensu supplet árboris: atque

ídeo juste, quamvis ipse rogáre non aúdeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

R. Domus mea. [165]

Lectio viii.

Mýstice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex Génitibus pópulum significat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis deprimentibus erat factus humílior. Sed ablúsus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jérico Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiae fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat: sed inolita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveniret, obstíterat.

R. Lápides pretiósí. [165]

Lectio ix.

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit: ita pusíllus necesse est tur-

bæ nocéntis. obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómoros namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur), ficus fátua dicitur. Et éadé domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irrídetur ut fátua.

Te Deum laudámus. 19.

Sexta Die infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni
Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Ergo, dum novam constructionem sanctæ hujus ecclesiæ libenter attendimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquíd ædificatiónis hábeat, quod utilitatí animárum vestrárum, Deo

vos intérius ædificánte, proficiat. Quod hic factum corporaliter vidémus in parietibus, spiritaliter fiat in mentibus: et quod hic perfectum cernimus in lapidibus et lignis, hoc ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

R. Orántibus in loco. [161]

Lectio v.

Principáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perfectum; et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimus, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellet, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perficere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit. **R.** O quam. [162]

Lectio vi.

Et quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tribuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ám-

plius agendæ sunt grátia Deo nostro. Hanc enim ecclésiám, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum reliquiis ámplius honorári.

R. Mane surgens. [162]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi scúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jérico. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía Venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 5. Cap. 77. in Luc. 19.

Et cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jérico Salvátor, venit ad locum, ubi præcurrens Zachæus sycómorum conscénderat: quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimirum et loquebatur et ibat, venit ad populum nátiónum, qui passionis ejus fide jam sublimis exsistens, étiam divinitatis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspiciens vidit illum, quia per grátiam fidei a terrénis cupiditatibus elevátum, turbisque infidé-

libus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, eligere vel amáre est. Unde est illud: Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére; ab his, quæ exsecrámur, intúitum festinámus avértere.

R. Domus mea. [165]

Lectio viii.

Vidit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane órđinem proficiéndi, hoc est, per fidem dominicæ Incarnatiónis ad cognitióem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi Doctor egrégíus osténdit, cum ait: Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itémque áliis éxprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infirma temporáriæ dispensatiónis, sólídum cibum árdua perpétuæ majestátis appellans.

R. Lápides pretiósí. [165]

Lectio ix.

Et dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat

aliquándo Dóminus in domo principis pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat: sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant: pertæsus eórum facínora, discéssit et aufúgit, dicens. Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusilli Zachæi opórtet illum manére: hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiescere. **Te Deum 19.**

Septima Die infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Hom. 33. in c. 9. Matth.

Lectio iv.

Commúnis ómnium domus est Ecclesiá, in quam, vobis prius ingressis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes: ideóque commúniter ómnibus statim atque ingressi fuérimus, ut illis

datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo igitur socórdia tórpeat: nemo sæculáribus rebus suspénsus ánimus hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei imminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingressus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud, quándóquidem magis própria hæc est, quam illa.

R. Orántibus in loco. [161]

Lectio v.

Nam hic magnæ illæ nostræ opes pósitoæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior: et lucérna hæc, quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúnti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magisque necessariá. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet: quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior: divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suáviior est.

R. O quam. [162]

Lectio vi.

Et quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia, et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúnti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus paúperes, et ínopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intrámus, cum caritáte nos suscípите: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spírítu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

R. Mane surgens. [162]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangéllii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía Venerábilis Bedæ Presbýteri.

Paulo post prædicta.

Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicétes, quod ad hóminem peccatórem divertisset. Maniféstum est, Judæos semper Géntium odísse salútem. Scriptum est enim: Sequénti vero sábbato pene univérsa civitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicétes: Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

R. Domus mea. [165]

Lectio viii.

Stans autem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum Dómine do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam cœperat fídei veritate persístens, non solum se ex peccatóre convérsus, sed étiam inter perféctos probat esse conversá-

tum. Dicente enim Dómino: Si vis perfectus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus: quisquis ante conversiónem iñocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

R. Lápides pretiósí. [165]

Lectio ix.

At qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánsérít, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinét, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus; justítia ejus manet in sáeculum sáeculi. Et hæc est sápiens illa stultítia quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat: rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupiscere.

Te Deum laudámus. 19.

In Octava Dedicationis Ecclesiæ. Duplex.

**Omnia ut in die, præter Lect.
II. Nocturni.**

**Ex Epístola prima sancti
Felícis Papæ quarti.**

De Consecr. dist. 1. cap. 2.

Lectio iv.

Tabernáculum Móysen, Dómino præcipiente, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínium cultum expléndum, légitimus: et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubente, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii, quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant et deponébant: in ipsis institutió nibus, quæ jubente Dómino conscriptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

R. Orántibus in loco isto, * **Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. V.** Qui regis Israél inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. **Dimítte.**

Lectio v.

Quáliter ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et tem-

plum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat, prohibitus est, et ipse collégerat expénsas: Sálomon quoque, fílius ejus idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubén-te et auxilián-te Deo perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínium cultum peragéndum consecrávit: in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in tẽpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israë́l cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægýpti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

R. O quam metuendus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. **V.** Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi.

De Consecr. dist. 1. c. 17.

Solemnitátes dedicatió-num ecclesiárum et sacerdotum, per singulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino ex-émplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebráturus venit, sicut scriptum est: Facta sunt encænía in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænía sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

R. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in título, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

V. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN FESTIS B. MARIÆ V. PER ANNUM.

In I. Vesperis.

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis: Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum secundum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natió nibus, implébit ruínas: * conquasábit cápita in terra multórum.

De torrén te in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et délixtera illius amplexábitur me.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus: super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,

* et humília réspicit in
cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem,
* et de stércore érigens
paúperem:

Ut cóllocet eum cum prin-
cípibus, * cum princípibus
pópuli sui.

Qui habitáre facit stéri-
lem in domo, * matrem fi-
liórum lætántem.

Ant. Læva ejus sub cá-
pite meo, et dextera illius
amplexábitur me.

Ant. Nigra sum, * sed for-
mósa, fíliæ Jerúsalem: ideo
diléxit me Rex, et introdú-
xit me in cubículum suum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ
dicta sunt mihi: * In do-
mum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri,
* in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificá-
tur ut civitas: * cujus par-
ticipátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt
tribus, tribus Dómini: * te-
stimónium Israël ad con-
fiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes
in iudicio, * sedes super
domum David.

Rogáte quæ ad pacem
sunt Jerúsalem: * et abun-
dántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: *
et abundántia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos, et
próximos meos, * loquébar
pacem de te:

Propter domum Dñi Dei
nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed for-
mósa, fíliæ Jerúsalem: ideo
diléxit me Rex, et introdú-
xit me in cubículum suum.

Ant. Jam hiems tránsiit:
* imber ábiit, et recéssit:
surge amíca mea, et veni.

Psalmus 126.

Nisi Dñs ædificáverit do-
mum, * in vanum labo-
ravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit
civitátem, * frustra vígilat
qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lu-
cem súrgere: * súrgite
postquam sedéritis, qui
manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis
somnum: * ecce hæréditas
Dómini filii: merces, fru-
ctus ventris.

Sicut sagíttæ in manu
poténtis: * ita filii excus-
sórum.

Beátus vir qui implévit de-
sidérium suum ex ipsis: *
non confundétur cum loqué-
tur inimícis suis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit:
imber ábiit, et recéssit:
surge amíca mea, et veni.

Ant. Speciósá * facta es et
suávis in delíciis tuis, san-
cta Dei Génitrix.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciét ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni nátióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Ab iníto et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spíritui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

V. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. **R.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Sancta María * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu:

séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio.

Concède nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia, et æténa pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Completorium et Horas in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Sancta María Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Clastrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa coeli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus ártifex

Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus
est.

Beáta coeli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Benedícta tu * in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 8.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et ho-

nóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Sicut myrrha * élécta odórem dedísti suavitátis sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimoniúm Dñi fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; il-lúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípssa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha élécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. Ante torum * hujus

Virginis frequentate nobis
dulcia cantica dramatis.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accipit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Ante torum hujus Virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Intende, prospere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dñe.

V. Jube domne.

Benedictio. Benedictione.

De Parabolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8. b. et 9.

Ego sapientia habito in consilio, et eruditus intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os lingue detestor. Meum est consilium et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt: per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigiliant ad me, inveniunt me.

R. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus effera nescio: * Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. **V.** Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia. **Bened.** Unigenitus Dei.

Lectio ii.

Mecum sunt divitiæ, et glória, opes superbæ et justitia. Melior est enim

fructus meus auro, et lápi-
de pretiósó, et genímína
mea argénto elécto. In viis
justítiæ ámbulo, in médio
semitárum judícii, ut ditem
diligéntes me, et thesaúros
eórum répleam. Dóminus
possédit me in inítio viá-
rum suárum, ántequam
quidquam fáceret a princí-
pio. Ab ætérno ordináta
sum, et ex antíquis ánte-
quam terra fieret. Nondum
erant abyssi, et ego jam
concépta eram: necdum
fontes aquárum erúperant:
necdum montes gravi mole
constíterant: ante colles ego
parturiébar.

R. Congratulámini mihi
omnes, qui dilígitis Dómi-
num, quia cum essem pár-
vula, plácuí Altíssimo: *
Et de meis viscéribus génui
Deum et hóminem. **V.** Beá-
tam me dicent omnes gene-
rationés, quia ancíllam hú-
mílem respéxit Deus. Et.

Bened. Spíritus S. grátia.

Lectio iii.

Beátus homo qui audit
me, et qui vígilat ad fo-
res meas quotídie, et ob-
sérvat ad postes óstii mei.
Qui me invénerit, invéniet
vitam, et háuriet salútem a
Dómino: qui autem in me
peccáverit, lædet ánimam
suam. Omnes, qui me odé-
runt, díligunt mortem. Sa-

piéntia ædificávit sibi do-
mum, excídit colúmnas se-
ptem. Immolávit víctimas
suas, míscuit vinum, et pro-
pósuit mensam suam. Misit
ancíllas suas ut vocárent
ad arcem, et ad móenia ci-
vitátis: Si quis est párvu-
lus, véniat ad me. Et insi-
piéntibus locúta est: Vení-
te, comédite panem meum,
et bíbite vinum quod mí-
scui vobis.

R. Beáta es Virgo María,
quæ Dóminum portásti,
Creatórem mundi: * Ge-
nuísti qui te fecit, et in
ætérnum pérmanes Virgo.

V. Ave María, grátia plena,
Dóminus tecum. Genuísti.
Glória Patri. Genuísti.

In II. Nocturno.

Ant. Spécie tua * et pul-
chritúdine tua inténde, pró-
spere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum
verbum bonum: *
dico ego ópera mea
Regi.

Lingua mea cálamus scri-
bæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis
hóminum, diffúsa est grá-
tia in lábiis tuis: * proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Accíngere gládio tuo su-
per femur tuum, * poten-
tissime.

Spécie tua, et pulchritudine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestitu deaurato, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fília Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fília Regis ab intus, * in fím-

briis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábiteam * Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatióne, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitatem Dei: * sancti-

ficávit tabernáculum suum
Altíssimus.

Deus in médio ejus, non
commovébitur: * adjuvábít
eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes,
et inclináta sunt regna: *
dedit vocem suam, mota
est terra.

Dóminus virtútum nobís-
cum: * susceptor noster
Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera
Dómini, quæ pósuit prodí-
gia super terram: * aúfe-
rens bella usque ad finem
terræ.

Arcum cónteret, et con-
frínget arma: * et scuta
combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam
ego sum Deus: * exaltábor
in Géntibus, et exaltábor
in terra.

Dóminus virtútum nobís-
cum: * susceptor noster
Deus Jacob.

Ant. Adjuvábít eam Deus
vultu suo: Deus in médio
ejus, non commovébitur.

Ant. Sicut lætántium * ó-
mnium nostrum habitatio
est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in món-
tibus sanctis: * diligit
Dóminus portas Sion super
ómnia tabernácula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de te,
* civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Ba-
bylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Ty-
rus, et pópulus Æthiopum,
* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Ho-
mo, et homo natus est in
ea: * et ipse fundávit eam
Altíssimus?

Dóminus narrábit in scri-
ptúris populórum, et prín-
cipum: * horum, qui fué-
runt in ea.

Sicut lætántium ómnium
* habitatio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómni-
um nostrum habitatio est
in te, sancta Dei Génitrix.

V. Adjuvábít eam Deus
vultu suo. **R.** Deus in mé-
dio ejus, non coñmovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

V. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater
omnípotens.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Apud Metaphrasten.

Lectio iv.

Dei Fílius non dívi-
tem, aut locuplétem
álíquam féminam
sibi matrem elégit, sed be-
átam Vírginem illam, cujus
ánima virtútibus ornáta e-
rat. Cum enim beáta María
supra omnem humánam
natúram castitátem servá-

ret, propterea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc igitur sanctissimam Virginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitatem assequámur. Itaque quaecúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulcherrimam, pretiosissimam, et incorruptibilem possessionem patrocínio suo vobis conservábit.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitatem odóris. **V.** Et sicut cinnamómum et balsamum aromatizans. Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Magnum revéra miraculum, fratres dilectissimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore inventum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sanctius? Non Prophætæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominationes, non Séraphim, non Chérubim: non dénique áliud quídpian inter creatas res visibiles aut in-

visibiles, majus aut excellentius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et mater: eadem Virgo et Génitrix.

R. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. **V.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Viderunt.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne principium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnoscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstantior sit cœlestibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, faciém velántes suam: hæc humanum genus illi offert, quem genuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave igitur mater, cælum, puélla, virgo, thronus, Ecclesiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assidue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum, et Dóminum nostrum: ut per te misericórdiam inveníre in die júdicii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bo-

na cónsequi possimus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sæcula sæculórum. Amen.

R. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filíæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. **V.** Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In III. Nocturno.

Ant. Gaude María Virgo, * cunctas háereses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

Cantáte Dño canticum novum: * cantáte Dño omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicíte nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dñus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Gén-

tium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Comoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dicite in Géntibus quia Dñs regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Gaude María Virgo, cunctas háereses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exsúl-
tet terra: * læténtur
ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúi-
tu ejus: * justítia, et judí-
cium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcé-
det, * et inflammábit in
circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus
orbi terræ: * vidit, et com-
móta est terra.

Montes, sicut cera fluxé-
runt a fácie Dómini: * a
fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli ju-
stítiam ejus: * et vidérunt
omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui
adórant sculptília: * et qui
gloriántur in simulácris
suis.

Adoráte eum omnes An-
geli ejus: * audívit, et læ-
táta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ Ju-
dæ, * propter judícia tua
Dómine:

Quóniam tu Dóminus Al-
tíssimus super omnem ter-
ram: * nimis exaltátus es
super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum,
odíte malum: * custódit
Dóminus ánimas sanctó-
rum suórum, de manu pec-
catóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et
rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dó-
mino: * et confitémini me-
móriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta: da mihi
virtútem contra hostes tuos.

Ant. Post partum * Vir-
go invioláta permansísti,
Dei Génitrix intercède pro
nobis.

✠ **In Festo Annuntiationis**
B. M. V. Ant. Angelus Dó-
mini * nuntiávit Mariæ, et
concépit de Spíritu sancto.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum
novum: * quia mirabília
fecit.

Salvávit sibi délixtera ejus:
* et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus sa-
lutáre suum: * in conspé-
ctu Géntium revelávit ju-
stítiam suam.

Recordátus est miseri-
córdiæ suæ, * et veritátis
suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi
terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis ter-
ra: * cantáte, et exsultáte,
et psállite.

Psállite Dómino in cítha-
ra, in cíthara et voce psal-
mi: * in tubis ductílibus, et
voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu re-
gis Dñi: * moveátur mare,
et plenitúdo ejus: orbis ter-
rárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Post partum Virgo invioláta permansísti, Dei Génitrix intercède pro nobis.

In Festo Annuntiationis B. M. V. Ant. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ, et concépit de Spíritu sancto.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vînculis.

V. Jube domne benedícere.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam mûlier de turba dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et reliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

Magnæ devotiõnis et fidei hæc mûlier osténditur, quæ

scribis et pharisæis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiõnem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præsentium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spíritus ópera blasphemádo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant: sic hæretici póstea negádo Mariám semper Vírginem, sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixerunt.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. **V.** Ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. Quia.

Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Sed si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis a carne Virginitatis matris pronuntiatur extranea, sine causa venter qui eam portasset, ubera quæ lactassent, beatificentur. Dicit autem Apostolus: Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt, qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege, sed, Factum ex muliere: quia conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne: alioquin nec vere Filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur his contra Eutychem dictis, extollamus vocem cum Ecclesia catholica, cujus hæc mulier typum gessit, extollamus et mentem de medio turbarum, dicamusque Salvatori: Beatus venter qui te portavit, et ubera quæ suxisti. Vere enim beata parens, quæ, sicut quidam ait, Enixa est puerpera Regem, qui cælum terramque tenet persæcula.

R. Beátam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum

nomen ejus. **V.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Quinimo beáti qui audiunt verbum Dei, et custodiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulieris añuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporaliter generare merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritaliter auditu fidei concipere, et boni óperis custodia vel in suo, vel in proximorum corde parere, et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia et eadem Dei Génitrix, et inde quidem beata, quia Verbi incarnándi ministra facta est temporális; sed inde multo beátior, quia ejusdem semper amándi custos manébat æterna.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávít. cum reliquis. 20.

2. Læva ejus * sub cápíte meo, et dextera illius amplexábitur me.

3. Nigra sum, * sed formosa, filiæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

4. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

5. Speciósá * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Ab initio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatione sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O gloriósa vírginum, Sublímis inter sídera, Qui te creávit, párvulum Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit, Tu reddis almo gérmine: Intrent ut astra flébiles, Coeli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánuá, Et aula lucis fúlgida: Vitam datam per Vírginem Gentes redéemptæ plaúdite.

Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, Cum Patre, et almo Spírítu In sempitérna sæcula.

Amen.

Y. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Beáta es María, * quæ credidísti:

perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Primam.

In R. br. Y. Qui natus es de Mariá Vírgine. **etiam in festis infra Octav. B. M. V.**

Ad Tertiam.

Ant. Læva ejus.

Capit. Ab initio. ut supra.

R. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. Y. Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

Y. Adjuvábít eam Deus vultu suo. R. Deus in médio ejus, non comóvébitur.

Tempore Paschali.

R. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie. Y. Inténde, prospere procéde, et regna. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spécie.

Y. Adjuvábít eam Deus vultu suo, allelúja. R. Deus in médio ejus, non commóvébitur, allelúja.

Ad Sextam.**Ant.** Nigra sum.**Capitulum.** Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitaté sanctificáta simíliter requiévī, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum de-téntio mea.

R. br. Adjuvábít eam * Deus vultu suo. Adjuvábít.

V. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. **Gló-**ria Patri. Adjuvábít.

V. Elégít eam Deus, et praelégít eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Tempore Paschali.

R. br. Adjuvábít eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábít. **V.** Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja, allel. **Glória Patri.** Adjuvábít.

V. Elégít eam Deus, et praelégít eam, allel. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

Ad Nonam.**Ant.** Speciósá.**Capitulum.** Eccli. 24. b.

In platéis sicut cinnamó-mum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

R. br. Elégít eam Deus, * Et praelégít eam. Elégít.

V. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et praelégít. **Glória Patri.** Elégít.

V. Diffúsa est grátia in lá-biis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali.

R. br. Elégít eam Deus, et praelégít eam, * Allelúja, allelúja. Elégít. **V.** In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Elégít.

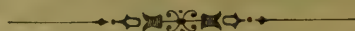
V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia dicuntur ut in I. Vesp.
[183] **præter:**

V. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. **R.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus.

OFFICIUM B. MARIÆ IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis per annum, a Dominica in Albis, nisi festum novem Lectionum occurrat, fit Officium de sancta Maria, modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ sextæ dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit festum novem Lectionum: quia tunc de sancta Maria fit tantum commemoratio in dictis Vesperis cum Ant., V. et Oratione, ut infra: quæ commem. omittitur, quando Feria sexta occurrit aliud ejusdem B. Mariæ Officium.

Capitulum et Hymnus ut in festis B. M. V. [185]

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis, allelúja. R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Regina cœli, * lætare, allelúja: quia quem meruisti portare, allelúja: resurrexit sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concède nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

Non fiunt Commem. consuetæ, sed tantum de Cruce. 162.

Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit Commemor. ante ipsam Commem. de Cruce.

Completorium ut in Psalterio. Et in fine Hymni Te lucis ante términum, dicitur

Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Vírgine.

etiamsi in Vesp. facta sit tantum Coñ. de B. Maria, nisi Hymni illius Festi, quod Feria VI. celebratum est, aliter concludendi sint.

Ad Matutinum.

Invit.: Ave María, grátia plena, * Dóminus tecum, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,

Clastrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Deserviunt per témpora,
Perfusa cœli grátia,
Gestant puellæ viscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus ártifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus
est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.

OFFICIUM PARVUM B. MARIÆ VIRG.

Non dicitur, quando fit Officium novem Lectionum, nec in Feriis majoris Hebdomadæ, nec infra Octavas Paschæ et Pentecostes nec in Sabbatis, quando fit Officium de S. Maria. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis. Cum dicitur in Choro, in Matutinis et in Vesperis præponitur Officio diei; in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicamus Dómino, antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

Officium B. Mariæ V.
extra Tempus Paschale.

Ad Vesperas.

Ave Mariæ. secreto, quæ dic. semper in principio omnium Horarum B. M. V. quando non conjunguntur cum Officio diei.

Y. Deus in adjutórium. 20.

In cujus fine dicitur Laus tibi Dómine, Rex æternæ glóriæ. per totam Quadregesimam.

Ant., Ps., Capit. et Hymn. ut in Festis B. M. V. [183]

Y. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater, * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercède pro nobis ad Dóminum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Y. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Oratio. Concédenos. [199]

Sequens Comem. pro Sanctis fit tantum ad Vesp. et Laudes in Officio S. Mariæ.

Ant. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

Y. Lætámini in Dómino, et exultáte justí. R. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Prótege Dómine pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et

aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubique ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde temporibus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntates nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitaté dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbe, et ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætérrnam concéde. Per Dóminum.

Ad Completorium.

Ave María. ut supra.

V. Convérte nos Deus salutaris noster. **R.** Et avérte iram tuam a nobis.

V. Deus in adjutórium.

Ps. 128. Sæpe expugnávérunt. **Ps. 129.** De profúndis. **et Ps. 130.** Dómine non est exaltátum. **ut in Vespers Fer. IV. 150.**

Hymnus.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo formam sumpseris.

María Mater grátiae,
Dulcis Parens cleméntiae,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Capitulum. Eccli. 24. c.

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.

R. Deo grátias.

V. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. **R.** Ut digni efficiámur promissiόνibus Christi.

Ad Nunc dimittis. Ant. Sub tuum præsidium * confúgimus, sancta Dei Génitrix: nostras deprecatiónes ne despicias in necessitatibus, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Beátæ et gloriósæ semper Vírginis Mariæ, quæsumus Dómine, intercéssio gloriósa nos próteget, et ad vitam perdúcat ætérrnam. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Ave María. ut supra.

℣. Dómine lábia mea apéries. **℞.** Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium.

Invit. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Quem terra. [199]

In Nocturno.

Ant. et Psalmi dicuntur ut in Festis B. M. V., scilicet:

Feria II. et V. De I. Noct. [186]

Feria III. et VI. De II. Noct. [189]

Feria IV. et Sabbato. De III. Noct. [193]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **℞.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **℞.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Précibus et méritis beátæ Mariæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perducát nos Dóminus ad regna cœlórum. **℞.** Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Nos cum prole pia benedicat Virgo María.

℞. Amen.

Lectio i. Eccli. 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et di-

xit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israël hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem Dómine miserére nobis.

℞. Deo grátias.

℞. Sancta et immaculáta virginitas, quibus te laúdi-bus éfferam néscio: * Quia quem cœli cápere non pót-erant, tuo grémio contu-lísti. **℣.** Benedícta tu in mu-liéribus, et benedíctus fru-ctus ventris tui. Quia.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Ipsa Virgo vírgi-num intercédát pro nobis ad Dóminum. **℞.** Amen.

Lectio ii.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem.

℞. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Per Virginem Matrem concédât nobis Dóminus salútem et pacem.

R. Amen.

Lectio iii.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósá in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris. **Tu** autem Dómine.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. **V.** Ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam comémoratióem. Quia. **Glória.** Christus.

Ad Laudes

et per Horas.

V. Deus in adjutórium.

Ant. 1. Assúpta est * María in cœlum: gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. María Virgo * assúpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4. Benedícta fíliá * tu a Dómino: quia per te fructum vitæ comúnicávimus.

5. Pulchra es, * et decóra, fíliá Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Cant. 6. c.

Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et reginæ laudavérunt eam.

R. Deo grátias.

Hymn. O gloriósa. [197]

V. Benedícta tu in muliéribus. **R.** Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti: sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Mariæ Virginitis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluísti: præsta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christū Dóminum nostrum.

R. Amen.

Ant. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Prótege Dómine pópulum tuum, et Apostolorum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolorum patrocinio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubique ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocinia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde temporibus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntates nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactoribus nostris sempitérna bona re-

tribue, et ómnibus fídelibus defúntis réquiem ætérrnam concéde. Per Dóminum.

Ad Primam.

Ave Mariá.

V. Deus in adjutórium.

Hymnus.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis
Sacrátá ab alvo Virginitis
Nascéndo formam sumpseris.

Mariá Mater grátiae,
Dulcis Parens cleméntiae,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Ant. Assúpta est.

Ps. 53. Deus in nómine tuo. **Ps. 84.** Benedixísti. 112. **Ps. 116.** Laudáte Dóminum omnes Gentes. 145.

Ant. Assúpta est Mariá in cælum: gaudent Angeli: laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum. Cant. 6. c.

Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

R. Deo grátias.

V. Dignâre me laudâre te,
Virgo sacrâta. **R.** Da mihi
virtutem contra hostes tuos.

**Kýrie eléison. Christe
eléison. Kýrie eléison.**

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui virginâlem au-
lam beátæ Mariæ in
qua habitâres, eligere di-
gnâtus es: da, quæsumus;
ut sua nos defensiône mun-
nitos, jucundos fácias suæ
interesse commemoratióni:
Qui vivis et regnas.

Ad Tertiam.

Ave María.

V. Deus in adjutórium.

Hymnus. Meménto. [206]

Ant. María Virgo.

Ps. 119. Ad Dóminum,
cum tribulârer. 145. **Ps. 120.**

Levávi oculos meos. 146.

Ps. 121. Lætâtus sum. 147.

**Ant. María Virgo assúm-
pta est ad æthéreum thá-
lamum, in quo Rex regum
stellâto sedet sólio.**

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmâta sum,
et in civitâte sanctifi-
câta simíliter requiévi, et
in Jerúsalem potéstas mea.

R. Deo grátias.

V. Diffûsa est grátia in
lâbiis tuis. **R.** Propterea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

**Kýrie eléison. Christe
eléison. Kýrie eléison.**

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui salutis æternæ,
beátæ Mariæ virginitá-
te foecúnda, humáno géneri
præmia præstitisti: tribue,
quæsumus; ut ipsam pro
nobis intercédere sentiám-
us, per quam merúimus
auctórem vitæ suscipere,
Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum: Qui
tecum vivit.

Ad Sextam.

Ave María.

V. Deus in adjutórium.

Hymnus. Meménto. [206]

Ant. In odórem.

Ps. 122. Ad te levávi. 148.

**Ps. 123. Nisi quia Dómi-
nus. ibid. Ps. 124. Qui con-
fidunt in Dómino. 149.**

**Ant. In odórem unguen-
tórum tuórum cúrrimus:
adolescéntulæ dilexérunt
te nimis.**

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et radicávi in pópulo ho-
norificáto, et in parte
Dei mei hæréditas illíus, et
in plenitúdine sanctórum
deténtio mea.

R. Deo grátias.

V. Benedícta tu in mulié-
ribus. **R.** Et benedíctus fru-
ctus ventris tui.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Ÿ. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

Oratio.

Concede miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium: ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitatibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Nonam.

Ave María.

Ÿ. Deus in adiutórium.

Hymnus. Meménto. [206]

Ant. Pulchra es.

Ps. 125. In converténdo. et Ps. 126. Nisi Dóminus. 149. Ps. 127. Beáti omnes. 150.

Ant. Pulchra es, et decóra, filia Jerúsalem: terribilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In platéis sicut cinnamómun et bálsamum aromatizans odórem dedi:

quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

R. Deo grátias.

Ÿ. Post partum Virgo invioláta permansísti. R. Dei Génitrix intercède pro nobis.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Ÿ. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæsumus Dómine, delictis ignósce: ut qui tibi placere de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit.

Tempore Paschali.

Officium B. Mariæ dicitur ut supra, sed ad Benedictus, ad Magnificat, et ad Nunc dimittis, dicitur sequens

Ant. Regína cœli,* lætáre, allelúja: quia quem meruísti portáre, allelúja: resurrexit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allel.

Antiphonis autem, ŸŸ. et R.R. non additur in fine Allelúja.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo ix Lect., alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Adventu autem et Quadrag., Feria II. cujuslibet Hebdom. similiter non impedita, præterquam in majori Hebdom. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo ecclesiarum: extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

Ad Vesperas.

Absolute incipitur ab

Ant. Placébo Dómino * in regione vivórum.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exaúdiet Dóminus * vocem orationis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me doló-

res mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatióem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine libera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánima meam de morte: * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regione vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur:

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceate eis.

Ant. Placébo Dómino in regione vivórum.

Ant. Hei mihi Dómine, * quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudivit me.

Dómine libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérrnam * dona eis Dómine.

Etlux perpétua * lúceate eis.

Ant. Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. Dóminus custódit te * ab omni malo: custódiat ániam tuam Dóminus.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dño, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotióem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ániam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sœculum.

Réquiem ætérrnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ániam tuam Dóminus.

Ant. Si iniquitátes * observáveris Dómine: Dómine quis sustinébit?

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendétes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Etlux perpétua * lúceateis.

Ant. Si iniquitátes observáveris Dómine: Dómine quis sustinébit?

Ant. Opera * mánuum tuárum Dómine ne despícias.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exaúdi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine

omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Etlux perpétua * lúceateis.

Ant. Opera mánuum tuárum Dómine ne despícias.

Y. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. **R.** Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. Omne * quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Canticum B. Mariæ Virg.

Lucæ 1. c.

Magnificat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * tímentibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum qui venit ad me, non ejiciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus; similiter et ad Laudes.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

Sequens Ps. Lauda ánima mea, in Vesp., similiter et Ps. De pro-

fúndis, in fine Laudum, non dicuntur in die Commem. omnium Fidelium Defunctorum, neque in die obitus seu depositionis Defuncti. Alias semper dicuntur.

Psalmus 145.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita meá: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus; * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus Sion, *

in generatióem et generatióem.

In fine Psalmi: Réquiem ætérnam * dona eis Dñe.

Et lux perpétua * lúceateis.

Deinde V. A porta inferi.

R. Erue Dómine ánimas eórum.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitaté vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humanæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redemptor, animábus famulórum fa-

mularúmque tuárum remisióem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

In die vero Coñmemoratiónis omnium Fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

In die depositionis Defuncti. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui **N.**, ut defúctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humana conversatióem commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dñm.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ **N.**, ut defúcta.

In Anniversario die. Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiόnis diem commemorámus, refrigerií sedem, quiétis beatitúdi-

nem, et lúminis claritátem.
Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anni-
versarium, dicatur in singulari
numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter apostóli-
cos sacerdótes fámu-
lum tuum **N.** pontificáli fe-
císti dignitáte vigére: præ-
sta, quæsumus; ut eórum
quoque perpétuo aggregé-
tur consórtio. Per Dñm.

Si fuerit Sacerdos, dicatur
sacerdotáli fecísti, etc.

Pro fratribus vero et familia-
ribus, vel benefactoribus, dici-
tur Oratio. Deus, véniæ largítor.
ut supra.

Pro patre et matre.

Oratio.

Deus, qui nos patrem et
matrem honoráre præ-
cepísti: miserére cleménter
animábus patris et matris
meæ, eorúmque peccáta
dimítte; meque eos in ætér-
næ claritátis gaúdio fac vi-
dére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus dicatur
animábus paréntum nostrórum,
et ubi dicitur meque, dicatur
nosque.

Si pro patre tantum, dicatur
ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur
ánimæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno Defuncto.

Oratio.

Inclína Dómine aurem
tuam ad preces nostras,

quibus misericórdiam tu-
am súpplīces deprecámur:
ut ánimam fámuli tui, quam
de hoc sæculo migráre jus-
sísti, in pacis ac lucis re-
gióne constitúas, et san-
ctórum tuórum júbeas esse
consórtē. Per Dñm.

Pro una Defuncta.

Oratio.

Quæsumus Dómine pro
tua pietáte miserére áni-
mæ fámulæ tuæ: et a con-
tágiis mortalitátis exútam,
in ætérnæ salvatiónis par-
tem restitue. Per Dñm.

V. Réquiem ætérnam do-
na eis Dómine. **R.** Et lux
perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace.
R. Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Regem, cui ómnia
vivunt, * Veníte adorémus.

Psalmus 94.

Veníte, exsultémus Dó-
mino, jubilémus Deo
salutári nostro: præoccu-
pémus fáciem ejus in con-
fessióne, et in psalmis ju-
bilémus ei.

Regem, cui ómnia vivunt,
veníte adorémus.

Quóniam Deus magnus
Dóminus, et Rex magnus
super omnes deos: quóni-
am non repéllet Dóminus

plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitudines montium ipse conspicit.

Venite adorémus.

Quóniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: venite, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscae ejus.

Regem, cui ómnia vivunt, venite adorémus.

Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Venite adorémus.

Quadráginta annis proximus fui generationi huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introibunt in réquiem meam.

Regem, cui ómnia vivunt, venite adorémus.

Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua luceat eis.

Venite adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt, venite adorémus.

Hoc Invitatorium dic. tantum in die Comemorationis omnium Fidelium Defunctorum, et in die depositionis Defuncti: quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, et Ant. duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine: Feria II. et V., I. Nocturnum; Feria III. et VI., II. Nocturnum; Feria IV. et Sabbato, III. Nocturnum.

In I. Nocturno.

Pro Feria II. et V.

Ant. Dírige * Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus percipe Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et do-

lósus abominábitur Dóminus: * ego autem in multitudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in iustítia tua: * propter inimicos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitátionibus suis, secúndum multitudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Ant. Convértere * Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Psalms 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripías me.

Miserére mei Dómine quóniam infirmus sum: * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitatem: * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimici mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Ant. Nequándo rápiat * ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7.

Dómine Deus meus in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persecuéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et diriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et incidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

V. A porta inferi. **R.** Erue
Dómine ánimas eórum.

Pater noster. tot. secreto.

**Lectiones leguntur sine Absolu-
tione, Benedictionibus et Titulo.**

Lectio i. Job 7. d.

Parce mihi Dómine;
nihil enim sunt dies
mei. Quid est homo,
quia magnificas eum? aut
quid appónis erga eum cor
tuum? Vísitas eum dilúcu-
lo, et súbito probas illum.
Usquequo non parcis mihi,
nec dimíttis me, ut glútiam
salívam meam? Peccávi,
quid fáciam tibi o custos
hóminum? quare posuísti
me contrárium tibi, et fa-
ctus sum mihimetípsi gra-
vis? Cur non tollis peccá-
tum meum, et quare non
aufers iniquitátem meam?
ecce nunc in púlvere dór-
miam: et si mane me quæ-
sieris, non subsístam.

**Lectiones terminantur sine Tu
autem. vel alia conclusione.**

R. Credo quod Redemptor
meus vivit, et in novíssimo
die de terra surrectúrus
sum: * Et in carne mea vi-
débo Deum Salvatórem me-
um. **V.** Quem visúrus sum
ego ipse, et non álius: et ócu-
li mei conspectúri sunt. Et.

Lectio ii. Job 10.

Tædet ánimam meam vi-
tæ meæ, dimíttam ad-

vérsum me elóquium meum,
loquar in amaritúdine áni-
mæ meæ. Dicam Deo: Noli
me condemnáre: índica
mihi cur me ita júdices.
Numquid bonum tibi vidét-
ur, si calumniéris me, et
ópprimas me opus mánu-
um tuárum, et consílium
impiórum ádjuves? Num-
quid óculi cárnei tibi sunt:
aut sicut videt homo, et tu
vidébis? Numquid sicut
dies hóminis dies tui, et
anni tui sicut humána
sunt témpora, ut quæras
iniquitátem meam, et pec-
cátum meum scrutéris? Et
scias quia nihil ímpium fé-
cerim, cum sit nemo qui de
manu tua possit erúere.

R. Qui Lázarus resuscitá-
sti a monuménto fœtidum:
* Tu eis Dómine dona ré-
quiem, et locum indulgén-
tiæ. **V.** Qui ventúrus es ju-
dicáre vivos et mórtuos, et
sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio iii. Job 10. b.

Manus tuæ fecérunt me,
et plasmavérunt me
totum in circúitu: et sic re-
pente præcípitas me? Me-
ménto quæso quod sicut
lutum féceris me, et in púl-
verem redúces me. Nonne
sicut lac mulsísti me, et
sicut cáséum me coagu-
lásti? Pelle et cárnibus ve-

stísti me: óssibus et nervis
compegísti me: Vitam et
misericórdiam tribuísti mi-
hi, et visitátio tua custodí-
vit spíritum meum.

R. Dómine, quando vé-
neris iudicáre terram, ubi
me abscóndam a vultu iræ
tuæ? * Quia peccávi nimis
in vita mea. **V.** Commissa
mea pavésco, et ante te
erubésco: dum véneris ju-
dicáre, noli me conde-
mnáre. Quia. **V.** Réquiem
ætérnam dona eis Dómi-
ne: et lux perpétua lúceat
eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra
[227] quando dicitur unum tan-
tum Nocturnum.

In II. Nocturno.

Pro Feria III. et VI.

Ant. In loco páscuæ * ibi
me collocávit.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et
nihil mihi déerit: *
in loco páscuæ ibi
me collocávit.

Super aquam refectionis
educávit me: * ánimam
meam convértit.

Dedúxit me super sémi-
tas justitiæ, * propter no-
men suum.

Nam, et si ambulávero in
medio umbræ mortis, non
timébo mala: * quóniam tu
mecum es.

Virga tua, et báculo tuus:
* ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo
mensam, * advérsus eos, qui
tribulant me.

Impinguásti in óleo caput
meum: * et calix meus iné-
brians quam præclárus est!

Et misericórdia tua sub-
sequétur me * ómnibus dié-
bus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo
Dómini, * in longitúdinem
diérum.

Réquiem ætérnam.

Ant. In loco páscuæ ibi
me collocávit.

Ant. Delicta * juventútis
meæ, et ignorántias meas
ne memíneris Dómine.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi
ánimam meam: * Deus
meus in te confído, non
erubéscam.

Neque irrideant me ini-
mici mei: * etenim univér-
si, qui sústinent te, non
confundéntur.

Confundántur omnes iní-
qua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine de-
mónstra mihi: * et sémitas
tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua,
et doce me: * quia tu es
Deus salvátor meus, et te
sustínui tota die.

Reminíscere miseratió-
num tuárum Dómine, * et

misericordiárum tuárum,
quæ a sæculo sunt.

Delicta juventútis meæ, *
et ignorántias meas ne
memíneris.

Secúndum misericórdiam
tuam meménto mei tu: * pro-
pter bonitátem tuam Dñe.

Dulcis et rectus Dóminus:
* propter hoc legem dabit
delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in ju-
dício: * docébit mites vias
suas.

Univérsæ viæ Dómini,
misericórdia et véritas, *
requiréntibus testaméntum
ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dó-
mine propitiáberis peccáto
meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet
Dóminum? * legem státuit
ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis de-
morábitur: * et semen ejus
hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dómi-
nus timéntibus eum: * et
testaméntum ipsíus ut ma-
nifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dó-
minum: * quóniam ipse e-
véllit deláqueo pedes meos.

Réspice in me, et mise-
rére mei: * quia únicus et
pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei
multiplicátæ sunt: * de ne-
cessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam,
et labórem meum: * et di-
mítte univérsa delicta mea.

Réspice inimícos meos
quóniam multiplicáti sunt, *
et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et
érue me: * non erubéscam,
quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæ-
sérunt mihi: * quia sustí-
nui te.

Líbera Deus Israël, * ex
óm nibus tribulatió nibus
suis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delicta juventútis
meæ, et ignorántias meas
ne memíneris Dómine.

Ant. Credo vidére * bona
Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea
et salus mea, * quem
timébo?

Dóminus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me
nocéntes, * ut edant carnes
meas:

Qui tríbulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt,
et cecidérunt.

Si consistant advérsus
me castra, * non timébit
cor meum.

Si exsúrgat advérsus me
prælium, * in hoc ego spe-
rábo.

Unam pétii a Dómino,

hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuivi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exaúdi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dñe requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despicias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dñm.

Réquiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Y. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. **R.** Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster. **tot. secreto.**

Lectio iv. Job 13. d.

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitates et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris: scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescentiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti: qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

R. Meménto mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspiciat me visus hóminis. **V.** De profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exaúdi vocem meam. Nec.

Lectio v. Job 14.

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Noñe tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde paúlulum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

R. Hei mihi Dómine, quia peccávi nimis in vita mea: Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. **V.** Anima mea turbáta est valde, sed tu Dómine succúrre ei. Miserére.

Lectio vi. Job 14. c.

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tépus in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, expécto donec véniat iñutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

R. Ne recordéris peccáta mea Dómine, * Dum véneris iudicáre sáeculum per ignem. **V.** Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. Dum. **V.** Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra [227] quando dicitur unum tantum Nocturnum.

In III. Nocturno.

Pro Feria IV. et Sabbato.

Ant. Compláceat * tibi Dómine, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39.

Exspéctans exspéctávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaúdivit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirábilia tua: * et cogitatióibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Añuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificíum et oblatiódinem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocaústum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Añuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scísti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericór-

diam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunť ánimam meam, * ut aúferant eam.

Convertántur retrórsum, et reveeántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiódinem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus solícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi Dómine, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me réspice.

Ant. Sana Dómine * ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénium, et paúperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: *

Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israél a sáculo, et usque in sáculum: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Sitívit * ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante faciém Dómini?

Psalmus 41.

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquarum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante faciém Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: *

dum dicitur mihi quotidie:
Ubi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, et effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei:

In voce exsultationis, et confessionis: * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermoniim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam: * et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea, et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Réquiem æternam.

Ant. Sitivit anima mea ad Deum vivum: quando veniam, et apparebo ante faciem Domini?

V. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi. **R.** Et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Pater noster. **tot. secreto.**

Lectio vii. Job 17.

Spiritus meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, et solum mihi superest sepulchrum. Non peccavi, et in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me Domine, et pone me juxta te, et cuiusvis manus pugnet contra me. Dies mei transierunt, cogitationes meæ dissipatæ sunt, torquentes cor meum. Noctem vertērunt in diem, et rursum post tenebras spero lucem. Si sustinero, infērnus domus mea est, et in tenebris stravi lectulum meum. Putredini dixi: Pater meus es,

mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolatio mea, et patientiam meam quis considerat?

R. Peccantem me quotidie, et non me poenitentem, timor mortis conturbat me: * Quia in inférno nulla est redemptio, miserere mei Deus, et salva me. **V.** Deus in nómine tuo salvum me fac, et in virtute tua libera me. Quia.

Lectio viii. Job 19. c.

Pelli meæ, consúptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amici mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequimini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámína, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósi-

ta est hæc spes mea in sinu meo.

R. Dómine secúndum actum meum noli me iudicare: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ideo déprecor majestátem tuam, * Ut tu Deus déleas iniquitátem meam. **V.** Amplius lava me Dómine ab injustitia mea, et a delicto meo munda me. Ut.

Lectio ix. Job 10. d.

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non paúctas diérum meórum finiétur brevi? dimítte ergo me, ut plangam paúlulum dolórem meum: ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis caligine: terram misériae et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

R. Libera me Dómine de viis inférni, qui portas æreas confregísti: et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te: * Qui erant in poenis tenebrárum. **V.** Clamántes et dicéntes: Advenísti Redemptor no-

ster. Qui. **℣.** Réquiem ætérnam. Qui.

Sequens R. dicitur solummodo in die Coëm. omnium Defunctorum, et quodcumque pro Defunctis dicuntur ix Lectiones.

R. Libera me Dómine de morte ætérna in die illa treménda: * Quando cœli movéndi sunt et terra: * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. **℣.** Tremens factus sum ego, et timeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando. **℣.** Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum. **℣.** Réquiem ætérnam. Libera me. **usque ad primum ℣.**

Ad Laudes.

Absolute incipitur.

Ant. Exsultábunt * Dómino ossa humiliáta.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutaris tui: * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et impii ad te converténtur.

Libera me de sanguínibus Deus, Deus salutis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique: * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benigne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiões, et holocausta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. Exaúdi Dómine * oratióem meam: ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion: * et tibi reddétur vótum in Jerúsalem.

Exaúdi oratióem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævalúerunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia: * qui contúrbas profundum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et tímébunt qui hábitant téminos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genímína ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérmíans.

Benedíces coronæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa déserti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exaúdi Dómine oratióem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. Me suscepit * dextera tua Dómine.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui superstratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládií, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquéntium iniqua.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terram viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Réquiem ætérnam.

Ant. Me suscepit dextera tua Dómine.

Ant. A porta inferi * érue Dómine ánimam meam.

Canticum Ezechiae.

Isaiae 38. b.

Ego dixi: In dimídio dierum meórum * vadam ad portas inferi.

Quæsívi residuum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generatio mea ablata est,
et convoluta est a me, *
quasi tabernaculum pastorum.

Præcisata est velut a texente,
vita mea: dum adhuc
ordirer, succidit me: * de
mane usque ad vesperam
fines me.

Sperabam usque ad mane,
* quasi leo sic contrivit
omnia ossa mea:

De mane usque ad vesperam
fines me: * sicut pul-
lus hirundinis sic clamabo,
meditabor ut columba:

Attenuati sunt oculi mei, *
suspicientes in excelsum:

Domine vim patior, re-
sponde pro me. * Quid di-
cam, aut quid respondébit
mihi, cum ipse fécerit?

Recogitabo tibi omnes an-
nos meos * in amaritudine
animæ meæ.

Domine si sic vivitur, et
in talibus vita spiritus mei,
corripies me, et vivificabis
me. * Ecce in pace amari-
tudo mea amarissima:

Tu autem eruisti animam
meam ut non periret: *
projecisti post tergum tuum
omnia peccata mea.

Quia non inférnus confi-
tébitor tibi, neque mors
laudabit te: * non exspe-
ctábunt qui descéndunt in
lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confi-

tébitor tibi, sicut et ego
hodie: * pater filiis notam
faciet veritatem tuam.

Domine salvum me fac, *
et psalmos nostros cantá-
bimus cunctis diébus vitæ
nostræ in domo Domini.

Réquiem ætérnam.

Ant. A porta inferi érue
Domine animam meam.

Ant. Omnis spíritus * lau-
det Dóminum.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœ-
lis: * laudáte eum in
excelsis.

Laudáte eum omnes An-
geli ejus: * laudáte eum
omnes virtutes ejus.

Laudáte eum sol et luna:
* laudáte eum omnes stel-
læ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœló-
rum: * et aquæ omnes, quæ
super cœlos sunt, laudent
nomen Domini.

Quia ipse dixit, et facta
sunt: * ipse mandávit, et
creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et
in sæculum sæculi: * præ-
ceptum pósuit, et non præ-
teríbit.

Laudáte Dóminum de ter-
ra, * dracones, et omnes
abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies,
spíritus procellarum: * quæ
faciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles:

* ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pécora: * serpéntes, et volúcrés pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Y. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. **R.** Beátí mórtui qui in Dómino móriúntur.

Ad Bened. Ant. Ego sum * resurréctio et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus

fúerit, vivet: et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde dicitur flexis genibus

Pater noster. secreto.

¶ Et ne nos indúcas in tentatióem. R. Sed libera nos a malo.

Psalmus. 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israél in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israél, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Deinde ¶. A porta inferi. R. Erue Dómine ánimas eórum.

¶. Requiéscant in pace. R. Amen.

¶. Dómine exaúdi oratióem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

¶. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecisti dignitate vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, vénia largitor et humanæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redemptor: animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

In die vero Coñem. omnium Fidel. Defunct., quando dic. hæc ult. tant. Oratio, dic.: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate

Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

In die depositionis Defuncti. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui *N.*, ut defúnctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitatem carnis humana conversatióne commísit, tu vénia misericordiíssimæ pietátis abstérge. Per Dñm.

Si fuerit femina, dic. ánimam fámulæ tuæ *N.*, ut defúncta.

In Añiversario die. Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiόνis diem commemorámus, refrigerií sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritatem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dic. in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto. Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum *N.* pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregetur consórtio. Per Dñm.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotáli fecísti, etc.

Pro fratribus vero et familiaribus, vel benefactoribus, dic. Orat. Deus, véniæ largítor. *ut supra.*

Pro patre et matre. Oratio.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in æternæ claritátis gaúdio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus dic. animábus paréntum nostrórum, *et ubi dicitur meque, dicatur nosque.*

Si pro patre tantum, dicatur animæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur animæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno Defuncto. Oratio.

Inclína Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas; et Sanctorum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dñm.

Pro una Defuncta. Oratio.

Quæsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ: et a contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salvatiónis partem restítue. Per Dñm.

℣. Réquiem æternam dona eis Dómine. *R.* Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. *R.* Amen.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur in Quadragesima, Feria IV. cujuslibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Festo ix Lectionum: in Choro ante Matutinum diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri; sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Ant.

Psalmi Ad Dóminum, cum tribulárer. 145. Levávi. 146. Lætátus sum. 147. Ad te levávi. et Nisi quia. 148.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Etlux perpétua * lúceate eis.

Deinde dicitur flexis genibus:

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℞. Sed libera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℞. Erue Dómine ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℞. Amen.

℣. Dómine exaúdi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimas famulorum famularúmque tuarum, et ómnium fidélium defunctorum, ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectionis glória inter sanctos et eléctos tuos re-

suscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi Qui confídunt. 149. In converténdo. et Nisi Dóminus. *ibid.* Beáti omnes. et Sæpe expugnáverunt. 150.

Postea dicitur flexis genibus

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℞. Sed libera nos a malo.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℞. Quam possedísti ab inítió.

℣. Dómine exaúdi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatióem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi De profundis. 150. Dómine non est exaltátum. et **Meménto.** 151. **Ecce** quam bonum. 152. et **Ecce** nunc benedícite. 166.

Deinde dicitur flexis genibus

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed líbera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperántes in te.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Præténde Dómine fámulis et famulábus tuis dexteram cœléstis auxilií: ut te toto corde perquirant, et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES

CUM LITANIIS.

Dicuntur flexis genibus in omnibus VI. Feriis Quadrag., quando Officium fit de Feria.

Litaniæ autem, omissis septem Psalm., dicuntur in Litaniis maioribus in Festo sancti Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadrag. in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Ant. Ne reminiscáris.

Ps. 6. Dómine, ne in furóre. 6. **Ps. 31.** Beáti quorum. 58. **Ps. 37.** Dómine ne in furóre tuo. 65. **Ps. 50.** Miserére mei Deus. 66. **Ps. 101.** Dómine exaúdi. 125. **Ps. 129.** De profundis. 150.

Ps. 142. Dómine exaúdi oratióem meam. 120.

Ant. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Litaniæ.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison. **Christe** audi nos.

Christe exaúdi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, miserére nobis.

Spíritus sancte Deus, miserere nobis.	Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancta Trínitas unus Deus, miserere nobis.	Sancte Stéphane, ora.
Sancta María, ora pro nobis.	Sancte Lauréti, ora.
Sancta Dei Génitrix, ora.	Sancte Vincéti, ora.
Sancta Virgo virginum, ora.	Sancti Fabiáne et Sebastíane, oráte pro nobis.
Sancte Michaël, ora.	Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancte Gábriel, ora.	Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancte Ráphaël, ora.	Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.	Omnes sancti Mártyres, oráte.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdenes, oráte.	Sancte Silvéster, ora.
Sancte Joáñes Baptista, ora.	Sancte Gregóri, ora.
Sancte Joseph, ora.	Sancte Ambrósi, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.	Sancte Augustíne, ora.
Sancte Petre, ora.	Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Paule, ora.	Sancte Martíne, ora.
Sancte Andréa, ora.	Sancte Nicolæ, ora.
Sancte Jacóbe, ora.	Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Joánnes, ora.	Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Thoma, ora.	Sancte Antóni, ora.
Sancte Jacóbe, ora.	Sancte Benedicte, ora.
Sancte Philippe, ora.	Sancte Bernárde, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.	Sancte Domínice, ora.
Sancte Matthæe, ora.	Sancte Francisce, ora.
Sancte Simon, ora.	Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Sancte Thaddæe, ora.	Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancte Mathía, ora.	Sancta María Magdaléna, ora.
Sancte Bárnaba, ora.	Sancta Agatha, ora.
Sancte Luca, ora.	Sancta Lúcia, ora.
Sancte Marce, ora.	Sancta Agnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte.	
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro nobis.	

Sancta Cæcília, ora pro nobis.

Sancta Catharina, ora.

Sancta Anastasia, ora.

Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, oráte.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Propítius esto, parce nobis Dómine,

Propítius esto, exaúdi nos Dómine.

Ab omni malo, libera nos Dómine.

Ab omni peccáto, libera.

Ab ira tua, libera.

A subitánea et improvísá morte, libera.

Ab insídiis diaboli, libera.

Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, libera.

A spíritu fornicatiónis, lib.

A fúlgnore et tempestáte, lib.

A flagéllo terræmótus, lib.

A peste, fame et bello, lib.

A morte perpétua, libera.

Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, libera.

Per advéntum tuum, lib.

Per nativitátem tuam, lib.

Per baptismum et sanctum jejúnium tuum, libera.

Per crucem et passióem tuam, libera.

Per mortem et sepultúram tuam, libera.

Per sanctam resurrecti-
nem tuam, libera.

Per admirábilem ascensió-
nem tuam, libera.

Per advéntum Spíritus sancti Parácliti, libera.

In die iudicii, libera.

Peccatóres, te rogámus audi nos.

Ut nobis parcas, te rogá-
mus audi nos.

Ut nobis indúlgeas, te ro-
gámus audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam
nos perdúcere dignéris,
te rogámus audi nos.

Ut Ecclésiám tuam sanctam
régere et conserváre di-
gnéris, te rogámus audi
nos.

Ut domnum Apostólicum
et omnes ecclesiásticos
órdines in sancta religió-
ne conserváre dignéris,
te rogámus audi nos.

Ut inimícos sanctæ Ecclé-
siæ humiliáre dignéris,
te rogámus audi nos.

Ut régibus et princípibus
christiánis pacem et ve-
ram concórdiam donáre
dignéris, te rogámus au-
di nos.

Ut cuncto pópulo christiá-
no pacem et unitátem
largíri dignéris, te rogá-
mus audi nos.

Ut nosmetípsos in tuo san-
cto servítio confortáre
et conserváre dignéris,
te rogámus audi nos.

Ut mentes nostras ad cœ-
léstia desidéria érigas,
te rogámus audi nos.

Ut ómnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogámus audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquorum et benefactorum nostrorum ab æterna damnatione erípias, te rogámus audi nos.

Ut fructus terræ dare et conservare dignéris, te rogámus audi nos.

Ut ómnibus fídelibus defunctis réquiem æternam donare dignéris, te rogámus audi nos.

Ut nos exaudire dignéris, te rogámus audi nos.

Fili Dei, te rogámus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exáudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. **secreto.**

V. Et ne nos indúcas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Psalmus 69.

Deus in adiutorium meum inténde: * Dómine ad adjuvandum me festína.

Confundántur et reverentúntur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus ádjuvame.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperántes in te.

V. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis. **R.** A fácie inimíci.

V. Nihil profíciat inimícus in nobis. **R.** Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

V. Dómine non secúndum peccata nostra fácias nobis. **R.** Neque secúndum iniquitátes nostras retribuas nobis.

V. Orémus pro Pontífice nostro **N.** **R.** Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum

in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

V. Orémus pro benefactoribus nostris. **R.** Retribuere dignare Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.

V. Orémus pro fidélibus defúctis. **R.** Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace. **R.** Amen.

V. Pro fratribus nostris abséntibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

V. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. **R.** Et de Sion tuere eos.

V. Dómine exaúdi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecaciónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter

nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffáblem nobis Dómine misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offéndetis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro **N.**, et dirige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salutis ætérnæ: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desideria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témporasint tua protectióne tranqúilla.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum Dómine: ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor,

animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur.

Actiões nostras, quæsumus Dómine, aspirándó præveni, et adjuvándó proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris quos tuos fide et ópere

futúros esse prænóscis: te supplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos corpore suscepit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Exaúdiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

R. Amen.

V. Et fidélium animæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. **R.** Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Sancta María, ora pro eo.

Omnes sancti Angeli et

Archángeli, oráte pro eo.

Sancte Abel, ora.

Omnis chorus Justórum,

ora.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joánnes Baptista,

ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ

et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Omnes sancti Apóstoli et

Evangelístæ, oráte.

Omnes sancti Discípuli Dómini,

oráte.

Omnes sancti Innocéntes,

oráte.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Lauréti, ora.

Omnes sancti Mátyres,

oráte.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Augustíne, ora.

Omnes sancti Pontífices et
 Confessóres, ora.
 Sancte Benedicte, ora.
 Sancte Francísce, ora.
 Sancte Camílle, ora.
 Sancte Joáñnes de Deo, ora.
 Omnes sancti Mónachi et
 Eremitæ, ora.
 Sancta María Magdaléna,
 ora.
 Sancta Lúcia, ora.
 Omnes sanctæ Vírgines et
 Víduæ, ora.
 Omnes Sancti et Sanctæ
 Dei, intercédite pro eo.
 Propítius esto, parce ei Dñe.
 Propítius esto, libera eum
 Dómine.
 Propítius esto, libera.
 Ab ira tua, libera.
 A periculo mortis, libera.
 A mala morte, libera.
 A pœnis inférni, libera.
 Ab omni malo, libera.
 A potestáte diaboli, libera.
 Per nativitátem tuam, lib.
 Per crucem et passiônem
 tuam, libera eum Dñe.
 Per mortem et sepultúram
 tuam, libera.
 Per gloriósam resurrectiô-
 nem tuam, libera.
 Per admirábilem ascensiô-
 nem tuam, libera.
 Per grátiam Spíritus sancti
 Parácliti, libera eum Dñe.
 In die iudicii, libera.
 Peccatóres, te rogámus
 audi nos.
 Ut ei parcas, te rogámus.

Kýrie eléison. Christe eléi-
 son. Kýrie eléison.

Deinde, cum in agone sui ex-
 itus anima anxiatur, dicuntur
 sequentes Orationes.

Oratio.

Proficiscere ánima chri-
 stiána de hoc mundo,
 in nómine Dei Patris omni-
 poténtis, qui te creávit: in
 nómine Jesu Christi Fílii
 Dei vivi, qui pro te passus
 est: in nómine Spíritus san-
 cti, qui in te effúsus est: in
 nómine Angelórum et Arch-
 angelórum: in nómine
 Thronórum et Dominatió-
 num: in nómine Principá-
 tum et Potestátum: in nó-
 mine Chérubim et Séra-
 phim: in nómine Patriar-
 chárum et Prophetárum: in
 nómine sanctórum Aposto-
 lórum et Evangelistárum:
 in nómine sanctórum Már-
 tyrum et Confessórum: in
 nómine sanctórum Mona-
 chórum et Eremitárum: in
 nómine sanctárum Vírgi-
 num, et ómnium Sanctórum
 et Sanctárum Dei: hódie sit
 in pace locus tuus, et habi-
 tatio tua in sancta Sion.
 Per eúmdem Christum Dó-
 minum nostrum. **R.** Amen.

Oratio.

Deus miséricors, Deus
 clemens, Deus, qui se-
 cúndum multitudinem mi-
 seratiónum tuárum peccáta

pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum **N.**, et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exaúdi. Rénova in eo, piíssime Pater, quid quid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est: et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annecte. Miserére Dómine gemítuum, miserére lacrimárum ejus: et non habéntem fidúciám, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Coméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto: ut, cum humanitátis débitum morte interveniéntem persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti itaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum coetus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exercitus óbviat: liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet:

jubilántium te Vírginum chorus excípiat: et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátnas cum satellítibus suis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccátóres a fácie Dei: et justí epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur igitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et ministri sátnæ iter tuum impedíre non aúdeant. Libéret te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Libéret te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amóena viréntia, et inter oves suas te verus ille Pa-

stor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absolvat, atque ad dexteram suam in electórum suórum te sorte constituat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspicias veritátem. Constitútus igitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Oratio.

Súscipe Dómine servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. *R.* Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis poenárum, et ex ómnibus tribulatióibus. *R.* Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. *R.* Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Noë de dilúvio. *R.* Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. *R.* Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passióibus suis.

R. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia et de manu patris sui Abrahæ.

R. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. *R.* Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum.

R. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum.

R. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. *R.* Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Súsannam de falso crimine.

R. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ.

R. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. *R.* Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mátyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberá-

sti, sic liberare digneris animam hujus servi tui, et tecum facias in bonis congaudere cœlestibus.

R. Amen.

Oratio.

Commendamus tibi Dómine animam famuli tui **N.**, precamurque te Dómine Jesu Christe Salvátor mundi: ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, Patriarcharum tuorum sinibus insinuare non rénuas. Agnosce Dómine creaturam tuam, non a diis aliénis creatam, sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætifica Dómine animam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitatum ejus antiquarum, et ebrietatum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

Delicta juventutis, et ignorantias ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto

illius in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collaténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscipiat eum sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui militiæ cœlestis méruit principátum. Véniant illi obviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœlestem Jerúsalem. Suscipiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœlestis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédant pro eo sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secreta cœlestia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dño data est potestas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni cœlestis, præstánte Dño nostro Jesu Christo: Quicum Patre et Spíritus sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Si anxíatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Confitémini. 26. et totus Ps. Beáti immaculáti. per Horas distributus. 27.

Egressa autem anima, dic. hoc

R. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. **V.** Suscípíat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. **R.** Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. **V.** Réquiem ætérnam dona ei Dómine, et lux perpétua lúceat ei. * Offeréntes.

Deinde **Kýrie** eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Postea **Pater noster. secreto.** **V.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Réquiem ætérnam dona ei Dómine. **R.** Et lux perpétua lúceat ei.

V. A porta ínferi. **R.** Erue Dómine ánimam ejus.

V. Requiéscat in pace. **R.** Amen.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Tibi Dómine commendámus ánimam fámuli tui **N.**, ut defúnctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humanæ conversatióis peccáta comísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dñm nostrum. **R.** Amen.

FORMULA

AD IMPERTIENDAM INDULGENTIAM PLENARIAM IN ARTICULO MORTIS

AB HIS, QUI FACULTATEM HABENT A SEDE APOSTOLICA DELEGATAM.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cœlum et terram.

Ant. Ne reminiscáris Dómine delícta fámuli tui (vel ancíllæ tuæ), neque vindictam sumas de peccátis ejus.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in

tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam). **R.** Deus meus sperántem in te.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementissime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem: secúndum multitudínem miserationum tuárum respice propítius fámulum tuum **N.** quem (**vel** fámulam tuam **N.** quam) tibi vera fides et spes christiána comméndant. Vísita eum (**vel** eam) in salutári tuo, et per Unigéniti tui passió-nem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissionem et véniam cleménter indulge, ut ejus á-nima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invén-iat, et in sángine ejús-dem Fílii tui ab omni má-cula ablúta, transíre ad vi-tam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dó-minum nostrum. Amen.

Tunc dicto ab uno e Clericis
astantibus Confíteor, Sacerdos
dicat Misereátur, ac deinde:

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vi-vi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem li-gándi atque solvéndi, per

suam piíssimam misericór-diam recípiat confessiódem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in ba-ptísmate recepísti: et ego, facultáte mihi ab apostóli-ca sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remis-siódem ómnium peccató-rum tibi concédo. In nó-mine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, re-míttat tibi omnípotens Deus omnes præsentis et futú-ræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gaúdia sem-pitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus Pater ✠, et Fílius, et Spíritus sanctus. Amen.

Si vero Infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præ-missarum precum recitandarum suppetat tempus, statim sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo: Dóminus noster, etc.

Et si mors proxime urgeat, dicat:

Indulgéntiam plenáriam et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante Prandium.

Sacerdos benedicturus mensam incipit Benedícite. et alii repetunt Benedícite.

Deinde dicit: **℣.** Oculi omnium, et alii prosequuntur: In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimál benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **℞.** Sed libera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus.

Benedic Dómine nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dñum nostrum. **℞.** Amen.

Deinde Lector: Jube domne benedícere.

Bened. Mensæ cœléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℞. Amen.

Post Prandium

aguntur gratiæ hoc modo:

Dicto a Lectore Tu autem Dómine miserére nobis.

℞. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit: **℣.** Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua. **℞.** Et sancti tui benedícant tibi.

Glória Patri. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat:

Agimus tibi grátias, omnipotens Deus, pro universis beneficiis tuis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus Miserére mei Deus. 66.

Vel Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Sacerdos dic. **Pater noster.** secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **℞.** Sed libera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. **℞.** Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedicam Dóminum in omni témpore. ℞. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℞. Aúdiat mansuéti, et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℞. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℞. Ex hoc nunc et usque in sǎculum.

Deinde sine Orémus.

Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. ℞. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℞. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℞. Amen.

Pater noster. *secreto.*

Quo finito, dicit Sacerdos:

℣. Deus det nobis suam pacem. ℞. Amen.

Ante Cœnam.

Sacerdos benedicturus mensam incipit Benedícite. et alii repetunt Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit ℣., et alii prosequuntur:

Edent paúperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírun

eum: vivent corda eórum in sǎculum sǎculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℞. Sed libera nos a malo.

Orémus. Bénedic Dñe. ut supra in prandio.

℣. Jubedomnebenedícere.

Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℞. Amen.

In fine Cœnæ

dicitur ℣. Memóriam fecit mirábiliū suórum miséricors et miserátor Dóminus.

℞. Escam dedit timéntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

Benedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit et regnat in sǎcula sǎculórum.

℞. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Laudáte Dóminum omnes Gentes, et reliqua, ut supra. [247]

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Vernæ, præterquam diebus infrascriptis, quibus ℣℣. et Ps. tantum variantur.

Feria V. in Cœna Domini.

Dicitur absolute et sine nota.

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Deinde Pater noster. totum secreto.

Quo dicto, sine pronuntiatione aliqua Sacerdos signo Crucis benedicit mensam: nec dicitur Jube domne. nec Tu autem.

In fine repetitur

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Postea Ps. Miserére. 66.

Quo finito, sine ℣. Glória Patri. secreto dicitur Pater noster.

Deinde Sacerdos dicit absolute Orationem.

Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Et non pronuntiatur Qui tecum. nec Fidélium ánimæ. sed secreto dicitur Pater noster. nec additur Deus det nobis suam pacem.

In Parasceve.

Eodem modo fit sicut in Cœna Domini, sed additur ad

℣. Christus factus est . . Mortem autem crucis.

Sabbato Sancto.

Ad benedicendum mensam dicitur

Benedícite. R̃. Benedícite.

℣. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, allelúja. **R̃. Venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum, allelúja.**

Glória Patri. Sicut erat.

In fine repetitur ℣. Véspere autem. ut supra. cum Glória Patri. Sicut erat.

Ps. Laudáte Dóminum omnes Gentes. cum Glória Patri. [247]

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. et alia ut supra in prima Benedictione. [247]

In die Paschæ

et deinceps usque ad cœnam sequentis Sabbati, ad benedicendum mensam dicitur

℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, allelúja. **R̃. Exsultémus et lætémur in ea, allelúja.**

Glória Patri.

In fine repetitur Hæc dies. cum Glória Patri.

Ps. Confitémini. 26.

In Ascensione Domini usque ad Vigiliam Pentecostes exclusive.

℣. Ascéndit Deus in jubilatione, allelúja. **R̃. Et Dóminus in voce tubæ, allel. Glória Patri.**

In fine dicitur:

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℞. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Glória Patri.

Ps. Omnes Gentes plaúdate mánibus. 77. vel Laudáte Dóminum. ut supra.

In Pentecoste.

A Vigilia ejusdem inclusive, usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusive.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℞. Et hoc quod cón-tinet ómnia, sciéntiam hábet vocis, allelúja.

Glória Patri.

In fine dicitur:

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja. ℞. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Glória Patri.

Ps. Magnus Dóminus. 77. vel Laudáte. ut supra.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari: si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptionem plebis suæ.

Et eréxit cornu salutis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus: * in re-

missionem peccatorum eorum:

Per viscera misericordiae Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto:

Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Ant. In viam pacis et prosperitatis dirigat nos omnipotens et misericors Dominus: et Angelus Raphaël comitetur nobiscum in via, ut cum pace, salute, et gaudio revertamur ad propria.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos. **R.** Deus meus sperantes in te.

V. Mitte nobis Domine auxilium de sancto. **R.** Et de Sion tuere nos.

V. Esto nobis Domine turris fortitudinis. **R.** A facie inimici.

V. Nihil proficiat inimicus in nobis. **R.** Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

V. Benedictus Dominus die quotidie. **R.** Prósperum iter faciat nobis Deus salutarium nostrorum.

V. Vias tuas Domine demonstra nobis. **R.** Et semitas tuas edoce nos.

V. Utinam dirigantur viae nostrae. **R.** Ad custodiendas justificationes tuas.

V. Erunt prava in directa. **R.** Et áspera in vias planas.

V. Angelis suis Deus mandavit de te. **R.** Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

V. Domine exaudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui filios Israël per maris médium sicco vestigio ire fecisti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandisti: tribue nobis quæsumus iter prósperum tempúsque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad æternæ salutis portum pervenire feliciter valeamus.

Deus, qui Abraham puerum tuum de Ur Chaldæorum eductum per omnes suæ peregrinationis vias illæsum custodisti,

quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis Dómine in procíntu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitaté præsidium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quæsumus Dómine, supplicatió nibus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitaté dispóne; ut inter

omnes viæ et vitæ hujus varietátés tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut família tua per viam salútis incédât; et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitaté Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Procedámus in pace.

R. In nómine Dómini. Amen.

OFFICIA VOTIVA PER ANNUM.

Officia hæc Votiva per añum ritu Semiduplici pro singulis hebdomadæ Feriis, a Summo Pontifice Leone XIII. per Decretum Urbis et Orbis Sacrorum Rituum Congregationis die 5. Julii 1883 generali Indulto concessa, persolvi possunt, juxta idem Indultum, loco Officiorum Ferialium concurrentium, quocumque anni tempore; exceptis Feria IV. Cinerum, Feriis totius temporis Passionis, ac Sacri Adventus a die 17. ad 24. Decembris inclusive. Habent juxta Rubricas, prout alia Festa Semiduplicia novem Lectionum, tum Commemorationes Feriæ et Festi Simplicis occurrentis, tum nonam Lectionem de Homilia super Evangelium ejusdem Feriæ, aut de Sancto. Adduntur Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum. ut in Psalterio, si facienda sint, omissa Commemoratione ejus, de quo fit officium Votivum. Si die præcedenti aut sequenti occurrat officium aliud quodcumque novem Lectionum, Vesperæ Officii Votivi currentis ordinandæ erunt juxta Rubricam de *Concurrentia Officii*.

Pro Feria II. Officium votivum de Sanctis Angelis. Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [264]
Psalmi ut in I. Vesperis de
Communi Apost. [1]

Hymnus.

Te splendor, et virtus
Patris,

Te vita, Jesu, còrdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna militat:

Sed éxplicat victor crucem
Míchaél salútis sínifer.

Draconis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos prín-
cipem,

Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Omnes sunt * administratórii spíritus in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápiunt salútis.

Oratio ut infra ad Laud. [265]

Ad Matutinum.

Invit. Regem Angelórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Te splendor. **ut supra.** [253]

In I. Nocturno.

Ant. Multa magnália.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius

hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Multa magnália de Michaële Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

Ant. Gábriel Archángelus.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómo modo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dñs in templo sancto suo, * Dñs in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias díléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Gábriel Archángelus locútus est Mariæ dicens: Ecce concípies in útero et páries Fílium et vocábis nomen ejus Jesum.

Ant. Benedícite Deum coeli.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tímētes autem Dóminum glórficat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Benedícite Deum coeli, dixit Angelus Ráphaël, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

V. Stetit, Angelus juxta aram templi. **R.** Habens thuríbulum aúreum in manu sua.

Lectiones de Script. occurr.

R. i. Venit Míchaël Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádedit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísium exsultatiónis. **V.** Emítte Dómine Spíritum sanctum tuum de coelis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut.

R. ii. Respóndit Angelus Dómini, et dixit: Dómine exercítuum, * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem et úrbium Juda, quibus irátus es? **V.** Iste enim septuagésimus ańus est. Usquequo.

R. iii. In conspéctu Géntium nolíte tímēre: vos enim in córdibus vestris adoráte et tímēte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est. **V.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua. Angelus. Glória Patri. Angelus.

In Quadragesima vero, et Feria secunda Rogationum dicuntur sequentes Lectiones.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custodiât in via, et introducat in locum quem paravi. Observa eum, et audi vocem ejus, nec contemnendum putes: quia non dimittet cum peccaveris, et est nomen meum in illo. Quod si audieris vocem ejus, et feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, et affligam affligentes te. Præcedetque te Angelus meus.

R. Venit Michaël. [255]

Ex Zacharía Prophéta.

Lectio ii. Cap. 1. b.

Factum est verbum Domini ad Zachariam, filium Barachîæ, filii Addo, prophetam, dicens: Vidi per noctem, et ecce vir ascendens super equum rufum, et ipse stabat inter myrteta quæ erant in profundo: et post eum equi rufi, varii, et albi. Et dixi: Quid sunt isti, Domine mi? Et dixit ad me Angelus, qui loquebatur in me: Ego ostendam tibi quid sinthæc. Et respondit vir, qui stabat

inter myrteta, et dixit: Isti sunt quos misit Dominus ut perambulent terram. Et responderunt Angelo Domini, qui stabat inter myrteta, et dixerunt: Perambulavimus terram, et ecce omnis terra habitatur, et quiescit.

R. Respondit. [255]

Lectio iii. Cap. 2.

Et levavi oculos meos, et vidi: et ecce vir, et in manu ejus funiculus mensorum. Et dixi: Quo tu vadis? Et dixit ad me: Ut metiar Jerusalem, et videam quanta sit latitudo ejus, et quanta longitudo ejus. Et ecce Angelus qui loquebatur in me, egrediebatur, et Angelus alius egrediebatur in occursum ejus. Et dixit ad eum: Curre, loquere ad puerum istum, dicens: Absque muro habitabitur Jerusalem præ multitudinem hominum et jumentorum in medio ejus. Et ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in circuitu, et in gloria ero in medio ejus.

R. In conspectu. [255]

In II. Nocturno.

Ant. Ascendit fumus.

Temp. Paschali loco primæ Antiphonæ dicitur altera: Immittet Angelus, cum Allelûja in fine.

Psalmus 18.

cœlienarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad suñum ejus: * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimoniúm Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; ilúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípse.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum

multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Ant. Immíttet Angelus Dómini.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plení tudo ejus: * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Iñocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedicti-
onem a Dómino: * et miseri-
córdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæ-
réntium eum, * quæréntium
fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas princi-
pes vestras, et elevámini
portæ æternáles: * et intro-
ibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?
* Dóminus fortis et potens:
Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas princi-
pes vestras, et elevámini
portæ æternáles: * et intro-
ibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?
* Dóminus virtútum ipse
est Rex glóriæ.

Ant. Immíttet Angelus
Dómini in circúitu timén-
tium eum, et erípiet eos.

Ant. Laudémus Dñm.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in
omni témpore: * sem-
per laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur á-
nima mea: * aúdiat man-
suéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-
cum: * et exaltémus no-
men ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et ex-
audívit me: * et ex ómni-
bus tribulatióibus meis
erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-

minámini: * et fácies vestræ
non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et
Dóminus exaudívit eum: *
et de ómnibus tribulatióni-
bus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini
in circúitu timéntium eum:
* et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóni-
am suávis est Dóminus: *
beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes
sancti ejus: * quóniam non
est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esu-
riérunt: * inquirentes au-
tem Dóminum non minu-
éntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: *
timórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult
vitam: * diligit dies vidére
bonos?

Próhibe linguam tuam a
malo: * et lábia tua ne lo-
quántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-
num: * inquire pacem, et
perséquare eam.

Oculi Dómini super ju-
stos: * et aures ejus in pre-
ces eórum.

Vultus autem Dñi super
faciéntes mala: * ut per-
dat de terra memóriam
eórum.

Clamavérunt justí, et Dó-
minus exaudívit eos: * et

ex ómnibus tribulatió nibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatió nes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

V. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. **R.** De manu Angeli.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 34. in Evang.

Lectio iv.

Quia Angelórum nomina interpretádo perstrínximus, súperest, ut ipsa officiórum vocábula bréviter exsequámur. Virtútes étenim vocántur illi nímírum spíritus, per quos signa et mirácula frequéntius fiunt.

Potestátes étiam vocántur hi, qui hoc poténtius céteris in suo órdine percepérunt, ut eórum ditió ni virtútes advérsæ subjéctæ sint, quorum potestáte refrænántur, nec corda hóminum tantum tentáre præváleant, quantum volunt.

R. Omnes Angeli stabant in circúitu throni, et seniórurum, et quátuor animálium: * Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum. **V.** Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus. Et cecidérunt.

Lectio v.

Pincipátus étiam vocántur, qui ipsis quoque bonis Angelórum spíritibus præsumt, qui subjéctis áliis dum quæque sunt agénda dispónunt, eis ad explénda divína ministéria principántur. Dominatió nes autem vocántur, qui étiam potestátes principátuum dissimilitúdine alta transcéndunt. Nam principári est inter réliquos priórem exsistere: dominári vero est étiam subjéctos quosque possidére. Throni quoque illa ágmina sunt vocáta, quibus ad exercénda judícia semper Deus omnípotens præsidet. Unde et per Psalmístam dicitur:

Sedes super thronum, qui júdicas æquitátem.

R. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aúreum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. **V.** In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo Dómine. Et ascéndit.

Lectio vi.

Chérubim quoque plení tudo sciéntiæ dicitur: et sublimióra illa ágmina idcirco Chérubim vocáta sunt, quia tanto perfectióri sciéntia plena sunt, quanto claritátem Dei vicínus contemplántur. Séraphimétiam vocántur illa spirítuum sanctórum ágmina, quæ ex singulári propinquitáte Conditóris sui incomparábiliter ardent amóre. Séraphim namque ardéntes vel incendéntes vocántur; quorum profécto flamma amor est: quia quo subtilius claritátem divinitátis ejus aspíciunt, eo valídus in ejus amóre flamméscunt.

R. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum: * Et confitébor nómini tuo Dómine. **V.** Su-

per misericórdia tua et veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Misit Dóminus.

Psalmus 95.

antáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Coñmoveátur a fácie ejus

universa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commóvetur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et príncipem exercitus regis Assyriórum.

Ant. Adoráte Dóminum.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et iudícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi terræ: * vidit, et comóta est terra.

Montes, sicut cera fluxé-

runt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiae Judæ, * propter iudícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus: audívit, et lætáta est Sion.

Ant. Benedícite Dómino.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic ánima mea Dó-

mino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam tuam: * qui coronat te in misericórdia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et iudícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israél voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitudinem cœli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longé fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsistet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémoires sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic ánima mea Dómino.

Ant. Benedícite Dómino omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **℞.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 1. g.

In illo tēpore: Vidit Jesus Nathánaël veniētem ad se, et dicit de eo: Ecce vere Israēlita, in quo dolus non est. Et reliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis.

In Ps. Qui hábitat. Sermo 11.

Quæ vero sunt sanctorum Angelorum viæ? Profécto illæ, quas Unigénitus enarrávit dicens: Vidébitis Angelos ascendētes et descendētes super Fílium hóminis. Ascénsio ígitur et descénsio viæ illórum; ascénsio propter se, descénsio vel pótius condescénsio propter nos. Sic beáti illi spíritus ascēdunt per contemplatióem Dei, descēdunt per compassiónem tui, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Ascēdunt ad vultum ejus, descēdunt ad nutum ejus: Quóniam Angelis suis mandávit de te. Nec tamen vel descēdēdo visiōe glóriæ frau-

dántur, quia semper vident faciē Patris.

℞. Angelus Dómini descēdit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce: * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit. **℣.** Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum. Et non.

Lectio viii.

Cum ascēdunt ad contemplatióem, inquírunť veritátem, de qua et desiderándo satiántur, et satiándo desíderant. Cum vero descēdunt, faciunt nobíscum misericórdiam, ut custódiant nos in ómnibus viis nostris. Administratórii enim spíritus sunt, missi in ministérium propter nos. Plane ministri nostri, non dómini nostri. Et in hoc Unigéniti formam imitántur, qui non venit ministrári, sed ministráre, qui stetit inter discípulos tamquam qui ministrat. Fructus angelicárum viárum, quod ad ipsos spectat, sua ipsórum beatitúdo, et obediéntia est caritátis: quod autem ad nos pértinet, inde quidem obténtus divínæ grátiae, hinc vero custódia viæ nostræ: síquidem

Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus indigéntiis tuis.

R. Tu Dómine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda, et interfecisti de castris Senácherib centum octogínta quinque millia: * Et nunc Dominátor coelórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui.

V. Ut métuant qui cum blasphemía véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de festo Simplici, si occurrat; alias

Lectio ix.

Interim ergo mandávit Angelis suis Deus, non quidem ut amóveant te a viis tuis, sed in eis ipsis te custódiant, et quasi per vias suas, vias tuas dírigant in vias ipsíus. Quonam modo, inquis? Nempe ut quod Angelus ex sola caritáte púrius agit, ut própria saltem necessitáte compúlsus et admónitus, descénderas, et condescénderas; exhibére scilicet próximo misericórdiam; et rursum cum eódem Angelo levans desidéria tua, tota ánimi cupiditáte ascénderes stúdeas ad suam et perpétuam Veritatem. Hinc enim moné-

mur leváre corda nostra cum mánibus; hinc audímus quotidie: Sursum corda. Hinc quoque negligéntes argúimur, et dicitur nobis: Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium? Exonerátum enim cor et leve levátur magis, ut quærat et díligat veritátem.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Angeli Dómini * Dóminum benedícite in ætérnum.

Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

3. Angeli eórum * semper vident fáciem Patris mei, qui est in coelis.

4. Laudáte Deum * omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

5. Angeli, Archángeli, * Throni et Dominationes, Principátus et Potestátes, Virtútes coelórum, laudáte Dóminum de coelis, allelúja.

Capitulum. Exod. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custódiat in via, et introducat in locum quem

parávi. Obsérva eum, et
audi vocem ejus.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus
Angelórum,
Gentis humanæ sator et
redemptor,
Cœlitum nobis tríbuas
beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchaël in
ædes
Cœlitus nostras véniat, se-
rénæ
Auctor ut pacis lacrimósa
in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut
hostes
Pellat antiquos, et amíca
cœlo,
Quæ triumphátor státuit
per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus
salútis,
Adsit e cœlo Ráphaël, ut
omnes
Sanet ægrótos, dubiósque
vitæ
Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Geni-
tríxque lucis,
Et sacer nobis chorus An-
gelórum
Semper assístat, simul et
micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas
beáta
Patris, ac Nati, paritérque
sancti
Spíritus, cujus résonat per
omnem
Glória mundum.
Amen.

℣. In conspéctu Ange-
lórum psallam tibi Deus
meus. **℞.** Adorábo ad tem-
plum sanctum tuum, et con-
fitébor nómini tuo.

Ad Bened. Ant. Angelus,
qui loquebátur * in me,
suscitávit me, quasi virum
qui suscitátur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui miro órđine An-
gelórum ministéria, ho-
minúmque dispénsas: con-
céde propítius; ut a quibus
tibi ministrántibus in cœlo
semper assístitur, ab his in
terra vita nostra muniá-
tur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce ego mittam.
ut supra. [264]

℞. br. Stetit Angelus *
Juxta aram templi. Stetit.
℣. Habens thuríbulum aú-
reum in manu sua. Juxta.
Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus aró-
matum in conspéctu Dó-
mini. **℞.** De manu Angeli.

Tempore Paschali.

R. br. Stetit Angelus juxta aram templi, * Allelúja, allelúja. Stetit. **V.** Habens thuríbulum aúreum in manu sua. Allelúja; allelúja. Glória Patri. Stetit.

V. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** De manu Angeli, allelúja.

Ad Sextam.**Capitulum. Apoc. 5. c.**

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

R. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. **V.** De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Tempore Paschali.

R. br. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, * Allelúja, allelúja. Ascéndit. **V.** De manu Angeli. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndit.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus allelúja. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Ad Nonam.**Capitulum. Apoc. 12. b.**

Factum est prælium magnum in cœlo: Míchaël et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

R. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi Deus meus. In. **V.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In.

V. Adoráte Deum. **R.** Omnes Angeli ejus.

Tempore Paschali.

R. br. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, * Allelúja, allelúja. In conspéctu. **V.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúja, allelúja. Glória Patri. In conspéctu.

V. Adoráte Deum, allelúja. **R.** Omnes Angeli ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [264];
Ps. ut in I. Vesp. de Comm.
Apost. [1] et loco ultimi Ps. 137.
Confitébor . . quóniam. 155.

Capit. et Hymnus ut supra
in I. Vesperis. [253]

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Sancti Angeli, * qui Deo in cœlis semper assístitis, deféndite nos in prælio, ut non per-eámus in treméndo iudício.

Pro Feria III.

Officium votivum
de Sanctis Apostolis.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Apostol. [1]
vel [26] juxta diversitatem tem-
poris, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitióem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo proficere. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In Quadrages. vero Sic nos
existimet. de Comm. Apost. [7]

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 43. de Sanctis.

Lectio iv.

Isti sunt lux mundi: quia per ipsos lumen fidei, et veræ sciéntiæ primum Dóminus huic mundo trádidit, et ab errórum ac peccatórum ténebris Gentes et pópulos éruit. Isti sunt sal terræ: quia per eos terrígenæ condiméntum sapóris vitæ æternæ percepérunt, ut restringerent carnis lascívi-am, et a putrédine peccatórum et vitiórum vérmi-bus servaréntur illæsi. Isti sunt lápides pretiósí, quos in fundaménto cœléstis ædificií pósitos Joánnes in Apocalýpsi sua describit: quia prædicatio eórum Ecclésiæ fundaménta locávit. Unde et Paulus ait: Vos estis cives Sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dñi locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

V. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Tempore Paschali.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Hoc ergo considerántes, fratres caríssimi, quæ tanti duces pópuli nos docuérunt, studeámus factis implére, quæ illi jussérunt. Discámus eórum exémplo mundi divítias contémnere, præsentis sæculi voluptátem non amáre, regnum coeléste desideráre, Christo nihil præpónere, sed ejus mandátis in ómnibus obedíre, paupertátem præsentium rerum diligere, virtútum divítias habére, sapiéntiæ thesaúrum appétere, spiritáles delicias quærere, nulli invidére, sed omnes hómines diligere, amícos in Deo et inimícos propter Deum; quia hæc est vera et sola diléctio.

R. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentíentes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces

vestra copiósa est in coelis. **V.** Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Tempore Paschali.

R. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. **V.** Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

Isti ergo Príncipes nostri, in amóre Dei perfectíssimi, et in proximórum dilectióne impléti, hinc poterunt mundi ímpetum vincere, et cruéntum sæculum domáre, quia nihil amavérunt in omni re, nisi Dei voluntátem. Ita et nos, fratres, diligámus in ómnibus rebus Dei fácere voluntátem, et Creatórem nostrum amémus in semetípso, creatúram vero in conditóre suo, et sic habébitis ordinatíssimam caritátem: quia Deus caritas est, et qui diligit hanc dilectiónem, diligit Deum. Et si ita dilexérimus, diligit nos ipse Deus, dilígunt nos et sancti Apóstoli júdices nostri, et

exórant pro nobis, ut in universáli iudício Christi cum ipsis in perpétuum coronémur.

R. Isti sunt triumphatóres.
[11] **vel** Isti sunt agni. [27]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hiláarii
Epíscopi.

Comm. in Matth. Can. 20.

Apóstoli dictis Dómini hæc reddunt, reliquisse se ómnia, et cum ipso esse. Quibus Dóminus, cum séderit in majestátis suæ sede, sessúros super sedes duódecim, ac tótidem tribus Israhél iudicatúros spopóndit; omnibúsque qui univérsa reliquerint propter nomen ejus, fructum céntupli præmii reservátum: multos autem ex novíssimis primos, et ex primis futúros novíssimos. Multa sunt quæ non sinunt nos simplici intelléctu dicta Evangélica suscipere.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Tempore Paschali.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

Interpósitis nonnúlhis rebus, quæ ex natúra húmáni sensus sibi contráriæ sunt, ratiónem quærere cœléstis intelligéntiæ admonémur. Apóstoli dicunt, et sequi se Christum, et se ómnia reliquisse. Quómodo igitur fiunt tristes, et quómodo métuunt dicéntes, salvum esse néminem posse? Namque et ab áliis fieri póterat, si quid fecissent ipsi. Deínde cum fecissent ipsi; quare metus, vel unde susceptus est? Additur étiam in responsiône Dómini, hæc apud hómines impossibília, posibília apud Deum. Numquid apud hóminem impossibília erant, quæ et

Apóstoli fecísse se gloriántur, et fecísse eos Dóminus agnóscit?

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum. **G**lória. Quorum.

Tempore Paschali.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **V.** Cándidióres nive, nitióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. **G**lória. Et.

Lectio ix.

Omnis itaque hic sermo est spiritalis. Quid autem Dei virtúti tam possibile est, quam ut per fidem salvet? ut per aquam regeneret? ut per crucem vincat? ut per Evangélia adóptet? ut per resurrectionem ex morte vivíficet? Quibus audítis Apóstoli cito credunt, seséque ómnia reliquísse profiténtur. Sed hanc eórum obediéntiam cito Dóminus remunerátur, omnem difficultátem superiórís quæ-

stiónis absólvens, cum dicit: Vos, qui secúti estis me in regeneratióne, iudicábitis duódecim tribus Israël. Hæc enim illa regeneratio est, quam Apóstoli sunt secúti, quam lex indulgére non pótuit, quæ eos super duódecim thronos in iudicándis duódecim tribubus Israël, in duódecim Patriarchárum glória copulávit. **T**e Deum.

Pro Feria IV.

Officium votivum

de S. Joseph Sponso B. M. V.

Confessore et Catholicæ Ecclesiæ Patrono.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. [276]
Psalmi ut in I. Vesp. de Comuni Apostolorum. [1]

Hymnus.

Te Joseph célebrent ágmina cœlitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cójugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Ángelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum strin-
gis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu sé-
queris plagas;
Amíssum Sólymis quæris,
et invenis,
Miscens gaúdia flétibus.

Post mortem réliquos mors
pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória
súscipit:

Tu vivens, Súperis par,
frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, par-
ce precántibus,
Da Joseph méritis sídera
scándere:

Ut tandem líceat nos tibi
pérpetim

Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Constituit eum dómi-
num domus suæ. ℞. Et
príncipem ómnis posses-
siónis suæ.

Ad Magnif. Ant. Cum es-
set desponsáta * Mater Jesu
María Joseph, ántequam
convenírent, invénta est in
útero habens de Spíritu
sancto.

Oratio ut ad Laud. [277]

Ad Matutinum.

Invit. Laudémus Deum
nostrum * In veneratióne
beáti Joseph, protectóris
nostri.

Ps. Veníte, exsultémus 2.

Hymnus. Te Joseph. ut su-
pra. [270]

In I. Nocturno.

Ant. Ascéndit Joseph * a
Galilæa de civitaté Náza-
reth in Judæam, in civitá-
tem David, quæ vocátur
Béthlehem, ut profiterétur
cum María.

**Ps. trium Noct. de Communi
Conf. non Pont.** [102]

Ant. Venérunt pastóres *
festinántes: et invenérunt
Mariam et Joseph, et infán-
tem pósitum in præsépio.

Ant. Ecce Angelus Dó-
mini * appáruit in somnis
Joseph, dicens: Surge, et
accipe púerum, et matrem
ejus, et fuge in Ægýptum.

℣. Confitébor nómini tuo.
℞. Quóniam adjútor et pro-
tector factus es mihi.

Lectiones de Scriptura occurr.

℞. i. Clamávit pópulus ad
regem, aliménta petens: *
Quibus ille respóndit: Ite
ad Joseph. ℣. Salus nostra
in manu tua est: réspice
nos tantum, et læti servié-
mus regi. Quibus.

℞. ii. Fecit me Deus quasi
patrem regis, et dóminum
univérsæ domus ejus: *
Exaltávit me, ut salvos
fáceret multos pópulos.

℣. Veníte ad me, et ego
dabo vobis ómnia bona
Ægýpti, ut comedátis me-
dúllam terræ. Exaltávit.

R. iii. Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo: * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum.

V. Qui pascit me ab adole-scéntia mea, benedícat púeris istis, et invocétur super eos nomen meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

In Quadrag. vero, Feriis Quatuor Temp. et Vigilia Ascens. dicuntur sequentes Lectiones.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 39.

gitur Joseph ductus est in Ægýptum, emítque eum Púti-phar, eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægýptius, de manu Ismaëlitarum, a quibus perdúctus erat. Fúitque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis prospere agens: habitavítque in domo dómni sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómno suo, et ministrábat ei: a quo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, et univérsa quæ ei trádita fuerant: benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joseph, et multiplicá-

vit tam in ædibus quam in agris cunctam ejus substántiam: nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie, et decórus aspéctu.

R. Clamávit. [271]

Lectio ii. Cap. 41.

Placuit Pharaóni consílium, et cunctis minístris ejus, locútusque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantum regni sólio te præcédam. Dixítque rursus Phárao ad Joseph: Ecce constitui te super univérsam terram Ægýpti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus: vestivítque eum stola býssina, et collo torquem aúream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcône, ut omnes coram eo genu flécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti.

R. Fecit me Deus. [271]

Lectio iii.

Dixit quoque rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægýpti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum lingua ægyptiaca Salvatórem mundi. Dedítque illi uxórem Aseneth, fíliam Putíphare, sacerdotís Heliopóleos. Egréssus est itaque Joseph ad terram Ægýpti (trigínta autem annórum erat, quando stetit in conspéctu regis Pharaónis), et circuívit omnes regiónes Ægýpti. Venítque fertílitás septem annórum: et in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægýpti. Omnis étiam frugum abundántia in singulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur, et cópia mensúram excéderet.

R. Jam lætus. [272]

In II. Nocturno.

Ant. Consúrgens Joseph, * accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum: et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Ant. Defúnto Heróde, * Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens: Surge, et accípe

púerum et matrem ejus, et vade in terram Israël: defúnti sunt enim qui quærébant ánimam púeri.

Ant. Accépit Joseph * púerum et matrem ejus, et venit in terram Israël.

V. Réspice de cœlo et vide, et vísitá víneam istam.

R. Et pérfice eam.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Homilia 2. super Missus.

Lectio iv.

Desponsáta est María Joseph, vel pótius (sicut ponit Evangelísta) viro, cui nomen erat Joseph: virum nóminat, non quia marítus, sed quod homo virtútis erat: vel pótius quia juxta álium Evangelístam, non vir simpliciter, sed vir ejus dictus est, mérito appellátur, quod necessarió putátur. Débuit ergo vir ejus appellári, quia necesse fuit et putári: sicut et pater Salvatóris non quidem esse, sed dici méruit, ut putarétur esse, dicénte hoc ipso Evangelísta: Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.

R. Dedísti mihi protectiÓNem salútis tuæ, et délixtera tua suscepit me: * Proté-

ctor meus, et cornu salutis meae, et susceptor meus.

V. Ego protector tuus sum, et merces tua magna nimis. Protector.

Lectio v.

Non est dubium, quin bonus et fidelis homo fuerit iste Joseph, cui Mater desponsata est Salvatoris. Fidelis, inquam, servus et prudens, quem constituit Dominus suae Matris solatium, suae carnis nutrimentum, solum denique in terris magni consilii coadjutorem fidelissimum. Huc accedit, quod dicitur fuisse de domo David. Vere enim de domo David. Vere de regia stirpe descendit vir iste Joseph, nobilis genere, mente nobilior. Plane filius David, non degenerans a patre suo David; prorsus, inquam, filius David, non tantum carne, sed fide, sed sanctitate, sed devotione, quem tamquam alterum David Dominus invenit secundum cor suum, cui tuto committeret sacratissimum atque secretissimum sui cordis arcnum: cui, tamquam alteri David, incerta et occulta sapientiae suae manifestavit, et dedit illi non ignarum esse mysterii, quod nemo principum hujus saeculi agnovit.

R. Statuet filios suos sub tegmine illius, et sub ramis ejus morabitur: protegatur sub tegmine illius a fervore: * Et in gloria ejus requiescet. **V.** Sperate in eo, omnis congregatio populi: effundite coram illo corda vestra. Et.

Lectio vi.

Cui denique datum est, quod multi reges et prophetae cum vellent videre, non viderunt, audire et non audierunt, non solum videre et audire, sed etiam portare, deducere, amplecti, deosculari, et nutrire et custodire. Non tantum autem Joseph, sed et Maria descendisse credenda est de domo David: alioquin non esset desponsata viro de domo David, si non esset et ipsa de domo David. Ambo igitur erant de domo David: sed in altera completa est veritas, quam juravit Dominus David, altero tamen conscio et teste adimpleret promissionis.

R. Si consistent adversum me castra, non timebit cor meum: * Si exurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo. **V.** In te cantatio mea semper, quoniam tu adjutor fortis. Si. Gloria Patri. Si.

In III. Nocturno.

Ant. **A**údiens Joseph * quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Ant. **A**dmónitus in somnis, * Joseph secéssit in partes Galilææ, et véniens habitávit in civitatē quæ vocátur Náza-reth; ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazaræus vocábitur.

Ant. **E**rat pater Jesu * et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon.

℣. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei. **℞.** Ut non derelínquat me in die tribulatiónis.

Lectio sancti Evangélij secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3. c.

In illo témpore: Factum est autem, cum baptizáretur omnis pópulus et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cœlum. Et reliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 23. contra Faust. cap. 7. 8.

Sic de cœlo dictum est super aquam Jordánis: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácu: quemádmódum dictum est et in monte. Neque enim quia et

ibi de cœlo vox ipsa só-nuit, Fílius Dei ante non fuit: quandóquidem ex útero Vírginis ille accépit formam servi, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est, esse se æquálem Deo. Dénique idem Apóstolus Paulus álio loco apertissime dicit: Cum autem venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut filiórum adoptiόνem reciperémus. Ipse ergo est Fílius Dei, qui et Dóminus David secúndum divinitátem, et idem ipse Fílius David ex sémine David secúndum carnem.

℞. Joseph fili David, noli timére accípere Mariám cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum. **℣.** Ipse enim salvum fáciat pópulum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio viii.

Quod si nobis crédere non prodésset, non hoc tam attén-te idem Apóstolus Timótheo commendáret dicens: Memor esto Christum Jesum resurrexisse a mór-tuis, ex sémine David, se-

cúndum Evangélium meum. Quid ergo jam móveat sancti Evangélii sectatórem, quod sine concúbitu Joseph Christus natus ex Vírgine, fílius tamen David appellátur, cum generatiónum sériem non usque ad Mariám, sed usque ad Joseph Matthæus Evangelísta perdúcat? Primo quia maríti ejus fúerat propter virílem sexum pótius honoránda persóna: neque enim quia concúbitu non permíxtus, ideo non marítus, cum ipse Matthæus narret ab Angelo Mariám cónjugem ipsíus appellátam, qui narrat, quod de Spíritu sancto concéperat.

R. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

V. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi fílium meum. Et. **Glória Patri.** Et.

Lectio ix.

Cum vero unus idémque narrátor utrúmque dicat, utrúmque comméndet, et virum Mariæ Joseph, et Christi Vírginem Matrem, et Christum ex sémine David, et Joseph in série progeneratórum Christi ex David: quid restat, nisi et

Mariám non fuisse extraneam a cognatióne David, et eam Joseph cónjugem non frustra appellátam propter órđinem sexus et animórum confœderatiónem; et Joseph pótius propter dignitátem virílem ab órđine generatiónum illárum non fuisse separándum, ne hoc ipso viderétur ab illa fémína separátus, cui eum conjungébat mentis afféctus? **Te Deum. 19.**

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Jacob autem * genuit Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph.

3. Ascéndit autem * Joseph a Galilæa de civitáte Náza-reth, in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Bétlehem.

4. Et venérunt festinántes, * et invenérunt Mariám et Joseph, et infántem pósito in præsépio.

5. Et ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph.

Capitulum. Gen. 49. d.

Benedictiones patris tui
confortatae sunt bene-
dictionibus patrum ejus,
donec veniret desiderium
collum aeternorum: fiant
in capite Joseph, et in ver-
tice Nazaræi inter fratres
suos.

Hymnus.

Cœlitum Joseph decus,
atque nostræ
Certa spes vitæ, columen-
que mundi,
Quas tibi læti cānimus, be-
nignus
Sūscipe laudes.

Te Sator rerum stāuit
pudicæ
Virginis sponsum, voluit-
que Verbi
Te patrem dici, dedit et
ministrum
Esse salutis.

Tu Redemptorem stābulo
jacentem,
Quem chorus Vatum cēci-
nit futurum,
Aspicias gaudens, humilis-
que natum
Numen adoras.

Rex Deus regum, Domi-
nator orbis,
Cujus ad nutum tremit in-
ferorum
Turba, cui pronus famu-
latur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excelsæ Triadi
perennis,
Quæ tibi præbens superos
honores,
Det tuis nobis meritis beatæ
Gaudia vitæ. Amen.

℣. Dedisti mihi protectio-
nem salutis tuæ. **℞.** Et dex-
tera tua suscepit me.

Ad Bened. Ant. Joseph,
fili David, * noli timere ac-
cipere Mariam conjugem
tuam; quod enim in ea
natum est, de Spiritu san-
cto est.

Oratio.

Deus, qui ineffabili pro-
videntia beatum Jo-
seph sanctissimæ Genitricis
tuæ sponsum eligere digna-
tus es: præsta, quæsumus;
ut quem protectorem vene-
ramur in terris, intercessó-
rem habere mereámur in
cœlis: Qui vivis.

Ad Tertiam.

**Capit. Benedictiones. ut
supra.**

℞. br. Constituit eum *
Dóminum domus suæ. Con-
stituit. **℣.** Et principem om-
nis possessionis suæ. Dó-
minum. **Gloria.** Constituit.

℣. Confitebor nómini tuo.
℞. Quóniam adjutor et pro-
tectór factus es mihi.

Tempore Paschali.

℞. br. Constituit eum dó-
minum domus suæ, * Alle-

lúja, allelúja. Constituit.
V. Et principem omnis possessionis suæ. Allelúja, allelúja. Glória. Constituit.

V. Confitébor nómini tuo, allelúja. **R.** Quóniam adjutor et protector factus es mihi, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Gen. 49. c.

Deus patris tui erit adjutor tuus, et Omnipotens benedictet tibi benedictionibus cœli desuper.

R. br. Confitébor * Nómini tuo. Confitébor. **V.** Quóniam adjutor et protector factus es mihi. Nómini. Glória Patri. Confitébor.

V. Justus germinabit sicut lílium. **R.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Tempore Paschali.

R. br. Confitébor nómini tuo, * Allelúja, allelúja. Confitébor. **V.** Quóniam adjutor et protector factus es mihi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Confitébor.

V. Justus germinabit sicut lílium, allelúja. **R.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Gen. 49. c.

Filius accrésceus Joseph, filius accrésceus, et decórus aspéctu: filiæ discurrerunt super murum.

R. br. Justus germinabit * Sicut lílium. Justus.

V. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Sicut. Glória Patri. Justus.

V. Plantátus in domo Dómini. **R.** In átriis domus Dei nostri.

Tempore Paschali.

R. br. Justus germinabit sicut lílium, * Allelúja, allelúja. Justus. **V.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Justus.

V. Plantátus in domo Dómini, allelúja. **R.** In átriis domus Dei nostri, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis [270], præter sequentia.

V. Sub umbra illius quem desideráveram sedi. **R.** Et fructus ejus dulcis gútturi meo.

Ad Magnif. Ant. Fili, quid fecisti * nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

Pro FERIA V.

**Officium votivum
 de Ss. Eucharistiæ
 Sacramento.**

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. 1. Sacerdos in ætérnum * Christus Dóminus

secúndum órđinem Melchí-
sedech, panem et vinum
obtulit.

Ps. 109. Dixit Dñs. 140.

2. Miserátor Dóminus *
escam dedit timéntibus se
in memóriam suórum mi-
rabílium.

Ps. 110. Confitébor. 141.

3. Cálicem salutáris *
accípíam, et sacrificábo hó-
stíam laudis.

Ps. 115. Crédidi. 145.

**4. Sicut novéllæ olivá-
rum, * Ecclésiæ filii sint in
circúitu mensæ Dómini.**

Ps. 127. Beáti omnes. 150.

**5. Qui pacem * ponit fi-
nes Ecclésiæ, fruménti ad-
ipe sátiat nos Dóminus.**

**Ps. 147. Lauda Jerúsa-
lem. 161.**

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

Fratres: Ego enim accépi
a Dómino quod et trá-
didi vobis, quóniam Dómi-
nus Jesus, in qua nocte
tradebátur, accépit panem,
et grátias agens fregit, et
dixit: Accípíte, et mandu-
cáte: hoc est corpus meum,
quod pro vobis tradétur:
hoc fácite in meam com-
memoratióem.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguínisque pretiósi,

Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémíne,
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.

In supréma nocte coenæ,
Recúmbens cum frátribus
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verū
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi me-
rum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincé-
rum
Sola fides súfficit.

**Tantum ergo Sacramén-
tum**
Venerémur cernui:
Et antiquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides supplemén-
tum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

V. Panem de cœlo præstitisti eis. **R.** Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnif. Ant. O quam suávis est * Dómine spíritus tuus, qui ut dulcedinem tuam in filios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esuriéntes reple bonis, fastidiósos dívites dimittens inánes.

Oratio ut ad Laudes. [296]

Ad Completorium, et per Horas, in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem adorémus dominántem Génitibus: * Qui se manducántibus dat spíritus pinguedinem.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta
sint gaúdia,
Et ex præcórdiis sonent
præcónia;
Recédant vétera, nova sint
ómnia,
Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyna
Dedisse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, ex-
plétis épulis,
Corpus Dómicum datum
discípulis,
Sic totum ómnibus, quod
totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis
férculum,
Dedit et trístibus sánguini
póculum,
Dicens: accípite quod trado
vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrificium istud in-
stituit,
Cujus officium commítti
vóluit
Solis presbýteris, quibus
sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis
hóminum;
Dat panis cœlicus figúris
términum:
O res mirábilis, mandúcat
Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas únaque
póscimus,
Sic nos tu vísitá, sicut te
cólimus:
Per tuas sémitas duc nos
quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Fructus salutíferum.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in iudicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Ant. Fructum salutiferum gustandum dedit Dominus mortis suae tempore.

Ant. A fructu frumenti.

Psalmus 4.

Cum invocarem exaudivit me Deus iustitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid di-

ligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiae, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Dñe: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. A fructu frumenti et vini multiplicati fideles in pace Christi requiescunt.

Ant. Communionem calicis.

Psalmus 15.

Conserva me Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregábo conventicula eórum de sanguinibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Communióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum ságuine, congregávit nos Dóminus.

V. Panem cœli dedit eis.

R. Panem Angelórum manducávit homo.

Lectiones de Scriptura occurrente.

R. i. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israëlad vésperam Paschæ: * Et edent carnes, et ázynos panes. **V.** Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et.

R. ii. Comedétis carnes, et saturabímmini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. **V.** Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est.

R. iii. Respéxit Eliás ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. **V.** Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. **Glória Patri.** Et.

In Quadragesima vero dicuntur sequentes Lectiones.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 11. d.

Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducándum. Et álius quidem ésurit: álius

autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiám Dei contemnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

R. Immolábit. [282]

Lectio ii.

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidí vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátiasagens fregit, et dixit: Accípíte, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratió-nem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testamén-tum est in meo sáanguine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemorationem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

R. Comedétis. [282]

Lectio iii.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indigne: reus erit córporis et sáanguinis Dómini. Probet autem seípsum homo:

et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, iudícium sibi manducat et bibit: non dijudicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecílles, et dórmíunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicáremus, non útique judicáremur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnmémur.

R. Respéxit. [282]

In II. Nocturno.

Ant. Memor sit Dóminus.

Psalmus 19.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * próteget te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocaústum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo

sancto suo: * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in curríbus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligátí sunt, et ceciderunt: * nos autem surreximus et erecti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

Ant. Memor sit Dóminus sacrificií nostri, et holocaustum nostrum pingue fiat.

Ant. Parátur.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiόνis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inebrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudínem diérum.

Ant. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tríbulant nos.

Ant. In voce exsultatiόνis.

Psalmus 41.

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquarum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuéerunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiόνis, et confessiόνis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte mó dico.

Abýssus abýssum ínvo cat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tribulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. In voce exsultatiónis résonent epulánte in mensa Dómini.

V. Cibávit illos ex ádipe fruménti. **R.** Et de petra, melle saturávit eos.

Mense Februario.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 61. ad pop. Ant.

Lectio iv.

Necessárium est, dilectíssimi, mystériórum díscere miráculum; quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utilitas. Unum corpus effícimur: membra, inquit, ex carne ejus, et ex óssibus ejus: sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut itaque non tantum per caritátem hoc fiámus, verum étiam ipsa re, in illam misceámur carnem: hoc namque per escam effícitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium quod erga nos habet. Proptérea semetípsum nobis immíscuit, et corpus suum in nos contemperávit, ut unum quid simus tamquam corpus cápiti coaptátum: ardéter enim amántium hoc est.

R. Coenántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est corpus meum. **V.** Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

Tamquam leónes igitur ignem spirantes ab illa mensa recedamus, facti diabolo terribiles, et caput nostrum menterevolvéntes, et caritatem quam erga nos osténdit. Nam paréntes quidem aliis sæpe filios tradunt aléndonos: ego autem, inquit, non ita, sed cárnibus meis alo, et meípsum vobis ap-póno, vos omnes generósonos esse volens, et spem bonam de futúris vobis præbens: quippe qui vobis hic meípsum trádidi, multo magis id in futúro fáciam. Vólui frater vester fieri, carni propter vos et sánguini communicávi: vobis vicissim ipsam carnem et sánguinem, per quæ cognátus vester factus sum, trado.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam coenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine: * Hoc fácite in meam coñmemoratiónem. **V.** Memoria memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

Atendamus itaque nobis ipsis, dilectíssimi, talibus fruéntes bonis: et cum áliquíd turpe dícere voluérimus, vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quó-

píam hujúsmodi vítio, considerémus quibus facti sumus digni: talisque cogitatio nobis irrationabílium mótuum sit corréctio. Quotquot igitur hujus partícipes córporis effícimur, quotquot sánguinem degustámus; cogitémus, quod illum sursum sedéntem, qui ab Angelis adorátur incorruptibili vicínus virtúti, hunc degustámus. Hei mihi, quot ad salutem nobis viæ! Nos corpus suum effécit: nobis suum communicávit corpus: et horum nos nihil a malis avértit.

R. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic. **Glória Patri.** Hic.

Mensibus**Martio et Aprili.**

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 60. ad pop. Ant.

Lectio iv.

uoniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum: et assentiámur, et credámus, et intel-

lectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensibile nobis Christus trádidit: sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Itidem et in baptísmate: per rem nempe sensibílem aquam, donum confértur: intelligíbile vero quod perfícitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedisset ipse dona: sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére: ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmere.

R. Coenántibus illis. [285]

Lectio v.

Igitur accédát nemo cum náusea, nemo resolutus, omnes accénsi, omnes fervéntes et excitáti. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant: te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæ-

stínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant: tu vero debes in cœlum migráre. Quapropter in ómnibus opórtet te vigiláre: nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos qui illum crucifixerunt: itaque consídera, ne tu quoque sis reus córporis et ságuinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidé-runt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot benefícia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fieri, cólaphis cædi, et crucifígi: verum et semetípsum nobis commíscet; et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficít corpus.

R. Accépit Jesus. [286]

Lectio vi.

Quo non opórtet igitur esse puriorem, tali fruentem sacrificio? quo solári rádio non splendidiorem manum, carnem hanc dividéntem? os quod igni spiritali replétur, linguam quæ treméndo nimis ságuine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque libere audent intuéri propter emicántem inde

splendórem; hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciat omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, fílios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos próprio ságuine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

R. Ego sum panis. [286]

Mensibus Majo et Junio.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Ex eadem Homil. 60.

Lectio iv.

Unicuique fidélium Christus semetípsum per mystéria commíscet, et quos génuít, per semetípsum enútrit, nec álteri tradit: per hoc tibi rursum persuádens, quod carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus igitur tanta digni caritáte et honóre putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli píllas cápiunt, et quanto ímpetu lábia ubéribus infígunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, et ad úbera

póculi spiritalis: quinímo cum longemajóri trahámus, tamquam infántes lacténtes, spíritus grátiam: et unus sit nobis dolor hac esca privári. Nón sunt humanæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum: qui vero sanctíficat ea et immútat, ipse est. Nullus itaque Judas assístat, nullus avárus: nam tales mensa non súscepit. Si quis est discípulus, adsit: ait enim: Cum discípulis meis fácio Pascha. Hæc est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo pérficit: verum et hanc ipse quoque.

R. Cœnántibus illis. [285]

Lectio v.

Inhumanus accédatur nemo, nemo crudélis et immiserícors, nemo prorsus immúndus. Hæc ad communicántes dico, et ad vos ministrántes. Nam et ad vos sermónem convértere necessariúm est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis ímminet últio, si quemquam, illíus culpæ cónsicii, hujus mensæ partícipem esse con-

cedátis: sanguis ejus de manibus vestris exquirétur: sive quis dux militiæ sit, sive præfectus, sive princeps diadémate coronátus, indigne autem accédât, próhibe: majórem illo potestátém habes. Propterea vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dígnitas est, hoc securitas, hoc omnis coróna; non ut albam et splendéntem túnica circumeátis indúti. Verum et tu láice, cum sacerdotem víderis offeréntem, ne ut sacerdotem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibíliter exténsam.

R. Accépit Jesus. [286]

Lectio vi.

Audiámus igitur et sacerdotes et súbditi, quali esca facti sumus digni: audiámus et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam igitur erit nobis excusátio, cum tálibus pasti tália pecémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, cum tamquam oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum et ab omni vel ténuí inimicítia purum esse pénitus jubet:

est enim pacis mystérium. Judæis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitates Deus alligávit: tibi vero singulis diébus per hæc mystéria. Nullus itaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam perierunt: hoc igitur báarithrum fugiámus.

R. Ego sum panis. [286]

In III. Nocturno.

Ant. Introíbo.

Psalmus 42.

Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátém tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * sa-

lutare vultus mei, et Deus meus.

Ant. Introibo ad altare Dei: sumam Christum, qui renovat juventutem meam.

Ant. Cibavit nos Dñs.

Psalmus 80.

Exultate Deo adiutori nostro: * jubilate Deo Jacob.

Sumite psalmum, et date tympanum: * psalterium iucundum cum cithara.

Buccinate in Neomenia tuba, * in insigni die solemnitatis vestrae.

Quia praeceptum in Israël est: * et iudicium Deo Jacob.

Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Aegypti: * linguam, quam non noverat, audivit.

Divertit ab oneribus dorsum ejus: * manus ejus in cophino serviérunt.

In tribulatione invocasti me, et libera vi te: * exaudi vi te in abscondito tempestatis: probavi te apud aquam contradictionis.

Audi populus meus, et contestabor te: * Israël si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de

terra Aegypti: * dilata os tuum, et implebo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam: * et Israël non intendit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum, * ibunt in adinventiõibus suis.

Si populus meus audisset me: * Israël si in viis meis ambulasset:

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: * et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei: * et erit tempus eorum in saecula.

Et cibavit eos ex adipem frumenti: * et de petra, melle saturavit eos.

Ant. Cibavit nos Dominus ex adipem frumenti: et de petra, melle saturavit nos.

Ant. Ex altari tuo.

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum: * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dñe: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtutum exaúdi oratióem meam: * aúribus pécipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernaculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in iñocéntia: * Dómine virtutum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Ex altári tuo Dómine, Christum súmimus: in quem cor et caro nostra exsúltant.

℣. Edúcas panem de terra. **℞.** Et vinum lætíficet cor hóminis.

Mense Febuario.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 27. in Joannem.

Verba Dómini ex Evangélio, quæ sermónem prístinum consequúntur, audívimus. Hinc sermo debétur aúribus et méntibus vestris, et hodiérna die non importúnus est. Est enim de corpore Dómini, quod dicébat se dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus, et doni sui, quómodo daret carnem suam manducáre, dicens: Qui mandúcat carnem meam, et bibit ságuinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducávit et bibit, hoc est: si manet, et manétur: si hábitat, et inhabitátur: si hæret, ut non deserátur.

R. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * In me manet, et ego in eo. **V.** Non est alia nátio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In.

Lectio viii.

Hoc ergo nos dócuit et admónuit mýsticis verbis, ut simus in ejus corpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinuéntes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandalizáti sunt: non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit et verum dicit: Sápere secúndum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre: et sápere secúndum carnem mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita æténa: ergo nec carnem debémus sápere secúndum carnem, sicut in his verbis: Multi itaque audiéntes, non ex inimícis, sed ex discípulis ejus, dixerunt: Durus est hic sermo, et quis potest eum audíre?

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandú-

cat me, vivet propter me. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui. **Glória Patri.** Et qui.

Lectio ix.

Si discípuli durum habuerunt istum sermónem, quid inimíci? Et tamen sic oportébat ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérsos: isti autem cito defecérunt, talia loquente Dómino Jesu Christo. Non credidérunt aliquid magnum dicéntem, et verbis illis aliquam grátiam cooperiéntem: sed prout voluérunt, ita intellexérunt, et more hóminum: quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem, qua indútum erat Verbum, véluti concísam, distribúere credéntibus in se. Durus est, ínquiunt, hic sermo: quis potest eum audíre? **Te Deum.** 19.

Mensibus

Martio et Aprili.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 27. in Joann. ante med.

Diximus, fratres, hoc
Dóminum commen-
dasse in manduca-
tione carnis suæ, et po-
tatione sanguinis sui, ut in
illo maneamus, et ipse in
nobis. Manemus autem in
illo, cum sumus membra
ejus: manet autem ipse in
nobis, cum sumus templum
ejus. Ut autem simus mem-
bra ejus, unitas nos com-
páginat: ut compáginet úni-
tas, quæ facit, nisi caritas?
Et caritas Dei unde? Apó-
stolum intérroga. Caritas,
inquit, Dei diffúsa est in
córdibus nostris per Spíri-
tum sanctum, qui datus est
nobis.

R. Qui manducat. [292]

Lectio viii.

Ergo spíritus est qui viví-
ficat: spíritus enim fa-
cit viva membra: nec viva
membra spíritus facit, nisi
quæ in corpore, quod vége-
tat ipse spíritus, invénerit.
Nam spíritus, qui est in te,
o homo, quo constas ut
homo sis, numquid vivífi-
cat membrum quod sepa-
ratum invénerit a carne
tua? Spíritum tuum dico
ánimam tuam. Anima tua
non vivíficat, nisi membra
quæ sunt in carne tua:

unum si tollas, jam non
vivificátur ex ánima tua,
quia unitáti corpóris tui
non copulátur.

R. Misit me vivens. [292]

Lectio ix.

Hæc dicúntur, ut amémus
unitátem, et timeámus
separatióem. Nihil enim
sic debet formidáre Chri-
stiánus, quam separári a
corpore Christi. Si enim
separátur a corpore Chri-
sti, non est membrum ejus:
si non est membrum ejus,
non vegetátur Spíritu ejus.
Quisquis autem, inquit Apó-
stolus, Spíritum Christi non
habet: hic non est ejus.
Spíritus ergo est, qui viví-
ficat, caro autem non prod-
est quidquam. Verba, quæ
ego locútus sum vobis, spí-
ritus et vita sunt. Quid est,
Spíritus et vita sunt? Spí-
ritáliter intelligénda sunt.
Intellexisti spiritáliter? Spí-
ritus et vita sunt. Intellexí-
sti carnáliter? Etiam sic
illa spíritus et vita sunt,
sed tibi non sunt.

Te Deum laudámus. 19.

Mensibus Majo et Junio.

Léctio sancti Evangélli se-
cúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Je-
sus turbis Judæórum:
Caro mea, vere est cibus:

et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tractatus 26. in Joannem.

Hic est panis, qui de cœlo descendit. Hunc panem significavit manna, hunc panem significavit altare Dei. Sacramenta illa fuerunt: in signis diversa sunt, sed in re, quæ significatur, paria sunt. Apostolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignorare fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuerunt, et omnes mare transierunt, et omnes per Moysen baptizati sunt in nube, et in mari: et omnes eandem escam spiritalem manducaverunt. Spiritalem utique eandem: nam corporalem alteram: quia illi manna, nos aliud: spiritalem vero, quam nos, sed patres nostri, non patres illorum, quibus nos similes sumus, non quibus illi similes fuerunt. Et adjungit: Et omnes eundem potum spiritalem biberunt. Aliud illi, aliud nos, sed specie visibili quidem, tamen hoc idem significante virtute spiritali. Quomodo enim eundem potum? Bibebant, inquit, de spiritali, sequente

petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus: Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, et in carne. Et quomodo biberunt? Percussa est petra de virga bis. Gemina percussio, duo ligna crucis significat.

R. Qui manducat. [292]

Lectio viii.

Norunt fideles corpus Christi, si corpus Christi non negligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vivere de Spiritu Christi. De Spiritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intelligite fratres mei, quid dixerim. Homo es, et spiritum habes, et corpus habes. Spiritum dico, quæ anima vocatur, qua constas quod homo es: constas enim ex anima, et corpore. Habes enim spiritum invisibilem, corpus visibile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spiritus tuus vivit ex corpore tuo, an corpus tuum ex spiritu tuo? Respondet omnis, qui vivit: qui autem hoc non potest respondere, nescio si vivit. Quid respondet omnis, qui vivit? Corpus utique meum vivit de spiritu meo. Vis ergo et tu vivere de Spiritu Christi? In corpore esto Christi.

R. Misit me vivens. [292]

Lectio ix.

Numquid enim corpus meum vivit de spiritu tuo? Meum vivit de spiritu meo, et tuum de spiritu tuo. Non potest vivere corpus Christi, nisi de Spiritu Christi. Inde est, quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacramentum pietátis, o signum unitátis, o vñiculum caritátis! Qui vult vivere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédât, credat, incorpóretur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum quod resecári mereátur, non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cœlo.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Sapiéntia * ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. Angelórum esca * nutritísti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitísti eis.

3. Pinguis est panis * Christi, et præbébit delicias régibus.

4. Sacerdótes sancti * incénsum et panes ófferunt Deo.

5. Vincénti dabo * manna absconditum, et nomen novum.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

Fratres: Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidí vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípíte, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiómem.

Hymnus.

Verbum supérnum prodíens,
Nec Patris linquens dexteram,

Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit etsánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Seregnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium,
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino,
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.

Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem. ℞. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Bened. Ant. Ego sum
* panis vivus, qui de cœlo
descénderi: si quis mandu-
cáverit ex hoc pane, vivet
in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sa-
craménto mirábili pas-
sionis tuæ memóriam reli-
quisti: tríbue, quæsumus,
ita nos córporis et sângui-
nis tui sacra mystéria vene-
rári; ut redemptionis tuæ
fructum in nobis júgiter
sentiamus: Qui vivis.

Ad Primam.

In ℞. br. ℣. Qui natus es
de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres: Ego. [295]

℞. br. Panem cœli * De-
dit eis. Panem. ℣. Panem
Angelórum manducávit ho-
mo. Dedit. Glória. Panem.

℣. Cibávit illos ex ádipe
fruménti. ℞. Et de petra,
melle saturávit eos.

Tempore Paschali.

℞. br. Panem cœli dedit
eis, * Allelúja, allelúja. Pa-
nem. ℣. Panem Angelórum
manducávit homo. Allelúja,
allelúja. Glória. Panem.

℣. Cibávit illos ex ádipe
fruménti, allelúja. ℞. Et de
petra, melle saturávit eos,
allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quotiescúmque enim
manducábitis panem
hunc, et cálicem bibétis:
mortem Dómini annuntiá-
bitis donec véniat.

℞. br. Cibávit illos * Ex
ádipe fruménti. Cibávit.
℣. Et de petra, melle saturá-
vit eos. Ex. Glória. Cibávit.

℣. Edúcas panem de ter-
ra. ℞. Et vinum lætíficet
cor hóminis.

Tempore Paschali.

℞. br. Cibávit illos ex
ádipe fruménti, * Allelúja,
allelúja. Cibávit. ℣. Et de
petra, melle saturávit eos.
Allelúja, allelúja. Glória
Patri. Cibávit.

℣. Edúcas panem de terra,
allelúja. ℞. Et vinum læti-
ficet cor hóminis, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quicúmque manducáverit
panem hunc, vel biberit
cálicem Dómini indigne:

reus erit Córporis et Sanguinis Dómini.

R. br. Edúcas panem * De terra. Edúcas. **V.** Et vinum lætíficet cor hóminis. De. Glória. Edúcas.

V. Pósuit fines tuos pacem. **R.** Et ádipe fruménti sátiat te.

Tempore Paschali.

R. br. Edúcas panem de terra, * Allelúja, allelúja. Edúcas. **V.** Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúja, allel. Glória Patri. Edúcas.

V. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. **R.** Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis Vesperis.

V. Panem de cœlo præstísti eis. **R.** Omne delectamentum in se habentem.

Ad Magnif. Ant. O sacrum convívium, * in quo Christus súmitur; recólitur memoria passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúrae glóriæ nobis pignus datur.

Pro Feria VI.

Officium votivum de Passione D. N. J. C.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. 1. Cálicem salutáris * accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ps. 115. Crédidi. 145.

2. Cum his * qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ps. 119. Ad Dóminum cum tribulárer. 145.

3. Ab homínibus * iníquis líbera me Dómine.

Ps. 139. Eripe me Dñe. 157.

4. Custódi me * a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Ps. 140. Dñe clamávi. 157.

5. Considerábam * ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Ps. 141. Voce mea. 158.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Moeréntes óculi, spárgite lácrimas,
Et luctu résonent íntima córdium:
Illátas réfero Númini ab ímpiis
Pœnas, et fera vúlnera.

Accincta, heu! gládiis
 turba satéllitum
 Arréptum Dóminum fústi-
 bus ímpetit,
 Nunc cædit cólaphis, nunc
 quatit hórridis
 Divínium caput íctibus.

Haud finis scéleri: trádi-
 tur improbo
 Christus carnífici: nec mo-
 ra bárbarus
 In regem súperum non
 timet ímpio
 Ausu vértre délixteram.

Audíte, o pópuli, Numen
 amábile,
 Manánte ex húmeris úndi-
 que sánguine,
 Lictóris rábidi sústinet ím-
 petum,
 Et vocem premit ínno-
 cens.

Quis non illácrimet? Jam
 nova cóndidit
 Torménta indómitæ gentis
 iníquitas:
 Infígit cérebro, proh do-
 lor! éfferis
 Sertum vépribus áspe-
 rum.

Heu crimen! tráhitur fú-
 nibus improbis
 Funésti Dóminus supplicii
 ad locum;
 Illic oppétiit fúnere, spíri-
 tum
 Patri restituens suo.

Passo pro míseris tam
 fera vúlnera
 In terris résonet débíta
 glória;
 Sacrumque assidue nomen
 in æthera
 Humánium genus éffe-
 rat. Amen.

℣. Oblátus est quia ipse
 vóluit. ℞. Et livóre ejus
 sanáti sumus.

Ad Magnif. Ant. O vos
 omnes * qui transítis per
 viam, atténdite, et vidéte
 si est dolor sicut dolor
 meus.

Oratio ad Laud. [312]

**Ad Complet. et per Horas
 diei, in fine Hymnorum dic.:**

Sit laus Patri, ac Paráclito,
 Natóque Patris único,
 Nostræ dedit qui pródigus
 Prétium salútis sánguinem.
 Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem
 crucifixum, * Vénite ad-
 orémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Aspice, infámi Deus ipse
 ligno
 Pendet, effúso mádidus
 cruóre:
 Aspice, immíti manus alma
 clavo
 Fínditur alte.

Hunc, velut pravi scéleris
 mínistrum,
 Inter indignos médium la-
 trónes
 Cerne: crudélis fuit ista
 gentis
 Dira volúntas.

Pallet heu! vultus; caput
 ecce lassum
 Fléctitur: clausis óculis
 Redémptor
 Spíritum sacro méritis onú-
 stum
 Fundit ab ore.

O cor, æs durum súperas,
 geméndo
 Ni scelus tergas; tua culpa
 Christum
 Stípit affíxit, tua culpa
 morti
 Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus
 omne in ævum,
 Qui pius nostri géneris
 Redémptor,
 Críminis labem míseris no-
 céntem
 Súnguine tersit.
 Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Astitérunt reges
 terræ.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt
 Gentes, * et pópuli
 meditáti sunt iná-
 nia?

Astitérunt reges terræ,

et príncipes convenérunt
 in unum * advérsus Dó-
 minum, et advérsus Chri-
 stum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
 rum: * et projiciámus a
 nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irri-
 débit eos: * et Dóminus
 subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
 ira sua, * et in furóre suo
 conturbábit eos.

Ego autem constitútus
 sum Rex ab eo super Sion
 montem sanctum ejus, *
 prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: *
 Fílius meus es tu, ego hó-
 die génui te.

Póstula a me, et dabo tibi
 Gentes hæreditátem tuam,
 * et possessionem tuam
 términos terræ.

Reges eos in virga férrea,
 * et tamquam vas figuli
 confrínges eos.

Et nunc reges intelligi-
 te: * erudímini qui judi-
 cátis terram.

Servíte Dómino in timó-
 re: * et exsultáte ei cum
 tremóre.

Apprehéndite disciplínam,
 nequándo irascátur Dómi-
 nus, * et pereátis de via
 justa.

Cum exárserit in brevi ira
 ejus, * beáti omnes, qui
 confídunt in eo.

Ant. Astiterunt reges terræ, et principes conveniunt in unum adversus Dóminum, et adversus Christum ejus.

Ant. Multiplicati sunt.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exsurge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Dómini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Multiplicati sunt qui tribulant me: multi insurgunt adversum me.

Ant. Diviserunt.

Psalmus 21.

Deus Deus meus respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Dómino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui exististi me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projectus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quóniam tribulatio próxima est: * quóniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli

multi: * tauri pingues ob-
sedérunt me.

Aperuérunt super me os
suum, * sicut leo rápiens
et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: *
et dispérsa sunt ómnia os-
sa mea.

Factum est cor meum
tamquam cera liquéscens *
in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa vir-
tus mea, et lingua mea ad-
hæsit faúcibus meis: * et
in púlverem mortis dedu-
xisti me.

Quóniam circumdedérunt
me canes multi: * concílium
malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et
pedes meos: * dinumera-
vérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt
et inspexérunt me: * divi-
sérunt sibi vestiménta mea,
et super vestem meam mi-
sérunt sortem.

Tu autem Dómine ne
elongáveris auxiliúm tuum
a me: * ad defensiónem
meam cónspice.

Erue a frámea Deus áni-
mam meam: * et de manu
canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: *
et a cór nibus unicórnium
humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frá-
tribus meis: * in médio ec-
clésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, lau-
dáte eum: * univérsum se-
men Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen
Israël: * quóniam non spre-
vit, neque despéxit depre-
caciónem paúperis:

Nec avértit fáciem suam
a me: * et cum clamárem
ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ec-
clésiá magna: * vota mea
reddam in conspéctu ti-
méntium eum.

Edent paúperes, et satu-
rabúntur: et laudábunt Dó-
minum qui requírunst eum:
* vivent corda eórum in
sæculum sæculi.

Reminiscéntur et conver-
téntur ad Dóminum * uni-
vérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspé-
ctu ejus * univérsæ familiæ
Géntium.

Quóniam Dómini est re-
gnum: * et ipse dominábi-
tur Géntium.

Manducavérunt et adora-
vérunt omnes pingues ter-
ræ: * in conspéctu ejus ca-
dent omnes qui descéndunt
in terram.

Et ánima mea illi vivet: *
et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino ge-
nerátio ventúra: * et an-
nuntiábunt cœli justítiam
ejus pópulo qui nascétur,
quem fecit Dóminus.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

V. Oblátus est, quia ipse voluit. **R.** Et livóre ejus sanáti sumus.

Lectiones de Scriptura occurrente.

R. i. Vinea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus: et tu facta es mihi nimis amára: * Quia parásti crucem Salvatóri tuo.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia.

R. ii. Ego edúxi te de Ægýpto, demérso Pharaóne in Mare rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis:

* Et tu me tradidísti principibus sacerdótum, et me duxísti ad prætóríum Piláti.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

R. iii. Ego propter te flagellávi Ægýptum cum primogénitis suis: * Et tu me flagellátum tradidísti, * Qui tamquam agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu. **Gloria Patri.** Qui.

In Quadrages. vero, et Feriis Quatuor Temp. dicuntur sequi Lectiones.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 5.

Comméndat caritátem suam Deus in nobis: quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus, Christus pro nobis mórtuus est: multo igitur magis nunc justificáti in ságuine ipsíus, salví érimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimíci essémus, reconciliátisumus Deo per mortem Fílii ejus: multo magis reconciliáti, salví érimus in vita ipsíus. Non solum autem: sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem accépimus. Si enim uníus delícto mors regnávít per unum: multo magis abundántiam grátiae, et donatiónis, et justítiae accipiéntes, in vita regnábunt per unum Jesum Christum.

R. Vinea mea.

Lectio ii.

Igitur, sicut per uníus delíctum in omnes hómines in condemnatióem: sic et per uníus justítiam in omnes hómines in justifica-

tionem vitæ. Sicut enim per inobediéntiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi: ita et per unius obediéntem, justi constituentur multi. Lex autem subintravit ut abundaret delictum. Ubi autem abundavit delictum, superabundavit grátia. Ut sicut regnavit peccátum in mortem: ita et grátia regnet per justítiam in vitam ætérnam, per Jesum Christum Dóminum nostrum.

R. Ego edúxi. [302]

Lectio iii. Cap. 6.

Quid ergo dicémus? permanébit in peccátio ut grátia abúndet? Absit. Qui enim mórtui sumus peccátio, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem: ut quómodo Christus surrexit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitate vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus: simul et resurrectionis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruá-

tur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccátio. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccátio. Si autem mórtui sumus cum Christo: crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo.

R. Ego propter. [302]

In II. Nocturno.

Ant. Inimíci mei.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénium, et pauperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine misérére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: *

advēsum me cogitābant mala mihi.

Verbum inīquum constituērunt advēsum me: * Numquid qui dormit non adjiciet ut resūrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperāvi: * qui edēbat panes meos, magnificāvit super me supplantatiōnem.

Tu autem Dómine miserere mei, et resūcita me: * et retrībuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudēbit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti: * et confirmásti me in conspēctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israēl a sǎculo, et usque in sǎculum: * fiat, fiat.

Ant. Inimíci mei dixerunt mala mihi: Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Ant. Aliéni insurrexērunt.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo saluum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratiōnem meam: * aúribus pécipe verba oris mei.

Quóniam aliéni. insurrexērunt advēsum me, et

fortes quæsiērunt ánimam meam: * et non proposuērunt Deum ante conspēctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscēptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatiōne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Ant. Aliéni insurrexērunt in me, et fortes quæsiērunt ánimam meam.

Ant. Conculcavērunt me.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quóniam conculcāvit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavērunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advēsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperāvi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exse-crabántur: * advēsum me

omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt et abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrimas meas in conspectu tuo,

Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum:

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quae reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die; adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

V. Proprio Filio suo non pepércit Deus. **R.** Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Feria 4. Hebdom. S. Serm. de Passione Domini.

Lectio iv.

In passione dominica, fratres, tria specialiter convenit intueri: opus, modum, causam. Nam in opere quidem patientia, in modo humilitas, in causa caritas commendatur. Patientia autem singularis, quod videlicet: cum supra dorsum ejus fabricarent peccatores; cum sic extenderetur in ligno, ut dinumerarentur omnia ossa ejus; cum fortissimum illud propugnaculum, quod custodit Israël, undique foraretur; cum foderentur manus ejus et pedes, sicut agnus ad occisionem ductus sit et tamquam ovis coram tondeute non aperuit os suum. Non adversus Patrem murans, a quo missus fuerat; non adversus humanum genus, pro quo, quae non rapuit, exsolvebat; non denique vel contra populum ipsum peculiarem sibi, a quo pro tantis beneficiis tanta mala recipiebat.

R. Ego propter te Chananæorum reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale: * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et

percussisti arúndine caput meum. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

Lectio v.

Modum ipsum, si diligénter atténdas, non modo mitem, sed et húmitem corde cognósces. Nempe in humilitáte iudícium ejus sublátum est, cum nec ad tantas blasphemías, nec ad falsíssima, quæ sibi objiciebántur crimina responderet. Vídimus, inquit, eum et non erat ei aspéctus, nec speciósus forma præ filiis hóminum, sed oppróbrium hóminum et tamquam leprósum, novíssimum virórum, plane virum dolórum a Deo percússus et humiliátus; ita ut nulla esset ei spécies, neque decor. O novíssimum et altíssimum! O húmitem et sublímem! O oppróbrium hóminum et glóriam Angelórum! Nemo illo sublímius, neque humílior. Denique sputis illitus est, oppróbriis saturátus est, morte turpíssima condemnátus est, cum scelerátis deputátus est. Nihilque merebitur vel ista humilitas, quæ hunc habet modum: imo quæ tam est ultra modum? Sicut est patiéntia

singuláris, sic et humilitas admirábilis; útraque sine exémplo.

R. Ego duxi te per désertum quadragínta annis, et manna cibávi te: * Et tu me cecidísti álapis et flagéllis. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

Lectio vi.

Utrámque tamen magnífice causa ipsa comméndat, nimirum caritas est. Propter nímiā enim caritátem suā, qua diléxit nos Deus, ut servum redímeret, nec Pater Fílio, nec sibi Fílius ipse pepércit. Vere nímiā, quia et hæc mensúram excédit, modum súperat, plane superémittens univérsum. Majórem, inquit, caritátem nemo habet, quam ut ánimam suā ponat quis pro amicis suis. Tu majórem habuísti Dómine, ponens eam étiam pro inimícis. Cum enim adhuc inimíci essémus, per mortem tuam et tibi reconciliáti sumus et Patri. Quænam ergo ália vidébitur esse, vel fuisse, vel fore huic símilis caritáti? Vix pro justo quis móritur. Tu pro injústis passus es, móriens propter delícta nostra, qui venísti justificáre

gratis peccatores, servos facere fratres, captivos coheredes, exsules reges.

R. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo crucis, * In qua expandi manus meas ad populum non credentem et contradicentem.

V. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. **Gloria Patri.** In qua expandi.

In III. Nocturno.

Ant. Filii hominum.

Psalmus 56.

Miserere mei Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum: * Deum qui benefecit mihi.

Misit de coelo, et liberavit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam, * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagittae: * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super coelos Deus: * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: * et incidérunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, et psalmum dicam.

Exsurge gloria mea, exsurge psalterium et cithara: * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * et psalmum dicam tibi in Gentibus:

Quoniam magnificata est usque ad coelos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super coelos Deus: * et super omnem terram gloria tua.

Ant. Filii hominum dentes eorum arma et sagittae, et lingua eorum gladius acutus.

Ant. Intendérunt arcum.

Psalmus 63.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium: * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuérunt ut gládi-
um linguas suas: * inten-
dérunt arcum rem amá-
ram, ut sagíttent in occúl-
tis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum,
et non timébunt: * firma-
vérunt sibi sermónem ne-
quam.

Narravérunt ut absconde-
rent láqueos: * dixerunt:
Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes:
* defecérunt, scrutántes
scrutinio.

Accédet homo ad cor al-
tum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ
sunt plagæ eórum: * et
infirmátæ sunt contra eos
linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui
vidébant eos: * et tímuit
omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera
Dei, * et facta ejus intelle-
xérunt.

Lætábitur justus in Dó-
mino, et sperábit in eo, *
et laudabúntur omnes recti
corde.

Ant. Intendérunt arcum
rem amáram, ut sagíttent
in occúltis immaculátum.

Ant. Factus sum.

Psalmus 87.

Dómine Deus salutis
meæ: * in die clamávi,
et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo
orátio mea: * inclína aurem
tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis
ánima mea: * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum de-
scendéntibus in lacum: *
factus sum sicut homo sine
adjutório, inter mórtuos
liber.

Sicut vulneráti dormién-
tes in sepúlchris, quorum
non es memor ámplius: *
et ipsi de manu tua repúlsi
sunt.

Posuérunt me in lacu
inferióri: * in tenebrósis, et
in umbra mortis.

Super me confirmátus est
furor tuus: * et omnes flu-
ctus tuos induxísti super
me.

Longe fecísti notos meos
a me: * posuérunt me ab-
ominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egre-
diébar: * óculi mei langué-
runt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine
tota die: * expándi ad te
manus meas.

Numquid mórtuis fácies
mirabília: * aut médici sus-
citábunt, et confitebúntur
tibi?

Numquid narrábit áliquis
in sepúlchro misericórdiam
tuam, * et veritátem tuam
in perditiónem?

Numquid cognoscéntur in ténébris mirabília tua: * et justítia tua in terra obli-viónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam: * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturba-vérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumde-dérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

V. Factus est obédiens usque ad mortem. **R.** Mor-tem autem crucis.

Lectio sancti Evangélíi se-cúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Sciens Iesus, quia ómnia con-summáta sunt, ut consum-marétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epi-scopi Alexandríni.

Comment. in Joánnem. Lib. 12. cap. 35.

Cum truculénter ó-mnia impietáte Ju-dæórum essent per-ácta, nec quidquam ad sum-mam crudelitátem deéssset, tandem sanctíssima caro Christi naturále quid páti-tur. Multis enim, ac váriis dolóribus exsiccáta, siti tor-quétur. Multum enim pos-sunt dolóres ad commovén-dam sitim; innátum enim calórem exagitántes, vel, quod in profunditáte húmi-dum est, consúmunt et ígne-is ardóribus doléntis víscera urunt. Sicut igitur céteras passiónes, sic hanc étiam sponte Christus perpéssus est. Bíbere igitur petit: illi autem ádeo longe ab omni humanitáte áberant, ut pro juvánte potu atque jucúndo nocéntem et acérbum attú-lerint, et humanitátem, qua movéri videbántur, in im-pietátem convérterint. Nam cum peténti dabant, caritá-tis hábitum suscípere vide-bántur; sed non est possí-bile mentíri Scriptúram, in qua ex persóna Christi dí-citur: Et dedérunt in escam meam fel, et in siti mea po-tavérunt me acéto.

R. Ego te potávi aqua salutis de petra: * Et tu me potásti felle et acéto. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

Lectio viii. Idem Cap. 36.

Cum ergo accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est: et inclináto cápite trádidit spíritum. Consummátum jam esse Salvátor dicit, quia sæviéndi Judæórum potéstas in ipsum per mortem suam términum hábuit. Quid enim non excogitárunť, aut quid suprémae inhumanitátis relíctum sibi est? Quis cædéndi, quis contumeliándi modus non adhíbitus? Mérito ígitur consummátum esse, ait. Cumque tempus jam esset, ut étiam spíritibus apud íferos prædicáret (venit enim, ut tam vivórum quam mortuórum dominaréťur), mortem pro nobis suscepit: et hanc naturæ nostræ própriam passionem sponte súbiit secúndum carnem, quamvis, ut Deus vita naturaliter sit, ut spoliátis íferis, primitiæ dormiéntium, et primogénitus (ut Scriptúrae dicunt) mortuórum factus, recúrsum ad vitam naturæ nostræ largirétur.

R. Ego ante te apérui mare: * Et tu aperuísti lancea latus Salvatóri tuo, * Qui redémit mundum in ságuine suo. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et. **G**lória. Qui.

Lectio ix.

Inclinávit ígitur caput. Accidit enim moriéntibus, vigóre carnis jam consumpto et ánima, quæ corpus rétinet, abeúnte, inclinátio cápitis. Quámobrem verbis hoc modo usus Evangelísta est. Sic et tradidísse spíritum, a consuetúđine nostra sibi dictum est: multi enim sic exstíngui, et mori dicúntur. Quamvis mihi videáťur ídeo non simpliciťer mórtuum esse, sed tradidísse spíritum Evangelísta dixísse; quia in manus Dei Patris ánimam suam commendávit, ut ipse dixit: Pater! in manus tuas coméndo spíritum meum. Quod nobis magnæ spei fundamentum, atque oríginem præbet.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Fui flagellátus * tota die, et castigátio mea in matutínis.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. Veni ad montem myrrhæ * et ad collem thuris: tamquam agnus ad occisió-nem ductus, obmútui, et non apéruí os meum.

3. Fodérunt manus meas * et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea.

4. Consolántem me * quæsívi, et non invéni: dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

5. Cum accepísset Jesus * acétum, dixit: Consummátum est; et inclináto cápite, emísit spíritum.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Sævo dolórum túrbine
Jactátur, atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affíxus cruci.

Pedes manúsque horribili
Clavi cruéntant vúlnerē:
Cor, vultus, artus, péctora
Sacro redúndant sáanguine.

Flet, orat, et clamans
obit:

Cor Matris ictum cóncidit:
Heu Mater! heu Fili! dolor
Ingráta frangat péctora.

Montes, sepúlchra, sáxa-
que

Scindúntur: arva, flúmina,
Rupes, et æquor cóntre-
munt,

Templíque velum scíndi-
tur.

Sol, luna, cœlum, sídera
Plangunt, et orbis íngemit:
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ, plángite.

Astáte mœréntes cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.

Tu caritátis víctima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salúbri pérfcis
Adoptiódinem sáanguine.

Nostra ergo pax et gaú-
dium

Sis vita, Jesu, et præ-
mium:

Sis ductor et lux in via,
Merces, coróna in pátria.
Amen.

V. Ipse vulnerátus est
propter iniquitátes nostras.
R. Et attrítus est propter
scélera nostra.

Ad Bened. Ant. Ad Je-sum autem * cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura; sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui de coelis ad terram de sinu Patris descendisti, et sanguinem tuum pretiosum in remissionem peccatorum nostrorum fudisti: te humiliter deprecámur; ut in die iudicii, ad dexteram tuam audire mereámur: Veníte benedicti: Qui vivis.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui pro nobis pati dignátus es.

Ad Tertiam.

Capitulum. Fratres: Hoc enim. ut supra. [311]

R. br. Oblátus est, * Quia ipse voluit. Oblátus. **V.** Et livóre ejus sanáti sumus. Quia. **Glória Patri. Oblátus.**

V. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. **R.** Sed pro nobis ómnibus trádedit illum.

Tempore Paschali.

R. br. Oblátus est, quia ipse voluit, * Allelúja, allelúja. Oblátus. **V.** Et livóre

ejus sanáti sumus. Allelúja, allelúja. **Glória. Oblátus.**

V. Próprio Fílio suo non pepércit Deus, allelúja.

R. Sed pro nobis ómnibus trádedit illum, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Zach. 13. c.

Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuarum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me.

R. br. Próprio Fílio suo * Non pepércit Deus. Próprio. **V.** Sed pro nobis ómnibus trádedit illum. Non. **Glória Patri. Próprio.**

V. Factus est obédiens usque ad mortem. **R.** Mortem autem crucis.

Tempore Paschali.

R. br. Próprio Fílio suo non pepércit Deus, * Allelúja, allel. Próprio. **V.** Sed pro nobis ómnibus trádedit illum. Allelúja, allelúja. **Glória Patri. Próprio.**

V. Factus est obédiens usque ad mortem, allelúja. **R.** Mortem autem crucis, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaia 53.

Generationem ejus quis enarrábit? Quia abscísus est de terra vivéntium:

propter scelus pópuli mei percússi eum.

R. br. Factus est obédi-
ens: * Usque ad mortem.
Factus. **V.** Mortem autem
crucis. Usque. **Glória** Pa-
tri. Factus.

V. Ipse vulnerátus est
propter iniquitátes nostras.

R. Et attrítus est propter
scélera nostra.

Tempore Paschali.

R. br. Factus est obédi-
ens usque ad mortem, *
Allelúja, allelúja. Factus.

V. Mortem autem crucis.
Allelúja, allelúja. **Glória**
Patri. Factus.

V. Ipse vulnerátus est
propter iniquitátes nostras,
allelúja. **R.** Et attrítus est
propter scélera nostra, al-
lelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I., præter sequ.

V. Ipse vulnerátus est
propter iniquitátes nostras.

R. Et attrítus est propter
scélera nostra.

Ad Magnif. Ant. Depó-
nens Joseph * corpus Jesu
invólvit síndone, et pósuit
eum in monuménto excíso.
Fuit planctus magnus in
illa die; mulíeres autem se-
déntes contra sepúlchrum
dolébant, sicut doléri solet
in morte primogéniti.

Pro Sabbato.

Officium votivum

**de Immacul. Concept.
B. Mariæ Virg.**

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. [320], **Ps. ut in
Festis B. M. V. per annum.** [183]

Capitulum. **Prov. 8. c.**

Dóminus possédit me in
ínitio viárum suárum,
ántequam quidquam fáce-
ret a princípío. Ab ætérno
ordináta sum, et ex antí-
quis, ántequam terra fieret.
Nondum erant abyssi, et
ego jam concépta eram.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpís solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Immaculáta Concéptio
tua Dei Génitrix Virgo.

℞. Gaúdium annuntiávit
univérso mundo.

Ad Magnif. Ant. Beátam
me dicent * omnes genera-
tiones, quia fecit mihi ma-
gna, qui potens est.

Oratio ut ad Laud. [321]

Ad Completorium et alias Ho-
ras, in fine omnium Hymnorum
dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invit. Immaculátam Con-
ceptionem Vírginis Mariæ
celebrémus: * Christum
ejus Fílium adorémus Dó-
minum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Præclára custos vírgi-
num,
Intácta mater Núminis,
Cœléstis aulæ jánuā,
Spes nostra, cœli gaúdium.

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérmīans
Nostro medélam vúlneri.

Turris draconí impérvia,
Amíca stella naúfragis,
Tuére nos a fraudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spírítu
In sempitérna sácula.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Admirábile est * no-
men tuum Dómine in uni-
vérsa terra, quia in Vírgi-
ne Mariá dignum tibi ha-
bitáculum præparásti.

Ps. trium Noct. ut in Festis
B. M. V. per annum. [186]

Ant. In sole pósuit *
Deus tabernáculum suum.

Ant. In Conceptione sua
* accépit Mariá benedictió-
nem a Dómino, et miseri-
córdiam a Deo salutári suo.

℣. Deus omnipotens præ-
cínxit me virtúte. ℞. Et
pósuit immaculátam viam
meam.

Lectiones de Scriptura occur-
rente.

℞. i. Per unum hóminem
peccátum in hunc mundum
intrávit, in quo omnes pec-
cavérunt. * Ne tíneas Ma-
ría, invenísti grátiam apud
Deum. ℣. Erípuit Dóminus

ánimam tuam de morte, et contra inimicum factus est protéctor tuus. Ne tíneas.

R. ii. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me: * Et narrábo vobis, quanta fecit Deus ánimæ meæ. **V.** Vivit Dóminus, quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et.

R. iii. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut favus distíllans lábia ejus: * Mel et lac sub lingua illíus. **V.** Veni de Líbano sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel. Glória Patri. Mel.

In Quadragesima vero et Sabbatis Quatuor Temporum dicuntur Lectiones sequentes:

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 3.

Serpens erat callídior cunctis animántibus terræ quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múl-
lier: De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur: de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus: et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem ser-

pens ad mulierem: Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedér-
itis ex eo, aperiéntur óculi vestri: et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum.

R. Per unum. [314]

Lectio ii.

Vidit igitur múl-
ier bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile: et tulit de fructu illíus, et comédit: deditque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum: cumque cognovíssent se esse nudos, consué-
runt fólía ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et cum audís-
sent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi.

R. Transíte. ut supra.

Lectio iii.

Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audívi in paradíso: et tímui, eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno de quo præcéperam tibi ne coméderes,

comedisti? Dixitque Adam: Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dominus Deus ad mulierem: Quare hoc fecisti? Quæ respondit: Serpens decépit me, et comédi. Et ait Dominus Deus ad serpéntem: Quia fecisti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia, et béstias terræ: super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus.

R. Elécta mea. [315]

In II. Nocturno.

Ant. Diffúsa est * grátia in Conceptione ejus, et speciósá apparuit inter filias hóminum.

Ant. Adjúvit eam * Deus manedilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altissimus.

Ant. Gloriósa * dicta sunt de te, cívitas Dei: fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

V. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. **R.** Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni.

Lectio iv.

Ipsissima verba, quibus divínæ Scripturæ de increáta Sapientia loquúntur, ejúsque sempitérnas origines repræséntant, consuévít (Ecclésia) tum in ecclesiásticis officiis, tum in sacrosáncta liturgía adhibére et ad illius Vírginis primórdia transférre, quæ uno eodémque decréto cum divínæ Sapientíæ incarnatione fúerant præstitúta. Quamvis autem hæc ómnia penes fideles ubíque prope recépta osténdant, quo stúdio ejúsmodi de Immaculáta Vírginis Conceptione doctrinam ipsa quoque Romána Ecclésia ómnium ecclesiárum mater et magístra fúerit prosecúta, tamen illústria hujus Ecclésiæ facta digna plane sunt, quæ nominátim recenseántur, cum tanta sit ejúsdem Ecclésiæ dignitas atque auctóritas, quanta illi omníno debétur, quæ est cathólicæ veritátis et unitátis centrum, in qua solum inviolabíliter fuit custodíta religio, et ex qua tráducem fidei réliquæ omnes ecclésiæ mutuéntur opórtet.

R. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram: ego feci in coelis, ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. **V.** Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum.

Lectio v.

Itaque éadem Romána Ecclésia nihil pótius hábuit, quam eloquentíssimis quibúsque modis Immaculátam Vírginis Conceptionem, ejúsque cultum et doctrinam assérere, tuéri, promovére et vindicáre. Enim vero Prædecessóres Nostri veheménter gloriáti sunt, Apostólica sua auctoritáte festum Conceptionis in Romána Ecclésia institúere, ac próprio Offício, propriáque Missa, quibus prærogatíva immunitátis ab hæreditária labe manifestíssime asserebátur, augére, honestáre et cultum jam institútum omni ope promovére, amplificáre, sive erogátis indulgéntiis, sive facultáte tribúta civitatibus, provinciis regnisque, ut Deíparam sub título Immaculátæ Conceptionis patrónam sibi delígerent, sive comprobátis sodalitátibus, congregatiónibus, religio-

sisque famíliis ad Immaculátæ Conceptionis honórem institútis, sive laúdibus eórum pietáti delátis, qui monastéria, xenodochía, altária, templa sub Immaculáti Concéptus título eréxerint, aut sacraménti religióne interpósita Immaculátam Deíparæ Conceptionem strénue propugnáre spondérint.

R. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis æternæ et spéculum sine mácula. **V.** Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor est.

Lectio vi.

Insuper summópere lætáti sunt decérnere Conceptionis festum ab omni ecclésia esse habéndum eódem censu ac número, quo festum Nativitátis, idémque Conceptionis festum cum octáva ab univérsa Ecclésia celebrándum, et ab ómnibus inter ea, quæ præcépta sunt, sancte coléndum, ac pontificíam capéllam in patriarcháli Nostra Liberiána basílica die Vírginis Conceptionis sacro quotánnis esse peragéndam. Atque exoptántes in fidélium ánimis quotidie magis fovére hanc de Immaculáta Deíparæ Conceptione doctri-

nam, eorúmque pietátem excitáre ad ipsam Vírginem, sine labe origináli concéptam coléndam et venerándam, gavísi sunt quam libentíssime facultátem tribúere, ut in Lauretánis Litaníis, et in ipsa Missæ Præfatióne Immaculátus ejúsdem Vírginis proclamarétur Concéptus, atque ádeo lex credéndi ipsa supplicándi lege statuerétur.

R. Signum magnum ap-
páruit in cœlo: Múlier a-
mícta sole, et luna sub pé-
dibus ejus: * Et in cápíte
ejus coróna stellárum duó-
decim. **V.** Induit eam Dó-
minus vestiméntis salútis,
induménto justítiæ, et quasi
sponsam ornávit eam mo-
nília suis. Et. **G**lória. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Sanctimónia et ma-
gnificéntia * in Concepti-
one ejus; añuntiáte in ómni-
bus pópulis glóriam ejus.

Ant. Lætámini omnes *
in Dómino, et confitémini
memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. Notum fecit * Dó-
minus opus suum: in con-
spéctu géntium revelávit
glóriam Genitrícis suæ.

V. Exaltábo te Dómine,
quóniam suscepísti me.

R. Nec delectásti inimícos
meos super me.

Léctio sancti Evangélíi se-
cúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus
est Angelus Gábriel a
Deo in civitátem Galilææ,
cui nomen Náza-reth, ad
Vírginem desponsátam vi-
ro, cui nomen erat Joseph,
de domo David, et nomen
Vírginis María. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi
Abbátis.

Ex Homilia 2. super Missus.

Lætáre, pater Adam,
sed magis tu, o He-
va mater, exsúlta,
qui, sicut ómnium paréntes,
ita ómnium fuístis perem-
ptóres; et quod infelícíus
est, prius peremptóres,
quam paréntes. Ambo, in-
quam, consolámini super
fília, et tali fília; sed illa
ámplius de qua malum or-
tum est prius, cujus oppró-
brium in omnes pertrans-
ívit mulieres. Instat nam-
que tempus, quo jam tollá-
tur oppróbrium, nec hábeat
vir quid causétur advérsus
féminam: qui útique, dum
se imprudénter excusáre
conarétur, crudéliter illam
accusáre non cunctátus est,
dicens: Múlier quam dedi-
stí mihi, dedit mihi de li-

gno, et comédi. Propterea curre Heva ad Mariam; curre mater ad filiam; filia pro matre respondeat: ipsa matris opprobrium auferat: ipsa patri pro matre satisfaciat: quia ecce si vir cecidit per feminam, jam non erigitur nisi per feminam.

R. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus: * Emissiones tuæ paradisus, o María. **V.** Aperí mihi, soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. Emissiones.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viii.

Quid dicébas, o Adam? Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malitiæ sunt hæc quibus magis augeas quam deleas culpam. Verumtamen Sapientia vicit malitiam, cum occasionem veniæ, quam a te Deus interrogando elicere tentavit, sed non potuit, in thesauro indeficientis suæ pietatis invenit. Rédditur nempe femina pro femina, prudens pro fatua, humilis pro superba, quæ pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitæ, et pro venenoso cibo illo amari-

tudinis dulcedinem pariat fructus æterni. Muta ergo iniquæ excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic: Dómine, mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O admirandam et omni honore dignissimam Virginem; o feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem.

R. Magnificat ánima mea Dóminum, * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit. **Gloria Patri.** Quia fecit.

Lectio ix.

Quam tibi áliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpéntem ait: Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dubitas, quod de María dixerit, audi quod sequitur: Ipsa conteret caput tuum: Cui hæc servata victória est, nisi Mariæ? Ipsa procul dubio caput contrivit vene-

nátum, quæ omnímodam maligni suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad níhilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat: Mulierem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, frágle corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisísse, et ita vidébat congrúere, ut qui vícerat per féminam, vícerétur per ipsam, vehementer admirans ajébat: Mulierem fortem quis invéniet? Quod est dicere: si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio, et de hoste victória: fortis omníno necesse est ut provideátur, quæ ad tantum opus possit esse idónea.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes et per Horas.

Ant. 1. Tota pulchra * es María, et mácula originális non est in te.

Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Vestiméntum tuum * cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israë́l, tu honoríficéntia pópli nostri.

4. Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus mulieribus super terram.

5. Trahe nos * Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum. Prov. 8. c.

Dóminus possédit me in initio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípío. Ab ætérno ordináta sum, et ex antiquis, ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,

Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánuas,
Et aula lucis fúlghida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redéemptæ plaúdite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spírítu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

¶ Iñmaculáta Concéptio
tua Dei Génitrix, Virgo.

R. Gaúdium annuntiávit univérso mundo.

Ad Bened. Ant. Ait Dóminus Deus * ad serpén-tem: Inimicítias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa cónteret caput tuum.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptionem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: quæsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam.

In R. br. dicitur V. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Dóminus. [320]

R. br. Deus omnípotens * Præcínxit me virtúte. Deus omnípotens. **V.** Et pósuit immaculátam viam meam. Præcínxit. **Glória Patri.** Deus omnípotens.

V. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. **R.** Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Tempore Paschali.

R. br. Deus omnípotens præcínxit me virtúte, * Al-

lelúja, allelúja. Deus. **V.** Et pósuit immaculátam viam meam. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Deus.

V. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me, allelúja.

R. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Ezech. 44.

Porta hæc clausa erit, non aperiéetur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israél ingrèssus est per eam: erítque clausa príncipi. Prin- ceptus ipse sedébit in ea.

R. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In hoc cognóvi. **V.** Quóniam non gaudébit inimícus meus super me: Quóniam voluísti. **Glória Patri.** In hoc.

V. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. **R.** Nec delectásti inimícos meos super me.

Tempore Paschali.

R. br. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me, * Allelúja, allelúja. In hoc. **V.** Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** In hoc.

V. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja. **R.** Nec delectásti

inimicos meos super me,
allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum apparuit
in cœlo: Mulier amicta
sole, et luna sub pedibus
ejus, et in capite ejus corona
stellarum duodecim.

R. br. Exaltábo te Dñe,
* Quóniam suscepisti me.
Exaltábo. **V.** Nec delectásti
inimicos meos super me.
Quóniam. **G**loria Patri. Ex-
altábo.

V. Immaculata Concéptio
tua Dei Génitrix Virgo.

R. Gáudium annuntiávit
univérso mundo.

Tempore Paschali.

R. br. Exaltábo te Dó-
mine, quóniam suscepisti
me, * Allelúja, allelúja.
Exaltábo. **V.** Nec delectásti
inimicos meos super me.
Allelúja, allelúja. **G**loria
Patri. Exaltábo.

V. Immaculata Concéptio
tua Dei Génitrix Virgo, al-
lelúja. **R.** Gáudium annun-
tiávit univérso mundo, allel.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. præter:

Ad Magnif. Ant. Sancta
María, * succurre míseris,
juva pusillánimes, réfove
flébiles, ora pro pópulo,
intérveni pro clero, inter-

cède pro devóto femíneo
sexu: séntiant omnes tuum
juvámén, quicúmque céle-
brant tuam sanctam Imma-
culátam Conceptionem.

R O M Æ.

Pro Feria III.

**Officium votivum
de Ss. Apostolis Petro
et Paulo.**

Semiduplex.

**Omnia de Comm. Apost. [1],
vel [26] pro diversitate tempo-
ris, præter sequentia.**

In utrisque Vesperis.

V. Constitues eos princi-
pes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nómi-
nis tui Dómine.

Ad Magnif. Ant. Petrus
Apóstolus, * et Paulus Do-
ctor Géntium, ipsi nos do-
cuérunt legem tuam Dñe.

Oratio.

Deus, cujus dextera beá-
tum Petrum ambulán-
tem in flúctibus, ne merge-
rétur, eréxit, et coapósto-
lum ejus Paulum, tértio
nafragántem, de profúndo
pélagi liberávit: exaúdi nos
propítius, et concède; ut
ambórum méritis æternitá-
tis glóriam consequámur:
Qui vivis et regnas.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

**In Quadragesima vero dicun-
tur sequentes Lectiones:**

In I. Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti
Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiae, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatióem Spíritus, in obediéntiam, et aspersionem ságuinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectionem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salutem, parátam revelári in témpore novíssimo.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. **V.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte ergo.

Lectio ii.

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatióibus: ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, ethonórem in revelatióne Jesu Christi: quem cum non vidéritis dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta: reportántes finem fidei vestræ salutem animárum.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **V.** Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

De qua salutē exquisiérunt, atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futura in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas quæ in Christo sunt passiões, et posterióres glórias: quibus revelátum est quia non sibi metípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nun-

tiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospicere.

R. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitare quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. **V.** Non enim vos estis qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Ex Hom. 82. in Nat. Ss. Apost. Petri et Pauli.

Lectio iv.

Nerónis furor per ómnium vitiorum inflammátus excésum in hunc eum usque torrémentem suæ præcipitávit insánia, ut primus nómini christiáno atrocitátem generalis persecutiónis inférret, quasi per sanctórum Apostolorum Petri et Pauli neces grátia Dei posset extingui; quibus hoc ipsum erat máximum lucrum, ut contéptus vitæ hujus occidua, percéptio fieret felicitátis æternæ. Pretiósá est ergo in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus: nec ullo crudelitátis génere dé-

strui potest sacraménto crucis Christi fundáta relígio. Non minúitur persecutióibus Ecclésia, sed augétur: et semper Domínicus ager ségete ditióri vestitur, dum grana, quæ síngula cadunt, multiplicátá nascúntur. Unde duo ista præclára divíni séminis gérmina in quantam sóbolem germinárint, beatórum millia Mártyrum protestántur, qui apostolicórum æmulí triumphórum, Urbem nostram purpurátis, et longe latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, et quasi ex multárum honóre gemmárum consérto uno diadémate coronárunt.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti sunt viri.

Tempore Paschali.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et æternitas téporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exultatiónem obtinébunt. Et æternitas.

Lectio v.

De quorum præsidio, dilectissimi, divinitus nobis ad exemplum patientiæ et confirmationem fidei præparato, universaliter quidem in omnium Sanctorum commemoratiōe lætandum est: sed in horum excellentia Patrum merito est excellentius gloriandum, quos grátia Dei in tantum ápicem inter omnia Ecclesiæ membra provexit, ut eos in corpore, cui caput est Christus, quasi géminum constitueret lumen oculorum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquendi súperant facultatem, nihil diversum, nihil debemus sentire discretum: quia illos et electio pares, et labor símiles, et finis fecit æquales.

R. Beáti estis, cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in coelis.

V. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

Tempore Paschali.

R. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. **V.** Repléti quidem Spíritu sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium resurrectionis.

Lectio vi.

Sicut autem et nos expérti sumus, et nostri probavére majóres, crédimus atque confidimus, inter omnes labóres istius vitæ, ad obtinendam misericórdiam Dei semper nos speciálium patronórum oratióibus adjuvándos: ut quantum propriis peccátis deprimimur, tantum apostólicis méritis erigámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre et sancto Spíritu éadem potéstas, una divínitas, in sæcula sæculórum. Amen.

R. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa princípum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. **V.** Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. Modo coronántur. **G**lória Patri. Modo coronántur.

Tempore Paschali.

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allel. **V.** In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti sunt. **Gloria.** Repléti sunt.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Episcopi.

In Ps. 118. Serm. 8. post init.

Ecce nos ómnia derelíquimus, et secúti sumus te. Hoc est, non quæsívimus quæ sæculi sunt, non quæsívimus partem de possessionibus, sed te elégimus portiónem. Reliquísti ergo ómnia, Petre, quæ habébas; unde habes quod habére te dicis? Surgit claudus, et sono tui sermónis erígitur: sanitátem áliis donas, qui indigébas ipse tuæ salútis auxílio. Reliquísti ergo quæ habébas, et cepísti, quæ

non habébas. Christus tibi pórtio, Christus tibi posséssio est: illíus nomen tibi muníficum, illíus nomen tibi est fructuósum, illíus nomen tibi tribúta depéndit, et bona tribúta, non pecúniæ, sed grátiae.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclesiám sángine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Tempore Paschali.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

Quicúmque reliquerit patrem, aut matrem, aut domum, aut fratres, aut soróres, centuplum accípiet in hoc sæculo, et vitam ætérnam possidébit. Multos quidem in hoc sæculo, qui sua paupéribus donavérunt, uberióre thesaúro locupletátos fuisse cognóvimus. Est pulchérrimus locus, ut étiam ad misericórdiam provocéntur. Sed

non debent a Dómino sæculárem hujúsmodi exigere mercédem, nec speráre quæ mundi sunt; sed magis, quia iis, qui ómnia reliquerint, Deus pórtio est. Ipse est útique merces perfécta virtútum, qui non céntupli enumeratióne, sed perféctæ plenitúdinis æstimatióne censétur. Ego, inquit, Deus tuus sum. Non dixit: Ero, sed: Jam sum, jam inhábito, jam-possídeo.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritaté non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

V. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum. **Glória Patri. Quorum.**

Tempore Paschali.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.

V. CandióiRES nive, nitióiRES lacte, rubicundióiRES

ébore antíquo, sapphíro pulchrióiRES. Et sicut lac. **Glória Patri. Et sicut lac.**

Lectio ix.

Habes homo inter multa propósita, étiam hujúsmodi portiÓnem. Propósuit tibi Dóminus in portiÓne possessiÓnes, in portiÓne aurum, in portiÓne argéntum, in portiÓne honóres, in portiÓne nobilitátem, propósuit étiam in portiÓne seípsum. Habes igitur plúrimas portiÓnes; élige quam putas; non te númerus pertúrbet, sed éxcitet grátia; non te labor avértat, sed fructus invítet.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes.

V. In omnem terram exívit sonus eÓrum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eÓrum.

Ad Bened. Ant. Gloriósi príncipes terræ, * quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

Oratio. Deus, cujus dÉxtera. [322]

Eccc vir luctabatur cum eo

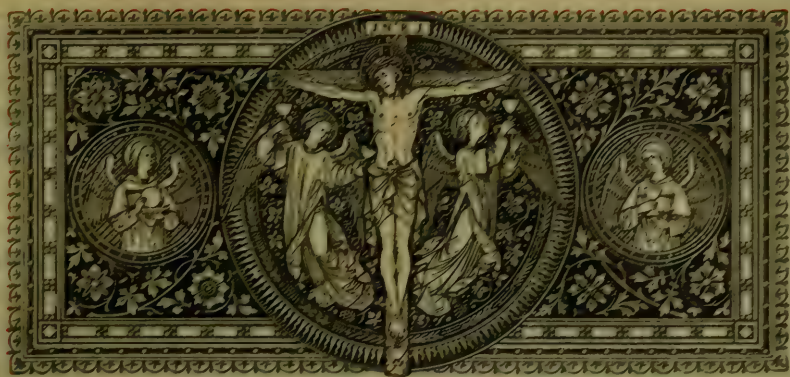
usque mane. ... Gen. 32. 24.

Omnesque flebant voce

magna et universus. II R. 16.

OFFICIA PROPRIA

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

FESTA FEBRUARII.

Die 5. Februarii.

Ss. XXVI Martyrum Japonensium.

Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. [58], præter sequ.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad tuam imitationem per crucis supplicium primitias fidei apud Japoniæ Gentes in sanctorum Mártyrum Petri Baptistæ, Pauli et Sociorum sanguine dedicasti: concede, quæsumus; ut quorum hodie solémnia cólimus, excitémur exémpis: Qui vivis et regnas.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Noct. Lectiones Fratres: Debitóres. de Communi. [61]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Remotissimæ Japoniæ regiõni extrémis orientális Asiæ finibus sitæ, quæ diu in tenebris et in umbra mortis sederat, sextodécimo salutis humanæ reparatæ sæculo catholicæ veritátis lumen affúlsit. Magnus siquidem illic Indiárum Apóstolus sanctus Franciscus Xavérius Christum prædicans crucifixum, ádeo insígnem fidélium fundávit ecclésiám, ut hisce in terris Apóstolorum témpora rediísse videréntur. Non illi étiam defuére Mártyres, qui fidei primitias sanguine consecrárent. Eódem enim la-

bénte sáculo, cum Taicosáma Japonénsium imperátor plúries minitátus fuisset, se Philippínas insulas in suam ditióem redactúrum, cénsuit cathólicus Hispaniárum rex áliquos suæ natióis religiósos viros in Japóniam mittere, régio legatórum múnere ornátos, ad pacem Taicosámæ suadendam. Huic óperi deléctus est frater Petrus Baptísta, sacérdos ex órdine Minórum sancti Francísci strictiórís observántiæ discalceatórum, morum sanctitáte et doctrína insígnis: cui álii dati sunt sócii ex eódem órdine. Qui omnes legatióem hanc eo suscepérunt ánimo, ut inde occasiόem arríperent Evangelíum illis géntibus prædicándi; quia Apostólica polébant auctoritáte ad fidem catholicam apud Indos et Sínica regna disseminándam. Hic ad líttora Japóniæ appúlси, et suo múnere felíciter functi, ad religiόnis increméntum, in partem labóris áliis sóciis ascítis, ánimum suum convertérunt.

R. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra apparuit árida, et in Mari ru-

bro via sine impediménto. **V.** Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt Terra.

Lectio v.

Multis proinde xenodochíis, cœnóbiis et ecclésiis per diversá loca christiáno ritu excitátis, ibique per triénnum prædicationi, jejúniis, vigíliis, præcibus júgiter instádo, atque egenórum et languéntium ærúmnis miro caritátis ardóre subveniéndó, et fidéles plúrimos in via salútis confirmáruunt, et Gentes inúmeras perduxére ad fidem. Qua de re gráviter commóti inánium deórum sacerdótes, imperatórem convéniunt, eíque persuádent impérium diu incólume non futúrum, ni christiánam religiόnem úndique gliscéntem a suis finibus propulsándam curáret. Vano illo timóre percúlsus imperátor, statim jussit religiósos viros tamquam majestátis reos detinéri, dixítque in eos senténtiam crucis. Præter Petrum Baptístam et quinque sócios comprehénsi fuére Paulus Miki cum duóbus sóciis Japonénsibus ex Societáte Jesu, nec non Tertiárii quíndecim ex eódem ór-

dine Minórum Japonéneses, quorum álii catechísimo, álii sacris officiis inserviébant, quibus duo in vínculis ministrántes adaúcti sunt; proindeque sex et viginti explétus est númerus.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. **V.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Post diutúrnum cárceris squalórem fortíssimi Christi athlétæ, extrémæ sinístræ auris parte in Meacénsi foro públice mulctáti, revíntis post tergum má-nibus, vili in plaustro per vias primum hujus metrópolis, tum aliárum Japóniæ úrbium sexcentórum miliariórum itínere terréstri, quo ignomínia et terror látius spargeréntur, suã hieme circumducúntur præeúnte lictóre, ac senténtiam crucis in eos præferénte, quod vétitam a tyránno Christilegem prædicássent. Illud memória dignum in itínere áccidit, ut adole-scénti Japonénsi António álteri ex Tertiáriis paréntes occurríssent, eúmque blan-

dítiis et lácrimis conaréntur addúcere ut Christo fidem fálleret; quibus constantíssime óbstitit, affirmans se terrénis ómnibus ac transitóriis despéctis únice Christo adhæsúrum, qui sibi æténa et cœléstia repromísit; dein vestem qua operiebátur eis restítuit. Tandem Nangasáquium perdúcti crúci-bus affigúntur, quæ jam in quodam colle quasi in Calvário parátæ erant; póstea in altum eláti, Christi fidem haud prædicáre cessábant. Ení-tuit quidem Paulus Miki, qui e triumpháli illa crucis cáthedra ad circumfúsam multitudínem pro christiána religióne perorávit, illud palam sibi gratulátus quod in cruce ut Christus Dóminus, eadémque atque ille ætáte, supréum expléret diem. Postrémo sínguli ab imis latéribus ad húmeros binis lánceis transfíxi, vicitríces ánimas cœlo inseréndas emisére. Suórum mílitum gloriósum certámen váriis Deus condecoráre vóluit signis: quibus rite probátis, sacrórum Rítuum Congregátio ad eórum canonizatió-nem quandocúmque deveníri posse decrevit. Interim Urbánus octávus Póntifex Máximus,

hábita hujus decreti relatióne, de eisdem Martýribus útpote in beatórum fastis adscriptis Offícium et Missam quotánnis recitári et celebrári indúlsit. Tandem divínæ providéntiæ consílio factum est, ut Pius nonus Póntifex Máximus hujúsmodi judícium ad éxitum perdúceret. Quare sacro Pentecóstes die anni millésimi octingentésimi sexagésimi secúndi, magna et illústri purpuratórum patrum et episcopórum, qui ex ómnibus orbis cathólici pártibus ad protuénda Ecclésiæ et Sedis Apostólicæ jura convénierant, coróna circúmdatus, eósdem Mártýres Sanctórum albo recénsuit.

R. Tamquam aurum. [65]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Descéndens Jesus. de Comuni 2. loco. [73]

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laudibus.

Die 6. Februarii.

S. Hyacinthæ de Mariscottis Virg.

Duplex.

Omnia de Comuni Virg. [123], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatam Hyacintham Virginem tuam jugis mortificationis et

caritátis victimam effecísti: ejus nobis exémplo et intercessióne concéde; ut peccáta nostra deflére, et te semper diligere valeámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit comm. Feriæ et S. Dorotheæ V. M. Ant. et V. e Laud.

Oratio. Indulgéntiam. [126]

In I. Nocturno Lectiones De virginibus. [129]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hycintha nóbilis virgo Romána, Marci Antónii de Mariscóttis Vignanéli cómitis (quo in óppido nata est) et Octáviæ Ursíniæ fília; a prima ætáte divínæ protectionis arguménta experíri cœpit, cum septénis jamjam in púteum prolapsúra præsénti Dei beneficio serváta est. Vitérbium missa ad moniáles sancti Bernardíni, ut ab iis educarétur, ibi Tértii órdis sancti Francísci institútum adoléscens suscepit, non ita tamen ut sacra cum veste religiósos mores indúeret; pompis enim ac delíciis aliquámdiu indúlsit, donec ex feбри decúmbens, accíti ad se confessárii oportúna commonitióne percúlso, omni vanitáti núnium remisit. Itaque anteáctæ vitæ máculis pœniténtiæ sacra-

ménto expiátis, in commúni triclínio in génuâ humíllime provolúta, lácrimis se próluens, ac flagéllò in seípſam animadvértens, véniam a soróribus deprecáta est; tum ánnuam pecúniam, ac spléndidam atque supérfluam supelléctilem, mundi ac sui contémptrix abdicávit: deinceps vero nudis pédibus, vel, cum morbus cógeret, subjécta sólea obtéctis, ac única tantúmmodo túnica conténta, eáque rudi, obſoléta, et ineleemósynam accépta, ac fune præcíncta, quoad vixit, incéssit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirábiliter délixtera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Præter ásperum vestítum, cilício, vigíliis, labóribus fracta, assiduísque jejúniis extenuáta, corpus étiam crebris verbéribus ac spinárum manípulis lace-rábat, adhíbito intérdum altérius quoque moniális bráchio ad majórem suicórpis afflictatiónem; quod ut magis magisque attéret, léctulo ex asséribus, solóque vili strágulo instrú-

cto utebátur, ac pro pulvillo saxum adhibébat, quod in stramen ex obediéntia commutávit, in quo altérutro pede ad crucem in conspéctu pósito, caténa alligáto, brevíssimum somnum capiébat. Ad hæc absýnthium herbásque amaríssimas mándere, moniálium úlcera, ac pannícula sánie madéntia exosculári non rénuít: scalas monastérii, onústa ingénti cruce, génibus ascéndere aliquándo consuévit; nunc quoque urtícas, nunc ceras liquátas, modo nivem et gláciem, modo álveos rigéntium aquárum ad maceratiónem adhíbuit. Christi Dómini passióem, quam summópere venerabátur, ápte a se excogitáta atrocissimárum pœnárum série imitári, in majóri hebdomada, singulísque sextis fériis sólita fuit. Patiéntia in perferéndis injúriis, christiána humíltas, virginális verecúndia, ac summa sedúlitas in novítiis, quibus præerat, ad perfectiόnem provehéndis, in ea mirífice eluxérunt. Animárum quoque zelo incénsa, plures inimicitias sústulit; periclitántes puéllas in tuto collocávit, plúrimis ad meliόrem frugem tradúctis; in proximó-

rum salutē procurānda, qua orationibus, qua voluntariis corporis cruciatibus, omnī denique conātu jūgiter incubuit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Agrorum in nosocomiis, ac pauperum patrocinium, quamquam inops, omni studio suscepit, et ut iisdem succurreret, non solum propriis ipsa manibus laborabat, et quotidianum sibi victum subtrahēbat, frustulis panis contenta; sed moniales etiam ac matronas civitatis, virosque divites ad id operis alliciebat, atque, undequaque poterat, subsidia corrogabat; quinimo, ut quam pro egenis et invalidis sollicitudinem ostenderat, perpetuo firmaret, duas sodalitates, quæ eorūdem curam gererent, institui curavit. Erga sanctissimum Eucharistiæ sacramentum fuit vehementer affecta: cujus cultum ut in aliis quoque promoveret, ad illud frequenter per annum cum solēni

pompa, quam Deo gratam fuisse nonnulla prodigia comprobaverunt, publicæ venerationi exponendum omnem operam adhibuit. Deiparam Virginem tam impense coluit, ut digna habita fuerit, quæ ejus apparitione recrearetur. Prophetiæ, contemplationis, lacrimarum dono, aliisque charismatibus floruit. Anno denique millesimo sexcentesimo quadragésimo, ætatis suæ quinquagésimo quinto inchoato, in cælum evocata est, cujus corpus in ecclesia sancti Bernardini Viterbii colitur, eamque Benedictus decimus tertius meritis et miraculis claram in beatarum, Pius vero septimus in sanctarum Virginum numerum retulerunt.

R. Afferentur. [134]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Simile erit. de eodem Communi 1. loco. [136]

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

In Laudibus commem. Feriæ. Deinde commem. S. Dorotheæ, Ant. et V. e I. Vesp.

Die 11. Februarii.
Apparitionis B. M. V.
Immaculatæ.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. Mariæ Virg. [183], præter sequentia.

In I. Vesperis.**Ant. et Capit. de Laud.** [341]**Psalmi ut in festis B. M. V. per annum.** [183]**Hymn. Ave maris.** [185]**℣.** Dignāre me laudāre te, Virgo sacrāta. **℞.** Da mihi virtutem contra hostes tuos.**Ad Magnif. Ant.** Ista est columbamea, perfectamea, immaculata mea.**Oratio.****D**eus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti: supplices a te quæsumus; ut ejusdem Virginis apparitionem celebrantes, salutem mentis et corporis consequamur. Per eundem Dñm.**Et fit commemor. Feriæ.****In fine Hymn. dicitur:****Jesu, tibi sit glória,**
Qui natus es de Virgine.**Ad Matutinum.****Invit.** Immaculatam Virginis Conceptionem celebrémus, * Christum ejus Filium adorémus Dñm.**Ps. Veníte exsultémus.****Hymnus.****T**e dicimus præcónio,
Intácta Mater Núminis,
Nostris benígna laúdibus
Tuam repénde grátiam.**Sontes Adámi pósteri**
Infécta proles gignimur;**Labis patérnæ nescia**
Tu sola, Virgo, créderis.**Caput draconis invidi**
Tu cónteris vestígio,
Et sola glóriam refers
Intaminátæ originis.**O gentis humanæ decus**
Quæ tollis Hevæ oppró-
brium,**Tu nos tuére súpplices,**
Tu nos labántes érige.**Serpéntis antíqui potens**
Astus retúnde et ímpetus,
Ut cóelitum perénnibus
Per te fruámur gaúdiis.**Jesu, tibi sit glória**
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amē.**In I. Nocturno.****Ant. Ave grátia plena ***
Dóminus tecum.**Psalmi III Nocturnorum ut in**
festis B. M. V. per annum. [186]**Ant. Benedícta tu inter**
mulíeres * et benedíctus
fructus ventris tui.**Ant. Ne tíneas María * in-**
venísti grátiam apud Dñm.**℣.** Deus omnípotens præ-
cínxit me virtúte. **℞.** Et
pósuit immaculatam viam
meam.**De Parábolis Salomónis.****Lectio i. Cap. 8. v. 9.****E**go sapiéntia hábito
in consílio, et eru-
dítis intérsu cogi-

tationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam et superbiam et viam pravam, et os lingue detestor. Meum est consilium et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilant ad me, invenient me.

R. Sapientia quæ attingit a fine usque ad finem fortiter et disponit omnia suaviter, ædificavit sibi domum.

* Ecce tabernaculum Dei cum hominibus. **V.** Vidisanciam civitatem, Jerusalem novam, paratam sicut sponsam, ornata viro suo. Ecce.

Lectio ii.

Mecum sunt divitiæ et glória, opes superbæ et justitia. Melior est enim fructus meus auro et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum iudicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam

terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant; necdum montes gravi mole constituerant: ante colles ego parturiebar.

R. Quasi arcus refulgens inter nebulas, et quasi flos rosarum in diebus vernis, et quasi lilia in transitu aquæ, * Sic fulget Virgo immaculata. **V.** Arcum meum ponam in nubibus, et erit signum fœderis mei vobiscum. Sic fulget.

Lectio iii.

Beatus homo qui audit me, et qui vigilant ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauiet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad mœnia civitatis: Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

R. Surge, amica mea, speciosa mea, et veni, columba mea. * Ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis. **V.** Vox turturis audita est in terra nostra. Ostende. **Gloria.** Ostende.

In II. Nocturno.

Ant. Fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus.

Ant. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus: * Deus in medio ejus non commovebitur.

Ant. Dominus possedit te in initio viarum suarum: * et in caritate perpetua dilexit te.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in medio ejus non commovebitur.

Lectio iv.

Anno quarto a dogmatica definitione de immaculato Beata Virginis Conceptu, ad Gavi fluminis oram prope oppidum Lourdes Diocesis Tarbiensis in Gallia, ipsa Virgo in rupis sinu super specum Massabielle puellæ cuidam, vernacula lingua Bernadette nuncupatæ, pauperrimæ quidem, sed ingenuæ ac piæ, pluries se conspiciendam obtulit. Immaculata Virgo juvenili ac benigno videbatur

aspectu, nivea veste niveoque pallio contacta, ac zona cærulea succincta: nudos pedes aurea rosa ornabat. Prima apparitionis die, qui fuit undecimus Februarii anno millésimo octingentesimo quinquagesimo octavo, puellam signum crucis rite pieque faciendum edocuit, atque ad sacri rosarii recitationem, exemplo suo, coronam, quæ prius ex brachio demissa pendebat, manu advolvens, excitavit: quod in ceteris etiam apparitionibus prestitit. Altera autem apparitionis die, puella in simplicitate cordis sui, diabolicam fraudem timens, lustralem aquam in Virginem effudit: sed Beata Virgo, leniter arridens, benigniorem illi vultum ostendit. Cum vero tertio apparuisset, puellam ad specum per quindecim dies invitavit. Exinde eam sæpius est alloquuta, ac pro peccatoribus orare, terram deosculari, poenitentiamque agere est hortata: deinde imperavit ut sacerdotibus ediceret, ædificandum ibi esse sacellum, solemnisque supplicationis more illo accedendum. Mandavit insuper ut e fonte, qui sub arena adhuc latebat sed mox erat

erupturus, aquam biberet eaque se abstingeret. Denique die festo Annuntiationis, percontanti enixe puellae illius nomen, cuius aspectu toties dignata fuerat, Virgo, admotis pectori manibus elatisque in coelum oculis, respondit: „Immaculata Conceptio ego sum“.

R. Quae est ista, quae progredditur quasi aurora consurgens, * Pulchra ut luna, electa ut sol. **V.** Ipsa est columba mea, perfecta mea, immaculata mea. Pulchra.

Lectio v.

Percrebrescente fama beneficiorum, quae in sacro specu recepisse fideles dicebantur, augebatur in dies hominum concursus, quos loci religio ad specum advocabat. Itaque prodigiorum fama puellaeque candore motus Tarbiensis Episcopus, quarto ab enarratis anno, post juridicam factorum inquisitionem, supernaturales esse apparitionis notas sua sententia probavit, cultumque Virginis Immaculatae in eodem specu permisit. Mox aedificatum sacellum: ex illa die pene innumerae fidelium turbae, voti ac supplicationis causa,

ex Gallia, Belgio, Italia, Hispania ceterisque Europae provinciis necnon ex longinquis Americae regionibus quovis anno illuc adveniunt, nomenque Immaculatae de Lourdes ubique terrarum inclarescit. Fontis aqua in cunctas orbis partes delata, aegris sanitatem restituit. Orbis vero catholicus tantorum memor benefactorum, aedes sacras mirabili opere ibi extruxit. Vexilla innumera, acceptorum beneficiorum veluti monimenta, illuc a civitatibus ac gentibus missa, aedem Virginis miro ornatu decorant. In hac sua veluti sede Immaculata virgo iugiter colitur; interdiu quidem precibus, religioso cantu solemnibusque aliis caeremoniis; noctu vero sacris illis supplicationibus, quibus infinitae propemodum peregrinantium turbae cereis facibusque accensis procedunt et laudes Beatae Virginis concinunt.

R. Erit in novissimis diebus mons praeparatus Virgini Mariae in vertice montium, et elevabitur super coelos, et ibunt populi multi et dicent: * Venite et ascendamus ad montem. **V.** Sicut letantium omnium habitatio est in te. Venite.

Lectio vi.

Peregrinationes hujusmodi fidem frigescente sæculo excitasse, animum ad christianam legem profitendam addidisse, cultumque Virginis Immaculatæ mirum in modum auxisse, omnibus compertum est. In qua mirabili fidei professione Christianus populus sacerdotes veluti duces habet, qui illuc suas plebes adducunt. Ipsi etiam sacrorum Antistites sanctum locum frequenter adeunt, peregrinationibus præsunt, solemnioribusque festis intersunt. Nec adeo rarum est ipsos Romanæ Ecclesiæ Purpuratos Patres humili peregrinorum more accedentes conspiciere. Ipsi quoque Romani Pontifices, pro sua erga Immaculatam de Lourdes pietate, sacram ædem donis nobilissimis cumulârunt. Pius nonus, sacris indulgentiis, Archiconfraternitatis privilegio ac minoris Basilicæ titulo ipsam insignivit; ac Deiparæ imaginem ibidem cultam, solèmnî ritu per Legatum suum apostolicum in Gállia diademate distinctam voluit. Leo vero decimus tertius innumera etiam contulit beneficia, indulgentias ad modum Jubilæi

vigésimo quinto Apparitionis anno vertente concessit, peregrinationes sua auctoritate verbóque provexit, ac solèmnem Ecclesiæ sub titulo Rosárii dedicationem suo nómine peragi curavit. Quorum beneficiorum amplitudinem cumulavit, cum, plúrium Episcoporum rogatu, solèmnem festum sub titulo Apparitionis Beátæ Mariæ Virginis Immaculatæ, próprio officio et própria Missa celebrandum benigne concessit.

R. Prævenisti eam, Dómine, in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus * Corónam de lapide pretioso. **V.** Magna est glória ejus in salutári tuo, glóriam et magnum decorem impónes super eam. Corónam. Glória Patri. Corónam.

In III. Nocturno.

Ant. Manus Dómini confortávit te, * et ideo eris benedícta in ætérnum.

Ant. Noli metúere * non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est.

Ant. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, * quia per te ad níhilum redégit inimicos nostros.

V. Diffusa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Proptérea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

**Lectio sancti Evangélii se-
cúndum Lucam.**

Lectio vii. Cap. 1.

In illo témpore: Missus est
Angelus Gábriel a Deo
in civitátem Galilææ, cui
nomen Názareth, ad Vir-
ginem desponsátam viro,
cui nomen erat Joseph, de
domo David, et nomen Vir-
ginis María. Et réliqua.

**Homilia sancti Bernárdi
Abbátis.**

Ex Homilia 2. super Missus.

Lætáre, pater Adam,
sed magis tu, o Heva
mater, exsulta, qui
sicut ómnium paréntes, ita
ómnium fuistis peremptó-
res; et quod infelícus est,
prius peremptóres quam
paréntes. Ambo, inquam,
consolámini super filia, et
tali filia; sed illa ámplius
de qua malum ortum est
prius, cuius oppróbrium in
omnes pertransívit mulie-
res. Instat namque tem-
pus, quo jam tollátur op-
prórium, nec hábeat vir
quid causétur advérsus fé-
minam; qui útique, dum se
imprudénter excusáre co-
narétur, crudéliter illam ac-
cusáre non cunctátus est,
dicens: Múlier quam dedísti

mihi, dedit mihi de ligno,
et comédi. Proptérea curre,
Heva, ad Mariám, curre
mater ad fíliam; fília pro
matre respóndeat: ipsa ma-
tris oppróbrium aúferat:
ipsa patri pro matre satis-
fáciat: quia ecce si vir cé-
cidit per féminam, jam non
erígatur nisi per féminam.

R. Tu ergo ínvoça Dó-
minum, lóquere regi pro
nobis, * Et libera nos de
morte. **V.** Omnes sitiéntes,
veníte ad aquas, et hauriétis
salútem a Dómino. Et
libera nos.

Lectio viii.

Quid dicébas o Adam?
Múlier, quam dedísti
mihi, dedit mihi de ligno,
et comédi. Verba malítiæ
sunt hæc quibus magis aú-
geas quam déleas culpam.
Verúmtamen Sapiéntia vi-
cit malítiam, cum occasi-
onem vénia, quam a te
Deus interrogádo elicere
tentávit, sed non pótuít, in
thesaúro indeficiéntis suæ
pietátis invénit. Rédditur
nempe fémina pro fémina,
prudens pro fátua, húmilis
pro supérba, quæ pro li-
gno mortis gustum tibi
pórrigat vitæ, et pro vene-
nóso cibo illo amaritúdi-
nis, dulcédinem páriat fru-
ctus ætérni. Muta ergo iní-
quæ excusatiónis verbum

in vocem gratiârum actiônis, et dic: Dómine mûlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatricem, posterórum vivificatricem.

R. Plantávit Dóminus Deus paradísium voluptátis, produxítque lignum vitæ in médio ejus. * Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis. **V.** Emissiões tuæ paradísus, Virgo María. Et flúvius. **Glória Patri.** Et flúvius.

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laudibus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Candor est lucis ætérnæ, * et spéculum sine mácula.

Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Mûlier amícta sole et luna sub pédibus ejus, * et in cápite ejus coróna stelarum duódecim.

3. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israë!, * tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Benedícta es tu, Virgo María, a Dómino Deo ex-

célso, * præ ómnibus muliéribus super terram.

5. Hódie nomen tuum ita magnificávit Dóminus, * ut non recédât laus tua de ore hóminum.

Capitulum. Cant. 2.

Surge, amíca mea, speciosa mea, et veni, columba mea in foraminibus petrae, in cavérna macériae, osténde mihi faciém tuam, sonet vox tua in aúribus meis.

Hymnus.

Auróra soli prævia
Felix salutis núncia,
In noctis umbra plebs tua
Te, Virgo, supplex invocat.

Torrens nefástis flúctibus
Cunctos trahens vorágine,
Leni resídit æquore
Cum transit Arca fœderis.

Dum torret aréscens humus,

Tu rore sola spárgeris;
Tellúre circum rórida,
Intácta sola pérmanes.

Fatále virus évomens
Attóllit anguis vérticem;
At tu draconis túrgidum
Invícta cónteris caput.

Mater benígna, réspice
Fletus precésque súplli-
cum,

Et dimicántes tártari
Victrix tuére ab hóstibus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

℣. Diffusa est grátia in lá-
biis tuis. ℞. Propterea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Præclára
salútis auróra, ex te Virgo
María exívit sol justitiæ,
qui visitávit nos óriens ex
alto.

Oratio.

Deus, qui per Immaculá-
tam Vírginis Conceptió-
nem dignum Fílio tuo ha-
bitáculum præparásti: súp-
plices a te quæsumus; ut
ejúsdem Vírginis apparitió-
nem celebrántes, salútem
mentis et córporis conse-
quámur. Per eúmdem Dñm.

Et fit commemor. Feriæ.

Ad Tertiam.

Capit. Surge, amíca. [341]

℞. br. Quæ est ista quæ
ascéndit de desérto * De-
líciis áffluens? Quæ est
ista. ℣. Inníxa super dilé-
ctum suum. Delíciis áf-
fluens. Glória Patri. Quæ.

℣. Vidérunt eam filíæ
Sion. ℞. Et beatíssimam
prædicavérunt.

Ad Sextam.

Capitulum. Prov. 8.

Mecum sunt divítie et
glória, opes superbæ
et justítia: mélior est enim

fructus meus auro et lá-
pide pretióso.

℞. br. Ego Mater * Pul-
chræ dilectiónis. Ego Ma-
ter. ℣. Et timóris et agni-
tiónis et sanctæ spei. Pul-
chræ dilectiónis. Glória
Patri. Ego Mater.

℣. In me omnis grátia
viæ et veritátis. ℞. In me
omnis spes vitæ et virtútis.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24.

In me grátia omnis viæ
et veritátis, in me omnis
spes vitæ et virtútis. Trans-
íte ad me omnes qui con-
cupíscitis me, et a genera-
tiónibus meis implémini.

℞. br. Qui me invénerit
* Invéniet vitam. Qui me.

℣. Et háuriet salútem a
Dómino. Invéniet vitam.
Glória Patri. Qui me.

℣. Transíte ad me omnes
qui concupíscitis me. ℞. Et
a generatióibus meis im-
plémini.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. [335],
præter sequentia.

Hymnus.

Omnis expértem máculæ
Maríam

Edocet summus fídei ma-
gíster:

Vírginis gaudens célebrat
fidélis

Terra triúmphum.

Ipsa se præbens hūmili
puellæ
Virgo spectādam, récreat
pavéntem,
Seque concéptam sine labe
sancto
Prædicat ore.

O specus felix, decoráte
divæ
Matris aspéctu! veneránda
rupes,
Unde vitáles scatuére pleno
Gúrgite lymphæ.

Huc catervátim pia turba
nostris,
Huc ab extérnis peregrína
terris
Affluit supplex, et opem
poténtis
Vírginis orat.

Excipit Mater lácrimas
precántum,
Donat optátam míseris sa-
lútem;
Compos hinc voti pátrias
ad oras
Turba revértit.

Súpplicum, Virgo, mise-
ráta casus,
Semper o nostros réfove
labóres,
Impetrans mœstis bona
sempitérnæ
Gáudia vitæ.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,
Et tibi compar utriúsque
virtus

Spíritus semper, Deus unus
omni
Témporis ævo.
Amen.

℣. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. ℞. Da
mihi virtútem contra ho-
stes tuos.

Ad Magnif. Ant. Hódie
gloriósa cœli Regína in ter-
ris appáruit; hódie pópulo
suo verba salútis et pigno-
ra pacis áttulit; hódie An-
gelórum et fidélium chori
Immaculátam Concepti-
onem celebrántes gáudio ex-
súltant, allelúja.

Et fit commem. Feriæ.

Die 13. Februarii.

S. Catharinæ de Ric-
ciis Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [123],
præter sequentia.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui
beátam Catharínam Vír-
ginem, tuo amóre succén-
sam, passiónis contempla-
tione claréscere voluísti:
ejus intercessiône concéde;
ut passiónis mystéria de-
vóte recoléntes, ejus fru-
ctum percípere mereámur:
Qui vivis.

Et fit comem. Feriæ.

In I. Noct. Lect. De virgíni-
bus. [129]

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Catharina, nóbili familia de Ricciis Florentiæ nata, vel ab ineunte ætate piam indolem præmatúre osténdit. In suburbáno monastério sancti Petri de Monticellis, ubi morum disciplina imbueretur, collocáta, quotidie ad Christi crucifixi imáginem orans, non sine lácrimis, horis étiam ánimí relaxationi addictis, ejus passionem meditabátur. Ad monastérium póstea sancti Vincéntii, órdis sancti Domínici, in civitáte Prati transláta, patrénos lares ad tempus repétere, nisi certa spe réditus hábita, constánter recusávit. Tandem anno décimo tértio, sæculi delíciis contéptis, ibídem religiósus institútus professsa est.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Caritate in Deum fervens, orationi fere assidue vacabat, quidquid témporis necessariis occupationibus

et módicæ quiéti supérerat, in ea insúmens; utque corpus in servitútem redígeret, férrea caténa et flagéllis illud macerábat. Cibi parcíssima, octo supra quadraginta annos cárnibus abstínuít, legumínibus plerúmque et herbis vescens, intérdum vero solo pane et aqua conténta. Proximórum ætérnam salútem exóptans, ardentíssimas ad Deum pro peccatórum conversiône preces fundébat. Tanto étiam commiseratiónis sensu erga purgántem ánimam commóta est, ut acerbíssimos dolóres sibi divínitus inflíctos in pœnárum illi debitárum expiatióne pertulísse visa sit. Exímia prudéntia et reguláris observántiæ zelo moniáles diu rexit, eas non minus exémplo quam adhortatióibus ad omnem sanctimóniam infórmans. Quo in officio humilitátem ádeo cóluit, ut abjectíssima quæque ópera sponte obíret, ac infirmis præcípua caritaté et suó stúdio inservíret.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Supernórum charísma-
tum cópia singuláris in
ea enítuit ánnulo desponsa-
tiónis, sacrísque stigmáti-
bus, quæ nõn semel spe-
ctánda se exhibuérunt, ac-
céptis. Plúrium annórum
spátio, quinta et sexta féria
in altíssimam contempla-
tiónem rapta, singulos Red-
emptóris cruciátus in pas-
sióne tolerátos ex órdine in
córpore mirábíliter sentíre
consuévit. Prati degens,
sanctum Philíppum Nérium
Romæ comórantem vidére
promérui; ejúsque colló-
quio frui. Extasum, ráptu-
um, cœléstium visiónum,
ac prophétici lúminis dono
illústris, futúra prædíxit,
ac simul occúlta revelávit.
Grávibus dénique morbis
decumbens, Ecclésiæ sacra-
méntis muníta, anno a Chri-
sto nato millésimo quingen-
tésimo nonagésimo, ætátis
sexagésimo nono, quarto
Nonas Febrúarii in cœlum
migrávit. Eam subínde Cle-
mens duodécimus beatá-
rum Vírginum número,
Benedíctus vero décimus
quartus Póntifex Máximus
solémni ritu sanctárum Ví-
ginum fastis adscrípsit, an-
no salútis millésimo septin-
gentésimo quadragésimo
sexto. **R.** Afferéntur. [134]

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Símile erit regnum cœ-
lórum decem virgínibus. de eo-
dem Communi I. loco. [136]

Lectio ix. de Homilia et com-
memor. Feriæ in Laud.

Die 17. Februarii.

Fugæ D. N. J. Chr.
in Ægyptum.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [351]
Ps. ut in Festis B. M. V. [183]

Hymnus.

Regem treméndæ glóriæ
De stirpe promíssum
Abrahæ

Venísse, reges índicant;
Natúmque regi núntiant.

Tyránnus ira flúctuat,
Morti Puéllum déstinat,
Sed Virgo Mater cœlitus
Edócta, ferro súbtrahit.

Deférre natum ad éxteras
Festínat Ægýpti plagas,
Nec jam quiéscit, Fílium
Quoúsque tutum cónspicit.

At tu parens fortíssima,
Quæ sancto amóre saúcia
Advérsa quæque déspicis,
Fugæque damna sústines:

Tuis adésto sérvulis
Rebus quibúsque in árduis,
Quos culpa fecit éxsules,
Redíre fac in pátriam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre et almo Spíritu
In sempiterna sæcula.

Amen.

Sic terminantur Hymni ad
omnes Horas.

℣. Accépit Joseph Púe-
rum et Matrem ejus nocte.

℞. Et secéssit in Ægýptum.

Ad Magnif. Ant. Ecce An-
gelus Dómini appáruit in
somnia Joseph dicens: Sur-
ge, et áccipe Púerum et Ma-
trem ejus, et fuge in Ægý-
ptum, et esto ibi usque dum
dicam tibi: futúrum est e-
nim, ut Heródes quærat Pú-
erum ad perdéndum eum.

Oratio ut ad Laudes. [352]

Et fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Salvatórem Dómi-
num nostrum Jesum Chri-
stum fugiéntem in Ægý-
ptum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Regem treméndæ
glóriæ. ut supra. [345]

In I. Nocturno.

Ant. Accépit Joseph Púe-
rum et Matrem ejus nocte,
et secéssit in Ægýptum.

Ps. trium Noct. ut in Festis
B. M. V. [186]

Ant. Erat ibi usque ad
óbitum Heródis.

Ant. Fuit Dóminus cum
Joseph in Ægýpto.

℣. Ex Ægýpto. ℞. Vo-
cávi Fílium meum.

De Oséa Prophéta.

Lectio i. Cap. 11.

Sicut mane tránsiit,
pertránsiit rex Is-
raël. Quia puer Is-
raël, et diléxi eum: et ex
Ægýpto vocávi Fílium me-
um. Vocavérunt eos, sic
abiérunt a fácie eórum:
Báalim imolábant, et simu-
lácris sacrificábant. Et ego
quasi nutrícus Ephraím,
portábam eos in bráchiis
meis: et nesciérunt, quod
curárem eos. In funículis
Adam traham eos, in vín-
culis caritátis: et ero eis
quasi exáltans jugum super
maxíllas eórum: et decli-
návi ad eum, ut vescerétur.
Non revertétur in terram
Ægýpti, et Assur ipse rex
ejus: quóniam noluérunt
convérti. Cœpit gládus in
civitátibus ejus, et consú-
met eléctos ejus, et cóm-
edet cápita eórum. Et pó-
pulus meus pendébit ad
réditum meum: jugum au-
tem imponétur eis simul,
quod non auferétur.

℞. Dicit Dóminus, de-
scénde in Ægýptum: ego
descéndam tecum illuc: *
Et ego inde addúcam te
reverténtem. ℣. Surgens
Joseph accépit Púerum
et Matrem ejus nocte. Et
ego.

De Isaia Propheta.

Lectio ii. Cap. 19.

Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, et ingrediétur Ægýptum, et commovebúntur simulácula Ægýpti a fácie ejus, et cor Ægýpti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciem Ægýptios advérsus Ægýptios: et pugnábit vir contra fratrem suum, et vir contra amicum suum, civitas advérsus civitátem, regnum advérsus regnum. Et dirumpétur spíritus Ægýpti in viscéribus ejus, et consílium ejus præcipitábo: et interrogábunt simulácula sua, et divínos suos et pythónes et ariolos. Et tradam Ægýptum in manu dominórum crudélium, et rex fortis dominábitur eórum, ait Dóminus Deus exercítuum.

R. Rex noster advéniet Christus * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. **V.** Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur. Quem Joánnes.

Lectio iii. Cap. 19. c.

In die illa erit altáre Dómini in médio terræ Ægýpti, et título Dómini juxta términum ejus erit in signum, et in testimónium

Dómino exercítuum in terra Ægýpti. Clamábunt enim ad Dóminum a fácie tribulántis, et mittet eis salvatórem et propugnatórem, qui liberet eos. Et cognoscétur Dóminus ab Ægýpto, et cognóscant Ægýptii Dóminum in die illa, et colent eum in hóstiis et in munéribus: et vota vovébunt Dómino et solvent. Et percútiet Dóminus Ægýptum plaga, et sanábit eam, et reverténtur ad Dóminum, et placábitur eis, et sanábit eos. In die illa erit via de Ægýpto in Assýrios, et intrábit Assýrius Ægýptum, et Ægýptius in Assýrios, et sérvient Ægýptii Assur. In die illa erit Israël tértius Ægýptio et Assýrio: benedictio in médio terræ, cui benedíxit Dóminus exercítuum, dicens: Benedíctus pópulus meus Ægýpti.

R. Ecce ab Austro vénio ego Dóminus Deus vester, * Visitáre vos in pace. **V.** Aspiciam vos et crésce-re fáciem; multiplicabímmini et firmábo pactum meum vobíscum. Visitáre. **G**loria Patri. Visitáre.

In II. Nocturno.

Ant. Heródes, videns quóniam illúsus esset a Magis, irátus est valde.

Ant. Mittens Heródes, occidit omnes púeros, qui erant in Béthlehem et in ómnibus finibus ejus.

Ant. A bimátu et infra occidit multos púeros Heródes propter Dóminum.

℣. Vox in Rama audita est. **℞.** Plorátus et ululátus multus.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Homilia 8. in Matthæum.

Lectio iv.

Cur in Ægyptum puer mittitur? Causam in primis proutulit Evangelista dicens: Ut impletur illud: Ex Ægypto vocavi Filium meum; simulque bonæ spei procemia toti orbi prænuntiabantur. Quia enim Bábylon et Ægyptus plus quam reliquis orbis impietatis ardébant flamma, ab exordio declárans, se ambas illas regiones emendatúrurum, et ad melióra deductúrurum, simulque per hæc indicans étiam toti terrarum orbi bona exspectánda esse, et Magos misit, et ipse cum Matre sua profectus est. Ad hæc vero aliud étiam inde docémur, quod non parum nos ad philosophiam incitet. Quodnam illud? Quod ab ipso iníitio tenta-

tiónes et perícula sint exspectánda. Vide namque, id ipsi ab incunábulis accidisse. Nam illo nato furit tyráñus, hinc fuga et transmigrátio in exsilií locum, et insons Mater in barbarorum regiónem se pröripit.

℞. Ægypte, noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abýssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. **℣.** Ecce véniet Dóminus exercítium, Deus tuus cum potestáte magna. Liberáre.

Lectio v.

Hoc exémplo fultus fortiter feras, gnarus, hanc cum primis esse spirituálium virórum sortem, ut ubique tentationibus impetántur. Animadvérte igitur, id non solum Púeri Matri accídere, sed étiam bárbaris illis; nam et illi clam discédunt quasi fugitívi, et hæc, quæ numquam e domo egréssa fúerat, tam longum et æumnósum iter suscipere jubétur ob mirábilem hunc éditum Púerum et spirituálem partum. Rem iterum stupéndam consídera. Palæstína insidiátur, Ægyptus vero éxcipit, et servat insídiis impetítum.

Neque enim tantum in filiis patriarchæ, sed etiam in Domino typi et figuræ contigerunt. Per ea enim, quæ ab ipso gesta sunt, multa prænuntiabantur eorum, quæ postea eventura erant: quod et in ásina, et in pullo factum est. Angelus igitur, qui apparuit, non Mariam, sed Josèphum alloquitur: et quid dicit? Surge, accipe Puerum et Matrem ejus. Hic non ultra dicit, conjugem tuam, sed Matrem ejus. Quia enim partus contigit, suspicio soluta est, et viro fides facta est, libere jam loquitur Angelus, neque filium, neque conjugem ejus dicens; sed, Puerum et Matrem ejus: et fuge in Ægyptum; fugæque causam addit: futurum est enim, inquit, ut Heródes quærat animam Pueri.

R. Cognoscetur Dominus ab Ægypto. * Et cognoscent Ægyptii Dominum in die illa. **V.** Clamabunt ad Dominum a facie tribulantis, et mittet eis Salvatorem. Et cognoscent.

Lectio vi.

Hoc vero Virginem ipsam non mediócritè claram efficit et illústrem. Nam quod totus pópulus encómii locó habébat, hoc ip-

sum habere pótuit et ipsa. Quod enim altum sapiébant et sese jactábant ob réditum ex Ægypto, (id quod subíndicans prophéta dicébat: Nonne alienígenas addúxi de Cappadócia, et Assýrios ex fóvea?) illud ipsum prærogativam Vírginis facit. Imo vero et pópulus, et patriarcha descendentes et ascendentes, inde istius ascensus, seu réditus typum implébant: nam illi descendérunt, ut mortem ex fame imminéntem effúgerent; hic vero, ut vitáret mortem insídiis parátam. At illi eo veniéntes ex fame tunc liberáti sunt; ille vero, ut eo descéndit, regiónem totam per advéntum suum sanctificávit. Consíderes itaque velim, quómodo inter humília, quæ ad divinitátem pértinent, reveléntur. Et enim cum dixit Angelus, fuge in Ægyptum, non promísit, se itíneris cómitem futurum, vel descendéntibus, vel redeúntibus, subíndicans, illos magnum habere cómitem, recens natum Puerum, qui statim atque apparuit, ómnia mutávit.

R. Sancta et immaculáta Virginitas, quibus te laudibus éfferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non pótérant, tuo grémio in Ægý-

ptum contulisti. **V.** Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia. **Gloria Patri.** Quia.

In III. Nocturno.

Ant. Defuncto autem Herode, ecce Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto.

Ant. Surge et accipe Puerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël.

Ant. Defuncti sunt, qui quærebant animam Pueri.

V. Consurgens Joseph accepit Puerum et Matrem ejus. **R.** Et venit in terram Israël.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2.

In illo tempore: Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge et accipe Puerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi, usque dum dicam tibi. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysologi.

Serm. 151. de fuga Christi in Ægyptum.

Hodierna lectio movit corda, concussit viscera, stupere fecit auditum. Ecce, inquit, Angelus Domini ap-

paruit Joseph in somnis, dicens: Surge, accipe Puerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum. Cui nascenti virginitas non resistit, non obviat ratio, contradicit natura: potestas quæ, quæ vis, quod discrimen prevaleret, ut compelleretur ad fugam? Accipe Puerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum. Reverentius diceret: Vade in Ægyptum; ut esset profectio, non fuga, voluntas, non necessitas: judicium, non metus, humanum saltem, si non divinum: at nunc mandatur fuga, mandatur cœlitus, mandatur per Angelum, ut videatur cœlum timor ante tenuisse, quam terram.

R. Nesciens Mater Virgo virum, peperit sine dolore: ***** Salvatorem sæculorum, ipsum regem Angelorum, exsulem Virgo lactabat ubere de cœlo pleno. **V.** Domus pudici pectoris templum repente fit Dei: intacta nesciens virum, verbo concepit filium. Salvatorem.

Lectio viii.

Accipe puerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum. In Ægyptum fuge, a tuis ad extraneos; ad sacrilegos a sanctis, a templo tuo ad dæmonum fana; ad

idolórum pátriam e regióne sanctórum. Sic Judææ non súfficit latitúdo, sic angustátur sǽculi diffúsa posséssio, non capit secrétum templi, sacerdotum turba non súscipit, non abscondit numerósitas investigábilis cognatórum, ut ad deitátis látebras profána Ægýptus conducátur: sic res urget, sic non vacat intuéri verecúndiam Vírginis, labórem Matris, sexus pudórem, perículum in Joseph, longinquitátis fatigatióem, exítium totíus domus.

R. Et nunc quid tibi est in via Ægýpti? * Revértere virgo Israël ad civitátes tuas. **V.** Usquequo dolens avertéris? Revértere. Glória Patri. Revértere.

Lect. ix. de Homilia Feriæ.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Ecce Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. Surge et áccipe * Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum.

3. Esto ibi * usque dum dicam tibi.

4. Futúrum est enim, * ut Heródes quærat Púerum ad perdéndum eum.

5. Consúrgens Joseph, * accépit Púerum et Matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum.

Capitulum. Is. 19.

Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, et ingrediétur Ægýptum, et commovebúntur simulácula Ægýpti a fácie ejus, et cor Ægýpti tabéscet in médio ejus.

Hymnus.

Veri tonántis únicum,
Enses cavéntem pérfidus,

Cultu relicto núminum,
Ægýpte, præsta sóspitem.

Heródis hunc immánitas
Abíre cogit éxsulem;
Sed dura nos Christi fuga
Iter salútis édocet.

Virgo parens dulcíssima
Quæ mille per perícula
Dulcem feréndo párvulum,
Invicta cursum cónficis.

Fac nos, solútis vínculis,
Quæ tendit astus dæmonis,
Per plana, per et áspera,
Nostrum sequámur Príncipem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.

Amen.

V. Gaude et lætare Ægýpte. **R.** Quia in médio tui Sanctus Israël.

Ad Bened. Ant. Defuncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto dicens: Surge et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël; defuncti sunt enim, qui quærébant ánimam Púeri.

Oratio.

Protéctor in te sperántium, Deus, qui Unigénitum tuum Redemptórem nostrum, ex Heródis gládio fuga in Ægýptum erípere voluísti: concéde nobis fámulis tuis beatíssima semper Vírgine ejus matre María intercedénte; ut ab ómnibus mentis et córporis perículis liberáti, ad cœléstem pátriam perveníre mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce Dóminus. ut supra. [351]

R. br. Dóminus * Tamquam sponsus. Dóminus. **V.** Procédens de thálamo suo. Tamquam sponsus. Glória Patri. Dóminus.

V. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. **R.** Vé-

niet, ut salvet pópulum suum.

Ad Sextam.

Capitulum. Ezech. 30. b.

Hæc dicit Dóminus Deus: Dispérdam simulácra, et cessáre fáciam idóla de Memphis, et dux de terra Ægýpti non erit ámplius, et dabo terrórem in terra Ægýpti.

R. br. Egrediétur Dóminus * De loco sancto suo. Egrediétur. **V.** Véniet, ut salvet pópulum suum. De loco. Glória. Egrediétur.

V. Vidérunt omnes fines terræ. **R.** Salutáre Dei nostri.

Ad Nonam.

Capitulum. Is. 16.

Ini consílium, coge concílium: pone quasi noctem umbram tuam in merídie: absconde fugiéntes, et vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei: esto latíbulum eórum a fácie vastatóris.

R. br. Vidérunt * Omnes fines terræ. Vidérunt. **V.** Salutáre Dei nostri. Omnes fines terræ. Glória Patri. Vidérunt.

V. Verbum caro factum est. **R.** Et habitávit in nobis.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. [345], præter

Ad Magnif. Ant. Aúdiens Joseph, quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire, et admónitus in somnis, secéssit in partes Galilææ; et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Náza-reth, ut adimplerétur, quod dictum est per prophétas: Quóniam Nazaræus vocábitur.

Et fit commem. Feriæ.

Die 19. Februarii.

**S. Conradi Placentini
Confessoris.**

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [101], **præter sequ.**

Oratio. Adésto Dñe. [102]

Et fit commem. Feriæ.

In I. Noct. Lect. Beátus vir. de eodem Comm. 2. loco. [114]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Conrádus Placéntiæ nóbili génere natus, ac venatióni cumprímis déditus, jussit aliquándo vepres, ubi feræ latébant, succéndi; sed ultra quam vóluit, vento perlátus ignis próxima fœdo vastávit incéndio. Quo viso, Conrádus in urbem latén-ter est ingrèssus: sed mox ad prætorem deláta re, emissóque satellítio, homúnculus ínfimæ plebis tam-

quam incéndii auctor comprehénsus est, vique tormentórum falsa confessióne expréssa, damnátus ad supplicium rapiebátur. Tum Conrádus consciéntia excitátus innocéntem homúnculum e carníficis mánibus erípuit, seque reum conféssus divénditis bonis illáta damna compensávit; humanisque rebus una cum uxóre nún-tium remísit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Cum itaque uxor sacrum velum sumptúra Placéntiæ mansisset, ipse ábiit in regiónem longínquam, et Franciscáni órdis, qui Tertiariórum dicitur, assúptohábitu, Romam pervénit sacras ædes visitáturus. Inde in Sicíliam ad Netínos ábiit, ubi aliquámdiu in sancti Martíni xenodochío diversátus, in solitúdinem secéssit, in qua se inédia, et précibus afflíctans per annos quadragínta humi cubábat, nunc solo

pane, nunc herbis tantum contentus, et dono prophetiæ, miraculisque clarus. Crebras carnis ac dæmonis tentationes, gulæque blanditias corporis afflictatione, atque assiduo precandi studio tam egregie vicit, ut vel esculenta munuscula, quæ ab amicis mitterentur, non prius attingeret, quam pútrida jam et vérmibus scaténtia sensus ipse refúgeret. Quin étiam túnica pósita támdiu nudos artus in vepréto volutábat, quoad effluente ságuine edéndi ardor exstinguerétur.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Cum autem sexta quaque fériá in urbem ad imáginem Crucifíxi, quæ suã religióne celebrátur apud Netínos, adorándam mirapietáte ventitáret, improbi quidam irrisóres per eam occasiónem religiosíssimum virum ludos fácere voluérunt. Itaque per simulatiónem ad prándium píscium invitáto carnem suíllam appónunt, nec áliud

ipsi mandúcant. Inde hóminis improbitátem exagitaté, vel simplicitátem cavillári. Negat ille se quidquam gustásse præter písces; statímque spinas, et squamas amóta máppula, qua tegebántur, osténdit, et eórum impudéntiam redárguit. Item ab antístite Syracusáno fama sanctitátis éxcito visitátus, et ab eódem, ut secum cœnáret, invitátus, prótinus e célula placéntas quátuor cálidas ex témpore divínitus parátas prótulit: qui póstea vicíssim ad antístitem Syracúsas proféctus, juxta episcópium, plúrimis avículis circumvolitántibus, et ipsíus advéntum quodámodo gratulántibus, mirabíliter excéptus est. His aliisque multis spectatæ sanctimóniæ indíciis, ejúsque préciibus coelésti auxílio laborántibus, non solum indígenis, verum étiam alienígenis, eo præsértim anno quo migrávit in cœlum, milésimo trecentésimo quinquagésimo primo, sæpíssime impetráto, commóti Leo décimus Póntifex Máximus in Netína urbe primum, deínde Paulus eo nómine tértius álibi étiam beáti Conrádi festívam diem undécimo Kaléndas

Mártii quotánnis celebrári permisére. Ejus corpus in argénteá cónditum arca in ecclésia sancti Nicolái apud Netínos váriis adhuc miráculis enitéscit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. de Comm. Abbat. 1. loco. [118]

Lectio ix. de Homilia, et commemor. Feriæ in Laudibus.

Die 26. Februarii.

S. Margaritæ de Cortona Pœnitentis.

Semiduplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [144], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui fámulam tuam Margarítam de perditionis via ad salutis trámitem misericórditer deduxísti: eádem nobis miseratióne concéde; ut quam prius errántem sectári non erubúimus, mox pœniténtem ímpigre sequi gloriémur. Per Dóminum.

Et fit commemor. Feriæ.

In I. Nocturno Lect. Mulierem fortem. [145]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Margaríta, a loco dormitiónis Cortonénsis appelláta, Laviáni in Túsicia ortum hábuit. Primis adolescéntiæ

suæ annis mundi voluptátibus capta, in Montis Politiáni civitáte vanam et lúbricam vitam duxit: sed cum amásium ab hóstibus fœde transfóssum indício canis in fóvea sub strue lignórum tumulátum fortúito reperísset, illico facta est manus Dómini super eam: quæ magno culpárum suárum mœróre tacta, éxiit foras, et flevit amáre. Itaque Laviánum revérsa, crine detónso, neglécto cápite, pulláque veste contécta, erróribus suis mundíque illécebris núntium misit; inque ædibus Deo sacris, fune ad collum alligáto, humi procúbens, ab ómnibus quos ántea móribus suis palam offéndérat, véniam exorávit. Mox Cortónam profécta, in cínere et cilício a se læsam Dei majestátem placáre stúduit, donec post triennále virtútum experimentum a frátribus Minóribus spirituális vitæ dúcibus Tértii órdis hábitum impetrávit. Uberes exínde lácrimæ ei familiáres fuérunt, atque ima suspíria tanta ánimi contritióne ducta, ut diu elínguis consisteret. Léctulus nuda humus, cervícal lapis aut lignum porréxit; atque ita noctes insómnes in cœlé-

stium meditatióne tráhere consuévit, nullum ámplius pravum desidérium perpéssa, dum bonus spíritus pròptior infirmam carnem ad subeúndos labóres erigébat.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justiti-
am: * Et dedúcet te mira-
bíliter dextera tua. **V.** Spé-
cie tua et pulchritúdine tua
inténde, prósperè procéde,
et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

A dæmone insídiis fune-
stisque conátibus la-
cessíta, múlter fortis ho-
stem ex verbis detéctum se-
mel atque íterum invícta ré-
pulit. Ad eludéndum vanæ
glóriæ lenocínium, quo a
malo spíritu petebátur, præ-
téritos mores suos per vi-
cos, et platéas alta voce ac-
cusáre non déstitit, omni
supplício se ream inclá-
mans: nec nisi a confessá-
rio detérrita, in speciósam
fáciem, olim impúri amóris
causam, sævíre abstínuit,
ægre ferens suam formam
longa carnis maceratióne
non aboléri. Quibus aliís-
que magnæ pœniténtiæ ar-
guméntis suórum crími-
num labe expiáta, atque ita
de se triumphátrix, ut sen-
sus plane omnes a mundi
illécebris custodíret, digna

facta est, quæ sæpe Dómi-
ni consuetúdine fruerétur.
Ejúsdem quoque Christi et
Víriginis Matris dolórum,
quod ipsa ardénter expe-
tíerat, párticeps facta, cun-
ctis sénsibus destitúta, et
vere mórtua intérdum visa
est. Ad eam proínde, vél-
uti ad perfectiόνis mági-
stram, ex díssitis étiam re-
gió nibus plúrimi convenié-
bant: ipsa vero cœlésti,
quo erat perfúsa, lúmine
córdium secréta, conscién-
tias hóminum, imo et pec-
cáta in remótis licet párti-
bus Deum offendéntium
cum dolóre et lácrimis dé-
tegens, summáque in Deum
et próximum caritáte fer-
vens, ingéntem animárum
fructum operáta est. Ægris
ad se veniéntibus salútem,
obséssis a dæmone libera-
tiónem impetrávit. Púerum
defúctum lugénte matre
ad vitam redúxit. Immi-
néntes bellórum tumúltus
assíduis oratió nibus sedá-
vit. Dénique summæ pietá-
tis opéribus vivos et mór-
tuos sibi demérui.

R. Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitátem: * Pro-
ptérea unxit te Deus, Deus
tuus óleo lætítiæ. **V.** Pro-
pter veritátem, et mansue-
túdinem, et justítiam. Pro-
ptérea.

Lectio vi.

Tot sanctis opéribus occupáta, de rigóre quo assidue corpus suum exercébat, nihil remisit, neque a stúdio cœléstia meditándi se avélli passa est, in utróque vitæ génere plane admiránda, utrámque sorórem Magdalénam et Martham référens. Tandem pro se Dóminum orans ut ex hac valle lacrimárum sursum in cœléstem pátriam evocarétur, exaudíta est orátio ejus, die atque hora dormitiónis ei patefáctis. Méritis itaque et labóribus plena, ac cœléstibus donis cumuláta, cœpit córporis víribus destítui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divínis tantum collóquiis refécta est: tum sanctíssimis Ecclésiæ sacraméntis rite susceptis, vultu hílari, atque óculis in cœlum convérsis, octávo Kaléndas Mártias, anno ætátis quinquagésimo, suæ conversiόνis vigésimo tértio, humánæ vero salútis millésimo ducentésimo nonagésimo séptimo, felix migrávit ad sponsum. Corpus in hanc usque diem végetum, incorrúptum, illæsum, et suáriter olens summa religióne cólitur in ecclésia fratrum Minórum, quæ

jam ab eádem Margaríta appellátur. Miráculis continuo flóruit, quibus permóti Románi Pontífices ad augéndum ejus cultum plúrima liberáliter indulsérunt. Benedíctus vero décimus tértius in festo Pentecóstes, die sexta décima Maji anni millésimi septingentésimi vigésimi octávi, solémnem ejus canonizatiónem religiosíssime celebrávit.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. **G**lória Patri. Múlier.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum. **de Comm. non Virg.** [148]

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laudibus.

Ad Bened. Ant. Ut cognóvit, * resípuit seráphici órdis Magdaléna: dimissa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum.

In II. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. Ego dilecto meo, * et ad me conversio ejus: invéni quem diligit ánima mea, ténui eum, nec dimíttam.

Et fit commem. Feriæ.

Feria Sexta
post Domin. I. Quadrag.
**Ss. Lanceæ et Clavo-
rum D. N. J. C.**

Duplex majus.

In I. Vesperis.

*Ant. et Capit. de Laud. [363];
Ps. ut in I. Vesp. de Comuni
Apost. [1]*

Hymnus.

Quænam lingua tibi, o
lancea, débitas
Grates pro mérito est apta
repéndere?
Christi vivíficum namque
áperis latus,
Unde Ecclésia náscitur.

Hæc est Heva viri de lá-
tere éxiens,
Olli membra gravis dum
sopor óccupat;
Hanc quippe alter Adam,
corde scaténtibus
Undaetsánguine, prócreat.

O clavi! æqua manet vos
quoque grátia,
Christi quando sacris ártu-
bus ínsiti,
Delétum Dómini sáanguine
fígitis
Mortis chirógraphum cruci.

Te Jesu, súperi laúdibus
éfferant,
Qui clavórum áditus, sí-
gnaque lanceæ
In cœlo rétines, vivus ubi
imperas,
Cum Patre, atque Paráclito.
Amen.

℣. Fodérunt manus meas
et pedes meos. **℞.** Dinume-
ravérunt ómnia ossa mea.

Ad Magnif. Ant. Delens
quod advérsus nos erat chi-
rógraphum decreti, quod
erat contrárium nobis, et
ipsum tulit de médio, affi-
gens illud cruci.

Oratio ut ad Laud. [364]

Et fit commem. Feriæ.

*Ad Complet. et per Horas
diei in fine Hymnorum dicitur*

Clavis foráto et lancea,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Christum lancea et
clavis vulnerátum, * Ve-
níte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Salvéte clavi et lancea,
Squalóre nuper óbsita,
Quæ mersa Christi córpori
Almo rubétis sáanguine.

**Vos ad scelus Judáica
Elégerat perfidia;
Sed in mínistra grátiae
Vos vertit e cœlo Deus.**

**Nam quot sacrátis ártubus
Sculpsístis olim vúlnera,
E tot reclúsis fóntibus
Dona éffluunt cœléstia.**

Clavis et foráto lancea,
Jesu, tibi sit glória,

Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc, et per omnes æculum.
Amen.

Si omissus sit Hymnus ad
Vesp., dicatur ad Matut., et
Hymnus Matutini jungatur
cum Hymno ad Laudes.

In I. Nocturno.

Ant. Ad Jesum autem cum
venissent, non fregérunt
ejus crura, sed unus mili-
tum lancea latus ejus apé-
ruit.

**Ps. de Communi Confess. non
Pont.** [102]

Ant. Exívit sanguis et a-
qua; et qui vidit, testimó-
nium perhíbuit, et verum
est testimónium ejus.

Ant. Alia Scriptúra dicit:
Vidébunt in quem transfi-
xérunt.

V. Quem tu percussísti,
persecúti sunt. **R.** Et super
dolórem vúlnerum meó-
rum addidérunt.

De Zacharía Prophéta.

Lectio i. Cap. 12. c.

Hæc dicit Dóminus:
Effúndam super do-
mum David, et su-
per habitatóres Jerúsalem,
spíritum grátiae et precum:
et aspicient ad me, quem
confixérunt; et plangent
eum planctu quasi super
unigénitum, et dolébunt
super eum, ut doléri solet

in morte primogéniti. In die
illa magnus erit planctus
in Jerúsalem, sicut planctus
Adadrémón in campo Ma-
gédдон. Et planget terra:
famíliae et famíliae seór-
sum: famíliae domus David
seórsum, et mulieres eó-
rum seórsum: famíliae do-
mus Nathan seórsum, et
mulieres eórum seórsum:
famíliae domus Levi seór-
sum, et mulieres eórum
seórsum: famíliae Semei
seórsum, et mulieres eó-
rum seórsum. Omnes fa-
míliae reliquæ, famíliae et
famíliae seórsum, et mulie-
res eórum seórsum.

R. Ad Jesum autem cum
venissent, ut vidérunt eum
jam mórtuum, non fregé-
runt ejus crura:* Sed unus
militum lancea latus ejus
apérui. **V.** Et qui vidit,
testimónium perhíbuit: et
verum est testimónium
ejus. Sed unus.

Lectio ii. Cap. 13.

In die illa erit fons patens
dómui David, et habi-
tántibus Jerúsalem in ablu-
tiónem peccatóris et men-
struátæ. Et erit in die illa,
dicit Dóminus exercítuum:
Dispérdam nómina idoló-
rum de terra, et non me-
morabúntur ultra: et pseu-
doprophétas, et spíritum

imúndum aúferam de terra. Et erit, cum prophetáverit quíspiam ultra, dicent ei pater ejus et mater ejus, qui genuérunt eum: Non vives: quia mendácium locútus es in nómine Dómini: et confígent eum pater ejus et mater ejus, genitores ejus, cum prophetáverit. Et erit: In die illa confundéntur prophétæ, unusquisque ex visióne sua cum prophetáverit; nec operiéntur pállio sáccino, ut mentiántur; sed dicet: Non sum prophéta, homo agrícola ego sum: quóniam Adam exémplum meum ab adollescéntia mea.

R. Unus mílitum láncea latus ejus apérui, * Et continuo exívit sanguis et aqua. **V.** In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem. Et continuo.

Lectio iii.

Et dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum: pécute pastórem, et dispergéntur oves: et convértam

manum meam ad párvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dóminus: partes duæ in ea dispergéntur, et deficiént: et tértia pars relinquétur in ea. Et ducam tértiam partem per ignem, et uram eos sicut úritur argéntum: et probábo eos sicut probátur aurum. Ipse vocábit nomen meum, et ego exaúdiam eum. Dicam: Pópulus meus es; et ipse dicet: Dóminus Deus meus.

R. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem: * In ablutióne peccatóris et menstruátæ. **V.** Hic est qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus. In ablutióne. **G**lória Patri. In ablutióne.

In II. Nocturno.

Ant. Aspicient ad me, quem confixérunt; et plangent eum planctu quasi super unigénitum.

Psalmi de Coñuni Conf. non Pont. [105]

Ant. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Ant. His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

R. Attrítus est propter scélera nostra.

Sermo Innocéntii Papæ
sexti.

In Decretó de Festo Lanceæ
et Clavorum Domini.

Lectio iv.

In Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratíssima passióne sic nos gloriári opórtet, ut ipsíus passiónis cuncta mystéria dinumerántes et mérita, singulis étiam ejus salutáribus instruméntis gloriémur. Inter quæ illud célebriter memorándum est, quod ipse Salvátor, emissó in cruce jam spíritu, sustínuit perforári láncea latus suum, ut inde sánguineis et aquæ profluéntibus undis, formáretur única, et immaculáta, ac virgo sancta mater Ecclesiá, sponsa sua. O beatíssima ipsíus sacri láteris apertúra, unde nobis tot et tanta divínæ pietátis dona fluxérunt! O felix láncea, quæ tot bona nobis effícere, et ad tanti triúmphi glóriam méruiť superáddi!

R. Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et ságuine. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in terra, spíritus, aqua et sanguis: et hi tres unum sunt. Non in aqua.

Lectio v.

Hæc latus ipsum aperiéndó, sacratíssimas jánuas nobis regni cœléstis apéruiť. Hæc vulnerándó jam mórtuum, vúlnera nostra sanávit, vitámque nobis réddidit et salútem. Hæc iñóxium transfigéndó, illíus ságuine culpas nostras abstérst: et demum ejúsdem sacratíssimis undis irrigáta, cæcitátis nostræ ténebras sústulit, et nos ipsíus divínæ pietátis flúviis mundávit. Illi étiam dulces clavi, quibus ipse Salvátor eidem cruci fuit affíxus, quique non solum immaculáto respérge ságuine, et molem ferre tanti pónderis meruérunt, sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcédinem tantam ipsíus divínæ caritátis accépimus, ut manus nostræ a peccáti solútæ nexibus, pedésque nostri a mortis láqueis fúerint liberáti, sunt devotíssime recoléndi.

R. Quóniam circumdederunt me canes multi, concílium malignántium obsédit me. * Fodérunt manus meas et pedes meos. **V.** Dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Fodérunt.

Lectio vi.

Quid enim vúlnerē et plagis hujúsmodi sánctius? Quid eis salúbrius, ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assidue se possunt curáre ánimæ devótórum? Licet igitur láncea et clavi prædicti, áliaque ipsius passiónis salutária instruménta sint a cunctis fidélibus Christi ubílibet veneránda, et de ipsa étiam passióne in eádem Ecclésia solémnia annis singulis Officia celebréntur et fiant; dignum tamen et convéniens reputámus, si de ipsius passiónis speciálibus instruméntis, et præsertim in pártibus, in quibus instruménta ipsa dicúntur habéri, solémne ac speciále festum celebrétur et fiat, nosque illos fidéles Christi, qui áliqua ex instruméntis ipsius habére se gaudent, in eórum devotióne divínis Officiis atque munéribus speciáliter foveámus.

R. Dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: * His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me.

V. Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, non credam. His plagátus. Glória Patri. His plagátus.

In III. Nocturno.

Ant. Fodérunt manus meas et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ps. de III. Noct. de Comm. Virg. [134]

Ant. Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Ant. Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

V. Disciplína pacis nostræ super eum. **R.** Et livóre ejus sanáti sumus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 120. in Joannem.

Unus mílitum láncea latus ejus apérui, et continuo exívit sanguis et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed apérui; ut illic quodámmodo

vitæ óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum: hæc et lavácrum præstat et potum. Hoc prænuntiábat quod Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésiá.

R. Facta sunt hæc, ut Scriptúra implerétur: Os non cõminuétis ex eo. Et iterum ália Scriptúra dicit: *Vidébunt in quem transfixérunt. **V.** Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiae et precum. Vidébunt.

Lectio viii.

Propter hoc prima mulier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matéque vivórum. Magnum quippe significávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. Omors,

unde mórtui revivísunt! Quid isto sángine múnidus? Quid vúlnerē isto salúbrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et iterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

R. Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiae et precum, * Et aspícient ad me, quem confixérunt. **V.** Et plangent eum planctu quasi super unigénitum. Et aspícient. Glória Patri. Et aspícient.

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Unus mílitum * láncea latus ejus apérui, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. Fodérunt * manus meas et pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea.

3. Tres sunt * qui testimoniúm dant in terra, spíritus, aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt.

4. Quid turbáti estis, * et cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas et pedes meos, quia ego ipse sum.

5. Infer dígitum * tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Capitulum. 1. Joa. 5. b.

Caríssimi: Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua et ságuine.

Hymnus.

Tinctam ergo Christi ságuine

Convértite in me cúspidem,
Feríte cor, pedes, manus,
Pœnam a nocénte súmíte.

At, quæso, culpis débitas,
Quas jure plagas figitis,
Cruóre divíno illitæ
Fiant medéla spíritus.

Sit gressus ad malum ímpotens,

Manus nocére désinant,
Omnisque corde e saúcio
Profánu ardor éxeat.

Clavis foráto et láncea,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. **℞.** Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Bened. Ant. Inglórius erit inter viros aspéctus ejus, et forma ejus inter fi-

lios hóminum. Iste aspérget gentes multas.

Oratio.

Deus, qui in assúptæ carnis infirmitáte clavis affigi, et láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti: concéde propítius; ut qui eorúmdem clavórum et lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cœlis: Qui vivis.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Primam.

In R. br. ℣. Qui vulnerátus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Capit. Caríssimi: Quis est. **ut supra.**

℞. br. Fodérunt manus meas * Et pedes meos. Fodérunt. **℣.** Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Et. **Glória Patri.** Fodérunt.

℣. Quem tu percussísti, persecúti sunt. **℞.** Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Petr. 2.

Fratres: Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

R. br. Quem tu percussisti, * Persecúti sunt. Quem.

Y. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Persecúti. **Glória.** Quem.

Y. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

R. Attrítus est propter scélera nostra.

Ad Nonam.

Capit. 1. **Petr.** 2. d.

Qui peccáta nostra ipse pértulit in corpore suo super lignum, ut peccátis mórtui justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti estis.

R. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse. **Y.** Attrítus est propter scélera nostra. Propter. **Glória Patri.** Ipse.

Y. Disciplína pacis nostræ super eum. **R.** Cujus livóre sanáti sumus.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I., et loco ultimi,
Ps. Crédidi. [17]

Y. Fodérunt manus meas et pedes meos. **R.** Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Magnif. Ant. Vere languóres nostros ipse tulit; et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percúsum a Deo, et humiliátum.

Et fit commem. Feriæ.

Feria Sexta
post Domin. II. Quadrag.

Ss. Sindonis D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. [371]

Ps. ut in I. Vesp. de Coñuni Apost. [1]

Hymnus.

Glóriam sacræ celebrémus omnes
Sindonis: lætis recolámus
hymnis,
Et piis votis monuménta
nostræ

Certa salútis:

Quæ refert semper veneránda sindon
Sángine impréssis decoráta signis,
Dum cruce ex alta tulit involútum
Corpus Jesu.

Reddit hæc sævos ánimo dolóres,
Quos tulit, casum miserátus Adæ,
Christus húmáni géneris Redémptor,
Morte perémpta.

Saúcium ferro latus, atque palmas,
Et pedes clavis, laceráta flagris
Membra, et infixam cápiti corónam
Monstrat imágo.

Quis pius siccis óculis, et
absque
Intimi cordis gémitu no-
táta
Vivaque indignæ simulá-
cra mortis
Cérnere possit?

Nostra cum solum tibi,
Christe, culpa
Causa tantórum fúerit ma-
lórum,
Nostra debétur tibi vita:
vitam
Dédimus ipsam.

Sit tibi Fili decus atque
virtus,
Qui tuo mundum rédimis
cruóre,
Quique cum summo Geni-
tóre, et almo
Flámineregnas. Amen.

℣. Tuam síndonem vene-
rámur Dómine. ℞. Tuam
recólimus passióem.

Ad Magnif. Ant. Joseph,
vir bonus et justus, accéssit
ad Pilátum, et pétiiit corpus
Jesu; quo accépto, invólvit
illud in síndone munda.

Oratio ut ad Laudes. [372]
Et fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Dóminum,
qui passióis suæ memó-
riam in sacra síndone ré-
novat, * Veníte adorémus.
Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Mystérium mirábile
Hac luce nobis pándi-
tur,

Verus Dei cum Fílius
Mortem cruéntam sústinet.

Causam tuéndo sérvuli,
Reíque formam véstiens,
Pro servo herus suspéñdi-
tur,

Pro sonte justus pléctitur.

Necis manent insígnia
Impréssa sacra in síndone,
Quæ post triúmphum nó-
bilem

Corpus cruéntū invólverat.

Sunt mortis hæc, et tár-
tari,

Mundíque victi insígnia;
Trophæa sunt hæc ínclýta
Ductóris invictíssimi.

Debémus ergo hanc grá-
tiam

Nostræ salútis víndici,
Ut dæmonis contra dolos
Hac militémus téssera.

Vitæ vetústæ mórtui,
Surgámus in vitam novam;
Christum secúti per crucē,
Christi fruémur glória.

Præsta Pater piússime
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Rubrum est indu-
méntum tuum, et vestimén-

ta tua sicut calcántium in torculári.

Ps. 4. Cum invocárẽ. 325.

Ant. Aspérus est sanguis super vestiménta mea, ómnia induménta mea inquinávi.

Ps. 15. Consérva me. 326.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Ps. 14. Dómine quis. 325.

Y. Tuam síndonem venerámur Dóminé. **R.** Tuam recólimus passióem.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

quis crédidit auditui nostro? et bráchi-um Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra siti-énti: non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi absconditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum et percússum a Deo et humiliá-

tum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attritus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

R. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est. Hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet; ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus. **Y.** Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus livóre.

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apérui os suum: sicut ovis ad occisióem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judicio sublátus est: generatióem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniqui-

tátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

R. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

* Et dicet: His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. **V.** Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum co-hæréntem mihi. Et dicet.

Lectio iii.

Et Dóminus vóluit cón-
térere eum in infirmi-
táte: si posúerit pro peccá-
to ánimam suam, vidébit
semen longævum, et vo-
lúntas Dómini in manu ejus
dirigétur. Pro eo quod la-
borávit ánimam ejus, vidébit,
et saturábitur: in sciéntia
sua justificábit ipse justus
servus meus multos, et ini-
quitátes eórum ipse portá-
bit. Ideo dispértiam ei plú-
rimos: et fórtium dívidet
spólia, pro eo quod trádi-
dit in mortem ánimam su-
am, et cum scelerátis re-
putátus est: et ipse peccáta
multórum tulit, et pro trans-
gressóribus rogávit.

R. Tuam síndonem vene-
rámur Dómine; tuam glo-
riósam recólimus passió-
nem: * Miserére nobis, qui
passus es pro nobis. **V.** Sal-
va præséntem catérvam in
tuis hódie laúdibus congre-
gátam. Miserére. Glória
Patri. Miserére.

In II. Nocturno.

Ant. Quasi absconditus
vultus ejus, et despéctus;
unde nec reputávimus eum.

Ps. 23. Dñi est terra. 328.

Ant. Omnes vidéntes me
derisérunt me, locúti sunt
lábiis, et movérunt caput.

Ps. 26. Dóminus illumi-
natio. 328.

Ant. Trádidit in mortem
ánimam suam, et ipse pec-
cáta multórum tulit.

Ps. 29. Exaltábo te. 329.

V. Adorámus te Christe,
et benedícimus tibi. **R.** Quia
per crucem tuam redemísti
mundum.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. cap. 23.

Lectio iv.

Quid sibi vult quod
non Apóstoli, sed
Joseph et Nicodé-
mus, ut Joánnes dicit, Chri-
stum sepéliunt? Unus ju-
stus et constans, alter qui
erat magíster in Israël.
Talis enim Christi est se-
pultúra, quæ justítiam ma-
gisteriúmque hábeat. Ob-
strúitur ígitur tergiversán-
di locus, et doméstico Ju-
dæi testimonio revincún-
tur. Nam si Apóstoli sepe-
líssent, dicerent útique non
sepúltum, quem sepúltum
raptum esse dixerunt. Ju-

stus autem Christi corpus óperit síndone, innocens ungit unguénto. Namque hæc non otiose distínta reperímus, quia justítia vestit Ecclésiám, innocentia grátiam subministrat.

R. O admirábilis Sindon,
* In qua involútus est thesaurus noster, redemptio captivórum. **V.** Gaudet totus mundus, qui redemptus est sáanguine Dñi sui. In.

Lectio v.

Vesti ergo et tu Dómini corpus glória sua, ut et ipse sis justus. Et si mórtuum credis, óperi tamen divinitátis própriae plenitudine. Unge illud myrrha et áloë, ut bonus odor Christi sis. Bonum línteum misit Joseph ille vir justus, et fortásse illud quod Petrus vidit e coelo ad se esse demíssum, in quo erant génera quadrúpedum, et ferárum, et vólucrum ad similitúdinem Gentílium figuráta. Mýstico ígitur unguénto illo pístico consepelítur Ecclésia, quæ diversitátem populórum fidei suæ communioné sociávit.

R. Tulérunt túnica[m] Joseph fratres ejus, et in sáanguine hoedi, quem occiderant, tinxérunt, mitténtes qui ferrent ad patrem, et dicerent: * Hanc invéni-

mus; vide num túnica filii tui sit, an non? **V.** Quam cum agnovísset pater, ait: Túnica filii mei est; fera péssima devorávit eum. Hanc invénimus.

Lectio vi.

Hunc Joseph justum Lucas dixit, Matthæus dívitem. Et mérito dives hoc loco dicitur, ubi corpus súscipit Christi: suscipiéndó enim dívitem, nescívit fidei paupertátem. Dives est ergo qui justus est. Justus ígitur síndone invólvit; Israélita vero et divérsos miscet virtútum odóres, et áloës mittit quasi libras centum, hoc est, perféctæ fidei quantitátem. Et ligavérunt corpus Jesu juxta consuetúdinem speciálem Judæórum: non úti-que nodis perfidiæ, sed fidei ligatúris; et posuérunt in horto, cui frequénter Ecclésia comparátur, quæ divérsórum habet poma meritórum, florésque virtútum.

R. Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestigia ejus: * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus. **V.** Qui cum maledicerétur, non maledicébat; cum paterétur, non comminabátur. Qui. **G**lória Patri. Qui.

In III. Nocturno.

Ant. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis Sanctum tuum vidēre corruptionem.

Ps. 53. Deus in nōmine tuo. 332.

Ant. Convertisti planctum meum in gāudium mihi; conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Ps. 75. Notus in Judæa. 332.

Ant. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Ps. 87. Dōmine Deus salutis meæ. 333.

Y. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nōmini tuo Dōmine.

Lectio sancti Evangēlii secundum Marcum.

Lectio vii. Cap. 15. d.

In illo tēpore: Cum jam sero esset factum, (quia erat parascēve, quod est ante sabbatum) venit Joseph ab Arimathæa, nōbilis decurio, qui et ipse erat exspectans regnum Dei. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

In Fer. III. Palmarum.

arascēve græce, latine præparatio dicitur, quo nōmine Judæi, qui inter Græcos

morabāntur, sextam sabbati appellābant, eo quod in illa ea, quæ requiēi sabbati necessāria essent, præparāre solērent; juxta hoc quod de manna quondam præceptum est: Sexta autem die colligētis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatūra perfēcta; séptima autem cōditor ab opere suo requiēvit, unde et hanc, sabbatum, hoc est, réquiem vóluit appellāri: recte Salvātor eādē sexta die crucifixus humanæ restaurationis implēvit arcānum; ideoque, cum accepisset acētum, dixit: Consummātum est; hoc est, sextæ diēi, quod pro mundi refectiōne suscepī, jam totum est opus explētum. Sabbato autem in sepúlchro requiēscens, resurrectionis, quæ octáva die ventúra erat, exspectābat evēntum.

R. Mercātus est Joseph sīndonem mundam, ut invólveret in ea corpus Dōmini. * Venit ergo, et tulit corpus ejus. **Y.** Rogāvit Pilātum Joseph ab Arimathæa, ut tólleret corpus Jesu. Venit.

Lectio viii.

Venit, inquit, Joseph ab Arimathæa, nōbilis decurio, qui et ipse erat ex-

spéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Magnæ quidem Joseph iste dignitátis ad sæculum, sed majóris apud Deum mériti fuisselaudátur. Talem namque exsistere decébat eum, qui corpus Dómini sepelíret, qui et per justítiam meritórum tali ministério dignus esset, et per nobilitátem poténtiæ sæcularis facultátem posset obtinére ministrándi; non enim quilibet ignótus aut mediócris ad præsídem accédere, et crucifíxi corpus póterat im- petrare.

R. Hæc est sindon digní-
sima, * In qua salútis au-
ctor de cruce depósitus in-
vólvi dignátus est. **V.** Ut
nos consepúlti cum eo, vé-
teris hóminis exúviis de-
pósitis, innocéntiæ síndone
tegerémur. In qua. **G**lória
Patri. In qua.

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Joseph nóbilis de-
cúrio, * vir bonus et justus,
et ipse dives, erat expé-
ctans regnum Dei.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. Hic audácter * introívit
ad Pilátum, et pétiit corpus
Jesu.

3. Cum cognovísset * Pi-
látus a centurióne, quod
jam mórtuus esset, donávit
corpus Jesu.

4. Joseph autem * mercá-
tus síndonem, et depónens
eum, invólvit síndone.

5. Pósuit eum * in mo-
numénto, in quo nondum
quisquam pósitus fúerat.

Capitulum. Is. 63.

Quis est iste, qui venit de
Edom, tinctis véstibus
de Bosra? Iste formósus in
stola sua, grádiens in mul-
títúdine fortitúdinis suæ.
Ego, qui loquor justítiam,
et propugnátor sum ad sal-
vándum.

Hymnus.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, ac-
cédo:

Te compléctor cum afféctu,
Tuórum memor vúlnerum.

O quam nudum hic te
cerno

Vulnerátum et disténtum,
Inquinátum, involútum
In hoc sacráto tégmine!

Salve caput cruentátum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutávit suum florem,
Quem cœli tremit cúria.

Salve latus Salvatóris,
Salve mitis apertúra,
Super rosam rubicúnda,
Medéla salutífera.

Manus sanctæ, vos avête,
Diris clavis perforatæ:
Ne repéllas me, Salvátor,
De tuis sanctis pédibus.

Amen.

℣. Dóminus regnávít, decórem índuit. **℞.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Joseph nóbilis decúrio, exspéctans et ipse regnum Dei, mercátus est síndonem, et depónens corpus Jesu, invólvit illud in síndone.

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta Síndone, qua corpus tuum sacratíssimum e cruce depósitum, a Joseph involútum fuit, passiónis tuæ vestígia reliquisti: concéde propítius; ut per mortem et sepultúram tuam ad resurrectionis glóriam perducámur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemor. Feriæ.

Ad Tertiam.

Capit. Quis est iste. [371]

℞. br. Tuam síndonem * Venerámur Dómine. Tuam. **℣.** Tuam recólimus passióem. Venerámur. **Glória Patri.** Tuam.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi. **℞.** Quia per mortem tuam redemísti mundum.

Ad Sextam.

Capitulum. **Is. 63.**

Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de Génitibus non est vir mecum.

℞. br. Adorámus te Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus. **℣.** Quia per mortem tuam redemísti mundum. Et. **Glória Patri.** Adorámus.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. **℞.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Ad Nonam.

Capitulum. **Is. 63.**

Circumspéxi, et non erat auxiliátor: quæsiui, et non fuit qui adjuváret: et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

℞. br. Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis. **℣.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine. Et. **Glória Patri.** Omnis.

℣. Dóminus regnávít, decórem índuit. **℞.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. [365], præter ult. Ps., cujus loco Ps. 141. Voce mea... deprecátus sum. 158.

Ad Magnif. Ant. Homo quidam dives ab Arimathæa, nómine Joseph, accepto corpore Jesu, involvit illud in síndone munda.

Et fit commem. Feriæ.

Feria Sexta
post Domin. III. Quadrag.

**Ss. Quinque Vulnerum
D. N. J. C.**

D u p l e x m a j u s .

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [378];
Ps. Crédidi. cum reliqu. Feriæ V.
in Coena Domini. 302.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Laúream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat:
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,

Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventri virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsepia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáschia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérstas. Amen.

V. Vidébunt in quem trans-
fixérunt. **R.** Et dolébunt
super eum, ut in morte pri-
mogéniti.

Ad Magnif. Ant. Dum in
cruce pendéret unigénitus
Dei Fílius, et ab ómnibus
subsannarétur, mater ejus
Virgo María ipsum verum
Deum et hóminem cóndo-
lens venerabátur.

Oratio ut ad Laud. [379]

Et fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Christum in cruce
confíxum, quinque plagis
vulnerátum, * Veníte ad-
orémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

**Hymn. Pange lingua. ut
supra.**

In I. Nocturno.

Ant. Quis est qui venit de Edom, tinctis véslibus de Bosra?

Ps. 10. In Dño confído. 9.

Ant. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Ps. 14. Dómine quis habitábit. 11.

Ant. Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non fuit vir mecum.

Ps. 23. Dñi est terra. 34.

Y. Foderunt manus meas et pedes meos. **R.** Dinumeraverunt ómnia ossa mea.

De Isaíá Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

Quis crédidit auditui nostro? et bráchi-um Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Verelanguóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum

quasi leprósum, et percúsum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

R. Gratificávit nos Deus in dilécto Fílio suo, * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, in remissionem peccatórum. **Y.** Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras. In quo habémus.

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruiť os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generaciónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et

Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte.

R. Nos qui aliquándo erámus longe, facti sumus prope per sánguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit útraque unum. **V.** A Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris. Ipse.

Lectio iii. Cap. 63.

Quis est iste qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? iste formósus in stola sua, grádiens in multitúidine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea: et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia indumentá mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptionis meæ venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor: quæsívi, et non fuit qui adjuváret.

R. In primogénito ex mortuis complácuít omnem plenitúdinem divinitátis inhabitáre, et per eum reconci-

liáre ómnia in ipsum, * Pacíficans per sánguinem crucis ejus, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt. **V.** Ipse est caput corpóris Ecclésiæ, in ómnibus primátum tenens. Pacíficans. **Glória.** Pacíficans.

In II. Nocturno.

Ant. Fodérunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ps. 21. Deus Deus meus respice. 37.

Ant. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas.

Ps. 65. Jubiláte Deo. 89.

Ant. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

Ps. 75. Notus in Judæa. 100.

V. Vere languóres nostros ipse tulit. **R.** Et dolóres nostros ipse portávit.

Sermo sancti Bernárdi. Abbátis.

Lib. de Pass. Dom., cap. 41.

Lectio iv.

Captus ergo Jesus post plúrimas illusiónes tam Judæórum quam Géntium, post ságuinis plures effusiónes, clavis immítibus mánibus simul et pédibus perforátur, et confígitur ligno crucis Salvátor noster mitís-

simus Jesus. Intuere, et respice rosam passionis sanguineae, quomodo rubet in indicium ardentissimae caritatis. Contendunt passio et caritas: illa, ut plus ardeat; ista, ut plus rubeat.

R. Per mortem destruxit Jesus eum qui mortis habebat imperium, * Ut liberaret eos qui timore mortis obnoxii erant servituti.

V. Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret. Ut liberaret.

Lectio v.

Vide quomodo hoc flore rosae floruerit optima vitis nostra, rubicundus Jesus. Vide totum corpus, sicubi rosae sanguineae florem non invenias. Inspice manum unam et alteram, si florem rosae non invenias in utraque. Inspice pedem unum et alterum: numquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrubea sit, propter mixturam aquae, quia, sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus ejus perforasset, exivit sanguis et aqua.

R. Per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum: * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Christo omnes vivi-

ficabuntur. **V.** Novissime autem inimica destruetur mors. Et sicut.

Ex eodem divo Bernardo.

Serm. de Passione Domini.

Lectio vi.

Respice Domine sancte Pater de sanctuario tuo, et de excelsis coelorum habitaculo, et intuere hanc sacrosancctam hostiam, quam tibi offert magnus pontifex noster, sanctus puer tuus Dominus Jesus, pro peccatis fratrum suorum; et esto placabilis super multitudinem malitiae nostrae. Cognosce Pater tunicam filii tui Joseph. Heu! fera pessima devoravit eum, et conculcavit in furore suo vestimentum ejus: ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit.

R. Videmus Jesum propter passionem mortis gloria et honore coronatum, * Ut pro omnibus gustaret mortem. **V.** Decibat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummari. Ut. Gloria Patri. Ut.

In III. Nocturno.

Ant. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Ps. de III. Noct. Virg. [134]

Ant. His plagátus sum in domo eórum qui me diligébant.

Ant. In amaritúdine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggraváta est super gémitum meum.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

R. Attrítus est propter scélera nostra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et reliqua.

Homília sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 12. Comment. in Joann.

Cum ab immánibus Judæis omnis in Christum expléta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitátem réliquum esset, ad extrémum caro Christi sanctíssima próprium quiddam ac naturále rursus pátitur. Multis enim ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Gravessíquidem dolóres magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam et inexplícabili calóre húmidum con-

suméntes, et igneis ardóribus præcórdia uréntes.

R. Manifestáta est grátia Dei per illuminatióem Salvatóris nostri Jesu Christi, * Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiόnem. **V.** Liberávit et vocávit nos vocatiόne sua sancta per grátiam, quæ data est nobis in Christo. Qui destrúxit.

Lectio viii.

Consummátum esse ait impietátis Judáicæ modum, et impoténtem sæviéndi ánimus. Quid enim Judæi intentátum reliquerunt, aut quid non extrémæ crudelitátis adhibuerunt? Quod supplicii aut contuméliæ genus prætermiserunt? Quamóbre jure, Consummátum est, ait: sed hora jam eum ad prædicándum spirítibus, qui apud inferos erant, invitánte (advénit enim ut mortuórum ac vivórum dominarétur), ipsam pro nobis mortem suscepit, commúnem hanc naturæ nostræ passiόnem sustínuit in carne sua.

R. Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus, quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In sánguine tuo.

V. Fecísti enim nos Deo nostro regnum et sacerdot-

tes. In ságuine. Glória Patri. In ságuine.

Lectio ix. de Homil. Feriæ.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Vere languóres *
nostros ipse tulit, et doló-
res nostros ipse portávit.

Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Ipse autem * vulnerá-
tus est propter iniquitátes
nostras, attrítus est pro-
pter scélera nostra.

3. Alligávit Dóminus *
plagam pópuli sui, et per-
cussúram ejus sanávit.

4. Omnis qui transíbit, *
stupébit super omnes pla-
gas ejus.

5. O vos omnes * qui
transítis per viam, attén-
dite, et vidéte si est dolor
sicut dolor meus.

Capitulum. Is. 53.

Christus vulnerátus est
propter iniquitátes no-
stras, attrítus est propter
scélera nostra: cujus livóre
sanáti sumus.

Hymnus.

Lustra sex qui jam per-
égit,
Tempus implens córporis,
Sponte libera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea

Mite corpus perforárunt:

Unda manat, et cruor:

Terra, pontus, astra, mun-
dus,

Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:

Silva talem nulla profert

Fronde, flore, gérmine:

Dulce ferrum, dulce li-
gnum,

Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,

Tensa laxa víscera,

Et rigor lentéscat ille,

Quem dedit natívitas;

Et supérni membra regis

Tende miti stípíte.

Sola digna tu fuísti

Ferre mundi víctimam;

Atque portum præparáre

Arca mundo naúfrago,

Quam sacer cruor perúnxit,

Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ

Trinitáti glória,

Æqua Patri, Filióque;

Par decus Paráclito:

Uníus Triníque nomen

Laudet univérsitas.

Amen.

℣. Vidébunt in quem trans-
fixérunt. **℞.** Et dolébunt
super eum, ut in morte pri-
mogéniti.

Ad Bened. Ant. Unus mí-
litum láncea latus ejus apé-
ruit, et contínuo exívit san-
guis et aqua.

Oratio.

Deus, qui unigéniti Fílii tui passióne, et per quinque Vúlnera ejus sánguini effusióne, humánam natúram peccáto pérditam reparásti: tríbue nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscepta Vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi sánguini fructum cónsequi mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Primam.

In R̃. br. Ṽ. Qui vulnerátus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Capit. Christus vulnerátus est. *ut supra.* [378]

R̃. br. Foderunt manus meas * Et pedes meos. Foderunt. **Ṽ.** Dinumeraverunt ómnia ossa mea. Et. **Glória Patri.** Foderunt.

Ṽ. O vos omnes, qui transítis per viam. **R̃.** Atténdite, et vidéte dolórem meum.

Ad Sextam.

Capitulum. *Is. 50.*

Fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ideo non sum confúsus.

R̃. br. Vere languóres nostros * Ipse tulit. Vere. **Ṽ.** Et dolóres nostros ipse

portávit. Ipse. **Glória Patri.** Vere.

Ṽ. Disciplína pacis nostræ super eum. **R̃.** Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Nonam.

Capitulum. *Is. 53.*

Trádidit Christus in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

R̃. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse. **Ṽ.** Attrítus est propter scélera nostra. Propter. **Glória Patri.** Ipse.

Ṽ. Oblátus est quia ipse vóluit. **R̃.** Et non apéruiť os suum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. præter

Ad Magnif. Ant. Ego sum vestra redemptio: manus meæ, quæ vos fecerunt, clavis confixæ sunt: propter vos flagéllis cæsus sum, spinis coronátus sum: aquam pétii pendens, et acétum porrexerunt: in escam meam fel dedérunt, et in latus lanceam: mórtuus et sepúltus resurrexi: vobíscum sum, et vivo in ætérnum.

Et fit commem. Feriæ.

Feria Sexta
post Domin. IV. Quadrag.
Pretiosiss. Sanguinis
D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. 1. Quis est iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua.

Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1]

2. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

3. Vestitus erat veste aspersa sanguine, et vocatur nomen ejus Verbum Dei.

4. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

5. Torcular calcavi solus, et de Gentibus non est vir mecum.

Capitulum. Hebr. 9.

Fratres: Christus assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis: neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in sancta, æterna redemptione inventa.

Hymnus.

Festivis résonent compitata vóribus,
Cives lætítiam fróntibus
éxplicent:
Tædis flammíferis órdine
pródeant
Instrúcti púeri et senes.

Quem dura móriens Christus in árbore
Fudit múltiplici vúlvere
sánguinem,
Nos facti mémores dum
cólimus, decet
Saltem fúndere lácrimas.

Humáno géneri pernícies
gravis
Adámi vétéris crimine cón-
tigit:
Adámi intégritas et píetas
novi
Vitam réddidit ómnibus.

Clamórem válidum sum-
mus ab æthere
Languéntis Géniti si Pater
áudiit,
Placári pótius ságuine débuit,
Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque stolam
sánguine próluit,
Abstérgit máculas; et ró-
seum decus,
Quo fiat símilis prótinus
Angelis,
Et regi pláceat, capit.

A recto instábilis trámite
póstmodum

Se nullus rétrahat: meta
sed última

Tangátur; tríbuet nóbile
præmium,

Qui cursum Deus ádjuvat.

Nobis propítius sis, Gé-
nitor potens,

Ut quos unígenæ sáanguine
Fílii

Emísti, et plácido Flámine
récreas,

Coeli ad cúlmina tránsferas.
Amen.

V. Redemísti nos Dñe in
sáanguine tuo. **R.** Et fecísti
nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Ant. Acces-
sístis ad Sion montem, et
civitátem Dei vivéntis, Je-
rúsalem coeléstem, et te-
staménti novi mediatórem
Jesum, et sáanguinis asper-
siónem mélius loquéntem
quam Abel.

Oratio ut ad Laudes. [388]

Et fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Dei Fí-
lium, qui suo nos redémit
sáanguine, * Veníte adoré-
mus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ira justa Conditóris,
Imbre aquárum víndice,
Criminósum mersit orbem
Noë in arca sóspite:
Mira tandem vis amóris
Lavít orbem sáanguine.

Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quæ scatébat,
Germinávit flósculos:
Inque néctaris sapórem
Transiére absýnthia.

Triste prótinus venénium
Dirus anguis pósuit,
Et cruénta belluárum
Désiit ferócia:
Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.

O sciéntiæ supérnæ
Altitúdo impérvia!
O suávitás benígni
Prædicánda péctoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam óptimus.

Quando culpis provocá-
mus

Ultiónem júdicis,
Tunc loquéntis protegámur
Sáanguinis præsentia:
Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.

Te redemptus laudet orbis
Grata servans múnera,
O salútis sempitérnæ
Dux et auctor ínclyte,
Qui tenes beáta regna
Cum Parénte et Spíritu.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Postquam consum-
máti sunt dies octo, ut cir-
cumciderétur puer, vocá-
tum est nomen ejus Jesus.

Ps. 2. Quare fremuérunt. 5.

Ant. Factus in agonía prolíxius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ ságuinis decurréntis in terram.

Ps. 3. Dómine quid. 5.

Ant. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos, dicens: Peccávi, tradens ságuinem justum.

Ps. 15. Consérva me. 12.

℣. Redemísti nos Dómine. **℞.** In ságuine tuo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 9. c.

Christus assístens pöntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis; neque per ságuinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium ságuinem introívit semel in Sancta, æténa redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctificat ad emundatió-nem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo

vivénti? Et ídeo novi testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptiódinem eárum prævari-catiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repro-missiódinem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hære-ditátis.

℞. Jesus, ut sanctificáret per suum ságuinem pópulum, extra portam passus est: *Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. **℣.** Nondum enim usque ad ságuinem restitistis advérsus peccá-tum repugnántes Exeámus.

Lectio ii.

Ubi enim testaméntum est, mors necesse est inter-cédât testatóris. Testamén-tum enim in mórtuis con-firmátum est: alióquin non-dum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec pri-mum quidem sine ságuine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis a Móy-se univérso pópulo: acci-piens ságuinem vitulórum, et hircórum cum aqua et lana coccínea, et hyssópo: ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testa-ménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam taberná-culum et ómnia vasa mini-sterií ságuine simíliter

aspersit: et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur: et sine sanguinis effusione non fit remissio.

R. Móyses sumptum sanguinem respersit in populum: *Et ait: Hic est sanguis fœderis, quod pepigit Dñs vobiscum. **V.** Fide celebravit Pascha et sanguinis effusione, ne qui vastabat primitiva, tangeret eos. Et.

Lectio iii. Cap. 10. d.

Habentes itaque fratres fiduciam in introitu Sanctorum in sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen, id est, carnem suam, et sacerdotem magnum super domum Dei: accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, et abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem, (fidelis enim est qui reprobis) et consideremus invicem in provocationem caritatis, et bonorum operum.

R. Vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi: *Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum.

V. Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem

crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in coelis sunt. Ipse. **Gloria Patri. Ipse.**

In II. Nocturno.

Ant. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis cæsum.

Ps. 22. Dominus regit. 36.

Ant. Videns autem quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a sanguine Justorum hujus.

Ps. 29. Exaltabo te Dñe. 56.

Ant. Et respondens universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Ps. 63. Exaudi Deus. 88.

V. Sanguis Jesu Christi Filii Dei. **R.** Emundat nos ab omni peccato.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia ad Neophytos.

Lectio iv.

Multis sanguinis Christi audire virtutem? Redeamus ad ejus exemplum, et priorem typum recordemur, et pristinam Scripturam narremus. In Ægypto, nocte media, Ægyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogénita deperirent, quia primogénitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs

Judæorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Proinde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira divinæ indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circumibat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine ejus linite januas. Quid ais, Moyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valde, inquit; non eo quod sanguis est, sed quia Domini sanguinis per eum demonstratur exemplum.

R. In timore incolatus vestri conversamini, * Sciētes quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis. **V.** Sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati Christi. Sciētes.

Lectio v.

Nam sicut regnantium statuae, quæ sine causa sunt, et sermone, nonnumquam ad se confugiētibz hominibus anima, et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt ære confectæ, sed quia retinent imaginem principalem: ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit:

non quia sanguis fuit, sed quia hujus sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linētos postes, atque aditus pervideret, transiit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus, non postibus impositum sanguinem typi, sed fidelium ore lucentem sanguinem veritatis Christi, templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terribitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus sanguinis scrutari virtutem? Volo. Unde primum cucurrit inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum cruce processit: latus illud Domini cum initium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in cruce pendente, appropinquat miles, latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit, et sanguis. Unum baptismatis symbolum, aliud sacramenti. Ideo non ait: Exiit sanguis et aqua; sed exiit aqua primum et sanguis, quia primum baptismo diluimur, et postea mysterio dedicamur.

R. Empti estis pretio magno: * Glorificāte, et portate Deum in corpore ve-

stro. **℣.** Prétio empti estis: nolíte fieri servi hóminum. Glorificáte.

Lectio vi.

Latus miles apérui, et templi sancti parietem patefécit. Et ego thesáurum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occidérunt, et ego fructum de sacraménto cognóvi. De látere sanguis et aqua. Nolo tam fáciie, audítor, tránseas tanti secréta mystérii. Restat enim mihi mýstica, atque secretális orátio. Dixi baptísmatis sýmbolum et mysteriórum aquam illam, et ságuinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia perlavácri regenerationem, et renovatióem Spíritus sancti. Per baptísma, inquam, et mystéria, quæ ex látere vidéntur esse proláta. Ex látere igitur suo Christus ædificávit Ecclésiám, sicut de látere Adam ejus conjux Heva proláta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur, dicens: De córpore ejus, et de óssibus ejus sumus; latus vidélicet illud significans. Nam sicut de illo látere Deus fecit féminam procreári, sic et de suo látere Christus aquam

nobis et ságuinem dedit, unde repararétur Ecclésia.

℞. Comméndat caritátem suam Deus in nobis: * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est. **℣.** Multo igitur magis nunc justificáti in ságuine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Quóniam. Glória. Quóniam.

In III. Nocturno.

Ant. Exívit ergo Jesus portans coronam spineam, et purpúreum vestiméntum, et dixit eis: Ecce homo.

Ps. 73. Ut quid. 99.

Ant. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriæ, locum: ubi crucifixérunt eum.

Ps. 87. Dñe Deus. 114.

Ant. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus militum láncea latus ejus apérui, et continuo exívit sanguis et aqua.

Ps. 93. Deus ultiónũ. 117.

℣. Christus diléxit nos. **℞.** Et lavit nos a peccátis nostris in ságuine suo.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Cum accepsisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est.

Et inclináto cápite, trádidit spíritum. Et réliqua.

**Homilia sancti Augustini
Epíscopi.**

Tractatu 120. in Joannem.

Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non diceret: Latús ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed apéruit; ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis qui fusus est, in remissionem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témpérat póculum: hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænuntiábat quod Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésiá. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matéque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors,

unde mórtui revivísunt! Quid isto ságuine mún-
dius? Quid vúlnerē isto salúbrius?

R. Hic est, qui venit per aquam et ságuinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et ságuine. **V.** In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem, in ablutióne peccatóris. Non.

Bened. Divínus auxiliū.

Lectio viii.

Enarrat. in Ps. 95. n. 5.

Tenebántur hómines captívi sub diábolo, et dæmónibus serviébant, sed redépti sunt a captivitáte. Véndere enim se potuérunt, sed redímere non potuérunt. Venit Redéptor, et dedit prétium: fudit ságuinem suum, et emit orbem terrárum. Quæritis quid émerit? Vidéte quid déderit, et inveniétis quid émerit. Sanguis Christi prétium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingrátí sunt prétio suo, aut multum supérbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros émerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exsúltent, non supérbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

R. Prædestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum, * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus.

V. Remissionem peccatorum secundum divitias gratiae ejus, quæ superabundavit in nobis. In quo. **G**loria Patri. In quo.

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Hi qui amicti sunt * stolis albis, qui sunt, et unde venerunt?

Ps. Dominus regnavit. 20.

2. Hi sunt, * qui venerunt de tribulatione magna; et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

3. Ideo sunt * ante thronum Dei, et serviunt ei die, ac nocte.

4. Et ipsi vicerunt * draconem propter sanguinem Agni, et propter testamentum Verbi sui.

5. Beati * qui lavant stolas suas in sanguine Agni.

Capitulum. Hebr. 9.

Fratres: Christus assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum,

aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa.

Hymnus.

Salvete Christi vulnera,
Imensi amoris pignora,
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis sanguinis.

Nitore stellas vincitis,
Rosas odore et balsama,
Prætio lapillos Indicos,
Mellis favos dulcedine.

Per vos patet gratissimum
Nostris asylum mentibus;
Non huc furor minantium
Umquam penetrat hostium.

Quot Jesus in prætorio
Flagella nudus excipit!
Quot scissa pellis undique
Stillat cruoris guttulas!

Frontem venustam, pro
dolor!

Corona pungit spinea,
Clavi retusa cuspide
Pedes manusque perforant.

Postquam sed ille tradidit
Amans, volensque spiritum,
Pectus feritur lancea,
Geminusque liquor exsilit.

Ut plena sit redemptio,
Sub torculari stringitur,
Suique Jesus immemor,
Sibi nil reservat sanguinis.

Venite, quotquot criminum
Funesta labes inficit:
In hoc salutis balneo
Qui se lavat, mundabitur.

Summi ad Paréntis déx-
teram

Sedénti habénda est grátia,
Qui nos redémit sángine,
Sanctóque firmat Spírítu.

Amen.

℣. Justificáti in sángine
Christi. ℞. Salvi érimus
ab ira per ipsum.

Ad Bened. Ant. Erit san-
guis Agni vobis in signum,
dicit Dóminus: et vidébo
sánguinem, et transíbo vos,
nec erit in vobis plaga dis-
pérens.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui unigénitum
Fílium tuum mundi Red-
emptórem constituísti, ac
ejus sángine placári vo-
luísti: concéde, quæsumus,
salútis nostræ prétium so-
lémni cultu ita venerári,
atque a præséntis vitæ ma-
lis ejus virtúte deféndi in
terris; ut fructu perpétuo
lætémur in cœlis. Per eúm-
dem Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Primam.

In ℞. br. ℣. Qui tuo nos
sángine redemísti.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres: Christus.
ut supra. [387]

℞. br. Redemísti nos Dó-
mine * In sángine tuo.
Redemísti. ℣. Ex omni tri-

bu, et lingua, et pópulo, et
natióne. In sángine. Gló-
ria Patri. Redemísti.

℣. Sanguis Jesu Christi
Fílii Dei. ℞. Emúndat nos
ab omni peccáto.

Ad Sextam.

Capitulum. Hebr. 9.

Si sanguis hircórum, et
taurórum, et cinis vitulæ
aspérsus inquinátos sancti-
ficat ad emundatióem car-
nis: quanto magis sanguis
Christi, qui per Spírítum
sanctum semetípsum óbtu-
lit imaculátum Deo, emun-
dábit consciéntiam nostram
ab opéribus mórtuis, ad
serviéndum Deo vivénti?

℞. br. Sanguis Jesu Chri-
sti Fílii Dei* Emúndat nos.
Sanguis. ℣. Ab omni pec-
cáto. Emúndat nos. Glória
Patri. Sanguis.

℣. Christus diléxit nos.
℞. Et lavit nos in sángine
suo.

Ad Nonam.

Capitulum. Hebr. 9.

Accípiens Móyses sángui-
nem vitulórum, et hir-
córum cum aqua, et lana
coccínea, et hyssópo: ipsum
quoque librum, et omnem
pópulum aspérsit, dicens:
Hic sanguis testaménti,
quod mandávit ad vos Deus.

℞. br. Christus diléxit
nos, et lavit nos * In sán-

guine suo. Christus. *V.* Et fecit nos regnum, et sacerdotés Deo, et Patri. In sanguine. Glória. Christus.

V. Justificáti in sanguíne Christi. *R.* Salvi érimus ab ira per ipsum.

In II. Vesperis.

Ant., Ps., Capit. et Hymn. ut in I., [380] et loco ultimi dic. Ps. 147. Lauda Jerúsalem. 161.

V. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni. *R.* Quos pretióso sanguíne redemísti.

Ad Magnif. Ant. Habébitis autem hunc diem in monuméntum: et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatióibus vestris cultu sempitérno.

Et fit commem. Feriæ occurr.

FESTA MARTII.

Die 5. Martii.

S. Joannis Josephi a Cruce Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [101], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Joánnem Joséphum Confessórem tuum per árduas paupertátis, humilitátis, et patientiæ vias cœlésti glória sublimásti: da nobis, quæsumus; ut carne mor-

tificáti, ejus imitémur exéempla, et gáudiis perfruámur ætérnis. Per Dñm.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Noct. Lect. Beátus vir. de eodem Comm. 2. loco. [114]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

In sclæ regni Neápolis in urbe apud *Ænáriam* ínsulam, paréntibus nobilitáte sanguínis, morúmque probitáte præstántibus, ortus est Joánnes Joséphus a Cruce. Christiánæ pietátis sémina, quæ in ejus ánimam, supérnis benedictiónibus prævéntam, cum lacte instilláverant, fructus mox ubérrimos attulérunt. Tenérrima adhuc ætáte, nedum a nugis puerílibus abhórruit, sed virtútes excólere cœpit illustrióres, siléntii potíssimum, mortificatiónis, mundi suíque ipsíus abnegatiónis, quas assíduo oratiónis stúdio confovébat. Deíparræ cultum, quem ad óbítum usque in dies auxit, intérea témporis arrípuít, dominicæque passiónis, et Eucharistiæ mystéria afféctu peculiári prosequébatur. Sancti Petri de Alcántara institútum, quod Joánnes de sancto Bernárdo ex Hispániis Excalceátis, Cleménte nono approbánte, nupérri-

me in Itáliam invéxerat, divíno afflánte Númine, anno vitæ suæ sextodécimo ampléxus est Italórum primus. Seráphico Patriárcha, fidissimóque ejus alúmno Petro de Alcántara in ipso tyrocínio sibi ad imitándum propósitis, mirum quam perfécte pœniténtiam hujus, et contemplatióem, humilitátem illíus ac paupertátem, jam tum fúerit assecútus.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Tértio vix decúrso a solémni professióne sua anno, Pedemontáni Aliphæ cœnóbii fundatióni destinátur: quod ejus ópera exíguum ádeo évásit, ut altérius, quod olim in Pedróso Extremadúræ sanctus Petrus de Alcántara, cléricus ipse quoque, excitáverat, imáginem simíllimam référeret. Sacerdótio ex obediéntia inaugurátus, disciplínis morálibus, quas nunquam perdidícerat, improvísó excúltus visus est. Superiórú vénia, non lon-

ge ab eo cœnóbio, sacramerémum exstrúere aggrésus subter excélsi montis dejéctu, ut absolverétur quam citíssime, ligna, lápides, calcem húmeris suis, mordáci loríca contéctis, exportábat; ita ut per calcænea cruor ubértim in terram deflúeret. Fratrum rogátu leges quasdam pro sacro illo recéssu peculiáres cóndidit, dignas, quæ a Sede Apostólica confirmaréntur. Novitiórú regímíni præpósitus, eórum ad vitam regulárem compónere mores eo proféctu eníxus est, ut illórum álíqui sanctitátis et miraculórú fama inclarúerint. Verum cum Clemens Papa undécimus sæculi décimi octávi inítio, fratres Italos Excalceátos ab Hispánis in regno Neápolis sejunxísset, illíque nulla regímínis forma potiréntur, ab eódem Pontífice, obsistén-te licet húmáni géneris hoste, provínciæ Neapolitánæ, sancti Petri de Alcántara nuncupátæ, erectiÓNem obtínuit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Primus novæ istiúsmodi provinciæ Miníster renuntiátus, régimen, quod abdicáverat, sacræ Congregatiónis Episcopórum et Regulárium jussu assumere coáctus, difficile relátu est, quot qualésque calúmnias Dei fámulo devoráre opus fúerit, ut Itálicam Excalceatórum fratrum familiam constabiliret. Rebus compósitis, eo sese totum convértit, ut duplex ille Petri de Alcántara contemplatiónis, et poeniténtiæ spíritus altas inter suos radices ágeret, quos præclarissimis virtútum exémpis anteíbat, humilitáte inprímis, rigidáque claustrális disciplínæ custódia. Paupertáte, et abstinéntia ení tuit admirábili. Unicum ad nudam carnem sexagínta quátuor annis hábitum adhíbuit, perque vigínti quátuor annos, priscórum Eremiticórum ritu, pane tantum ac frúctibus victitávit, quod edúlii genus ex obediéntia in nauseósum commutávit férculum. Flagéllis aspérrimis, cilíciis, et cruce férrea acútis instrúcta claviculis, corpus suum dilaniábat. Illud étiam de eo fertur, quod crebérrimas inter orándum éxtases pas-

sus est, quodque ráptibus, prophetía, miráculis, aliíisque hujúsmodi supernaturalibus donis vivens clarúerit. Dénique zelo animárum absúptus, octogénarius, apopléctico morbo corréptus, tértio Nonas Mártias in ósculo Dómini obdormívit in cœnóbio sanctæ Lúciæ Montis urbis Neápolis anno septingentésimo trigésimo quarto supra millésimum. Eúmdem novis miráculis coruscántem, anno ab illíus decéssu quinquagésimo sexto, Pius sextus Póntifex Máximus beatórum albo recensuit: et Gregórius Papa décimus sextus solémni ritu Domínica sanctíssimæ Trinitátis anno millésimo octingentésimo trigésimo nono Sanctórum fastis adscrípsit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nolite timére. de Comuni 2. loco. [117]

Lectio ix. et commem. Feriæ in Laud.

Die 18. Martii.

S. Gabrielis Archangeli.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [397];
Ps. ut in I. Vesp. de Comuni Apost. [1]

Hymnus.

Christe, sanctórum decus
 Angelórum,
 Gentis humanæ sator et
 redemptor,
 Cœlitum nobis tríbuas beá-
 tas
 Scándere sedes.

Angelus pacis Míchaël in
 ædes
 Cœlitus nostras véniat, se-
 rénæ
 Auctor ut pacis lacrimósa
 in orcum
 Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut
 hostes
 Pellat antíquos, et amíca
 cœlo,
 Quæ triumphátor státuit
 per orbem,
 Templa revísat.

Angelus nostræ médicus
 salútis
 Adsit e cœlo Ráphaël, ut
 omnes
 Sanet ægrótos, dubiósque
 vitæ
 Dirígat actus.

Virgo dux pacis, Geni-
 tríxque lucis,
 Et sacer nobis chorus An-
 gelórum
 Semper assístat, simul et
 micántis
 Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas
 beáta

Patris, ac Nati, paritérque
 sancti
 Spíritus, cujus résonat per
 omnem

Glória mundum. Amen.

V. Stetit Angelus juxta
 aram templi. **R.** Habens
 thuríbulum aúreum in ma-
 nu sua.

Ad Magnif. Ant. Ingrés-
 sus Gábriel Angelus ad
 Mariám Vírginem, dixit:
 Ave grátia plena, Dómi-
 nus tecum: benedícta tu in
 muliéribus.

Oratio ut ad Laud. [398]

Et fit commemor. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Archange-
 lórum Dóminum, * Veníte
 adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Christe. ut supra.

In I. Nocturno.

Ant. Dixit Angelus Gábriel ad Daniélem: intél-
 lige fili hóminis, quóniam
 in témpore finis implébitur
 visio.

**Ps. trium Noct. ut in Officio
 votivo de Ss. Angelis.** [254]

Ant. Ecce vir Gábriel,
 quem víderam in visiône,
 cito volans tétigit me in
 témpore sacrificii vesper-
 tîni, et dócuit me.

Ant. Cumque Gábriel lo-
 querétur ad me, collápsus
 sum pronus in terram, et

tétigit me, et státuit me in gradu meo.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. **R.** Habens thuribulum aúreum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. **Cap. 9. e.**

Ego Dániel, cum adhuc lóquerer, et orárem, et confitérer peccáta mea, et peccáta pópuli mei Israél, et prostérnerem preces meas in conspéctu Dei mei, pro monte sancto Dei mei: adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gábriel, quem videram in visione a principio, cito volans tétigit me in tēpore sacrificii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel nunc egréssus sum ut docérem te, et intelligeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es: tu ergo animadvérte sermónem, et intéllege visióem.

R. Cum oráret Dániel, et confiterétur peccáta sua, et peccáta pópuli sui, * Ecce Archángelus Gábriel cito volans tétigit eum in tēpore sacrificii vespertíni.

V. Cumque prostérneret

preces suas in conspéctu Dei sui. Ecce.

Lectio ii.

Septuaginta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam ut consumétur prævaricatio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur visio, et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum. Scito ergo, et animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, et hebdómades sexaginta duæ erunt: et rursum ædificábitur platéa, et muri in angústia tēporum.

R. Locútus est Gábriel Daniéli, et dixit: Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo. * Ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es. **V.** Tu autem animadvérte sermónem, et intéllege visióem. Ego.

Lectio iii.

Et post hebdómades sexaginta duas occidétur Christus: et non erit ejus pópulus, qui eum negáturus est. Et civitátem, et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro: et

finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una: et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia et sacrificium: et erit in templo abominátio desolatiónis: et usque ad consummationem et finem perseverábit desolátio.

R. Ecce vir Gábriel, quem víderam, cito volans tétigit me in témpore sacrificii vespertíni, et dócuit me, et dixit: * Dániel, nunc egrésus sum ut docérem te, et intelligéres. **V.** Gábriel, fac me intelligere istam visiónem: et venit, et stetit juxta ubi ego stabam, et ait ad me. Dániel. **G**lória Patri. Dániel.

In II. Nocturno.

Ant. Gábriel Angelus apparuit Zachariá, dicens: Uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem.

Ant. Et dixit Zachariás ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea procéssit in diébus suis.

Ant. Respóndens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gábriel, qui sto ante Deum: et missus sum lo-

qui ad te, et hæc tibi evangelizáre.

V. Ascéndit fumus aromatatum in conspéctu Dómini. **R.** De manu Angeli.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Ex Homil. de Laud. Virginis
super Missus est.

Lectio iv.

Missus est Angelus Gábriel a Deo. Non árbítror hunc Angelum de minóribus esse, qui quálibet ex causa crebra sóleant ad terras fungi legatióne. Quod ex ejus nómine palam intélligi datur, quod interpretátum, Fortitúdo Dei dícitur: et quia non ab áliquo álio forte excellentióre se (ut ássolet) spírítu, sed ab ipso Deo mitti perhibétur. Propter hoc ergo pósito est, A Deo. Vel ídeo dictum est, A Deo, ne cui, vel beatórum spírítuum suum Deus ántequam Vírgini revelásse putétur consílium, excépto dumtáxat Archángelo Gábriэле. Qui útique tantæ inter suos inveníri potúerit excellentiæ, ut tali et nómine dignus haberétur, et núntio.

R. Factum est, cum sacerdotio fungerétur Zachariás in órdine vicis suæ ante Deum, * Appáruit

ei Angelus Gábriel, stans a dextris altáris incénsi. **V.** Cumque ingrèssus in templum Dómini incénsum póneret secúndum consuetúdinem sacerdotií sui. Apáruiť.

Lectio v.

Nec discórdat nomen a núntio: Dei quippe virtútem Christum, quem mélius nuntiáre decébat, quam hunc, quem símile nomen honórat? Numquid est áliud fortitúdo, quam virtus? Non autem dédecens aut incóngruum videátur, Dóminum et núntium comúní censéri vocábulo: cum símilis in utróque appellatiónis, non sit tamen utriúsque símilis causa. Aliter quippe Christus fortitúdo vel virtus Dei díciťur, áliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupatiue, Christus autem étiam substantíue.

R. Descéndit Gábriel Angelus ad Zachariám, dicens: * Ne timeas, quóniam exaudíta est deprecátio tua, et uxor tua Elísabeth páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Joánnem. **V.** Et Zachariás turbátus est videns, et timor irruiť super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne timeas.

Lectio vi.

Christus Dei virtus et díciťur, et est: qui forti armáto, qui suum átrium in pace custodíre solébat, fórtior supervéníens, ipsum suo bráchio debellávit: et sic ei vasa captivitátis poténter erípuit. Angelus vero fortitúdo Dei appellátus est, vel quod hujuscémodi merúerit prærogatívam offícií, quo ejúsdem nuntiáret advéntum virtútis; vel quia Vírginem náťura pávidam, símplicem, verecúndam, ne miráculi novitáte expavésceret, confortáre debéret: quod et fecit, Ne timeas, ínquiens, María; invenísti enim grátiam apud Deum. Conveniénter itaque Gábriel ad hoc opus elígitur: imo quia tale illi negótium injúngitur, recte tali nómine designátur.

R. Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et hæc evangelizáre. * Ecce eris tacens, et non póteris loqui usque in diem quo hæc fiant. **V.** Pro eo quod non credidísti verbis meis, quæ implebúntur témpore suo. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In III. Nocturno.

Ant. Missus est Gábriel Angelus ad Mariám Vír-

ginem desponsátam Joseph.

Ant. Gábriel Angelus Mariæ dixit: Ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit filium in senectúte sua.

Ant. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum Gabriélem transmissum est.

Y. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: et nomen Vírginis Mariá. Et réliqua.

Homilía S. Juliáni Archiepíscopi Toletáni.

Lib. 2. contra Judæos, statim post principium.

Sacraméntum illud septuagínta hebdomadárum de Christina-tivité Dániel per Angelum didicit: simíliter et Zacharías, apparénte sibi Angelo, Joánnem filium de se generándum audívit: et Mariá,

Angelosibi prædicénti Christum ex se nascéndum, et crédidit, et assénsit. Hæc tria per Angelum dicta, et compléta vidémus. Jam ergo solícite intuéndum est, utrum Angelus iste, qui Zachariæ et Mariæ apparúit, ipsi quoque Daniéli illa prædixerit.

R. Missus est Gábriel Angelus ad Mariám Vírginem desponsátam Joseph, nuntiáns ei verbum: et expavéscit Virgo de lúmine. * Ne tíneas Mariá, invenísti enim grátiam apud Dóminum: ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. **Y.** Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio, et ait Angelus ei. Ne tíneas.

Lectio viii.

Equidem ipse Dániel in prophetiæ suæ volúmine, quando illa sacraménta hebdomadárum de Christi nativité per Angelum futura cognóvit, sic ipsíus Angeli nomen evidénte expréssit. Dicit enim: Ecce vir Gábriel, quem víderam in princípio, cito volans tégit me, et dixit: Dániel, animadvérte sermónem, et réliqua quæ ibi commemorántur. Item his tempóribus secundum Evangélium, An-

geli ipsius nomen mirificum sic invenitur expressum. Dixit enim idem Angelus Zachariæ: Ego sum Gábríel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizare.

R. Gaude María Virgo, cunctas hæreses sola interemisti: * Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidisti, dum Virgo Deum et hominem genuisti, et post partum Virgo inviolata permansisti. **V.** Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quæ. Glória Patri. Quæ.

Lectio ix. de Feria occurr.; si transferatur post Pascha, legitur sequens

Lectio ix.

Quod étiam de beátæ Maríæ Vírginis partu sic in eódem Evangélio légitur: Missus est, inquit, Angelus Gábriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad Vírginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: et nomen Vírginis María. Jam ergo manifestum est quod unus idémque Angelus Gábriel fúerit, qui et præfixa illa témpora Daniéli de Christi nativitate aperuit, et partum Vírginis præsentem esse monstravit. Ad tempus itaque præ-

finítum occúrrit, et olim a se dicta óperis efficiéntia compléta esse convíncit: et illic fidélis in prophetia hebdomadárum, et hic fidélis per mystérium revelátum.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Ingréssó Zacharía * templum Dómini, apparuit ei Gábriel Angelus stans a dextris altáris incénsi.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. Ait autem Angelus: * Ne tíneas Zacharía, quóniam exaudíta est deprecátio tua.

3. Ego sum Gábriel * Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

4. Gábriel Angelus * locútus est Maríæ, dicens: Ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.

5. Dixit autem María * ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscó? Et respóndens Gábriel Angelus, dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Capitulum. Dan. 9. f.

Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a

principio, cito volans tétigit me in témpore sacrificii vespertini. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres.

Hymnus.

Placáre Christe sérvulis,
Quibus Patris clemén-
tiam

Tuæ ad tribúnal grátiae
Patróna Virgo póstulat.

Et vos, beáta per novem
Distínta gyros ágmina,
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.

Auférte gentem pérfidam
Credéntium de finibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos pastor regat.

Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

V. Stetit Angelus juxta
aram templi. **R.** Habens
thuríbulum aúreum in ma-
nu sua.

Ad Bened. Ant. Gábriel
Angelus descéndit ad Za-
charíam, et ait illi: Uxor tua
páriet tibi filium, et vocá-
bis nomen ejus Joánnem,
et multi in nativité ejus
gaudébunt: ipse enim præ-
íbit ante fáciem Dómini pa-
ráre vias ejus.

Oratio.

Deus, qui inter céteros
Angelos, ad añuntián-
dum Incarnatiónis tuæ my-
stérium, Gabriélem Arch-
ángelum elegísti: concéde
propítius; ut qui festum
ejus celebrámus in terris,
ipsíus patrocínium sentiá-
mus in cœlis: Qui vivis.

In Quadrag. fit comm. Feriæ.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce vir. [397]

R. br. Stetit Angelus *
Juxta aram templi. Stetit.
V. Habens thuríbulum aú-
reum in manu sua. Juxta.
Glória Patri. Stetit.

V. Ascéndit fumus aró-
matum in conspéctu Dó-
mini. **R.** De manu Angeli.

Ad Sextam.

Capitulum. Dan. 9. f.

Ego autem veni ut indi-
cárem tibi, quia vir de-
sideriórum es. Septuagín-
ta hebdomades abbreviátæ
sunt, ut finem accípiat pec-
cátum, et impleátur visio,
et prophetía, et ungátur
Sanctus sanctorum.

R. br. Ascéndit fumus
arómatum * In conspéctu
Dómini. Ascéndit. **V.** De
manu Angeli. In conspéctu.
Glória Patri. Ascéndit.

V. In conspéctu Ange-
lórum psallam tibi Deus
meus. **R.** Adorábo ad tem-

plum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam.

Capit. **Dan. 9. g.**

Scito ergo, et animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum duccem, hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duæ erunt.

R. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi Deus meus. In conspéctu.

V. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In.

V. Adoráte Deum. **R.** Omnes Angeli ejus.

In II. Vesperis.

Quando dicendæ sunt, **Ant. et Capit. de Laud. ut supra.** [397]

Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1] et ult. loco Ps. 137. Confitébor . . . quóniam. 155.

Hymnus. Christe. [392]

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Archángelus Gábriel ait ad Mariám: Non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Mariá: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Et discéssit ab ea Angelus.

Die 22. Martii.

S. Catharinæ Fliscæ Adurnæ Viduæ.

Duplex.

Omnia de Coñuni non Virg. [144] præter sequ.

In I. Vesperis.

Capitulum ut ad Laud. [402]

Hymnus.

Summis ad astra laúdibus Tollámus omnes féminam,

Quæ sanctitátis glória Auget decus Ligúriæ.

Beáta, cujus íntimo Latére nésciens sinu, Foris inúndat cáritas, Totisque membris æstuat.

Menses per anni círculum Jejúna plures tránsigit, Solo Angelórum pábulo Vitam labántem sústinens.

Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Fílio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc, et per omne sáculum. Amen.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. in utrisque Vesp.

Ant. Pone me ut signáculum super cor tuum, quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio. Lámpades ejus, lámpades ignis atque flammarum.

Oratio ut ad Laud. [402]

Et fit comm. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ Catharinæ.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus sequens jungitur cum altero Summis ad astra . . . labántem sústinens, quoties hic in I. Vesperis recitatus non fuerit.

Hymnus.

Dum mente Christum cón-
cipit

Membris fluéntem sán-
guine,

Ardóre pectus íntimo
Sentit repénite córripi.

Hinc sancto amóre saúcia,
Terréna cuncta déspicit,
Advérsa fert alácriter,
Patíque quærit únice.

Mox et flagéllis cónterens
Artus rebélles júgiter,
Christi dolórum párticeps
Crebro merétur éffici.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

In I. Noct. In Quadrag. Lect.
Mulierem fortem. [145]

Post Pasch. de Script. occur.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Catharina Genuénsis,
paréntibus Jacóbo
de Flisco et Fran-
cisca de Nigro, antíqua no-
bilitáte conspícuis, in lu-

cem édita, téneram ætátem
inter adúltæ pietátis exer-
citatiónes exégit. Nam ca-
stigádo cörperi inténta,
vix octénis in straménto,
lignis cápiti pro pulvinári
suppósitis, somnum carpé-
bat. Pueríles nugas aver-
sáta, et ab ómnibus mundi
deliciis abhórrens, in Chri-
sti cruciátibus jugi medita-
tióne recoléndis tota fuit.
Eo stúdio incénsa, in mo-
nastérium íngredi expeté-
bat; sed imátúra ætas pium
puéllæ desidérium interpel-
lávít. Intérea paréntes in-
vítam Juliáno Adúrno nó-
bili viro despóndent, a quo
tam áspere ac dúriter há-
bita est, ut per quinquén-
nium domi luctu tristitiá-
que tabésceret; donec tæ-
dio ac mœróre confécta, a
prístina severitáte defléxit.
Frigescénte autem caritáte,
ne ad ulteriorem vitæ licén-
tiam prorúeret, insigni mi-
seréntis Dei beneficio fa-
ctum est. Cum enim ali-
quádo ad pii sacerdotís
pedes provolúta ejus se
précibus commendáret, re-
pentína mutatióne dèxteræ
Excélsi, ac súbito sancti
Spíritus igne corrépta, a-
móris in se divíni clemén-
tiam potentiámque admí-
rans et exclámans, fatéri
ac prædicáre cœpit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et.

Lectio v.

Inde domum reversa, Christum conspiceret sibi visa est, sanguine toto corpore diffluentem, qua specie sibi divinitus oblata, in contemptum atque odium sui vehementer exarsit, membra cilicio domabat, jejunium ita coluit, ut per annos tres et viginti ferias Adventus et Quadragesimæ transegerit solo Eucharistiæ pabulo refecta, amarissimo tantum usa potu ad sitim restringendam. Producebat orationem ad plures horas, tantoque divini amoris incendio conflagrabat, ut in corpus quoque ardor erumperet. Máxima erga proximum ferebatur caritate. Infirma enim in magno nosocomio incredibili sedulitate ministrabat, sumptibus liberaliter erogatis. Abjectissima quæque officia libenter obibat, tábida etiam ægrotantium ulcera aliquando exosculata. Injurias, contumelias mulier vere fortis álacri ánimo excépit; assiduisque corporis ani-

mique doloribus pene confecta, cruciatuum Christi particeps fuit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Tot tantisque heroicæ fortitudinis et patientiæ probatam experimentis, atque in agone christiænæ perfectionis egrégie meritam, úberi beneficiórum cópia Dóminus cumulávit. In diuturnas et frequéntes éxtases rapta, et cœlestibus illustrationibus superúmque apparitionibus et collóquiis dignata, arcána Dei intelligere méruit, et fidei mystéria scriptis præclaríssimis confirmáre. Prophetiæ dono cláruit: ábditos animórum sensus perspéxit. Pérditi hóminis conversiónem, et tranquillam cónjugis mortem, et ætérnam utriúsque beatitudinem obsecrationibus a Dómino impetrávit. Anno igitur ætátis suæ tertio et sexagésimo, extrémó morbo opprèssam, et Christi confixam cruci, atque ad fontem ætérnæ felicitatis anhelántem, sacra die Exaltationis sanctæ Crucis,

ex vitæ hujus angóribus
Dóminus evocávit. Præclá-
ra vero fuérunt de Catha-
rinæ virtútibus Doctórum
Sanctorúmque præcónia,
Summórum quoque Ponti-
ficum oráculis comprobáta.
Cultum illíus immemorábi-
lem asséruit Clemens no-
nus: Clemens undécimus
ejus memóriam Missa et
Offício celebrándam con-
cæssit. Clemens vero duo-
décimus novis fulgéntem
miráculis, in sanctárum
mulierum númerum rétulit.

R. Fallax grátia, et vana
est pulchritúdo: * Múlier
timens Deum, ipsa laudá-
bitur. **V.** Date ei de fructu
mánuum suárum, et laudent
eam in portis ópera ejus.
Múlier. Glória. Múlier.

In III. Noct. Homilia in Evang.
Simile est. de eodem Communi.
[148] In Quadrag. Lect. ix. de
Homilia Feriæ occurrentis.

Ad Laudes.

Capitulum. Cant. 8.

Aquæ multæ non potué-
runt exstinguere cari-
tátem, nec flúmina óbruent
illam: si déderit homo o-
mnem substántiam domus
suæ pro dilectióne, quasi
nihil despíciat eam.

Hymnus.

Turbam jacéntem paúpe-
rum,
Quam dirus angor ópprimit,

Ceu membra Christi lán-
guida,

Matróna clemens cónfovet.

Opes opémque cónferens,
Vilíque fungens múnere,
Perstérnit illis léctulos,
Sordésque purgat sédula.

Quo quisque plagis fœ-
dior,

Huic illa servit prómptior:
Tabem nec horret úlcerum:
Horrére nescit caritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Proptérea be-
nedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Pone me
ut signáculum super cor
tuum, quia fortis est ut
mors diléctio, dura sicut
inférnus æmulátio. Lámpa-
des ejus, lámpades ignis at-
que flammárum.

Oratio.

Deus, qui beátam Catha-
rinam, in contemplánda
Fílii tui Passióne, divíni
amóris igne flagráre fecí-
sti: quæsumus; ut, ipsa
intercedénte, tuæ in nobis
flamam caritátis accéandas,
et ejúsdem passiónis partí-
cipes dignánter efficias. Per
eúmdem Dóminum.

Et fit comm. Feriæ in Quadr.

Ad Tertiam.**Capit. Aquæ. ut supra.** [402]**In II. Vesperis omnia ut in primis. V. Diffusa. et commem. Feriæ in Quadrage.****FESTA APRILIS.**

Die 5. Aprilis.

B. Julianæ Cornelionensis Virginis.**Duplex.****Omnia de Comm. Virg.** [123] **præter sequentia.****Oratio.**

Deus humilium celsitudo, qui beatam Virginem Juliānam ad promovendum sanctissimi Sacramenti cultum mirabiliter inflammasti: tribue, quæsumus; ita nos humilitatis ejus vestigia sectari in terris, ut cum ipsa sublimari mereamur in coelis. Per Dominum.

Et fit comm. Feriæ in Quadr.**In I. Nocturno in Quadragesima Lectiones De virginibus. de Comuni 1. loco.** [129]**Post Pascha de Script. occur.****In II. Nocturno.****Lectio iv.**

Vertente anno Christi millésimo centésimo nonagésimo tertio, nata est beata Juliāna in Retinna humili pago Leodiēsi parētib; religione conspicuis, quibus orbata quinquēnnis sub di-

sciplina religiosa in Cornēlii montis ascetērio prope Leodiūm adolēvit. In eo adjuvante Spīritu sancto ita profecit, ut virtutum omnium culmen attigisse videretur. Sancti Augustini regulam, quæ in eodem monasterio vigebat, accurate professa ac sororibus suis præposita, omnium in se oculos ex austera sanctaque vivendi ratione convertit. Præclara sunt, quæ produntur, tum de ipsius in Deum et proximum amore, humilitate, obedientia, pietate et abstinētia, tum de orationis studio ac cœlestibus charismatibus.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam, * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et.

Lectio v.

Dum ad sacram Synaxim accedebat, incredibili pietatis sensu et gratiæ donis replebatur: sponsum suum cœlestem sub eucharisticis speciēbus latentem frequenter invisēbat, prona adorabat, et omnibus adorandum prædicabat: unde factum est, ut Deus, qui infirma mundi eligit, humilem virginem ad promo-

véndum sanctíssimæ Eucharístiæ cultum mirífice inflammárit. Etenim coram augústo Sacraménto provolúta divínitus intelléxit, instituéndam esse in Ecclésia singulárem Córporis Christi solemnitátem. Quod cum viris piis et doctis declarásset, hi, re diligénter examináta, ipsa adhortánte Juliána, Robértum Leodiénssem episcopum adduxérunt, ut in sua diocési hoc festum institúeret: quod póstea Urbánus quartus, ántea Leodiénsis cathedrális archidiáconus, auctoritáte apostólica approbávit, et ad universam Ecclésiám exténdit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit.

Lectio vi.

Mórtuo Leodiénsi antístite Robérto, in multas et graves tribulatiónes devénit Juliána: nam ímpiis factiönibus monastério cum suis soróribus expúlta, in necessitaté extrémá aliquámdiu vixit, donec in Salsiniénse monastérium excépta, ínibi a gravíssimis malis aliquántulum re-

spirávit. Sed turbáta iterum pace ex ingruéntibus bellis et dispérso ipso Salsiniénsi monastério in óppidum Fossæ dedúcta, ali-quánto post letháli morbo corripitur, quo ingravescénte, sacrosánctum Christi Dómini corpus in óppidi ecclésia collegiáta sumpsit in Viaticum speciáli cordis ardóre. Tum in célula redux et sacro óleo inúncta, óculis in sanctíssimum Eucharístiæ Sacraméntum defixis, anno ætátis suæ sexagésimo sexto pie obdormívit in Dómino. Juliánæ corpus in cœnóbium Villariénse monachórum Cisterciénsium, ut ipsa expetierat, fuit translátum, ubi miráculis cláruit.

R. Afferéntur Regi. [134]

In III. Noct. Lect. in Evang. Simile erit regnum. de eodem Comm. 1. loco. [136] In Quadr. Lect. ix. de Homil. Fer. et ejus commem. in Laud.

Die 16. Aprilis.

**S. Benedicti Josephi
Labre Confessoris.**

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [101] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui sanctum Benedictum Joséphum Confessórem tuum humilitátis stúdio, et paupertátis amó-

re tibi uni adhærere fecisti: da nobis, ejus suffragantibus méritis; terréna cuncta despícere, et cœléstia semper inquirere. Per Dñm.

In I. Noct. Lect. de Script. occur. In Quadrag Justus. de eodem Com. 1. loco. [104]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

In óppido Améttes Boloniénsis diocésis in Gállia ex honéstis piíssimisque parentibus ortus est Benedictus Joséphus Labre. Divína grátia præventus, gravem et a nugis aliénam índolem a pueríli ætáte osténdit, et suis frátribus pietáte, obediéntia, solértia in addiscéndis christiánæ doctrínæ ac litterárum rudiméntis perféctum exémp lar præfúlsit. Duodénnis ad pátruum sacerdotem paróciæ præpósitum missus, eruditíone páriter ac virtúte profécit. Hinc caritáte flagrans in próximos, confluéntium egenórum nullum a se discédere sivit inánem, eidémque pátruo sócium indivídium se adjúnxit in ægrórum solátium, dira lue per loca grassánte, cujus ille víctima ocúbuit. Nullilabóri parcens, nec perículo térritus, vilióra quæque obívit officia ad

eórum levándam calamitátem, qui morbo corrépti jacébant, pastórum quoque vices explens in pascéndis grégibus ab eis relíctis, grámíne in arvis a se collécto pro pécorum alimónia; ideóque factum est ut sibi ángeli nomen promerúerit. Neque áliter exínde egit apud avúnculum, ubi omníno spléndidum caritátis et mansuetúdinis spécimen édedit, mira patiéntia et benignitáte longo témpore perpéssus singulárem cujúsdam contubernális morositátem, a quo noctu diúque male habebátur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Ad austeríssimum vitæ genus jámdiu se appellátum séntiens, rígido jejúnio aut duro tantum pane dies transigere assuéverat, brevem fessis membris quietem dare super nudos ásseres cum cervicáli ex lígneis fragméntis, flagélló se cædere, plurésque horas flexis ante augustíssimum Eucharístiæ Sacraméntum

génibus orándo impéndere. Ratus porro se ad aspérius áliquod cœnobíticum instítutum a Deo vocári, ad Trappenses primum secóntulit, deínde ad Carthusiános, postrémo ad Cistercienses. Sed ob grácilem córporis hábitum et contráctas ægritúdines a singulis abíre coáctus fuit; ita disponénte Deo, ut beátus júvenis arctiórís sequélæ crucis Christi in médio pópuli spectáculum fieret mundo, et Angelis, et homínibus. Nam cum ferventíori prece divínium lumen implorásset, intérna claríssima locutióne intelléxit, sectánda sibi fore árdua sancti Aléxii vestígia, durissimámque vitam in sarcis peregrinatióibus traducéndam. Probánte ígitur consciéntiæ suæ moderatóre, annos natus vigínti duos, pia suscepit longíssima itínера; pedes, veste obsoletá, et rudi piléolo tectus, fune præcínctus ac male calceátus, sine pecúnia, rerúmque ómnium inops, obláta tantum stípe víctitans, et saccum déferens onústum saxis, quo peregrinándi labóres sibi gravióres rédderet. Hac ratióne multas Európæ regiónés plúries peragravit,

ubíque sanctióra loca visitádo, numquam vestes imútans, æstum, brumam, imbres pérferens, noctu cubans plerúmque sub dio, declinánsque a trita via et diversóriis, ut vitáret perícula, et ánimum libérius in Deum inténderet.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Índuit eum Dñs lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Ubicúmque consisteret mira virtútum relinquébat exémpa, cum sanctitátis fama haud raris prodígiis confirmáta. Séptimo ante óbitum anno Romam repétiit, ibíque cóstitit, etsi quotánnis Lauretánam Beátæ Vírginis ædem, et ália vicinióra sanctuária adíre non prætermiserit. Cœlitem pótius quam viátoris vitam in Urbe ágere visus est. Tecto ut plúrimum carens, lácero eódem induménto perpétuo usus, oléribus herbisque per viam abjéctis vel oblátis analéctis sive e sterquilíno promptis inédiám relevábat, sitim aut exstinguébat aqua, aut acétovexábat. Sæpe tota nocte orábat in amphitheátro Flávio, tot Mártyrum sán-

guine consecráto. Máximam vero diéi partem in templis dúcere consuévít vel ante Deíparæ imáginem vel coram sacrosáncta Eucharístia públicæ adorationi propósita, ibíque inmóbilis, ardens, niténti vultu, oculisque in sacram hóstiam defíxis morabátur in contemplatióne ejus, quem diligébat. Inséctis erósus, squalóre óbsitus, quidquid irrisionum aut injuriarum a plebécula sibi irrogabátur, lætus et constans perferébat. Anno dénique millésimo septingentésimo octogésimo tértio, die décima sexta Aprílis, cum in templo sanctæ Mariæ ad Montes precatióni plures dedísset horas, corréptus delíquio, traductúsque vicínas in ædes benéfici hóminis, sanctíssime ánimam Deo réddidit, trigésimo quinto ætátis anno. Quem virtútibus et miraculis clarum Pius nonus Póntifex Máximus beatórum, novisque fulgéntem signis Leo décimus tértius sanctórum albo adscrípsit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Si quis vult. de Comm. unius Mart. extra temp. Pasch. 2. loco. [45] cum **R.R.** de Comm. Conf. non Pont. [111]

Die 24. Aprilis.

S. Boni Latronis Conf.

Duplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [412]
Ps. ut in I. Vesp. de Communi Apost. [1]

Hymnus.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissionem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum, allelúja.
R. Stolum glóriæ índuit
eum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ait latro
ad latrónem: Nos quidem
digna factis recípiamus: hic
autem quid fecit? Meménto
mei Dómine, dum véneris

in regnum tuum, allelúja, allelúja.

Oratio ut ad Laudes. [413]

Ad Matutinum.

Invitat. Christum Regem crucifixum, qui latróni in cruce paradísium donat, * Veníte adorémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Jesu coróna. [407]

In I. Nocturno.

Ant. Beátus iste sanctus, qui confisus est in Dómino, et exaudítus est de monte sancto ejus, allelúja.

Psalmi trium Noct. de Comm. Conf. non Pont. [102]

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.

℞. Stolam glóriæ induit eum, allelúja.

Lect. dicuntur de Scriptura occurrente.

℞. i. Pósui adjutórium super poténtem, * Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum, allelúja. *℣.* Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

℞. ii. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília, et exorávit Altíssimum: * Ipse intercédát pro peccáttis ómnium populórum, allelúja. *℣.* Iste invéntus est in número sanctórum. Ipse.

℞. iii. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. *℣.* Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Invocántem exaudivit Dóminus sanctum suum: Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum, allelúja. *℞.* Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 2. de Cruce et Latr. t. 3.

Lectio iv.

Scio et ante me dixísse de latróne, sed habet diversás inteligéntias Dei sermo. Iste latro de ligno mercátur salútem; hic latro furátur coeléste impérium. Vim facit majestáti, non virtúte própria, sed fide vincens. Ipsíus Dómini vox est, Regnum coelórum vim pátitur, et violénti dirípiunt illud. In cruce duo latrónes imágo Judæórum et Gentílium. Latro quem pónitet, imáginem óbtinet pópuli ex

Géntibus congregáti, qui prius in erróre ambuláverat, et post hoc veritátem agnóvit. Imáginem vero latro ille óbtinet Judæórum, qui usque in finem perseverát latro. Et usque ad tempus quidem crucis viam malignitátis iérunt: crux autem divisit utrúmque.

R. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit: Latro clamábat de cruce, dicens: Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum, allelúja. **V.** Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora sanctórum, qui dormierant, surrexerunt. Et omnis.

Lectio v.

Viam namque cæcitátis et perditionis, qui non credidit, ingressus est: viam autem salutis, qui credidit, ingressus est: viam salutis, qui credidit, adeptus est. In cruce didicit latro differentiam viarum, quóniam novit Dóminus viam iustorum: via autem impiorum peribit. Et vide Dei justum iudicium, ut dicas et tu cum prophéta: Justus es Dómine, et rectum iudicium tuum. Propter unum peccátum damnátur Adam, et propter unam fidei vocem latro salvátur. Unum pec-

cátum ejecit illum, et una iustitia introduxit istum; et latro habitátor factus est paradisi. O admiránda rerum matéries! Nec Abrahæ data est per vocem re promissio paradisi. Hæreditátur quidem per fidem: re promissionem autem paradisi nemo ante latrónem accepit.

R. Nemo re promissionem paradisi ante latrónem accepit, cui Dóminus in cruce dixit: * Hódie mecum eris in paradiso, allelúja, allel. **V.** Dómine meménto mei, cum véneris in regnum tuum. Hódie.

Lectio vi.

Iste ergo vidit Salvátorem non super throno regáli, non adorári in templo, non loquéntem de cœlis, non per Angelos disponéntem, sed in pœna sociátum latróni; videt in tormentis, et tamquam in glória adorát; videt in cruce, et rogat quasi in cœlis sedéntem; videt condemnátum, et Regem invocát, dicens: Dómine meménto mei, cum véneris in regnum tuum. Crucifíxum vides, et Regem prædicás! In ligno pendére cernis, et cœlórum regna meditáris: O admiránda latrónis convérsio!

R. O admiránda latrónis convérsio! * Crucifíxum videt, et Regem prædicat, allelúja. **V.** In ligno pendéntem cernit, et cœlórum regna meditátur. Crucifíxum. **G**lória. Crucifíxum.

In III. Nocturno.

Ant. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, requiêscet in monte sancto tuo, allelúja.

V. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, allelúja. **R.** Et misericórdiam a Deo salutári suo, allelúja.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 23. f.

In illo témpore: Unus de his qui pendébant latrónibus, blasphemábat Jesum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetípsum et nos. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Serm. 49. de S. Latrone.

Quóniam hódie Evangélíi lécio de latrónē fecit mentiōem, videámus quis ille latro sit, qui in cruce Dómino constitúto non solum peccatórum suórum véniam conséquitur, sed étiam paradísi amœnitáte donátur; ut qui propter scélēra damnátus fúerat ad pœnam, pro-

pter fidem transferrétur ad glóriam; fuerítque illi crux quam pértulit, non tam supplícii damnátio, quam salutis occásio. In cruce enim pósitus in Christum Dóminum nostrum crédidit crucifíxum. Et ideo qui consórtio passiōis útitur, consórtio paradísi condonátur. Beátus enim latro, dum supplícium pátitur, regnum cœléste conséquitur. Ecce reus dicitur, sicut cui damnári illud tempus expetivit. Non enim perveniret ad glóriam, si non contráditus esset ad pœnam. Videámus, inquam, cur tantórum criminum reus tam cito a Salvatóre paradísum promerétur, cum álii multórum témporum lácrimis frequentibúsque jejúniis vix delictórum suórum véniam consequántur.

R. Iste est beátus latro, qui in cruce pósitus Christum Dóminum nostrum crédidit crucifíxum: * Et dum supplícium pátitur, regnum cœléste conséquitur, allelúja. **V.** Quem Judas Iscariótes in hórtulo paradísi distráxerat, iste in patíbulo confitétur. Et.

Lectio viii.

Magna, fratres, et múltiplex causa est. Primum, quod iste latro de-

votiōne fidei tam repēte mutātus est, ut præsētem pœnam despiceret, ac de futūra vēniam precarētur; et magis crēderet ūtile sibi esse de ætérno iudicio pētere, quam de temporālī supplicio postulāre. Reminiscens enim scēlerum suorum, et pœnitūdinem gerens, plus incipit dolere quod sperat, quam sentire quod pātitur. Pōtuit enim, nisi de futūris āmplius cogitāsset, qui in Christum semel crediderat, de præsēnti magis supplicio deprecārī. Deīnde illud ad grātiā ejus majōris est mēriti, quod in Christum in cruce pōsitum credidit, et pāssio, quæ āliis scāndalum fecit, illi ad fidem profēcit. Crucis enim pāssio multis scāndalum fuit, sicut dicit Apóstolus: Nos autem prædicāmus Christum crucifixum, Judæis quidem scāndalum, Gēntibus autem stultitiam. Recte ergo merētur paradīsum, qui crucem Christi non putāvit esse scāndalum, sed virtutem. Dicit enim idem Apóstolus: Ipsi autem vocātis Judæis atque Græcis, Christum Dei virtutem, et Dei sapiētiā.

R. Iste est qui crucem Christi non putāvit esse

scāndalum, sed virtutem; ideoque paradīsum meretur: * Ipse intercēdat pro peccātis ōmnium populōrum, allelūja. **V.** Iste est qui honorificat patientem, quem Judas prōdidit osculāntem. Ipse. **Gloria Patri.** Ipse.

Lectio ix.

Recte plane et Dóminus huic donat paradīsum, quia quem Judas Iscariótes in hórtulo paradísi distrāxerat, hic in crucis patíbulo confitétur. Mira res! confitétur latro quem discipulus abnegāvit. Mira, inquam, res! Latro honorificat patientem, quem Judas prōdidit osculāntem. Ab hoc pacis blandimēta vendūntur, ab illo crucis vúlnera prædicāntur. Ait enim: Meménto mei Dómine, cum véneris in regnum tuum. Hæc est fidei plena devótio, ut, cum de vulnéribus Dómini prófluens sanguis cernitur, tunc de potestāte ejus vēnia postulétur; cum vidétur ejus humilitas, tunc magis timeātur ejus divinitas; cum morti addictus putátur, tunc Regis illi honorificētia deferátur. Iste enim fidélis latro non credidit moritūrum, quem annūntiat regnatūrum; non putat subdēndum ínferis,

quem dominatúrum confitétur in coelo: non arbitrátur eum apud tártarum detinéri, a quo se étiam póstulat liberári. Cernat licet ejus hiántia vúlnera, spectet ipsíus sánguinem profluéntem, Deum tamen credit, quem reum nescit; justum fatétur, quem non méminit peccatórem.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Latro Christum * crucifíxum vidébat, et Regem invocábat, dicens: Dómine meménto mei, cum véneris in regnum tuum, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 20.

2 Qui me conféssus * fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, allelúja.

3. Cum conturbáta fúerit * ánima mea Dómine, misericórdiæ memor eris, allelúja, allelúja.

4. Salvum me fecit * Christus Redémptor, qui dixit: Hódie mecum eris in paradiso, allelúja, allelúja, allel.

5. Ille qui talis * ad crucem venit ex culpa, ecce qualis a cruce recédit ex grátia, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Is. 59.

Ecce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat: neque aggraváta est auris ejus, ut non exaúdiat.

Hymnus.

Jesu Redémptor ómnium,
Coróna confiténtium,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Hujus celebrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Hujus benígnus ánnue
Confessióem nos sequi:
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit ac Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

℣. Vitam pétiit a te, et tri-
buísti ei Dómine, allelúja.

℟. Glóriam et magnum
decórem imposuísti super
eum, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ait latro
ad latrónem: Nos quidem
digna factis recípiamus; hic
autem quid fecit? Meménto
mei Dómine, dum véneris

in regnum tuum, allelúja, allelúja.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui iustificas ímpios, te súpplíces exorá-mus: ut nos benígno intúitu, quo Unigénitus tuus beátum traxit latrónem, ad dignam pœniténtiam prò-voces; et illam, quam ei promísit, tríbuas nobis glóriam sempitérnam. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce non est. ut supra. [412]

R. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Amávit. **V.** Stolam glóriæ índuit eum. Allelúja, allelúja. Gló-ria Patri. Amávit.

V. Induit eum Dóminus lorícám fídei, et ornávit eum, allelúja. **R.** Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Is. 58.

Tunc invocábis, et Dómi-nus exaúdiet: clamábis, et dicet: Ecce adsum.

R. br. Induit eum Dómi-nus lorícám fídei, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Induit. **V.** Et ad portas pa-radísi coronávit eum. Alle-

lúja, allelúja. Glória Patri. Induit.

V. Hic accípiet benedi-ctiónem a Dómino, allelúja.

R. Et misericórdiam a Deo salutári suo, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Is. 38.

Tu autem Dómine eruí-sti ánimam meam, ut non períret: projecísti post tergum tuum ómnia pec-cáta mea.

R. br. Hic accípiet bene-dictiónem a Dómino, * Al-lelúja, allelúja. Hic. **V.** Et misericórdiam a Deo salu-tári suo. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Hic.

V. Vitam pétiit a te, et tri-buísti ei Dómine, allelúja.

R. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eum, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. [407], **præter**

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.

R. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Impíetas ímpii non nocébit ei: in quacúmque die convérsus fúerit ab impietáte sua, al-lelúja, allelúja.

Die 26. Aprilis.
B. Mariæ V.
de Bono Consilio.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. ut ad Laudes.

[419] **Ps. ut in Festis B. M. V.**
per annum. [183]

Hymnus. Ave maris. [185]

Y. Ora pro nobis Mater
 Boni Consilii, allel. **R.** Ut
 digni efficiámur promissió-
 nibus Christi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Candor
 est lucis æternæ, et specu-
 lum sine mácula Dei maje-
 státis et imágo bonitátis
 illius: et ideo nihil iniqui-
 nátum in eam incúrrit, allel.

Oratio ut ad Laudes. [420]

Ad Complet. et per Horas diei
in fine Hymn. dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invitat. Sancta María Dei
 Génitrix Virgo, Mater Boni
 Consilii * Intercéde pro
 nobis, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Plaude festivo, pia gens,
 honóre,
 Dum Genestánam venerá-
 ris ædem,
 Qua Dei magnæ Genitrícis
 alma
 Splendet imágo.

Hæc ubi miram spéciem
 repénte

Obtulit lætis pópulis vi-
 déndam,

Multa mox secum bona
 ferre nostras

Visa per oras.

Ipsa tunc ægris áderat,
 moléstos

Córporis morbos animíque
 pellens

Longe et ærúmnas Látio
 imminéntes

Ipsa fugábat.

Virgo, quæ magnis deco-
 ráta signis,

Nunc quoque effúlges, mí-
 seris juvámen

Affer, et fuis pátiens
 cliéntum

Annue votis.

Sit salus illi, decus atque
 virtus,

Qui super cœli sólio co-
 rúscans,

Totíus mundi sériem gu-
 bérnat

Trinus et unus.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Accipe consílium in-
 telléctus, et ne abjicias con-
 sílium meum, allelúja.

Ps. trium Nocturnorum ut in
Festis B. Mariæ V. [186]

Y. Venérunt mihi ómnia
 bona páriter cum illa, allel.

R. Et innumerábilis honé-
 stas per manus illius, allel.

De libro Proverbiórum.

Lectio i. Cap. 2. b.

Si intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimæ tuæ placúerit: consílium custódiet te, et prudéntia servábit te, ut eruáris a via mala, et ab hómine, qui perversa lóquitur: qui relínquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrósas: qui lætántur cum male fécerint, et exsúltant in rebus péssimis: quorum viæ perversæ sunt, et infámes gressus eórum.

R. Si sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor tuum prudéntiæ: * Tunc intélliges timórem Dómini, et sciéntiam Dei invénies, allelúja. **V.** Quia Dóminus dat sapiéntiam et ex ore ejus prudéntia et sciéntia. Tunc intélliges.

Lectio ii. Cap. 3. c.

Fili mi, ne éffluant hæc ab óculis tuis. Custódi legem atque consílium: et erit vita ánimæ tuæ, et grátia faúcibus tuis. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget: si dormiéris, non timébis: quiésces, et suávis erit somnus tuus. Ne páveas repentino terróre, et irruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus enim erit in late-

re tuo, et custódiet pedem tuum ne capiáris.

R. Si intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimæ tuæ placúerit: * Consílium custódiet te, et prudéntia servábit te, allelúja. **V.** Ut eruáris a via mala, et ab hómine qui perversa lóquitur. Consílium.

Lectio iii. Cap. 8. b.

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsus cogitatióibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilínque detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me.

R. Beátus homo qui inve-nit sapiéntiam et qui áffluit prudéntia: * Primi et puríssimi fructus ejus, allelúja. **V.** Pretiósior est cunctis ópibus, et ómnia quæ desiderántur, huic non valent comparári. Primi. Glória Patri. Primi.

In II. Nocturno.

Ant. Justi sunt omnes sermónes mei, non est in

eis pravum quid, neque perversum, allelúja.

V. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, allelúja. **R.** Ducam te per sémitas æquitátis, allelúja.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

In natali S. Joann. Bapt.

Lectio iv.

Hóminem concépit Elísabeth, hóminem María: sed Elísabeth solum hóminem, María Deum et hóminem. Mirares est, quómodo potúerit concípere creatúra Creatórem. Quid est ergo intelligéndum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola matre, qui fecit primum hóminem sine patre et matre? Primus ille noster casus fuit, quando fémina, per quam mórtui sumus, in corde concépit venéna serpéntis. Persuásit enim serpens peccátum, et admissus est malesuádens. Si primus noster casus fuit, cum fémina concépit corde venéna serpéntis; non mirándum, quod salus nostra facta est, cum fémina concépit in útero carnem Omnipoténtis. Utérque cecíderat sexus, utérque fúerat reparándus. Per mulierem in intéritum missi erámus, per

mulierem nobis réddita est salus.

R. Fili custódi legem atque consílium * Et erit vita ánimæ tuæ, et grátia faucibus tuis, allelúja. **V.** Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget. Et erit.

Sermo sancti Fulgéntii
Epíscopi.

De laud. Mariæ ex partu Salvat.

Lectio v.

Quóniam diábolus per serpéntem Evæ loquútus, per Evæ aures mundo íntulit mortem, Deus per Angelum ad Mariám pértulit verbum et cunctis sáculis vitam effúdit. Angelus sermónem ejécit, et Christum Virgo concépit. Hoc splendóre concípitur Dei Fílius, hac mundítia generátur. De coelis médicus tránsiens per Vírginem post tránsitum suum illæsam fecit Vírginem permanére. Qui enim disrúpta córporum membra in áliis póterat integráre tangéndo, quanto magis in sua Matre, quod invénit íntegrum, pótuit non violáre nascéndo? Crevit enim ejus partu intégritas córporis pótius, quam decrevit, et virgíntas ampliáta est pótius, quam fugáta.

R. Audi fili mi, et sũscipe verba mea * Ut multiplicetur tibi anni vitæ, allelúja.

V. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, ducam te per sémitas æquitátis. Ut.

Lectio vi.

María quam præclarissimis tribus bonis sublimetur, ausculta, salutatio- nis angélicæ, benedictiónis divínæ, et plenitúdinis grátia. Sic enim eam légitur salutasse: Ave María, grátia plena: benedícta inter mulieres. Et ut nihil non sublíme esset in hac sanctíssima Vírgine, quam Angelus grátia plenam salutávit, non sine divíno consílio factum est, ut ejus étiam imágines summo essent in honóre et prodígiis miraculísque claréscerent. Quas inter ea tribus abhinc sæculis præcipuo honóre cólitur, quæ Paulo secúndo sedénte mirabiliter apparuisse in pariete Ecclésiæ Patrum Ordinis Eremitárum sancti Augustíni in óppido Genestáni Prænestínæ diocésis, ex pontificiis diplomátibus et suppáribus monuméntis comprobátur. Quibus permótus Pius Papa sextus præfátis ejúsdem óppidi Cœnobítis Officium própri- um concéssit séptimo Kaléndas Majas, ipso scilicet

Apparitiónis die, recitándum, ac deínde illud die, quæ immediáte subséquitur pro ejus recitatióne in pósterum assignáta ad univérsum prædictum ór- dinem sub ritu dúplicis majóris exténdit. Leo vero décimus tértius ad augéndum cultum erga beatíssimam Vírginem sub título Matris Boni Consilii novum hoc officium approbávit.

R. Ausculta s̄ermónes meos, et ad elóquia mea inclína aurem tuam: * Ne recédant ab óculis tuis: custódi ea in médio cordis tui, allelúja. **V.** Vita enim sunt inveniéntibus ea, et univérsæ carni sánitas. Ne recédant. Glória Patri. Ne recédant.

In III. Nocturno.

Ant. Via stulti recta in óculis ejus, qui autem sápiens est, audit consília, allelúja.

V. Coróna sapiéntiæ timor Dómini, allel. **R.** Replens pacem, et salutis fructum, allelúja.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad

Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis María. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homil. 2. super Missus circa finem.

Et nomen, inquit, Virginis María, quod interpretatum maris stella dicitur. Ipsa namque est nobilis illa stella ex Jacob orta, cujus radius universum orbem illuminat. Ipsa, inquam, est praeclara et eximia stella super hoc mare magnum et spatiosum necessario sublevata, micans meritis, illustrans exemplis. O quisquis te intelligis in hujus saeculi profluvio magis inter procellas et tempestates fluctuare, quam per terram ambulare: ne avertas oculos a fulgore hujus sideris, si non vis obrui procellis. Si insurgant venti tentationum, si incurras scopulos tribulationum, respice stellam, voca Mariam. Si jactaris superbiae undis, si ambitionis, si distractionis, si aemulationis, respice stellam, voca Mariam. Si criminum immanitate turbatus, conscientiae foeditate confusus, judicii horrore perterritus, bara-

thro incipias absorbere tristitiae, desperationis abyssos, cogita Mariam. In periculis, in angustiis, in rebus dubiis, Mariam cogita, Mariam invoca. Ipsam sequens, non devias: ipsam rogans, non desperas: ipsam cogitans, non erras: ipsa tenente, non corruis: ipsa protegente non metuis: ipsa duce non fatigaris: ipsa propitia pervenis, et sic in temetipso experiris quam merito dictum sit: et nomen Virginis María.

R. Filii audite me: * Beati qui custodiunt vias meas, alleluja. **V.** Audite disciplinam et estote sapientes et nolite abjicere eam. Beati.

Lectio viii.

Intuere o homo, consilium Dei, agnosce consilium sapientiae, consilium pietatis. Redempturus humanum genus, pretium universum contulit in Mariam. Altius ergo intuimini quanto devotionis affectu a nobis voluerit honorari, qui totius boni plenitudinem posuit in Maria: ut proinde, si quid spei in nobis est, si quid gratiae, si quid salutis, ab ea novimus redundare, quae ascendit deliciis affluens. Tolle Mariam hanc maris stellam, quid nisi caligo involvens,

umbra mortis, et densissimæ ténebræ relinquúntur? Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum af-féctibus, et votis ómnibus Mariám hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Mariám. In ómnibus síquidem, et per ómnia próvidens míseris trepidatióem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem.

R. Príncípium sapiéntiæ timor Dómini: * Et sciéntia sanctórum prudéntia, allelúja. **V.** Per me enim multiplicabúntur dies tui, et addéntur tibi anni vitæ. Et. **G**lória Patri. Et.

Lectio ix.

Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus ad fólia fugiébas: Jesum tibi dedit mediatórem. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocatúm habére vis et ad ipsum? Ad Mariám recurre. Pura síquidem humanitas in María. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exaúdiet útique Matrem Fílius, et exaúdiet Fílium Pater. Filíoli, hæc peccatórum

scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ. Quid enim? Potest ne Fílius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum: felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus fratres? Quærámus grátiam, et per Mariám quærámus, quia quod quærit invenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum: nam apud hómines grátia fallax. Quærant álíi méritum, nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Non grátia est quod hic sumus? Profécto misericórdiæ Dómini est, quod non sumus consúpti. **T**e Deum. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Ego mater * pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei, allelúja.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. In me grátia * omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis, allel.

3. Qui audit me * non confundétur, et qui operán-

tur in me non peccábunt, allelúja.

4. Da mihi sédium tuárum * assistricem sapiéntiam, et noli me reprobáre a filiis tuis, allelúja.

5. Optávi, * et datus est mihi sensus et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ, allelúja.

Capitulum. Prov. 8. d.

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes óstii mei. Qui me invenerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

Hymnus. O gloriósa vírginum. ut in Festis B. M. V. per annum. [197]

Y. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta, allelúja.

R. Da mihi virtútem contra hostes tuos, allelúja.

Ad Bened. Ant. Beáta Mater et intácta Virgo, Regína mundi, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed a periculis cunctis libera nos semper, allelúja.

Oratio.

Deus, qui Genitricem dilecti Filii tui matrem nobis dedisti, ejusque speciosam imaginem mira apparitione clarificáre dignatus es: concéde, quæsumus;

ut ejúsdem mónitis júgiter inhæréntes secúndum cor tuum vívere et ad cœléstem pátriam feliciter pervenire valeámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Tertiam.

Capit. Beátus homo. ut supra.

R. br. Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa, * Allelúja, allelúja. Venérunt. **Y.** Et innumerábilis honéstas per manus illius. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Venérunt.

Y. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, allelúja. **R.** Ducam te per sémitas æquitátis, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Prov. 6. c.

Consérva fili mi præcépta patris tui, et ne dimittas legem matris tuæ. Liga ea in corde tuo júgiter, et circúmda gútturi tuo.

R. br. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, * Allelúja, allelúja. Viam. **Y.** Ducam te per sémitas æquitátis. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Viam.

Y. Coróna sapiéntiæ timor Dómini, allel. **R.** Replens pacem, et salútis fructum, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Prov. 23. d.

Præbe fili mi cor tuum mihi et óculi tui vias meas custódiant.

R. br. Coróna sapiéntiæ timor Dómini, * Allelúja, allelúja. Coróna. **V.** Replens pacem, et salútis fructum. Allelúja, allel. **G**lória Patri. Coróna.

V. Veníte filii, audíte me, allelúja. **R.** Timórem Dómini docébo vos, allel.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter

Ad Magnificat. Ant. Felix es sacra Virgo María, et omnilaude digníssima: quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster, magni Consilii Angelus, allel.

Die 27. Aprilis.

B. Petri Canisii Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont.[101] **præter sequ.**(m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui ad tuéndam catholicam fidem beátum Petrum Confessórem tuum virtúte et doctrína roborásti: concéde propítius; ut ejus exémplic et mónitis errántium corda ad salutem respíscant, et fidélium mentes in veritátis confes-

siónē perseverént. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogat. Beátus vir. de Coñ. 2. loco. [114]

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Petrus Canísius Novíomagi in Géldria natus est eo ipso anno, quo Luthérus in Germánia, apérta rebelliónē, ab Ecclesiá descívit, et Ignátius de Loyóla in Hispánia, terréstri milítia abdicáta, ad præliándum prælia Dómini se cóntulit; Deo nímrum portendéte, quos ille posthac adversários, quem sacræ milítiæ ducem esset habitúrus. Colóniæ Agrippínæ, quo studiórum causa concésserat, primus Germanórum Societáti Jesu nomen dedit, et sacerdotio auctus, suñmo pópuli Coloniénsis cleríque consénsu ad Geórgium Pontíficem Leodiénsium et ad Cárolum quintum augústum advérsus Hermánnum archiepiscopum, qui palam hæresim præ se ferébat, legátus est. Ob præcláram sapiéntiam et explorátum rerum usum a Cardináli Augustáno et a Pontificiis Legátis magnópere expetítus, semel atque íterum

Concílio Tridentino interfuit; cujus etiam decreta ex auctoritate Pii quarti Pontificis Máximi rite per Germániam promulganda, et in morem inducenda curavit. A Paulo quarto ad convéntum Petricoviensem ire jussus, aliisque a Gregório décimo tertio legationibus obeundis adhibitus, álacri semper et nunquam fracto a difficultatibus ánimo, gravíssima religionis negotia tractanda suscepit, ac vel inter præsentia vitæ discrimina ad exitum feliciter perduxit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam, allelúja. **V.** Justum deduxit, Dóminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Divinae glóriæ amplificandæ intentus, dici vix potest, quot per annos amplius quadraginta labores suscepit, æumnasque pertulerit. Cunctis fere Germaniæ regiónibus peragratis, omne hóminum genus saluberrimis institutis publice et privatim excóluit: pluresque urbes atque provincias vel ab hæreseos

contagione defendit, vel hæresi infectas catholicæ fidei restituit. In Ratisbonensi et in Augustano convéntu impérii próceres ad jura Ecclesiæ tuenda et mores populorum emendandos excitavit: in Vormatiensi insolescentes impietatis magistros ad silentium adégit. Collégium Germanicum, quod Romæ constitutum fuerat, omni ope provéhere atque amplificare stúduit; in academiis sacrarum humanarumque disciplinarum stúdia, miserandum in modum colápsa, instauravit; contra Centuriatores Magdeburgenses plura egregie conscripsit: et Summam doctrinæ christiænæ, theologorum judicio et público usu comprobátam, áliaque ad rudiórum institutionem aptíssima in vulgus edidit. A sancto Ignátio Germanicæ provinciæ moderandæ præfèctus, domos et collégia multis in locis cóndidit, et evangélicos operários in omnem Germániam misit ad errores stírpitus evellendos, serendámque pietatem. Quam ob rem hæreticorum málleus et Germaniæ apóstolus appellátus, et plane dignus hábitus est, qui ad tutándam in

Germánia religiõnem datus divinitus putarétur.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: *Et ad portas paradísi coronávit eum, allel. **V.** Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Inter hæc precatiónē crebra et assídua rerum supernárum coñmentatiõne Deo se conjungere sòlitus erat: quin etiám noctes sæpe íntegras perfúsus lácrimis et abdúcto a sènsibus ánimo oratiõni dabat. A viris princípibus et a quátuor summis Pontificibus magno in honóre hábitus, ádeo de se demísse sentiébat, ut se ómnium mínimum et diceret et habéret. Viennénsem episcopátum semel, íterum ac tertio recusávit: nec nisi ægérime addúci pótuit, ut illius Ecclésiæ procuratiõnem per annum exercéret. Moderatóribus suis obsequentiíssimus, parátus erat ad ipsórum nutum ómnia relínquere, aut ággregedi, etiám cum valetúdinis et vitæ perículo. Virginitátem, quam adoléscent Deo vóverat, voluntária sui ipsíus coërcitiõne perpétuo sepsit. Deum Fribúrgi Helvetiõ-

rum, ubi plúrimum pro Dei glória et salúte animárum desudáverat, migrávit ad Deum, duodécimo Kaléndas Januárii, anno millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo, ætátis suæ séptimo supra septuagésimum. Mórtuo tamquam parénti público civitas universa concúrsu prope incredibili et multis lácrimis parentávit. Sepúlchrum ejus prodigiórum fama duóbus ámplius sæculis tota Germánia incláruit: e quibus quátuor rite probátis, Pius nonus Póntifex Máximus strenuíssimo cathólicæ veritátis propugnatóri cœlitum beatórum honóres decrevit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nolíte timére. de Comm. Conf. non Pont. 2. loco. [117]

FESTA MAJI.

Dominica I. Maji.

**B. Mariæ Virginis
divini Pastoris Matris.**

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. [429], **Ps., Cap.** et **Hymn. ut in Festis B. M. V.** per annum [183] **præter sequ.**

V. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta, allelúja.

R. Da mihi virtutem contra hostes tuos, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sicut pastor gregem suum pascat, in bráchio suo congregábit agnos, et in sinu suo levábit, allelúja.

Oratio ut ad Laudes. [429]

Ad Completorium et per Horas in fine Hymn. dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invitat. Sancta María divini Pastóris Mater * Intercéde pro nobis, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Quem terra. [186]

In I. Nocturno.

Ant. Mane surgámus ad vineas, videámus si flóruit vinea, si flores fructus partúriunt, ibi dabo tibi úbera mea, allelúja.

Psalmi trium Nocturnorum ut in Festis B. M. V. [186]

V. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna, allelúja.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8. et 9.

Ego sapiéntia hábito in consílio, et eruditís intérsus cogitátióibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue deté-

stor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes imperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me. Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ, et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímína mea argénto elécto. In viis justítiae ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesaúros eórum répleam.

R. Sicut vigilávi super eos, ut evéllerem, et demolírem, et dissipárem, et dispéderem, et afflígerem:

* Sic vigilábo super eos, ut ædificem, et plantem, allelúja. **V.** Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, et in univérso colle excélso. Sic vigilábo.

Lectio ii.

Dóminus possédit me in initio viárum suárum ántequam quidquam fáceret a princípío. Ab ætérno ordináta sum, et ex antiquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram:

necdum fontes aquarum erúperant, necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiébar: Adhuc terram non fécerat, et flúmina, et cárdines orbis terræ. Quando præparábat cœlos áderam: quando certa lege, et gyro vallábat abyssos: quando æthera firmábat sursum, et librábat fontes aquarum: quando circúmdabat mari términum suum, et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos: quando appendébat fundaménta terræ. Cum eo eram cuncta compónens: et delectábar per síngulos dies, ludens coram eo omni témpore; ludens in orbe terrarum: et delíciæ meæ esse cum fíliis hóminum. Nunc ergo fílii audíte me: Beáti, qui custódiunt vias meas. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam.

R. Anima mea desiderávit te in nocte: * Sed et spírítu meo in præcórdiis meis; de mane vigilábo ad te, allelúja. **V.** Ego dórmio, et cor meum vígilat: vox dilécti mei pulsántis. Sed.

Lectio iii.

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad

fores meas quotidie, et observat ad postes óstii mei. Qui me invénierit, invéniet vitam, et háuriét salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, et ad móenia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

R. Sicut vísitat pastor gregem suum in die, * Quando fúerit in médio óvium suárum dissipátarum, allelúja. **V.** Sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis in die nubis, et calígínis. Quando fúerit. Glória Patri. Quando fúerit.

In II. Nocturno.

Ant. Salvábo gregem meum, et non erit ultra in rapínam, allelúja.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo, allel. **R.** Deus in médio ejus, non movébitur, allelúja.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis.

Lectio iv.

Ex Serm. in cap. 12. Apoc.
ante med.

Amplectámur Mariæ
vestigia, fratres
mei, et devotíssi-
ma supplicatióne beátis il-
líus pédibus provolvámur.
Teneámus eam, nec dimit-
támus, donec benedíxerit
nobis: potens est enim.
Nempe vellus est médium
inter rorem et áream, mú-
lier inter solem et lunam,
María inter Christum et
Ecclésiám constitúta. Sed
forte miráris non tam vel-
lus opértum rore, quam
amíctam sole mulierem.
Magna síquidem familiári-
tas, sed mira omníno vicí-
nitas solis, et mulieris.
Quómodo enim in tam
veheménti fervóre tam
frágilis natúra subsístit?
Mérito quidem admiráris
Móyses sancte, et curió-
sius desíderas intuéri. Ve-
rúmtamen solve calcea-
ménta de pédibus tuis, et
involúkra pone carnálium
cogitatiónum, si accédere
concupíscis.

R. Super omnem fáciem
terræ dispérsi sunt greges
mei et non erat qui re-
quíreret: * Ecce ego re-
quíram oves meas, et visi-

tábo eas, allelúja. **V.** Cu-
stodívit illas ab inimícis,
et a seductóribus tutávit
illas. Ecce.

Lectio v.

Ejusd. in Assumpt. B. M. V.
in fine.

Jam te Mater misericór-
diæ, per ipsum sincerís-
simæ tuæ mentis afféctum,
tuis jacens provolúta pedi-
bus luna, id est Ecclésia,
mediatricem sibi apud so-
lem justítiæ constitútam, de-
vótis supplicatió nibus in-
terpéllat, ut in lúmine tuo
videat lumen, et solis grá-
tiam tuo mereátur obténtu,
quam vere amávit præ ó-
mnibus, et ornávit, stolam
glóriæ induens, et corón-
am pulchritúdinis ponens
in cápite tuo. Plena es gra-
tiárum, plena rore cœlésti,
inníxa super diléctum, de-
líciis áffluens. Ciba hódie
paúperes tuos Dómina, ipsi
quoque catélli de micis
edant, nec púero Abrahæ
tantum, sed et camélis po-
tum tríbuas de superfluénti
hýdria tua.

R. Custodívit nos in o-
mni via, per quam ambu-
lávimus: * Et in cunctis
pópulis per quos transívi-
mus, allelúja. **V.** Posué-
runt me custódem in ví-
neis. Et.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Lectio vi.

Serm. 18. de Sanctis in med.

O beáta María áccipe quas-
cúmque exíles, quas-
cúmque méritis tuis impá-
res gratiárum actiónes, et
cum suscéperis vota, cul-
pas nostras orándo excúsa.
Admítte nostras preces in-
tra sacrárium exauditiónis,
et repórta nobis antídoto
reconciliatiónis. Sit per te
excusábile, quod per te in-
gérimus, fiat impetrábile,
quod fida mente póscimus.
Accipe quod offérimus, re-
dóna quod rogámus, ex-
cúsa quod timémus: quia
tu es spes única peccató-
rum. Per te sperámus vé-
niam delictórum, et in te
beatíssima nostrórum est
expectatio præmiórum.
Accipe insuper obséquium
famulórum tuórum, in hac
regióne degéntium, qui in
multis, magnisque pericu-
lis a te adjúti, in grati áni-
mi arguméntum, et in me-
móriam beneficiórum de-
fensiónis, et protectiόnis, a
Pio séptimo Pontífice Má-
ximo in tui honórem festi-
vitátem hanc sub título di-
vini Pastóris Matris conse-
cuti sunt, ut fidéles omnes
te custódem vigilántem, ac

coeléstia pábula suppedi-
tántem cognóscant, invo-
cent, et revereántur.

R. Sub umbra illíus, quem
desideráveram sedi: * Et
fructus ejus dulcis gútturi
meo, allelúja. **V.** Quid vi-
débis in Sunamíte, nisi cho-
ros castrórum? Et fructus.
Glória Patri. Et fructus.

In III. Nocturno.

Ant. Favus distillans lá-
bia tua; mel, et lac sub
lingua tua, allelúja.

V. Elégit eam Deus et
præelégit eam, allel. **R.** In
tabernáculo suo habitáre
facit eam, allelúja.

Lectio sancti Evangélii se-
cúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. e.

In illo témpore: Stabat
juxta crucem Jesu mater
ejus, et soror matris ejus
María Cléophæ, et María
Magdaléne. Et réliqua.

Homília B. Petri Damiáni.

**Ex Serm. 1. in Nat. B. M. V.
in fin.**

Virgo Dei Génitrix,
cujus pulchritúdi-
nem sol, et luna
mirántur, súbveni Dómina
clamántibus ad te júgiter:
revértere, revértere, Suna-
mítis, revértere, revértere,
ut intueámur te. Tu bene-
dícta, et superbenedícta, re-
vértere primo per natúram.

Numquid quia ita deificata, ideo nostrae humanitatis oblita es? Nequaquam Domina: scis in quo discrimine nos reliqueris, ubi jaceant, quantum delinquant servi tui: non enim convenit tantae misericordiae, tantam miseriam oblivisci, quia etsi subtrahit gloria, revocat natura: non enim ita memoraris justitiae Dei solius, ut misericordiam non habeas, neque ita es impassibilis, ut non sis compassibilis. Naturam nostram habes, non aliam, et justum est, ut de rore tantae pietatis diffusius infundamur.

R. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia: * Donec aspíret dies, et inclinéntur umbræ, allelúja. **V.** Ego dilecto meo, et ad me convérsio ejus. Donec.

Lectio viii.

Revértere secundo per potentiam. Fecit in te magna qui potens est, et data est tibi omnis potestas in coelo, et in terra. Nil tibi impossibile, cui possibile est desperatos in spem beatitudinis relevare. Quomodo enim illa potestas tuae potentiae póterit obviare, quae de carne tua carnis suscepit originem?

Accedis enim ante illum aureum humanae reconciliationis altare non solum rogans, sed imperans, Domina, non ancilla. Móveat te natura, poténtia móveat; quia quanto poténtior, tanto misericórdior esse debes. Potestati enim cedit ad glóriam, injurias ulcisci nolle, cum possit. Révèrtere tertio per amorem. Scio Domina, quia benigníssima es, et amas nos amore invincibili, quos in te, et per te Filius tuus, et Deus tuus summa dilectione diléxit. Quis scit quóties refrigeres iram júdicis, cum justitiae virtus a praesentia deitatis egréditur.

R. Congregábo oves de terris, et indúcam eas in terram suam: * Et pascam eas in móntibus Israél: * In rivis, et in cunctis sédibus terrae, allelúja. **V.** Ego pascam oves meas, et ego eas accubare faciam. Et. Glória Patri. In rivis.

Lectio ix.

Revértere quarto per singularitatem. In manibus tuis sunt thesaúri miserationum Domini, et sola electa es, cui grátia concéditur. Absit, ut cesset manus tua, cum occasione quæras salvandi miseros, et misericordiam effundendi;

neque enim tua glória minuitur, sed augétur, cum poenitentes ad véniam justificáti, ad glóriam assumuntur. Revértere ergo Sunamítis, idest, despécta, cujus ánimam pertransívit gládius, quæ fabri uxor appelláta fuísti. Ad quid? Ut intueámur. Summa glória est post Deum te vidére, adhærere tibi, et in tuæ protectionis munimine demorári. Audi nos, nam et Fílius nihil negans honórat te, qui est Deus benedíctus in sæcula sæculórum.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes et per Horas.

Ant. 1. Sonet vox tua * in aúribus meis, vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra, allelúja.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. Diléctus meus * descendit in hortum, ut pascatúr in hortis, et lília cólligat, allelúja.

3. Veni dilécte mi, * egrediámur in agrum, commorémur in villis, allelúja.

4. Fons hortórum, * púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano, allelúja.

5. In hortis nostris * ómnia poma nova, et vétera, dilécte mi, servávi tibi, allel.

Capit. Ab inítio. [197]

Hymn. O gloriósa. *ibid.*

V. Pulchra es, et decóra filia Jerúsalem, allelúja.

R. Terríbilis ut castrórum ácies ordináta, allelúja.

Ad Bened. Ant. Indica mihi, ubi pascas, ubi cubes in meridie, ne vagári incípíam post greges sodálium tuórum, allelúja.

Oratio.

Deus qui univérsum mundum ineffábili providéntia regis, atque gubérnas: præsta nobis fámulis tuis; ut intercedénte beáta María semper Vírgine, quæ vígili custódia nos páscit, ab hóstibus defénsi, et fructus tui dulcédine satiáti, ad coeléstem pátriam secúri perducámur. Per Dñm.

Ad Horas.

Ant. sumuntur ex Laud. ut supra. **Cap. et R.R.** ut in festis B. M. V. [197]

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. [423], **præter:**

V. Per te salútem hauriámus Virgo María, allelúja.

R. Ex caritáte et passióne Christi Fílii tui, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum vidisset ergo Jesus matrem, et discipulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deíndedicit discipulo: Ecce

mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua, allelúja.

Die 11. Maji.

S. Francisci de Hieronymo Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont.[101] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Franciscum ad animárum salutem exímium verbi tui præcónem effecísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut legis tuæ mandáta et júgiter scrutémur in corde, et fidéliter opéribus exsequámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogat. Justus si morte. de Communi 1. loco. [104]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus de Hieronymo, in Tarentíni agri óppido, cui Cryptalææ nomen, honésto loco natus, pia paréntum cura institútus, ac cœli benedictióne prævéntus, puerítiam egit innocentíssimis móribus præstántem, et futúrá sanctitátis indíciis conspícua. Duodécimo ætátis anno in quorúmdam evangelicórum opera-

riórum contubérnium admissus, in catechizándis rúdibus adhuc adoléscens diligéntem óperam pósuit, et apostólico ministério, ad quod Deus illum destináverat, jam tum prolúdere visusest. Theológica stúdia Neápoli aggréssus, et sacerdotio initiátus, ita vitæ suæ ratiónes ad evangélica consília accommodávit, ut sacerdotís sancti nomen adéptus fúerit. Societátem Jesu ingressus, jactis in tirocínio religiósæ perfectiónis, ardentíssimæ in Deum et próximos caritátis, insígnis patiéntiæ, aliarúmque virtútum fundaméntis, quæ majus in dies síngulos increméntum accipiébant, theologiæ currículum confécit, et solémni quátuor votórum professióne sese obstríngens, exímium reguláris observántiæ exemplar evásit. Pro sacra ad Japónes expeditióne, quam martýrii cúpidus in votis hábuit, Neápoli reténtus, præfectúram Missiónum jussu præsulum accepit: quod non sine Dei númine factum evéntus comprobávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et de-

dit illi claritatem æternam, allelúja. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Etsi enim corpore erat gracili, neque satis firma valetudine, ac præterea carnem assiduis jejuniis, vigiliis, verberibusque macebat, tamen tot onera in se suscipiens, quot ferendis plures simul vix pares essent, incredibile dictu est, quanta pro gloria Dei, quam unice quærebat, egerit, non solum Neápoli, sed in aliis quoque ejusdem regni provinciis: quot labores et ærumnas tulerit, quanto cum fructu in agro dominico excolendo plus quam quadraginta annis desudaverit. Frequentes et sæpius plures eodem die habebat conciones per vicos, compita et plateas, ad carcëribus detentos, ad régiis trirémibus mancipatos, ad milites, contra circulatorés impudentes, contra públicos quovis peccatores, contra famæ prostitutæ mulierculas. Accedebant mirabilia signa, tremenda divinæ ultionis adversus perveraces documenta, scrutatio cordium, prædictio rerum futurarum, ejus corporis diver-

sis in locis replicatio, grátia sanitatum, annona divinitus multiplicata, vox etiam ex ore meretricis súbita morte correptæ extorta; quæ se apud inferos esse palam denuntiavit. Ex quo fiebat vix ut umquam e superiori loco ad populum diceret, quin insignem aliquem peccatorem Christo lucrifaceret. Interdum etiam decem nonnumquam quindecim meretriculæ simul, sua crimina deflentes in concione, ad poenitentiam confugerunt.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum, allel. **V.** Induit eum Dominus lorícá fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Assidua ejus ópera fuit in ægrótis invisendis, in moribundis ad mortem rite preparandis, in concórdia animorum dissidentium concilianda, in pauperibus ope ac solatio sublevandis. Communionem, quam dicunt generalem, singulis cujuslibet mensis tértiis diebus Dominicis usque ádeo promovit, ut sæpe quindecim millia fidelium, aliquando viginti millia, aut eo amplius, ad Eucharisticam mensam convenerint.

Exercítiis spirituálibus ex sancti Ignátii institutóris præscripto, sacerdotum cœtus, virórum religiosórum et víginum Deo devotárum monastéria, puellárum cœnóbia, studentium júvenum collégia et seminária, atque omne hóminum genus mirífice excóluit. Gravíssimas difficultátes et moléstias, quas illi dæmon excitábat, invícta patiéntia superávit: nec semel maxíllam percutiéntibus submisso ánimo álteram præbuit: quin et acerbíssimos dolóres bráchio captívi Mahometáni, qui eum percússerat, a Deo ultóre inflicto signo crucis repén-te cessáre fecit, homínemque ad christiánam religió-nem addúxit. Demum in cœlum a Deo evocátus, plácide efflávit ánimam in Neapolitána professorum domo, die undécima Maji, anno millésimo septingen-tésimo décimo sexto, ætá-tis vero suæ septuagésimo quarto. Quem méritis ac miráculis clarum Pius sé-ptimus Póntifex Máximus in beatórum númerum ré-tulit. Novis autem signis a Deo illustrátum, præsertim in pátria, iisque rite probá-tis, Gregórius décimus sex-tus solémni ritu in festo sanctíssimæ Trinitátis año

millésimo octingentésimo trigésimo nono in sanctórum album adnumerávit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de Comm. 1. loco. [110]

Die 13. Maji.

S. Peregrini Latiosi Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [101] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beáto Peregríno Angelum cómitem, magístram Deíparam, Je-sum tetri úlceris médicum mire dedísti: da per mérita ipsíus, obsecrámus; ut sanctum Angelum, Víginem, Salvatórem singuláriter amémus in terris, et collaudémus in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogat. Beátus vir. de Comuni 2. loco. [114]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Peregrínus Forolívii ex nóbili Latiosórum família ortus, sanctíssimæ Vírgini Deíparæ devótus quadam die in ecclésia cathedráli ante illíus imáginem diútius orans et petens, ut vias suas dirígeret, eam pretiósis vé-

stibus indútam sibi, ut ad servos suos se conférret, præcipientem audivit. Quare adoléscent, Angelo cómite Senas proféctus, Prióri Servórum visióem mandátumque Vírginis expósuit, ac récipi humíliter postulávit. In receptióne splendóre quodam cœlésti, quo futúra sánctitas ejus præmonstrabátur, caput illíus circumfúlsit. Trigínta annos natus Forolívium remíssus, ubi diu labóribus, vigíliis, jejúniis, oratióibus exércitam vitam duxit. Numquam (mirándum!) per annos trigínta sedére visus, at si quando somno aut lassitúdine victus stare non posset, saxo pro sede utebátur. Numquam in lecto neque infirmus decúbuit, noctes fere omnes insómnes in oratióibus et piis meditatióibus dúcere sólitus. Nulla die consciéntiæ exámine et sacramentáli confessióe prætermíssis peccáta lácrimis étiam exterióribus deflébat.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. **V.** Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Admirábili fuit patiéntia. Nam cum crus ex cancri morbo intumuísset, atque putrédine ádeo esset inféctum, ut foétórem ómnibus inférret, sic tamen absque omni querimónia semper fuit, ut cives illum áltérum Job appellárent. Cum autem crus illud medicórum consílio amputándum esset, Peregrínus nocte præcedente solus ex loco, in quo jacébat, surgens et reptans, ut póterat, in capitulum venit, ibíque ante crucifíxi imáginem (quæ adhuc manet, et magnam habet apud Foroliviéneses veneratióem) veheméntius orans et obdormíscens, Christum de cruce descendéntem, et crus tangéntem vidit. Expergefáctus ita crus sanátum sensit, ac si numquam túmidum, ulcerátum, putridúmve fuísset. Médici vero mane, ut crus secárent, adveniéntes, cum illud sanum vidíssent, stupóre affécti domum, tanto miraculo per urbem divulgáto, regréssi sunt.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **V.** Induit eum Dóminus lorícám fi-

dei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Peregrínus piis labóribus ac ætáte conféctus (erat enim octogenárius) brevi febre corréptus, Kaléndis Maji anno salutis millésimo trecentésimo quadragésimo quinto migrávit ad Christum. Ejus ánimam beáto Philippo órdis Servórum beátæ Mariæ Vírginis, qui, ut ipse religiónem ingrederétur, dux fúerat, et beáto Francíscó Senénsi ejúsdem órdis comitántibus a virgínibus in cœlum deférri visam, memóriæ próditum est. Multa post mortem miracula sanctitátem ipsíus declaráruunt. In quibus cæcus, Peregríno manum ex féretro óculis illíus admovénte, lumen recépit. Múlier étiam multis obsessa dæmónibus ad sacrum corpus ipsíus perdúcta, liberáta est. Quidam ex árbore procéra in terram delápsus Peregríni nómine invocáto sine ulla læsióne repértus fuit. Ad cujus túmulum Kaléndis Maji non tantum civitas Foroliviénsis, sed finítimi pópuli quotánnis ad illum venerándum conflúere, vótaque ei nuncupáre solent. Paulus quintus Summus Póntifex anno millési-

mo sexcentésimo nono concéssit, ut Offícium divínium in toto Servórum órdis recitári posset. Benedíctus vero décimus tértius anno reparátæ salutis millésimo septingentésimo vigésimo sexto eum inter sanctos cœlites ritu solémni recénsuit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos reliquimus. de Comm. Abbat. 1 loco. [118]

Die 15. Maji.

S. Isidori Agricolæ, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [101] **præter sequ.** (m. t. v.)

Oratio.

Da nobis, quæsumus miserícors Deus: beáto Isidóro Agrícola, Confessóre tuo intercedénte, supérbe non sápere; sed ejus méritis et exémpis plácita tibi semper humilitáte deservíre. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Isidórus Agrícola prope Matritum Hispániæ urbem, in qua natus fúerat, mercéde coléndis agris condúctus, brevi magnárum sibi virtutum eo in exercítio ubérrimam ségetem parávit. Ad-

mirábilis enim Christi ac sanctórum imitátor, numquam ad opus mane se conferébat, nisi prius Dei regnum studiósè quæreretur, ecclesiásque in ipsíus ac Deíparæ honórem dicátas visitáret. Quare cum illíus moram agri dóminus gráviter ferret, atque ex editióre loco quadam die, ut eum libérius increpáret, Agricolam operirétur, binos Angelos cándida veste dúplici boum jugo arántes, mediúmque inter illos Isidórum conspéxit. Quo miráculo vulgáto, magno deinceps honóri tam apud herum quam apud céteros hómínes habéri cœpit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Caritaté in paúperes ádeo flagrávit, ut mercédem quam labóribus parábat, egéntibus erogáret. Quin étiam cum aliquándo ad comúne cum réliquis confrátribus prándium plúrimos paúperes adduxisset, nihilque áliud, prándio sci-

licet finíto, quam pulménti partem sibi reservátam reperísset, illam vir Dei, fide singulári fretus, ita distríbuit, ut admirabíliter aucta iis ómnibus aléndis saturandisque sufficeret. Illud étiam inter cétera mirándum, quod per æstívos calóres ad exstinguéndam in agro sitim, aquæ potum hero flagitánte, cum núllobi scatéret, Isidórus stímulo quem gerébat, humo percússa, úberem ex ea et perénnem ad hæc usque témpora fontem elícuit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **V.** Induite eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Igitur sanctitáte clarus, cum ad últimam senectútem pervenísset, obdormívit in Dómino, et in cœmétério sancti Andréæ sepúltus, tándiu ibi jácuit, quoad cives de ipsíus corpore honéstius in ecclésia collocándo divínitus móniti, illud in lóculo íntegrum atque ádeo incorrúptum invenérunt, ut ex eo suavíssimus odor, qui hac étiam tempestáte perdúrat, effláret. Sacrum corpus in ecclésiám

translátum, et in editiõe loco situm, máximis Deus miráculis illustrávit. Quorum beneficéntiam non semel tam ipsa Matríti civitas, quam étiam cétera Hispaniæ loca, ope ipsius imploráta, persensérunt. Quem postrémo post annos fere quadringéntos fama sanctitátis ac miráculis illústrem, Gregórius décimus quintus in sanctórum númerum rétulit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. **de Coñ. Mart. temp. Pasch. 1. loco.** [52] **cum R.R. de Communi Conf. non Pont.** [111]

Die 16. Maji.

S. Joańis Nepomuceni Martyris.

Duplex.

Omnia de Coñuni unius Mart. Temp. Pasch. [48] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium, nova Ecclésiám tuam martýrii coróná decorásti: da nobis ejus intercessiõe et exémplo, linguam caute custodíre; ac ómnia pótius mala, quam ánimæ detriméntum, in hoc sæculo toleráre. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Nepomúci Bohémiæ óppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus ætáte provéctis, non sine futúráe sanctitátis præ-ságio, flammis supra nascéntis domum mirábiliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidísset, beátæ Vírginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitæ perículo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutiõe cœléstibus indíciis obsequénte, inter sanctas religiosásque exercitatiões puerítiam egit; nam ecclésiám frequénte adíre, ac sacerdotibus ad aras operántibus ministráre in deliciis habébat. Zátécii polítióribus lítteris ad humanitátem informátus, Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, philosophiæ, theologiæ sacrorúmque cánonum magistérium et laúream eméruit. Sacerdotio initiátus, atque a sciéntia sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum igitur in vítiis exstirpándis, et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia

et pietate úberes éderet fructus, inter canónicos metropolitánæ ecclésiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram rege Wencesláo quarto prædicándi provinciam suscepit, eo succéssu, ut Joánnis suásu multa rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas ille obtulit dignitátes, Dei servus, ne a divíni verbi præcónio avocarétur, constantíssime recusávit.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et æternitas téporum, allelúja, allel. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatióem obtinebunt. Et.

Lectio v.

Régiis illum eleemósynis in paúperes erogándis præfécum, Joáнна regína consciéntiæ sibi moderatórem ascívit. Cum autem Wencesláus ab officio institutóque decessísset, atque in vítia præceps abriperétur, piæ autem cónjugis obtestatiónes et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentali judício sacerdoti crédita regínæ arcána sibi a Joáinne panderéntur. At Dei miníster blandítiis pri-

um, torméntis deínde et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Wenceslái ánimum cum ab exsecrándo propósito nec humána nec divína jura deterrérent, suprénum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in concióné de impendéntibus étiam regni calamitatibus admónito, non obscúre prænuntiávit. Mox Bolesláviam profécus, ad beátæ Vírginis imáginem antíquo cultu célebrem, coeléste præsidium ad certándum bonum certámen effúsis précibus implorávit. Inde véspere reverténtem in pervigílio Dóminicæ Ascensiónis rex e fenéstra conspicátus arcéssit; cumque veheméntius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres mínasque refutávit. Itaque regis império in Moldávam flumen Pragam intérfuens noctu dejéctus, illústrem martýrii corónam est consecútus.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum; et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Sacrilegum fácinus clam patrátum, et Mártýris glóriam insigne prodígium divínitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatántes et discurréntes apparuérunt. Quamóbrem ex aréna postrídie mane corpus elátum, canónici deinde, regis iram nihil timéntes, in metropolitánam ecclésiám solémni pompa intulérunt, et sepultúræ mandárunt. Cum autem in dies invícti sacerdótis memória miráculis, et máxima fidélium, eórum præcípue qui fama periclitántur, veneratióne crésceret, post annos demum ámplius trecéntos, in jurídica recognitióne corporis, quod sub humo tándiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta et vívida repérta est: quæ sexto post anno judícibus a sede apostólica delegátis exhibita, novo prodígio repénite intúmuit, et subobscúrum rubórem in purpúream commutávit. His itaque aliisque signis rite probátis, Benedictus décimus tértius Póntifex Máximus die décima nona mensis Mártii, anno salutis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum

hunc sacramentális sigilli assertórem, arcáni fidem sángine obsignántem, sanctorum Mártýrum catálogo adscrípsit.

R. Fíliæ Jerúsalem. [51]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nihil est opértum. de eodem Comuni extra Temp. Pasch. 3. loco [46] cum R.R. pro temp. Pasch. [52]

Aliud Officium
**S. Joańis Nepomuceni
Martyris.**

Duplex majus.

In I. Vesperis.

**Ant. et Capit. de Laud. [442]
Ps. ut in I. Vesp. de Comuni
Apost. [1]**

Hymnus.

Invíctus heros Núminis,
Mergéndus unda flúminis,
Stat fortis in siléntio,
Dum fit sigilli méntio.

**Hinc rex minátur fúnera,
Hinc tortor infert vúlnera,
Manus ligántur fúnibus,
Artus cremántur ignibus.**

**Sed hæc Joańes déspicit,
Nec regis iram réspicit,
Secréta non vult pándere,
Horret sigillum frángere.**

**Stat mutus agnus ińnocens,
Nil de tegédis próferens:
Stat; dumque rex nil élicit,
E ponte justum déjicit.**

Præceps ab alto stérnitur,
Undis profúndis mérgitur:
Mersum sed applaudénti-
bus

Undæ salútant ignibus.

Stellæ natant in flúmine,
Illi paréntant lúmine,
Docétque cœli cláritas
Quæ sit Joánnis cáritas.

Da sempitérna Trínitas,
Ut in bono sit firmitas:
Aut lacrimárum flúmina
Mergant cadéntum crími-
na. Amen.

℣. Sacraméntum regis
abscóndere bonum est, al-
lelúja. ℞. Opera autem Dei
reveláre honoríficum, allel.

Ad Magnif. Ant. Dedit
mihi Dóminus linguam
mercédem meam: et in ipsa
laudábo eum, allelúja.

Oratio ut ad Laudes. [443]

Ad Matutinum.

Invit. Exsúltent in Dómi-
no sancti * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

In profúnda noctis umbra
Et gravi calígne
Lustratædem flañamunda,
Sic jubénte Númine.

Nocte náscitur Joánnes,
Astra cœlo dévolant:
Nocte mérgitur Joánnes,
Astra funus ápparant.

Hinc cor ejus igne fla-
grans
Fortis urit cáritas:

Hinc ab ejus ore manans
Mira prodit suávitats.

Nunc amóre cor bonórum
Ad salútem pértrahit:
Nunc timóre cor malórum
A gehénna rétrahit.

Paúperes solátur ære,
Derelíctis súbvenit:
Non sinit justos jacére:
Damna famæ præpedit.

Per Joánnis sanctitátem,
O beáta Trínitas,
Méntibus da puritátem,
Corde regnet cáritas.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Erit lumen Israël
in igne; et sanctus ejus in
flamma, allelúja.

Ps. trium Nocturn. de Comm.
unius Mart. [31]

℣. Sacraméntum regis
abscóndere bonum est, al-
lelúja. ℞. Opera autem
Dei reveláre honoríficum,
allelúja.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. i. Cap. 21. c.

Stultus a fenestra re-
spíciet in domum:
vir autem eruditus
foris stabit. Stultítia hómi-
nis auscultáre per óstium:
et prudens gravábitur con-
tumélia. Lábia imprudén-
tium stulta narrábunt: ver-
ba autem prudéntium sta-
téra ponderabúntur. In ore

fatuórum cor illórum: et in corde sapiéntium os illórum. Dum maledícit impius diábolum, maledícit ipse ánimam suam. Susúrro coinquinábit ánimam suam, et in ómnibus odiétur: et qui cum eo mánserit, odiósus erit: táctus et sensátus honorábitur.

R. Metuébat rex Joánnem, * Sciens eum virum justum et sanctum, allelúja. **V.** Et custodiébat eum, et audíto eo multa faciébat, et libénter eum audiébat. Sciens.

Lectio ii. Cap. 28. c.

Flagélli plaga livórem facit: plaga autem linguæ commínuet ossa. Multi ceciderunt in ore gládii, sed non sic quasi qui interiérunt per linguam suam. Beátus qui tectus est a lingua nequam, qui in iracúndiam illíus non transívit, et qui non attráxit jugum illíus, et in vínculis ejus non est ligátus: jugum enim illíus, jugum férreum est: et vínculum illíus, vínculum æreum est. Mors illíus, mors nequíssima: et útilis pótius inférnus quam illa.

R. Lex veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus: in pace et in æquitáte ambu-

lávít mecum: * Et multos avértit ab iniquitáte, allelúja. **V.** Lábía enim sacerdotis custódient sciéntiam, et legem requírent ex ore ejus. Et.

Lectio iii.

Perseverántia illíus non permanébit, sed obtinébit vias injustórum: et in flamma sua non combúret justos. Qui relínquunt Deum, incident in illam, et exardébit in illis, et non exstinguétur, et immittétur in illos quasi leo, et quasi pardus lædet illos. Sepi aures tuas spinis, linguam nequam noli audíre, et ori tuo fácito óstia, et seras. Aurum tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fácito statéram, et frenos ori tuo rectos: et atténde ne forte labáris in lingua, et cadas in conspéctu inimicórum insidiántium tibi, et sit casus tuus insanábilis in mortem.

R. Sepívi aures meas spinis, * Et ori meo feci óstia et seras, allelúja. **V.** Beátus qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indignis se. Et. Glória. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Non quæsívit a Dómino ducátum, neque a rege cáthedram honóris, allelúja.

V. Pone Dómine custódiam ori meo, allel. **R.** Et óstium circumstántiæ lábiis meis, allelúja.

Lect. ut in præced. Officio ejusdem Sancti [436] **cum R.R. sequ.**

R. iv. Instans orationi et ministério verbi, hortabatur omnes in propósito cordis permanére in Dómino: * Quia erat vir bonus, et plenus Spíritu sancto, allelúja. **V.** Et apponebátur multa turba Dómino. Quia.

R. v. Dispérsit, dedit paupéribus: * Justitia ejus manet in sæculum sæculi, allelúja. **V.** Beátus qui intelligit super egénium et paúperem. Justitia.

R. iv. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi: * Propter quod vigiláte, allelúja. **V.** Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes perversa, ut abdúcant discípulos post se. Propter. Glória Patri. Propter.

In III. Nocturno.

Ant. Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas, allelúja.

V. Dixi: Custódiam vias meas, allelúja. **R.** Ut non delínquam in lingua mea, allelúja.

Léctio sancti Evangélii scúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11.

In illo témpore: Cum audísset Joánnes in vinctulis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

In Evang. Homilia 6.

Dimíssis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus. Quid existis in desértum vidére? arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem áliam inflectit. Et quid per arúndinem nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclínatur. Si enim ab humano ore aura favóris fláverit, hilaréscit et extóllitur: sed si inde ventus detractiónis erúperit, unde aura laudis veniébat, mox hunc quasi in partem áliam ad vim furóris inclínat.

R. Cum corripérétur ab illo de ómnibus malis quæ fecit rex, adjécit et hoc: *

Et inclúsit Joánnem in cár-
cere, allelúja. **V.** Labóro
usque ad víncula, quasi
male óperans: sed verbum
Dei non est alligátum. Et.

Lectio viii.

Sed arúndo agitáta vento
Joánnes non erat: quia
hunc nec blandum grátia,
nec cuiúslibet detractiónis
ira áasperum faciébat: nec
próspera hunc erígere, nec
advérsa nóverant inclináre.
Arúndo ergo vento agitáta
non erat, quam ab status
sui rectitúdine nulla rerum
varíetas inflectébat. Discá-
mus ergo, fratres caríssi-
mi, arúndinem vento agi-
tátam non esse: solidémus
ánimum inter auras linguá-
rum pósitum: stet inflexí-
bilis status mentis. Nulla
nos detractio ad iram pró-
vocet, atque ad remissió-
nem inútilis grátiae nullus
favor inclínet. Non nos
próspera élevant, non ad-
vérsa pertúrbent: ut qui in
soliditáte fidei fígmur, ne-
quáquam rerum transeúnti-
um mobilitáte moveámur.

R. Réddidit Deus justo
mercédem labórum suó-
rum, et dedúxit illum in
via mirábili: * Et fuit illi
in velaménto diéi, et in
luce stellárum per noctem,
allelúja. **V.** Transvéxit il-
lum per aquam nímiam;

inimícos autem illíus de-
mérsit. Et. Glória. Et.

Lectio ix.

Adhuc autem de ejus ex-
pressióne subjúngitur:
Sed quid existis vidére in
desérto? hóminem mólli-
bus vestítum? Ecce qui
móllibus vestiúntur, in dó-
mibus regum sunt. Came-
lórum enim pilis, ut scitis,
vestítus Joánnes fuisse de-
scríbatur. Et quid est díce-
re: Ecce qui móllibus ve-
stiúntur, in dómibus regum
sunt: nisi apérta senténtia
demonstráre, quia non cœ-
lésti sed terréno regi míli-
tant ii, qui pro Deo pérpeti
áspera fúgiunt, et solis ex-
terióribus déditi, præséntis
vitæ mollítiem et delecta-
tiónem quærunť.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Interrogábat eum
* rex multis sermónibus:
at ipse nihil illi respon-
debát, allelúja.

Ps. Dóminus regnávít. 20.

2. Rex dixit: * Ne abs-
cóndas a me verbum, quod
te intérogo. Dixi: Secrétum
meum mihi, secrétum
meum mihi, allelúja.

3. Affirmábat rex * se
dívitem et beátum factú-
rum. Non obédio præcépto

regis, sed præcepto legis,
quæ data est nobis, allel.

4. Tunc rex, accensus
ira, * in hunc super omnes
crudelius desæviit, allelúja.

5. Beátus * qui lingua sua
non est lapsus; et qui non
servívit indignis se, allel.

Capitulum. Eccli. 21. d.

Lábia imprudentium stul-
ta narrábunt: verba
autem prudentium statéra
ponderabúntur. In ore
fatuórum cor illórum: et
in corde sapiéntium os il-
lórum.

Hymnus.

Vix in sepúlchro cónditur,
Signis Joáñes próditur,
Per crátium repágula
Intérmicant mirácula.

Hic ejus hostes íllico
Pudóre mœsti público,
Ultríce dextra Núminis,
Pœnas repéndunt críminis.

Hic damna rerum flénti-
bus,

Famæve conqueréntibus,
Abdúcta res revértitur,
Abláta fama rédditur.

Hic corpus ægritúdines,
Tempus vicissitúdines,
Perículum secúritas,
Mortem fugit mortálitas.

Hic viva lingua Mártyris,
Sed muta voce sánguinis
Clamans, ut Abel, impro-
bat,
Regíque crimen éxprobat.

Uníus o da Trínitas,
Triúmque simplex Unitas,
Ut qui Joánni súpplicant,
Id ímpetrent, quod flági-
tant. Amen.

Y. Pósui ori meo custó-
diam, allelúja. **R.** Cum
consisteret peccátor advér-
sum me, allelúja.

Ad Bened. Ant. Quicúm-
que glorificáverit me, glo-
rificábo eum: qui autem
contémnunt me, erunt ignó-
biles, allelúja.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum
beáti Joánnis sacra-
mentále siléntium nova Ec-
clésiám tuam martýrii co-
róna decorásti: da; ut ejus
exémpló et intercessióne,
ori nostro custódiam po-
néntes; beátis, qui lingua
non sunt lapsi, annumeré-
mur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Lábia. ut supra.

R. br. Sacraméntum regis
abscóndere bonum est. *
Allelúja, allelúja. Sacra-
mentum. **Y.** Opera autem
Dei reveláre honoríficum.
Allelúja, allelúja. **G**lória
Patri. Sacraméntum.

Y. Pone Dómine custó-
diam ori meo, allel. **R.** Et
óstium circumstántiæ lá-
biis meis, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 28. d.

Sepi aures tuas spinis,
linguam nequam noli
audire, et ori tuo fácto
óstia, et seras.

R. br. Pone Dómine cu-
stódiam ori meo, * Allelúja,
allelúja. Pone. **V.** Et óstium
circumstántiæ lábiis meis.
Allelúja, allelúja. Glória
Patri. Pone.

V. Dixi: Custódiam vias
meas, allelúja. **R.** Ut non
delinquam in lingua mea,
allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 28. d.

Aurum tuum et argéntum
tuum confla, et verbis
tuis fácto statéram, et fre-
nos ori tuo rectos: et at-
ténde ne forte labáris in
lingua.

R. br. Dixi: Custódiam
vias meas. * Allelúja, alle-
lúja. Dixi. **V.** Ut non de-
linquam in lingua mea. Al-
lelúja, allelúja. Glória Patri.
Dixi.

V. Posui ori meo custó-
diam, allelúja. **R.** Cum con-
sisteret peccátor advérsus
me, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [442];
Ps. ut in I. Vesp. et loco ultimi,
Ps. Crédidi. [43]

Hymnus.

Jam faces lictor ferat, et
minántem

Jam ferox ensem, rabi-
dúmque tortis

Vínculis ferrum, sacra ni
sacérdos

Abdita pandat.

Séntiet vires, animæque
magnæ

Pródigum pectus: violén-
tus ira

Non quatit recti sólida te-
nácem

Mente satélles.

En ruit præceps tumulá-
tus unda

Martyr, et fluctu plácido
siléntem

Naúfragus linguam meliór-
is ævi

Servat in usum.

At superjéctæ fácoli na-
tántes

Amne discúrrunt, rutilánt-
que circa

Mártyrem flammæ: bene
gesta plaudens

Ornat Olýmpus.

Ornat et linguam, rósei
instar ignis,

Vívidam servans, et adhuc
rubéntem,

Indicat, quænam fúerit ta-
céntis

Grátia linguæ.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,

Spíritum laudent, ab utró-
que puris

Qui calet flammis, sine fine
psallens

Orbis utérque. Amen.

V. Pósuí ori meo custó-
diam, allelúja. **R.** Cum
consisteret peccátor advér-
sum me, allelúja.

Ad Magnif. Ant. In con-
spéctu poténtium admirábi-
lis ero, et fácies princípum
mirabúntur me: tacéntem
me sustinébunt, et loquén-
tem me respicient, allelúja.

Die 21. Maji.

S. Felicis a Cantalicio Confessoris.

Semiduplex.

**Omnia de Comm. Conf. non
Pont. [101] præter sequ. (m. t. v.)**

Oratio.

Fac nos, Dómine Jesu,
in simplicitáte et inno-
céntia cordis nostri ambu-
lære: quarum amóre de sinu
Matris inter beáti Felicis
Confessóris tui bráchia
descendísti: Qui vivis.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Felix a Cantalicio in
Sabínis, humílibus
sed piis paréntibus
natus, a púero pascéndis
grégibus, mox et agro co-
léndo addíctus, multo im-
pénsius rerum coeléstium
meditatióne ánimum nutri-

re, et corpus assíduis vigi-
liis ac jejúniis domáre cœ-
pit, eremíticam agens vitam
pótius quam rústicam. Fer-
ventióre autem in Deum
pietáte incénsus, cum non
posset quotidie, ut optábat,
sacris mystériis interésse,
grege ad loca solitária com-
púlso, ipse ante crucem ár-
borum cortícibus incísam
diu oráre, seque ácritér
flagelláre consuéverat; sed
et aliquándo glebas in agro
vértere, simúlque Sacris in
templo adésse visus est.
Alias inter arándum furén-
tibus, quos júnxerat, indó-
mitis juvéncis, humistratus,
et arátro superdúcto pla-
ne proscindéndus, laceráta
dumtáxat veste, surréxit
illæsus. Quo perículo, ut ad
tutiórem reguláris disciplí-
næ palæstram vocánti jam
pridem Deo paréret, admó-
nitus, rústica supelléctili
paupéribus distribuí jussa,
ad fratres Minóres, quos
Capuccínos vocant, pró-
pere se cóntulit.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit eum
ab inimícis, et a seductóri-
bus tutávit illum: * Et de-
dit illi claritátem ætérnam,
allelúja. **V.** Justum dedúxit
Dóminus per vias rectas,
et osténdit illi regnum
Dei. Et dedit.

Lectio v.

Adhuc tyro, necdum vota solémnia professus, religiósæ perfectiónis ápicem jam attigisse videbátur. Obediéntiæ sédulus cultor, ad præcipientis non modo verbum, sed étiam nutum præsto erat; seque cœnóbii juméntum díctitans, vilíssimæ quæque ministéria semper arrípuit, ac ludíbria et contumélias hílari vultu excipiébat. Paupertátis quam esset studiósus, illústri documénto Deus ipse declarávit. Ostiátim enim per vicos et platéas aléndis frátribus mendicans (quod ille munus per annos quadragínta nudis fere semper pédibus obívit), cum die quadam inusitáto póndere se ópprimi sentíret, mánticam scrutátus, inyéctum clam númum deprehéndit: quo proyécto, nec sine indignatióne proculcáto, ála-cer et levis inde ábiit. Castitátem, quam usque ad óbitum servávit illibátam (sanctus córpore et spírítu a Paulo quinto proptérea appellátus), vígili oculórum custódia et voluntário córporis cruciátu communívit, aspérrimo flagéllo se quotídie cruéntans, ac férreo cilicio constrictus, septem étiam Urbis basílicas idén-

tidem invísens. Jejúnia ór-dinis inédia quandóque cumulávit. Lectus ejus dolóris pótius quam quiétis erat: brevem quippe somnum flexis nuda super tábula gé-nibus, ac fasce sarmentórum cápiti suppósito, carpébat.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gló-riæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fí-dei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Vitæ austeritátesibi asper, áliis carus acceptúsque, sanctis præsértim Cárolo et Philíppo Nério, simplicitáte atque innocéntia semper fuit. In oratióne pernóctans, dulcíssimam frequénter éx-tasim est passus: et ali-quándo in ulnis suis reclínátum a Vírgine Matre pú-erum Jesum suavíssime com-plécti méruit. Prophetiæ grátia et miraculórum clárus, demórtuum étiam fí-lium matri vivum restituit. Méritis tandem in bona se-nectúte cumulátus, secúnda (ut prædíxerat) féria Pen-tecóstes ad cœléstem pá-triam, Deípara invitánte, lætus ábiit. Ejus corpus in ecclésia sui ór-dinis summa Urbis veneratióne cólitur, Dómino crebris miráculis

servi sui sanctitatem illustrante, quem propterea Urbánus Papa octávus beatórum, Clemens vero undécimus sanctórum fastis adscripsit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo tempore: Respondens Jesus, dixit: Confi-teor tibi Pater, Domine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 9. de Verb. Dom., n. 70.

Omnia sæva et immânia, prorsus facilia et prope nulla efficit amor. Quanto ergo certius ac facilius ad veram beatitudinem caritas facit, quod ad miseriam, quantum potuit, cupiditas fecit! Quam facile toleratur quælibet adversitas temporalis, ut æterna pœna vitetur, et æterna requies comparatur! Non immerito ille vas electionis cum ingenti lætitia dixit: Non sunt condignæ passiones huius temporis ad superventuram

gloriam quæ revelabitur in nobis. Ecce unde illud jugum suave est, et sarcina levis: et si angusta est paucis eligentibus, facilis tamen omnibus diligentibus. Dixit Psalmista: Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, allelúja.

V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

Sed quæ dura sunt laborantibus, eisdem ipsis mitescunt amantibus. Propter quod ita divinæ pietatis dispensatione actum est, ut interior homo, qui renovatur de die in diem, non adhuc sub lege positus, sed jam sub gratia exoneratus sarcinis innumerabilium observationum, quod erat revêra grave jugum, sed duræ cervici convenienter impositum, facilitate simplicis fidei, et bonæ spei, et sanctæ caritatis, quidquid molestiarum exteriori homini forinsecus intulisset ille princeps, qui

missus est foras, interióri gaudio fieret leve.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis, allelúja. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Nihil enim tam facile bonæ voluntati est, quam ipsa sibi, et hæc sufficit Deo. Quantumlibet ergo sæviat iste mundus, verissime Angeli, nato in carne Domino, clamaverunt: Glória in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Quia ejus qui natus erat, suave jugum est, et sarcina levis. Et sicut dicit Apostolus: Fidelis Deus, qui nos non sinit tentari supra id quod possumus ferre, sed facit cum temptatione etiam exitum, ut possimus sustinere.

Te Deum laudamus. 19.

Die 23. Maji.

S. Joannis Baptistæ de Rossi Conf.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. non Pont. [101] præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui sanctum Joannem Baptistam Confessorum tuum in evangelizandis pauperibus caritate et patientia decorasti: concede, quæsumus; ut cujus pia merita veneramur, virtutum quoque imitemur exempla. Per Dominum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joannes Baptista de Rossi Veituri in Liguria honesto genere ortus, adhuc puer morum suavitate ac pietatis studio in omnium admiratione fuit. Tredecim annos natus visus est Dei consilio Romam mitti, ut Apostoli munus in ea expleret. Inter ephēbos Collēgii Romāni Societatis Jesu adlēctus, ingenio et virtute præluxit. Curabat impense, ut ii Mariāno sodalītio frequētes adēssent, in nosocomiis ægris ministrarent, honestaque animorum recreatione retraherentur a nōxiis; interim cœlestia sermōnibus pertrāctans segniōres excitabat, ac proinde Apostoli agnōmen adēptus est. Ob āsperam cōrporis castigationem gravi morbo corréptus, ab usitata sibi stu-

diórum severitáte aliquántum remittere coactus fuit: quod divinitus factum ajébat, ne sciéntia inflátus sua pótius quæreretur, quam quæ Jesu Christi. Clericáli militiæ adscriptus sacris disciplínis in sancti Thomæ collégio operam dedit, ac in virtúte proficiens, dein ingénti ánimi voluptáte sacerdotio est auctus. Ita Dóminum in hæreditátem sibi constituit, ut nullum, ne oblátum quidem, ecclesiásticum benefícium acceptánda, nisi obediéntia adigerétur, singulári voto se obstrínxerit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Despirituáli proximórum salúte jam ab adolescéntia sollicitus, sacerdos factus in id totum se devóvit. Ecclesiásticos viros, sacras vírgines, oppidános, cárce-re deténtos, imam plebem univérsam mira suavité, verbi ministério ad virtútis amórem inflamábat. Plures quotidie horas rudiórum

confessió nibus excipiéndis impéndens, ægrótis áderat vel in dómibus vel in valedudináriis, præsertim phthísicis, quos sui véluti juris esse affirmábat. Hac illac per urbem álacer ádvolans, innúmeris opéribus præsto erat: at assíduus in sanctæ Gallæ hospítio versabátur, ut paúperes, quos caríssimos hábuit, omni ope juváret. Ob id a décimo quinto ætátis anno adjúctus sacerdotum cœtui, qui eisdem evangelizádo addicti sunt, ibi apostolátus sui ratió nem dídicit, ipsiúsque societátis ópera instaurávit et auxit. Eládem misericórdia motus egenórum ómnium necessitátibus sublevándis módicam suam substántiam impéndit. Perénnes autem infatigábilis sui zeli fructus reliquit, satéllitum, vagórum, rúdiū institutió nem, catechéses ad sancte Pascha celebrándum, certam custódiā perditárum, noctúque per Urbem vagántium mulierum hospítium, præcipue vero stúdiū lucrándi ánimas in clero excitátum.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **V.** Induit eum Dó-

minus lorícam fidei, et or-
návit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Caritátis in Deum ardor
ex ejus ore emicábat,
dum sacris operabátur, nec
sine lácrimis de ejus boni-
táte loqui póterat. In col-
légium canonicórum basi-
licæ sanctæ Mariæ in Cós-
medin ex obediéntia co-
optátus, inter psalléndum
extra sensus rapi videbá-
tur. In sacris cæremóniis
diligentíssimus, domus Dei
decórem promóvit, et in id
suas opeslibénter erogábat.
Amórem erga Deíparam in
álios effundébat, ejúsque
cultum in sua ecclésia fo-
vit, áddito étiam psalmódia
quotidiáno laudum præcón-
nio. Philíppi Nérii spírítu
ímbui studens, et in omnes
cœlites pius, Apostolórum
Príncipum obséquium au-
géndum curávit. In oratió-
ne omníque virtútum exer-
citatióne assíduus, supér-
nis quoque charismátibus
donátus, tandem in hospí-
tio, cui nomen a sanctís-
sima Trinitáte, quo se re-
dúxerat in sacerdótum con-
victum, labóribus fractus
ad vitæ éxitum addúctus
est, atque Ecclésiæ sacra-
méntis reféctus, caritátis
ópera et paúperum curam
comméndans, decéssit in

ósculo Dómini, die vigési-
ma tértia Maji, anno Christi
millésimo septingentésimo
sexagésimo quarto, ætátis
suæ sexagésimo sexto. In-
sígne ádeo sacerdotális vir-
tútis exémplar miráculis
Deus illustráre dignátus est,
quibus rite probátis, Sum-
mus Póntifex Pius nonus
tértio Idus Maji anno millé-
simo octingentésimo sexa-
gésimo cœlitum beatórum
honóribus auxit: novísque
fulgéntem signis Leo déci-
mus tértius sexto Idus De-
cémbris anno millésimo
octingentésimo octogésimo
primo in sanctórum albo
recénsuit.

R. Iste homo. [108]

In III. Nocturno Homilia in
Evangél. Sint lumbi. de eodem
Communi 1. loco. [110]

Aliud Officium

ubi cóncessum est.

Omnia ut supra, præter Le-
ctiones III. Noct.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25. 31.

In illo témpore: Dixit Je-
sus discíplis suis: Cum
vénerit Fílius hóminis in
majestáte sua, et omnes
Angeli cum eo, tunc sedé-
bit super sedem majestátis
suæ. Et réliqua.

Homilia sancti Cypriani Episcopi et Martyris.

Lib. de opere et eleemosynis,
circa finem.

Præcepta ille nobis dedit, quid facere servos suos oporteret instruxit, operantibus præmium pollicitus, et supplicium sterilibus comminatus, sententiam suam protulit, quid judicaturus sit ante prædixit. Quæ potest excusatio esse cessanti, quæ defensio sterili, nisi quod non faciente servo quod præcipitur, Dominus faciet quod minatur, qui et dicit: Cum venerit Filius hominis in claritate sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedebit in throno claritatis suæ, et colligentur ante eum omnes gentes, et segregabit eos ab invicem.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum, allelúja.

V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinentens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

Quid potuit nobis majus Christus edicere, quo-

modo magis potuit justitiæ ac misericordiæ nostræ opera provocare, quam quod præstari dixit sibi quidquid egenti præstatur et pauperi, et se dixit offendi nisi egenti præstetur et pauperi; ut qui respectu fratris in ecclesia non moveatur, vel Christi contemplatione moveatur, et qui non cogitat in labore atque in egestate conservum, vel Dominum cogitet in ipso illo quem despicit constitutum? Et idcirco, fratres carissimi, quibus metus in Deum pronus est, et spreto calcatoque jam mundo ad superna et divina animus erectus est, fide plena, mente devota, operatione continua promerendo Domino obsequium præbeamus. Demus Christo vestimenta terrena, indumenta coelestia recepturi. Demus cibum et potum sæcularem, cum Abraham et Isaac et Jacob ad convivium coeleste venturi. Ne parum metamus, plurimum seminemus.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis, allelúja. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora

Dóminus vester ventúrus
sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Quo æqualitátis exémplo
qui posséssor in terris
rédditus ac fructus suos
cum fraternitáte partítur,
dum largitió nibus gratúitis
commúnis ac justus est,
Dei Patris imitátor est.
Quæ illa erit, fratres ca-
ríssimi, operántium glória,
quam grandis et summa
lætítia, cum pópulum suum
Dóminus céperit recensére,
et méritis atque opéribus
nostris præmia promíssa
contríbueus, pro terrénis
cœléstia, pro temporálibus
sempitérna, pro módicis
magna præstáre, offérre
nos Patri, cui nos sua san-
ctificatióne restítuit, æter-
nitátem nobis immortalita-
témque largíri, ad quam
nos Sánguini sui vivifica-
tióne reparávit, réduces ad
paradísium dénuo fácere,
regna cœlórum fide et ve-
ritáte suæ pollicitatiónis
aperíre. Hæc hæreant fír-
miter sénsibus nostris, hæc
intelligántur plena fide,
hæc toto corde diligántur,
hæc indesinéntium óperum
magnanimitáte redimántur.

Te Deum laudámus. 19.

In Feria II. et IV. Rogat.
ix. Lect. de Homil. Feriæ,
ejusque cõmem. in Laudibus.

Die 24. Maji.

B. Mariæ Virginis
sub titulo

Auxil. Christianorum.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. Mariæ V.
[183] præter sequ.

In I. Vesperis.

Hymnus.

Sæpe dum Christi pó-
pulus cruéntis
Hostis infénsi premerétur
armis,
Venit adjútrix pia Virgo
cœlo

Lapsa seréno.

Prisca sic Patrum monu-
ménta narrant,
Templa testántur spóliis
opímis
Clara, votívo repetíta cultu
Festa quotánnis.

En novi grates líceat Ma-
riæ
Cántici lætis módulis re-
férre
Pro novis donis, resonánte
plausu
Urbis et Orbis.

Oh dies felix, memoránda
fastis,
Qua Petri Sedes fídei ma-
gístrum
Triste post lustrum rédu-
cem beáta
Sorte recépit!
Vírgines castæ, pueríque
puri,

Géstiens clerus, populús-
que grato
Corde Reginæ celebráre
cœli

Múnera certent.

Virginum Virgo, benedí-
cta Jesu
Mater, hæc auge bona; fac
precámur,
Ut gregem Pastor Pius ad
salútis

Páscua ducat.

Te per ætérnos veneré-
mur annos,
Trínitás, summo celebrán-
da plausu:

Te fide mentes, resonóque
linguæ

Cármine laudent.

Amen.

V. Dignáre me laudáre
te Virgo sacráta, allelúja.

R. Da mihi virtútem con-
tra hostes tuos, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ecce
María erat spes nostra, ad
quam confúgimus in auxí-
lium, ut liberáret nos, et
venit in adjutórium nobis,
allelúja.

Oratio ut infra ad Laud. [458]

Ad Matutinum.

Invit. Sancta María, Dei
Génitrix Virgo, *Intercéde
pro nobis, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Sæpe dum. [452]

In I. Nocturno Lect. Ego sa-
piéntia. [188]

In II. Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Ex Sermone de 12 Stellis.

Lectio iv.

Veheménter quidem
nobis, dilectíssimi,
vir unus et múl-
ier una nocuére: sed grátias
Deo, per unum nihilómi-
nus virum et mulierem
unam ómnia restaurántur,
nec sine magno fœnore gra-
tiárum. Et quidem suffícere
póterat Christus: síquidem
et nunc omnis sufficiéntia
nostra ex eo est: sed nobis
bonum non erat esse hó-
minem solum. Cóngruum
magis ut adésset nostræ
reparatióni sexus utérque.
Jam itaque nec ipsa múl-
ier benedícta in muliéribus vi-
débitur otíosa: inveniétur
équidem locus ejus in hac
reconciliatióne. Opus est
enim mediatóre ad media-
tórem Christum: nec alter
nobis útilior quam María.
Crudélis nímium mediátrix
Heva, per quam serpens
antíquus pestíferum étiam
ipsi viro virus infúdit: sed
fidélis María, quæ salútis
antídoto et viris et muli-
éribus propinávit. Illa enim
ministra seductiόνis, hæc
propitiatiόνis; illa suggés-
sit prævaricatióne, hæc in-
gessit redemptiόνem. Quid

ad Mariám accédere trépidet humana fragilitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile; tota suávis est, ómnibus ófferens lac et lánam. Revólve diligéntius evangélicæ históriæ sériem univérsam: et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod dénique signum vel levis indignatiónis occurrerit in María, de cétero suspéctam hábeas, et accédere vereáris.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta,* Dedi suavitátem odóris, allelúja.

V. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Quod si, ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis et grátiae, plena mansuetúdinis et misericórdiae, quæ ad eam pértinent, invéneris, age grátias ei, qui talem mediátricem benigníssima miseratióne provídít, in qua nihil possit esse suspéctum. Dénique ómnibus ómnia facta est; sapiéntibus et insipiéntibus copiosíssima caritáte debítricem se fecit. Omnibus misericórdiae sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi, captívus red-

emptiódinem, æger curatiódinem, tristis consolatiódinem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam. Ipsa prætérita non discutit mérita; sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam præbet, ómnium dénique necessitates amplíssimo quodam miserátur afféctu. Ipsa est quondam a Deo promíssa múlter serpéntis antíqui caput virtútis pede contritúra; cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa. Sola enim contrívit univérsam hæreticam pravitatém. Contríti sunt insidiántes, conculcati supplantatóres, confutáti derogatóres, et beátam eam dicunt omnes generatiónes. Jam si Ecclésia lunæ intelligénda vidétur vocábulo, habes mediátricem evidénter expréssam: Múlter, inquit, amícta sole, et luna sub pédibus ejus. Amplectámur Mariæ vestigia, et devotíssima supplicatióne beátis illius pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis: potens est enim.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et

beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam, allelúja.
V. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. Vidérunt.

Ex publicis Monumentis.

Lectio vi.

Præsentissimum Deiparæ auxilium ad religionis hostes profligandos sæpe populus christiānus mirum in modum expértus est: ex quo factum, ut sanctissimus Póntifex Pius quintus post insígnem victóriam, intercedente beatíssima Vírgine, a Christiānis de Turcárum tyránno apud Echínadas insulas reportátam, in litaníis Lauretánis eámdem Reginam cœlórum inter alia præcónia Auxilium Christianórum appellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est, atque exploráti miráculi loco habéndum, quod cum Románus Póntifex Pius séptimus, impiórum consíliis et armis ex Apostólica Petri Sede exturbátus, et arcta custódia, præsertim Savónæ per annos quinque eoque ámplius fuisset detentus, viis ómnibus pénitus interclúsus, ne Dei Ecclésiám régere posset, nullo similis persecutiónis in pri-

scis annálibus exémplo, inopináto et præter ómnium expectatiónem cóntigit, ut ingénti plausu, ac véluti univérsi orbis mánibus pontificio sólio restituerétur. Quod et secúndo áccidit, dum íterum commóto túrbine, ab Urbe discédens, sacro comitánte Cardinálium collégio, Ligúriam conténdit. Verum præsentissimo Dei beneficio, cessánte procélla, quæ grave minabátur excídium, Romam, plaudéntibus præ novo gaúdio pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat, et captivitáte deténtus éxsequi nequiverat, aúrea coróna insígnem Savónæ imáginem Deiparæ Vírginis sub título Matris Misericórdiæ solémni ritu propriisque mánibus decorávit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Póntifex Máximus Pius séptimus, totíus événtus íntime cónscius, cum intercessióne sanctissimæ Dei Genitrícis, cujus poténtem opem, et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christi fidélibus implorári curáverat, accéptam mérito reférret, in ejúsdem Vírginis Matris honórem, sub appellatióne Auxílii Christianórum, solémne festum

indíxit perpétuo celebrándum die mensis Maji vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, approbáto étiam Offício próprio, ut tanti beneficii distincta et perénis exstet memória, et gratiárum áctio.

R. Ornátam. [193]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et reliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

In Nativitate B. M. V.

Intuere o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cœlesti rore áream rigáturus, totum vellus prius infúdit; redemptúrus humánum genus, prætium univérsum cóntulit in Mariám. Altius ergo intuémíni, quanto devotiónis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totius boni plenitúdinem pósuit in Mariá: ut proinde si quid spei in nobis est,

si quid grátiae, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Mariám hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus qui totum nos habére voluit per Mariám. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

R. Felix namque es, sacra Virgo Mariá, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, allelúja. **V.** Ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque tuum sanctum implórant auxiliú. Quia ex te ortus.

Lectio viii.

In ómnibus síquidem et per ómnia próvidens míseris, trepidatióem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verébáris accédere: solo audítu térritus, ad fólia fugiébas: Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útiq; pro reveréntia sua; Pater enim diligit Fílium.

Sed fòrsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocatúm habére vis et ad ipsum? Ad Mariám recúrre. Pura síquidem humánitas in Mariá, non modo pura ab omni contaminatióne, sed et pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exaúdiet úti- que Matrem Fílius, et exaúdiet Fílium Pater.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúja. **V.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit. **G**lória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

Filíoli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rá- tio spei meæ. Quid enim? Potéstne Fílius aut repél- lere, aut sustinére repúl- sam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neu- trum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum: feliciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia qua egé- mus: nimírum sola est grátia qua salvámur. Quid

nos ália concupíscimus, fratres? Quærámus grá- tiam, et per Mariám quæ- rámus, quia quod quærit invenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum: nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méri- tum; nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiae est quod hic sumus? Profécto miseri- córdiae Dómini est, quod non sumus consúpti nos.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes.

Hymnus.

Te Redemptóris Domíní- que nostri
Dícimus Matrem, speciósa
Virgo,
Christianórum decus, et
levámen

Rebus in arctis.

Sæviant portæ licet infe-
rórurum,
Hostis antiquus fremat, et
mináces,
Ut Deo sacrum populétur
agmen,
Súscitet iras.

Nil truces possunt fúriæ
nocére
Méntibus castis, prece quas
vocáta
Annuens Virgo fovet, et
supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Pa-
tróna,
Béllici cessat scéleris tu-
múltus,
Mille sternúntur, fugiúntve
turmæ,
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in
Sióne
Turris, arx firmo fabricáta
muro,
Cívitas David, clýpeis et
acri
Mílite tuta.

Virgo sic fortis Dómini
poténti
Déxtera, cœli cumuláta
donis,
A piis longe fámulis re-
péllit
Dæmonis ictus.

Te per ætérnos veneré-
mur annos,
Trínitas, summo celebrán-
da plausu:
Te fide mentes resonóque
linguæ
Cármine laudent.
Amen.

V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis, allelúja. **R.** Pro-
ptérea benedíxit te Deus in
ætérnum, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ad te, o
sancta Dei Génitrix, cla-
mávimus, et per te venit
Dómini auxiliúm nobis, al-
lelúja.

Oratio.

Omnípotens et miséricors
Deus, qui ad defensió-
nem pópuli cristiáni in
beatíssima Vírgine María
perpétuum auxiliúm mira-
bíliter constituísti: concéde
propítius; ut tali præsidio
muníti, certántes in vita,
victóriam de hoste malí-
gno cónsequi valeámus in
morte. Per Dóminum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. [452]

Ad Magnif. Ant. Sancta
María succúrre miseris,
juva pusillánimes, réfove
flébiles, ora pro pópulo,
intéveni pro clero, inter-
céde pro devóto femíneo
sexu: séntiant omnes tuum
juvámen, quicúmque tuum
sanctum implórant auxí-
lium, allelúja.

Die 30. Maji.

S. Ferdinandi III.

**Castellæ et Legionis Reg.
Confessoris.**

Semiduplex.

*Omnia de Comm. Conf. non
Pont. [101] præt. sequ.*

Oratio.

Deus, qui beáto Confes-
sóri tuo Ferdinádo
præliári prælia tua, et fidei
inimicos superáre dedísti:
concéde; ut ejus nos inter-
cessióne muníti, ab hósti-

bus mentis et córporis liberémur. Per Dóminum.

Et fit comm. S. Felicis I. Papæ et Mart.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

V. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allel. **R.** Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Infirmítatem nostram respice, omnípotens Deus: et quia pondus próprie actiónis gravat, beáti Felicis Mártiris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ferdinándus tértius, Castéllæ et Legiónis rex, cui Sancti cognoméntum jam inde a quátuor sæculis ecclesiasticórum et sæculárium consénsus dedére, tantum prudéntiæ adoléscens adhuc spécimen præbuit, ut Berengária mater, Castéllæ regína, a qua persáncte educátus fúerat, abdicátum a se regnum in filium trans túlerit. In eo, adjúntis regni curis, régiæ virtútes

emicuére, magnanímítás, cleméntia, justítia, et præ céteris cathólicæ fidei zelus, ejúsque religiósi cultus tuéndi ac propagándi ardens stúdiúm. Id præstitit in primis hæréticos insectándo, quos núllybi regnórum suórum consístere passus, próprie ipse mánibus ligna comburéndis damnátis ad rogam advehébat. Præstitit însuper in erigéndis, dotándis et consecrándis christiáno ritu Cordubénsi, Giennénsi, Hispalénsi, et aliárum úrbium ecclésiis, Maúrico ereptárum jugo, simúlque in instaurándis primáriis templis Toletáno, Burgénsi, et áliis, pia et régia munificéntia.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérrnam, allelúja. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Inter hæc per Castéllæ et Legiónis regnum, in quo patri Alphónso succésse rat, colléctis magnis exercítibus, ánnuas expeditiões contra Saracénos, christiáni nóminis hostes, sus-

cépit. In quibus, ut semper vínceret, præcípuí exércitus fuére preces piíssimi regis ad Deum fusæ, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiáret, flagris in se sæviébat, atque áspero cilício muniébat corpus: sicque insígenes contra ingéntes Maurórum ácies victórias reportávit, et plures urbes christiáno cúltui imperióque restituit; et conquistis Giénnii, Córdubæ et Múrciæ regnis, ac Granaténsi vectigáli facto, ad expugnándam Híspalim, primáriam Bóeticæ urbem, hortánte in visióne (ut tráditum est) beáto Isidóro, olim illíus urbis epísopo, victrícia signa tránstulit. In ea obsidióne, ut fertur, præsentem divínam opem hábuit: nam férream caténam, quæ super Bóetim transversim exténsa Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióri vento, una ex návibus régiis, regis jussu eo deláta, tanto ímpetu fregit, ut, lóngius prætervécta pontem quoque lígneum et simul spes Maurórum obrúperit, et ad de-ditiónem coégerit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit

eum, allelúja. **V.** Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Tot victórias beátæ Vír-ginis Mariæ patrocínio ferébat accéptas, cujus imáginem secum in castris habens, peculiári cultu pro-sequebátur. Capta Híspali, prima religiónis cura fuit; nam templum Maurórum expiátum, et Christianórum dedicátum sacris, insígni archiepiscopátu, et honestíssimo canonicórum et dignitátum collégio, régia et religiósa liberalitáte exornávit. Alia deínde in urbe templa et cœnóbia eréxit: inter quæ pietátis officia, dum trajícere in Africam parat, Mahometánum in ea impérium eversúrus, ad cœléstem régiám vocátur. In extrémó vitæ agóne sacram Eucharístiam pro viático allátam, fune ad collum alligáto, et humi stratus, cum lácrimis ubértim fusis adorans, eáque dignis reveréntiæ, humilitátis et cathólicæ fidei obtestatió nibus accépta, obdormívit in Dómino. Jacet ejus corpus incorrúptum adhuc post quátuor sáecula, in templo máximo Híspalénsi, honorificentíssimo inclúsum sepúlchro. **R.** Iste homo. [108]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusillus grex, quia complácuít Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. Cap. 54. in Luc. 12.

Pusillum gregem electórum, vel ob comparationem majóris númeri reprobórum, velpótius ob humilitátis devotiónem nóminat: quia vidélicet Ecclésiám suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideoque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eidem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum, allel.

V. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábs-tinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

Véndite quæ possidéitis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necesária desint: quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum, aut aurum, aut vestem nullíus concupívi: ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministra-vérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscipere infirmos.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora

Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Felice I. Papa et Mart.

Lectio ix.

Felix Románus, patre Constántio, Aureliáno imperatóre præfuit Ecclésiæ. Constituit ut Missa supra memórias et sepúlchra Mártýrum celebráretur. Qui cum mense Decémbri habuisset ordinationes duas, et creáset presbýteros novem, diáconos quinque, episcopos per diversa loca quinque, mártýrio coronátus, via Aurélia sepelítur in basilica quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in pontificátu annos duos, menses quátuor, dies viginti novem.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes pro commemoratione S. Felicis.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártýres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

V. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

FESTA JUNII.

Die 2. Junii.

B. Mariæ Annæ a Jesu de Paredes Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [123] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui inter sæculi étiam illécebras beátam Mariam Annam, ut lílium inter spinas, virgináli castitáte, et jugi pœniténtia floréscere voluísti: præsta quæsumus; ut ejus méritis et intercessióne retrahámur a vítiis et perfectióra sectémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

María Anna a Jesu de Parédes, Quiti in América meridionáli claro génere nata, ab ipsa pene infántia perféctam vivéndi ratióinem iniit. Mirábilis in ea morum integritas et candor, ardens in Deum píetas, constans erga immaculátam Dei Genitricem cultus et observántia, assídium precándi stúdium. Vix décimum ætátis annum ingressa se totam Deo arctíssime obstrínxit, tribus emissis per-

pétuæ castitátis, paupertátis et obediéntiæ votis, quæ ad óbítum usque sancte servávit. Cum laudes audíret trium e Societáte Jesu Mártyrum, qui in Japóniæ regno pro christiána fide sánguinem profudissent, inusitáto quodam divínæ glóriæ propagándæ ardóre succénsa, clam se ad iter accínxit, ut apud bárbaras gentes lumen veritátis inférret. Verum cum ínitum éxsequi consílium mínime potuísset, divínæ acquiescens voluntáti própria in domo sibi recéssum paráre constituit, ubi procul ab humánis curis uni Deo conjunctíssime víveret.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabiliter délixtera tua, allelúja.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Itaque in partem suárum ædium interiorem se recépít, nec inde umquam prodíbat in públicum, nisi vel cáritas erga próximos, vel pietátis officia explénda urgérent. In eo autem secéssu, tamquam in erémo, antíquis severiórum patrum exémpis innovátis, innocentíssimum corpus

mirum in modum continénter vexávit. Caput coróna spínea, pectus et látera rigénti cilício, pedes lapíllis, omnésque artus flagéllis, et férreis caténis ac inaudítis quibúsdam ártibus, quas Christi Dómini amor suggerébat, semel atque íterum diu noctúque cruentábat. Ad majórem sui afflictatiónem léctulo ex asséribus, vel cruce acutíssimis spinis interténta utebátur, cibo ádeo ténui, ut octávo, quandóque étiam décimo quoque die vix única áridi panis úncia vescerétur. Erga omnes tamen comis et affábilis, ánimos étiam perditórum hóminum sibi demerebátur, quos ex omni órđine a vitiórum fœditáte ad vitæ honestátem, suis consíliis et précibus tradúxit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja.

V. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

His aliisque auctam virtútibus Deus fámulam suam multis præclarisque munéribus illustrávit. Assíduæ rerum divinárum contemplatióni dédita, dies

noctésque pene íntegras in Dei amóre quiescébat; nec defuérunt qui eam sublímem a terra, ánimo a sén-sibus avocáto, et vultu cœlésti luce radiánte ab se visam confirmárent. Prophetiæ et scrutatiónis córdium dono insígnis, non solum futúra et abséntia prænuntiávit, sed ánimos hóminum, cogitatiónes et máculas introspéxit. Nec minor in morbis depelléndis vis éxstitit. Multis enim extrémomorbo laborántibus, aut crucis signo, aut aquæ sacræ aspersione desperátam córporis sanitátem restituit; et mórtuam féminam suis précibus in vitam revocávit. Ita erga omnes caritáte affécta, vitam dénique ipsam, dum atra lues grassarétur, pro cívium incolumitáte Deo obtulit, et morbo corrépta placidíssimo éxitu migrávit ad Sponsum, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo quinto, ætátis suæ sexto et vigésimo. Statim post óbitum ex ejus sángine concrétocandidíssimum lílium pródiit, ex quo ipsa Quiténsis lílii nomen obtínuit. Fama autem sanctitátis longe latéque diffúsa, et a Deo plúribus signis confirmáta, Pius nonus

Póntifex Máximus puríssimam vírginem solémni cæremónia sacris beatórum fastis adscripsit.

R. Afferéntur Regi. [134]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. **de eodem Communi.** [136]

Die 9. Junii.

B. Mariæ V. Matris Gratiarum.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. per annum [183] præter sequ.

In utrisque Vesperis.

V. Ave María, grátia plena, allelúja. **R.** Dóminus tecum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O beáta Virgo María: tu véniæ vena, tu grátiae Mater, tu spes mundi, exáudi fílios tuos clamántes ad te, allelúja.

Oratio.

Deus, qui humáno géneri beátæ Mariæ virginitate foecúnda reparatiónis grátiam contulísti: concéde; ut quam grátiae Matrem appellámus in terris, ejus felíci consórtio perénriter perfruámur in cœlis. Per Dñm.

Deinde fit commemor. Ss. Mart. Primi et Feliciani.

Ad Vesp. Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

V. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.
R. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári: quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lect. Ego sapiéntia. [188]

In II. Nocturno.

Sermo S. Thomæ Epíscopi.

Conc. 1. de Annunt.

Lectio iv.

Admirándam omníque virtúte præstántem Genitricem Dei Mariám pro mei ingénii exiguitáte toto ánni desidério laudáre desiderans, nullum fere in Sacris Litteris pótui reperíre præcónium, quod ad litteram ejus nobis glóriam excellentiámque demónstret. Nam etsi de illa per prophétas plúrima mýstice dicta, fáctaque passim legántur, unde possit virtútis ejus magnitúdo constáre, in evangélicis tamen, aut apostólicis scriptis rarus de illa sermo, et multo rarior laus invenítur; quamvis, ut verum fátear, non

ita siléntio trádicta sit, ut in eórum dictis virtútum ejus cláritas tenuíssimo rádio, véluti per quasdam verbórum rímulas, non eníteat. Sed unde magis ejus glóriam, virtútes, dotésque ánni potérimus auspicári, quam ex illo mirífico ejus et Angeli collóquio? In quo præter hoc, quod angélico elóquio grátia pleníssima et ómnium feminárum prima mérito prædicátur, ex gestis ejus et dictis multa nimis præconiórum ejus sylva emícuit.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris, allelúja.

V. Et sicut cinnamórum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Ingréssus Angelus ovánter, salutávit reverénter: Ave, inquit, grátia plena: Dóminus tecum: plena grátia, implénda Deitáte, obumbránda virtúte; grátia plena, de cujus plenitúdine accípiunt univérsi, de cujus abundántia totus repléndus est orbis. Et vere plena, in cujus ánimo nullus peccáto relíctus est locus, nullus iniquitáti páuit accéssus. Dóminus tecum.

Et quómodo tecum? non útique sicut mecum, sed sicut núllibi: tecum in córpore, tecum in mente, tecum in ánimo, tecum in consílio, tecum in útero, tecum in auxílio, tecum in ortu, tecum in éxitu, tecum in fine, tecum sine fine.

R. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem?

* Vidérunt eam filiæ Sion et beátam dixerunt: Et reginæ laudavérunt eam, allel.

V. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

Conc. 2. de Annunt.

Coelésti ergo legatione audíta, sic fatur ad Angelum: Ecce ancilla Dómini: fiat mihi secúndum verbum tuum. Grandi ergo mystério, altíssimóque Deitátis instíntu conceptúra Deum, sui méminit ancillátus, ut oriéntem a se filium mundi obséquo mancipáret. Fiat mihi, ait, secúndum verbum tuum: et ad verbum ejus, statim in útero incarnátum est Verbum. O fiat potens, o fiat éfficax, o fiat super omne fiat, perpétuo honóre venerándum! Hoc verbo fiat fa-

ctus est mundus. Hoc verbo coeléstia terréstriaque Altíssimus cóndidit: sed tale fiat non sónuít in orbe, quale tu nunc beáta dixísti. Quid enim factum est? quis dícere potest quid factum est? Natúra stupet, judícium hæret, hebéscit sensus, lingua mutéscit, rátió déficit, intelléctus non capit quod factum est in María cum hoc prótulit verbum: Fiat mihi secúndum verbum tuum.

R. Ornátam. [193]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David: et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 291. in Nat. S. Joannis Baptistæ.

Angelus vero idem ipse ad Mariám Vírginem: Ave, inquit, grátia plena: Dóminus tecum; jam tecum est, qui erit in te. Dic mihi

ergo, nuntie Dei, quomodo fiet istud? Vide Angelum scientem, illam quaerentem, non diffidentem. Quia ergo vidit eam quaerentem, non diffidentem, non se negavit instruentem. Audi quomodo: erit virginitas tua, tu tantum crede veritatem, serva virginitatem, accipe integritatem. Quoniam integra est fides tua, intacta erit et integritas tua. Denique audi, quomodo fiet istud: Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi, quia fide concipies, quia credendo in utero, non concumbendo habebis: propterea quod nascetur de te Sanctum vocabitur Filius Dei. Quid es, quae postea paritura es? unde meruisti? unde hoc accepisti? unde fiet in te, qui fecit te? unde, inquam, tibi hoc tantum bonum? Virgo es, sancta es, votum vovisti; sed multum, quod meruisti, imo vero multum, quod accepisti.

R. Sub tuum praesidium confugimus clementissima Virgo, suscipe nos, unica spes nostra et nostris delectare laudibus, * Quibus indigni omni te laude dignissimam collaudamus, allelúja. **V.** Aufer a nobis

iniquitates nostras, ut digni canamus tibi gloriæ melos. Quibus.

Lectio viii.

Nam unde hoc meruisti? Fit in te, qui fecit te; fit in te, per quem facta es; imo vero per quem factum est coelum et terra, per quem facta sunt omnia, fit in te Verbum Dei caro, accipiendo carnem, non amittendo divinitatem. Et Verbum jungitur carni, et Verbum copulatur carni, et huius tanti conjugii thalamus uterus tuus, et huius, inquam, tanti conjugii, id est Verbi et carnis thalamus uterus tuus: unde ipse Sponsus procedit de thalamo suo. Invenit te Virginem conceptus, dimittit Virginem natus. Dat fecunditatem, non tollit integritatem. Unde tibi hoc? Protérve Virginem videor interrogare, et quasi importune aures verecundas ista mea voce pulsare. Sed video Virginem verecundantem, et tamen respondentem, meque admonentem. Quæris a me, unde mihi hoc? Verecundor tibi respondere bonum meum: Angeli audi ipsius salutationem, et in me agnosce tuam salutem. Crede cui credidi.

Unde mihi hoc quæris? Angelus respóndeat. Dic mihi Angele, unde Mariæ hoc? Jam dixi, cum salutávi: Ave grátia plena.

R. Porta cœli et stella maris es Virgo María, Regis ætérni Mater, gratos nos redde Fílio tuo, * Quia omnis virtus, et decor, et glória ex te respléndet, allelúja. **V.** Tu véniæ vena, tu grátia Mater, tu spes mundi, exáudi nos clamántes ad te. Quia. Glória. Quia.

Pro Ss. Primo et Feliciano, Mart.

Lectio ix.

Primus et Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni accusáti christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur: quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad prætórem addúcti, cum christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt: ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis profícere desperárent, affíxis stípití manibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et potu inde trídium pendéntem reliqué-
runt. Postrídie ejus diéi prætor vocátum ad se Primum sic affátur: Vides,

quanto sit prudéntior, quam tu, frater tuus, qui obsecútus imperatóribus, apud ipsos est honorátus? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honóris et grátia. Cui Primus: Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quem ádmodum sum cum eo voluntáte conjunctíssimus, sic ab eódem ne martýrio disjúngar. Quo dicto excánduit prætor, et ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsénte jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci imperat in theátrum, in eósque imítti duos leónes: qui prostráti ad eórum génuá, cápite et cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim míllia hóminum conveníssent, quingénti cum suis famíliis christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus prætor eos secúri pércuti jussit.

Si hoc Officium transferri contingat, Lectio ix. erit sequ.

Lectio ix.

Serm. 290 de Sanctis.

María vero quando e contra ait, quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco, inquirendo

dixit, non desperádo. Dum interrogávit, non de promissióne dubitávit. O vere grátia plena! Sic est enim ab Angelo salutáta: Ave grátia plena. Quis hanc éxplicet grátiam? quis huic grátiae grátias agéndo sufficiat? Fit homo, et per liberum arbitrium perit homo, et invenitur homo factus, qui fecit, ne periret quem fecit. In principio Verbum Deus apud Deum, per quod ómnia facta sunt, fit caro: Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Caro fit Verbum, sed caro accédit ad Verbum, non périit in carne Verbum. O grátia! ut hoc haberémus, quid digni erámus?

Te Deum laudámus. 19.

In Laudibus fit coñmemoratio Ss. Mart. Primi et Feliciani.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártires cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. ℞. Mors sanctorum ejus, allelúja.

Oratio. Fac nos. [465]

Die 15. Junii.

S. Germanæ Cousin Virginis.

Duplex, sed ad modum Simplicis recolendum.

In I. Vesp. Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allel.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. ℞. Inténde, prospere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

Deus, humílium celsitúdo, qui beátam Germánam Vírginem tuam caritátis et patientiæ decóre excellere disposuísti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut crucem júgiter feréntes, te semper diligere valeámus. Per Dóminum.

Ad Laud. Ant. Símile est regnum cœlorum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allel.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℞. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

In II. Vesp. Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Diffúsa. ut supra.

Die 16. Junii.

**S. Joannis Francisci
Regis Confessoris.**

Duplex, sed ad modum Sim-
plicis recolendum.

In I. Vesp. Ant. Similábo
eum viro sapiénti, qui ædi-
ficávit domum suam supra
petram, allelúja.

V. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum, allelúja.

R. Stolum glóriæ induit
eum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui ad plúrimos
pro salúte animárum
perferéndos labóres beá-
tum Joánnem Francíscum
Confessórem tuum mirá-
bili caritáte et invícta pa-

tiéntia decorásti: concéde
propítius; ut ejus exémp-
lis instrúcti, et intercessió-
bus adjúti, ætérnæ vitæ
præmia consequámur. Per
Dóminum nostrum.

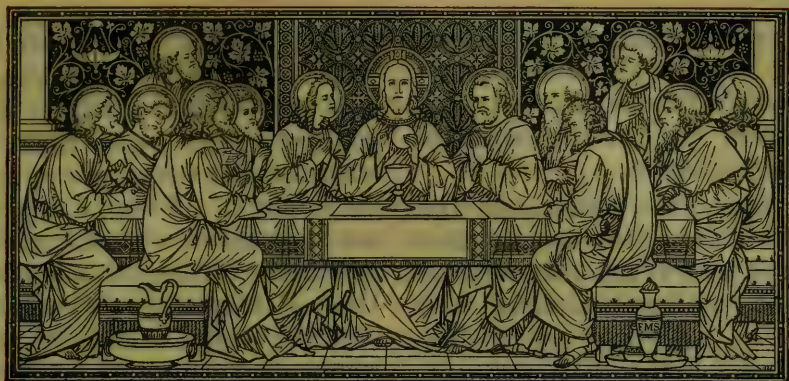
Ad Laud. Ant. Euge serve
bone et fidélis, quia in pau-
ca fuísti fidélis, supra mul-
ta te constituam, intra in
gaúdium Dómini tui, alle-
lúja.

V. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas, alle-
lúja. **R.** Et osténdit illi
regnum Dei, allelúja.

In II. Vesp. Ant. Hic vir
despiciens mundum, et ter-
réna triúmphans, divítias
cœlo cóndidit ore, manu,
allelúja.

V. Justum. **ut supra.**

PRÆPARATIO AD MISSAM.

Antiph. Ne reminiscáris. **In Duplicibus duplicatur.** **Temp.** Pasch. additur **in fine Allelúja.**

Psalm. Quam dilécta. **p.** 111. **Benedixísti.** **p.** 112. **Inclína.** 113. **Crédidi.** **p.** 145. **De profundis.** **p.** 150.

Antiph.

Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, velparéntum nostrórum: neque vindictam sumas de peccátis nostris.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos. **R.** Sed líbera.

Ÿ. Ego dixi: Dómine miserére mei. **R.** Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ÿ. Convértere Dómine aliqúantulum. **R.** Et deprecáre super servos tuos.

Ÿ. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te.

Ÿ. Sacerdótes tui induántur justítiam. **R.** Et sancti tui exsúltent.

Ÿ. Ab occúltis meis munda me Dómine. **R.** Et ab aliénis parce servo tuo.

Ÿ. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum: ut tuis mystériis digne ministráre, teque æténa caritáte diligere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusióem sancti Spíritus cogitatióes cordis nostri; ut te perfécte diligere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procedit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus Dñe, virtus Spíritus sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueáture advérsis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatiónne gaudére.

Consciéntias nostras, quæsumus Dómine, visitándone purífica: ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio S. Ambrosii ante Missam.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui pie Dómine Jesu Christe ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsumens, sed in tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor, et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem, et linguam non caute custoditam. Ergo, o pia déitas, o treménda majéstas, ego miser inter angústias deprehensus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio: et quem Júdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspiro. Tibi

Dómine plagas meas osténdo: tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus timeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifixus propter hóminem. Exaúdi me sperántem in te: miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve salutáris víctima pro me et omni humano génere in patíbulo Crucis oblata. Salve nóbilis et pretióse Sanguis de vulnéribus crucifixi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre Dómine creatúræ tuæ, quam tuo Sanguine redemísti. Poénitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea: ut purificátus mente et corpore digne degustáre mérear sancta sanctórum: et concede, ut hæc sancta prælibátio Corporis et Sanguinis tui, quam ego indignus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, animæ quoque et corporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuitio. Amen.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio

S. Thomæ Aquinatis.

Omnípotens sempitérne Deus ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi: accédo tamquam infirmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis æternæ, pauper et egénus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre foeditátem, illumináre cæcitaté, ditáre paupertátem, vestíre nuditaté: ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium, tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritaté et fide, tali propósito et intentiόne, sicut expedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici córporis et ságuinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi corpus unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mýstico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concede mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári. Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, etc.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio ad B. V. M.

ante Missam.

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María, ego miser et indignus peccátor ad te confúgio toto corde et affectu, et precor pietátem tuam: ut sicut dulcíssimo Fílio tuo in cruce pendénti astitísti, ita et mihi misero peccatóri, et sacerdotibus ómnibus hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cleménter assístere dignéris, ut tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et individué Trinitátis offerre valeámus. Amen.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 17. Febr. 1883.

Oratio ad S. Josephum.

O felícem virum beátum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére, et non vidérunt, audíre, et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre.

℣. Ora pro nobis beáte Joseph. *℞.* Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus.

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdotium, præsta quæsumus, ut sicut beátus Joseph unigénitum Fílium tuum natum ex María Vírgine, suis mánibus reveréntér tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosánctum Filii tui Corpus et Sanguinem hódie digne su-

mámus, et in futúro sáeculo præm-
ium habére mereámur ætér-
num. Per eúmdem Christum
Dóminum nostrum. Amen.

Indulg. 100 dierum.

Pius IX. 4. Febr. 1877.

Oratio ad omnes Ange- los et Sanctos.

Angeli, Archángeli, Throni,
Dominationes, Principátus,
Potestátes, Virtútes coelórum,
Chérubim atque Séraphim, o-
mnes Sancti et Sanctæ Dei,
præsértim Patróni mei, intercé-
dere dignémini pro me, ut hoc
sacrificium Deo omnipoténti di-
gne váleam offérre, ad laudem
et glóriam nóminis sui, ad utili-
tátem meam, totiúsque Ecclésiæ
suæ sanctæ. Amen.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio ad S. Joannem.

Inclite Apóstole, qui ob tuam
virginálem puritátem Jesu
tam carus exstitisti, ut supra
pectus ejus reclináres caput,
quique dignus es hábitus quem,
loco sui, Matri beatíssimæ uti
filius relínqueret; da mihi, sup-
plex oro, ut Jesum et Mariám
flagrantíssima caritáte complé-
ctar. Fac quæso, tua ad Deum
prece, ut ego quoque, corde ab
omni terréna affectióne emun-
dato, Jesu fidélis discípulus, Ma-
riæ filius amans, semper adhæ-
ream in terris, ut eis in sempi-
térnum conjúngi mérear in cœ-
lis. Amen.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 21. Martii 1891.

Oratio

**tantummodo dicenda, quando
Sacerdos in honorem Sancti
vel Beati Missam celebrat.**

O sancte N., ecce ego miser pec-
cátor, de tuis méritis con-
físus, offero nunc sacratíssimum
Sacraméntum Córporis et Sán-
guinis Dñi nostri Jesu Christi
pro tuo honóre et glória. Precor
te humíliter et devóte, ut pro me
intercédere dignéris, ut tantum
sacrificium digne et acceptabili-
ter offérre váleam, ut eum tecum,
et cum ómnibus eléctis ejus æter-
náliter laudáre, atque cum eo re-
gnáre váleam: Qui vivit et regnat
in sáecula sæculórum. Amen.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Protestatio facienda ante Missam.

Ego volo celebráre Missam, et
conficere Corpus et Sanguí-
nem Dómini nostri Jesu Christi,
juxta ritum sanctæ Románæ Ec-
clésiæ, ad laudem omnipoténtis
Dei, totiúsque cúriæ triumphán-
tis, ad utilitátem meam, totiús-
que cúriæ militántis, pro ómni-
bus, qui se commendavérunt
oratióibus meis in génere et in
spécie, et pro felíci statu sanctæ
Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gaúdium cum pace, emenda-
tiónem vitæ, spátium veræ
poeniténtiæ, grátiam et consola-
tiónem sancti Spíritus, perseve-
rántiam in bonis opéribus, trí-
buat nobis omnípotens et misé-
ricors Dóminus. Amen.

Indulg. 50 dier. Gregorius PP. XIII.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Antiph. Trium puerorum. In
Duplicibus duplicatur.

Cant. Benedícite. p. 21. **Ps.**
 Laudáte Dñm in sanctis. p. 23.

Antiph.

Trium puerorum can-
 témus hymnum,
 quem cantábant
 sancti in camíno
 ignis, benedicétes Dóminum.

Kýrie eléison. **Christe eléison.**
Kýrie eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos. **R.** Sed libera.

Ÿ. Confiteántur tibi Dómine
 ómnia ópera tua. **R.** Et sancti
 tui benedícant tibi.

Ÿ. Exsultábunt sancti in gló-
 ria. **R.** Lætabúntur in cubilibus
 suis.

Ÿ. Non nobis Dómine, non
 nobis. **R.** Sed nómini tuo da
 glóriam.

Ÿ. Dómine exaúdi oratióem
 meam. **R.** Et clamor meus ad
 te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris miti-
 gásti flammās ignium: con-
 cède propítius; ut nos fámulos
 tuos non exúrat flamma vitió-
 rum.

Actiões nostras, quæsumus
 Dómine, aspirándo præveni,
 et adjuvándo proséquere: ut
 cuncta nostra orátio et operátio
 a te semper incípiat, et per te
 cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus Dómine,
 vitiórum nostrórum flaṃas
 exstíngere: qui beáto Laurén-
 tio tribuísti tormentórum suó-
 rum incéndia superáre. Per
 Christum Dóminum nostrum.
 Amen.

Sacerdos, qui post antecedentes
Canticum, Psalmum, Ant., ŸŸ. et
Orationes recitat sequ. duas Oratio-
nes, quarum altera S. Thomæ Aquin.
est, altera S. Bonaventuræ, lucratur
Indulg. unius anni. (Leo XIII.
20. Dec. 1884.)

Oratio

S. Thomæ Aquinatis.

Gratias tibi ago Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui me peccatórem indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretiósó Córporè et Sanguine Filii tui Dómini nostri Jesu Christi; et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercæssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fidei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuatió, concupiscéntiæ et libidinis exterminatió, caritátis et paciéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmquè virtútum augmentatió: contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium, quam invisibílium, firma defénsio: mótuum meórum, tam carnálium, quam spirituálium, perfécta quietatió: in te uno ac vero Deo firma adhæsió: atque finis mei felix consummatio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Filio tuo, et Spíritu sancto, Sanctis tuis es lux vera, satiétas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felicitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ.

Transfige, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnerè, vera

serenáque et apostólica sanctíssima caritáte, ut lángueat et liquefiat ánimæ mea solo semper amóre et desidério tui, te concupíscat, et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da, ut ánimæ mea te esúriat, panem Angelórum, refectiόνem animárum sanctárum, panem nostrum quotidíanum, supersubstantialém, habéntem omnem dulcédinem, et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis: te, in quem desidérant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ: te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torrentem voluptátis, ubertátém domus Dei: te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretiόνè, cum dilectiόνè et delectatiόνè, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem: ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectatió mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquillitas mea, pax mea, suávitás mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxiliúm meum, sapiéntia mea, pórtio mea, possésio mea, thesaúrus meus, in quo fixa, et firma, et immobiliter semper sit radicáta mens mea, et cor meum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ ad sacram Eucharistiam.

Adoro te devôte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere lá-
titas:

Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia te contémplans totum dé-
ficit.

Visus, tactus, gustus in te fál-
litur,

Sed audítu solo tuto créditur:
Credo quidquid dixit Dei Fílius:
Nil hoc verbo veritátis vérius.

In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas:
Ambo tamen credens atque cón-
fitens,

Peto quod petívit latro pœnitens.

Plagas, sicut Thomas, non in-
túeor,

Deum tamen meum te confíteor:
Fac me tibi semper magis cré-
dere,

In te spem habére, te diligere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hó-
mini:

Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo sán-
guine:

Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni
scélere.

Jesu, quem velátum nunc a-
spício,

Oro fiat illud, quod tam sítio:
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.

Amen.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio

coram imagine Crucifixi.

En ego, o bone et dulcíssime
Jesu, ante conspéctum tuum
génibus me provólvo ac máximo
ánimi ardóre te oro atque obté-
stor, ut meum in cor vívidos fí-
dei, spei et caritátis sensus, at-
que veram peccatórum meórum
pœniténtiam, éaque emendándi
firmíssimam voluntátem velis
imprímere: dum magno ánimi
afféctu et dolóre tua quinque
vúlnera mecum ipse consídero,
ac mente contéplor, illud præ-
óculis habens, quod jam in ore
ponébat tuo David Prophéta
de te, o bone Jesu: Fodérunt
manus meas et pedes meos:
Dinumeravérunt ómnia ossa
mea. **Ps. 21.**

Indulg. plenar.

Pius IX. 31. Julii 1858.

Oratio ad Dominum Je- sum Christum.

Obsecro te dulcíssime Dómine
Jesu Christe, ut pássio tua
sit mihi virtus qua múniar, pró-
tegar, atque deféndar: vúlnera
tua sint mihi cibus, potúsque,
quibus pascar, inébrier, atque
delécter: aspérsio ságuinis tui

sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum: mors tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi refectio, exultatio, sánitas et dulcédo cordis mei: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Post Missam recit. Indulg. 3 añorum.
Pius IX. 11. Dec. 1846.

Aspirationes

S. Ignatii ad Ss. Redemptorem.

Anima Christi sanctifica me. Corpus Christi salva me. Sanguis Christi inébria me. Aqua láteris Christi lava me. Pássio Christi confórta me. O bone Jesu, exaúdi me. Intra tua vúlnera absconde me. Ne permittas me separári a te. Ab hoste maligno defénde me. In hora mortis meæ voca me. Et jube me venire ad te, ut cum sanctis tuis laudem te in sæcula sæculórum. Amen.

Post Missam Indulg. 7 annorum
semel in die; aliter 300 dierum to-
ties quoties. Indulg. plenar. semel
in mense, si hæc Oratio quotidie
recitatur. Pius IX. 9. Jan. 1854.

Oblatio sui.

Súscipe Dómine univérsum meam libertátem. Accipe memoríam, intelléctum, atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo, vel possideo, mihi largítus es: id tibi totum restituo, ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Indulg. 300 dierum.
Leo PP. XIII. 26. Maji 1883.

Oratio ad B. V. M.

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscepí dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque suavíssimis ampléxibus strinxísti. Ecce, cujus aspéctu lætabáris, et ómnibus deliciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánte repræsentó, et offero tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum, sanctíssimæque Trinitáti in supréum latríæ cultum pro tui ipsíus honóre et glória, et pro meis, totíusque mundi necessitatibus offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deinceps fidélius serviéndi, ac dénique grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio ad S. Joseph.

Vírginum Custos, et Pater sancte Joseph, cujus fidéli custódiæ ipsa Innocéntia Christus Jesus et Virgo Vírginum María commissa fuit: Te, per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Mariám óbsecro et obtéstor, ut me ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde, et casto corpore Jesu et Mariæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Indulg. 100 dierum.
Pius IX. 4. Febr. 1877.

INDEX PSALMORUM.

119	Ad Dominum.	pag.	145	82	Deus, quis similis erit	pag.	
27	Ad te Domine clamabo.		55		tibi.		111
24	Ad te Domine levavi.		35	59	Deus repulisti nos.		86
122	Ad te levavi oculos meos.		148	81	Deus stetit.		110
28	Afferte Domino.		56	78	Deus venerunt gentes.		105
77	Attendite popule meus.		102	93	Deus ultionum.		117
48	Audite hæc.		78	114	Dilexi, quoniam.		144
118	Beati immaculati.		27	17	Diligam te Domine.		13
127	Beati omnes.		150	38	Dixi: Custodiam.		71
31	Beati quorum.		58	109	Dixit Dominus.		140
40	Beatus qui intelligit.		72	35	Dixit injustus.		62
1	Beatus vir, qui non abiit.		4	13	Dixit insipiens .... Domi-		
111	Beatus vir, qui timet.		141		nus.		10
33	Benedicam Dominum.		60	52	Dixit insipiens ... Deus.		82
102	Benedic ... et omnia.		126	140	Domine clamavi.		157
103	Benedic ... Domine.		127	7	Domine Deus meus.		6
143	Benedictus Dominus.		158	87	Domine Deus salutis.		114
84	Benedixisti Domine.		112	8	Domine Dominus noster.		7
91	Bonum est confiteri.		136	142	Domine exaudi ... auri-		
95	Cantate Domino ... can-				bus.		120
	tate.		118	101	Domine exaudi ... et cla-		
149	Cantate Domino ... laus.		23		mor.		125
97	Cantate Domino ... quia.		122	20	Domine in virtute tua.		18
18	Cæli enarrant.		16	6	Domine, ne in furore		
74	Confitebimur tibi.		100		Miserere.		6
110	Confitebor ... in consilio.		141	37	Domine ne in furore		
9	Confitebor ... narrabo.		7		Quoniam.		65
137	Confitebor ... quoniam.		155	130	Domine non est exalta-		
106	Confitemini ... Dicant.		132		tum.		151
117	Confitemini ... Dicat.		26	138	Domine probasti me.		155
104	Confitemini ... et invo-			3	Domine, quid multiplicati.		5
	cate.		128	14	Domine, quis habitabit.		11
105	Confitemini ... Quis.		130	89	Domine, refugium.		107
135	Confitemini ... quoniam.		153	23	Domini est terra.		34
15	Conserva me Domine.		12	26	Dominus illuminatio.		54
115	Credidi.		145	22	Dominus regit me.		36
4	Cum invocarem.		165	92	Dominus regnavit, deco-		
129	De profundis.		150		rem.		20
43	Deus auribus nostris.		74	96	Dominus regnavit, exsul-		
49	Deus deorum Dominus.		79		tet.		119
62	Deus Deus meus ad te.		20	98	Dominus regnavit, ira-		
21	Deus Deus meus respice.		37		scantur.		122
69	Deus in adiutorium.		95	133	Ecce nunc benedicite.		166
53	Deus in nomine tuo.		26	132	Ecce quam bonum.		152
71	Deus iudicium tuum.		97	58	Eripe me de inimicis meis.		85
108	Deus laudem meam.		135	139	Eripe me Domine.		157
66	Deus misereatur nostri.		21	44	Eructavit cor meum.		75
45	Deus noster refugium.		76	144	Exaltabo te Deus.		159
				29	Exaltabo te Domine.		56

63 Exaudi... cum deprecor.	p. 88	47 Magnus Dominus.	pag. 77
60 Exaudi Deus deprecationem meam.	87	131 Memento Domine David.	151
54 Exaudi Deus orationem meam.	83	56 Miserere... miserere.	84
16 Exaudi Domine.	13	55 Miserere... quoniam.	84
19 Exaudiat te Dominus.	17	50 Miserere... secundum.	66
39 Exspectans exspectavi.	71	100 Misericordiam.	124
80 Exsultate Deo.	110	88 Misericordias Domini.	115
32 Exsultate justi.	59	126 Nisi Dominus.	149
67 Exsurgat Deus.	89	123 Nisi quia Dominus.	148
86 Fundamenta ejus.	113	36 Noli æmulari.	63
85 Inclina Domine.	113	61 Nonne Deo.	87
125 In convertendo.	149	75 Notus in Judæa Deus.	100
10 In Domino confido.	9	46 Omnes Gentes laudite.	77
113 In exitu Israël.	142	107 Paratum cor meum.	134
30 In te Domine speravi... accelera.	57	72 Quam bonus Israel Deus.	98
70 In te Domine speravi... et salva me.	96	83 Quam dilecta.	111
65 Jubilate Deo... psalmum.	89	2 Quare fremuerunt.	5
99 Jubilate Deo... servite.	20	41 Quemadmodum.	73
34 Judica Domine.	61	124 Qui confidunt.	149
42 Judica me Deus.	81	51 Quid gloriaris.	80
25 Judica me Domine.	36	90 Qui habitat.	166
121 Lætatus sum.	147	79 Qui regis Israël.	106
145 Lauda anima mea.	160	128 Sæpe expugnaverunt me.	150
147 Lauda Jerusalem.	161	68 Salvum me fac Deus.	93
148 Laudate... de cælis.	22	11 Salvum me fac Domine.	10
150 Laudate... in sanctis.	23	57 Si vere utique.	85
116 Laudate... omnes gentes.	145	136 Super flumina.	154
146 Laudate Dominum quoniam bonus.	161	64 Te decet hymnus.	92
134 Laudate nomen.	152	12 Usquequo Domine.	10
112 Laudate pueri.	141	73 Ut quid Deus.	99
120 Levavi oculos meos.	146	94 Venite exsulemus.	2
		5 Verba mea auribus percipe.	67
		141 Voce mea... deprecatus.	158
		76 Voce mea... et intendit.	101

INDEX CANTICORUM.

Audite, cœli.	pag. 137	Ego dixi.	pag. 81
Benedicite, omnia opera.	21	Exsultavit cor meum.	92
Benedictus Dominus.	24	Magnificat anima mea.	144
Cantemus Domino.	108	Nunc dimittis.	167
Confitebor tibi, Domine.	68	Quicumque vult salvus esse.	28
Domine audivi.	120	Te Deum laudamus.	19

INDEX HYMNORUM.

Ad regias Agni dapes.	pag. 143	Nullis te genitor.	pag. 595
Æterna Christi munera.	[4]	Nunc sancte nobis.	44
Æterne rex altissime.	422	O gloriosa Virginum.	[197]
Alto ex Olympi vertice.	[166]	Omnis expertem.	[343]
Aspice, infami.	[298]	O sol salutis, intimis.	23
Athleta Christi nobilis.	678	Pange lingua gloriosi Corp.	[279]
Audi, benigne Conditor.	143	Pangelingua gloriosi Lauream.	245
Aurora cælum purpurat.	24	Paschale mundo gaudium.	[28]
Aurora soli prævia.	[341]	Placare Christe servulis.	[398]
Ave maris stella.	[185]	Plaude festivo, pia gens.	[414]
Beata nobis gaudia.	476	Præclara custos Virginum.	[314]
Beate Pastor Petre.	513	Quænam lingua tibi.	[358]
Bella dum late.	503	Quem terra, pontus.	[186]
Celestis urbs Jerusalem.	[154]	Quodcumque in orbe.	509
Cœlitum Joseph decus.	544	Rector potens.	48
Christe, sanctorum decus.	664	Regali solio fortis Iberiæ.	595
Christo profusum.	[49]	Regem tremendæ.	[345]
Deus, tuorum militum.	[30]	Rerum Deus tenax.	51
Dum mente Christum.	[400]	Rex gloriose Martyrum.	[48]
Dum nocte pulsa.	680	Rex sempiternæ cœlitum.	4
Ex more docti mystico.	3	Sævo dolorum.	[311]
Exsultet orbis gaudiis.	[3]	Sacris solemniis.	[280]
Festivis resonent compita.	[380]	Sæpe dum Christi populus.	[452]
Fortem virili pectore.	[144]	Salutis humanæ Sator.	421
Gloriam sacræ celebremus.	[365]	Salvete Christi vulnera.	[387]
Hujus oratu.	[145]	Salvete clavi et lancea.	[358]
Inclyti Patres.	[335]	Sancta Mater, istud agas.	570
In profunda.	[439]	Sanctorum meritis.	[58]
Invicte Martyr unicum.	[41]	Sic patres vitam.	504
Invictus heros Numinis.	[438]	Stabat Mater dolorosa.	569
Ira justa Conditoris.	[381]	Summis ad astra laudibus.	[399]
Iste Confessor Domini.	[77]	Te dicimus.	[335]
Iste quem læti colimus.	549	Te Joseph celebrent.	543
Jam Christus astra ascenderat.	470	Te lucis ante terminum.	166
Jam faces lictor.	[444]	Te Redemptoris.	[457]
Jam lucis orto sidere.	25	Te splendor et virtus Patris.	[253]
Jesu corona celsior.	[112]	Tinctam ergo Christi.	[364]
Jesu, corona Virginum.	[125]	Tristes erant Apostoli.	[26]
Jesu dulcis amor meus.	[371]	Turbam jacentem pauperum.	[402]
Jesu Redemptor omnium.	[88]	Veni Creator Spiritus.	469
Lustra sex qui jam peregit.	250	Verbum supernum.	[295]
Martyr Dei Venantius.	677	Veri tonantis.	[351]
Matris sub almæ.	507	Vexilla Regis prodeunt.	243
Memento, rerum Conditor.	[203]	Virginis proles . . . Hæc.	[126]
Mœrentes oculi.	[297]	Virginis proles . . . Hujus.	[127]
Mysterium mirabile.	[366]	Virgo virginum præclara.	581
		Vix in sepulchro.	[443]

INDEX ALPHABETICUS

OMNIUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM

HUJUS PARTIS VERNÆ BREVIARII.

Signum * denotat Festum pro aliquibus locis.

Agathæ , Virg. et Mart., Commem.	6 Febr.	pag. 491
Alexandri, Eventii, Theoduli, Mart., et Juvenalis, Episc. Conf., Commem.	3 Maji.	647
Angelæ Mericiæ, Virg.	31 "	698
Aniceti, Papæ et Mart.	17 Aprilis.	604
Annuntiationis B. M. V.	25 Martii.	555
Anselmi, Episc. Conf. et Doct.	21 Aprilis.	605
Antonii de Padua, Conf.	13 Junii.	719
Antonini, Episc. et Conf.	10 Maji.	667
Apolloniæ, Virg. et Mart. Commem.	9 Febr.	499
* Apparitionis B. M. V. Immaculatæ.	11 "	[334]
Apparitionis S. Michaëlis, Archang.	8 Maji.	658
Ascensionis Domini.		421
Athanasii, Episc. Conf. et Doct.	2 "	636
Augustini, Episc. et Conf.	28 "	695
* Auxilium Christianorum B. M. V.	24 "	[452]
Barnabæ , Apost.	11 Junii.	712
Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii, Mm., Comm.	12 "	716
Benedicti, Abbatis.	21 Martii.	551
* Benedicti Josephi Labre, Conf.	16 Aprilis.	[404]
Bernardini Senensis, Conf.	20 Maji.	685
Bonifacii, Episc. et Mart.	5 Junii.	704
Bonifacii, Martyris.	14 Maji.	672
* Boni Latronis, Conf.	24 Aprilis.	[407]
* Bono Consilio de B. M. V.	26 "	[414]
Casimiri , Conf.	4 Martii.	520
* Catharinæ de Ricciis, Virg.	13 Febr.	[343]
* Catharinæ Flisicæ Adurnæ, Viduæ.	22 Martii.	[399]
Catharinæ Senensis, Virg.	30 Aprilis.	621
Cathedræ S. Petri Antiochiæ.	22 Febr.	509
Cleti et Marcellini, Pont. et Mart.	26 Aprilis.	614
* Conradi Placentini, Conf.	19 Febr.	[353]
Cyrilli, Episc. Alexandrini, Conf. et Doct.	9 Febr.	498
Cyrilli, Episc. Hierosolymitani, Conf. et Doct.	18 Martii.	538
Dorotheæ , Virg. et Mart., Commem.	6 Febr.	491
Eleutherii , Papæ et Mart., Commem.	26 Maji.	690
Faustini et Jovitæ, Martyrum, Commem.	15 Febr.	508
Felicis I., Papæ et Mart.	30 Maji.	697
* Felicis a Cantalicio, Conf.	21 "	[445]
* Ferdinandi III., Regis, Conf.	30 "	[458]
Fidelis a Sigmaringa, Mart.	24 Aprilis.	609
Franciscæ, Viduæ Romanæ.	9 Martii.	528
Francisci Caracciolo, Conf.	4 Junii.	701
* Francisci de Hieronymo, Conf.	11 Maji.	[430]
Francisci de Paula, Conf.	2 Aprilis.	583
* Fugæ D. N. J. Chr. in Ægyptum.	17 Febr.	[345]
Fundatorum septem Ord. Serv. B. M. V.	11 "	503

* Gabrielis , Archangeli.	18 Mart.	pag.[391]
Georgii, Martyris.	23 Aprilis.	609
* Germanæ Cousin, Virg.	15 Junii.	[469]
Gervasii et Protasii, Mart., Commem.	19 „	720
Gordiani et Epimachi, Mart., Commem.	10 Maji.	667
Gregorii I., Papæ, Conf. et Doct.	12 Martii.	532
Gregorii VII., Papæ et Conf.	25 Maji.	686
Gregorii Nazianzeni, Episc. Conf. et Doct.	9 „	665
Hermenegildi , Martyris.	13 Aprilis.	595
* Hyacinthæ de Mariscottis, Virg.	6 Febr.	[332]
Inventionis S. Crucis .	3 Maji.	640
Isidori, Episc. Conf. et Doct.	4 Aprilis.	584
* Isidori Agricolæ, Conf., Commem.	15 Maji.	[434]
Joannis Apostoli ante Portam Latinam .	6 Maji.	653
Joannis a S. Facundo, Conf.	12 Junii.	716
Joannis I., Papæ et Mart., Commem.	27 Maji.	692
* Joannis Baptistæ de Rossi, Conf.	23 Maji.	[448]
* „ „ Aliud Officium.		[450]
Joannis a Capistrano Conf.	28 Martii.	565
Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct.	27 Martii.	562
Joannis de Deo, Conf.	8 Martii.	524
Joannis de Matha, Conf.	8 Febr.	496
* Joannis Francisci Regis, Conf.	16 Junii.	[470]
* Joannis Josephi a Cruce Conf.	5 Martii.	[389]
* Joannis Nepomuceni, Mart.	16 Maji.	[436]
* „ „ Aliud Officium.		[438]
Joseph Sponsi B. M. V., Conf.	19 Martii.	543
Joseph Patrocinii.	Dom. III. post Pascha.	623
* Julianæ Cornelionensis, Virg.	5 Aprilis.	[403]
Julianæ de Falconeriis, Virg.	19 Junii.	719
Justini, Mart.	14 Aprilis.	598
* Lanceæ et Clavorum D. N. J. C. Fer. VI. post Dom. I. Quadr.		[358]
* Latronis boni.	24 Aprilis.	[407]
Leonis I., Papæ, Conf. et Doct.	11 „	590
Lucii I., Papæ et Mart., Commem.	4 Martii.	521
Marcellini , Petri atque Erasmi, Mart.	2 Junii.	700
Marci, Evang.	25 Aprilis.	613
Marci et Marcelliani, Mart., Commem.	18 Junii.	719
Margaritæ, Reginæ Scotiæ, Viduæ.	10 „	710
* Margaritæ de Cortona, Pœnit.	26 Febr.	[355]
* Mariæ Annæ a Jesu de Paredes, Virg.	2 Junii.	[462]
* Mariæ V. B. Iñac. Apparitio.	11 Febr.	[334]
* — — Auxilium Christianorum.	24 Maji.	[452]
* — — de Bono Consilio.	26 Aprilis.	[414]
* — — divini Pastoris Matris.	Domin. I. Maji.	[423]
* — — Matris Gratiarum.	9 Junii.	[464]
Mariæ Magdalenæ de Pazzis, Virg.	27 Maji.	692
Mathiæ, Apost. et Evang.	24 vel 25 Febr.	517
Michaëlis, Archangeli Apparit.	8 Maji.	658
Monicæ, Viduæ.	4 „	648
Nerei , Achillei, Domitillæ Virg. atque Pancratii, Mm.	12 „	669
Norberti, Episc. et Conf.	6 Junii.	707
Paschalis Baylon, Conf.	17 Maji.	675
Patritii, Episc. et Conf.	17 Martii.	536
Patrocinii S. Joseph, Cf., Sponsi B. M. V. Dom. III. post Pascha.		623

Pauli a Cruce, Conf.	28 April.	pag. 616
Pentecostes.		469
* Peregrini Latiosi, Conf.	13 Maji.	[432]
Perpetuæ et Felicitatis, Martyrum, Commem.	7 Martii.	522
Petri, Martyris.	29 Aprilis.	619
* Petri Canisii, Conf. S. J.	27 „	[421]
Petri Cœlestini, Papæ et Conf.	19 Maji.	680
Petri Damiani, Episc., Conf. et Doct.	23 Febr.	514
Petronillæ, Virg., Commem.	31 Maji.	698
Philippi et Jacobi, Apost.	1 „	631
Philippi Nerii, Conf.	26 „	690
Pii V., Papæ et Conf.	5 „	651
Primi et Feliciani, Martyrum.	9 Junii.	709
Pudentianæ, Virg., Commem.	19 Maji.	681
Quadragesima Martyrum.	10 Martii.	530
* Quinque Vulnerum D. N. J. C. Fer. VI. post Dom. III. Quadr.		[373]
Resurrectio Domini.		339
Romualdi, Abbatis.	7 Febr.	494
* Sanguinis Pretios. D. N. J. C. Fer. VI. post Dom. IV. Quadr.		[380]
Scholasticæ, Virg.	10 Febr.	501
Septem Dolorum B. M. V. Fer. VI. post Domin. Passion.		569
Septem Fundatorum Ord. Servor. B. M. V.	11 Febr.	503
Simeonis, Episc. et Mart. Commem.	18 Febr.	508
* Sindonis D. N. J. C. Fer. VI. post Domin. II. Quadr.		[365]
Soteris et Caji, Pont. et Mart.	22 Aprilis.	607
Stanislai, Episc. et Mart.	7 Maji.	656
Thomæ de Aquino, Conf. et Doct.	7 Martii.	521
Tiburtii, Valeriani et Maximi, Mart., Commem.	14 Aprilis.	598
Titi, Episc. et Conf.	6 Febr.	491
Ubaldi, Episc. et Conf.	16 Maji.	673
Urbani I., Papæ et Mart., Commem.	25 „	687
Valentini, Presb. et Mart., Commem.	14 Febr.	508
Venantii, Martyris.	18 Maji.	677
* Viginti sex Martyrum Japonensium.	5 Febr.	[329]
Vincentii Ferrerii, Conf.	5 Aprilis.	588
Vitalis, Mart., Commem.	28 „	616
Viti, Modesti atque Crescentiæ, Martyrum.	15 Junii.	719

OFFICIA VOTIVA.

De sanctis Angelis	pag. [253]	De Passione D. N. J. C. pag. [297]
„ „ Apostolis.	[267]	„ Immaculata Conceptione
„ sancto Joseph Conf.	[270]	B. M. V. [313]
Ss. Eucharist. Sacramento.	[278]	Romæ. Ss. Ap. Petri et Pauli. [322]

Die 26. Martii.

S. Boni Latronis Confessoris.

Duplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laudibus 6*;
Ps. ut in I. Vesp. de Communi
Apost.

Hymnus.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnessúpplíces:
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum.
Amen.

V. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum. **R.** Stolam
glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Ait la-
tro ad latrónem: Nos qui-
dem digna factis recípiamus:
hic autem quid fecit? Me-

ménto mei Dómine, dum
véneris in regnum tuum.

Oratio ut ad Laudes. 7*

Ad Matutinum.

Invitat. Christum Regem
crucifíxum, qui latróni in
cruce paradísus donat, *
Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymn. Jesu coróna. **ut**
supra.

In I. Nocturno.

Ant. Beátus iste sanctus,
qui confísus est in Dómino,
et exaudítus est de monte
sancto ejus.

Psalmi trium Nocturnorum de
Comm. Conf. non Pont.

Ant. Póstula a me, et dabo
tibi hæreditátem meam.

Ant. Voce mea ad Dó-
minum clamávi, et exau-
dívít me de monte sancto
suo.

V. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum. **R.** Stolam
glóriæ induit eum.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. Cap. 55.

Omnes sitiéntes veníte
ad aquas: et qui non
habétis argéntum,
properáte, émite, et com-

édite: Veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne vinum, et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclínate aures vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis: et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current, propter Dóminum Deum tuum, et sanctum Israël: quia glorificávit te. Quærite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est.

R. Pósui adjutórium superpoténtem, *Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. **V.** Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio ii.

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et mi-

serébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ; neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cœli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ, a cogitatió nibus vestris. Et quómodo descendit imber, et nix de cœlo, et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti, et panem comedénti: sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo; non revertétur ad me vácuum, sed fáciat quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud.

R. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabília, et exorávit Altíssimum: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste invéntus est in número sanctórum. Ipse intercédât.

Lectio iii. Cap. 59.

Ecce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat, neque aggraváta est auris ejus ut non exaúdiat: sed iniquitátes

vestræ divisérunt inter vos et Deum vestrum, et peccáta vestra abscondérunt fáciem ejus a vobis ne exaudíret. Manus enim vestræ pollútæ sunt sángine, et dígití vestri iniquitáte: lábia vestra loquúta sunt mendácium, et lingua vestra iniquitátem fatur. Non est qui ínvocet justítiam, neque est qui júdicet vere: sed confidunt in níhilo, et loquúntur vanitátes: concepérunt labórem, et peperérunt iniquitátem.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. Et. **G**lória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Invocántem exaudivit Dóminus sanctum suum: Dóminus exaudivit eum in pace.

Ant. Dómine, inténde vocí oratiónis meæ, Rex meus, et Deus meus.

Ant. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos.

V. Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. **R.** Et ad portas paradísi coronávit eum.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil 2. de Cruce et Latr. t. 3.

Lectio iv.

Scio et ante me dixisse de latróne, sed habet divérsas intelligéntias Dei sermo. Iste latro de ligno mercátur salútem; hic latro furátur cœléste impérium. Vim facit majestáti, non virtúte própria, sed fide vincens. Ipsíus Dómini vox est, Regnum cœlórum vim pátitur, et violénti dirípiunt illud. In cruce duo latrónes, imágo Judæórum et Gentílium. Latro quem pœnitet, imáginem óbtinet pópli ex Géntibus congregáti, qui prius in erróre ambuláverat, et post hoc veritátem agnóvit. Imáginem vero latro ille óbtinet Judæórum, qui usque in finem perseverat latro. Et usque ad tempus quidem crucis viam malignitátis iérunt: crux autem divisit utrúmque.

R. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit: Latro clamábat de cruce, dicens: Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum. **V.** Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa cór-

pora sanctórum, qui dormierant, surrexérunt. Et omnis.

Lectio v.

Viam namque cæcitatís et perditionís, qui non crédidit, ingressus est: viam autem salutís, qui crédidit, ingressus est: viam salutís, qui crédidit, adéptus est. In cruce dídicit latro differentíam viárum, quóniam novit Dóminus viam justórum: via autem impiórum períbit. Et vide Dei justum judícium, ut dicas et tu cum prophéta: Justus es Dómine, et rectum judícium tuum. Propter unum peccátum damnátur Adam, et propter unam fidei vocem latro salvátur. Unum peccátum ejécit illum, et una justítia introduxit istum; et latro habitátor factus est paradísi. O admiránda rerum matéries! Nec Abrahæ data est per vocem repromissio paradísi. Hæreditávit quidem per fidem: repromissionem autem paradísi nemo ante latrónem accépit.

R. Nemo repromissionem paradísi ante latrónem accépit, cui Dóminus in cruce dixit: * Hódie mecum eris in paradíso. **V.** Dómine meménto mei, cum véneris in regnum tuum. Hódie.

Lectio vi.

Iste ergo vidit Salvatórem non super throno regáli, non adorári in templo, non loquentem de cœlis, non per Angelos disponentem, sed in pœna sociátum latróni; videt in torméntis, et tamquam in glória adorát; videt in cruce, et rogat quasi in cœlis sedentem; videt condemnátum, et Regem invocát, dicens: Dómine meménto mei, cum véneris in regnum tuum. Crucifixum vides, et Regem prædicas? In ligno pendére cernis, et cœlórum regna meditáris? O admiránda latrónis convérsio!

R. O admiránda latrónis convérsio! * Crucifixum videt, et Regem prædicat. **V.** In ligno pendentem cernit, et cœlórum regna meditátur. Crucifixum. Glória Patri. Crucifixum.

In III. Nocturno.

Ant. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum et in sæculum sæculi.

Ant. Hic ascéndet in montem Dómini, et stabit in loco ejus.

¶ Hic accípiet benedictiónem a Dómino. **R.** Et misericórdiam a Deo salutári suo.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 23. f.

In illo témpore: Unus de his qui pendébant latrónibus, blasphemábat Jesum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetípsum et nos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Serm. 49. de S. Latrone.

Quóniam hódie Evangélíi léctio de latróne fecit mentiónem, videámus quis iste latro sit, qui in cruce Dómino constitúto non solum peccatórum suórum véniam conséquitur, sed étiam paradísi amœnitáte donátur; ut qui propter scélera damnátus fúerat ad pœnam, propter fidem transferrétur ad glóriam; fuerítque illi crux quam pértulit, non tam supplícii damnátio, quam salutis occásio. In cruce enim pósitus in Christum Dóminum nostrum crédidit crucifíxum. Et ideo qui consórtio passiónis útitur, consórtio paradísi condonátur. Beátus enim latro, dum

supplícium pátitur, regnum cœléste conséquitur. Ecce reus díctur, sicut cui damnári illud tempus expetivit. Non enim perveníret ad glóriam, si non contráditus esset ad pœnam. Videámus, inquam, cur tantórum críminum reus tam cito a Salvatóre paradísum promerétur, cum álii multórum témporum lácrimis frequentibúsque jejúniis vix delictórum suórum véniam consequántur.

R. Iste est beátus latro, qui in cruce pósitus Christum Dóminum nostrum crédidit crucifíxum: * Et dum supplícium pátitur, regnum cœléste conséquitur. **¶** Quem Judas Iscariótes in hórtulo paradísi distráxerat, iste in patíbulo confítetur. Et.

Lectio viii.

Magna, fratres, et múltiplex causa est. Primum, quod iste latro devotióne fídei tam repénte mutátus est, ut præséntem pœnam despíceret, ac de futúra véniam precarétur; et magis créderet útile sibi esse de ætérno judício pètere, quam de temporáli supplício postuláre. Remíscens enim scélerum suórum, et pœnitúdinem ge-

rens, plus incipit dolere quod sperat, quam sentire quod patitur. Potuit enim, nisi de futuris amplius cogitasset, qui in Christum semel crediderat, de presenti magis supplicio deprecari. ¶ Deinde illud ad gratiam ejus majoris est meriti, quod in Christum in cruce positum credidit, et passio, quæ aliis scandalum fecit, illi ad fidem profecit. Crucis enim passio multis scandalum fuit, sicut dicit Apostolus: Nos autem prædicamus Christum crucifixum, Judæis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam. Recte ergo meretur paradysum, qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem. Dicit enim idem Apostolus: Ipsi autem vocatis Judæis atque Græcis, Christum Dei virtutem, et Dei sapientiam.

R. Iste est qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem; ideoque paradysum meretur: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. **V.** Iste est qui honorificat patientem, quem Judas prodidit osculantem. Ipse intercédât. **Gloria Patri.** Ipse intercédât.

Lectio ix. de Homil. Feriæ.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Latro Christum * crucifixum videbat, et Regem invocabat, dicens: Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum.

Ps. Dominus regnavit.

2. Qui me confessus * fuerit coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo.

3. Cum conturbata fuerit * anima mea Domine, misericordiæ memor eris.

4. Salvum me fecit * Christus Redemptor, quia dixit: Hodie mecum eris in paradiso.

5. Ille qui talis * ad crucem venit ex culpa, ecce qualis a cruce recedit ex gratia.

Capitulum. **Is. 59.**

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat: neque aggravata est auris ejus, ut non exaudiat.

Hymnus.

Jesu Redemptor omnium,
Coróna confitentium,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus.

Tui sacri qua nominis
Confessor almus clauit,
Hujus celebrat annua
Devóta plebs solémnia.

Hujus benígnus ánnue
Confessióem nos sequi:
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súplices,
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sáeculum.
Amen.

℣. Vitam pétiit a te, et
tribuísti ei Dómine. **R.** Gló-
riam et magnum decórem
imposuísti super eum.

Ad Bened. Ant. Ait latro
ad latrónem: Nos quidem
digna factis recípiamus; hic
autem quid fecit? Meménto
mei Dómine, dum véneris
in regnum tuum.

Oratio.

Omnípotens et miséricors
Deus, qui justíficas ím-
pios, te súplices exorá-
mus: ut nos benígno intú-
tu, quo Unigénitus tuus
beátum traxit latrónem, ad
dignam pœniténtiam pró-
vokes; et illam, quam ei
promísit, tríbuas nobis gló-
riam sempitérnam: Qui te-
cum vivit.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce non est. **ut**
supra. 6*

R. br. Amávit eum Dó-
minus, * Et ornávit eum.
Amávit. **℣.** Stolum glóriæ
índuit eum. Et ornávit.
Glória Patri. Amávit.

℣. Induit eum Dóminus
lorícam fidei, et ornávit
eum. **R.** Et ad portas pa-
radísi coronávit eum.

Ad Sextam.

Capitulum. **Is. 58.**

Tunc invocábis, et Dó-
minus exaúdiet: cla-
mábis, et dicet: Ecce ad-
sum.

R. br. Induit eum Dó-
minus lorícam fidei, * Et
ornávit eum. Induit. **℣.** Et
ad portas paradísi coroná-
vit eum. Et ornávit. Glória
Patri. Induit.

℣. Hic accípiet bēdi-
ctiōem a Dómino. **R.** Et
misericórdiam a Deo salu-
tári suo.

Ad Nonam.

Capitulum. **Is. 38.**

Tu autem Dómine eruí-
sti ánimam meam, ut
non períret: projecísti post
tergum tuum ómnia pec-
cáta mea.

R. br. Hic accípiet * Be-
nedictiōem a Dómino. Hic.
℣. Et misericórdiam a Deo
salutári suo. Benedictiō-
nem. Glória Patri. Hic.

V. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine. **R.** Gló-riam et magnum decórem imposuísti super eum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter

V. Amávit eum Dómi-nus, et ornávit eum. **R.** Sto-lam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Impié-tas ímpii non nocébit ei: in quacúmque die convérsus fúerit ab impietáte sua.

Concordat cum Originali novissime decreto.

In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis,
die 23. Augusti 1898.

Diomedes Panici S. Y. L. Secretarius

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 30. Augusti 1898.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spir. Gen.

Die 15. Maji.

In Festo

S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ad christiánam pauperumeruditiónem, et ad juvéntam in via veritátis firmándam, sanctum Joánnem Baptistam Confessórem excitásti, et novam per eum in Ecclesiá familiam collegísti: concede propítius; ut ejus intercessióne et exémplo, stúdio glóriæ tuæ in animárum salúte fervéntes, ejus in cœlis coronæ partícipes fieri valeámus. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Baptista de la Salle, Rhemis claro génere ortus, puer adhuc móribus et factis in sortem Dómini se vocándum et sanctimóniæ laude honestándum porténdit. Adoléscens in Rheménsi Académia litteras ac philosophicas disciplínas didicit: quo témpore etsi ob ánimi virtútes et álaque ingénium ac suáve ómni-

bus carus esset, ab æquá-
lium tamen societáte abhor-
rébat, ut solitúdini addi-
ctus facílius Deo vacáret.
In clericálem militiam jam-
pridem cooptátus, sexto
décimo ætátis anno inter
Rhémenses Canónicos ad-
scriptus est. Lutétiam Pa-
risiórum, Theologiæ in Sor-
bónica Universitáte datú-
rus óperam, conténdit at-
que in Sulpitiánum Semi-
nárium adscítus est. At
brevis paréntibus orbátus,
domum régredi coactus,
fratres educándos suscep-
pit; quod, scientiárum ín-
terim sacrárum stúdia non
intermittens, óptimo cum
fructu præstitit, uti éxitus
comprobávit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Sacerdotio demum au-
ctus, qua præstánti fide
animíque ardóre primum
ad aram fecit, eisdem toto
vitæ témpore sacris est
operátus. Intérea salútis
animórum stúdio incénsus,
totum in eorúmdem utili-
tatem sese impéndit. Soró-
rum a Jesu infánte, puéllis

educándis institutárum, régimen suscepit, easque non modo prudentissime est moderátus, sed ab excídio vindicávit. Hinc porro ánimum advértit ad púeros de plebe religióne bonisque móribus informádos. Atque in hoc quidem illum suscitáverat Deus, ut scilicet, nova in Ecclesiá sua religiosórum hóminum familia cóndita, puerórum, præsertim pauperum, scholis perénni efficacique ratione consúleret. Demandátum vero a Dei providéntia munus, per contradicciónes plúrimas magnasque ærúmnas feliciter implévit, fundáta Fratrum sodalitaté, quam a scholis christiánis nuncupávit.

R. Amávit eum.

Lectio vi.

Adjúctos igitur sibi hómines in gravi ópere et árduo, apud se primum suscepit; tum aptióri in sede constitútos disciplina sua óptime ímbuit iis légibus sapientibúsque institútis, quæ póstea a Benedícto décimo tértio sunt confirmáta. Ex demissióne ánimi ac paupertátis amóre primum canonicátu se abdicávit ómniaque sua bona in paúperes erogávit; quin

étiam sérius, quod frustra sæpius tentáverat, fundáti a se institúti régimen sponte depósuit. Nihil tamen interim de fratrum sollicitúdine remíttens deque scholis ab eo, plúribus jam locis, apértis; impénsius Deo vacáre cœpit. Assidue jejúniis, flagéllis aliisque asperitatibus in se ipsum sæviens, noctes orándo ducébat. Donec virtútibus ómnibus conspícuus, præsertim obediéntia, stúdio divínæ voluntátis impléndæ, amóre ac devotióne in Apostólicam Sedem, méritis onústus, sacraméntis rite susceptis obdormívit in Dómino annos natus duo de septuagínta. Eum Leo décimus tértius Póntifex Máximus Beatórum catálogo insérui; novisque fulgéntem signis anno jubilæi millésimo noningentésimo sanctórum honóribus decorávit.

R. Iste homo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilia sancti Joannis
Chrysostomi.

In Cap. 18. Matth. Hom. 60.

Videte, ne aliquem
istorum contempsé-
ritis parvulorum,
quia eorum Angeli Patris
mei faciem semper aspí-
ciunt, et quia ego propter
eos veni, et hæc Patris mei
volúntas est. Ad tuéndos,
conservandósque pusillos
diligentióres nos reddit.
Pérspicis quam ingéntia in
tutélam tenúium mcénia
eréxerit, et quantum stú-
dium, curámque hábeat, ne
perdántur, tum quia supré-
mas despiciéntibus eos pœ-
nas státuit, tum quia sum-
mam pollicétur mercédem
his qui curam eorum suscí-
piunt, idque tam suo, quam
Patris exémplo corróborat.

R̃. Iste est.

Lectio viii.

Dóminum ígitur étiam nos
imitémur, et nihil pro
frátribus omittámus, étiam
eorum, quæ humília vília-
que nímium vidéntur: sed
si administratióne nostra

étiam opus fúerit, quamvis
ténuis, atque abjéctus qui-
dem cui administrándum
sit, fúerit; quamvis árdua
nobis res, atque labóris
plena esse videátur, ómnia
hæc pro fratris salúte tole-
rabilióra facilióraqe, oro,
videántur: tanto enim stú-
dio, tantáque cura Deus
dignam esse ánimam ostén-
dit, ut neque Fílio suo pe-
pérceat. R̃. Sint lumbi.

Lectio ix.

Si non est nobis satis ad
salútem, quod virtuóse
ipsi vivámus, sed opórtet
aliórum salútem re ipsa
desideráre; cum neque nos
recte vivámus, neque álios
hortémur, quid respondé-
bimus? Quæ nobis spes
salútis réliqua erit? Quid
majus, quam ánimis mode-
rári, quam adolescentuló-
rum fingere mores? Omni
certe pictóre, omni certe
statuário, ceterisque hujús-
modi ómnibus excellentiío-
rem hunc duco, qui júve-
num ánimos fingere non
ignóret. Te Deum.

Elogium Martyrologio Romano inserendum.
Idibus Maji.

Post verba . . . a patre jussa est decollari. Rothomagi, sancti
Joannis Baptistæ de la Salle Confessoris, qui in erudienda ado-
lescentia, præsertim paupere excellens, ac de religione civilique
societate præclare meritis, Fratrum Scholarum Christianarum
Sodalitatem instituit.

URBIS ET ORBIS.

Ad humillimas preces Rev. Fr. Robustiani, Procuratoris Generalis et Postulatoris Congregationis Fratrum Scholarum Christianarum, ab infrascripto Cardinali Sacro Consilio legitimis Ritibus cognoscendis ac tuendis Præfecto relatas, Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII., ex ipsius Sacræ Congregationis consulto, benigne concedere dignatus est, ut festum S. Joannis Baptistæ de la Salle Confessoris, cum Officio et Missa de Communi Conf. non Pont., exceptis Oratione et Lectionibus secundi ac tertii Nocturni propriis, sub ritu duplici minori die decima quinta Maji post annum 1902 ab universa Ecclesia quotannis recolatur: mandavitque, ut Calendario universali ac novis editionibus Breviarii et Missalis Romani ejusmodi festum cum supradicto Officio ac Missa (de eodem Communi, *Os justi*, præter Orationem et Evangelium) inscribatur; nec non elogium, prout huic præjacet Decreto, Martyrologio Romano inseratur. Contrariis non obstantibus quibuscunque.

Die 10. Februarii 1901.

(L. ✕ S.)

D. Card. Ferrata, S. R. C. Præfectus.

Diomedes Panici, Archiep. Laodicen. S. R. C. Secret.

Concordat cum Originali.

In fidem etc.

Ex Secretaria Sacror. Rituum Congregationis die 15. Martii 1901.

+ D. Panici Archiep. Laodicen. S. R. C. Secretarius

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 21. Martii 1901.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spir. Gen.

Die 27. Maji.

S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif. Ant. O Doctor óptime . . . beáte Beda.

Ÿ. Amávit.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiám tuám beáti Bedæ Confessóris tui atque Doctóris eruditíone clarificas: concéde propítius fámulis tuis; ejus semper illustrári sapiéntia et méritis adjuvári. Per Dóminum.

Et fit Coñmemor. S. Joannis I. Papæ, Mart. Ant. et Ÿ. pro temporis diversitate.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Joánnis Mártiris tui atque Pontificis ánnua solemnitate lætificas: concéde propítius; ut cujus natalitia cólimus, de ejúsdem étiam protectíone gaudeámus. Per Dóminum.

In I. Noct. Lect. Sapiéntiam. de Comm. Doct.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beda présbyter Girvi, in Británniæ et Scótiæ finibus ortus, septénnis sancto Benedícto Biscópio abbáti Wiremuthénsi educándus tráditur. Mónachus deinde

factus vitam sic instituit, ut dum se ártium et doctrinárum stúdiis totum impénderet, nihil unquam de regulári disciplína remitteret. Nullum fuit doctrínæ genus, in quo non esset diligentissime versátus; sed præcípua illi cura divinárum Scripturárum meditatio, quarum senténtiam ut plénius assequerétur, græci hebraicæque sermónis notítiam est adéptus. Tricésimo ætátis anno, abbátis sui jussu sacérdos initiátus, statim, suasóre Acca Hagulstadénsi epíscopo, sacros explanáre libros aggréssus est: in quo sanctórum Patrum doctrínis ádeo inhæsit, ut nihil proférret nisi illórum judício comprobátum, eorúmdem étiam fere verbis usus. Otium perósus semper, ex lectíone ad oratióem transíbat ac vicíssim ex oratióem ad lectiόem: in qua ádeo ánimo inflammabátur, ut sæpe inter legéndum et docéndum lácrimis perfunderétur. Ne autem rerum fluxárum curis distraherétur, delátum abbátis munus constantíssime detrectávit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Sciéntiæ ac pietátis laude Bedæ nomen sic brevi cláruit, ut sanctus Sérgius Papa de eo Romam arces-séndo cogitáverit; quo difficíllimis scílicet, quæ de rebus sacris exórtæ erant, quæstiónibus definiéndis conférret óperam. Emen-dándis fidélium móribus, fidei vindicándæ atque ad-seréndæ libros plures con-scrípsit: quibus tantum sui apud omnes opinióem fecit, ut illum sanctus Bonifácius epíscopus et martyr Ecclésiæ lumen prædicá-verit, Lanfráncus Angló-rum doctórem, Concílium Aquisgranénse doctórem admirábilem díxerit. Quin ejus scripta eo adhuc vi-vénte, públice in Ecclésiis legebántur. Quod cum fie-ret, quóniam ipsum san-ctum mínime appelláre li-céret, venerábilis título ef-ferébant: qui deínde véluti próprius sequútis étiam tempóribus semper hábi-tus est. Ejus autem doctri-næ eo vis efficiácior erat, quod vitæ sanctimónia re-ligiosisque virtútibus con-firmabátur. Quamóbrem discípulos, quos multos et egrégios imbuéndos hábu-it, stúdio et exémplo non lítteris modo atque scién-

tiis, sed étiam sanctitáte fecit insíignes.

R. Amávit eum.

Lectio vi.

Etáte demum et labó-ribus fractus, gravi morbo corréptus est. Quo cum ámplius quinquagínta dies deténtus esset, consuétum orándi morem Scriptu-rásque interpretándi non intercépít: eo namque témpore Evangélium Joáñis in populárium suórum usum ánglice vertit. Cum autem in Ascensiónis prælúdio instáre sibi mortem persentíret, suprémis Ecclésiæ Sacraméntis muníri vóluit: tum sodáles amplexátus, atque humi super cilicio stratus, cum illa verba in-gemináret, Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto, obdormívit in Dómino. Ejus corpus, suavíssimum, uti fertur, spirans odórem, sepúltum est in monastério Gírvénsi, ac póstea Dun-clínium cum sancti Cuth-bérti reliquiis translátum. Eum tamquam doctórem a Benedictínis aliisque re-ligiosis famíliis ac diocé-sibus cultum, Leo décimus tértius Póntifex Máximus, ex Sacrórum Rítuum Con-gregatiónis consúlto, uni-versális Ecclésiæ Doctórem declarávit, et festo ipsíus

die Missam et Officium de Doctóribus ab ómnibus recitári decrevit.

R. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilia Venerábilis Bedæ Presbýteri.

In Evang. Vos estis sal terræ.

In terra humana nátúra, in sale sapiéntia verbis significátur. Salis enim nátúra terra efficitur infructuósa. Unde quasdam urbes légimus, victórum ira, sale seminátas. Et hoc cónvenit apostólicæ doctrínæ, ut sale sapiéntiæ compéscat in terra humanæ carnis luxum sæculi, aut foeditátem vitiórum germináre. Quod si sal evanúerit; in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt pópuli, propter metum persecutiónum, aut terrórem, amiséritis regna coelórum, extra Ecclesiám pósito, inimicórum opprobria sustinétis non dúbium. **¶** Vos estis lux mundi: id est, vos, quia vera luce il-

lumináti estis, lux eis qui in mundo sunt, esse debétis. Non potest civitas abscondi supra montem pósito: id est, apostólica doctrína super Christum fundáta; sive Ecclesiá super Christum ex multis géntibus fidei unitáte constructa, et caritátis bitumine conglutináta: quæ sit tuta intrántibus, et laboriósá adeúntibus, habitatores custódit, et omnes inimicos seclúdit.

R. Iste est.

Lectio viii.

Neque accéndunt lucernam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum. Sub módio ergo lucernam ponit quisquis lucem doctrínæ cómmotis temporálibus obscurat et tegit: super candelábrum vero, qui se ita ministério Dei súbjicit, ut supérior sit doctrína veritátis, quam sérvitus córporis. Aliter Salvátor accéndit lucernam, qui humanæ testam náturæ flamma suæ divinitátis implévit, et hanc super candelábrum, id est Ecclesiám, pósuit, quod in fróntibus nostris fidem suæ incarnationis fixit. Quæ lucérna non pótuit sub módio poni, id est, sub mensúra legis inclúdi; nec in

sola Judæa, sed in universo
illuxit orbe.

R. In medio Ecclesiæ.

Lectio ix. de S. Joanne I. Papa,
Mart. cujus Commemor. fit in
Laudibus.

URBIS ET ORBIS.

uo Sancti Bedæ Venerabilis, tot illustrium scriptorum et summorum Pontificum præconiis condecorati, honor et cultus augeatur, complures sacrorum Antistites præsertim ex Anglia, supplicibus ad Pium Papam IX. fel. rec. litteris, et nuperrime iteratis precibus Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papæ XIII. porrectis, enixe postularunt, ut dies festus hujus sancti ac præclari Confessoris in toto Catholico orbe agi valeat cum Officio et Missa propria Ecclesiæ Doctoris, prouti aliquibus locis atque universis sodalibus Benedictinis et Cisterciensibus jamdiu concessum fuit. Illud etiam Ven. Card. Bellarmini effatum ingenti cum animi gaudio atque spe commemorarunt: *Beda Occidentem, Damascenus Orientem sapientia sua illustravit*; insimul asserentes ea omnia quæ juxta Benedictum XIV. in Opere de Canonizatione Sanctorum lib. iv. part. 2. cap. 11. n. 13. pro adjudicando titulo Ecclesiæ Doctoris necessaria sunt, Sancto Bedæ apprime convenisse.

Placuit autem ipsi Sanctissimo Domino Nostro ejusmodi tam gravis negotii examen Sacrorum Rituum Congregationi committere. Quæ exposito prius doctissimi viri suffragio typis cuso, in Ordinariis Comitiis die 11. Julii hoc vertente anno ad Vaticanum habitis, infrascripto Cardinali Sacræ eidem Congregationi Præfecto et Relatore, sequens dubium discutiendum atque expendendum suscepit: „An sit extendendum ad universam Ecclesiam Festum S. Bedæ Venerabilis cum Officio et Missa propria, addita Doctoris qualitate?“ Et Sacra eadem Congregatio, omnibus rite perpensis, auditoque R. P. D. Joanne Baptista Lugari Sanctæ Fidei Promotore, rescribendum censuit: „Supplicandum Sanctissimo pro extensione Officii et Missæ S. Bedæ Venerabilis ad Universam Ecclesiam, addita Doctoris qualitate.“ Quam resolutionem Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papæ XIII. ab ipso infrascripto Cardinali relata, Sanctitas Sua ratam habuit et confirmavit, atque insuper ex ipsius Sacræ Congregationis consulto concedere dignata est, ut Festum S. Bedæ Venerabilis cum Officio et Missa propria Confessoris et Ecclesiæ Doctoris, prouti huic præjacent decreto, die 27. Maji quæ est natalitia, eaque impedita juxta Rubricas, die prima insequente libera, ab universa Ecclesia sub ritu duplici minori inde ab anno 1901 in posterum recolatur. Tandem idem Sanctissimus Dominus Noster supradictum Officium cum Missa de S. Beda Venerabili, sub enunciato ritu in Calendario Universali et in novis editionibus Breviarii et Missalis Romani deinceps inseri jussit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 13. Novembris 1899.

C. Episc. Prænestin. Card. Mazzella, S. R. C. Præf.

(L. ✠ S.)

D. Panici, S. R. C. Secretarius.

Concordat cum Originali. In fidem etc.

Ex Secretaria Sacr. Rit. Congregat., die 9. Decembris 1899.

(L. ✠ S.)

D. Panici, S. R. C. Secretarius.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 12. Decembris 1899.

Dr. F. X. Leitner, Vic. in Spir. Gen.

OFFICIA PROPRIA
SS. SUMMORUM PONTIFICUM
SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIAE

ALIORUMQUE SANCTORUM VEL BEATORUM

OMNIBUS VEL PLURIBUS DIOECESIBUS CONCESSA
QUÆ KALENDARIUM CLERO ROMANO PROPRIUM SEQUUNTUR.

— — — — —
EDITIO TYPICA.

— — — — —
PARS VERNA.
— — — — —

RATISBONÆ, NEO EBORACI ET CINCINNATH.
SUMPTIBUS, CHARTIS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET,
S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGR.
MDCCLXXXVI.

Decretum Approbationis.

Qfficia hæc cum textu originali plane concordant; idcirco præsens exemplar pro futuris editionibus uti typicum habendum est.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis
die 12. Septembris 1885.

Sancti Spiritus S. R. C. Secretarius

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 31. Decembris 1885.

M. Dandl, Vicarius in Spirit. Generalis

OFFICIA PROPRIA
SS. S. R. E. SUMMORUM PONTIFICUM
ET ALIORUM
ROMANO CLERO SÆCULARI ET REGULARI CONCESSA.

PARS VERNA.

FESTA FEBRUARII.

Die ix.

S. Zosimi Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ. (m. t. v.)

Oratio. Da quæsumus.

Et fit comm. Feriæ et S. Apolloniæ Virg. Mart. ut in Breviario.

In I. Nocturno. Lectiones Fidélis sermo. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

ósimus Græcus Abrahámi filius postsanctum Iñocéntium Románæ Ecclesiæ episcopátum suscepit. Is Africanórum conciliórum decretis advérsus pelagiánam háresim sententiæ suæ robur adnexusit, et ad impiórum excídium gládio Petri dexteris ómnium armávit antístitum; iis namque ab ipso probátis, per totum mundum háresis pelagiána damnáta est. Damnavit et Pelágium ipsum una cum Coeléstio, datis

hac de re lítteris ad universam Ecclesiám.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Ecclésiasticæ disciplínæ tenacíssimus fuit, complúribus ad eam ubique sive servándam, sive restituéndam, destinátis grávibus epístolis. Definiit, juxta probátum Ecclesiæ morem, ut si quis ab infántia ecclesiásticis ministériis nomen dedísset, inter lectóres usque ad vigésimum ætátis annum, continuáta observatióne duráret. Si vero major jam et grandævus post baptísmum, sive inter lectóres, sive inter exorcístas, quinquénio tenerétur, et inde acólythus, vel subdiáconus, quátuor annis, et sic ad diaconátum (si mererétur) accéderet, in

quo ordine quinque annis hærére debéret, et inde, suffragántibus votis, sacerdotium promeréri posset.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Sancívit ut diáconi lævas linóstimis pallis tégerent, potestatemque fecit ut per paróchias paschális céreus benedicerétur. Cavít prætérea ne cléríco póculum propinarétur in público, prætéquam in fidélium cellis, et máxime clericórum. Qui cum sanctíssime rexisset Ecclésiám annum unum, menses quátuor, dies septem, quiévit in pace, sepultusque est juxta corpus sancti Lauréntii Mártiris, via Tiburtína, séptimo Kaléndas Januárii, Honório et Theodósio junióre imperántibus. Una ordinatióne mense Decémbris creávit presbýteros decem, diáconos tres, episcopos per diversa loca octo. **R.** Iste est qui.

In III. Noct. Homil. in Evang. Homo péregre de eod. Com. 1. loc.

Lect. ix. de Homil. et comm. Feriæ in Laud. ac S. Apolloniæ.

Die xi.

S. Antheri Pap. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. præter sequ.

Oratio. Infirmitatem.

Et fit comm. Feriæ.

In I. Nocturno. Lectiones A Miléto. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Anthérus, natione Græcus, patre Rómulo, post sanctum Pontíanum Romæ ordinátus est episcopus. Is gesta Mártirum diligénter a notáriis conquisívit, ac in Ecclésia recóndidit. Propter eam causam a Máximo præfécto martýrio coronátus est, tértio Nonas Januárii, sepultusque in cœmetério Callísti, via Appia, Máximo príncipe. Unica ordinatióne mense Decémbris, ordinávit episcopum Fundánæ civitátis in Campánia. Sedit in pontificátu mensem unum, dies duódecim.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætéram. **V.** Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi.

**Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.**

Serm. 138. de Verbis Domini.

Lectio v.

Pastor bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus pastor? nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti epíscopi Mártýres? Quid étiam iste sanctus An-thérus? Nonne omnes pastóres boni, non mercená-rii, de quibus dícitur: Amen dico vobis, percepérunt mer-cédem suam? Omnes ergo illi pastóres boni, non so-lum quia sánguinem fudé-runt, sed quia pro óvibus fuderunt. Non enim fudé-runt elatióne, sed caritáte.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine * Et voluntáte labiórurn ejus non fraudásti eum. **V.** Quo-niam prævenísti eum in be-nedictionibus dulcédinis; posuísti in cápite ejus co-rónam de lápide pretiósó. Et voluntáte.

Lectio vi.

Nam et apud hærélicos, qui propter iniquitátes et erróres suos áliquíd mo-lestiárum perpéssi fuérunt, nómine martýrii se jactant: ut hoc pállio dealbáti faci-

lius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire in quo número habéndi sunt, pa-stórem bonum Paulum Apó-stolum audíte: quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ígnibus tra-dunt, æstimándi sunt sán-guinem fudísse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradí-dero corpus meum, ut ár-deam: Jam ipsi sunt: sed vide quid séquitur: Caritá-tem autem non hábeam, ni-hil mihi prodest. Ecce ve-nítur ad passiómem, ecce venítur et ad sánguinis ef-fusiómem; venítur et ad córporum incensiómem; et tamen nihil prodest, quia caritas deest. Adde cari-tátem, prosunt ómnia: dé-trahe caritátem, nihil pro-sunt cétera.

R. Stola jucunditátis.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Si quis venit. de eodem Comm.
1. loco.

Lectio ix. de Homil. et coñem.
Feriæ in Laud.

Die xii.

**S. Telesphori Papæ et
Martyris.**

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart.
præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

Et fit comm. Feriæ.

In I. Nocturno. Lectiones A
Miléto. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

elésphorus, natione
Græcus, pátria Thu-
riënsis in magna
Græcia, ex presbýtero Ro-
mánæ Ecclesiæ (cujus di-
gnum místrum égerat)
Póntifex Máximus créatus
est. Hoc supréum munus
ita óbiit, ut exímíus Petri
succéssor lectus esse vide-
rétur. In ejus cáthedra se-
dit sub imperatóre Antoní-
no Pio, fervénte persecu-
tiónis æstu. Qui tamen non
óbstittit, ne sédulam óperam
regéndæ Christi Ecclesiæ
sollicitus novárit.

R. Honéstum fecit. 4*

Lectio v.

Hinc novis decretis multa
illum egrégie sancivís-
se légimus, quæ ad fidélium
mores, Ecclesiasticórum
libertátem, et sacros ritus
áttinent: scílicet quadrage-
simále jejúnium, jam olim
ab Apóstolis tráditum, no-
vo edicto restaurásse; ac
mandásse ut in Natáli Dó-
mini sanctum Missæ sacri-
fícium ter celebrarétur, mé-
dia nocte, illucescénte au-
róra, hora demum tértia
post solis ortum; et consti-
tuisse ut sacræ Liturgiæ

hymnus angélicus, Glória
in excélsis Deo, adderétur.

R. Desidérium. 5*

Lectio vi.

Edixísse quoque ne sa-
cerdótes a pópulo ar-
gueréntur, ut sublímis ór-
dinis dignitáti consúleret.
Ordinátione quadrúplici,
mense Decémbrí, creávit
presbýteros duódecim, diá-
conos octo, epíscopos tré-
decim per díversa loca.
Cum autem in propagánda
fide ardentíssimus esset, ac
proínde idolórum sacerdotí-
bus invísus, captus tan-
dem cápitis abscissióne
martýrium consumávit No-
nis Januárii, et ejus cor-
pus in Vaticáno sepúltum
est.

R. Stola jucunditátis.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Si quis vult post me veníre. de
eodem Communi 2. loco.

Lect. ix. de Homil. et commem.
Feriæ in Laud.

Die xiii.

S. Gregorii II. Papæ et
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confes-
soris Pontificis, præter sequ.

Oratio. Da quæsumus.

Et fit comm. Feriæ.

In I. Nocturno. Lectiones Fi-
délis sermo. de eodem Comm.
1. loco.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Gregorius hujus nominis secundus, natione Romanus, patre Marcello, anno Christi septingentesimo decimo quarto, mirabili totius cleri et populi concordia, ad supremum Ecclesiæ catholice pontificatum evectus est. Hic a pueritia divino cultui addictus in Lateranensi patriarchio, sub beati Sergii oculis et disciplina vixerat, subdiaconi primum, tum sacellarii munere functus. Mox bibliothecæ cura illi credita, ad diaconatus tandem ordinem promotus, in regiam urbem, una cum sanctissimo Papa Constantino profectus est. Ibi ab imperatore de nonnullis capitibus interrogatus, cum sacrarum litterarum peritissimus esset, et constantissimus rerum ecclesiasticarum defensor, optima et catholica responsione principi satisfecit.

R. Inveni David. 3*

Lectio v.

Urbis moenia contra Longobardorum excursiones aliqua ex parte reparavit. Aliquot basilicas temporum injuria collapsas restituit. Urbana monasteria

fere deserta, et monachos in pristinam formam et disciplinam redégit. Imo post mortem Honestæ matris, paternam domum in ecclesiam et monasterium commutavit, quod multis prædiis instructum reliquit. Corbiniarum et Bonifaciarum, viros apostolico spiritu plenos, in Germaniam misit, ad prædicandum Gentilibus Christi Evangelium, eosque sacris episcopatus infulis decoravit, postquam innumeram paganorum multitudinem ab iis ad Christi fidem conversam fuisse accepisset. Ut omnes optimi pastoris partes impleret, optimis legibus ecclesiasticam disciplinam et Christianorum mores instruxit. Geminam synodum Romæ habuit, alteram adversus illicita conjugia, alteram adversus Iconoclastas.

R. Pôsui adjutorium. 4*

Lectio vi.

Leonem Isaurum, sacrarum imaginum destructorem, variis epistolis ab illa hæresi removere, omnique illum officiorum genere sibi demereri studebat; cum tamen hic ad sceleris cumulum, optimum Pontificem neci tradere ferro sexies, semel auro et munieribus corrumpere, quam-

vis frustra, tentásset. Luitprándo, cum exárcho ad excídium Urbis properánti, sanctíssimus Póntifex, Dei fretus præsidio, ad prata Nerónis occúrrit, et piis mónitis regis ánimum ita mollívit, ut non jam hostis, sed pius adorátor ensem et corónam Príncipi Apostólórum obtúlerit. Cum autem imperátor destructiónem machinarétur, eúdem diro anathémate pér culit, et ínto cum Francis fœdere, ab ímpio molímíne detérruit. Rebus demum præcláre gestis, quibus máximis quibúsq; prædecessórum suórum æquiparátur, pie óbiit in Dómino, sexto pontificátus año, et in basilíca Vaticaná cón dítus est. **R.** Iste est qui.

In III. Nocturno. Homilia in Evang. Homo pégre. de eodem Coñ. 1. loco.

Lect. ix. de Homil. et coñem. Feriæ in Laudibus.

In II. Vesp. Oratio. Exaúdi.

Die xiv.

S. Agathonis I. Pp. et Cf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequ. (m. t. v.)

Oratio. Da quæsumus.

Et fit comm. Fer. postea S. Valentini Mart. ut in Breviario.

In I. Nocturno. Lectiones Fidé lis sermo. de eodem Coñ. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Agatho, natióne Sí culus, ex doctíssi mo ac sanctíssimo mónacho Románu Pónti fex creátus est, anno Chri sti sexcentésimo septuagé simo octávo. Vir summa humanitáte, exímio ánimí candóre, singulári morum suavité et comitáte præ dítus, cunctórum amans, cunctis amabilíssimus. Ita demum a natúra et grátia comparátus, ut ad supré mam illam dignitátem geréndam natus seu factus esse viderétur.

R. Invéni David. 3*

Lectio v.

Accéptis a Constantíno Pogonáto lítteris ad Do num prædecessórem scri ptis, pro convocádo concílio œcuménico, ad diu túrnum schisma tolléndum, quo laborábat Ecclésia, et definiéndas fídei contro vérsias, quæ toto fere Ori énte máximas tempestátes atque ruínas excitárant, provinciáles sýnodos in Occidénte habéri curávit, in quibus Monothelitárum causa discuterétur, et da mnaréntur erróres.

R. Pósui adjutórium. 4*

Lectio vi.

His præmissis, Legátos suos, et concílii Románi, misit Constantinópolis cum binis lítteris ad imperátorem, in quibus prædicta hæresi docte, fuisse ac sólide refutáta, damnátisque primáriis illius sectatóribus, Sérgio scilicet, Cyro, Paulo, Pyrrho, Petro et áliis, antecessóres suos ab omni erróris labe immúnes hucúsque fuisse expréssis verbis declarávit. Agathónis ígitur auctoritáte sexta sýnodus universális congregáta est, in qua iidem erróres iidémque errántes damnáti fuerunt. Demum cum tres annos et quinque círciter menses sedisset, pie óbiit in Dómino, et in basilica princípis Apostolórum sepultúræ mandátus est.

R. Iste est qui.

In III. Nocturno. Homilia in Evang. Homo pégre. de eodem Communi 1. loco.

Lect. ix. de Homil., et cõmem. Feriæ in Laud., deinde S. Valentini Mart.

Die xvi.

B. Gregorii X. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiám tuam, beáti Gregórii Confessóris atque Pontíficis religiónis zelo et apostólicis curis amplificásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut fidei et sanctitátis nova semper incrementa suscipiat. Per Dóminum nostrum.

In I. Noct. Lect. Laudémus viros. de eodem Comm. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius décimus, Theáldus seu Theobáldus ántea nuncupátus, Placéntiæ ad Æmíliæ fines nóbili vicecomitum génere natus est. Adoléscens ecclesiástica militiæ adscriptus, singulári nítuit honestáte morum vitæque mundítia, nulla umquam, ut créditur, criminis contagióne pollúta. In Gálliam cum Jacóbo Cardináli Pecorário Gregórii noni Legáto profectus, archidiáconus Leodiénsis renunciátus est. Eo in Itáliam redeúnte, theologiæ Parísiiis óperam dedit, ac magístri munus adéptus, verbo et exémplo fidéles ac príncipes ad Terræ sanctæ recuperatióne vehementer accéndit. In Sýriam deinde per-

egrinatus, dum ibi sacram expeditionem urget, a Cardinalibus, Viterbii Pontificis electionem in annum fere tertium protrahentibus, in Petri sedem evectus est, anno millesimo ducentesimo septuagesimo primo.

R. Inveni David. 3*

Lectio v.

Accépto Ptolemáide electionis decreto, in Italiam navigavit, ac Viterbium se contulit, deinde Romam, ubi anno insequente sollemniter inauguratus est. Ab ipso pontificatus exordio ad generalis concilii celebrationem curas et cogitationes omnes adjecit. Eo Lugdunum Galliarum indicto, Michaëlem Palæologum, Græcorum imperatorem, tum alios christianos principes, et græcæ latinæque Ecclesiæ Præsules litteris amantissimis invitavit, accersitis etiam eximiis doctrina et sanctitate viris, uti sancto Thoma Aquinate in ipso itinere vita functo, sancto Bonaventura, sancto Philippo Benitio, beato Alberto Magno, Petro de Tarantasia, ordinis Prædicatorum, qui eidem in pontificatu successit. Igitur œcumenicam synodum Patrum numero omnium frequentissi-

mam, cui præfuit Pontifex ipse, Græcis, ejurato schismate, ad Ecclesiæ unitatem receptis, decretis pro sacra expeditione subsidiis, editisque pluribus sanctissimis legibus, trimestri spatio feliciter celebravit.

R. Pôsui adjutórium. 4*

Lectio vi.

De pace in Ecclesia firmanda cum primis sollicitus, prælatorum dissidia, regum inimicitias, provinciarum odia, populorum factiones composuit, dirimit, exstinxit. Ecclesiæ jura, etiam adversus reges et principes, severe ac fortiter vindicavit, nullam esse prædicans solidiorem regnorum basim, quam tutelam ecclesiasticæ libertatis. Pauperum amantissimus, primus omnium in apostolico palatio piarum in illos largitionum præsidem constituit, iisque propriis manibus pedes quotidie abluébat. In Italiam a concilio redux, dum protectionem in Palæstinam meditatur, pluraque alia christianæ reipublicæ bono molirétur, Arétii in Etruria morte intercèptus est, quarto ab electione sua anno, mense quarto, die décima. Fuit vir animi plane invicti et apostolici, terrenorum

contemptu, cultus divini stúdio, fidei zelo, disciplinæ et morum restauratióne, rerum gerendarum prudentia, fortitudine, magnanimitate, aliisque virtutibus prorsus eximius. Miraculis post mortem claruisse Ecclesiæ Aretinæ monuménta testántur. **R.** Iste est qui.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Homo peregere. de eodem Com. 1. loco.

Lect. ix. de Homil. et commem.
Feriæ in Laud.

Die xvii.

S. Hygini Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequ.

Oratio. Infirmitatem.

Et fit comm. Feriæ.

In I. Nocturno. Lectiones A
Miléo. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hygínus Atheniénsis, philósopho patre, cum jam Románæ Ecclesiæ præsbyter esset, cleri suffrágiis, Telésphoro sufféctus est. Sedit in sancta Petri sede, imperatóre Antoníno Pio Augústo, annos tres, menses undecim, dies viginti octo. Ubi primum Póntifex renunciátus est, clericórum órdenes in suos gradus distínxit, ac fecit, ut in iis ecclésiis, quas

Títulos vocant, tum primárii ministri, tum álíi eisdem subjécti adéssent, qui fídelibus, cum res postuláret, sacra ministrárent.

R. Honéstum fecit. 4*

Lectio v.

Instituit étiam ne absque celebratióne Missæ templa vel oratória sacro ritu consecraréntur: ne inconsúlto epíscopo, vel nova construeréntur, vel jam constrúcta destrueréntur, et ne matéries ad sacrum illum usum congesta et destináta, in profános usus converterétur. Edíxit prætèrea, ut patríni baptísimo adéssent, qui de sacro fonte infántes levárent: ne quis epíscopus reus críminis damnarétur, nisi a comprovinciálibus epíscopis, ejus causa probe discússa fuisset. Cuncta hæc ejus título ac nómine sancíta exstant. Tres ordinationes hábuit mense Decémbri, in quibus creávit epíscopos sex, presbýteros quíndecim, diáconos quinque.

R. Desidérium animæ. 5*

Lectio vi.

Cum autem paulo ante Justínus claríssimus philósophus et Christi Martyr scripsísset apologíam pro religióne christiána ad imperatórem Antonínium

Pium Augústum, obtínuit ut persecútio desæviret. Hinc a Christianórum cæde, non quidem omnino, plúrimum tamen, público princípis edicto, temperátum est. Sanctíssimo tamen pastóri, cujus cura domínico gregi consúltum fúerat, párcitum non fuit; nempe hic glorióso martýrio, ne antecessóribus dissímilis esset, innocentíssimam vitam terminávit, die undécima Januárii, et sepúltus est in Vaticanó.

R. Stola jucunditátis.

In III. Noct. Homil. in Evang. Si quis venit. de eodem Comm. 1. loco.

Lect. ix. de Homil., et comm. Feriæ in Laudibus.

Die xx.

S. Cyrilli Episc. Alexandr. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Bréviario die 9. Febr.

Die xxv.

(vel xxvi. in anno bissextili.)

S. Felicis III. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio. Da quæsumus.

Et fit com. Feriæ.

In I. Nocturno. Lectiones Fidélis sermo. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Felix tértius, pátria RománuS, natus ex nobilíssima domo Anicia, et divi Gregórii Magni átavus, post Simplícium Papam ad summi pontificátus ápicem est evéctus. Hic mira ánimi constántia, tamétsi Roma sub Hérulis ariánis propémódum captíva viderétur, aliíque Patriárchæ conciliatiónem Zenónis imperatóris approbássent, solus illi non communicávit. Ejúsdem de fide edictum promulgántis, audáciam fórtiter représsit, Petrum Fulónem patriarchátu Antiochéno dejécit. Acácium Constantinopolítanum episcopum Romam venire coégit, ut contra eum objectis in apostólicæ Sedis iudicio responderet, ac in eúmdem senténtia excommunicatiónis animadvértit.

R. Invéni David. 3*

Lectio v.

Constituit, ut ecclésiæ nón nisi ab episcopis consecraréntur; semel baptizátos íterum rebaptizári sub grávibus pœnis prohibuit. Basílicam sancti Agapíti constrúxit. Anno ejus pontificátus tértio, sanctus Bár-

nabas Apóstolus, cum sancti Matthæi Evangélio, in Cypro Anthémio episcopo Salamínæ apparuit; sicque prævia trina revelatióne, corpus sancti Bárnabæ cum Evangélio supradicto est inventum. Duas fecit ordinationes mense Decémbri, quibus creávit Romæ presbyteros viginti novem, diaconos quinque, episcopos per diversa loca triginta. Quinto Kaléndas Mártii e terris excédens ad Súperis evolávit.

R. Pósui adjutórium. 4*

Sermo S. Gregórii Papæ.

Ex Homil. 38. in Evang.

Lectio vi.

Quia nonnumquam mentes audiéntium plus exémpla fidélium quam docéntium verba convértunt, volo vobis áliquid de próximo dícere, quod corda vestra tanto formidolósius aúdíant, quanto eis hoc de propínquo sonat. Neque enim res longe ante gestas dícimus; sed eas de quibus testes exsístunt, eisque interfuisse se réferunt, memorámus. Tres pater meus soróres hábuit, quæ cunctæ tres sacræ vírgines fuerunt; quarum una Tarsílla, ália Gordiána, ália Æmiliána dicebátur. Quadam vero nocte huic Tar-

síllæ (quæ inter soróres suas, virtúte continuæ oratiónis, afflictiónis stúdio, abstinéntiæ singuláris, gravitate vitæ venerábilis, in honóre et cúlmine sanctitátis excreverat), sicut ipsa narrávit, per visiónem átavus meus Felix hujus Románæ Ecclésiæ Antístes apparuit, eíque mansiónem perpétuæ claritátis osténdit, dicens: Veni, quia in hac te lucis mansiône suscipio. Quæ subsequénti mox febre corrépta, ad diem pervénit extrémum: et sicut nobílibus féminis virisque moriéntibus multi convéniunt, qui eórum próximos consoléntur, eádem hora ejus éxitus multi viri ac féminæ ejus léctulum circumsteterunt, inter quas mater mea quoque ádfuit; cum sursum illa respiciens Jesum veniéntem vidit, et cum magna animadversióne cœpit circumstántibus clamáre, dicens: Recédite, recédite, Jesus venit. Cumque in eum inténdere quem vidébat, sancta illa ánima a carne solúta est: tántaque súbito fragrántia miri odóris aspérta est, ut ipsa quoque suávitás cunctis osténderet illuc auctórem suavitátis venísse.

R. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Homo péregre. de eodem
Communi 1. loco.

Lect. ix. de Homil., et commem.
Feriae in Laud.

Die xxvi.

S. Margaritæ de Cortona

Pœnitentis.

Semiduplex.

Omnia ut inter festa pro aliqu.
locis eadem die.

Feria VI.

post Dominicam I. Quadr.

Lanceæ et Clavorum

D. N. J. Chr.

Duplex majus.

Ut inter festa pro aliqu. locis
eadem feria.

Feria VI.

post Dominicam II. Quadr.

Ss. Sindonis D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut inter festa pro aliqu. locis
eadem feria.

Feria VI.

post Domin. III. Quadrages.

Ss. Quinque Vulnerum

D. N. J. Chr.

Duplex majus.

Ut inter festa pro aliquibus
locis eadem feria.

Feria VI.

post Domin. IV. Quadrages.

Pretiosiss. Sanguinis

D. N. J. Chr.

Duplex majus.

Ut inter festa pro aliquibus
locis eadem feria.

FESTA MARTII.

Die ii.

S. Simplicii Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont.,
præter sequentia.

Oratio: Da quæsumus.

Et fit com. Feriæ.

In I. Noct. Lectiones Fidélis
sermo. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

implicius, Tiburti-
nus, patre Castório,
proxime post san-
ctum Hilarum Romane
Ecclesiæ principatum sus-
cepit, ac difficillimis tem-
poribus (cum magna ex
parte christiani orbis ca-
tholica fides, ob cunctos
fere principes hæresi infec-
tos, nutaret) summa vigi-
lantia gubernavit. Leoni
imperator petenti, ut rata
haberentur concessa ab epi-
scopis synodi Chalcedo-
nensis ecclesiæ Constanti-
nopolitanæ privilegia, ve-
hemèntius restitit, misso
etiam eam ob causam Con-
stantinopolim suo legato.
Eadem pastorali sollicitu-
dine plurimum laboravit,
ut Timotheus Ælurus Ale-
xandrinæ ecclesiæ invasor,
qui Constantinopoli libere
degens, adnitebatur quam
maxime propagare hære-

sim, novúmque Zenónis imperatóris ópera cogi concílium, pellerétur in exsílíum, sicque integritáti suæ Alexandrína redderétur ecclésiá. Reliquórum item perduéllíum pro nova sýnodo indicénda conátibus fórtiter óbstitit, ásserens nova concília non fá-cile convocánda, nisi cum áliquid in pravis sénsibus novum, aut in assertióne dógmatum emersísset ambíguum.

R. Invéni David. 3*

Lectio v.

Damnávit íterum Petrum Moggum, álterum Alexandrínæ sedis invasórem, curavítque, ut ex urbe pellerétur, ne áliquos módicæ fidei inficeret, et ad per-versitátis suæ factiónem pertráheret. Timótheo Solofaciolo, legítimo ejúsdem ecclésiæ antístiti, juxta prístinum institútum, per suos legátos erróris sui condonaciónem expeténti, idcirco quod timóre pertérritus Dióscorum ad altáre nominásset, véniam impétiit. Antiochéni epíscopi electionem ad seditiónes vitándas Constantinópoli in concílii Nicæni præjudici-um peráctam, ea lege ratam hábuit, ut deinceps, secúndum patrum definiti-

ones, Orientáli comprovin-cíálium episcopórum sýnodo, creatio Antiochéni pontíficis reservarétur. Oblatiónes ecclésiæ ita partiéndas esse præcépit, ut una dumtáxat pórtio epíscopo, una ítidem clero, duæ vero in ecclésiæ fábricam et peregrínos ac paúperes erogaréntur. Zenónem epíscopum Hispalénsem vicária Sedis apostólicæ auctoritáte fulcívít, ne apostólicæ institutiónis decreta et san-ctórum términos patrum in Hispániis transcéndi permítteret.

R. Pósuí adjutórium. 4*

Lectio vi.

Státuit in Urbe hebdóma-das, ut propter baptis-mum, et pœniténtiam pe-téntes, presbýteri quidem de regiône prima apud sanctum Paulum, de tértia apud sanctum Lauréntium, et de séptima apud sanctum Petrum manérent. Dedicávit basílicas sancti Sté-phaní in Cœlio monte, sancti Andréæ Apóstoli juxta sanctam Mariám, item áliam sancti Stéphaní juxta sanctum Lauréntium, ac postrémo sanctæ Bibiánæ Mártýris áliam intra Urbem juxta palátium Liciniánum; itémque vasa complúra tum argétea, tum aúrea Ro-

mánæ cóntulit Ecclésiæ. Demum Zenóne imperatóre, et Odoácre Itáliæ rege, migrávit ad Dóminum. Hábit ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit presbýteros quinquaginta octo, diáconos undecim, episcopos per diversa loca triginta sex. Sacerdótium administrávit annos quíndecim, menses quinque, et dies decem.

R. Iste est qui.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Homo péregre. de eodem Comm.
1. loco.

Lectio ix. de Homil. et comm.
Fer. in Laud.

Die iv.

S. Lucii I. Papæ et Mart.
Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart.,
præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

Et fit cõm. Feriæ.

In I. Nocturno. Lectiones A
Miléto. de eodem Communi.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

úcius Románuſ patre Porphýrio, post sancti Cornélii consummationem, Románæ Ecclésiæ episcopátum tenuit. Sanxit, ut duo presbýteri ac tres diáconi, ecclesiástici causa testimónii, quovis loco episcopum non desérerent. Pacem lapsis

dandam, et poeniténtia acta, communicatiónis fructum negándum non esse, spíritu Dei plenus (ut sanctus Cypriánuſ scripsit), litteris suis significávit. Ob Christi fidem exsílio relegátus, et póstmodum ad Ecclésiám suam incólumis redíre permíſsus, tandem omni Ecclésiæ facultáte archidiácono suo Stéphano prius trádicta, cápite truncátus est quarto Nonas Mártij, Gallo et Volusiáno princípibus. Duas hábit ordinatiónes mense Decémbri, quibus presbýteros quatuor, episcopos per diversa loca septem creávit. Ejus corpus primo via Appia ad sanctum Xystum, in cœmetério Callisti sepúltum, inde a Pascháli Papa in sanctæ Cæciliæ titulum, una cum ejúsdem vírginis et sociórum corpóribus translátum, ibi sub sancto altári collocátum fuit.

R. Honéstum fecit. 4*

De Epístola S. Cypriáni Episcopi et Mártiris, et collegárum ejus ad S. Lúcium Papam et Mártirem.

Lectio v.

Nuper quidem tibi, frater caríssime, gratuláti sumus, cum te honóre gemináto in Ecclésiæ suæ

administratióne Confessorum páriter et Sacerdotem constituit divína dignatio. Sed et nunc non minus tibi et comítibus tuis, atque univérsæ fraternitati gratulámur, quod cum eádem glória, et laúdibus vestris, réduces vos dénuo ad suos fécerit benígna Dómini et larga protéctio; ut pascendo gregi pastor, et gubernándæ navi gubernátor, et plebi regéndæ rector redderétur: et appareret relegatióne vestram sic divínitus esse dispósitam, non ut episcopus relegátus et pulsus ecclésiæ deéssset, sed ut ad ecclésiám major redíret. Neque enim in tribus púeris minor fuit martýrii dignitas, quia, morte frustráta, de camíno ignis incólumes exiérunt; aut non consummátus Dániel exstitit in suis laúdibus, quia, qui leónibus missus fúerat ad prædam, protéctus a Dómino vixit ad glóriam.

In Confessoribus Christi diláta martýria non mérita confessiόνis mínuunt, sed magnália divínæ protectiόνis osténdunt.

R. Desidérium ánimæ. 5*

Lectio vi.

Repræsentátum vidémus in vobis, quod apud regem fortes atque illústres

púeri prædicavérunt, ipsos quidem parátos esse ardere flammis, ne diis ejus servírent, aut imáginem quam fécerat adorárent; Deum tamen, quem colébant, quemque et nos cólimus, poténtem esse, ut eos de camíno ignis exímeret, et de regis mánibus ac de pœnis præsentibus liberáret; quod invenímus in confessiόνis vestræ fide, et in Dómini circa vos protectiόνem nunc gestum; ut cum vos paráti fuéritis et prompti omne subíre supplicium, Dóminus tamen vos pœnæ subtráheret, et ecclésiæ reserváret. Regrediéntibus vobis, breviáta non est in episcopo confessiόνis suæ dignitas, sed magis crevit sacerdotális auctoritas, ut altári Dei assístat antístes, qui ad confessiόνis arma suménda, et faciénda martýria, non verbis plebem, sed factis cohortétur, et, imminénte antichrísto, parret ad prælium mílites, non solum sermónis et vocis incitamento, sed fidei et virtútis exémplo.

R. Stola jucunditátis.

In III. Noct. Homil. in Evang. Si quis vult. de eod. Coñ. 2. loco.

Lectio ix. de Homilia, et commem. Feriæ in Laudibus.

Die xv.

S. Zachariæ Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.,
præter sequentia.

Oratio. Da quæsumus.

Et fit cōmem. Feriæ occurr.

In I. Nocturno Lectiones Fi-
délis sermo. de eod. Cōm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

achariás natione
Græcus, patre Po-
lychrónio, Gregó-
rio tértio ex hac luce sub-
trácto, ad beáti Petri Cá-
thedram est evéctus. Vir
fuit mitíssimi ingénii, miræ
suavitátis et grátia, cleri
ac pópuli Románi amátor,
ad iram tardus, ad mise-
ricórdiam et cleméntiam
promptíssimus, nulli ma-
lum pro malo reddens, sed
vincens in bono malum;
ádeo ut quos habúerat æ-
mulos et inimícos, eósdem
iníto pontificátus honóri-
bus et præmiis affécerit.
Póntifex creátus, ut Itáli-
am armis Longobardórum
vexátam suæ tranquillitáti
restitúeret, ad Luitprándum
regem, Interámnæ degén-
tem, et legátos misit, et
ipse proféctus est, ubi et
oratiónis elegántia, et vitæ
sanctitáte sic regem de-
múlsit, ut quas civitátes,
óppida et patrimónia ab

Ecclésia abstúlerat, eídem
restitúerit.

R. Invéni David. 3*

Lectio v.

Sed et Ticinum usque
proféctus eúmdem in-
fléxit, ut a Ravennátum op-
pressióne cessáret. Rachim
ádiit, Perúsiam acri obsi-
dióne preméntem, quem
tanta oratiónis majestáte
permóvit, ut et ab omni
oppugnatione desisteret, et
religiónis amore succén-
sus, régiam dignitátem et
paludaméntum monacháli
institutó et hábitu permu-
táret. Consúltus a Francis,
regnum illud a Childerico,
viro stúpido et ignávo, ad
Pipinum, pietáte et forti-
túdine præstántem, aucto-
ritáte apostólica tránstu-
lit. Multas sýnodos et con-
cília celebrávit, pro eccle-
siásticæ disciplínæ restau-
ratione.

R. Pósui adjutórium. 4*

Lectio vi.

Romæ ómnia loca sacra
aut reparávit, aut di-
tióra effécit. Sanctórum
imágenes vetustáte exolétas
renovávit, et Lateranénse
patriarchíum, quod magna
in penúria invénérat, pene
a novo restaurávit, ac
multas reliquias ibi invén-
tas divérsis ecclésiis distri-
buit. Paupéribus aléndis

réditus assignávit. Bibliothecam sancti Petri constrúxit, basilicam sancti Geórgii in Velábro cón-didit; ædificávit et oratórium divæ Cæciliæ via Tiburtína. Clerum valde diléxit, et donatívum singulis presbýteris et diáconis erogávit. Sancti Gregórii Dialogórum libros in græcum tránstulit, rebúsque váriis pro Ecclesiæ utilitaté non minus pie quam prósperè gestis, sanctitátis láurea est coronátus. **R.** Iste est qui.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Homo pégre. de eodem Coñ. 1. loco.

Lect. ix. de Homil., et coñem.
Feriæ in Laud.

Die xviii.

S. Gabrielis Archang.

Duplex majus.

Omnia ut inter festa pro aliqu.
locis eadem die.

Die xx.

S. Cyrilli Ep. Hierosolym.
Conf. et Eccl. Doct.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario die
18. Martii.

Die xxviii.

S. Xysti III. Papæ et
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Coñuni Conf. Pont.,
præter sequentia.

Oratio. Da quæsumus.

Et fit comm. Feriæ.

In I. Noct. Lect. Fidélis sermo.
de eodem Coñ. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Xyustus hujus nóminis
tértius, pátria Ro-
mánus, fílius Xysti,
defúnto sancto Cœlestíno,
Románæ Ecclesiæ epíscopus
præfícitur, totíus Urbis
pace et consensióne mirá-
bili. Eum adhuc presbýte-
rum sanctus Augustínus
exímie commendávit, tum
quod prior anáthema Pela-
giánis in pópulo frequen-
tíssimo pronuntiárit, tum
quod suis quoque scriptis
advérsus eórum errórem
veheménter pugnárit. Ut au-
tem Románi sacerdótii gu-
bernácula suscepit, decre-
tum Ephesínæ sýnodi ad-
vérsus Nestórium hábitum,
volúmine describens, ad
Oriéntis et Occidéntis dedit
Ecclesiás, confirmans, duá-
bus in Christo manéntibus
perfécte natúris, unam Fílii
Dei credéndam esse per-
sónam. Qua de re, et ad
Nestórium ipsum, et ad
Oriéntis epíscopos, ad ejus
errórem succidéndum sen-
téntias diréxit, hæc inter
cétera scribens Antiochéno
epíscopo: Nihil ultra líceat
novitáti, quia nihil addi

cónvenit vetustáti: perspicua majórum fides, et credúlitas, nulla cœni permixtione turbétur.

R. Invéni David. 3*

Lectio v.

Is a beáto Petro Apóstolo sibi per visum apparénte, una cum sancto Apollináre ejus discipulo, primo Ecclésiæ Raveñátis epíscopo, quem ejúsdem Ecclésiæ Pontíficem ordináre debéret, admónitus, Petrum ecclésiæ Forocorneliénsis diáconum præter Ravennátum senténtiam, illis præfécit antístitem, quem cognométo Chrysólogum admiránda morum sanctitúdo et doctrína insígnis mirífice coméndárant. Cum autem Xystus Ecclésiæ prædium abnúerit alienári, studerétque subleváre gravátos, ódium in se convértit Aníccii Bassi excónsulis, et Mariniáni patrícii, a quibus turpi calúmnia exagitátus, sponte vóluit suam in sýnodo causam judicári. Itaque in basílica Heleniána, quæ dicitur Sessorianum Atrium, quinquaginta sex episcopórum concílio coácto, præsénte Valentiniáno imperatóre, cum univérso clero atque senátu, Xystus declarátus est innocens, Bassus vero et Mariniánu

calumniatóres damnáti atque proscripti, bonis prætèrea Bassi ecclésiæ adjudicátis: quem intra tres menses divína ultióne defúnctum, Xystus reddens bona pro malis, cum linteamínibus et aromátibus, mánibus ipse contréctans, recóndidit, sepelivítque apud beátum Petrum Apóstolum, in sepúlchro majórum suórum.

R. Pósuí adjutórium. 4*

Lectio vi.

Venerándus hic póntifex complúra in Urbe magnífica præstitit; nam argénteá et aúrea vasa possessionésque complúres ecclésiis cóntulit. Refécit basílicam sanctæ Mariæ majóris ad Præsépe, quam et metállis aúreis sacrisque imaginibus decorávit. Fecit et in Constantiniána basílica ornaméntum supra fontem, quod ántea non erat; nam marmórea epistýlia et porphyréticas columnas, quas Constantínus Augústus congregátas dimiserat, érigi curávit ac vérsibus exornávit. Ejus item rogátu, Valentiniánu

peratóris et Theodósii principátu Xystus viam univérsæ carnis ingrèssus quiévit in Dómino, sepultusque est via Tiburtina, in crypta juxta corpus sancti Lauréntii Mártyris. Una ordinatione mense Decémbri creávit presbýteros viginti octo, diáconos duódecim, episcopos per diversa loca quinquaginta duos, et rexit Ecclésiám annos septem, menses undecim.

R. Iste est qui.

In III. Noct. Homil. in Evang. Homo pégre. de eodem Comm. 1. loco.

Lectio ix. de Homilia, et comm. Feriæ.

FESTA APRILIS.

Die vi.

S. Xysti I. Papæ et Mart.
Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., pro temporum varietate, præter sequentia.

Oratio. Infirmitatem.

Et fit comm. Feriæ in Quadrag.

In I. Noct. In Quadrag. Lect.

A Miléto. de eodem Coñ. 1. loco.

Post Pascha de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

ystus hujus nóminis primus, Románu natione, de regione Urbis séptima, quæ Via lata dicta est, patre Pastóre gé-

nitus, in locum Alexándri primi, Románi Pontíficis, nobilíssimo martýrio coronáti, totíus cleri suffrágiis sufféctus, suprémó illo múnere egrégie et suñma cum laude perfúctus est annis novem, ménsibus decem, diébus octo, sub imperatóribus Adriáno et Antoníno Pio Augústis.

R. Honéstum fecit. 4*

Lectio v.

Nonnulla ad disciplinam ecclesiásticam pertinéntia prudentíssime státuit, scílicet, ne sacra vasa et ministéria ab áliis qui sacri ministri non essent, contréctaréntur; ne sacrum corporále, ut vocant, ex ália quam línea matéria fieret; ut sacrum triságium in Missa pópulus decantáret; et ne ullus episcopus Romam evocátus, ad suam deínde diocésim rédiens susciperétur, nisi lítteris apostólicis, quas formátas et canónicas antíqui vocábant, munítus esset.

R. Desidérium ánimæ. 5*

Lectio vi.

Tres ordinationes mense Decémbri pro more fecit, in quibus creávit episcopos quátuor pro diversis locis, presbýteros undecim, diáconos tres. Vir revéra singulári vitæ san-

ctimónia, incredibili morum facilitate, eximia in pauperes liberalitate, frequentibus etiam insignis miraculis, illustri tandem martyrio coronatus, octavo Idus Aprilis, et sepultus in Vaticano.

R. Stola jucunditatis.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Si quis venit. de eodem Comm. 1. loco. Temp. Pasch. Ego sum vitis. 1. loco.

In Quadrages. Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud.

Die vii.

S. Cœlestini I. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

Fit comm. Feriæ in Quadrag.

In I. Noct. In Quadrag. Lect. Fidelis sermo. de eodem Comm. 1. loco.

Post Pascha de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

cœlestinus Romānus Prisci filius, sancto Bonifacio sine ulla plebis discissione subrogatus, Romānæ Ecclesiæ præsedet episcopus. Hic venerabilis Pontifex (cui ad Ecclesiæ catholicæ præsidium, multa Dominus gratiæ suæ dona largitus est), sciens, damnatis non exāmen iudicii, sed solum

pœnitentiæ remedium esse præstandum, Cœlestium, primarium Pelagii discipulum, suam, quasi non discusso negotio, audiëntiam postulātem, totius Italiæ finibus iussit extrūdi. Nec segniore cura ab hoc eodem morbo Britānnias liberāvit, quando quosdam inimicos gratiæ, solum suæ originis occupātes, etiam ab illo secreto exclusit Oceani. Quamobrem sancto Germāno Antissiodorēsi episcopo illuc vice sua misso ordinatōque Scotis episcopo Palladio, qui Romānæ Ecclesiæ diaconus erat, dum Romānam insulam stūduit servāre catholicam, fecit etiam barbaram christiānam.

R. Inveni David. 3*

Lectio v.

Cum autem Nestorius Constantinopolitanus episcopus, novum Ecclesiæ molirētur errorem inducere, prædicans Christum ex Mariā hominem tantum, non etiam Deum natum, eique divinitatem collatam esse pro meritis; ejus impietati sua Cœlestinus auctoritate acriter repugnāvit. Quare sancto Cyrillo episcopo Alexandrino suas vices delegāvit, ut, nisi decem diērum intervālo

Nestórius resipísceret, in illum senténtiam ferret. Verum cum Nestórius id pertinácius recusáset, magisque crevissent dissensiónes ac tumultus, apud Ephesum tertia œcuménica synodus est congregata, in qua Cœlestínus per suos legátos præsedít: quibus suo comónitorio eos límites præscripsit, ut de episcopórum senténtiis iudicarent, certámen non subírent. Itaque in ea synodo Nestórius cum hæresi nóminis sui, et cum multis Pelagiánis, qui cognátum erróri suo dogma iuvábant, damnátus est.

R. Pósui adjutórium. 4*

Lectio vi.

Per suas litéras eórum sacerdótum superstitionem Cœlestínus redárguit, qui véteri dimisso hábitu, amícti pállio, lumbósque præcíncti, in ecclesiá ministrábant. Cavit præterea, ne ulli in morte última negarétur poeniténtia; neve ex láicis vel criminósis ad episcopátum áliqui promoveréntur: itémque ne Metropolitánus in aliéna provincia áliquid præsumeret, et ne in creándis episcopis, extránei eméritis in sua ecclesiá

cléricis præponeréntur. Instituit, ut ex ómnibus centum quinquaginta Psalmis, ante sacrificium antiphonátim psallerétur. Dedicávit basilícam Júliam, propriúmque suum cœmetérium pictúris decorávit, váriaque ad ecclesiæ ornátum dona obtulit. Qui cum tribus ordinatióibus mense Decémbri creáset presbýteros triginta duos, diáconos duódecim, episcopos per divérsa loca quadraginta sex, obdormívit in Dómino octávo Idus Aprilis, sepultúsque est in cœmetério Priscillæ via Salária, Theodósio et Valentiániáno imperántibus. Sedit annos octo, menses quinque et dies tres.

R. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Homo pègre. de eodem Comm. 1. loco.

In Quadrages. Lectio ix. de Homil., et com. Fer. in Laud.

Die xii.

S. Julii I. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Noct. In Quadrages. Lect. Fidélis sermo. de eodem Com. 1. loco.

Post Pascha de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Iulius Romānus Rústici fílius, post beatum Marcum ad summum pontificátum evectus, vitæ sanctitatē et studio asserendæ fidei christianæ insígniter elúxit. Grassabátur per Oriéntem ariánæ hæresis impietas, multique sanctíssimi episcopi e suis sédibus exsuláre cogeabantur, quos ille, præsertim sanctum Athanasium, humaníssime excepít, et constantíssime contra adversários defendit. Týriam et Antiochénam sýnodum, ut Nicænam abolerent fidem, ab Ariánis coactam condemnávit, et Romæ duo concília convocávit, in quibus éxsulum episcopórum querélas excepít, et innocentiam declarávit.

R. Invéni David. 3*

Lectio v.

Constanti Augústo religiosíssimo príncipi, per Occidentem imperánti, auctor fuit, ut Constantium fratrem Arianórum fautórem, in Oriénte regnántem, précibus et minis ad revocándum ab exsílio Athanasium permovéret. Dolósam fidei fórmulam ab Eusebi-

ánis, Arii sectatóribus, in secúnda sýnodo Antiochéna concéptam rejécit, et magnum Sardicénse concílium ex Occidentis et Oriéntis episcopis indíxit, missisque legátis, multa ibidem pro fide cathólica et disciplína ecclesiástica restituénda utiliter constituit.

R. Pósui adjutórium. 4*

Lectio vi.

Præter hæc, basilícas duas in Urbe exstrúxit, sacrisque pictúris exornávit, unam juxta Forum Romānum, álteram in via Flamínia. Tria ædificávit cœmetéria, unum in eádem via Flamínia, álterum in via Aurélia, tértium in Portuénsi. Constituit ne sacerdotes álibi quam apud júdicem ecclesiasticum causam diceret, jussítque ut ómnia ad rem ecclesiasticam spectántia per protonotárium conficeréntur instruménta. Tribus ordinatiónibus mense Decémbri creávit diaconos tres, presbýteros decem et octo, episcopos novem. Postquam Dei Ecclésiā sanctíssime rexisset annis quíndecim, ménsibus quinque, diébus septémdécim, pridie Idus Aprílis feliciter migrávit ad Dóminum, sepúltus in cœmetério Calepódii. Inde trans-

lātæ reliquiæ ad ecclésiā sanctæ Mariæ trans Tiberrim ab ipso amplificatam, sub altari majori honorifice recōnditæ sunt.

R. Iste est, qui.

In III. Noct. Homilia in Evang. Homo peregre proficiscens. de eodem Communi 1. loco.

In Quadrages. Lectio ix. de Homilia, et commem. Feriæ.

Die xvi.

S. Benedicti Jos. Labre Confessoris.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis eadem die.

Die xvii.

S. Aniceti Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. pro temporis varietate, præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

In I. Nocturno in Quadrag. A Miléto. de eodem Comm. 1. loco.

Tempore Paschali de Scriptura occurrit.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

anicétus Syrus, imperatōre Marco Aurélio Antonino, præfuit Ecclésiæ. Decrevit ne clérici comam nutrent. Quinquies mense Decémbri ordinávit presbýteros decem et septem, diáconos

quátuor, episcopos per diversa loca novem. Vixit in Pontificátu annos octo, menses octo, dies viginti quátuor. Propter Christi fidem martýrio coronátus, sepúltus est via Appia in cœmetério quod póstea Callisti appellátum est, décimo quinto Kaléndas Majas.

R. Honéstum fecit. 4*

Tempore Paschali.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine. * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Sermo 138. de verbis Domini.

Lectio v.

Pastor bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus pastor? nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti episcopi Mártyres? Quid étiam iste sanctus Anicétus? Noñe omnes pastóres boni, non mercenárii, de quibus dicitur: Amen dico vobis, percepérunt mercédem suam? Omnes ergo illi pastóres boni, non solum quia ságuinem fu-

dérunt, sed quia pro óvibus fuderunt. Non enim fuderunt elatione, sed caritate.

R. Desiderium animæ. 5*

Tempore Paschali.

R. In servis suis, allelúja.
* Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Nam et apud hæreticos, qui propter iniquitates et errores suos aliquid molestiarum perpessi fuerunt, nómine martyrii se jactant: ut hoc pállio dealbati facilius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo número habéndi sunt, pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte: quóniam non omnes qui cörpera sua in passióne étiam ignibus tradunt, æstimánda sunt sánguinem fudisse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradidero corpus meum, ut ardeam: Jam ipsi sunt. Sed vide quid séquitur: Caritatem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad ságuinis effusiónem, venítur et ad cörperum incensiónem; et tamen nihil prodest, quia

cáritas deest. Adde caritatem, prosunt ómnia: détrahe caritatem, nihil prosunt cétera.

R. Stola jucunditátis.

Tempore Paschali.

R. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit. Et réliqua.

De Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 78. in Joann.

Tt osténderet post tristítiam gáúdium secutúrum, naturále addúcit exémplum. Múlier, cum parit, tristítiam habet; qua parábola in calamitátibus prophétæ usi sunt; quasi dicat: Dolóres capiétis, sed quales partus, qui lætítiæ causa sunt. Simul et resurrectionem confirmat, índicans óbitum suum perinde esse, ac si ex útero matris in lucem pródeat, quasi dicat: Nolíte admirári, si per hanc tristítiam ad óptima vos ducam, nam

et mater in pariéndo sic per tristítiam transit.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

V. Quóniam prævenístieum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Tempore Paschali.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

Significat autem hic et mystérium quoddam, quod mortis dolóres sólverit, et novum hóminem regenerári fécerit. Neque dixit tantum tristítiam transitúram, sed magnitúdine lætitiæ succedénte, nihil ejus pénitus remansúrum. Ita erit sanctis. Atqui non proptérea gaudet múlter, quia venit homo in mundum, sed quod fílium péperit. Nam si id esset, nihil prohibéret, quin, quæ non páriunt, áliis pariéntibus gaudérent.

R. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine san-

guinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit; nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœlestia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Tempore Paschali.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **V.** Cándidióres nive, nitióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

Qua ergo grátia sic inquit? quia ad hoc solum addúxit exémplum, ut post brevem tristítiam perpétuum gáudium secutúrum, et se ad vitam transférri, et magnum malórum lucrum osténderet. Et non dixit, péperit fílium: sed quia venit homo in mundum, ubi suam significat resurrectionem, et non morti illi, sed regno parturiéndum. Ideo non dixit, quia natus est fílius, sed homo. Et vos nunc quidem tristítiam habétis: íterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: inde quod non

ámplius moriétur, inquit,
et gáudium vestrum nemo
tollet a vobis. **Te Deum.**

Díe xix.

**S. Leonis IX. Papæ et
Confessoris.**

Duplex.

**Omnia de Comm. Conf. Pont.,
præter sequentia.**

Oratio. Da, quæsumus.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

eo hujus nóminis
nonus, ex nóbili
Francórum prosá-
pia oriúndus, Dagsburgén-
sis comes, ac Tullénsis
episcopus, Bruno ántea di-
ctus, ómnium Cardinálium
suffrágiis, ac coñúni fidé-
lium gratulatióne, ad san-
ctíssimam Petri sedem evé-
ctus est, et in ea sedit añis
quinque, duóbus ménsibus,
diébus octo. Vir omni vir-
tútum gènere et sacra do-
ctrína exímíus, ut Apostó-
licum hoc munus impléret,
nullis labóribus, nullis sump-
tibus, nullis incómodis
pepércit.

R. Invéni. David. 3*

Lectio v.

Germániam et Itáliam sæ-
pius, Gálliam semel vi-
sitávit. Hábuít novem con-

cília, Rhemis, Mogúntiæ,
Vercéllis, Papíæ, Romæ,
ad restaurándos Christianó-
rum mores. Multas líttéras
ad imperatóres, reges, pa-
triárchas, episcopos, zelo
ac pietáte flagrántes scri-
psit. Legátos ad imperató-
rem Constantinopolítanum,
pro reductiÓne Græcórum,
semel atque íterum misit;
Berengárium hæréticum
semel iterúmque damná-
vit, et Michaélem Cerulári-
um patriárcham, insignem
schismáticum, anathémate
pérculit.

R. Pósui adjutórium. 4*

Lectio vi.

Dum Romæ ágeret, ter
in hebdómada a sacro-
sáncta ecclésia Lateranénsi
ad Vaticanám, nudis pédi-
bus, noctu, orans et psallens
pergébat. Príncipi Aposto-
lórum décimam oblatiÓ-
num partem sibi de more
competéntem, pontificio
diplómate cessit. Patrimó-
nium suum próprium in
erectiÓnem monastérii im-
péndit: unde étiam quot-
ánnis pecúnia submitterétur
in sumptus rosæ aúreæ,
quam Románi Pontífices
antíquo et solémni ritu be-
nedicunt. In paúperes et
peregrínos effúsam liberali-
tátem exércuit. Sub leprósi

forma et hábitu Christum aliquándo próprio lecto ex-
cépit. Dénique multis pro
Ecclésia labóribus exant-
látis, óbiit die décima nona
Aprílis, anno millésimo
quinquagésimo quarto, an-
te et post mortem multis
miráculis clarus, ac sepúl-
tus est in Vaticanó.

R. Iste est, qui.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Homo péregre. de eodem Com-
muni 1. loco.

Die xxvii.

S. Anastasii I. Papæ et
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.,
præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV.. Rogation.,
Lect. Fidélis sermo. de eodem
Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

nastásius Románu
fílius Máximi, Sirí-
cio vita functo, Ro-
mánæ Ecclésiæ est ordiná-
tus epíscopus; quo eam
præcláre regénte, de Ori-
éntis pártibus hæreticórum
Origenistárum sæva tem-
péstas simplicitátem fidei,
quæ Apóstoli voce laudáta
est, pollúere et labefactáre
conáta est. Sed vir ditíssi-

mæ paupertátis et apostó-
licæ sollicitúdinis Anastá-
sius statim nóxium pércu-
lit caput, et sibilántia hy-
dræ ora compéscuit, lati-
tántesque in fóveis suis
hæreticos persecútus, suis
in Occidénte lítteris dam-
návit, quod erat in Oriénte
damnátum. Nec illi um-
quam cura defuit Evangélii
fidem circa suos custodíre
pópulos, partésque pópuli
sui, per quæque spátia di-
vérsa terrárum diffúsas,
quantum póterat, lítteris
conveníre, ne qua profánæ
interpretatiónis orióg sub-
réperet, quæ devótas áni-
mas immíssa sui calígine
labefactáret.

R. Invéni David. 3*

Lectio v.

Ad eum, atque Venérium,
Mediolanénsis ecclé-
siæ sacerdotem, Africána
sýnodus epíscopum legá-
tum destinávit, ut eidem
Africánæ ecclésiæ sacris
ministris máxime indigénti,
subvenirétur, ne in divérsis
pene emórtuis plébibus (in
quibus nec unus quidem
diáconus, vel litterátus re-
periebátur) innumerábiles
ánimæ perírent. Ad eós-
dem Africános epíscopos
epístolam misit Anastásius,
patérnæ et fratérnæ caritá-
tis sollicitúdine et sinceri-

táte eos adhórtans, ut hæreticórum et schismaticórum Donatistárum insídiis et improbitátibus (quibus Africánam ecclésiám catholicám vexábant) nullo modo dissimulárent. Hujus item sancti Pontificis auctoritáte factum est, ut Donatistæ epíscopi, seu quilibet cléríci, quantum ad ecclesiástica officia pertinéret, sic in catholicám susciperéntur unitátem, quemádmodum expedíre viderétur iis, quorum salúti per eórum consulebátur officium vel exercéndum, vel omitténdum. **R.** Pósuí. 4*

Lectio vi.

Constituit nullátenus transmarínium hóminem in clericátus honórem sine quinque episcopórum chirógrapho suscipiéndum. Itémque sancívit, ut quotiescúmque sancta recitarentur Evángelia, sacerdótes non sedérent, sed curví starent. Fecit in Urbe basilícam Crescentiánam in regiône secúnda, via Mamertína. Duábus ordinatióibus mense Decémbri, créatis presbýteris octo, diáconis quinque, episcopis per diversa loca decem, quiévit in pace, sepultúsque est in cœmetério suo ad Ursum Pileátum,

sub Arcádio et Honório: quem (ut sanctus Hierónymus scribit) diu Roma habére non méruit, ne orbis caput sub tali Episcopo truncarétur: imo idcirco raptus est atque translátus, ne semel latam senténtiam précibus suis fléctere conarétur; nam haud multo post ejus óbitum, Roma a Gothis capta atque díruta fuit. **R.** Iste est qui.

In III. Noct. Homil. in Evang. Homo péregre. de eodem Comm. 1. loco.

In Feria II. et IV. Rogation., Lectio ix. de Homil. et comm. Feriæ in Laudibus.

FESTA MAJI.

Die iii.

Inventionis S. Crucis.

Duplex 2. classis.

Omittitur ix. Lect., et dividitur viii. in duas ad $\frac{1}{2}$ Inténdat.

In Oratione pro commemor. Ss. Martyrum, omittitur nomen Alexándri.

Die vii.

S. Benedicti II. Papæ et Confessoris.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrēte.

In Feria II. et IV. Rogation., Lect. Fidélis sermo. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Benedictus hujus
nóminis secúndus,
Románus génere,
patre Joánne ortus, post
Leónis secúndi óbitum ad
munus Apostólicum assúm-
ptus est, año Christi sexcen-
tésimo octogésimo quarto,
et supréum christiánæ
reipúblicæ clavum novem
círciter menses ténuít, di-
gníssimus certe, qui diútius
tenéret, cum a primis pue-
ritiæ annis se totum eccle-
siásticis ministériis addi-
xisset, ac sédulam divínis
litteris et sacrae psalmódia
óperam navásset.

R. Invéni David. 3*

Lectio v.

Hic non uno dumtáxat
nómine, verum étiam
coeléstis benedictiónis grá-
tia et sanctæ conversatió-
nis exémplo Benedictus,
mansuétus, mitis et húmi-
lis, insignis étiam patien-
tiæ, et páuperum amantís-
simus, in quos larga manu
réditus ecclésiæ profúdit.
Ad restaurándam quoque
ac exornándam Príncipis
Apostolorum basilícam, a-
liásque Urbis ecclésiass, áni-
mum et manum applicuit,
in quo multa aureórum míl-
lia pie consúmpsit.

R. Pósui adjutórium. 4*

Lectio vi.

Mirífico étiam conser-
vándæ et propagándæ
religiónis zelo flagrávit.
Macárium patriárcham An-
tiochénum, a sexta sýnodo
propter háeresim depósi-
tum, ad saniórem men-
tem reducere summo stú-
dio laborávit. Scriptis étiam
ad episcopos Hispániæ lí-
teris, eósdem mónuit ut de-
clarárent apértius et sánius,
quæ de voluntáte Dei et
tribus Christi substántiis
ante scrípserant. Constan-
tínus vero imperátor tanto
illum amóre et honóre pro-
secútus est, ut et capílos
suórum filiórum, in signum
observántiæ, illi obtúlerit.
Sancto tandem fine quiévit,
et sepúltus est in Vaticáno.

R. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Homo péregre. de Com-
muni 1. loco.

Die xi.

S. Alexandri I. Papæ et
Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart.
temp. Pasch., præter sequentia.

Oratio. Infirmitátem.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation.,
Lect. A Miléto. de eodem Com-
muni 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

lexánder Románuſ
ex patre Alexán-
dro de vico Caput
Tauri, júvenis quidem ætá-
te, ſed ſanctitáte incompa-
rábilis et fide claríſſimus,
poſt Evaríſtum ſedem Apo-
ſtolicam obtínuit. In me-
móriam paſſiónis Chriſti,
primus in ſacrificío Miſſæ
áddidit: Qui prídie quam
paterétur; uſque ad ea ver-
ba: Hoc eſt Corpus meum.
Inſtituit ut tantúmmodo pa-
niſ et vinum in myſtério
offerretur, atque in conſe-
cratióne córporis et ſán-
guiniſ Dómini vinum aqua
miſcerétur, propter ſángui-
nem et aquam, quæ ex Jeſu
Chriſti látere profluxérunt.
Idem decrevit, ut aqua be-
nedícta ſale admíxta, ſa-
criſ précibuſ interpóſitiſ,
tam in templiſ quam in cu-
bículiſ, ad fugándos dæ-
moneſ perpétuo aſſervarét-
ur. Cum autem eſſet chri-
ſtiánæ religióniſ ferventiſ-
ſimuſ prædicátor, dum vi-
xit, mirum in modum in
hoc díligens fuit, ut do-
ctrína vitæque exémplo,
quocúmque poſſet, ad ve-
ram Chriſti religiónem per-
dúceret.

R. Lux perpétua. 25*

Lectio v.

Cum ígitur multiſ Romæ,
ut, abjuráta falſa reli-
gióne, veram fidem ſuſci-
perent, perſuaſiſſet, ſena-
tóreſ áliquot, et Hermétem,
Urbis præfécum, cum uxó-
re, filiſ, ſoróre, ac tota
domo, Jeſu Chriſto pépe-
rit. Quam ob rem accuſá-
tuſ, quod Chriſtiánuſ eſſet,
ex príncipiſ edicto captuſ,
et in cárcerem conjéctuſ,
ibídem diu, quod a chri-
ſtiánæ fidei profeſſiónē re-
cédere nollet, deténtuſ eſt.
Cum autem vinctuſ tenerét-
ur, púeri miniſterio, qui
facem ardéntem præferé-
bat, prodigióſe intempéſtæ
noctiſ ſiléntio, e cárcere
ad domum Quiríni tribúni,
ubi beátuſ Hermes Urbis
præfécuſ paulo ante ca-
ptuſ, in cuſtódia ſervabá-
tur, edúctuſ, primum fi-
liam ejus Balbínam ægram
ſanávit, deínde patrem Qui-
rínuſ miráculo attónituſ,
et ad Chriſtum tradúctuſ,
cum filia baptiſmi lavácro
ábluit. Hinc vero factum
eſt, ut Quirínuſ iſ ōmni-
buſ, quotquot pro fide Chri-
ſti vinctoſ habébat, liber-
tátem abeúndi concéſſerit.
Erant inter illoſ Evéntiuſ
et Theodúluſ, qui ſancto
Alexándro adjúncuſ, exíre
de cárcere noluérunt, ſed

Deo laudes persolvéntes
martýrii palmam constán-
ter exspectárunť.

R. In servis suis. 26*

Lectio vi.

Ex his sanctus Alexán-
der primum ab Aure-
liáno júdice interrogátus de
christiánæ religiónis my-
stériis, ea reveláre nóluit,
ásserens sanctum esse quod
Aureliánus manifestári cu-
piébat, et non permítti a
Christo sanctum dari cáni-
bus. Ob quæ verba beátus
Póntifex in equúleum im-
pósitus est, úngulis dilani-
átus, atque lampádibus ad-
mótiis gravíssime ustus;
cumque nullam ámplius
vocem emíteret, interro-
gátus ab Aureliáno cur ta-
céret, hoc dignum Martyr
respónsum dedit: Quia tém-
pore oratiónis homo chri-
stiánus cum Deo lóquitur.
Depósito Alexándro, exhi-
biti sunt Evéntius et Theo-
dúlus, quos cum Aureliá-
nus in fide constántes in-
venísset, jussit Alexándrum
et Evéntium dorsum ad
dorsum ligátos in ignem
præcipitári; Theodúlum ve-
ro ibídem astáre, ut quasi
eórum pertérritus passió-
ne, ad sacrificándum idólis
consentíret. Cum autem
Theodúlus sponte in flam-
mas prosiliísset, et cum

ipsis hymnos decantáret,
ac Deo grátias ágeret, fecit
ímpius judex Alexándrum
punctis crebérrimis per ó-
mnia membra perforári,
quo fine vir sanctus mar-
týrium suum glorióse com-
plévit. Hujus corpus beáta
Sevéra religiósa fémina
sústulit, et cum córpore
beáti Evéntii gládio con-
summáti in uno eodémque
sepúlchro pósuit, via No-
mentána in prædio suo,
unde póstea ad Urbem
translátum, in ecclésia san-
ctæSabinærecónditum fuit.

R. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Ego sum vitis vera. de
eodem Communi 1. loco.

Die xiv.

**S. Paschalis I. Papæ et
Confessoris.**

Duplex.

Omnia de Coñuni Conf. Pont.,
præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation.,
Lect. Fidélis sermo. de eodem
Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

aschális hujus nó-
minis primus, bí-
duo post Stéphani
quintí óbitum vix exácto,
commúnibus cleri suffrá-

giis, ad supréum Sedis apostólicæ ápicem, invítus licet et valde relúctans, anno Dómini nostri Jesu Christi octingentésimo décimo séptimo promótus est. Vir sane omnígena doctrína, sacra præsertim instructissimus, vitæ sanctimónia insignis, dicéndi facultate clarissimus, singulári déni-que pietate in Deum et caritate in próximum, ut exterióra bona hílari semper ánimo paupéribus erogábat, ita interiórís ánimí opes, vigíliis, oratióibus et jejúniis vacans, accumulábat.

R. Invéni David. 3*

Lectio v.

Apuerítia in Lateranénsis ecclésiæ patriarchío, sub óculis Pontíficum, educátus, ita in omni virtútum génere, lítteris et disciplína ecclesiástica profécit, ut primum sacris ordinibus initiátus, mox ejus virtute perspécta, a Leóne tértio monastério sancti Stéphaní præfécus fúerit; in quo et súbditis sibi mónachis exémplo fuit, et peregrínos ad límina Apostolorum turmátim accedéntes ita excépit, ut ómnibus necessariá suppeditáret, iisque, Christum imitátus, abjecta étiam exhibéret ministéria; quibus pietátis et caritátis offi-

ciis digníssimus ómnium hábitus est, qui Domínico gregi et toti Ecclésiæ præ-esset.

R. Pósuí adjutórium. 4*

Lectio vi.

Nihil porro in eo desiderátum est, quod ad perfectam regíminis Apostólici sollicitúdinem pertinéret; ecclésiæ Occidentális disciplínam, quæ sub eo máxime flóruit, intáctam servávit; Orientálem vero, ab imperatóre et patriárcha iconómachis agítatam, lítteris et legatióne recreávit, et Græcis Romam confugiéntibus, monastérium sanctæ Praxédís, amplíssimis redítibus a se instrúctum benigne concéssit. Multa étiam córpora sanctorum ex cœmetériis, Pauli primi exémplo, ac præsertim sanctæ Cæciliæ, ipsa monstránte et revelánte, in Urbem intulit. Nova templa excitávit, restaurávit, et mirífice ornávit antiqua. Xenodochía, et sacrárum vírginum cœnobia, novo censu recreávit. Extíncti demum incéndii miráculo claríssimus, migrávit ad Dóminum octávo sui pontificátus anno, et in Vaticána basilíca cónditus est.

R. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Homo peregri. de eodem
Communi 1. loco.

Lectio ix. ex duabus una, et
commem. S. Bonifacii in Laud.

Die xv.

S. Isidori Agricolæ Conf.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro ali-
quibus locis eadem die.

Die xvii.

S. Joannis Nepomuceni
Martyris.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro ali-
quibus locis die 16. Maji 1. loco.

Die xxi.

S. Felicis a Cantalicio
Confessoris.

Semiduplex.

Omnia ut inter festa pro ali-
quibus locis eadem die.

Die xxiii.

S. Joannis Baptistæ de
Rossi Confessoris.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro ali-
quibus locis eadem die.

Die xxiv.

B. M. V. sub tit. Auxilium
Christianorum.

Duplex majus.

Omnia ut inter festa pro ali-
quibus locis eadem die.

Die xxvii.

S. Joannis I. Papæ et
Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart.
tempore Pasch. prætersequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation.,
Lect. A Miléto. de eodem Com-
muni 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joannes Etruscus
Constantino patre
génitus, totius cleri
consensu, in locum Hor-
misdæ vita functi, ex pres-
bytero tituli Pammachii
subrogatus fuit. Justino
seniore imperatore rexit
Ecclesiam, ad quem pro-
fectus est Constantinopolim,
auxilii causa, quod
Theodoricus rex hæreticus
divexabat Italiam. Cujus
etiam iter Deus miraculis
illustravit. Nam cum ei no-
bilis vir ad Corinthum
equum, quo ejus uxor man-
sueti utebatur, itineris cau-
sa commodasset: factum
est ut domino postea re-
missus equus ita ferox e-
vaderet, ut fremitu et to-
tius corporis agitatione
semper deinceps dominam
expulerit, tamquam indi-
gnaretur mulierem reci-

pere, ex quo sedisset in eo Jesu Christi Vicarius. Quamobrem illi equum Pontifici donaverunt.

R. Lux perpétua. 25*

Lectio v.

Sed illud majus miraculum, quod Constantinópolis, in áditu portæ Aúreæ, inspectante frequentíssimo pópulo, qui una cum imperatore Pontifici honóris causa occurrerat, cæco lumen restituit. Ad cujus pedes prostrátus étiam imperátor eum venerátus est, Rebus cum imperatore compósitis, in Itáliam rédiit, statimque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ episcopos, jubens eos Ariánorum ecclésiās ad catholicum ritum consecrāre, illud subjungens: Quia et nos, quando fúimus Constantinópolis, tam pro religióne cathólica, quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum ecclésiās reperíre potúimus, cathólicas eas consecrávimus.

R. In servis. 26*

Lectio vi.

Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, do-lo accersítum Pontificem Ravénā in cárcerem con-jecit, ubi squalóre inediá-

que afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedisset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim; ordinátis eo témpore episcopis quíndecim. Paulo post mórítur Theodorícus; quem quidam Eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontificem et Sýmmachum patrícium, quem idem occiderat, demérgi in ignem Liparítanum; ut videlicet illi quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam delátum est, et in basilíca sancti Petri sepúltum.

R. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Ego sum vitis vera. de eodem
Comm. 1. loco.

Die xxviii.

**S. Urbani I. Papæ et
Martyris.**

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart.
tempore Pasch. prætersequentia.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Urbáni Mártiris tui atque Pontíficis solémnia cólímus, ejus apud te intercessionibus adjuvémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation., Lectiones A Miléto. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Urbánus Románus, Alexándro Sevéro imperatóre, doctrina et vitæ sanctitate multos ad Christi fidem convertit: in illis Valeriánum, beátæ Cæciliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem, qui póstea martýrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclesiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus quam ecclesiásticos et christianórum fratrum vel indigéntium converti: quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia paúperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor; ac martýrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatióibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit presbýteros novem, diáconos quinque, episcopos per diversa loca octo.

R. Lux perpétua. 25*

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De S. Cypriano, serm. 12.

Lectio v.

Sermónem éxigit tam grata et religiósá solémnitás, qua passióem beáti Mártýris Urbáni celebrámus. Tristis procul dúbio tunc Ecclésia fuit, non damno cadéntis, sed desiderio recedéntis, semper cúpiens vidére præsentem tam bonum rectórem atque doctórem. Sed quos afflíxerat sollicitúdo certáminis, consoláta est coróna victóris. Et nunc non solum sine ulla tristítia, verum étiam cum ingénti lætítia, cuncta quæ tunc gesta sunt, legéndo recólimus: diéque isto gaudére nobis concéssum est, non timére. Neque enim formidámus terribíliter veniéntem, sed exspectámus hiláriter redeúntem.

R. In servis suis. 26*

Lectio vi.

Vicina córporis morte, non moriebátur in ánimo pastóris vigilántia pastorális: et cura tuéndi Dóminici gregis usque ad extrémum vitæ hujus diem mente sóbria tenebátur. Nec excutiébat ab ánimo diligéntiam fidelíssimi dispen-

satóris manus jam próxima cruénti carnificis. Ita se Mártirem cogitábat futúrum, ut esse non oblivi-scerétur episcopum; magis curans, quam ratióem pastórum príncipi de com-míssis sibi óvibus rédde-ret, quam quid infidéli pro-cónsuli de fide própria re-spondéret. Amábat quippe eum qui Petro díxerat: Amas me? pasce oves meas. Et pascébat oves ejus pro quibus sánguinem fún-dere, illum ímitans, præpa-rábat.

R. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Ego sum vitis vera. de eodem
Comm. 1. loco.

Die xxix.

**S. Bonifacii IV. Papæ et
Confessoris.**

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.,
præter sequ. (m. t. v.)

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation.,
Lect. Fidélis sermo. de eodem
Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

onifácius hujus nó-minis quartus, Jo-ánnis fílius, Valé-riæ Marsórum natus, ex mónacho sancti Sebastíani

extra Urbem, et Presbýtero Cardináli, sub imperatóre Phoca, ad pontificátum as-súptus est, et consecrá-tus die Domínico, quinto Kaléndas Septémbris, anno Dómini sexcentésimo sé-ptimo, sedítque annos sex, menses octo, dies trédecim, duábus ordinatióibus per-áctis mense Decémbri, in quibus episcopos vigínti quinque, diáconos octo creávit.

R. Invéni David. 3*

Lectio v.

Statim patérnam domum in monastérium eréxit, et fundos suos in mona-chórum usum eídem mo-nastério adscrípsit; sed ut longe majóri beneficio hu-jus institúti hómines sibi obstringeret, convocátis ad sýnodum Itáliæ episcopis, sanctis légibus labéntem monachórum disciplínam restítuit. Mellítus Londi-nénsis episcopus, qui Ro-mam vénerat, de rebus An-glicis Christi Vicárium con-sultúrus, sýnodo intérfuit, illiúsque decreta cum litte-ris Bonifácii in Británniam tulit.

R. Pósui adjutórium. 4*

Lectio vi.

Ab imperatóre Phoca san-ctíssimus Póntifex nó-bile Romæ delúbrum, Pán-

theon scilicet, obtinuit: christiano ritu consecratum in ecclesiam Deiparæ Virgini et sanctis Martyribus dicatam mutavit. Ad majorem sanctitatem conciliandam, incredibilem sacrarum reliquiarum vim, ex diversis arenariis eductam, inferri, et juxta principem aram condi curavit. Denique sub Heraclio virtute ac meritis clarus obdormivit in Domino, octavo Kalendas Junii, sepultusque est in Vaticano.

R. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo peregre. de eodem Comm. 1. loco.

Die xxx.

S. Felicis I. Pap. et Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris tempore Pasch., præter sequ.

Oratio. Infirmi-tatem.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation., Lect. A Miléto. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Felix, Romanus, pater Constantio, Aureliano imperatore præfuit Ecclesiæ. Consti-

tuit ut Missa supra memorias et sepulchra Martyrum celebraretur. Qui cum mense Decembri habuisset ordinationes duas, et creasset presbyteros novem, diaconos quinque, episcopos per diversa loca quinque, martyrio coronatus, via Aurélia sepelitur in basilica, quam a se edificatam dedicarat. Vixit in pontificatu annos duos, menses quatuor, dies viginti novem.

R. Lux perpétua. 25*

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 138. de Verbis Domini.

Lectio v.

Pastor bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus pastor? nonne et ipse animam suam pro ovibus posuit? Quid Paulus? Quid ceteri Apostoli? Quid eorum tempora consequentes beati episcopi Martyres? Quid etiam iste sanctus Felix? Nonne omnes pastores boni, non mercenarii, de quibus dicitur: Amen dico vobis, percepérunt mercedem suam? Omnes ergo illi pastores boni, non solum quia sanguinem fuderunt, sed quia pro ovibus fuderunt. Non enim fuderunt elatione, sed caritate.

R. In servis suis. 26*

Lectio vi.

Nam et apud hæreticos, qui propter iniquitates et errores suos aliquid molestiarum perpessi fuerunt, nomine martyrii se jactant: ut hoc pallio dealbati facilius furerentur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire in quo numero habendi sunt, pastorem bonum Paulum Apostolum audite: quoniam non omnes, qui corpora sua in passione etiam ignibus tradunt, æstimandi sunt sanguinem fudisse pro ovibus, sed potius contra oves. Si distribúero, inquit, omnia mea pauperibus, et tradidero corpus meum, ut ardeam: Jam ipsi sunt: sed vide quid sequitur: Caritatem autem non habeam, nihil mihi prodest. Ecce venitur ad passionem, ecce venitur et ad sanguinis effusionem, venitur et ad corporum incensionem; et tamen nihil prodest, quia caritas deest. Adde caritatem, prosunt omnia: detrahe caritatem, nihil prosunt cetera.

R. Filiae Jerúsalem.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Ego sum vitis vera. de eodem Comm. 1. loco.

FESTA JUNII.

Die i.

S. Eleutherii Pap. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comuni unius Mart. tempore Pasch. præter sequ.

Oratio. Infirmi-tatem.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogat. Lect. A Miléto. de eodem Comuni 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Eleuthérius, natione Græcus, Abúndio patre natus Nicópoli Epíri oppido, ex presbýtero sanctæ Románæ Ecclesiæ, post Sotéris mortem, totius cleri suffragiis, Románus Póntifex renuntiatus est, Marco Aurélio imperatore Augústo, anno Dómini centésimo septuagésimo nono. Quo múnere egrégie, et summa cum laude functus est annos quíndecim, dies viginti tres: tribus ordinationibus mense Decémbri factis, creatisque presbýteris duódecim, diáconis octo, episcopis per diversa loca quíndecim.

R. Lux perpétua. 25*

Lectio v.

Ab Ecclesiá Lugdunénsi per litteras, de nonnullis quæstionibus consúltus,

Irenæum virum doctissimum litterarum latorem humaniter excépit, eique Apostólicas traditiónes, quas Romána Ecclésia illibátas serváverat, apéruiť. Superstitiósas Montanistarum xerophágias damnávit: óptimas leges pro recta iudiciórum ecclesiasticórum forma præscripsit; Marció- nem et Valentínium sápius relápsos, ab Ecclésia pénitus ejécit.

R. In servis. 26*

Lectio vi.

Cum summa pace Ecclésia fruerétur, multos étiam ex optimátibus ad Christi fidem Romæ convértit. A Lúcio Britannórum rege líttas per legátos accépit, divíni verbi minístros postulánte, ad quem Fugátium et Damiánum Románæ Ecclésiæ presbýteros misit, a quibus rex ipse cum tota familia, et súbditi fere omnes sacro lavácro regeneráti fuére. His demum aliisque pro divíno cultu peráctis, sancto fine quíévit, sub imperatóre Cómmodo, quinto Kaléndas Júnii, sepúltus in Vaticáno.

R. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Ego sum vitis vera. de eodem
Comm. 1. loco.

Die ii.

S. Eugenii I. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.,
præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogat. Lect.
Fidélis sermo. de eodem Comm.
1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beató Martino hujus
nóminis primo, ty-
ránica hæréti im-
peratóris senténtia Chersó-
nam relegáto, Theodóro
exárcho instánte, Eugé-
nius pátria Románu, qui
fere a cunábulis sacro cle-
ricórum órđini se addixe-
rat, abséntis Pontíficis vi-
ces gessit, ne Románæ Ec-
clésiæ administrátio ces-
sásse omníno viderétur;
sed hac revéra potestáte
modéste uti visus est, cum
probe sciret, Martino vi-
vénte se legítimum Pontí-
ficem non esse, sed illíus
dumtáxat quasi vices ge-
réntem.

R. Invéni David. 3*

Lectio v.

Ubi vero prædictus Chri-
sti Martyr, ærúmnis et
inédia conféctus, ad beá-
tam vitam migravísset, in
cáthedra Petri, clero con-
sentiénte, ut legítimus Pe-

tri succéssor sedit, et in illo Apostólici ministérii cúlmine talem se gessit, qualem suprémí múnérís ei crédití dígñitas, et ómnium Christi fidélium ejus curæ commissórum salus et utilitas postulábant; mitis enim fuit, benígnus et mansuétus, et, quod caput est, vitæ sanctimónia illústris.

R. Pósui adjutórium. 4*

Lectio vi.

Singulárem cleri curam hábuit, quem patrérno semper amóre et multis beneficiis prosecútus est. In egénos tamen mirábilis ejus beneficéntia enítuit, quibus réditus Ecclésiæ vivens et móriens liberáli manu erogávit, appríme ratus, Ecclésiæ opes ad nobilióres usus applicári non posse, et ex mánibus indigéntium ad æternitátis ærárium, cum incredíbili spirituális usúræ lucro, recta tradúci. Transáctis demum duóbus annis, et novem fere ménsibus, sancto fine quiévit, anno Christi sexcentésimo quinquagésimo quinto, et ejus corpus in basilica sancti Petri recónditum fuit.

R. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo pégre. de eodem Comm. 1. loco.

Die iii.

S. Mariæ Magdalænæ de Pazzis Virg.

Duplex.

Omnia ut in Brev. die 27. Maji.

Die vii.

S. Augustini Ep. et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario die 28. Maji.

Die ix.

S. Ferdinandi Reg. Conf.

Semiduplex. (m. t. v.)

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis die 30. Maji.

Die xii.

S. Leonis III. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

Commemor. Ss. Basilidis, etc. Martyrum.

In I. Nocturnò Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

eo hujus nóminis tértius, RománuS, ex patre Asúppio, a puerítia in vestiário patriarchii Lateranénsis in omnem ecclesiásticam ac divínam disciplínam educátus, ex mónacho sancti Be-

nedícti, présbyter cardínalis, ac demum Póntifex Máximus, incredíbili ómnium consensióne, ipso die óbitus Adriáni creátus est, anno septingentésimo nonagésimo quinto, sedítque in sancta Petri sede annos viginti, menses quinque, dies decem et septem.

R. Invéni David. 3*

Lectio v.

Talem se in pontificátu exhibuit, qualem se ante assumptionem præbuerat: piíssimum scílicet, mitíssimum, singulári in Deum religióne, erga próximum caritáte; prudéntia in rebus geréndis, paúperum ægrorúmque paréntem, Ecclésiæ defensórem, divíni cultus promotórem, útpote qui máxima quæque pro Christo et Eccléssia sédulo præstitit, et patiénter tolerávit.

R. Pósui adjutórium. 4*

Lectio vi.

Cum ab ímpiis, érutis óculis, et confóssus vul-

néribus, semivívus relíctus fuísset, postrídie per insigne miráculum sanus invéntus est, iisdémque paricídís vitam suis préci-bus obtínuit. Cárolo Magno Francórum regi Románum impérium détulit; peregrínis amplíssimum xenodochíum exstrúxit: patrimoníum aliósque fundos paupéribus adscripsit. Basilícas Urbis, præsertim Lateranénsem (in cujus patriarchío triclínum magnum super ómnia triclínia fundávit), et sacras ædes tot ac tantis divítiis cumulávit, ut fidem omnem superáre videátur. Vitam demum religiosíssimam pio fine coronávit, pridie Idus Júnii, anno Dómini octingentésimo décimo sexto, et sepúltus est in Vaticáno.

R. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo peregere proficiscens. de eodem Coñ. 1. loco.

Lectio ix. et commemor. Ss. Basilidis etc. Mm. in Laud.

Index alphabeticus.

Agathonis Papæ et Conf. dupl. 14. Febr.	pag. 8*
Alexandri I. Papæ et Mart. dupl. 11. Maji.	31*
Anastasii I. Papæ et Conf. dupl. 29. April.	29*
Aniceti Papæ et Mart. dupl. 17. April.	25*
Antheri Papæ et Mart. dupl. 11. Febr.	4*
Augustini Papæ et Conf. dupl. 7. Junii.	42*
Benedicti II. Papæ et Conf. dupl. 7. Maji.	30*
Benedicti Josephi Labre Conf. dupl. 16. April.	25*
Bonifacii IV. Papæ et Conf. dupl. 29. Maji.	38*
Cœlestini I. Papæ et Conf. dupl. 7. April.	22*
Cyrilli Episc. Alex. Conf. et Eccl. Doct. dupl. 22. Febr.	12*
Cyrilli Episc. Hierosol. Conf. et Eccl. Doct. 20. Martii.	19*
Eleutherii Papæ et Mart. dupl. 1. Junii.	40*
Eugenii I. Papæ et Conf. dupl. 2. Junii.	41*
Felicis a Cantalicio Conf. semid. 21. Maji.	35*
Felicis I. Papæ et Mart. dupl. 30. Maji.	39*
Felicis III. Papæ et Conf. dupl. 25. Febr.	12*
Ferdinandi Reg. Conf. semid. 9. Junii.	42*
Gabrielis Archang. dupl. maj. 18. Martii.	19*
Gregorii II. Papæ et Conf. dupl. 13. Febr.	6*
Gregorii X. Papæ et Conf. dupl. 16. Febr.	9*
Hygini Papæ et Mart. dupl. 17. Febr.	11*
Inventionis S. Crucis. dupl. 2. classis. 3. Maji.	30*
Isidori Agricolaæ Conf. dupl. 15. Maji.	35*
Joannis I. Papæ et Mart. dupl. 27. Maji.	35*
Joannis Nepomuceni Mart. dupl. 17. Maji.	35*
Joannis Baptistæ de Rossi Conf. dupl. 23. Maj.	35*
Julii I. Papæ et Conf. dupl. 12. April.	23*
Lanceæ et Clavorum D. N. J. C. dupl. maj. Feria VI. post Dom. I. Quadrag.	14*
Leonis III. Papæ et Conf. dupl. 12. Junii.	42*
Leonis IX. Papæ et Conf. dupl. 19. April.	28*
Lucii I. Papæ et Mart. dupl. 4. Martii.	16*
Margaritæ de Cortona Pœnitentis, semid. 16. Febr.	14*
Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. dupl. 3. Junii.	42*
Mariæ B. V. sub tit. Auxil. Christianor. Conf. dpl. maj. 24. Maji.	35*
Paschalis I. Papæ et Conf. dupl. 14. Maji.	37*
Pret. Sanguinis D. N. J. C. dpl. maj. Feria IV. p. Dom. IV. Quadr.	14*
Quinque Vulnerum D. N. J. C. dupl. maj. Feria VI. p. Dom. III. Quadrag.	14*
Simplicii Papæ et Conf. dupl. 2. Martii.	14*
Sindonis D. N. J. C. dupl. maj. Feria VI. p. Dom. II. Quadrag.	14*
Telesphori Papæ et Mart. dupl. 12. Febr.	5*
Urbani I. Papæ et Mart. dupl. 28. Maji.	36*
Xysti I. Papæ et Conf. dupl. 6. April.	21*
Xysti III. Papæ et Conf. dupl. 28. Martii.	19*
Zachariæ Papæ et Conf. dupl. 15. Martii.	18*
Zosimi Papæ et Conf. dupl. 9. Febr.	3*

SUPPLEMENTUM

AD OFFICIA PROPRIA

SS. SUMMORUM PONTIFICUM S. R. E.

PARS VERNA.

Die 15. Februarii.

S. Martinæ Virg. Mart.

Duplex.

Omnia de Communi Virg.
præter sequ.

Oratio.

Deus, qui inter cetera potentiae tuæ miracula, etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concède propitius; ut, qui beatæ Martinæ Virginis et Martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exemplam gradiamur. Per Dóminum.

Et fit commemor. Feriæ, postea Ss. Faustini et Jovitæ Mart. ut in Breviario.

In I. vel II. Vesp., quando dicendæ sunt, dicitur ut infra Hymn. Martinæ celebri, usque ad Quærit præmia; et in fine A nobis ábigas. Ad Matutinum autem incipitur a Non illam, usque in finem.

Ad Matutinum.

Invitat. Regem Virginum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

Martinæ celebri plaúдите
nómini
Cives Romúlei, plaúдите
glóriæ:
Insignem méritis dícite Vírginem,
Christi dícite Mártirem.

Hæc dum conspícuis orta
paréntibus
Inter delícias, inter amábiles
Luxus illécebras dítibus
áflluít
Faustæ munéribus domus.

Vitæ despíciens cómmo-
da, dédicat
Se rerum Dómino, et mu-
nífica manu

Christi paupéribus distri-
buens opes,
Quærit præmia cœlitum.

Non illam crúcians ún-
gula, non feræ,
Non virgæ horribili vúlnerē
cómmovent;
Hinc lapsi e Súperum sédi-
bus Angeli
Cœlésti dape récreant.

Quin et depósita sævítie
leo
Se rictu plácido prójicit ad
pedes:
Te **M**artína tamen dans glá-
dius neci
Cœli cœtibus ínserit.

Te, thuris rédolens ara
vapóribus,
Quæ fumat, précibus júgi-
ter ínvocat,
Et falsum périmens auspi-
cium, tui
Delet nóminis ómine.

A nobis ábigas lúbrica
gaúdia
Tu, qui **M**artýribus dexter
ades, Deus
Une et **T**rine: tuis da fámu-
lis jubar,
Quo clemens ánimos beas.
Amen.

In I. Noct. Lect. Confitébor.
de eodem Communi 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Martína virgo Romá-
na, patre consulári,
illústri génere nata,

téneris adhuc annis orbáta
paréntibus, christiánæ pie-
tátis ardóre succénsa, diví-
tias, quibus affluébat, mira
in paúperes liberalitáte dis-
tribuit. Sub **A**lexándro
príncipe, cum deos inánes
cólere juberétur, immáne
fácínus summa libertáte
detestátur. Quaprópter íte-
rum atque íterum affécta
verbéribus, uncis, úngulis
férreis, testárum fragmén-
tis laceráta, acutíssimis glá-
diis membrátim concísa,
ádipe fervénti perúncata,
demum in amphitheatro
damnátur ad béstias: a
quibus illæsa divínitus evá-
dens, in ardéntem rogam
injécta, incólumis pari be-
neficio servátur.

R. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justíti-
am: * Et dedúcet te mira-
bíliter dextera tua. **V.** Spé-
cie tua et pulchritúdine
tua inténde, prospere pro-
céde, et regna. Et.

Lectio v.

Ex ejus tortóribus non-
núlly, miráculi novitáte
corrépti, Dei aspiránte grá-
tia, Christi fidem ampléxi,
post cruciátus gloriósam
martýrii palmam cápitis
abscissióne promeruére.
Ad ejúsdem preces nunc
terræmótibus exórtis, nunc

ígnibus e cœlo tonánte delápsis, deórum templa prostráta sunt, et simulácrá consúmpta. Intérdum ex vulnéribus lac cum sáanguine erúpit, splendórque nitidíssimus, ac suavíssimus odor e corpore emánavit: intérdum sublímis régia in sede divínis laúdibus una cum cœlítibus intéresse visa est.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Hisce prodígiis, ejúsque in primis constántia, ácritèr permóvus judex, caput vírgini amputári præcépit; qua perémpta, audítáque de cœlo voce, qua ad Súperos evocabátur, urbs tota contrémuit, ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem convérsi sunt. Sacrum Martínæ corpus, sedénte sancto Urbáno primo, martýrio afféctum, Urbáno octávo Pontífice Máximo, in pervetústa ejúsdem ecclésia, ad Mamertínium cárcerem, in Capitolíni clivi radícibus, cum sanctórum Mártyrum Con-

córdii, Epiphánii et sociórum corpóribus repértum, eódem loco in meliorem formam redácto, atque decéntius ornáto, magno pópuli concúrso, totíus Urbis lætítia, solémni ritu ac pompa repósitum est.

R. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Simile erit regnum, de eodem **Communi 1. loco.**

Lect. ix. de Homilia, et commem. Feriæ in Laud., deinde Ss. Faustini et Jovitæ Mart.

Ad Laudes.

Hymnus.

Tu natále solum prótege,
tu bonæ
Da pacis réquiem Christí-
dum plagis;
Armórum strépitus, et fera
prælia
In fines age Thrácios.

Et regum sóciâs ágmina
sub crucis
Vexíllo, Sólymas néxibus
éxime,
Vindéxque innócuí sángu-
nis hósticum
Robur fúnditus érue.

Tu nostrum cólumen, tu
decus inclytum,
Nostrárum obséquium ré-
spice méntium;
Romæ vota libens éxcipe,
quæ pio
Te ritu canit, et colit.

A nobis ábigas lúbrica
gaúdia
Tu, qui Martýribus dexter
ades, Deus
Une et Trine: tuis da fámulis
jubar,
Quo clemens ánimos beas.
Amen.

Die 18. Februarii.

S. Raymundi de Peñafort
Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non
Pont., præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ sacraménti insígnem mínistrum elegísti, et per maris undas mirábiliter traduxísti: concéde; ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad æternæ salútis portum perveníre valeámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemor. Feriæ et
S. Simeonis Ep. et Mart. ut in
Breviario eadem die.

In I. Noct. Lect. Beátus vir.
de eodem Communi 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beátus Raymúndus
Barcinonénsis, ex
nóbili fámilia de
Peñafort, cristiánæ reli-

giónis rudiméntis imbútus,
adhuc párvulus exímia
ánimi et córporis índole
magnum áliquid portén-
dere visus est. Nam ado-
lescens humaniôres litéras
in pátria proféssus, Bonó-
niam se cóntulit, ubi pietá-
tis officiis, ac pontificio
civilique juri sédulo in-
cumbens, et doctóris laú-
rea insignítus, ibídem sa-
cros cánones magna cum
hóminum admiratióne est
interpretátus. Ejus virtú-
tum fama percrebrescénte,
Berengárius Barcinonénsis
epíscopus, cum Romas uam
ad ecclésiám redíret, eum
conveniéndi causa Bonó-
niam iter instituit, et tan-
dem summis précibus, ut
secum in pátriám reverte-
rétur, obtínuit. Mox ejús-
dem ecclésiæ canonicátu et
præpositúra ornátus, uni-
vërso clero et pópulo, inte-
gritáte, modéstia, doctrína,
et morum suavitate præ-
fúlsit, ac Deíparæ Vírginis,
quam singulári pietátis af-
féctu venerabátur, honó-
rem et cultum semper pro
viris auxit.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit eum
ab inimícis, et a seductóri-
bus tutávit illum: * Et de-
dit illi claritátem æternam.
V. Justum dedúxit Dómi-

nus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Annum círciter quintum supra quadragésimum agens, in órdine fratrum Prædicatórum solémni emissá professione, ut novus miles, in omni virtútum génere, sed præcípuè in caritatè erga egénos, et máxime captivos ab infidélibus deténtos, se exércuit. Unde cum ejus hortátu sanctus Petrus Noláscus (cujus ipse confessiões audiébat) suas opes piissimo huic óperi conférret, tum eidem, tum beáto Raymúndo, et Jacóbo primo Aragóniæ regi appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi, et unigénito Fílio suo fore dixit, si in suum honórem institueretur ordo religiosórum, quibus captivos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmbaret. Quare collátis inter se consíliis, órđinem beátæ Mariæ de Mercéde Redemptiões Captivórum fundavérunt: cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges præscrípsit ad ejúsdem órđinis vocatió-nem accommodatíssimas: quarum approbatió-nem áliquot post annos a Gregó-

rio nono impetrávit, et dictum sanctum Petrum primum Generálem órđinis magístro suum ipse má-nibus hábitu eódem indútum creávit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Ab eódem Gregório Romam accersítus, et cappelláni, ac pœnitentiárii, et confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu Romanórum Pontíficum decreta, in divérsis concíliis et epístolis sparsa, in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconénsem ab ipso Pontífice sibi oblátum constantíssime recusávit, et totíus órđinis Prædicatórum generálem magistérium, quod per biénnum sanctíssimè administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Aragóniæ regi sacre Inquisitió-nis officii suis in regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrávit mirácula, inter quæ illud claríssimum, quod ex ínsula Baleári Majóri Barcinó-nem rever-

súrus, strato super aquas pállio, centum sexaginta milliária sex horis confecerit, et suum cœnóbium jánuis clausis fúerit ingrésus. Tandem prope centenárius, virtútibus et méritis cumulátus, obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto. Quem Clemens octávus in Sanctorum númerum rétulit.

R. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Comm.

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laudibus, deinde S. Simeonis Ep. Mart. ut in Breviario eadem die.

Die 19. Februarii.

S. Titi Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia ut in Brev. die 6. huj., omissa commem. S. Dorotheæ Virg. Mart.

Die 21. Februarii.

**Ss. Septem Fundatorum
Ord. Servorum B. M. V.**

Duplex.

Omnia ut in Brev. die 11. huj.

Die 5. Martii.

S. Casimiri Conf.

Semiduplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Brev. die 4. huj.

Die 22. Martii.

**S. Catharinæ Fliscæ
Adurnæ Viduæ:**

Duplex.

Omnia ut inter festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 22. Aprilis.

**Ss. Soteris et Caji Pont.
et Martyrum.**

Duplex.

Omnia ut in Breviario eadem die.

Die 26. Aprilis.

**Ss. Cleti et Marcellini
Pont. et Mart.**

Duplex.

Omnia ut in Breviario eadem die.

Die 30. Aprilis.

**S. Catharinæ Senensis
Virg. almæ Urbis Patronæ
secundariæ.**

Duplex 2. classis.

Omnia ut in Breviario eadem die.

In I. Noct. Lect. De virginibus. de Comm. Virg. 1. loco.

Die 13. Maji.

S. Stanislai Episc. Mart.

Duplex.

Omnia ut in Breviario die 7. huj.

Die 22. Maji.

S. Paschalis Baylon Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Brev. die 17. huj.

Die 25. Maji.

S. Gregorii VII. Pap. Conf.

Duplex.

Ut in Brev., hac die; omissa
ix. Lect. et comm. S. Urbani,
de quo fit die 28. hujus. Vesp.
de sequenti.

Die 26. Maji.

S. Philippi Nerii Conf. al-
mæ Urbis Patroni secund.

Duplex 2. classis.

Omnia ut in Breviario ea-
dem die.

In I. Noct. Lect. Beátus vir.
de Communi Conf. non Pont.
2. loco.

Omittitur ix. Lect. et comm.
S. Eleutherii Papæ et Mart., de
quo fit die 1. Junii.

In II. Vesp. comm. sequ.

Concordant cum Originalibus.

Ratisbonæ, die 30. Novembris 1896.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spirit. Gen.

e

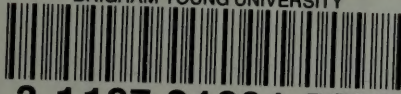

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY

3 1197 21061 5339

Date Due

All library items are subject to recall at any time.

AUG 18 11

Brigham Young University

